

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Wydawnictwo Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

NR 7 Warszawa 1973

Urząd Patentowy PRL na podstawie art. 33 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. (Dz. U. Nr 43 poz. 272) w „Biuletynie Urzędu Patentowego” dokonuje ogłoszenia o zgłoszonych o udzielenie ochrony prawnej wynalazkach i wzorach użytkowych.

Ogłoszenia o zgłoszeniach drukowane są w „Biuletynie” w formie przedłożonej przez zgłaszających i zawierają następujące dane:

- oznaczenie klasy i podklasy według narodowej klasyfikacji patentowej,
- numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę uprzedniego pierwszeństwa — jeżeli je zastrzeżono,
- imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego,
- miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kraj zgłaszającego,
- imię i nazwisko wynalazcy (współtwórców),
- tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego,
- niezależne zastrzeżenia patentowe zgłoszenia, a do zgłoszeń dokonanych po 31 grudnia 1972 r. zamiast zastrzeżeń — skrót opisu wynalazku lub wzoru użytkowego wraz z figurą rysunku najlepiej obrazującego wynalazek lub wzór użytkowy.

W okresie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego, osoby trzecie mogą:

- 1) osobiście zapoznawać się w Urzędzie Patentowym PRL z opisem wynalazku lub wzoru użytkowego, zastrzeżeniami patentowymi i ochronnymi, rysunkami wynalazku lub wzoru użytkowego oraz sporządzać z nich odpisy;
- 2) nadsyłać do Urzędu Patentowego uwagi co do istnienia przeszkód uniemożliwiających udzielenie patentu (świadczenia **ochronnego**).

Odpowiednio uzasadnione pod względem faktycznym (dokumentacja dowodowa) i prawnym uwagi należy nadsyłać w dwóch egzemplarzach na adres: Urząd Patentowy PRL, 00-608 Warszawa, Aleje Niepodległości 188.

Ponadto w Urzędzie Patentowym można zamawiać odbitki kserograficzne dokumentów wymienionych w punkcie 1), przy czym w zamówieniu należy;

- a) podać numer „Biuletynu Urzędu Patentowego”, w którym dokonano ogłoszenia o zgłoszeniu,
- b) wskazać numer zgłoszenia, klasę patentową i tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego.

Urząd Patentowy **PRL** podaje do wiadomości **konta** w **NBP**:

1. Urząd Patentowy **PRL** — NBP V O/M w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 91 rozdz. **9111** § 77 — opłaty związane z rejestracją i ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych, znaków towarowych: opłaty za skargi i odwołania;
2. Urząd Patentowy PRL, Centralny Ośrodek Informacji Patentowej — NBP V O/M w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 74 rozdz. **7511** § 45 — wpłaty z tytułu sprzedaży wydawnictw. § 44 — wpłaty za usługi poligraficzne i mikrofilmowe.
3. Urząd Patentowy PRL — NBP V O/M w Warszawie konto: 1529-98-53856 — wpłaty za powołanie biegłego.

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabyć w Urzędzie Patentowym **PRL** — Wydział **Wydawnictw**,
00-608 Warszawa, Al. Niepodległości 188

Urząd Patentowy PRL. Numer oddano do składu 22. 12. 1972 r., druk ukończono w czerwcu 1973 r. Objętość **20** ark. druk.
Papier druk. sat. V kl., 61X86, **70** g, Nakład 2475+25 egz.

Cena 45 zł

Indeks 35436

Łódzka Drukarnia Dzielowa, Łódź, ul. Rewolucji 1905 r. nr 45. Zam. nr 1/A/73.

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 15. IV. 1973 r.

Nr 7, Rok I

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce

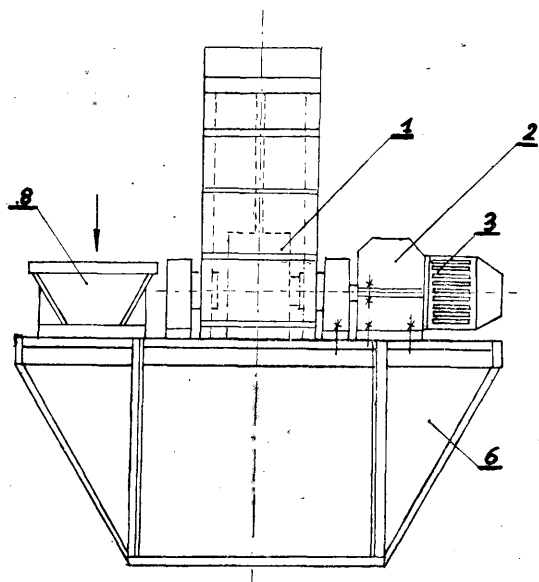
- I. Wynalazkach — do opatentowania
 II. Wzorach użytkowych — do zarejestrowania

I. WYNAŁAZKI

la (P. 146821) 10.03.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Budowlano-Remontowych i Odkrywkowych Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych, Aleksandrów Kujawski, (Jerzy Chojnicki, Bogusław Urbanowicz, Tadeusz Kuligowski).

Odwadniacz wibracyjny kubelkowy z kołem czerpawkowym znamienny tym, że wyposażony jest w bezwładnościowy wibrator (1) umieszczony centralnie i połączony cięgnami (10) i (11) z kubkami (5).

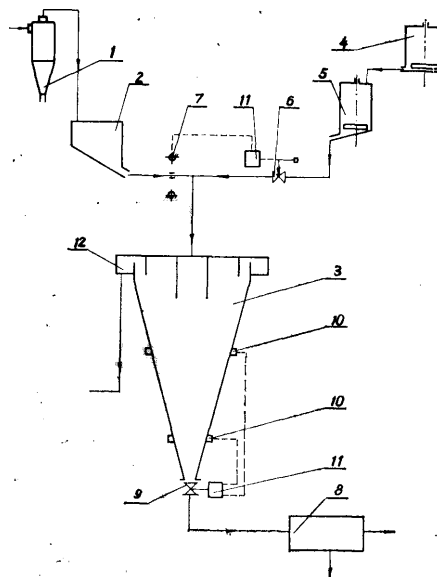
la (P. 147135) 15.03.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego, Wrocław, Biuro Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego, Kraków, (Halina Pilecka, Monika Tomala, Lucjan Pagacz, Zygmunt Olear, Zbigniew Kozłowski, Andrzej Albrecht, Zdzisław Góralski, Jerzy Frymar).

Sposób wydzielania substancji zagęszczonej i wody przemysłowej ze szlamów odpadowych przemysłu wapienniczego i kruszyw mineralnych oraz układ instalacji do stosowania tego sposobu, znamienny tym, że do szlamów odprowadzanych po zespole sit i hydrocyklonów wprowadza się odczynnik flokulacyjny polimeryczny syntetyczny w postaci rozcieńczonych roztworów wodnych w ilości 0,01 do 0,5 kg 100-procentowego odczynnika na jeden metr sześcienny szlamu lub odczynnik flokulacyjny polimeryczny naturalny

w ilości 0,1 do 1 kg 100-procentowego odczynnika na jeden metr sześcienny szlamu w zależności od zagęszczenia szlamu, zawartości frakcji pyłowej i ilowej, oraz od rodzaju odczynnika flokulacyjnego, przy czym jako odczynnik syntetyczny stosuje się na przykład odczynnik typu poliakrylamidu, a jako odczynnik naturalny na przykład shydrolizowaną skrobię.

Układ instalacji do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się ze zbiornika uśredniającego (2), stożka (3) zagęszczającego oraz zespołów pomiarowo dozujących (6, 7, 11).

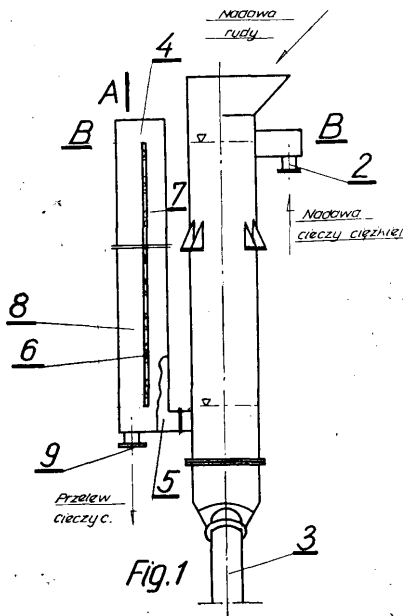

la (P. 149041) 25.06.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Bolesław Lekston, Fryderyk Stolorz).

Urządzenie do regulacji ciśnienia doprowadzanej nadawy do hydrocyklonów, zwłaszcza przy rozdzielaniu ciał stałych o różnym ciężarze właściwym, składające się ze zbiornika zasilającego z doprowadzającym przewodem do hydrocyklonów i przelewowego zbiornika w dolnej części z odpływowym przewodem, połączone ze sobą dopływowym przewodem, znamiennie tym, że przelewowy zbiornik (4) dzieli regulacyjna przegroda (6) na pionową komorę (7) wlewu i pionową komorę (8) przelewu, przy czym

komorą (7) wlewu, w dolnej części połączona jest do pływowym przewodem (5) z zasilającym zbiornikiem (1).

1a (P. 149042) 25.06.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Bolesław Lekston, Fryderyk Stolorz).

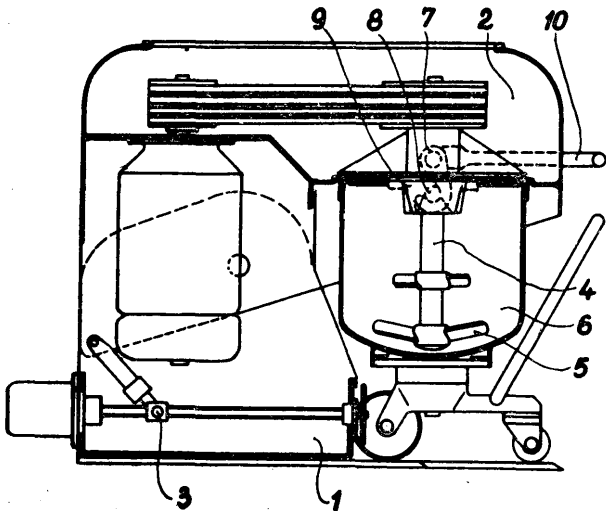
Sposób regulowania ciężaru właściwego ośrodka cieczy ciężkiej w hydrocyklonie przy rozdzielaniu mieszaniny ciał stałych o różnym ciężarze właściwym i różnej wielkości cząstek znamienne tym, że do części stożkowej hydrocyklonu doprowadza się regulowany pod względem ilości i ciśnienia strumień wody o kierunku zgodnym, z ruchem wirowym mieszaniny rozdzielającej, przy czym ilość dodawanej wody powinna rozrzedzić ciecz ciężką wylewu, do ciężaru właściwego równego lub zbliżonego do ciężaru właściwego cieczy ciężkiej przy wlocie do hydrocyklonu.

2b (P. 148216) 18.05.1971.

Pierwszeństwo: 9.07.1970 — Węgry

Elefmiszeripari Berendezes-es Gepgyarto Vallalat, Budapeszt Węgry (Endre Tasnadi, Laszlo Mihaly, Karoly Deak, Pal Gipos, Csaba Lazar).

Maszyna do mieszania zawieszin, miazgi oraz mas, a zwłaszcza do zagniatania ciasta, znamienna tym, że ma odchylną do góry za pomocą urządzenia odchy-

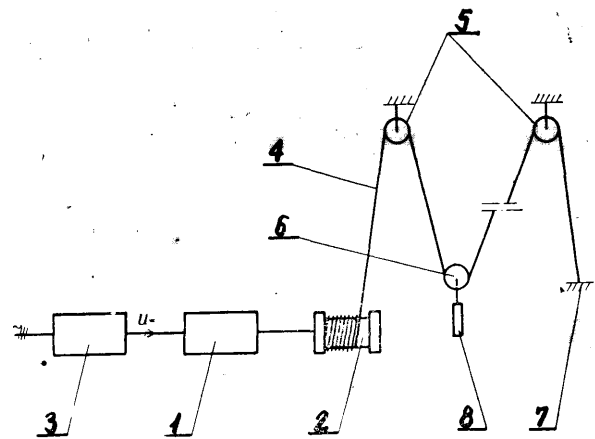

lającego głowicę odchylną (2), urządzenie odchyłające (3) ustalające krańcowe położenia głowicy odchylniej, zamontowane na stojaku (1) maszyny i uruchamiane sposobem mechanicznym lub hydraulicznym, oraz tym, że na głowicy odchylniej umieszczone są hak mocujący (7) i ucha prowadzące (9), a przy każdej do zagniatania czopy wałeczkowe (8) do sprzęgania z hakiem mocującym i uchami prowadzącymi.

5a (P. 146063) 6.02.1971.

Przedsiębiorstwo Państwowe Fabryka Maszyn i Sprzętu Wiertniczego „Glinik”, Gorlice (Tadeusz Trybus, Henryk Zygmunt, Zdzisław Pionka, Paweł Paślawski, Zbigniew Nowak).

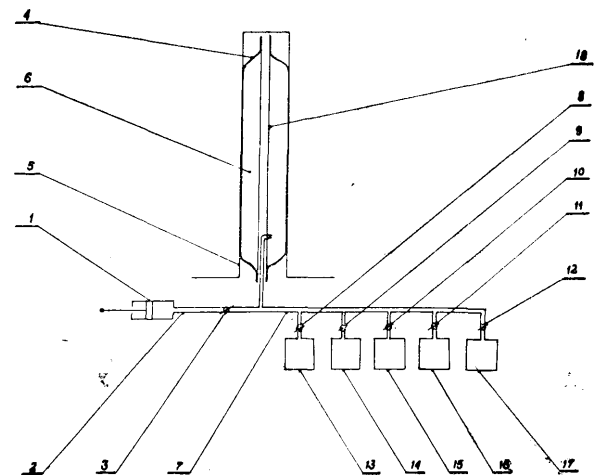
Układ automatycznego popuszczania i podciągania przewodu wiertniczego w skład, którego wchodzi układ sterujący silnik napędowy wiertnicy prądu stałego, bęben i wielokrążki znamienne tym, że silnik prądu stałego (1) jest połączony z bębniem wyciągu (2) i zasilany od układu sterującego (3) napięciem wytwarza ustalony moment silnika przy zerowych obrotach, równoważący obciążenie (8) a zmiana obciążenia powoduje obrót wału silnika (1) dający przywrócenie założonego stanu równowagi.

5a (P. 148925) 19.06.1971.

Kopalnia Rokitnica, Zabrze, (Jerzy Kalita).

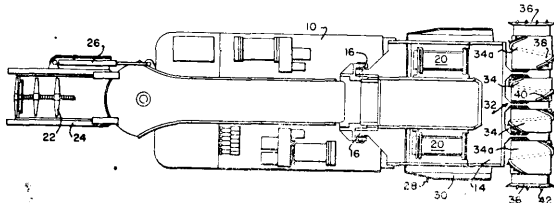
Sygnalizacyjno-alarmujące urządzenie do ciągłej kontroli stanu pojemności otworów wierconych w celu prognozowania ciśnienia górotworu znamienne tym, że zawiera elastyczny pojemnik 4, napełniony gazem lub płynem 6, w takiej ilości, aby osiągnięte było wstępne ciśnienie powodujące przyleganie ścianek pojemnika 4 bezpośrednio lub pośrednio do ścianek otworu 5, przez co każda zmiana pojemności otworu 5 spowoduje zmianę tego ciśnienia w całym układzie, a także spowoduje uruchomienie urządzeń rejestrujących 13 i 17 oraz urządzeń sygnalizacyjno-alarmujących 14, 15, 16.

5b (P. 152333) 21.12.1971.
Pierwszeństwo: 21.12.1970 — Stany Zjednoczone Ameryki

Lee — Norse Company, Charleroi, Pensylwania Stany Zjednoczone Ameryki.

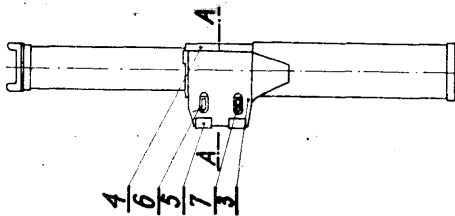
Maszyna górnicza posiadająca obudowę, na której osadzony jest wysięgnik ruchomy w płaszczyźnie pionowej, podłużna głowica robocza zawierająca podporę oraz osadzone na tej podporze obrotowe bębny na których zamocowane są ostrza tnące, znamienne tym, że obrotowe bębny (24, 34a, 36), w których zamocowane są ostrza tnące, zawierają bębny (36) rozmieszczone na przeciwległych końcach głowicy roboczej (32), które można poruszać, zmieniając w ten sposób długość głowicy roboczej (32), oraz osadzone poprzecznie bębny (34, 34a) w odstępach od siebie wzdłuż głowicy (32), które utrzymywane są w stosunkowo stałych poprzecznych położeniach z zachowaniem między nimi odstępów podczas pracy maszyny, dalej głowica (32) zawiera elementy (50, 58) mocujące ją na wysięgniku (44), elementy uruchamiające (76a, 78) połączone z końcowymi bębnami (36) i poruszające te bębny w celu zmiany długości głowicy roboczej (36) ostrza tnące (40, 42) osadzone na bębnach (34, 34a, 36), które tną skałę wzdłuż głowicy (32) podczas obrotu tych bębnów, przy czym te ostrza (40), (42) zawierają ostrza (40) zamocowane na wymienionych bębnach rozstawionych poprzecznie w odstępach w sposób umożliwiający cięcie skały na długości odstępów między tymi bębnami: oraz elementy napędowe (20, 126, 128, 130, 132, 134) połączone z tymi bębnami (34, 34a, 36) w celu nadawania tym bębnom obrotów.

5c (P. 146237) 15.02.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Alfred Biłliński, Władysław Konopko, Edward Knapik, Jerzy Motyka).

Zamek stojaka ciernego natychmiastpodporowego, składający się z obejm i cięgien i przedłużacza do których wkłada się klin, znamienne tym, że połączenie przedłużacza (3) z cięgnami (4) stanowi zagęcie cięgien (4) na przedłużacz (3) w postaci zaczepu (5).

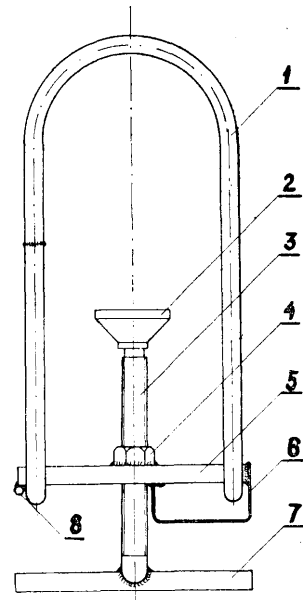

5c (P. 146833) 12.03.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Miłowice”, Sosnowiec, (Zdzisław Marczak, Waclaw Skwara, Józef Kućmierz, Czesław Bernacki, Jerzy Szostak, Zenon Kaszkowiak).

Urządzenie do mocowania podciągów przy wykonywaniu obudowy w wyrobiskach górniczych znamienne tym, że składa się z kłamy (1), wykonanej z pręta stalowego, płytki nośnej (5) z otworem i przyspawaną nakrętką oporową (4) oraz śruby regulacyjnej (3) zakończonej z jednej strony stożkiem dociskowym (2), a z drugiej strony rękojścią (7), przy czym płytka nośna (5) połączona jest z jednej strony z kłamrą (1),

za pomocą przyspawanego płaskownika zabezpieczającego (6), a z drugiej strony zakończona jest przyspawanym prętem oporowym (8).

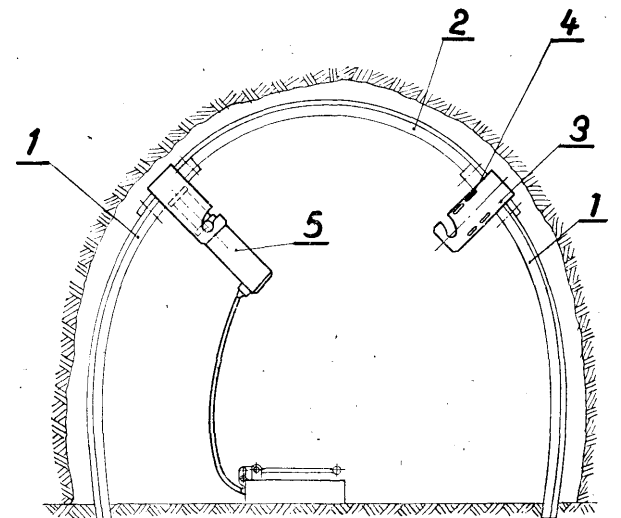

5c (P. 147052) 20.03.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Aleksander Kurdziel, Włodzimierz Adamek, Władysław Bes, Augustyn Szczelina).

Sposób stawiania odrzwi obudowy łukowej składającej się z oddzielnych elementów wykonanych w postaci łuków o przekroju korytkowym znamienne tym, że korytka łączonych łuków są wstępnie zaciśnięte po czym łączone znanym zamkiem kabłąkowym.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że hydrauliczny siłownik (5) ma czopty (6) współpracujące z wycięciami (7) obejm (3), która opiera się o zewnętrzny łuk (2), a tłoczyisko (8) siłownika opiera się o wewnętrzny łuk (1).

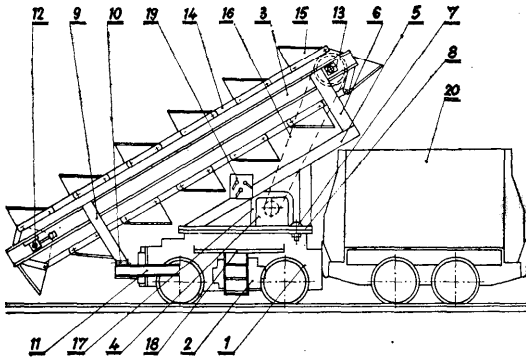

5d (P. 145976) 3.02.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Rydułtowy”, Rydułtowy (Alfred Budziński, Ernestyn Polak, Franciszek Makselon).

Układ urządzeń do czyszczenia chodników wodnych zwłaszcza kopalń głębinowych z nagromadzonego mułu, wyposażony w ciągnik z napędem powietrznym,

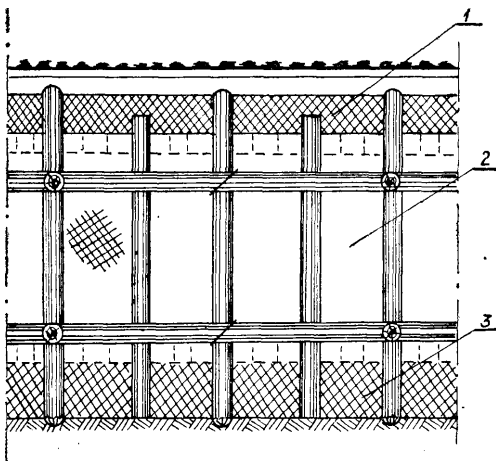
czerpak i turbinę powietrzną z przekładnią znamiennej, że na ciągniku (1) z napędem powietrznym (2) osadzona jest obrotowo konstrukcja nośna (5) przymocowana do górnych ramion (6) ramy czepaka (3), na której dolnym końcu umieszczona jest łańcuchowa gwiazda zwrotna (12), zaś na górnym końcu łańcuchowa gwiazda napędowa (13), sprzężona z turbiną powietrzną (4) poprzez przekładnię łańcuchową (16) i przekładnię zębatą (17), przy czym obie łańcuchowe gwiazdy (12 i 13) są sprzężone ze sobą łańcuchem łukowym (14) z kubelkami (15) z blachy perforowanej, natomiast dolne ramiona (9) ramy czepaka (3) są oparte przesuwnie w poziomie na wsporniku łukowym (11) ciągnika (1).

5d (P. 146834) 12.03.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Milowice”, Sosnowiec, (Zdzisław Marczak, Waław Skwara, Zenon Kaszwiak, Marian Janowski, Jerzy Szostek).

Czołowa tama podsadzkowa z zastosowaniem znanej konstrukcji znamienna tym, że jej przepona składa się z przystropowego pasa (1) tkaniny odsączalnej zawiniętego w stronę podsadzanej przestrzeni i przymocowanego do stropu, z pasa (2) syntetycznej tkaniny nieodsączalnej oraz z przyspawowego pasa (3) tkaniny odsączalnej zawiniętego w stronę podsadzanego wyrobiska i przymocowanego do spągu, przy czym poszczególne pasy tkanin łączone są na zakładkę w znany sposób.

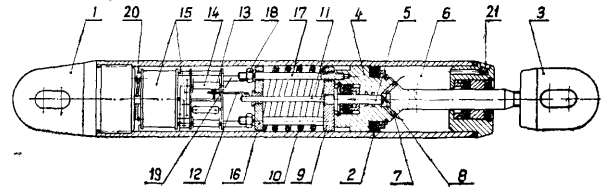

5d (P. 148917) 16.06.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Janusz Sedlaczek, Kazimierz Sołtysek, Michał Fels, Zdzisław Mazan, Paweł Tomecki).

Samorejestrujący przyrząd do pomiaru sił w cieżnie górniczej maszyny urabiającej, zwłaszcza struga, zaopatrzonej w mechanizm zegarowy napędzający układ

przewijania taśmy rejestracyjnej, umieszczony w osłonie rurowej, znamienny tym, że ma hydrauliczny reduktor siły złożony z tłoka (4) i umieszczonego w nim przesuwnie tłoczka (5) połączonego z drążkiem (11), zaopatrzonym na końcu w wodzik (12) z pisakiem (13) oraz z krążkiem (9) opartym o śrubową sprężynę (10), która drugim końcem opiera się o krążek (16) osadzony przesuwnie na nagwintowanych sworzniach (17) wkręconych w dno tłoka (4), przy czym tłok (4) jest połączony sztywno z układem (14) przewijania taśmy rejestracyjnej dystansowymi elementami (19).

6a (P. 134840) 15.07.1969.

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin (Jerzy Trojanowski, Andrzej Leonowicz).

Sposób otrzymywania biomasy bogatej w substancje białkowe z ługów posulfitowych, znamienny tym, że ługi posulfitowe poddaje się najpierw w znany sposób drożdżowaniu, po czym na odcieku, otrzymanym po oddzieleniu drożdży, prowadzi się hodowlę grzybow Basidiomycetes, dobierając skład ciekłej pożywki tak, aby zawierała ona 5% wagowych suchej masy odcieku po drożdżowaniu, 0,1% wagowych mocznika, 0,3% wagowych superfosfatu i 0,08% wagowych autolizatu drożdży piekarniczych.

6a (P. 147996) 7.05.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr.....P. 146029

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, (Konstancja Raczyńska-Bojanowska, Zbigniew Ruczał).

Sposób jednoczesnego wytwarzania bacytracyny i proteazy w procesie hodowli selektanta *Bacillus subtilis* I.A.L. na pożywkach, zawierających źródło węgla i azotu oraz nieorganiczne sole, w temperaturze 28°C–36°C w ciągu 24–36 godzin, przy jednakowym lub zmiennym napowietrzaniu w ilości 80–150 mM O₂ (litr pożywki) godzinę i intensywnym mieszaniu, przy wartości pH 5,9–6,3 między 6–14 godzinie procesu, a następnie stopniowym podnoszeniu pH do wartości 6,4–8,0 pod koniec procesu a powstające w warunkach hodowli metabolity stymulują wytwarzanie bacytracyny i proteazy, które izolują się, bacytracynę w postaci kompleksu z cynkiem przy wartości pH 5–7, a następnie proteazy przez zagęszczenie supernatantu i ewentualne frakcjonowanie wytrącanie, według patentu nr P 146029 znamienny tym, że po oddzieleniu Zn-bacytracyny, enzymy proteolityczne izoluje się z ługów w środowisku alkalicznym przy wartości pH 7–10, korzystnie 8–8,5 przy stężeniu jonów cynku do 3%, korzystnie 1–1,5‰, w postaci osadu z którego ekstrahuje się enzym wodą zawierającą kwaśny fosforan sodu o stężeniu 0,1–0,25 M o wartości pH 6–6,5, a następnie wytrąca się go przez frakcjonowanie wysalaniem siarczanem amonu przy wartości pH 6–10, korzystnie około 8 i suszy w próżni.

6a (P. 148702) 9.06.1971.

Pierwszeństwo: 11.06.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Hopfenveredlung A. Müller u. Co Coburg, NRF (A. Müller).

Sposób wytwarzania granulowanego produktu chmielowego z proszku chmielowego, znamienny tym, że proszek chmielowy o średniej wielkości ziarna 20–

2000 mikronów o zawartości wody 1—7% prasuje się w prasach do grudkowania i poddaje obróbce w próżni.

6a (P. 152947) 17.01.1972.

Pierwszeństwo: 18.01.1971 — Szwajcaria

Pentapharm A. G., Bazylea, Szwajcaria (Edmund E. Percs, Kurt F. Stocker, Birger Blombäck, Margareta Blombäck, Brigit Hessel).

Sposób wytwarzania preparatu enzymatycznego z jadu Bothrops atrox lub innego węża, którego jad jest immunologicznie współreaktywny z jadem Bothrops atrox, wykazującego w niższych dawkach aktywność hemostatyczną, a w większych dawkach aktywność antykoagulacyjną wobec krwi ludzi i innych ssaków, znamienny tym, że wytwarza się izotoniczny roztwór wodny jadu Bothrops atrox lub innego węża, którego jad jest immunologicznie współreaktywny z jadem Bothrops atrox o wartości pH około 4,5—7, a następnie albo poddaje się ten roztwór frakcyjnemu wtrącaniu soli w celu usunięcia substancji balastowych, a następnie wytrącenia frakcji zawierającej enzym, po czym rozpuszcza się tą frakcją w wodzie destylowanej ustalając wartość pH roztworu na 3—4, ogrzewa roztwór w temperaturze 30—50°C w ciągu od kilku minut do około 2 godzin i doprowadza wartość pH roztworu do około 4—6, albo ustala się wartość pH roztworu izotonicznego na 3—4 i ogrzewa się go w temperaturze 30—50°C w ciągu od kilku minut do około 2 godzin, po czym wyosabia się wytrącone proteiny, doprowadza wartość pH roztworu do 4,5—7, poddaje go frakcyjnemu wytrącaniu soli w celu usunięcia substancji balastowych, a następnie wytrącenia frakcji zawierającej aktywny enzym, rozpuszcza się tę frakcję w wodzie destylowanej i doprowadza wartość pH roztworu do około 4—6, następnie do wytworzonego roztworu wprowadza się fenol lub jego pochodne, w celu wytrącenia nierozpuszczalnego kompleksu zawierającego enzym i albo rozkłada się kompleks przez podziaływanie nań rozcieńczonym kwasem octowym w polarnym rozpuszczalniku organicznym i wyosabia się uwolniony nierozpuszczony enzym, albo poddaje się kompleks w środowisku wodnym reakcji z zasadą przy wartości pH 7,5—8,5 i wyosabia uwolniony enzym przez ultrafiltrację, dializę lub filtrację przez żel, a następnie oczyszcza się wytworzony enzym.

6b (P. 132230) 10.03.1969.

Patent dodatkowy do zgłoszenia P. 120930

Instytut Antybiotyków, Warszawa, (Tadeusz Szcześniak, Leonard Karabin, Danuta Kotuszek, Barbara Ostrowska, Marian Tyc, Krystyna Wituch, Jadwiga Wolf).

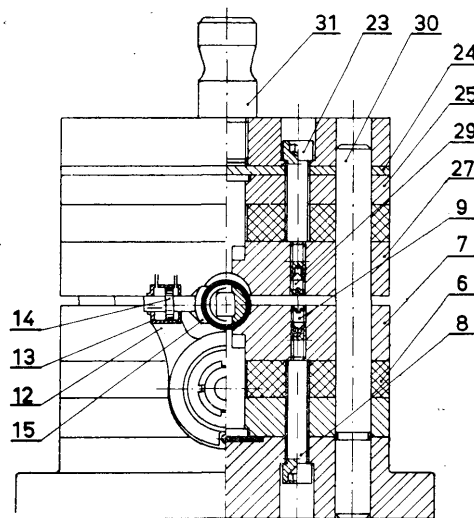
Sposób podpowierzchniowej hodowli mikroorganizmów znamienny tym, że jako źródło węgla i/lub źródło przeciwienny do pożywki wprowadza się tłuszcz kostny i/lub tłuszcz skórnny, albo ich mieszaninę z innymi tłuszczami roślinnymi i zwierzęcymi w ilości od 0,1—10% w stosunku do objętości pożywki.

7c (P. 146897) 21.01.1971.

Politechnika Wrocławska (Instytut Technologii Budowy Maszyn), Wrocław, (Henryk Marciniak, Czesław Banasiak, Andrzej Matuszak).

Dziurkownik do wykonywania otworów przelotowych w ściankach rury znamienny tym, że posiada dwa dociskacze, dolny (7) i górny (27), których powierzchnie dociskające składają się z trzech powierzchni walcowych, zatoczonych promieniami równymi $1,2 R_z$ wychodzącymi z punktów przesuniętych z osi wzdłużnej matrycy (17) o wartość $0,2 R_z$, gdzie R_z jest promieniem zewnętrznym rury (16), przy czym górna powierzchnia walcowa górnego dociskacza (27)

i dolna powierzchnia walcowa dolnego dociskacza (7) wykreślone są promieniami wychodzącymi z punktów przesuniętych z osi matrycy (17) w kierunku równoległym do osi stempli (4 i 28), a walcowe powierzchnie boczne dociskaczy (7 i 27) wykreślone są promieniami wychodzącymi z punktów przesuniętych z osi matrycy (17) w kierunku prostopadłym do osi stempli (4 i 28).

7c (P. 146872) 13.03.1971.

Zakłady Aparatury Chemicznej „Chemet”, Tarnowskie Góry, (Józef Urbanik).

Sposób skręcania na prasie, znamienny tym, że przedmiot skręcany wkłada się w otwory prostopadłościannów, przy czym otwory te posiadają kształt profilu skręcane i wykonane są pod kątem równym połowie kąta skręcania, następnie wywiera się nacisk na prostopadłościanny co powoduje odkształcanie się przedmiotu na żądany kąt skręcenia.

7c (P. 148906) 19.06.1971.

Instytut Mechaniki Precyzyjnej, Warszawa, (Urszula Kulesza, Zbigniew Krupa).

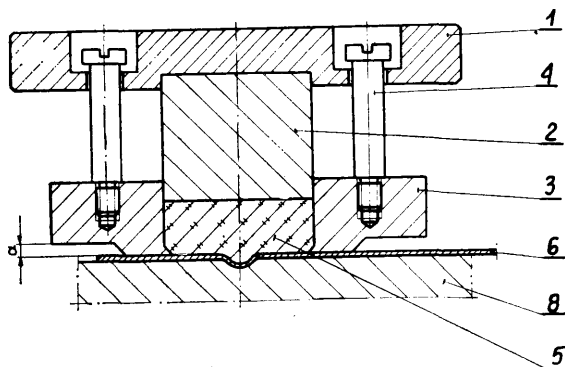
Sposób wytwarzania wirników hydraulicznych pomp nurnikowych, znamienny tym, że wirnik stalowy z obrobionymi wstępnie ścianami przeznaczonymi na podłożu pod materiały ułatwiające ślizganie ustawia się czaszą skierowaną do góry, nakłada na wykrój w odstępie od jej powierzchni rzędu 1—10 mm krążek z blachy brązowej o grubości 3—10 mm ukształtowany ściśle według kształtu wykroju czaszy z kołnierzem lub bez, nakłada na niego ładunek wybuchowy, umieszcza w środku ładunku zapalnik i odpala, następnie odwraca czaszą kulistą do dołu, wkłada w otwory tulejki brązowe, zabezpieczając znanym sposobem luz między ścianą zewnętrzną tulejki a ścianą otworu rzędu 0,2—0,5 mm, a do wnętrza tulejki wkłada tulejkę gumową i w nią ładunek i odpala, a po wykonaniu tych czynności przeprowadza ostateczną obróbkę mechaniczną na goło wo.

7c (P. 149043) 25.06.1971.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Stanisław Górski, Tadeusz Szot).

Tłocznik do wytłaczania wgłębień w elementach z blachy, w którym przekazywanie nacisku od stempla na blachę wytłaczaną odbywa się za pośrednictwem podatnego tworzywa np. gumy, znamienny tym, że składa się z płyty głowicowej (1) do której przymocowany jest tłok (2) o kształcie wytłoczenia w blasze (6) i obejmy (3), która posiada przelotowe

wycięcie dostosowane do tłoka (2), wypełnione podatnym tworzywem (5) przy czym szerokość wycięcia w objęciu (3) jest nieco większa od szerokości wytłaczania w blasze (6), oraz podstawy tłoczni (7), na której mocowana jest wkładka matrycowa (8).

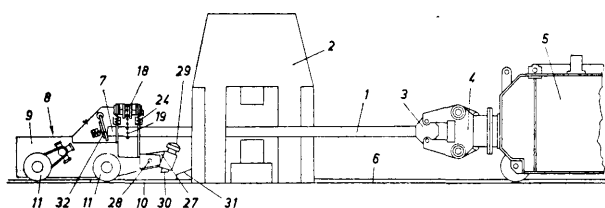

7g (P. 147069) 22.03.1971.

Pierwszeństwo: 8.04.1970 — Austria

Vereinigte Österreichische Eisen — und Stahlwerke Aktiengesellschaft, Linz, Austria.

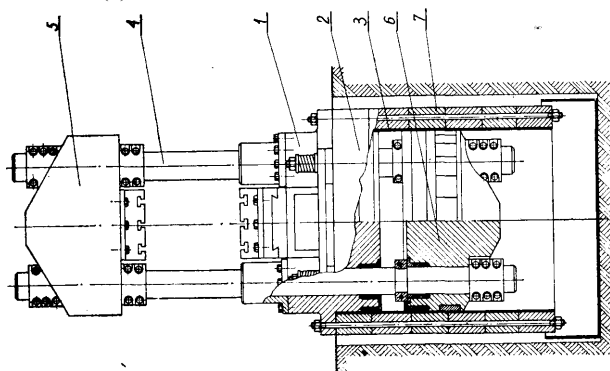
Urządzenie podpierające swobodny koniec przedmiotu obrabianego, zwłaszcza podłużnego kęsa obrabianego na prasie kuziennej, którego jeden koniec jest uchwycony i prowadzony za pomocą manipulatora a drugi koniec swobodny opiera się na elementach podpierających o regulowanej wysokości podniesienia, zamocowanych do wózka poruszającego się po torze jezdny równoległym do osi obrabianego przedmiotu i wykonującego ruch zsynchronizowany z ruchem manipulatora, znamienne tym, że wózek (9) z elementami podpierającymi swobodny koniec przedmiotu obrabianego (1) wyposażony jest we własny napęd jezdny (11 do 16) włączany i wyłączany zależnie od wzdłużnego przemieszczenia przedmiotu obrabianego (1) dokonywanego za pomocą manipulatora (5) a na wózku (9) umieszczona jest przynajmniej jedna sprężysta podpora, o regulowanej charakterystyce.

7g (P. 149124) 29.06.1971.

Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Stargard”, Stargard Szczeciński, (Antoni Horbatowicz, Maciaszek Zygmunt, Antoni Morozik, Sawicki Jan).

Prasa hydrauliczna, znamienna tym, że kolumny prasy (4) umieszczone są wewnątrz cylindra lub cylindrów (2).

8k (P. 137942) 2.01.1970.

Centralne Laboratorium Przemysłu Wełnianego — Południe Bielsko-Biała (Florian Zuzański).

Sposób oklejania przędz z włókien staplowych, znamienny jest tym, że nitki traktuje się kolejno różnymi roztworami w dwóch następujących po sobie fazach, z którymi w pierwszej napawa się nitki rzadkim roztworem klejącym z udziałem środków zwiększających tarcie między włóknami na przykład przez dodatek 10% krzemionki, po czym w drugiej fazie oklejania nanosi się na przędze w oddzielnej kąpieli otoczkę ochronną na przykład parafinę lub woski syntetyczne ze środków natłuszczających i zwilżających stwarzających śliską powierzchnię przędzy i powodujących ochronę przed tarciem i działaniem elektrostatycznym.

8k (P. 146922) 16.03.1971.

Centralne Laboratorium Przemysłu Dzwierskiego i Pończoszniczego, Łódź, Polska, (Witold Łuczyński, Stefan Burtczak, Krystyna Lesiakowska).

Sposób teksturowania przędzy wiskozowej, z której wykonano dzianinę w kształcie węży, znamienny tym, że dzianinę napawa się roztworem reaktanta azotowego i kwasu solnego i po odjęciu nawija się na tokę, zawija się szczelnie i poddaje leżakowaniu, w stałym ruchu obrotowym toki, przez okres około 20 godzin, po czym płucze się wodą, neutralizuje rozcieńczonym roztworem sody, płucze się powtórnie i zmiekcza w kąpeli z dodatkiem dyspersji żywicy polietylenowej, następnie dzianinę suszy się i pruje, nawijając znanymi sposobami na cewki.

8k (P. 150323) 2.09.1971.

Pierwszeństwo: 3.09.1970 — Szwajcaria

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób podwyższenia odporności wybarwień na syntetycznych włóknach poliamidowych na obróbkę moką, znamienny tym, że preparat utrwalający zawierający rozpuszczalny w wodzie utrwalacz wykazujący powinowactwo do włókna, rozpuszczalnik organiczny lub mieszaninę rozpuszczalników, co najwyżej 10% wody w stosunku do ilości preparatu oraz ewentualnie dyspergator rozpuszczalny w związkach organicznych, nanosi się w temperaturze 20—120°C na włókna.

8k (P. 153266) 3.02.1972.

Pierwszeństwo: 5.02.1971 — Francja

STX, Groupement d'Interet Economique, Paryż, Francja, (Blanc Rémy, Hess Willy, Ramier Georges).

Sposób obróbki włókien i materiałów włókienniczych, takiej jak barwienie, wykańczanie lub apretowanie włókien i materiałów włókienniczych naturalnych, sztucznych lub syntetycznych, za pomocą kąpeli zawierającej środki dla danej obróbki oraz co najmniej jeden rozpuszczalnik użytych środków i co najmniej jeden rozcieńczalnik, w którym środki te są nierozpuszczalne lub trudno rozpuszczalne, przez ogrzewanie kąpeli i odprowadzanie rozpuszczalnika w fazie ciekłej lub gazowej, znamienny tym, że w przypadku gdy włókna lub materiały włókiennicze mają charakter niezasadowy, stosuje się kąpiel zawierającą co najmniej jeden rozpuszczalnik polarny lub niepolarny oraz co najmniej jeden rozcieńczalnik polarny lub niepolarny, a w przypadku gdy włókna lub materiały włókiennicze mają charakter zasadowy, stosuje się kąpiel zawierającą co najmniej jeden rozpuszczalnik niepolarny i rozcieńczalnik niepolarny, lub co najmniej jeden rozpuszczalnik polarny i rozcieńczalnik polarny, lub co najmniej jeden rozpuszczalnik niepolarny i rozcieńczalnik polarny.

8m (P. 153523) 16.02.1972.

Pierwszeństwo: 25.02.1971 — Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Herbert Francis Andrew, William Lambert Anderson, William James Marshall).

Sposób barwienia celulozowych materiałów włókienniczych przez nasycenie materiału rozpuszczalnym w wodzie barwnikiem zawierającym grupę reaktywną z celulozą i utrwalenie barwnika na materiale przez obróbkę alkaliczną w kąpeli farbiarskiej lub w oddzielnej kąpeli przy użyciu alkaliu w ilości zazwyczaj stosowanej dla utrwalania barwników reaktywnych z celulozą, znamienny tym, że stosuje się barwnik, który użyty do barwienia bawełny lub jedwabiu wiskozowego w ilości 0,5—1,0% wagowych w stosunku do barwionego materiału, przy krotkości kąpeli farbiarskiej 20 : 1, w ciągu 60 minut, w temperaturze 80°C, wykazuje stopień wyczerpania z kąpeli w następującej zależności od stężenia zasolenia tej kąpeli:

chlórek sodu g/l 0 20 40 60 80 100 120
stopień wyczerpania

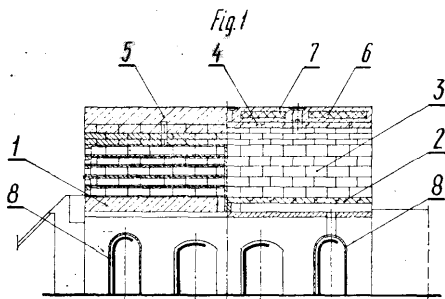
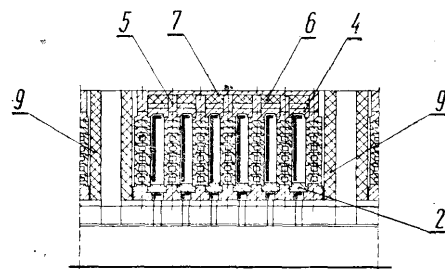
0—15 40—80 55—86 65—90 71—94 75—96 78—97

i wybarwiony materiał po utrwaleniu barwnika poważnie poddaje się płukaniu wodą w celu usunięcia niezwiązanego barwnika i dodatków z kąpeli.

10a (P. 146760) 8.03.1971.

Zakłady Koksownicze „Zabrze”, Zabrze, (Bronisław Augustyn, Henryk Kaczmarek, Marian Torc, Antoni Mazurek, Mieczysław Drożdż, Waclaw Szymborski, Józef Watała, Kazimierz Tkaczyk).

Sposób wyłożenia pieców koksowniczych według zastrz. i znamienny tym, że do wyłożenia ścian grzewczych i toków komór stosuje się beton ogniotrwały w skład którego wchodzi kruszywo zawierające węgiel krzemu i cement glinowy w ilości 15—30% wagowo; do wyłożenia regeneratorów, trzonu, przesklepienia komór, stropu baterii, wykładziny kanałów spalinowych, czopuchów, kominów, drzwi piecowych i rur odciągowych stosuje się beton ogniotrwały na kruszywie szamotowym i cemencie glinowym w ilości 15—30% wagowo; do wyłożenia warstw izolacyjnych stosuje się beton izolacyjny na kruszywie lekkim i cemencie glinowym w ilości 15—25% objętościowo.

12c (P. 146945) 17.03.1971.

Pierwszeństwo: 19.03.1970 — Francja.

Fives Lille-Cail, Paryż, Francja, (Roger Retali, Francis Dambrine, Jean Claude Giorgi, Georges Windal).

Urządzenie do regulacji zawartości kryształów lub stężenia roztworu poddawanego krystalizacji, zawierające kilka komór wyposażonych w zestawy grzejne, których elementy są ogrzewane parą i przez które to

komory zasilane roztworem nienasyconym przechodzi stopniowo krystalizowany produkt, a także zawierające zateżacz umieszczony przed pierwszą komorą i wyposażony w elementy grzejne ogrzewane parą, znamienny tym, że zawiera pierwszy regulator (58) kontrolujący zasilanie roztworem nienasyconym ostatniej komory (7) w funkcji zawartości procentowej kryształów lub stężenia produktu uzyskiwanego z ostatniej komory, gęstościomierz (66) do pomiaru stężenia roztworu nienasyconego, przepływomierz (64) do pomiaru całkowitej ilości wody skroplonej w grzejnikach komór i ewentualnie w grzejnikach zateżacza, kalkulator (63) połączony z gęstościomierzem i przepływomierzem, określający w zależności od wskazań tych urządzeń wartość zadaną całkowitej ilości roztworu nienasyconego doprowadzanego do komór pośrednich i ewentualnie do zateżacza oraz drugi regulator (62) dostosowujący całkowitą ilość doprowadzanego roztworu nienasyconego do poziomu odpowiadającego wielkości zadanej.

12e (P. 146083) 8.02.1971.

Wyższa Szkoła Ekonomiczna, Wrocław, (Jerzy Wesółowski).

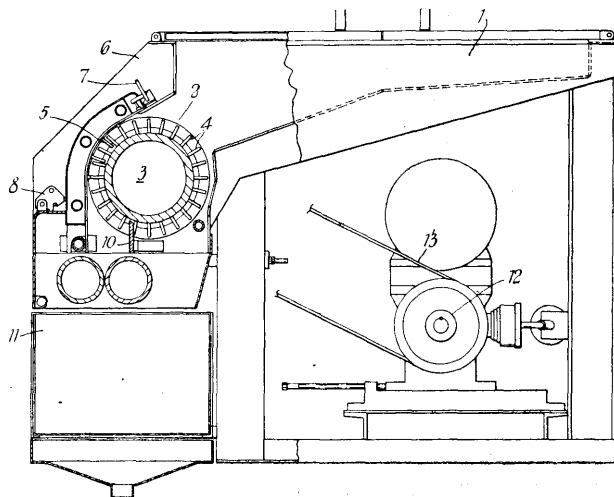
Aparat pianowy do wymiany ciepła i masy między dwoma fazami (gaz i ciecz) oraz do oczyszczania gazów z pyłów i mgieł znamienny tym, że posiada pionową komorę reakcyjną (12) utworzoną przez dwie proste przegrody (5, 6), których dolne zakończenia (5', 6') są łukowato wygięte wyrzuceniami na zewnątrz, przy czym łuki przegród są względem siebie przesunięte tak, że powstaje asymetryczne jednostronne zamknięcie cieczowe komory (13).

12e (P. 148429) 27.05.1971.

Pierwszeństwo: 8.06.1970 — Wielka Brytania

Ilford Limited, Ilford, Wielka Brytania.

Urządzenie do rozdrabniania koagulatów, znamienny tym, że zawiera lej samowyladowczy, przystosowany do doprowadzania koagulatu do zamkniętego kanału, przez który przechodzi koagulat, człon obrotowy umieszczony w tym kanale i wyposażony w urządzenie wprowadzające go w ruch obrotowy, przy czym człon obrotowy podtrzymuje prosty układ kołków i jest umieszczony względem leja w taki sposób, że koagulat doprowadzany z leja jest zabierany przez człon obrotowy i wprowadzany do kanału, na bocznej ścianie którego znajduje się nieruchomy układ kołków rozmieszczonych w ten sposób, że w czasie pracy układ kołków na członie obrotowym przechodzi poprzez układ kołków na kanale penetrując równocześnie do nieruchomego układu kołków, a ponadto jest wyposażony w urządzenia do usuwania strzępów koagulatu z układu kołków na członie obrotowym oraz w urządzenia odbierające, służące do odbioru kawałków koagulatu z członu obrotowego.

12c (P. 153321) 5.02.1972.

Pierwszeństwo: 5.02.1971 — Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Hartmut Voigt, Klaus Günther, Erich Schneck).

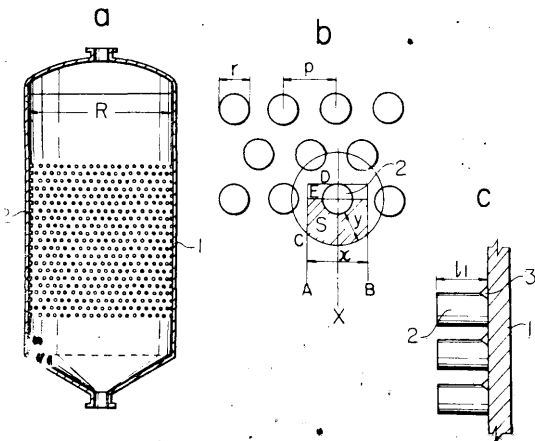
Sposób usuwania pary wodnej z gazów pirolitycznych, przy czym gaz pirolityczny w pierwszym etapie ochładza się w obecności metanolu do temperatury poniżej 0°C i osusza wstępnie przez częściową kondensację pary wodnej i w drugim stopniu przemywa w temperaturze od -15° — 60°C trudno- lub łatwowrzącymi węglowodorami w celu oddzielenia ciężkich składników gazowych, znamienny tym, że ciecz płuczącą w kolumnie zadaje się hydrofilowym rozpuszczalnikiem, korzystnie metanolem i ciecz płuczająca zawierająca rozpuszczalnik prowadzi się w przeciwnym kierunku do gazu.

12g (P. 138290) 21.01.1970.

Pierwszeństwo: 24.01.1969 — Japonia

Asahi Glass Co LTD, Tokio, Japonia, (Masao Magamura, Jiomichi Seya, Takaya Iseki, Mikio Suzuki).

Reaktor skraplający przeznaczony do dokonywania reakcji w warstwie wrzącej znamienny tym, że posiada udoskonalenie w postaci metalowych lub niemetalowych wykładzin, których kształt jest z góry ustalony i których rozmieszczenie przewidziane jest w sposób określony dla co najmniej wewnętrznej strony ściany naczynia w miejscu w którym będzie się znajdowała warstwa wrząca.

12g (P. 150895) 4.10.1971.

Pierwszeństwo: 5.10.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

Deutsches Brennstoffinstitut Freiberg, Freiberg, NRD, (Rolf Herrman, Gerhart Hörnlein, Christel Kobow, Jürgen Lunau, Heinz Martin, Horst Meyer, Bodo Wolf).

Sposób reaktywacji katalizatorów rozkładu zawierających nikiel lub poniklowanych, przeznaczonych do rozkładu węglowodorów, przez pierwotne lub ponowne poniklowanie powierzchni cząstek katalizatora, znamienny tym, że cząstki nawilża się ogrzanym stopionym azotanem niklu, wprowadza po ochłodzeniu do reaktora urządzenia do rozkładu i ogrzewa przez sterowane podnoszenie temperatury za pomocą palnika aż do wystąpienia cieplnego rozkładu azotanu niklu i osiągnięcia przez reaktor równocześnie temperatury produkcyjnej.

12g (P. 153363) 7.02.1972.

Pierwszeństwo: 8.02.1971 — Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Kurt Habig, Konrad Baessler).

Sposób wytwarzania siarczynowanych katalizatorów z platyny osadzonej na węglu, znamienny tym, że katalizator z platyny osadzonej na węglu o powierzchni aktywnej cząstek co najmniej 800 m²/g dysperguje się w kwaśnym środowisku wodnym, katalizator nasycy wodorem pod normalnym lub słabo podwyższonym ciśnieniem i następnie traktuje środkiem siarczynującym w takiej ilości, aby na 1 mol pochłoniętego przez katalizator wodoru użyte było 0,3—0,7 równoważnika środka siarczynującego, po czym tak otrzymany siarczynowany katalizator wyodrębnia się z zawiesiny wodnej w znany sposób.

Sposób przeprowadzenia katalitycznej redukcji zawierających chlorowce związków nitroaromatycznych, znamienny tym, że stosuje się katalizatory według zastrz. 1—9.

12h (P. 149238) 5.07.1971.

Pierwszeństwo: 9.07.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Chemiekombinat Bitterfeld, Bitterfeld, NRD, (Hans Hofmann, Joachim Barthel, Erich Frank).

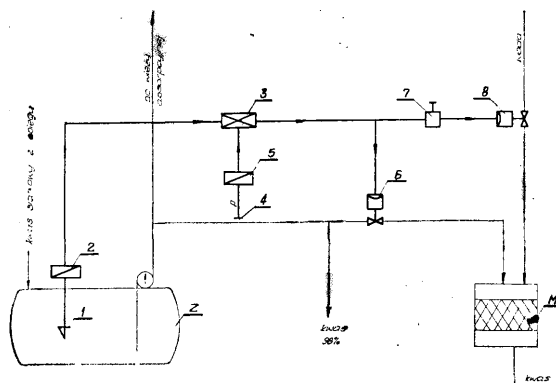
Elektroda do elektrochemicznego wydzielania chloru przy jednoczesnym otrzymywaniu związków metali alkalicznych i metali ziem alkalicznych, składająca się z materiału odpornego na elektrolity oraz na produkty elektrolizy i dobrze przewodzącego prąd, korzystnie z elektrochemicznie pasywowanego metalu lub stopu, albo z grafitu, znamienna tym, że powierzchnię elektrody stanowi całkowicie lub częściowo tlenek manganu o stosunku manganu do tlenku od 1:1,75 do 1:2,0.

Sposób wytwarzania elektrody do elektrochemicznego wydzielania chloru przy jednoczesnym otrzymywaniu związków metali alkalicznych i metali ziem alkalicznych, przy czym elektroda składa się z materiału odpornego na elektrolity oraz na produkty elektrolizy i dobrze przewodzącego prąd, korzystnie z elektrochemicznie pasywowanego metalu lub stopu albo też z grafitu, znamienny tym, że na powierzchnię elektrody nakłada się kolejno tlenek manganu przez pirolizę nietrwałych związków manganu, które w temperaturze do 450°C rozkładają się na tlenek* manganu lub na związki dające się znów utleniać na tlenek manganu, albo przez elektrolizę związków manganu utleniającego się anodowo na tlenek manganu, lub też przez pirolizę i elektrolizę związków manganu.

12i (P. 138007) 5.01.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice (Jerzy Ulmer, Lesław Szymański).

Układ regulacji stężenia kwasu siarkowego w zakresie 91%—95% znamienny tym, że ma regulator (3) poziom, którego wejścia są połączone z przetwornikiem (2) poziomem kwasu i z przetwornikiem (5) ciśnienia kwasu a wyjścia są połączone z regulacyjnym zaworem (6), zabudowanym w rurociągu kwasu oraz poprzez przetwornik (7) sygnału pneumatycznego z regulacyjnym zaworem (8), umieszczonym w rurociągu wodnym.

12i (P. 148153) 13.05.1971.

Pierwszeństwo: 15.05.1970 — Francja

Progil S.A. Paryż, Francja, (Jean Butre, Francois Pierrot).

Sposób elektrolitycznego wytwarzania czystego chloru, wodoru i fosforanów metali alkalicznych w stężonym roztworze w komorze elektrolitycznej z selektywną membraną kationową, znamienny tym, że do komory elektrolitycznej zawierającej selektywną membranę kationową wydzielającą przestrzeń anodową i katodową, między dwoma elektrodami, z których anoda o strukturze porowatej umożliwia przenikanie elektrolitu i wykazuje aktywność elektrochemiczną tylko na odwrotnej powierzchni w stosunku do membrany, do przestrzeni anodowej wprowadza się w przepływie wymuszonym z recykulacją roztwór chlorków alkalicznych, a do przestrzeni katodowej jednocześnie doprowadza się stężony roztwór kwasu fosforowego lub fosforanu metalu alkalicznego, w przepływie wymuszonym z recykulacją.

Komora elektrolityczna do stosowania sposobu według zastrz. 1—7 znamienna tym, że zawiera selektywną membranę kationową rozdzielającą przestrzeń anodową od przestrzeni katodowej, między dwoma elektrodami, z których anoda o strukturze porowatej umożliwia przenikanie elektrolitu i wykazuje aktywność elektrochemiczną tylko na odwrotnej powierzchni w stosunku do membrany.

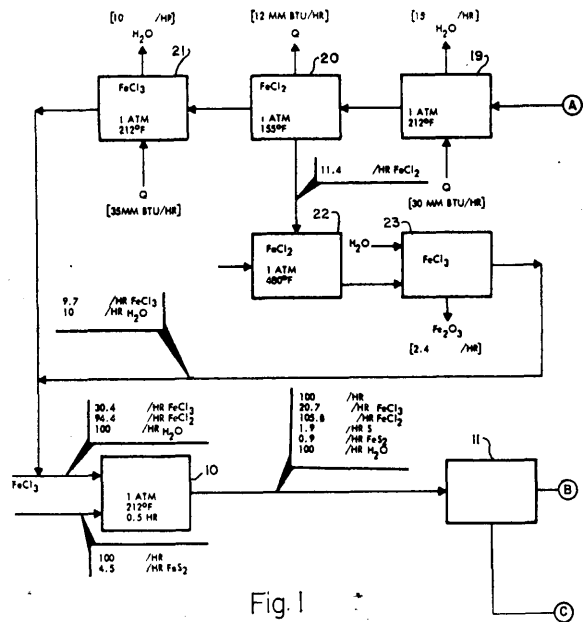

Fig. 1

12i (P. 150143) 23.08.1971.

Pierwszeństwo: 25.08.1970 — Austria

Oesterreichische Stickstoffwerke Aktiengesellschaft, Linz, Austria, (Wolfgang Gauster, Alfred Schmidt, Walter Müller, Ferdinand Weinrotter).

Sposób wytwarzania kriolitu o stosunku molowym NaF:AlF₃ równym co najmniej 2,85:1, z rozcieńczonych, ewentualnie zanieczyszczonych wodnych roztworów fluorku glinowego, zwłaszcza z macierzystych fluogów pokryształizacyjnych fluorku glinowego, na drodze reakcji w podwyższonej temperaturze z wodnymi, zakwaszonymi roztworami fluorku sodowego, oraz odsączenia i wysuszenia otrzymanych kryształów, znamienny tym, że roztwór fluorku glinowego, ogrzany do temperatury 80—95°C dodaje się do roztworu fluorku sodowego, ogrzanego także do temperatury 80—95°C i zawierającego 0,2—0,6 mola kwasu solnego lub kwasu azotowego w stosunku do 1 mola poddawanego reakcji fluorku glinowego, a po wytrąceniu osadu dodaje się stałą sól kuchenną co najmniej w ilości 20%, korzystnie w ilości co najmniej 40% w stosunku do ilości wytrącanego kriolitu.

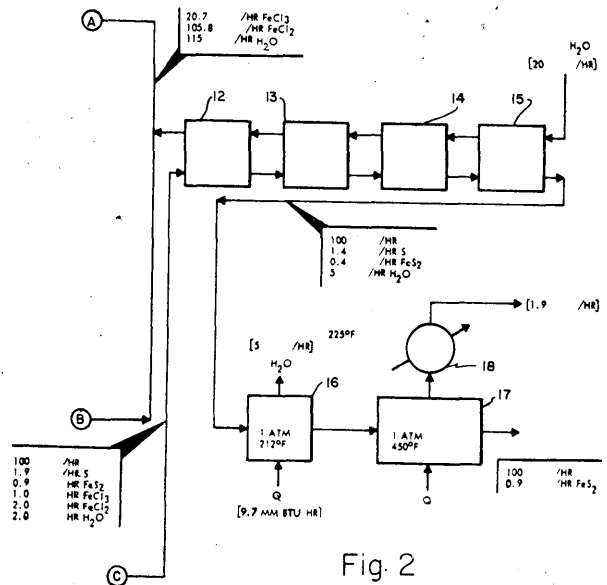

Fig. 2

12i (P. 150223) 27.08.1971.

Pierwszeństwo: 29.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Merck Patent Gesellschaft mbH, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania żeluz krzemionkowego o makroporowatej strukturze znamienny tym, że żel krzemionkowy, którego pory wypełnione są roztworem nieorganicznych soli, po wysuszeniu praży się w temperaturze 300—1500°C.

12i (P. 153522) 16.02.1972.

Pierwszeństwo: 17.02.1971, 19.07.1971 — Stany Zjednoczone Ameryki

TRW Inc., Kalifornia, USA, (Robert Alen Meyers).

Sposób usuwania siarki pirytowej z węgla, znamienny tym, że węgiel poddaje się reakcji wodnym roztworem zawierającym jon Fe³⁺ w celu utworzenia wolnej siarki i roztworu zawierającego jon żelazawy, następnie oddziela się wymieniony roztwór od węgla poddanego obróbce, po czym płucze się węgiel i oddziela się roztwór płuczący od węgla poddanego obróbce, a potem węgiel poddaje się suszeniu w celu spowodowania ulotnienia się zawartej w nim wolnej siarki.

120 (P. 137092) 24.11.1969.

Pierwszeństwo: 25.11.1968, 7.07.1969 — Francja

Melle — Bezons S.A., Melle, Francja, (Georges Gobron, Claude Falize, Henri Dufour).

Sposób wytwarzania izopropanolu i acetonu przez utleniający rozkład aldehydu izomasłowego w fazie ciekłej, w obecności katalizatora, za pomocą gazu zawierającego tlen cząsteczkowy, znamienny tym, że aldehyd izomasłowy i gaz zawierający tlen, korzystnie powietrze, poddaje się reakcji w ciekłym środowisku zawierającym w przeliczeniu na tlenki metalu 1—10% wagowych, korzystnie 1—6%, katalizatora w postaci zawiesiny, stanowiącego jeden lub kilka tlenków, wodorotlenków lub soli metali grupy I_B, II_B, III_A, IV_A, V_A, VI_A, VII_A lub VIII okresowego układu pierwiastków takich jak srebro, molibden, wanad, chrom, wolfram, nikiel, tytan, cer, mangan lub kobalt.

120 (P. 138307) 22.01.1970.

Pierwszeństwo: 23.01.1969 — Stany Zjednoczone Ameryki

Merck a.Co., Inc., Rahway, USA, (Arnold L. Demain, Rayment F. White).

Sposób wytwarzania kwasu (→) (cis-1,2-epoksypropylo)-fosfonowego, znamienny tym, że poddaje się homologowi drobnoustrój wytwarzający kwas (→) (cis-1,2-epoksypropylo)-fosfonowy w wodnej pożywce w warunkach aerobowych, aż do uzyskania zasadniczej aktywności antybiotycznej w pożywce, przy czym stosuje się dodatek do pożywki jako głównego źródła węgla, związku obojętnego, podtrzymującego wzrost drobnoustroju zawierającego tylko węgiel, wodór i tlen, celem zwiększenia wytwarzania antybiotyku.

12o (P. 138802) 14.02.1970.
(P. 138802)

Institut Farmaceutyczny, Warszawa (Jerzy Wrotek, Janina Piechaczek).

Sposób wytwarzania d,1-2-metylo-3-dwumetyloaminopropanolu-1, znamienny tym, że d,1-2-metylo-3-dwumetyloamino-1-chlorowocopropan lub jedną z odmian optycznie czynnych tego związku, ewentualnie w postaci soli, poddaje się hydrolizie w środowisku alkalicznym, po czym produkt reakcji wyodrębnia się z mieszaniny reakcyjnej w znany sposób.

12o (P. 139153) 3.03.1970.
Pierwszeństwo: 4.03.1969 — Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Bruning Frankfurt n/Menem, NRF (Karl Rehn, Kurt Schimmelschmidt, Adam Urschel).

Sposób wytwarzania soli metali alkalicznych kwasów alkanosulfonowych z mieszaniny otrzymanej w wyniku procesu sulfonowania węglowodorów nasyconych za pomocą dwutlenku siarki i tlenu, znamienny tym, że wyciąg wodny zawierający kwasy alkanosulfonowe, z którego korzystnie usunięto wstępnie dwutlenek siarki, zateża się przez odparowanie w celu usunięcia większej części zawartej w nim wody, z rozwarstwionej pozostałości po odparowaniu oddziela się w rozdzielaczu większą część zawartego w niej kwasu siarkowego i otrzymany roztwór kwasów alkanosulfonowych zobojętnia się, po wybieleniu za pomocą nadtlenu wodoru lub substancji odszczepiających nadtlenu wodoru — ługiem alkalicznym, a otrzymany wodnoalkalowy roztwór soli metali alkalicznych kwasów alkanosulfonowych zateża się dalej, w obecności kwasów tlenowych fosforu albo ich soli z metalami alkalicznymi w celu oddestylowania węglowodorów nasyconych.

12o (P. 139154) 3.03.1970.
Pierwszeństwo: 4.03.1969 — Francja

Roussel — UCLAF, Paryż, Francja (Martel Jacques, Buendia Jean).

Sposób wytwarzania kwasów cis-chryzantemowych, racemicznego lub optycznie czynnych, znamienny tym, że kwas trans-dwumetylo-3,3-/hydroksy-2'-metylo-2'-propylo/-2-cyklopropano-1-karboksyłowy racemiczny lub optycznie czynny poddaje się estryfikacji w znany sposób przez działanie środka estryfikującego i otrzymany ester alkilowy kwasu trans-dwumetylo-3,3-/hydroksy-2'-metylo-2'-propylo/-2-cyklopropano-1-karboksyłowego, racemiczny lub optycznie czynny, o ogólnym wzorze 3, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, poddaje się działaniu czynnika zasadowego w celu przetworzenia estru o konfiguracji trans w laktone o konfiguracji cis i otrzymany laktone kwasu cis-dwumetylo-3,3-/hydroksy-2'-metylo-2'-propylo/-2-cyklopropano-1-karboksyłowego o wzorze 4 traktuje się kwasem Lewisa, w obecności zasady trzeciorzędowej z wytworzeniem kwasu cis-chryzantemowego, racemicznego lub optycznie czynnego, w zależności od konfiguracji wyjściowego kwasu trans-chryzantemowego.

12o (P. 139173) 4.03.1970.
Pierwszeństwo: 5.03.1969 — Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF (Wolfgang Swodenk, Gerhard Scharfe).

Sposób wytwarzania octanu allilowego przez reakcję propylenu, tlenu i kwasu octowego w fazie gazowej w obecności wody, w temperaturze 50°—250°C, w obecności katalizatora palladowego, znamienny tym, że we wsadzie utrzymuje się taki stosunek wody do kwasu octowego, że zawarte w produkcie reakcji, składające się głównie z wody, octanu allilowego i kwasu octowego składniki kondensujące się w temperaturach poniżej 50°C pod normalnym lub podwyższonym ciśnieniem rozdzielają się z utworzeniem górnej warstwy, składającej się głównie z octanu allilowego, i dolnej warstwy, składającej się głównie z wody.

12o (P. 139174) 4.03.1970.
Pierwszeństwo: 5.03.1969 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Jenapharm Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna (Werner Hartmann, Kurt Barnikol Oettler, Gerhard Teichmüller).

Sposób wytwarzania związków steroidowych, znamienny tym, że steroidy o jednym lub kilku ugrupowaniach ketoksymowych w układzie pierścieniowym i/lub w łańcuchu bocznym, występujące zarówno w postaci optycznie czynnych izomerów jak również w postaci racematów, które zawierają w cząsteczce wiązania nasycone lub nienasycone a poza tym także wolne, zestryfikowane lub zeteryfikowane grupy wodorotlenowe, grupy ketalowe lub inne podstawniki, takie jak atomy chlorowca, rodniki alkenylowe lub alkinyłowe, poddaje się reakcji z sześciokalilodwusilazaniem w dipolarnym, aprotycznym rozpuszczalniku, otrzymując trójkalilosiloksiminosteroidy.

12o (P. 146600) 2.03.1971.
Pierwszeństwo: 4.03.1970.

Roussel-UCLAF, Paryż, Francja, (R. Bucourt, L. Nedelec, J. C. Gaasc, A. Pierdet).

Sposób wytwarzania steroidów z grupy pregnanu, zwłaszcza 17- α -hydroksy-pregna-4,9 (11)-dieno-3,20-dionu, znamienny tym, że związek z grupy 3-alkileno (niższy) dwuoksy-estra-5(10), 9(11)-dien-17-onu lub 3,3-dwualkiloksy(niższy)-estra-5(10), 9(11)-dien-17-onu poddaje się reakcji w środowisku kwasowym cyjankiem metalu alkalicznego dla wytworzenia odpowiedniego 3-alkilenodwuoksy- lub 3,3-dwualkiloksy-17- α -hydroksy-17- β -cyjano-estra-5(10), 9(11)-dienu, po czym na otrzymany związek działa się trójkalilo (niższym) siłanem dla wytworzenia odpowiedniego 3-alkilenodwuoksy- lub 3,3-dwualkiloksy-17- α -trójkalilosilanoksy-17- β -cyjano-estra-5(10), 9(11)-dienu, który następnie poddaje się reakcji z nadkwasem organicznym dla wytworzenia 3-alkilenodwuoksy- lub 3,3-dwualkiloksy-5- α , 10- α -epoksy-17- α -trójkalilosilanoksy-17- β -cyjano-estr-9(11)-enu, po czym otrzymany związek poddaje się działaniu halogenkiem metylomagnezowym dla wytworzenia 3-alkilenodwuoksy- lub 3,3-dwualkiloksy-5- α , 17- β -dwuhydroksy-pregn-9(11)-eno-20-onu, który z kolei poddaje się działaniu środka kwasowego i wyodrębnia 17- α -hydroksy-pregna-4,9(11)-dieno-3,20-dien.

12o (P. 146784) 10.03.1971.
Pierwszeństwo: 11.03.1970 — Włochy

Snam Progetti Sp. A., Milano, Włochy, (Margherita Corbellini, Agostino Balducci).

Sposób wytwarzania nowych związków glinu o ogólnym wzorze 1, w których X oznacza atom wodoru lub chlorowca albo rodnik drugorzędowej aminy, obydwaj R oznaczają rodniki węglowodorowe lub tworzą pierścień, R' oznacza nasyconą lub nienasyconą grupę alifatyczną, dwuwartościowy rodnik węglowodorowy, podstawiony lub niepodstawiony rodnik cykloalkilowy, podstawiony lub niepodstawiony rodnik aryłowy, lub związki o ogólnym wzorze 2, w którym n oznacza liczbę 2—6, a pozostałe symbole mają

wyżej podane znaczenie, znamienne tym, że dwuaminy lub związek dwuaminy poddaje się reakcji z wodorkiem glinu w temperaturze od -20°C do $+70^{\circ}\text{C}$ i pod ciśnieniem wytworzonym przez pary reagujące rozpuszczalnika w temperaturze roboczej, przy czym jako rozpuszczalnik stosuje się eter, mieszaninę eterów lub mieszaninę eterów i węglowodorów.

120 (P. 148219) 17.05.1971.

Zakła^ddy Azotowe im. F. Dzierżyńskiego, Tarnów (Jerzy P. Pawłowski, Marian Gućwa, Tadeusz Jagiełło, Andrzej Kasznia, Aleksander Uszyński).

Sposób wytwarzania cykloheksenu z wysokowrzących frakcji uzyskanych z pozostałości po destylacji cykloheksanolu i/lub cykloheksanonu otrzymywanego przez uwodornienie fenolu do cykloheksanolu i odwodnienie cykloheksanolu do cykloheksanonu, znamienne tym, że frakcje te poddaje się w przedziale temperatur $230\text{--}600^{\circ}\text{C}$, najkorzystniej $350\text{--}500^{\circ}\text{C}$ reakcji wobec katalizatora glinokrzemianowego, po czym produkty wykrapla się i rozdziela znanymi metodami.

120 (P. 148752) 11.06.1971.

Pierwszeństwo: 12.06.1970 — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich

Institut Chimi Prirodnich Sojedinieni im. M. M. Shemiakina Akademii Nauk SSSR Moskwa, ZSRR (Ardalion Vladimirovich Zakharychev, Tatyana Andrejewna Serebatcowa, Sofia Nikolajewna Ananchenko, Igor Vladimirovich Torgov).

Sposób wytwarzania d- lub d, 1-17a-octanu 3-metylowego eteru d-homoestradiolu na drodze redukcji octanu 3-metyloksy- $\Delta^{1,3,5(10),8(9)}$, 14(15) — d-homoestraneolu-17a β , z następującym wydzieleniem końcowego produktu, znamienne tym, że proces redukcji octanu 3-metoksy- $\Delta^{1,3,5(10),8(9),14(15)}$ -d-homoestraneolu-17a β prowadzi się za pomocą mieszaniny kwasu trójfluorooctowego z trójetylosilanem w środowisku obojętnego, organicznego rozpuszczalnika, z następującym wydzieleniem produktu końcowego.

120 (P. 149765) 30.07.1971.

Pierwszeństwo: 31.07.1970 — NRF

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Günter Roscher, Heinz Schmitz).

Sposób wytwarzania octanu allilu z kwasu octowego, propylenu i tlenu w obecności CO_2 w fazie gazowej na katalizatorach zawierających metale szlachetne lub ich związki, znamienne tym, że stosuje się stężenie propylenu w gazie reakcyjnym poniżej 50% objętościowych, korzystnie poniżej 30% objętościowych i że reakcję prowadzi się w obecności 0,2—5,0, korzystnie 0,5—2,0-krotnej ilości propanu, w odniesieniu do ilości propylenu.

120 (P. 150107) 20.08.1971.

Pierwszeństwo: 21.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Reinold Schmitz, Klaus Alberti).

Sposób wytwarzania kwasów antrachinono-alfa-sulfonowych przez sulfonowanie antrachinonów o wolnym położeniu alfa, w środowisku rozpuszczalników, wobec katalizatorów, ewentualnie w temperaturze podwyższonej, znamienne tym, że jako katalizatory stosuje się metale I lub VIII grupy pobocznej układu okresowego pierwiastków lub związki zawierające te metale.

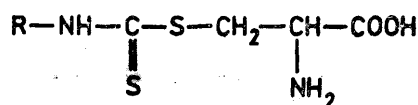
120 (P. 150132) 21.08.1971.

Pierwszeństwo: 22.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Dr. Madaus u. CO, Kolonia, NRF, (Rolf Madaus, Gerhard Brüsewitz).

Sposób wytwarzania podstawionego kwasu α -amino- β -(tiokarbamoilo)-tio]-propionowego o wzorze 1 w

którym R oznacza niższą grupę alkilową lub alkenylową albo grupę fenyłową, a zwłaszcza benzyłową, znamienne tym, że wodny roztwór cysteiny zadaje się równoważną ilością molową alkoholowego roztworu izotiocyanianu przy silnym mieszaniu i przy utrzymywaniu obojętnych warunków reakcji, mieszaninę pozostawia się przy dorywczym mieszaniu w ciągu 2—3 dni w temperaturze pokojowej i następnie wyodrębnia się wytrącony ester kwasu dwutiokarbaminowego.

WZÓR 1

120 (P. 150295) 1.08.1971.

Pierwszeństwo: 3.08.1970 — Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Mario Guadalupi, Giorgio Pagani, Umberto Zardi, Ivo Paris).

Ciągły **sposób** wytwarzania mocznika znamienne tym, że amoniak zawarty w odcieku z reaktora syntezy amoniaku usuwa się przez absorpcję wodą lub rozcieńczonymi roztworami amoniaku otrzymując roztwór skoncentrowanego amoniaku, natomiast dwutlenek węgla zawarty w surowych gazach, stosowanych do syntezy amoniaku usuwa się czynnikiem wytwarzającym parę lub podobnym innym konwencjonalnym sposobem, po czym przeprowadza się go w tlenek węgla za pomocą absorpcji przez skoncentrowany roztwór amoniaku, otrzymany powyżej, otrzymując w ten sposób koncentrowany roztwór karbaminianu amoniowego, który zawiera całą ilość CO_2 niezbędnego do wytwarzania mocznika i który przesyła się do reaktora syntezy mocznika, natomiast odwołone gazy stosowane do syntezy amoniaku poddaje się następnie metanizacji i usuwa zawarty w nich amoniak, po czym poddaje się je odwodnieniu i spręża, przy czym odwodnienie wytworzonego karbaminianu przekształconego w mocznik prowadzi się korzystnie w obecności nadmiaru NH_3 , w reaktorze w którym temperatura utrzymywana jest przez wykorzystanie znacznych ilości ciepła, zawartego w produktach rozkładu, które są jeszcze zawarte w roztworze pochodzącym z reaktora, i które to produkty są zawracane do omawianego reaktora, natomiast rozkład karbaminianu zawartego jeszcze w odcieku z reaktora, w którym przeprowadza się proces odwadniania karbaminianu z przeprowadzeniem go w mocznik, ponadto przemieszcza się ciepło i przesyła odparowany amoniak w przeciwnym kierunku do roztworu zawierającego produkty rozkładu w fazie gazowej do reaktora jak również dostarcza się ciepło niezbędne do utrzymania, w tym samym czasie temperatury odwadniania karbaminianu, które to odwadnianie prowadzi się w sposób opisany powyżej, przy czym roztwór mocznika pochodzący z reaktora rozkładu karbaminianu, zasadniczo wolny od innych związków poddaje się dalszej obróbce.

120 (P. 153426) 10.02.1972.

Pierwszeństwo: 11.02.1971 — Stany Zjednoczone Ameryki

American Cyanamid Company, Wayne, USA, (John Kazan).

Sposób otrzymywania dwuchlorowodoru d,d'-2,2'-(etylenodwuimino)-dwubutanolu-1 przez reakcję chloru etylenu ze znacznym nadmiarem d-2-aminobutanolu-1, w wyniku której tworzy się mieszanina d,d'-2,2'-(etylenodwuimino)-dwubutanolu-1, d-2-aminobutanolu-1 oraz ich chlorowodorów, znamienne tym, że do mieszaniny d,d'-2,2'-(etylenodwuimino)-dwubutanolu-1, d-2-aminobutanolu-1 oraz ich chlorowodorów dodaje się rozdrobniony wodorotlenek sodowy w ilości dostatecznej do przereagowania z zawartym w mieszaninie chlorowodorem z utworzeniem chloru

sodowego, nieprzereagowany **d-2-aminobutanol-1** oddestylowuje się z mieszaniny, dodaje się alkohol o 2 do 4 atomach węgla w cząsteczce rozpuszczając w nim **d,d'-2,2'-(etylenodwuimino)-dwubutanol-1**, oddziela się od roztworu nierozpuszczony chlorek sodowy, do roztworu dodaje się gazowy chlorowódor w celu wytworzenia dwuchlorowodoru **d,d'-2,2'-(etylenodwuimino)-dwubutanolu-1** w postaci osadu i oddziela się osad dwuchlorowodoru **d,d'-2,2'-(etylenodwuimino)-dwubutanolu-1** od alkoholu.

12o (P. 153450) 11.02.1972.

Pierwszeństwo: 13.02.1971 — Holandia

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Roelf de Jonge, Jozef Felix, Marie Leerschool, Petrus Adrianus Wilhelmus, Cornells Pols).

Sposób obróbki roztworów zawierających karbaminian amonowy w podwyższonej temperaturze, znamienny tym, że roztwory przerabia się w urządzeniach, w których co najmniej powierzchnie stykające się z tymi roztworami są wykonane ze stopów chromowo-żelazowych zawierających co najmniej 25% chromu i nie zawierających niklu, w których sumaryczna zawartość węgla i azotu nie przekracza 0,035%.

12o (P. 153518) 16.02.1972.

Pierwszeństwo: 18.02.1971 — Holandia

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Gerrit Ernst Beekhuis, Joseph Franciscus Maria Klein).

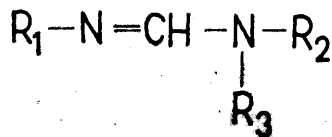
Sposób wytwarzania 2-(β-cyanoetylo)-N-podstawionych acetaldimin na drodze reakcji N-podstawionych acetaldimin z akrylonitrylem w fazie ciekłej i w podwyższonej temperaturze, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w obecności jednego co najmniej związku, takiego jak tlenek lub wodorotlenek metalu alkalicznego lub metalu ziem alkalicznych albo sól metalu alkalicznego lub metalu ziem alkalicznych z kwasem o stałej dysocjacji niższej od 10^{-3} .

12o (P. 153545) 18.02.1972.

Pierwszeństwo: 18.02.1971, 4.01.1972 — Szwajcaria

Ciba — Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnicobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza ewentualnie podstawioną grupę fenylową, R_2 oznacza atom wodoru albo grupę alkilową, a R_3 oznacza grupę aryloalkilową, ewentualnie w postaci soli tych związków z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi, jak i odpowiedni nośnik i/lub substancje dodatkowe oraz inny znany środek grzybobójczy.

Wzór 1

12p (P. 138319) 22.01.1970.

Kutnowskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe, Kutno, (Janina Żurkowska, Arnold Adamiec, Mirosław Zyner, Zdzisław Kurek).

Sposób pozbywania się lanatozydu E z preparatów glikozydowych Digitalis lanata przy równoczesnym przekształcaniu go w lanatozyd B, znamienny tym, że mieszaninę glikozydów z domieszką lanatozydu E w roztworze słabo polarnych rozpuszczalników organicznych takich jak etanol, propanol lub aceton albo też ich mieszanina, poddaje się reakcji z alifatyczną aminą organiczną albo z amoniakiem albo też z ich mieszaniną o stężeniu 0,1—5-procentowym, korzystnie o stężeniu 1—2-procentowym, w temperaturze 10—40°C, zwłaszcza 15—25°C, po czym produkt poreakcyjny wyodrębnia się.

12p (P. 146991) 18.03.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 55010

Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”, Warszawa, Polska, (Wojciech Gruszecki, Emil Taszner, Anna Jabłońska, Edward Borowski).

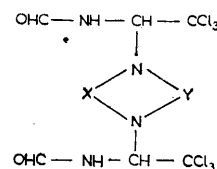
Sposób acylowania kwasu 6-aminopenicylanowego, polegający na reakcji tego kwasu lub jego soli z estrami pirydylowymi kwasów organicznych według patentu nr 55010, znamienny tym, że na kwas 6-aminopenicylanowy działa się estrami 3-hydroksypirydylowymi w środowisku bezwodnej pirydyny z domieszką trzeciorzędowej aminy, w podwyższonej temperaturze, korzystnie w temperaturze od 30°—60°C.

12p (P. 147727) 23.04.1971.

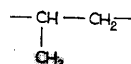
Pierwszeństwo: 24.04.1970 — NRF

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF, (Walter Ost, Klaus Thomas).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych formyloaminoaldehydu o wzorze 1, w którym X oznacza grupę o wzorze $-(CH_2)_2-$, $-(CH_2)_3-$ lub o wzorze 2, Y oznacza grupę o wzorze 3 i 4, a w przypadku gdy X oznacza grupę o wzorze $-(CH_2)_3-$, wtedy Y oznacza też grupę o wzorze $-(CH_2)_2-$, przy czym we wzorze 3 podstawnik Z oznacza atom wodoru, rodnik fenylowy, podstawiony chlorem rodnik fenylowy, rodnik 2-furylowy lub 2-pirydylowy, a we wzorze 4 podstawnik A oznacza grupę czterometylenową lub pen-

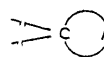
WZÓR 1

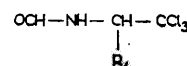
WZÓR 2

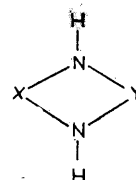
WZÓR 3

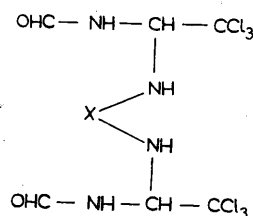
WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

tametylenową, ewentualnie podstawioną 1—3 prostymi lub rozgałęzionymi rodnikami alkilowymi o 1—4 atomach węgla, znamienny tym, że związek o wzorze 5, w którym R_1 oznacza rodnik łatwo odszczepialny w postaci anionu, poddaje się reakcji z alicykliczną dwuaminą o wzorze 6, w którym X i Y mają wyżej podane znaczenie, albo w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1, w którym Y oznacza grupę o wzorze 3, poddaje się związek o wzorze 1, w którym X ma wyżej podane znaczenie, reakcji z aldehydem o wzorze $OHC-Z$, w którym Z ma wyżej podane znaczenie, a otrzymany w tych reakcjach produkt ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem.

12p (P. 148515) 12.05.1971.

Akademia Medyczna w Poznaniu, Poznań, Polska (Ewaryst Pawelczyk, Roman Wachowiak).

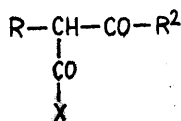
Sposób otrzymywania zdatnej do iniekcji krystalicznej soli sodowej fenylobutazonu (1,2-dwufenylo-3,5-dwuoksy-4n-butyl-pirazolidyny), znamienny tym, że fenylobutazon w postaci kwasowej poddaje się działaniu roztworu metanolanu sodu w alkoholu metylowym.

12p (P. 149228) 3.07.1971.

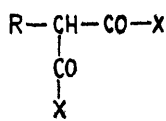
Pierwszeństwo: 3.07.1971 — Węgry

Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára Rt., Budapeszt, Węgry, (Magda Huhn, Géza Tóth, Gábor Resovszki, Eva Somfai, Gábor Horváth).

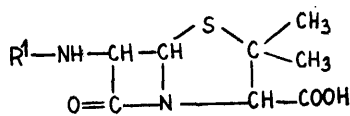
Sposób wytwarzania nowych pochodnych penicyliny zawierających grupę chlorowco-karbonylową o wzorze 1, w którym R oznacza ewentualnie podstawioną grupę aromatyczną, heterocykliczną, alifatyczną lub alicykliczną, X oznacza atom chlorowca, R^2 oznacza rodnik zawierający grupę kwasu 6-aminopenicylanowego, znamienny tym, że halogenek kwasowy o wzorze 2, w którym R i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z kwasem 6-aminopenicylanowym o wzorze 3, w którym R^1 oznacza wodór lub grupę zawierającą pierwszorzędową grupę aminową, ewentualnie w postaci soli lub estru, w bezwodnym środowisku w obecności słabej zasady.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

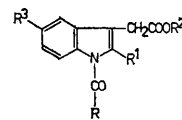
12p (P. 149779) 31.07.1971.

Pierwszeństwo: 31.07.1970 — Węgry

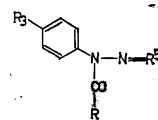
Chinoin Gyógyszer-és-Vegyészeti Termékek Gyára RT, Budapeszt, Węgry, (Géza Toth, Gábor Szabó, György Eibel, Eva Somfai).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu indolilo-octowego o wzorze 1, w którym R oznacza zawierającą tlen, siarkę i/lub azot grupę heterocykliczną, podstawioną atomem chlorowca lub grupą nitrową, R^1 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, R^2 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, a R^3 oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksylową i ich soli, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R i R^3 mają wyżej podane znaczenie, a R^2

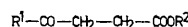
oznacza dwa atomy wodoru lub grupę alkilidenu, otrzymany przez bezpośrednie acylowanie hydrazyny lub hydrazonu uzyskanego z arylohydrazyny lub ich pochodnych, przez działanie z wiązkiem ketonowym wprowadza się w reakcję ze związkiem o wzorze 3, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie i z otrzymanego produktu ewentualnie uwalnia się kwas lub związek o wzorze 4, w którym R, R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza grupy o wzorze $-CHO$ i $-CH_2OH$, o wzorze CH_2OR , $-CN$, $-COOH$ lub $-CH(OR^7)_2$, przy czym R^7 oznacza grupę alkilową, poddaje się cyklizacji lub związek o wzorze 5, w którym R i R^3 mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 3 i otrzymany produkt ewentualnie przeprowadza w sól lub uwalnia z jego soli.

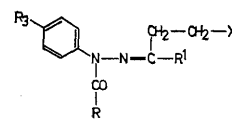
WZÓR 1

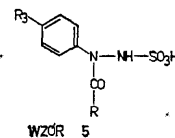
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

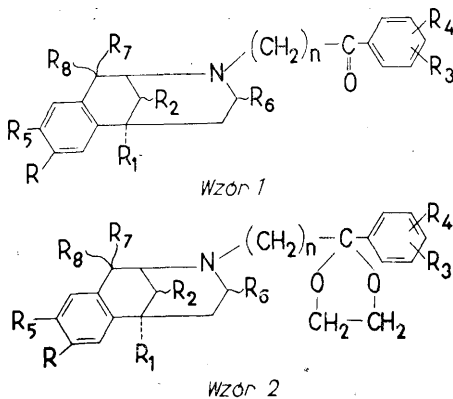
12p (P. 149985) 12.08.1971.

Pierwszeństwo: 14.08.1970, 17.09.1970, 20.10.1970, 8.12.1970, 24.12.1970, 17.12.1970, 28.12.1970, 29.01.1971, 1.02.1971, 30.10.1971 — Japonia

Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia, (Toshio Atsumi, Kenji Kobayashi, Yoshiki Takabayashi, Hisso Yamamoto).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzomorfanu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę alkoksylową, zawierającą 1—3 atomów węgla, grupę acyloksy, grupę hydroksylową, grupę nitrową, atom chlorowca, grupę nitrową, grupę aminową, grupę karboksylową, grupę karbamiolową, lub grupę sulfonową; R_1 oznacza atom wodoru, grupę alkilową zawierającą 1—3 atomów węgla lub grupę o ogólnym wzorze $C_mH_{(2m-p)+1}(R_9)_p$ w którym m oznacza liczbę całkowitą 1—6, p oznacza liczbę całkowitą 1 lub 2, a R_9 oznacza grupę hydroksylową lub grupę alkoksylową zawierającą 1—3 atomów węgla; R_2 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą 1—3 atomów węgla, grupę alkoksylową zawierającą 1—3 atomów węgla, grupę alkiolową, zawierającą 1—3 atomów węgla, grupę nitrową, grupę trifluorometylową, grupę aminową lub grupę hydroksylową; R_5 oznacza atom wodoru lub grupę metylową; R_6 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą 1—3 atomów węgla; R_7 oznacza atom wodoru, grupę alkilową zawierającą 1—3 atomów węgla, grupę fenylową lub grupę alkoxyfenylową zawierającą 1—3 atomów węgla w łańcuchu; R_8 oznacza atom wodoru lub grupę hydroksylową lub R_7 i R_8 tworzą grupę alkilidenu zawierającą 1—3 atomów węgla lub grupę karbonylową z atomem węgla, do którego podstawniki te są przyłączone; n oznacza liczbę całkowitą 2—4; przy czym gdy n oznacza liczbę całkowitą 2; R_1 i R_2 oznaczają grupy metylowe,

R oznacza grupę hydroksylową lub atom wodoru; R_4, R_5, R_6, R_7 i R_8 oznaczają atom wodoru, R_3 musi oznaczać atom chlorowca, grupę alkilową zawierającą 1–3 atomów węgla, grupę alkoksyłową, zawierającą 1–3 atomów węgla, grupę alkilotio zawierającą 1–3 atomów węgla, grupę nitrową, grupę trójfluorometylową, grupę metylową lub grupę hydroksylową, zaś gdy R oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową lub grupę alkoksyłową zawierającą 1–3 atomów węgla; R_1 oznacza grupę alkilową zawierającą 1–3 atomów węgla, R_3 i R_4 oznaczają niezależnie atom wodoru, atom chlorowca, grupę alkilową zawierającą 1–3 atomów węgla, grupę alkoksyłową zawierającą 1–3 atomów węgla, grupę alkilotio zawierającą 1–3 atomów węgla, grupę nitrową, grupę trójfluorometylową, grupę aminową lub grupę hydroksylową; R_5, R_6, R_7 i R_8 oznaczają atom wodoru; a gdy n oznacza liczbę całkowitą 3 lub 4, R_2 musi oznaczać atom wodoru; lub jego soli, znamienny tym, że poddaje się hydrolizie etylenodwuoksypochodne o ogólnym wzorze 2, w którym R, $R_1, R_2, R_3, R_4, R_5, R_6, R_7, R_8$ i n mają wyżej podane znaczenia.

12p

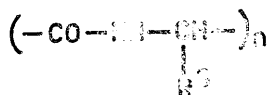
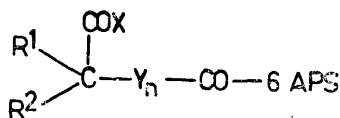
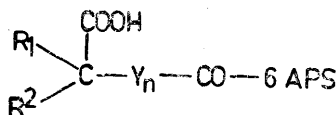
(P. 150082)

18.08.1971.

Pierwszeństwo: 18.08.1970 — Węgry

Chinoín Gyógyszer-és Vegyészeti Termékek Gyára RT, Budapeszt, Węgry, (Magda Huhn, Géza Tóth, Gábor Resofszi, Eva Somfai, Gábor Horvath).

Sposób wytwarzania pochodnych kwasu 6-aminopenicylanowego o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru, grupę alkilową, aryłową, aryloalkilową, aryloksyloową lub heterocykliczną, R^2 oznacza atom wodoru, grupę alkilową, aryłową lub aryloalkilową, Y oznacza wiązanie walencyjne lub

grupę o wzorze 7, w którym R^3 oznacza atom wodoru, grupę alkilową, aryłową, aryloalkilową, aryloksyloową lub heterocykliczną, n oznacza liczbę całkowitą i 6-APA oznacza grupę kwasu 6-aminopenicylanowego, znamienny tym, że pochodną kwasu 6-aminopenicylanowego o wzorze ogólnym 2, w którym X oznacza, atom chlorowca, a pozostałe symbole mają wyżej podane znaczenie lub jej sól lub ester poddaje się hydrolizie za pomocą wody i/lub słabej zasady, ewentualnie produkt uwalnia się z wytworzonej soli lub sól przeprowadza w inną sól.

12p

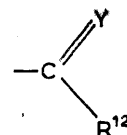
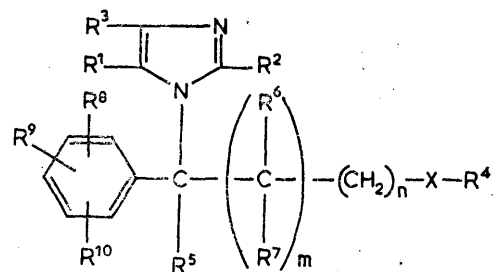
(P. 150130)

21.08.1971.

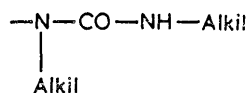
Pierwszeństwo: 22.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Carl Metzger, Werner Meiser, Karl-Heinz Bücher, Manfred Plempel).

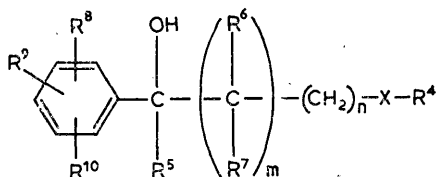
Sposób wytwarzania pochodnych fenylo-imidazolio-alkanów o wzorze ogólnym 1, w którym R^1, R^2 i R^3 oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe i mogą być różne lub takie same, R^4 oznacza atom wodoru, ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy, aryłowy lub aryloalkilowy, ewentualnie podstawioną alifatyczną lub aromatyczną grupę acylową, ewentualnie podstawioną grupę alkoksyalkilową, alkilosulfonyłową lub arylosulfonyłową, lub grupę o wzorze 2, w którym Y oznacza atom tlenu lub siarki i R^{12} oznacza ewentualnie podstawioną grupę alkoksyłową, alkilotio, aryloksyloową, aryloctio, jednoalkiloaminową, dwualkiloaminową, jednoaryloaminową lub dwuaryloaminową lub ewentualnie podstawioną grupę $-NHSO_2-$ arył lub o wzorze 3 lub grupę aminową, R^5 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub ewentualnie podstawiony rodnik aryłowy, R^6 i R^7 oznaczają atomy wodoru lub ewentualnie podstawione rodniki alkilowe lub aryłowe i mogą być różne lub takie same, R^8, R^9 i R^{10} oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe, grupy alkoksyłowe, alkilotio lub grupy elektroujemne i mogą być różne lub takie same, X oznacza atom tlenu, siarki, grupę $-SO, SO_2, -NH$ lub grupę NR^{11} , w której R^{11} oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, nasycony lub nienasycony, m oznacza liczbę całkowitą 0–6 i n oznacza liczbę 0 lub 1, oraz ich sole, znamienny tym, że alkohole o ogólnym wzorze 5, w którym R^4-R^{10}, X, m i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze ogólnym 6, w którym R^1-R^3 mają wyżej podane znaczenie, w polarnych rozpuszczalnikach i ewentualnie przeprowadza się w sól.

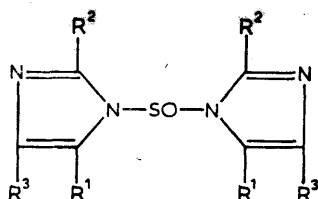
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 5

WZÓR 6

12p

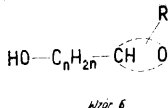
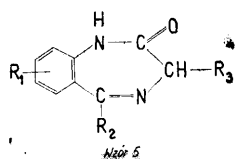
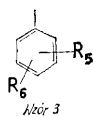
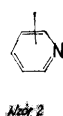
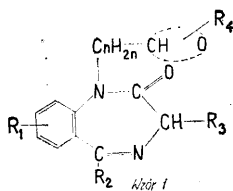
(P. 150145)

23.08.1971.

Pierwszeństwo: 24.08.1970 — Japonia

Sumitomo Chemical Company Ltd, Osaka, Japonia, (Hisao Yamamoto, Shigeho Inaba, Toshiguki Hirohaski, Miehihiro Yamamoto, Kikuo Ishizumi, Mitsuhiro Akatsu, Isamu Marugama, Yoshiharu Kume, Kazuo Mori, Takahiro Izumi).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzodwuzepiny o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę nitrową, grupę alkoksyłową o 1-4 atomach węgla, grupę cyjanową lub trójfluorometylową, R₂ oznacza grupę o wzorze 2 lub grupę o wzorze 3, w którym R₅ i R₆ oznaczają atom wodoru lub chlorowca, grupę trójfluorometylową lub cyjanową albo rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla, R₃ i R₄ oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla, a n oznacza liczbę całkowitą 1-4, znamienny tym, że niepodstawioną w pozycji 1 pochodną benzodwuzepiny o ogólnym wzorze 5, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zdolnym do reakcji estrem alkoholu o ogólnym wzorze 6, w którym R₄ i n mają wyżej podane znaczenie, po czym otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem.

piny o ogólnym wzorze 5, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zdolnym do reakcji estrem alkoholu o ogólnym wzorze 6, w którym R₄ i n mają wyżej podane znaczenie, po czym otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem.

12p

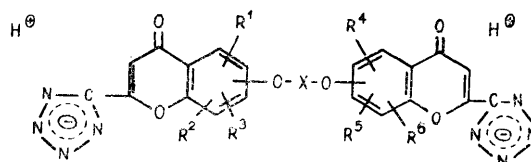
(P. 150195)

26.08.1971.

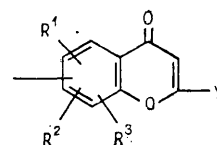
Pierwszeństwo: 27.08.1970, 1.07.1971 — Wielka Brytania

Fisons Limited, Felixstowe, Wielka Brytania, (Joachim Augstein, Hugh Cairns, Dennis Hunter, John King).

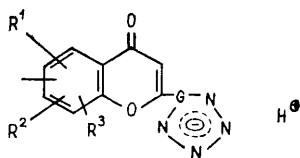
Sposób wytwarzania nowych pochodnych tetrazolu o ogólnym wzorze 1 i farmaceutycznie dopuszczalnych pochodnych, w którym R¹, R², R³, R⁴, R⁵ i R⁶ są takie same lub różne i oznaczają wodór, chlorowec lub alkil, grupę hydroksylovą, alkoksylovą lub podstawioną grupę alkilovą lub alkoksylovą, a X oznacza nasycony lub nienasycony, podstawiony lub niepodstawiony, prosty lub rozgałęziony łańcuch węglowodorowy, ewentualnie przerwany pierścieniem karbocyklicznym lub heterocyklicznym lub jednym albo kilkoma atomami tlenu lub grupami karbonylowymi, znamienny tym, że związek o wzorze 6, w którym R¹, R², R³ i X mają wyżej podane znaczenie; R¹⁰ oznacza grupę o wzorze 7, w którym R¹, R² i R⁸ mają wyżej podane znaczenie, lub grupę R⁷ o wzorze 8, w którym R¹, R² i R³ mają wyżej podane znaczenie, Y oznacza grupę -CN lub -CZ=NH, a Z oznacza grupę łatwo odszczepialną, reaguje z azydkiem w rozpuszczalniku obojętnym w warunkach reakcji, grupę G w związku o wzorze 9 lub 10, w których R oznacza grupę o wzorze 11, w którym R¹, R², R³, R⁴, R⁵, R⁶ i X mają wyżej podane znaczenie, E oznacza grupę tetrazolovą lub grupę o wzorze 12 lub 13, a G oznacza grupę, którą można łatwo wymienić na wodór, zastępuje się wodorem przez uwodornienie, dealkilację, deacylację, w łagodnych warunkach zasadowych, w warunkach kwasowych lub przez odaminowanie redukcyjne, cyklizuje się związek o wzorze 14 lub jego sól, w którym R⁴, R⁵, R⁶ i X mają wyżej podane znaczenie, a R⁷ oznacza grupę R⁷ mającą wyżej podane znaczenie lub grupę o wzorze 15, w którym R¹, R² i R³ mają wyżej podane znaczenie, selektywnie odwodornia się związek o wzorze 16, w którym R⁴, R⁵, R⁶ i X mają wyżej podane znaczenie, a R⁷ oznacza grupę R⁷ w wyżej podanym znaczeniu lub grupę o wzorze 17, w którym R¹, R² i R³ mają wyżej podane znaczenie lub przekształca się związek o wzorze 18, w którym R⁴, R⁵, R⁶ i X mają wyżej podane znaczenie, a R⁸ oznacza grupę R⁷ o wyżej podanym znaczeniu lub grupę o wzorze 19, w którym R¹, R² i R³ mają wyżej podane znaczenie, otrzymany związek o wzorze 1, ewentualnie przeprowadza się w dopuszczalną pod względem farmaceutycznym pochodną.

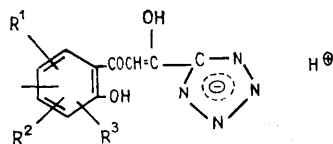
WZÓR 1

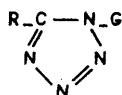
WZÓR 7

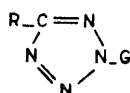
WZÓR 8

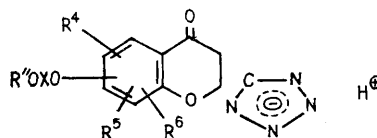
WZÓR 15

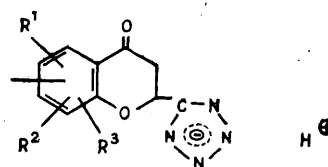
WZÓR 9

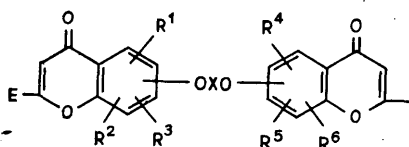
WZÓR 10

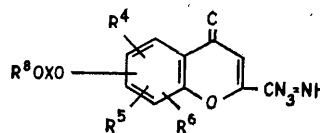
WZÓR 16

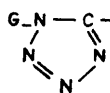
WZÓR 17

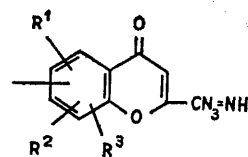
WZÓR 11

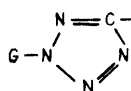
WZÓR 18

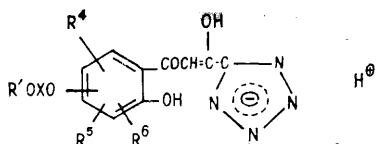
WZÓR 12

WZÓR 19

WZÓR 13

WZÓR 14

12p

(P. 150196)

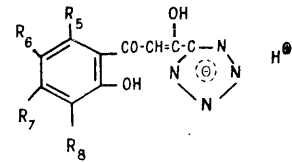
26.08.1971.

Pierwszeństwo: 26.08.1970, 13.01.1971, 1.07.1971 —
Wielka Brytania

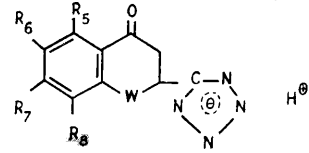
Fisons Limited, Felixstowe, Wielka Brytania, (Joachim Angstein, Hugh Cairns, Dennis Hunter, John King).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych tetrazolu o ogólnym wzorze 1 w którym R_5 , R_6 , R_7 i R_8 , które mogą być takie same lub różne, i oznaczają wodór, alkil, chlorowec, grupę hydroksylową, alkenylową, fenylową, alkenyloksylową, aryloallikową, acyloksylową lub alkoksylową przy czym grupa alkoksylowa może być ewentualnie podstawioną grupą alkoksylową, hydroksylową lub pierścieniem heterocyklicznym zawierającym węgiel lub tlen, grupę alkilową, alkenylową i alkoksylową zawierającą od 1—8 atomów węgla. W oznacza siarkę lub tlen oraz farmaceutycznie dopuszczalnych pochodnych tego związku, znamieny tym, że przeprowadza się reakcję związku o wzorze $R-Y$, w którym R oznacza grupę o wzorze 2 w któ-

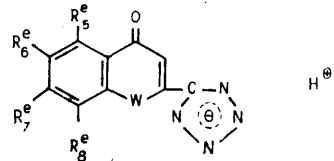
rym R_5, R_6, R_7, R_8 i W mają wyżej podane znaczenie, Y oznacza grupę $-CN$ lub $-CZ=NH$, a Z oznacza łatwo odszczepialną grupę, z azydkiem, w rozpuszczalniku obojętnym w warunkach reakcji, zastępuje się wodorem grupy X w związkach o wzorze 3 lub 4 w których R ma wyżej podane znaczenie a X oznacza grupę, która może być zastąpiona wodorem, przez uwodornienie, dealkilację, deacylację w środowisku łagodnie zasadowym lub kwaśnym, lub przez odaminowanie redukcyjne, wytwarza się związek o wzorze 5 w którym R_5, R_6, R_7 i R_8 mają wyżej podane znaczenie, przez cyklizację związku o wzorze 6 lub jego soli w którym R_5, R_6, R_7 i R_8 mają wyżej podane znaczenie, selektywnie odwodornia się związek o wzorze 7 lub jego sól w którym R_5, R_6, R_7, R_8 i W mają wyżej podane znaczenie wytwarza się związek o wzorze 8 w którym W ma wyżej podane znaczenie a Re_5, Re_6, Re_7 i Re_8 mają takie samo znaczenie jak wyżej podane R_5, R_6, R_7 i R_8 z tym, że przynajmniej jeden z Re_5, Re_6, Re_7 i Re_8 oznacza grupę alkilową lub alkoksylową, przez selektywne uwodornienie związku o wzorze 9 w którym W ma wyżej podane znaczenie a Rb_5, Rb_6, Rb_7 i Rb_8 mają takie samo wyżej podane znaczenie jak R_5, R_6, R_7 i R_8 z tym, że przynajmniej jeden z podstawników Rb_5, Rb_6, Rb_7 i Rb_8 oznacza grupę alkenylową lub alkenyloksylową, wytwarza się związek o wzorze 10 w którym W ma wyżej podane znaczenie a Ra_5, Ra_6, Ra_7 i Ra_8 mają takie samo wyżej podane znaczenie jak R_5, R_6, R_7 i R_8 z tym, że Rf_5, Rf_6, Rf_7 i Rf_8 oznaczają grupę hydroksylową, przez zastąpienie grupy R atomem wodoru w odpowiednim związku o wzorze 11 w którym W ma wyżej podane znaczenie a Rc_5, Rc_6, Rc_7 i Rc_8 mają takie samo wyżej podane znaczenie jak R_5, R_6, R_7 i R_8 z tym, że przynajmniej jeden z podstawników Rc_5, Rc_6, Rc_7, Rc_8 oznacza grupę $-OR$, a R oznacza alkil, aryloalkil lub acyl, przekształca się związek o wzorze $R-CN_3=NH$ w którym R ma wyżej podane znaczenie w związek o wzorze 1 i ewentualnie jeśli to pożądane, przeprowadza związek o wzorze 1 w dopuszczalną pod względem farmaceutycznym pochodną.

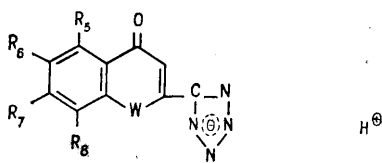
WZÓR 6

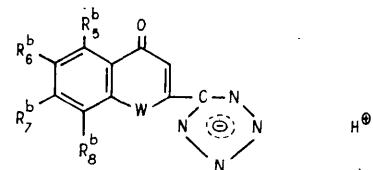
WZÓR 7

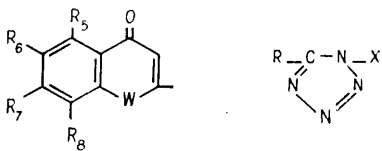
WZÓR 8

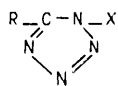
WZÓR 1

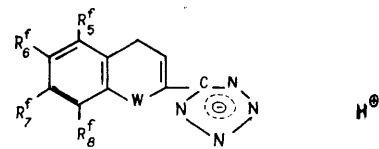
WZÓR 9

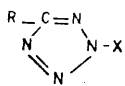
WZÓR 2

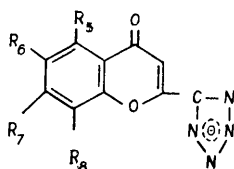
WZÓR 3

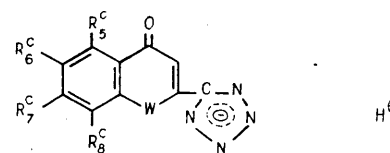
WZÓR 10

WZÓR 4

WZÓR 5

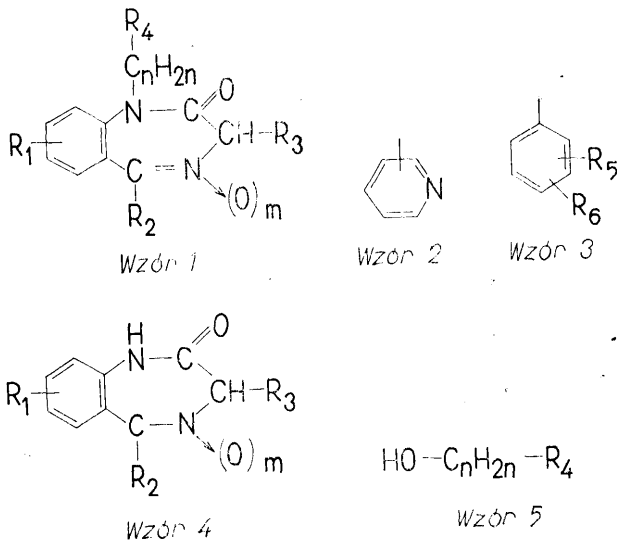

WZÓR 11

12p (P. 150267) 31.08.1971.
Pierwszeństwo: 31.08.1970, 2.09.1970 — Japonia

Sumitomo Chemical Company Ltd., Osaka, Japonia, (Mitsuhiro Akatsu, Yoshiharu Kurne, Toshiyuki Hirohashi, Kikuo Ishizumi, Michihiro Yamamoto, Isamu Maruyama, Kazuo Mori, Takahiro Izumi, Shigeho Inaba, Hisao Yamamoto).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzo-dwuazepiny o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub chlorowca albo grupę nitrową, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, grupę cyjanową lub trójfluorometylową, R_2 oznacza grupę o wzorze 2 lub grupę o wzorze 3, w którym R_5 i R_6 oznaczają atom wodoru lub chlorowca, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub rodnik trójfluorometylowy, R_3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub rodnik aralkilowy, R_4 oznacza grupę czterowodoropiranyloksyloję, czterowodorofuranyloksyloję, aryloksyloję, aralkoksyloję lub alkoksyaloksyloję, m oznacza zero lub 1, a n oznacza liczbę całkowitą 1—4, jak również addycyjnych soli tych związków z kwasami, znamienny tym, że nie podstawioną w pozycji 1 pochodną benzodwuazepiny o ogólnym wzorze 4, w którym R_1 , R_2 , R_3 i m mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zdolnym do reakcji estrem związku o ogólnym wzorze 5, w którym R_4 i n mają wyżej podane znaczenie.

12p (P. 150168) 24.08.1971.
Pierwszeństwo: 25.08.1970, 6.08.1971 — Wielka Brytania

Glaxo Laboratories Limited, Middlesex, Anglia, (Harry Carson Stables, John Atkerton, John Matchan).

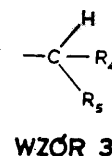
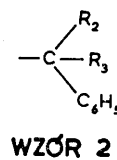
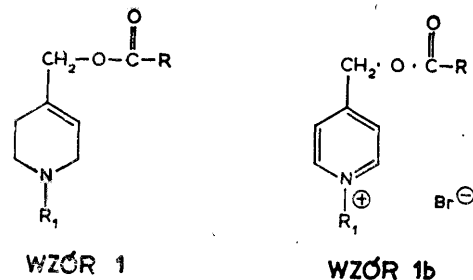
Sposób wydzielenia cefalosporyny C w postaci jej pochodnej ze środowiska wodnego zawierającego tę cefalosporynę znamienny tym, że do wymienionego wodnego środowiska wprowadza się formaldehyd i β -ketoester, pod wpływem których cefalosporyna C przechodzi w pochodną, której atom azotu grupy aminowej bocznej grupy D-5-amino-5-karboksylopentanoamidowej związany jest w pierścieniu dwuhydro-pirydynowym, po czym uzyskaną pochodną cefalosporyny C wydziela się z wymienionego środowiska wodnego.

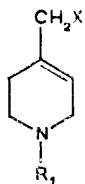
12p (P. 150296) 1.09.1971.
Pierwszeństwo: 2.09.1970 — Niemiecka Republika Federalna

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF, (Gerhard Walther, Rudolf Bauer, Hans-Hugo Hübner, Rolf Banholzer).

Sposób wytwarzania nowych estrów kwasu 1,2,3,6-czterowodoro-4-pirydylo-metylokarboksylowego o wzo-

rze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza wodór, grupę alkilową o 1—8 atomach węgla ewentualnie podstawioną atomem chloru, grupą cyjanową lub hydroksyloję lub resztą fenyloję, grupę alkenyloję lub alkinyloję o 3 lub 4 atomach węgla, a R oznacza grupę o wzorze ogólnym 2 lub o wzorze ogólnym 3, w których to wzorach R_2 oznacza grupę hydroksyloję lub grupę alkilenową, która razem z R_3 tworzy pięcio- lub sześcioczłonowy pierścień, R_3 i R_4 oznaczają grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę cykloalkilową o 5 lub 6 atomach węgla lub resztę fenyloję, a R_5 oznacza grupę cykloalkilową o 5 lub 6 atomach węgla lub grupą fenyloję, przy czym w przypadku gdy obie grupy R_4 i R_5 oznaczają grupy fenyloję, grupy te mogą być połączone w pozycji orto bezpośrednio lub przez mostek tlenowy, jak również ich soli addycyjnych z kwasami oraz soli czwartorzędowych oraz ewentualnie ich optycznie czynnych antypodów, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 4, w którym X oznacza grupę hydroksyloję lub atom chlorowca, a R_1 oznacza grupę alkilową o 1—8 atomach węgla, ewentualnie podstawioną grupą cyjanową lub grupą fenyloję, lub alkenyloję o 3 lub 4 atomach węgla, poddaje się reakcji z nadającą się do estryfikowania pochodną kwasu karboksylowego o wzorze ogólnym 5, w którym R ma podane wyżej znaczenie, a Y oznacza nadającą się do zestryfikowania grupę, taką jak np. atom chlorowca, grupa acyloksyloję, grupa N-imidazolilowa, lub grupa HO- lub NaO-, lub karbinol o wzorze ogólnym 6, w którym R_1 oznacza grupę alkilową o 1—8 atomach węgla, ewentualnie podstawioną grupą fenyloję, lub grupę alkenyloję o 3 lub 4 atomach węgla, poddaje się reakcji z estrem kwasu karboksylowego o wzorze ogólnym 7, w którym R' oznacza niższą grupę alkilową, a R ma podane wyżej znaczenie, w obecności zasadowego katalizatora, takiego jak np. alkohol metalu alkalicznego, lub ester o wzorze ogólnym 8, w którym R ma podane wyżej znaczenie, alkiluje się w znany sposób, np. za pomocą halogenku alkilowego o wzorze ogólnym R_1X , w którym R_1 oznacza resztę alkilową o 1—8 atomach węgla, ewentualnie podstawioną grupą cyjanową lub hydroksyloję lub pierścieniem fenyloję, z grupą alkenyloję lub grupą alkinyloję o 3 lub 4 atomach węgla, a X oznacza atom chlorowca, lub za pomocą aldehydu w obecności kwasu mrówkowego, lub związku o wzorze ogólnym 9, w którym R ma podane wyżej znaczenie, a R_1 oznacza grupę alkilową o 1—8 atomach węgla podstawioną grupą hydroksyloję, przeprowadza się w odpowiednie pochodne chlorowe za pomocą środka chlorującego, takiego jak np. chlorek tionylu lub związek o wzorze ogólnym 1b, w którym R i R_1 mają wyżej podane znaczenie poddaje się redukcji za pomocą borowodoru sodowego, a otrzymane związki o wzorze ogólnym 1 rozszczepia się ewentualnie w ich optycznie aktywne formy i przeprowadza się w znany sposób w ich sole addycyjne z kwasami lub czwartorzędowe związki amoniowe.

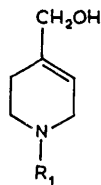

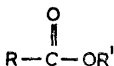
WZÓR 4

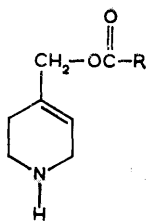
WZÓR 5

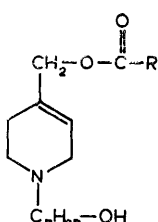
WZÓR 6

WZÓR 7

WZÓR 8

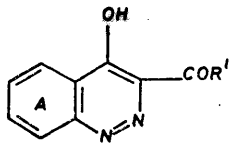
WZÓR 9

12p (P. 150816) 30.09.1971.

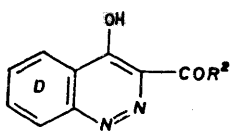
Pierwszeństwo: 16.10.1970, 17.08.1971 — Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (David John Gillman).

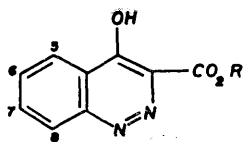
Sposób wytwarzania pochodnych cynoliny o ogólnym wzorze 1, w którym pierścień benzenowy o symbolu A ewentualnie zawiera 1—4 podstawniki stanowiące rodnik alkilowy o 1—10 atomach węgla, cykloalkilowy o 5—7 atomach węgla, alkoksylowy o 1—5 atomach węgla lub rodnik feniloalkilowy albo fenoksylowy o 7—10 atomach węgla lub atomy chlorowca lub rodniki fenylowe ewentualnie zawierające 1—3 podstawniki stanowiące rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, alkoksylowy o 1—3 atomach węgla lub grupy nitrowe lub atomy chlorowca, a symbol R¹ oznacza rodnik wodorotlenowy, alkoksylowy o 1—6

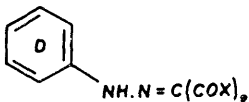
WZÓR 1

WZÓR 4

WZÓR 3

WZÓR 5

atomach węgla, alkoksylowy o 3—6 atomach węgla lub rodnik feniloalkilowy lub fenoksylowy o 7—10 atomach węgla, wyłączając znane związki określone ogólnym wzorem 3, w którym znaczenie symbolu R oraz podstawników w pozycjach 5—8 podano w tablicy II, znamienne, że związek o ogólnym wzorze 5, w którym symbol D ma takie same znaczenie jak symbol A we wzorze 1, a X oznacza atom chloru lub bromu poddaje się cyklizacji, za pomocą katalizatora Friedel-Craftsa i otrzymany związek o ogólnym wzorze 4, w którym D ma wyżej podane znaczenie, a R² oznacza rodnik wodorotlenowy ewentualnie przetwarza się w odpowiednie pochodne.

12p (P. 150817) 30.09.1971.

Pierwszeństwo: 6.10.1970 — Francja

Roussel-UCLAF, Paryż, Francja, (Lucien Penasse, Pierre Barthelemy).

Sposób wytwarzania kobamidów podstawionych określonych jako „kobamidy Co-R”, w których R¹ oznacza rodnik alkilowy ewentualnie podstawiony grupą arylową, hydroksylową lub karboksylową, znamienne tym, że „kobamid Co-Z” w którym Z oznacza grupę tworzącą aniony, poddaje się reakcji ze związkiem R¹-metal lub R¹-metaloid umożliwiającym selektywne alkilowanie atomu kobaltu w kobamidzie Co-Z.

12p (P. 152959) 18.01.1971.

Pierwszeństwo: 20.01.1972 — Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, USA, (William Lee Garbrecht).

Sposób wytwarzania nowych kompleksów cefalosporyn z N,N-dwumetyloformamidem lub N,N-dwumetyloacetamidem znamienne tym, że ester cefalosporyny, posiadający grupę aminową wolną lub zablokowaną grupą ochronną, który ulega usunięciu w środowisku kwaśnym, w którym równocześnie, pod działaniem czynnika redukującego, ulega rozkładowi grupa estrowa miesza się z N,N-dwumetyloformamidem lub N,N-dwumetyloacetamidem, następnie na otrzymaną mieszaninę działa się czynnikiem redukującym w środowisku kwaśnym, rozkładając grupę estrową cefalosporyny i dodaje się substancji zasadowej, co powoduje wytworzenie kompleksu.

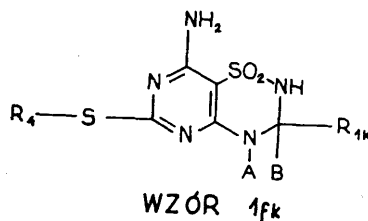
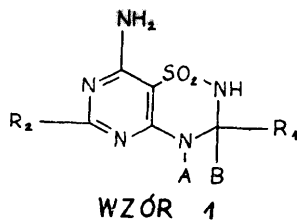
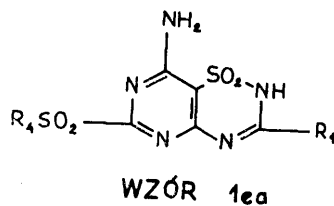
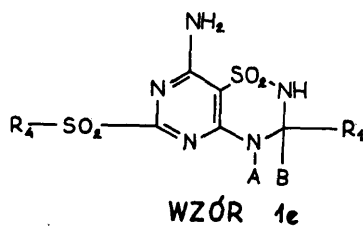
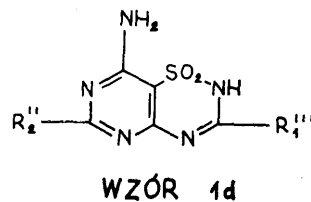
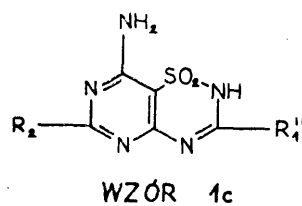
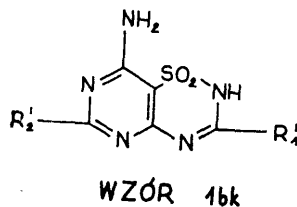
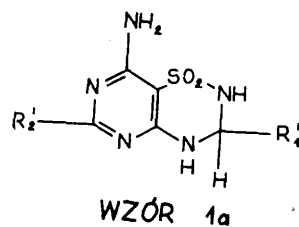
12p (P. 152961) 18.01.1972.

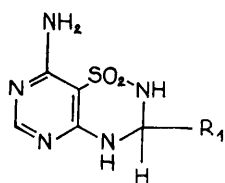
Pierwszeństwo: 20.01.1971 — Stany Zjednoczone Ameryki

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Paul Le Roy Anderson, Robert Everett Manning).

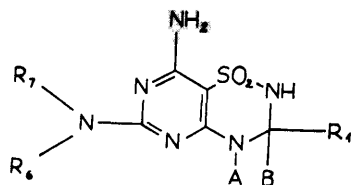
Sposób wytwarzania 1,1-dwutlenków 8-amino-1,2,4-piryrido-[4,5-e]tiazoliny o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik fenylowy, rodnik cykloalkilowy o 3—6 atomach węgla w pierścieniu, albo grupę o wzorze 2, w którym R₃ i R₅ są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, a X oznacza rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, zawierający 1—4 atomów węgla, albo grupę o wzorze 3, w którym X ma wyżej podane znaczenie, R₂ oznacza atom wodoru, grupę o wzorze R₄—S- lub o wzorze R₄—SO₂-, w których to wzorach R₄ oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, albo grupę o wzorze 4, w którym R₆ i R₇ są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe o 1—8 atomach węgla, rodniki alkenylowe o 3—5 atomach węgla lub rodniki fenylowe, albo R₆ i R₇ razem z atomem azotu oznaczają grupę piperazynową lub morfolinową, a A i B oznaczają atomy wodoru lub A i B razem oznaczają drugie wiązanie pomiędzy atomem azotu i atomem węgla, przy czym R₁ nie oznacza atomu wodoru, gdy R₂ oznacza grupę o wzorze R₄—S-, w którym R₄ ma wyżej podane znaczenie, R₁ nie oznacza rodnika

metylowego, gdy R_2 oznacza grupę o wzorze R_4-S , w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie, a A i B razem oznaczają drugie wiązanie, jak również R_1 nie oznacza atomu wodoru, gdy R_2 oznacza atom wodoru, a A i B razem oznaczają drugie wiązanie, znanymi tym, że w celu otrzymania 1,1-dwutlenków 8-amino-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1a, w którym R_2' oznacza atom wodoru, grupę o wzorze R_4-S , w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie, lub grupę o wzorze 4, a R_1' oznacza atom wodoru lub chloru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik fenylowy, rodnik cykloalkilowy o 3—6 atomach węgla w pierścieniu albo grupę o wzorze 2 lub o wzorze 3, przy czym R_1' nie oznacza atomu wodoru, gdy R_2' oznacza grupę o wzorze R_4-S , w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie, 1,1-dwutlenki 8-amino-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1bk, w którym R_1' i R_2' mają wyżej podane znaczenie, redukuje się za pomocą wodorku metalu w rozpuszczalniku, albo w celu otrzymania 1,1-dwutlenków 8-amino-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1c, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, a R_1'' ma znaczenie podane wyżej dla R_1 , ale nie oznacza grupy o wzorze 2 i R_1'' nie oznacza atomu wodoru lub rodnika metylowego, gdy R_2 oznacza grupę o wzorze R_4-S , w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie, przy czym R_1 nie oznacza atomu wodoru, gdy R_2 oznacza atom wodoru, 4,6-dwuamino-5-pyrimidynosulfonamidy o wzorze 5, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 6, w którym R_1''' i R_2 mają wyżej podane znaczenie, a R_3 są jednakowe i oznaczają rodniki metylowe, etylowe lub n-propylowe, albo w celu otrzymania 1,1-dwutlenków 8-amino-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1d, w którym R_2'' ma znaczenie podane wyżej dla R_2 , ale nie oznacza grupy o wzorze 4, w którym R_6 i R_7 równocześnie oznaczają atomy wodoru, a R_1''' ma znaczenie podane wyżej dla R_1 , ale nie oznacza grupy o wzorze 2 i R_1''' nie oznacza atomu wodoru lub rodnika metylowego, gdy R_2'' oznacza grupę o wzorze R_4-S i R_1''' nie oznacza atomu wodoru, gdy R_2'' oznacza atom wodoru, 6-amino-5-pyrimidynosulfonamidy o wzorze 7, w którym R_1''' i R_2'' mają wyżej podane znaczenie, cyklizuje się przez ogrzewanie, albo w celu otrzymania 1,1-dwutlenków 8-amino-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1e, w którym R_1, R_4, A i B mają wyżej podane znaczenie, 1,1-dwutlenki 8-amino-6-tio-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1fk, w którym R_{1k} oznacza atom wodoru lub chloru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik fenylowy, rodnik cykloalkilowy o 3—6 atomach węgla w pierścieniu lub grupę o wzorze 2 lub 3, a A, B i R_4 mają wyżej podane znaczenie, utlenia się w środowisku organicznego kwasu jako rozpuszczalnika, albo w celu otrzymania 1,1-dwutlenków 8-amino-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1g, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, redukuje się za pomocą wodorku metalu w środowisku protolitycznego rozpuszczalnika 1,1-dwutlenki 8-amino-6-sulfonylo-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1ea, w którym R_1 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, albo w celu otrzymania 1,1-dwutlenków 8-amino-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1h, w którym A, B, R_1 , R_6 i R_7 mają wyżej podane znaczenie, 1,1-dwutlenki 8-amino-6-sulfonylo-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1e, poddaje się reakcji z aminami o wzorze 8, w którym R_6 i R_7 mają wyżej podane znaczenie, albo w celu otrzymania 1,1-dwutlenków 8-amino-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1i, w którym R_2', A, B, X, R_3 i R_5 mają wyżej podane znaczenie, 1,1-dwutlenki 8-amino-3-chloroalkilo-1,2,4-pyrimido[4,5-e]tiadiazyn o wzorze 1j, w którym R_2', A, B i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminami o wzorze 9, w którym R_3 i R_5 mają wyżej podane znaczenie.

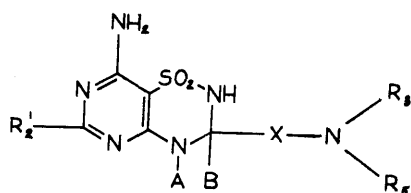

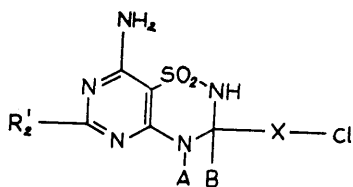
WZÓR 1g

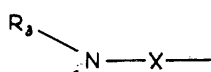
WZÓR 1h

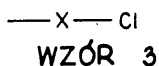
WZÓR 1i

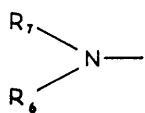
WZÓR 1j

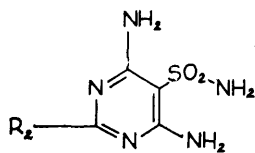
WZÓR 2

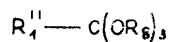
WZÓR 3

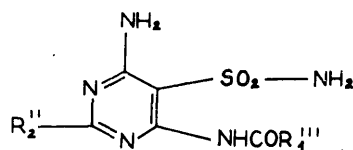
WZÓR 4

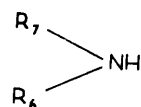
WZÓR 5

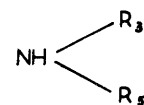
WZÓR 6

WZÓR 7

WZÓR 8

WZÓR 9

12p

(P. 152970)

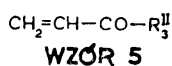
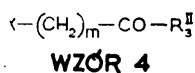
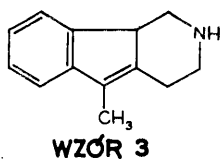
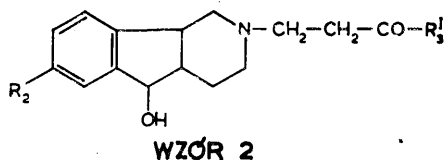
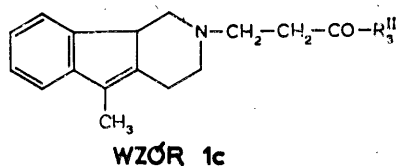
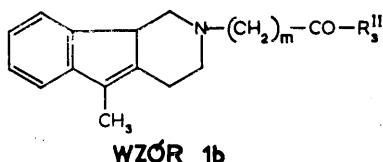
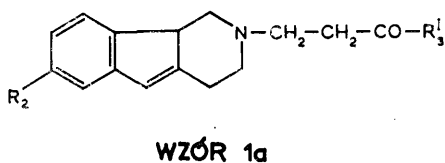
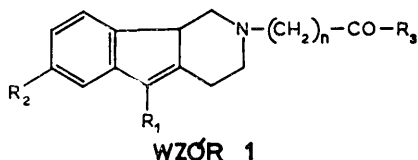
19.01.1972.

Pierwszeństwo: 21.01.1971, 26.01.1971 — Szwajcaria

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Jean-Michel Bastian, Anton Ebnöther, Erwin Rissi).

Sposób wytwarzania **addycyjnych soli z kwasami** nowych pochodnych **indenopirydyny** o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R₂ oznacza atom wodoru lub w przypadku, gdy R₁ oznacza atom wodoru, wówczas R₂ oznacza także rodnik metylowy lub etylowy, n oznacza liczbę 2, a gdy R₁ oznacza rodnik metylowy, wówczas n oznacza liczbę 1, 3 lub 4, a gdy R₁ oznacza atom wodoru, wówczas R₃ oznacza niższy rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy o 3—7 atomach węgla, rodnik fenylowy, ewentualnie zawierający jeden lub dwa podstawniki takie, jak fluor, chlor, brom, grupa racetoksylowa lub niższy rodnik alkilowy, zaś gdy R₁ oznacza rodnik metylowy, wówczas R₃ oznacza grupę o wzorze —O—R₄ w którym R₄ oznacza niższy rodnik alkilowy, rodnik fenylowy lub fenyloalkilowy, albo R₃ oznacza grupę o wzorze 9, w którym R₅ i R₆ oznaczają atomy wodoru, niższe rodniki alkilowe, rodniki cykloalkilowe o 3—7 atomach węgla, rodniki fenylowe lub fenyloalkilowe, albo razem z atomem azotu tworzą nasycony pierścień o 5 lub 6 członach, ewentualnie zawierający drugi heteroatom, jak również tych związków o wzorze 1, w którym R₁ oznacza rodnik metylowy, znamienny tym, że w celu otrzymania addycyjnych soli z kwasami związków o wzorze 1a, w którym R₂ ma wyżej podane znaczenie, a R₁''' oznacza niższy rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy o 3—7 atomach węgla, rodnik fenylowy, ewentualnie zawierający jeden lub dwa podstawniki takie, jak fluor, chlor, brom, grupa metoksylowa lub niższy rodnik alkilowy, odszczepia się wodę od związków o wzorze 2, w którym R₂ i R₁''' mają wyżej podane znaczenie i wytworzone związki o wzorze 1a równocześnie przeprowadza w sole addycyjne z kwasami, albo w celu otrzymania związków o wzorze 1b, w którym m oznacza liczbę całkowitą 1—4, a R₁''' oznacza grupę o wzorze O—R₄, w którym R₄ ma wyżej podane znaczenie, albo R₁''' oznacza grupę o wzorze 9, w którym R₅ i R₆ mają wyżej podane znaczenie, jak również ich soli addycyjnych z kwasami, związek

o wzorze 3 poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 4, w którym R^{II}_3 i m mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza grupę kwasową estru zdolnego do reakcji, po czym otrzymany związek o wzorze 1b ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem, albo w celu otrzymania związków o wzorze 1c, w którym R^{II}_3 ma wyżej podane znaczenie, związek o wzorze 3 poddaje się reakcji z pochodną winylokarbonylową o wzorze 5, w którym R^{II}_3 ma wyżej podane znaczenie i otrzymamy związek o wzorze 1c ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem.

12p

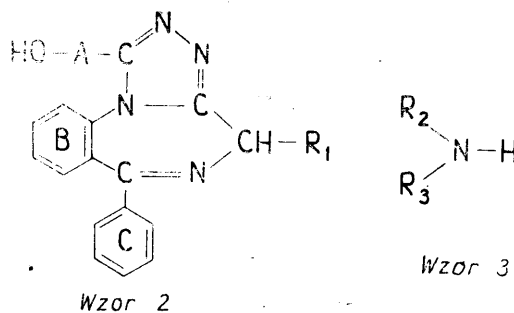
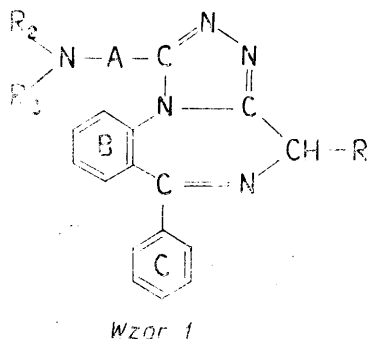
(P. 153001)

20.01.1972.

Pierwszeństwo: 21.01.1971 — Szwajcaria

Ciba — Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych dwuazepiny o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1—3 atomach węgla, R_2 i R_3 oznaczają atomy wodoru, grupy alkilowe o 1—6 atomach węgla, grupy hydroksyalkilowe o 2—6 atomach węgla lub grupy aryloalkilowe o 7—9 atomach węgla, lub NR_2R_3 oznacza grupę polimetylenoiminową o 5—7 członach pierścienia lub grupę morfolinową, które mogą być podstawione niższymi grupami alkilowymi, o łącznie najwyżej 10 atomach węgla, A oznacza grupę alkilenową o 1—3 atomach węgla, a pierścienie B i C mogą być podstawione chlorowcem o liczbie atomowej do 35, grupami trójfluorometylowymi, grupami nitrowymi, lub grupami alkilowymi albo alkoksyłowymi o 1—6 atomach węgla, oraz 5-tlenków związków o wzorze ogólnym 1 i soli addycyjnych związków o wzorze 1 i ich 5-tlenków z nieorganicznymi i organicznymi kwasami, znamienny tym, że reaktywny ester związku o wzorze ogólnym 2, w którym A i R_1 ma wyżej podane znaczenie, a pierścienie B i C mogą być podstawione jak podano wyżej, lub jego 5-tlenek, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym R_2 i R_3 lub NR_2R_3 mają wyżej podane znaczenie, lub z pochodną metalu alkalicznego związku o wzorze ogólnym 3, i otrzymany produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z nieorganicznym lub organicznym kwasem.

Wzór 3

12p

(P. 153002)

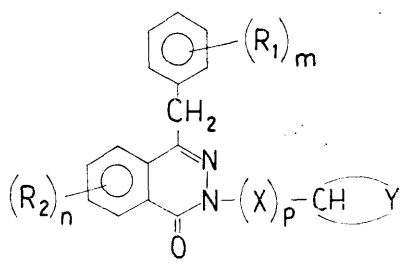
20.01.1972

Pierwszeństwo: 22.01.1971 — Szwajcaria

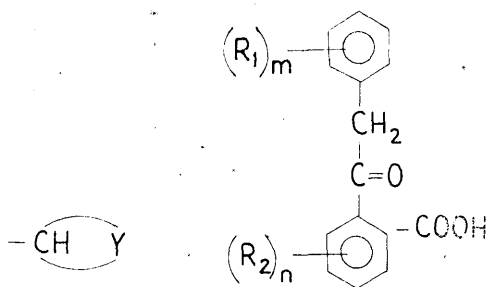
Asta-Werke Aktiengesellschaft, Chemische Fabrik, Brackwede, NRF, (Dietrich Vogelsang, Gerhard Schefler, Norbert Broock, Dieter Lenke).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzyloftalazonu zasadowo podstawionych o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru, chlorowca, niższe grupy alkilowe, niższe grupy alkoksyłowe, grupy hydroksyloze, trójfluorometyłowe, nitrowe lub grupy aminowe podstawione lub niepodstawione, X oznacza grupę alkilenową o wzorze $-\text{CH}_2-$; $-\text{CH}_2\text{CH}_2-$; $-\text{CH}(\text{CH}_3)-$; $-\text{CH}(\text{CH}_3)\text{CH}_2-$ lub $-\text{CH}_2\text{CH}(\text{CH}_3)-$, m i n mogą być jednakowe lub różne i oznaczają liczbę całkowitą 1—3, p oznacza liczbę 0 lub 1, a ugrupowanie o wzorze 2 oznacza grupę jedno- dwu- lub trójpierścienio-

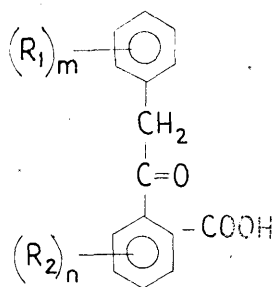
wą o 3—8 atomach węgla, zawierającą jeden lub dwa atomy azotu, niepodstawioną lub podstawioną niższymi grupami alkilowymi, przy czym atomy azotu są podstawione atomem wodoru lub niższą grupą alkilową o 1—4 atomach węgla, która może być połączona z innym atomem rodnika cyklicznego tworząc układ dwu- lub trójpierścieniowy oraz farmakologicznie dopuszczalnych soli addycyjnych z kwasami tych pochodnych benzyloftalazonowych, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 3, w którym R_1 , R_2 , m i n mają wyżej podane znaczenie, lub jego reaktywną pochodną, poddaje się reakcji z hydrazyną o wzorze ogólnym $H_2N-NH-R_3$, w którym R_3 oznacza atom wodoru lub rodnik o wzorze 4, w którym X , p i Y mają wyżej podane znaczenie, albo związek o wzorze ogólnym 5, w którym R_1 , R_2 , m i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 6, w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, a R_4 oznacza niższą grupę alkilową albo związek o wzorze ogólnym 7, w którym R_2 i n mają wyżej podane znaczenie, a R_3 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 8, w którym R_1 i m mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza atom chlorowca, grupę hydroksylową lub alkoksylową albo związek o wzorze 1, w którym atom azotu ugrupowania o wzorze 2 podstawiony jest wodorem, albo związek o ogólnym wzorze 9, w którym R_1 , R_2 , m , n , X i p mają wyżej podane znaczenie, ugrupowanie o wzorze 10 oznacza takie ugrupowanie o wzorze 2, które zawiera co najmniej jedno nienasycone wiązanie podwójne i kation azotu w pierścieniu, a W^\ominus oznacza anion, uwadarnia się i otrzymane pochodne benzyloftalazonu, w którym R_3 oznacza atom wodoru, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze $Q-R_3$, w którym Q oznacza atom lub grupę atomów, który lub które podczas podstawiania amidowego atomu azotu oddzielają się zabierając swoją parę elektronów, a R_3 oznacza ugrupowanie o wzorze 4, w którym X , p i Y mają wyżej podane znaczenie, a otrzymane pochodne benzyloftalazonu ewentualnie przekształca się za pomocą kwasów w farmakologicznie dopuszczalne sole addycyjne z kwasami lub otrzymane sole tych pochodnych benzyloftalazonu przeprowadza się w wolne zasady i ewentualnie otrzymane racematy związków optycznie czynnych rozdziela się na ich enancjomery.

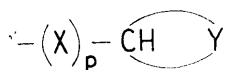
Wzór 1

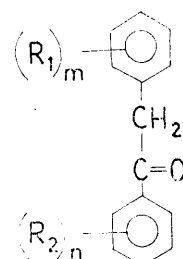
Wzór 2

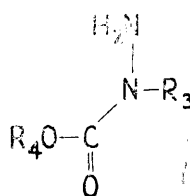
Wzór 3

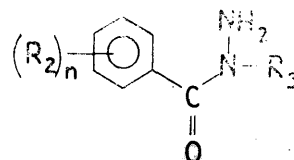
Wzór 4

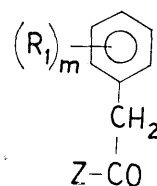
Wzór 5

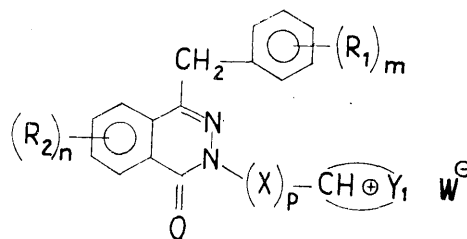
Wzór 6

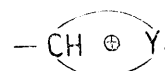
Wzór 7

Wzór 8

Wzór 9

Wzór 10

12p

(P. 153004)

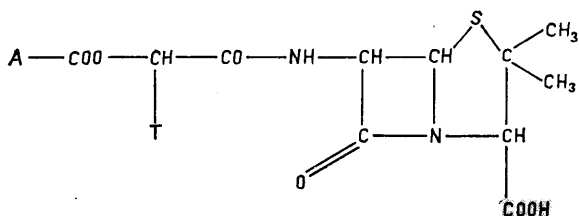
20.01.1972.

Pierwszeństwo: 20.01.1971 — Szwajcaria

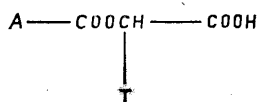
F. Hoffmann — La Roche und CO AG, Bazylea, Szwajcaria, (André Furienmeier, Peter Quitt, Karl Vogler, Paul Lanz).

Sposób wytwarzania pochodnych acylowych o ogólnym wzorze 1, w którym T oznacza rodnik alkilowy lub alkilenowy zawierający 2—5 atomów węgla lub rodnik cyklopropylometylowy lub rodnik cyklobutylometylowy, lub rodnik cyklopentylowy, a A oznacza grupę furylową, czterowodorofurylową, pirolilową, pirolidynylową, tienylową, oksazolilową, izoksazolilową, tiazolilową, 1,2,3-tiadiazolilową, imidazolilową, pirazolilową, pirydylową, 1-tlenopirydylową, czterowodoropiranylową, pirymidynylową, piryzynylową, benzofu-

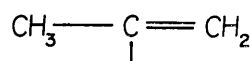
ranylową, indolilową, chinolilową, izochinolilową, przy czym reszta A może być podstawiona przez atom chlorowca, grupę ketonową, hydroksylową, aminową, rodnik alkilowy zawierający 1—3 atomów węgla, grupę alkoksyłową zawierającą 1—3 atomów węgla i/lub grupę alkanoiloaminową zawierającą 1—3 atomów węgla, jak również ich soli i uwodnionych postaci tychże związków, znamienny tym, że kwas 6-amino-penicylinowy, którego grupa karboksylowa jest w postaci zabezpieczonej, poddaje się reakcji z kwasem o ogólnym wzorze 2, w którym A i T mają wyżej podane znaczenie lub z reaktywną funkcją pochodną tego kwasu, następnie odszczepia się grupy chroniące i produkt reakcji przeprowadza się ewentualnie w sól.

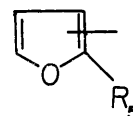
WZÓR 1

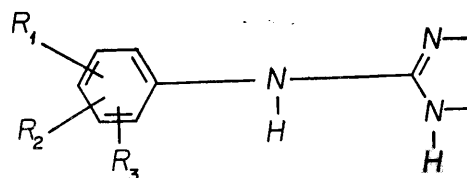
WZÓR 2

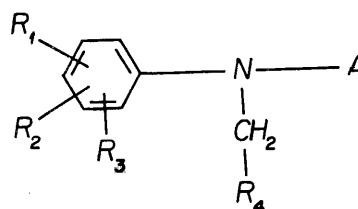
Wzór 2

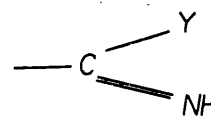
Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

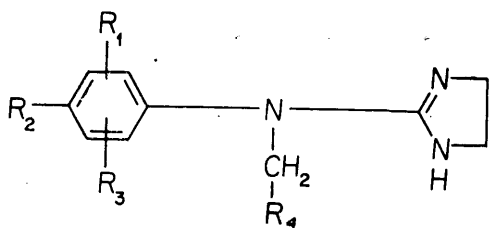
Wzór 6

12p (P. 153005) 20.01.1972.

Pierwszeństwo: 21.01.1971 — Niemiecka Republika Federalna

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF, (Helmut Stähle, Herbert Köppe, Werner Kummer, Helmut Wick).

Sposób wytwarzania nowych, podstawionych 2-aryloaminoimidazolin-(2) o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 , R_2 i R_3 stanowią różne lub jednakowe podstawniki i oznaczają atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, rodnik metylowy lub etylowy, R_4 oznacza grupę o wzorze 2 lub 3, przy czym R_5 oznacza atom wodoru, rodnik metylowy lub etylowy, oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że podstawioną 2-aryloaminoimidazolinę-(2) o ogólnym wzorze 4, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z halogenkiem o wzorze $\text{Hal}-\text{CH}_2-\text{R}_4$, w którym Hal oznacza atom chloru, bromu lub jodu, a R_4 ma wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 5, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, a A oznacza

Wzór 1

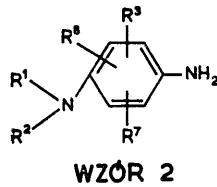
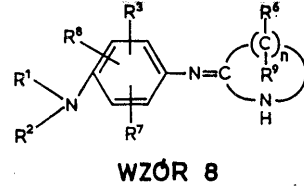
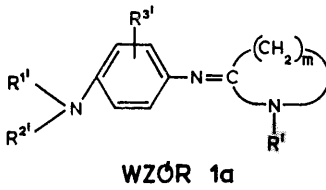
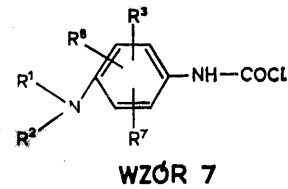
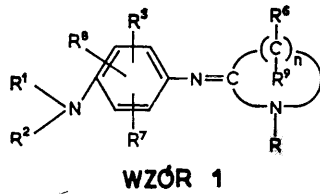
grupę cyjanową lub grupę o wzorze 6, przy czym Y stanowi grupę alkoksyłową lub alkilotio zawierającą do 4 atomów węgla, grupę sulfhydrylową lub aminową, poddaje się reakcji z etylenodwuaminą lub jej solą addycyjną z kwasem, a produkt otrzymany w jednej z obu reakcji ewentualnie przekształca się w jego sól addycyjną z kwasem.

12q (P. 148771) 12.06.1971.

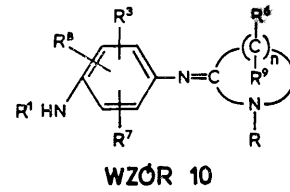
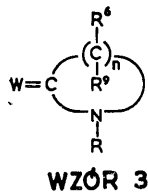
Pierwszeństwo: 13.06.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF, (Hartmund Wollweber, Winfried Flucke).

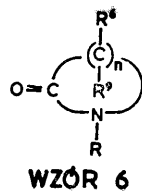
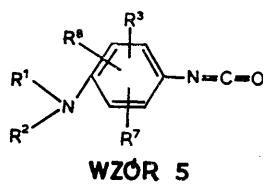
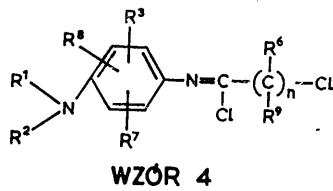
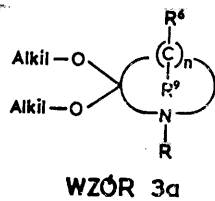
Sposób wytwarzania nowych aminofenylocykloaminy o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę alkilową, alkenylową lub alkinyłową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, ewentualnie podstawionym atomem chlorowca, grupą alkoksyłową lub wodorotlenową, R^1 oznacza atom wodoru, R^2 oznacza grupę o wzorze COR^4 lub grupę o wzorze SO_2R^5 ,

B-R
WZÓR 9

Y-Z
WZÓR 11

w których to wzorach R⁴ oznacza atom wodoru, grupę alkilową, alkenylovą, alkinylową, alkoksylową, alkenyloksylową, alkinyloksylową, alkoksylową lub alkoxyalkilową, o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, podstawione ewentualnie atomem chloru, grupą wodorotlenową, cyjanową lub ketonową; grupę cykloalkilową, ewentualnie podstawioną jedną lub kilkoma więcej grupami alkilowymi, która może zawierać jedno lub dwa podwójne wiązania; grupę cykloalkiloalkilową, czterowodofurfurylovą, czterowodorofurylovą lub czterowodopiranylovą, ewentualnie podstawione przez jedną lub więcej grup alkilowych; grupę trójfluorometylovą, grupę karboalkoksyalkilową, grupę cykloalkiloalkoksylovą, cykloalkoksylovą, czterowodorofuryloalkoksylovą, fenyloalkoksylovą, ienoksyalkoksylovą, fenoksylovą, fenyloalkilową, fenylovą lub naftylową, w których pierścień aromatyczny ewentualnie może być podstawiony przez jedną lub więcej grup alkilowych, alkenylovych, alkoksylowych i/albo grupami nitrowymi, atomami chlorowców, grupami trójfluorometylowymi, cyjanowymi, alkilosulfonylowymi, acyloaminowymi lub alkilosulfonyloaminowymi, albo oznacza pierścień heteroaromatyczny, zawierający tlen lub azot, R⁵ oznacza grupę alkilową lub alkenylovą, o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, grupę cykloalkilową, grupę fenyloalkilową, fenylovą lub naftylową, w których pierścień aromatyczny ewentualnie może być podstawiony przez jedną lub więcej grup alkilowych, alkenylovych, alkoksylowych lub nitrowych, atomami chloru, bromu lub fluoru, grupami trójfluorometylowymi, cyjanowymi, acyloaminowymi, alkilosulfonylowymi lub alkilosulfonyloaminowymi R¹, R², R³ mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru, grupy alkilowe, alkenylove lub alkoksylowe, o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, atomy chlorowca, grupy cyjanowe lub trójfluorometylove, R⁶ i R⁹ są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub grupy alkilowe, a n oznacza liczbę całkowitą 3-5, oraz ich soli, znamienno tym, że pochodne aniliny o ogólnym wzorze 2, w którym R¹, R², R³, R⁴ i R⁸ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji z lakta-

mami o ogólnym wzorze 3, w którym W oznacza atom tlenu lub siarki, a n, R, R⁵ i R⁶ posiadają wyżej wymienione znaczenie, lub z ich solami lub reaktywnymi pochodnymi, ewentualnie w obecności środków kondensujących, a trzymane związki wyodrębnia się pod postacią soli lub zasad, albo imidochlorki o ogólnym wzorze 4, w którym R¹, R², R³, R⁶, R⁷, R⁸, R⁹ i n posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji z aminami o ogólnym wzorze R-NH₂, w którym R posiada wyżej wymienione znaczenie albo aryloizocyjaniany o ogólnym wzorze 5, w którym R¹, R², R³, R⁷ i R⁸ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji z laktamami o ogólnym wzorze 6, w którym n, R, R⁶ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, albo chlorki kwasu karbaminowego o ogólnym wzorze 7, w którym R¹, R², R³, R⁷ i R⁸ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji z laktamami o ogólnym wzorze 6, w którym R, R⁶, R⁹ i n posiadają wyżej wymienione znaczenie, albo cykliczne amidyny o ogólnym wzorze 8, w którym n, R¹, R², R³, R⁶, R⁷, R⁸ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji ze środkami alkilującymi o ogólnym wzorze 9, w którym R posiada wyżej wymienione znaczenie, a B oznacza reaktywną grupę estrową, albo aminofenyloamidyny o ogólnym wzorze 10, w którym n, R¹, R³, R⁶, R⁷, R⁸ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji ze środkami acylującymi lub sulfonylującymi o ogólnym wzorze 11, w którym Z oznacza grupę o wzorze -COR⁴ lub grupę o wzorze -SO₂R⁵, w których to wzorach R⁴ i R⁵ posiadają wyżej wymienione znaczenie, a Y oznacza reaktywną grupę kwasową, ewentualnie w obecności rozpuszczalnika i ewentualnie w obecności środka wiążącego kwasy i otrzymane związki przeprowadza się ewentualnie w sole.

12q

(P. 148772)

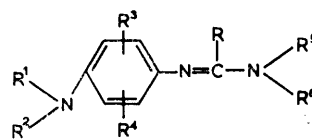
12.06.1971.

Pierwszeństwo: 13.06.1970 — Niemiecka Republika Federalna

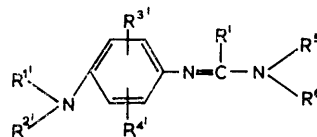
Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF, (Hartmund Wollweber, Winfried Flucke).

Sposób wytwarzania nowych aminofenyloamidyn o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkilową lub alkenylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, grupę alkoksylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, R¹ oznacza atom wodoru albo grupę alkilową albo alkenylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, R² oznacza atom wodoru, R³ i R⁴ mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru albo grupę alkilową, alkenylową lub alkoksylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, atom fluoru, chloru, bromu, grupę cyjanową lub trójfluorometylową, R⁵ oznacza grupę alkilową, alkenylową, alkinylową lub alkoksylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, przy czym R i R⁵ razem z atomem azotu grupy aminowej i atomem węgla grupy amidynowej mogą być składnikami pierścienia o pięciu, sześciu lub siedmiu członach, a R⁶ oznacza grupę alkilową lub alkenylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu albo grupę cykloalkilową, oraz ich soli, znamienny tym, że pochodne aniliny o ogólnym wzorze 2, w którym R¹, R², R³ i R⁴ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji z amidami kwasu karboksylowego o ogólnym wzorze 3, w którym W oznacza atom tlenu lub siarki, a R, R⁵ i R⁶ posiadają wyżej wymienione znaczenie, albo z ich solami lub reaktywnymi pochodnymi, ewentualnie w obecności środków kondensujących, a produkty reakcji wyodrębnia się pod postacią soli lub wolnych zasad, albo nitrofenyloamidyny o ogólnym wzorze 4, w którym R, R³, R⁴, R⁵ i R⁶ posiadają wyżej wymienione znaczenie, i/ albo ich sole redukuje się i tak otrzymane aminofenyloamidyny o ogólnym wzorze 5 ewentualnie poddaje reakcji ze środkami alkilującymi o ogólnym wzorze B-R⁷, w którym R⁷ oznacza grupę alkilową lub alkenylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, a B oznacza reaktywną grupę estrową, albo alkiluje się redukcyjnie za pomocą związków karbonylowych o ogólnym wzorze 6, w którym R⁸ oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, a R⁹ oznacza grupę alkilową, albo aminofenyloamidyny o ogólnym

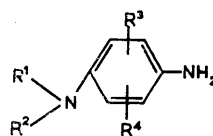
wzorze 5 poddaje się reakcji z alifatycznymi lub aromatycznymi aldehydami, tworząc zasady Schiffa, które czwartorzędnie się związkami o ogólnym wzorze B-R⁷ i następnie odszczepia grupę aldehydową drogą hydrolyzy, albo acyloaminofenyloamidyny i/ albo ich sole o ogólnym wzorze 7, w którym R, R¹, R³, R⁴, R⁵ i R⁶ posiadają wyżej wymienione znaczenie, a R¹⁰ oznacza grupę acylową lub acyloksylową, hydrolyzuje się i związki ewentualnie przeprowadza się w sól.

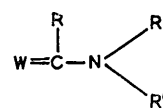
WZÓR 1

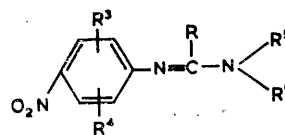
WZÓR 1a

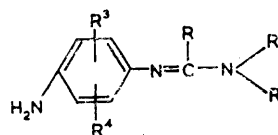
WZÓR 2

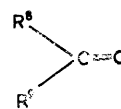
WZÓR 3

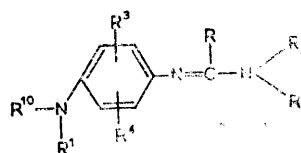
WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

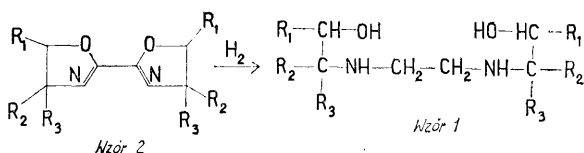
WZÓR 7

12q (P. 150050) 16.08.1971.

Pierwszeństwo: 17.08.1970, 12.05.1971 — Jugosławia

Pliva Pharmaceutical and Chemical Works, Zagrzeb, Jugosławia, (Ivan Butula, Gordana Karlovic).

Sposób wytwarzania pochodnych N,N-bis-(α -hydroksyetylo)-etylenodwuaminy o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 , R_2 i R_3 stanowią jednakowe lub różne podstawniki i oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym o 1—4 atomach węgla, znamienny tym, że 2,2'-bis-oksazolinę o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają powyżej podane znaczenie, uwadarnia się w obojętnym rozpuszczalniku na katalizatorze platynowym lub na katalizatorze złożonym platyna-rod w temperaturze co najmniej 100°C i pod ciśnieniem co najmniej 100 atm.

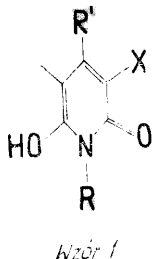

12q (P. 150065) 17.08.1971.

Pierwszeństwo: 19.08.1970, 28.07.1971

CIBA — GEIGY AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pochodnych związków azowych zawierających resztę 3-chlorowco-6-hydroksypirydo-2, w szczególności resztę o wzorze 1, w którym każde R oraz R' oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub rodnik heterocykliczny, zaś X oznacza atom chlorowca, znamienny tym, że związek dwuazowy poddaje się sprzężaniu z 3-chlorowco-6-hydroksypirydo-2 i otrzymany związek azowy ewentualnie acyluje.

12q (P. 150078) 18.08.1971.

Pierwszeństwo: 7.01.1971 — Francja

Ugine Kuhlmann, Paryż, Francja, (Francis Weiss, Jean-Pierre Schrimann, Henri Mathais).

Sposób wytwarzania hydrazyny, znamienny tym, że poddaje się reakcji amoniak z nadtlakiem wodoru, w obecności ketonu o ogólnym wzorze R_1-CO-R_2 , w którym R_1 i R_2 oznaczają rodniki alkilowe liniowe lub rozgałęzione lub rodniki cykloalkilowe zawierające do 10 atomów węgla, lub rodniki fenylove, ewentualnie podstawione grupami trwałymi w środowisku reakcji, przy czym R_1 i R_2 mogą tworzyć rodnik alkenowy liniowy lub rozgałęziony zawierający 3—11 atomów węgla, oraz nitylu o ogólnym wzorze R_3-CN , w którym R_3 oznacza rodnik acykliczny lub cykliczny zawierający poniżej 8 atomów węgla lub rodnik fenyłowy, ewentualnie podstawiony grupami trwałymi w środowisku reakcji, takimi jak grupa metylowa, grupa metoksyłowa, atom chloru, bromu, fluoru, grupa nitrowa, następnie otrzymaną mieszaninę azyny ketonu i amidu kwasowego rozdziela się na drodze frakcjonowanej destylacji, a uzyskaną azynę ketonu poddaje się hydrolizie za pomocą wody i/lub mocnego kwasu, z kolei otrzymaną hydrazynę i/lub jej sól oddziela się od uwolnionego w czasie hydrolizy ketonu, który zawraca się do procesu wy-

tworzania azyny ketonu i wreszcie odwadnia się amid kwasowy do nitylu, przy czym otrzymany nityl zawraca się do procesu wytwarzania azyny ketonu.

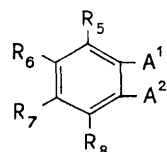
12q (P. 150167) 24.08.1971.

Pierwszeństwo: 25.08.1970, 15.09.1970, 11.12.1970, 3.06.1971 — Wielka Brytania

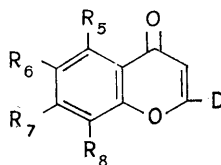
Fisons Limited, Felixstowa, Wielka Brytania, (Hugh Cairns, Albert Chambers, Thomas Brian Lee).

Sposób wytwarzania związków heterocyklicznych o ogólnym wzorze 1, w którym R_5 oznacza atom wodoru, grupę hydroksylołą lub grupę $-OR'_5$, w której R'_5 oznacza prostolańcuchową lub rozgałęzioną, nasyconą lub olefinową grupę węglowodorową, która może być podstawiona grupą hydroksylołą lub 5 albo 6-cio członową, pierścieniową grupą heterocykliczną z atomem tlenu, przy czym R_5 łącznie z podstawnikami może zawierać od 3 do 8 atomów węgla, R_6 oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1 do 6 atomach węgla, grupę alkenylołą o 2 do 6 atomach węgla lub grupę fenylołą, R_7 oznacza niższą grupę alkoksyaloksylołą lub atom wodoru, R_8 oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1 do 6 atomach węgla lub grupę alkenylołą o 2 do 6 atomach węgla, z tym, że R_8 nie oznacza grupy propylowej jeśli R_5 oznacza grupę hydroksypropoksylołą, R_8 nie oznacza grupy etylowej gdy R_5 oznacza grupę butenoksylołą-3, dwie lub trzy z grup R_5 , R_6 , R_7 i R_8 nie oznaczają atomu wodoru, z zastrzeżeniem, że jeśli R'_5 oznacza prostolańcuchową grupę alkilową lub alkenylołą o 5 do 7 atomach węgla lub rozgałęzioną grupę alkilową lub alkenylołą o 5 do 8 atomach węgla albo R_6 oznacza grupę fenylołą, wówczas żadna, jedna lub dwie z grup R_6 , R_7 i R_8 nie oznaczają atomu wodoru, R_6 i R_8 oznaczają jednocześnie grupę etylołą lub s-butylową tylko wtedy gdy R_5 nie oznacza atomu wodoru, R_6 oznacza grupę alkilową o 4 do 6 atomach węgla wtedy gdy R_7 oznacza niższą grupę alkoksyaloksylołą i jeśli R_5 oznacza atom wodoru lub grupę hydroksylołą wówczas co najmniej jedna z grup R_6 i R_8 zawiera 2 lub więcej atomów węgla, oraz dopuszczalnych w farmacji pochodnych tych związków, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_5 , R_6 , R_7 i R_8 , wraz z ograniczeniami, mają wyżej podane znaczenia oraz A' i A'' oznaczają pary grup takie jak $-COCH_2COCOR''$ i $-OM$ lub $-H$ i $-O-C(COOM)=CH-COOM$, w którym R'' oznacza grupę $-OM$ lub grupę dającą się do niej zhydrolizować i M oznacza atom wodoru lub metalu alkalicznego, oraz jeśli to potrzebne lub požądane, poddaje się hydrolizie grupę R'' , poddaje się cyklizacji, hydrolizuje się selektywnie lub utlenia związek o ogólnym wzorze 3, w którym R_5 , R_6 , R_7 i R_8 wraz z ograniczeniami mają wyżej podane znaczenia oraz D oznacza grupę dającą się zhydrolizować lub utlenić do grupy karboksylowej, z tym, że jeśli D oznacza grupę dającą się utlenić do grupy $-COOH$ to żadna z grup R_5 , R_6 , R_7 i R_8 nie oznacza innej grupy alkilowej niż grupa t-butylowa, odwodarnia się selektywnie związek o ogólnym wzorze 4 lub jego ester, w którym R_5 , R_6 , R_7 i R_8 wraz z ograniczeniami mają wyżej podane znaczenia, wytwarza się związek o ogólnym wzorze la lub jego ester, w którym R_6 i R_8 wraz z ograniczeniami mają wyżej podane znaczenia, R'_5 oznacza atom wodoru lub określoną powyżej grupę $-OR'_5$, R'_5 ma to samo znaczenie co grupa R_7 i jedna z grup R'_5 i R'_7 oznacza odpowiednio grupę $-OR'_5$ lub niższą grupę alkoksyaloksylołą, na drodze reakcji związku o ogólnym wzorze 5 lub jego estru, w którym R_6 i R_8 wraz z ograniczeniami mają wyżej podane znaczenia, R'_5 oznacza atom wodoru lub grupę hydroksylołą, R'_7 oznacza atom wodoru, grupę hydroksylołą, niższą grupę hydroksyaloksylołą lub niższą grupę alkoksyaloksylołą lub grupę $-OR'_5$ dającą się łatwo usunąć grupą oraz jedna z grup R'_5 i R'_7 oznacza grupę hydroksylołą, niższą grupę hydroksyaloksylołą lub niższą grupę alkoksyaloksylołą podstawioną dającą się łatwo usunąć grupą, z odpowiednim tlenkiem alkilenu lub ze związkiem o ogólnym wzorze R'_5-X , w którym R'_5 ma wyżej podane znaczenie a X oznacza dającą się łatwo usunąć grupę, przy czym jeśli R'_5 oznacza

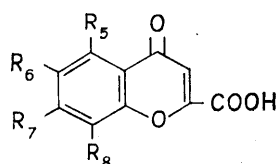
grupę hydroksylową, z niższym alkanem podstawionym dającą się łatwo usunąć grupą, jeśli R^y_7 oznacza niższą grupę hydroksyalkoksyłową, z niższym alkoholem, jeśli R^y_7 oznacza niższą grupę alkoksyłową podstawioną dającą się łatwo usunąć grupą, z niższym alkoksyalcanem podstawionym dającą się łatwo usunąć grupą, jeśli R^y_7 oznacza grupę hydroksylową, wytwarza się związek o ogólnym wzorze 1b lub jego ester, ograniczenia co do którego określono wyżej i w którym R^e_6 i R^e_8 mają to samo znaczenie co R_6 i R_8 , z tym, że co najmniej jedna z grup R^e_6 i R^e_8 oznacza grupę R_{11} o R_{11} oznacza grupę alilową lub grupę alilową podstawioną grupą alkilową w pozycji przyległej do pierścienia benzenu i grupa ta zawiera do 6 atomów węgla, przez ogrzewanie związku o ogólnym wzorze 12 lub jego estru, ograniczenia co do którego określono wyżej i w którym R^f_{11} oznacza grupę alilową lub grupę alilową zawierającą do 6 atomów węgla i podstawioną grupę alkilową oraz R^f_6 i R^f_8 mają to samo znaczenie co R_6 i R_8 z tym, że co najmniej jedna z grup R^f_6 i R^f_8 oznacza atom wodoru, wytwarza się związek o ogólnym wzorze 1f lub jego ester, w którym R_6 , R_7 i R_8 wraz z ograniczeniami mają wyżej podane znaczenia, przez wymianę na atom wodoru grupy R_9 w związku o ogólnym wzorze 13 lub jego estrze, w którym R_6 , R_7 i R_8 wraz z ograniczeniami mają wyżej podane znaczenia oraz R_9 oznacza grupę alkilową, aryloalkilową lub acylową lub wytwarza się związek o ogólnym wzorze 1g lub jego ester, w którym R_7 wraz z ograniczeniami ma powyżej podane znaczenie oraz R^g_6 , R^g_5 i R^g_8 mają to samo znaczenie co R_6 , R_5 i R_8 z tym, że co najmniej jedna z grup R^g_6 , R^g_5 i R^g_8 oznacza grupę alkilową o 2 do 6 atomach węgla, na drodze uwodornienia odpowiedniego związku o ogólnym wzorze 8 lub jego estru, w którym R_7 wraz z ograniczeniami ma wyżej podane znaczenie oraz R^h_6 , R^h_8 i R^h_5 mają to samo znaczenie co R_6 , R_8 i R_5 z tym, że co najmniej jedna z grup R^h_6 , R^h_8 i R^h_5 oznacza grupę alkenylną o 2 do 8 atomach węgla, oraz jeśli to konieczne lub pożądane, ester związku o ogólnym wzorze 1 hydrolizuje się do związku o ogólnym wzorze 1 i/lub związek o ogólnym wzorze 1 przeprowadza się w jego dopuszczalną w farmacji pochodną.

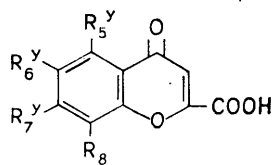
WZÓR 2

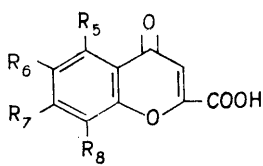
WZÓR 3

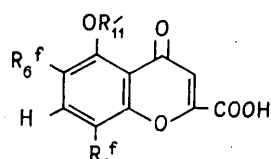
WZÓR 4

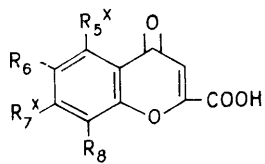
WZÓR 5

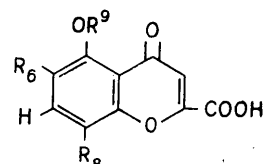
WZÓR 1

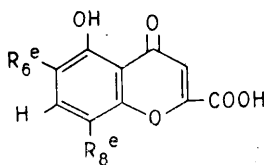
WZÓR 12

WZÓR 1a

WZÓR 13

WZÓR 1b

12q

(P. 150197)

26.08.1971.

Patent dodatkowy do patentu P. 139207

Pierwszeństwo: 28.08.1970 — Niemiecka Republika
DemokratycznaVEB Fahlberg — List, Chemische und Pharmazeu-
tische Fabriken, Magdeburg, NRD.Sposób wytwarzania czystego chlorowodorku N-
(o-nitrobenzylo)-N-metylo-cykloheksyloaminy według
patentu nr...../ zgl. P. 139207 znamienny tym, że
trudną rozpuszczalność i dobrą skłonność do krysta-

lizacji tej soli w odpowiednich rozpuszczalnikach, korzystnie w acetonie, wykorzystuje się do łatwego, prostego oddzielenia od technicznie łatwo dostępnych mieszanin z analogicznymi pochodnymi N-(p-nitrobenzylowymi), N-(m-nitrobenzylowymi) i N-benzylowymi.

12q (P. 150332) 2.09.1971.

Pierwszeństwo: 8.09.1970 — Japonia

Teijin Hercules Chemical Co. Ltd., Tokyo, Japonia, (Tomio Harada, Teruhisa Kimoto, Koshi Namie, Toshio Tanaka).

Sposób wytwarzania kwasu p-toluilowego i kwasnego tereftalanu metylu drogą utleniania w fazie ciekłej mieszaniny p-ksylenu i p-toluilanu metylu o udziale powyższych składników, wyrażonym jednostkami wagowymi, jak 2:1 do 1:4 — cząsteczkowym tlenem lub gazem w skład którego wchodzi cząsteczkowy tlen — w obecności katalizatora zawierającego składnik kobaltowy, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w temperaturze 140—240°C, w obecności katalizatora utleniania, zawierającego składnik manganowy (A), którym jest mangan lub rozpuszczalny w mieszaninie reakcyjnej związek manganu i składnik kobaltowy (B), którym jest kobalt lub rozpuszczalny w mieszaninie reakcyjnej związek kobaltu, przy czym wyrażony w gramoatomach stosunek manganu zawartego w składniku (A) do kobaltu zawartego w składniku (B) wynosi 0,1 : 99,9 do 99 : 1 a suma manganu i kobaltu zawartych w składnikach (A) i (B) wynosi 50 do 1500 milionowych części wagowych mieszaniny p-ksylenu z p-toluilanem metylu.

12q (P. 150810) 30.09.1971.

Pierwszeństwo: 2.10.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Schering Aktiengesellschaft Bergkamen, NRF i Berlin Zachodni.

Sposób wytwarzania nowych związków jednometyloaminowych o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru lub jodu, grupę jednometyloaminową, jednoacyloaminową, alkiloacyloaminową, dwuacyloaminową, acyloaminometylową lub grupę o wzorach 2 lub 3, w których to wzorach R₃ i R₄ stanowią jednakowe lub różne podstawniki i oznaczają atomy wodoru, niższe rodniki alkilowe lub grupy hydroksyalkilowe, albo R₃ i R₄ łącznie z atomem azotu oznaczają grupę heterocykliczną ewentualnie zawierającą dalszy heteroatom, A oznacza rodnic alkilowy o 2—3 atomach węgla, z ewentualnie wtrąconym ato-

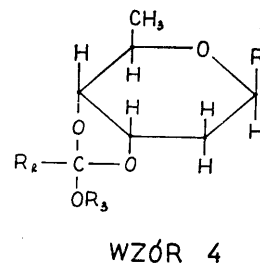
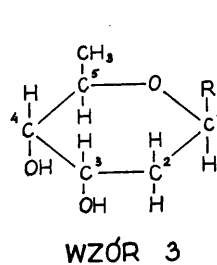
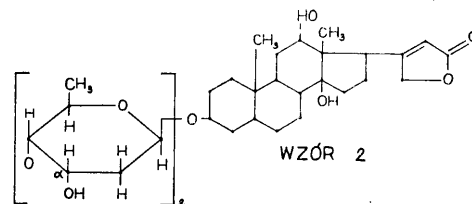
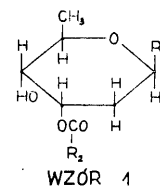
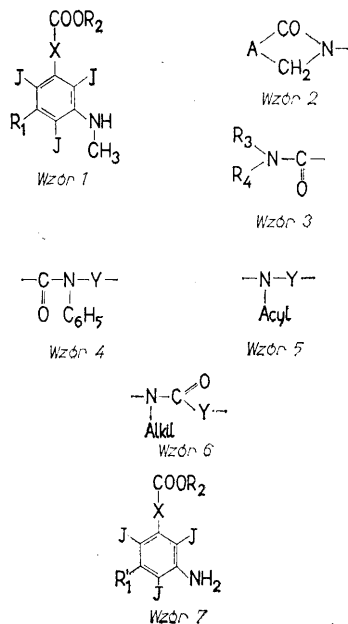
mem tlenu, i dalej we wzorze 1 podstawnik R₂ oznacza atom wodoru lub niższy rodnic alkilowy, a X oznacza wiązanie pojedyncze, prosty lub rozgałęziony niższy rodnic węglowodorowy lub grupę o wzorach 4, 5 lub 6, w których to wzorach Y oznacza prosty lub rozgałęziony niższy rodnic węglowodorowy, oraz ich soli z farmakologicznie dopuszczalnymi zasadami, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 7, w którym R₂ i X mają wyżej podane znaczenie, a R₁ oznacza atom wodoru lub jodu, grupę aminową, jednoacyloaminową, alkiloacyloaminową, dwuacyloaminową, acyloaminometylową lub grupę o wzorach 2 lub 3, w których to wzorach A, R₃ i R₄ mają wyżej podane znaczenie, traktuje się mieszaniną kwasu siarkowego i formaldehydu, i w zależności od ostatecznego znaczenia podstawnika R₂ otrzymane związki ewentualnie zmydla się, estryfikuje lub przekształca w sól.

12q (P. 152879) 13.01.1972.

Pierwszeństwo: 14.01.1971 — Niemiecka Republika Federalna

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Walter Lösel, Herbert Merz, Wolfgang Hoefke, Werner Trau-neckner).

Sposób wytwarzania nowych, acylowych pochodnych digoksyny o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza grupę o wzorze 2, a R₂ oznacza rodnic alkilowy o 1—4 atomach węgla podstawiony atomem chlorowca, rodnicem arylowym, korzystnie rodnicem fenylowym lub rodnicem cykloalkilowym, rodnicem alkilowy o 2—12 atomach węgla lub rodnic cykloalkilowy o 3—8 atomach węgla, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 3, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie, na drodze reakcji z ortoestrem o ogólnym wzorze R₂C(OR₃)₃, w którym R₂ ma wyżej podane znaczenie a R₃ oznacza niższy rodnic alkilowy, najpierw przekształca się w cykliczny ortoester o ogólnym wzorze 4, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, a następnie otrzymany związek częściowo zmydla się na drodze reakcji stereoselektywnej, albo związek o wzorze 3 poddaje się reakcji ze środkiem acylującym o ogólnym wzorze R₂CO—X, w którym R₂ ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, grupę acylową lub inny rodnic anionowo łatwo odszczepialny, a otrzymaną mieszaninę składającą się z izomerycznych i w kilku położeniach zacytowanych pochodnych digoksyny rozdziela się w znany sposób.

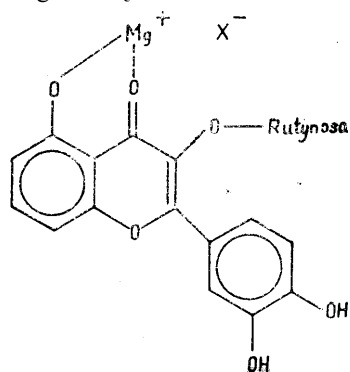

12q (P. 152949) 17.01.1972.

Pierwszeństwo: 18.01.1971 — Węgry

Chinoin Gyógyszer Es Vegyészeti Termékek Gyára RT, Budapeszt, Węgry, (László Feuer, Loránt Farkas, Mihály Nógrádi, János Streliszky, János Bodnár).

Sposób wytwarzania kompleksów rutyny o wzorze ogólnym I, w którym X⁻ oznacza anion organiczny, znamienny tym, że poddaje się reakcji rutynę z organiczną solą magnezową.

12q (P. 152958) 18.01.1972.

Pierwszeństwo: 20.01.1971 — Węgry

Richter Gedeon Vegyészeti Gyár RT, Budapeszt, Węgry, (György Hajo's László Szporny, Géza Takácsi Nagy, György Fekete, István Gebhardt).

Sposób wytwarzania nowych związków kompleksowych peptydów i/lub polipeptydów i/lub białek i/lub ich pochodnych i/lub ich soli pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, posiadających budowę podobną lub odmienną od budowy związku naturalnego, które to związki wykazują działanie opóźnione i/lub zwiększone, znamienny tym, że biologicznie czynne peptydy i/lub polipeptydy i/lub białka i/lub ich pochodne i/lub sole tych związków wprowadza się w reakcję z nieorganicznymi związkami krzemowymi utworzonymi co najmniej częściowo z wiązań Si—O, korzystnie z naturalnym albo syntetycznym dwutlenkiem krzemu i/lub kwasem krzemowym i/lub kwasem polikrzemowym i/lub z solami tych związków.

12q (P. 153449) 11.02.1972.

Pierwszeństwo: 12.02.1971 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Arzneimittelwerk Dresden, Radebeul, NRD.

Sposób wytwarzania acylowych pochodnych glikozydów strofantidolu względnie strofantidolu acylowanego w pozycji-3 przy zastosowaniu wodorku sodowoborowego jako reduktora i zwykłego czynnika acylującego, znamienny tym, że glikozyd strofantidyny lub strofantidynę poddaje się reakcji z wodorkiem sodowoborowym, a powstające borany połączone w pozycjach-5,19 ewentualnie wydziela się i w znany sposób acyluje, a następnie w powstałych pochodnych acylowych boranu podstawionego w pozycji —5,19 hydrolizuje się selektywnie wiązanie estrowe za pomocą rozcieńczonych roztworów zasadowych w obecności dwu- i wieloalkoholi.

12s (P. 146056) 6.02.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 59058

Centralne Laboratorium Przemysłu Wełnianego — Południe, Bielsko-Biała, (Jan Heczko, Alicja Tomkiewicz).

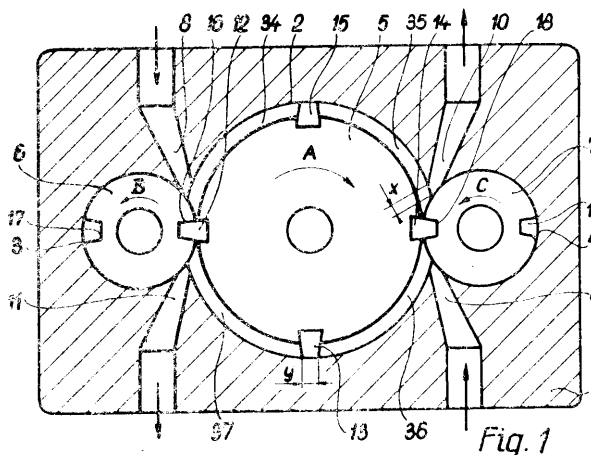
Sposób emulgowania natłustek przędzalniczych na bazie kwasów tłuszczowych pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego polega na łączeniu kwasów tłuszczowych z 24%-wym wodnym roztworem amoniaku w ilości 7—10% w stosunku do kwasów, przy czym całość wlewa się do wody o temperaturze 60°C w stosunku wagowym kwasów do wody od 1:5 do 1:6,

przy równoczesnym intensywnym mieszaniu w temperaturze około 80°C aż do utworzenia emulsji do której dodaje się β -naftol techniczny w ilości około 1% w stosunku do kwasów tłuszczowych według patentu Nr 59058, znamienny tym, że kwasy tłuszczowe łączy się z emulgatorem będącym produktem addycji tlenu etylenu do kwasów tłuszczowych lub alkoholi tłuszczowych, całość wlewając do wody o temperaturze do 30°C a następnie dodaje się stabilizatora w ilości 1% od wagi kwasów jako środka obniżającego temperaturę samozagrzewania natłustki będącego pochodną węglowodorów pierścieniowych zawierających co najmniej jedną grupę wodoro-ilenową w cząsteczce, przy czym całość miesza się intensywnie do wytworzenia jednorodnej i trwałej emulsji.

14b (P. 148977) 22.06.1971.

Mezőgazdasági Gépgyárto es Szolgáltatató Vállalat, Felsőzsolca, Węgry (Márton Bagdi, Istrán Lipesej, József Broczko, Istrán Varga, Lészlo Koos).

Wielowirnikowy silnik gazowy i hydrauliczny lub pompa z wieloma rozmieszczonymi na krzyż na przeciw siebie otworami wlotowymi i wieloma otworami wylotowymi, znamienny tym, że zawiera w połączonej hydraulicznie z otworami wlotowymi (8, 9) i otworami wylotowymi (10, 11) komorze (2) cylinder roboczy połączony z przekładnią (30, 31, 32) i zaopatrzony w co najmniej trzy umieszczone w kierunku osiowym łopatki (12, 13, 14, 15) oraz stykające się wzdłuż powierzchni zewnętrznej, co najmniej dwa cylindry zamykające (6, 7) przyjmujące łopatki (12, 13, 14, 15), oraz zaopatrzone w rowki (16, 17, bądź 18, 19) umożliwiające obrót łopatek.

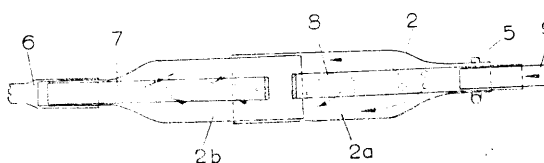

14k (P. 149040) 24.06.1971.

* Pierwszeństwo: 25.06.1970 — Finlandia

Eino Kalervo Malkki and Valentin, Slide Helsinki, Finlandia.

Sposób wykonania rury wydechowej z tłumikiem, szczególnie dla pojazdów mechanicznych, znamienny tym, że rura wykonywana jest z metalowej taśmy zwijanej spiralnie na kształt rurowy przy jednoczesnym profilowaniu taśmy w celu otrzymania krawędzi łączących, które są zamykane na mocny szew spiralnie łączonej taśmy, z której wykonywana jest rura, przy czym średnica spiralnie łączonej rury może

być w sposób ciągle zmieniana, w celu otrzymania rury wylotowej i zewnętrznej rury tłumika oraz łączenia części między rurą zewnętrzną tłumika i rurą wylotową.

16d (P. 150900) 4.10.1971.

Pierwszeństwo: 6.10.1970, 15.09.1971 — Francja

Jean-Jacques Boyer, Paryż, Francja.

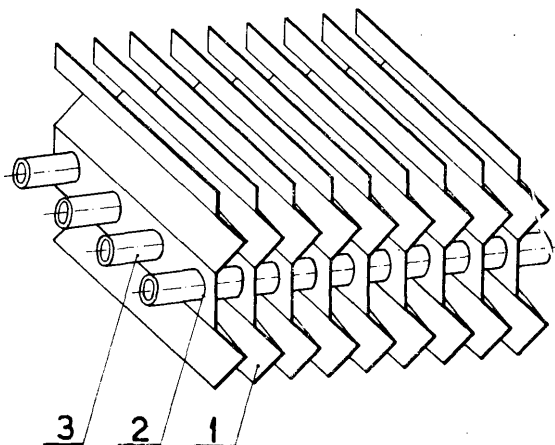
Sposób obróbki odpadków gospodarskich, znamienny tym, że rozdrobnione odpadki i ujednorodnione nawilża się i poddaje się ścisaniu o nacisku rzędu 300 do 500 barów przy czym podczas ścisania za pomocą sond odprowadzających wprowadzonych w masę ścisanych odpadków odprowadza się celem otrzymania z jednej strony wyciągniętych osadów, a z drugiej strony sprasowanych części suchych.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—7, znamienne tym, że zawiera zbiornik magazynujący, mieszalnik do mieszania i ujednorodniania odpadków, kosz do zanurzania, kruszarkę i prasę wyposażoną w sondy do odprowadzania cieczy przebiegające przez komorę ścisania.

17f (P. 146003) 4.02.1971.

Przedsiębiorstwo Montażu Urządzeń Chłodniczych i Chemicznych „Mostostal”, Wrocław (Wojciech Prosek, Andrzej Prawecki).

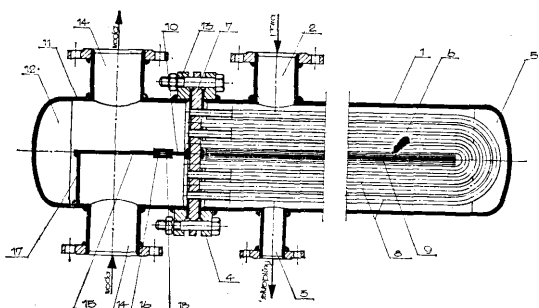
Wymiennik ciepła zwłaszcza do skraplaczy natryskowo wyparnych, znamienny tym, że zespół odpowiednio wyprofilowanych płycin (1) z otworami (2) spełniających rolę odkraplacza jest nabity na zespół rur (3) tworząc wymiennik ciepła.

17f (P. 149120) 29.06.1971.

„Miastoprojekt — Katowice” Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego, Katowice, (Marek Berezowski, Józef Kafel).

Parowo-wodny przeciwprądowy wymiennik ciepła składający się z płaszczu cylindrycznego, stanowią-

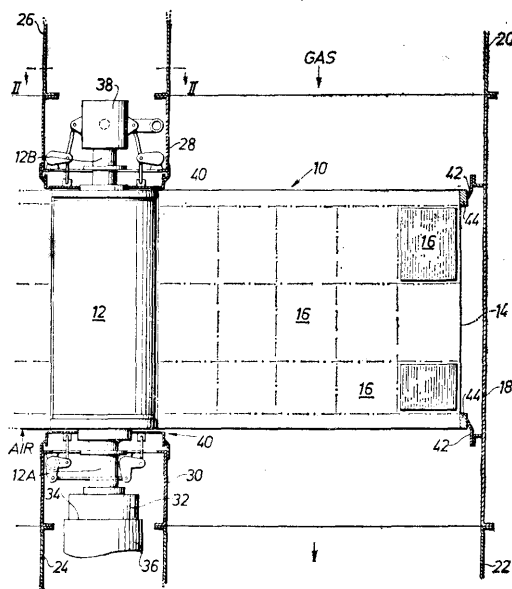
cego obudowę przestrzeni międzyrurkowej, węzownicy rurkowej z dnem sitowym oraz z głowicy z przegrodą, znamienny tym, że przegroda głowicy utworzona jest z części pionowej (17) o półkolistym kształcie wykroju i z części poziomej (15) o prostokątnym kształcie wykroju.

17f (P. 150376) 6.09.1971.

Pierwszeństwo: 8.09.1970 — Wielka Brytania

Svenska Rotor Maskiner Akiebolag, Sztokholm, Szwecja, (Birger Pettersson, Kurt Karlsson).

Obrotowy regeneracyjny wymiennik ciepła, zawierający obudowę i zamocowany w tej obudowie wirnik, który to wirnik posiada bęben środkowy oraz walcowy płaszcz zewnętrzny, połączony z bębmem poprzez promieniowe ścianki działowe, dzielące wirnik na pewną ilość przedziałów o kształcie, otwartych w kierunku osiowym, wycinków walcowych, wypełnionych masą wymiennikową, przy czym obudowa ma przeloty doprowadzające i odprowadzające dla płynu ogrzewającego i dla płynu ogrzewanego, wirnik zaś jest osadzony z jednej strony w łożysku czołowym, z drugiej zaś w łożysku promieniowym, które umożliwia osiowe przesunięcia ułożyskowanego w nim czopa wirnika, wywołane rozszerzaniem się, względnie kurczeniem wirnika w kierunku osiowym pod wpływem zmian temperatury, a pomiędzy powierzchniami czołowymi wirnika a odpowiadającymi im czołowymi ściankami obudowy znajdują się przesuwne osiowo płyty, które stanowią uszczelnienie, zapobiegające mieszaniu się ze sobą wymieniających ciepło płynów w przestrzeni zawartej między wymiennymi powierzchniami czołowymi wirnika a wymiennymi czołowymi ściankami obudowy, przy czym każda z obydwóch płyt uszczelniających, umieszczonych na obu czołach wirnika, składa się z płyty środkowej i z dwóch wystających w kierunku promieniowym płyt zewnętrznych, połączonych zawiasowo z dwiema przeciwległymi krawędziami płyty środkowej, zaś wymienione łożysko promieniowe posiada przynajmniej jeden element osadzony w sposób pozwalający na jego osiowe przemieszczanie się razem z odpowiadającym mu końcem czopa wirnika, przy czym do elementu tego przyczepiona jest wymienną środkową część przyległej płyty uszczelniającej, znamienny tym, że posiada urządzenie stabilizacyjne, włączające w układ połączeń osiowo przesuwnym elementem łożyska promieniowego, a sąsiadującą z tym elementem płytą środkową i przystosowane do zapobiegania odchylaniu się płyty środkowej podczas działania wymiennika ciepła.

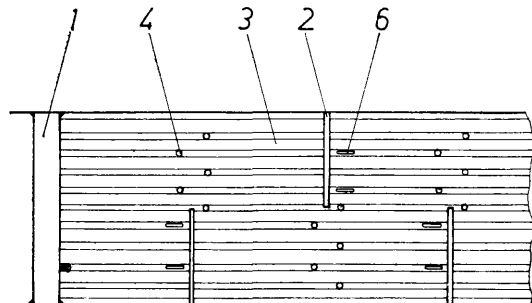

17f (P. 151807) 27.11.1971.

Pierwszeństwo: 30.11.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt, Schwedt, NRD, (Harry Forke).

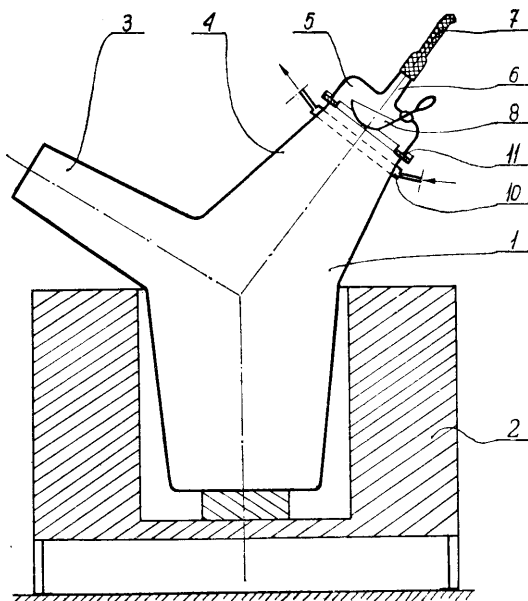
Rurowy wymiennik ciepła znamienne tym, że między rurami wymiennika (3) znajdują się dodatkowe elementy podpierające w postaci wyżłobionych prętów, zabezpieczone (5) na końcach przed przesuwaniem się wzdłuż rur wymiennika (3).

18a (P. 146956) 16.03.1971.

Politechnika Wroclawska (Instytut Technologii Budowy Maszyn), Wrocław, (Andrzej Bydałek, Ferdynand Romankiewicz).

Urządzenie do topienia i rafinowania stopów niskotopliwych w próżni znamienne tym, że stanowi go metalowy tygiel (1) wstawiony do tyglowego pieca (2) i zaopatrzonej w górnej części we wlewnicę (3) o objętości równej objętości topionego metalu oraz wsadowy rękaw (4) z otworem zamykanym hermetycznie wiekiem (5) z końcówką (6) do próżniowego węża (7) i z pojemnikiem (8).

18a (P. 147010) 19.03.1971.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Henryk Wilusz, Władysław Anders, Kazimierz Jaszczur).

Stalowo średnio-stopowe o wysokich własnościach zmęczeniowych i wysokiej odporności uderowej z przeznaczeniem na części robocze maszyn górniczych i bu-

dowlanych służących do mechanicznego rozdrabniania i kruszenia pokładów rud i minerałów znamienne tym, że zawiera w swym składzie C = 0,35—0,40%; Mn = 1,6-1,8%; Si_{max} = 0,37%; P_{max} = 0,035%; S_{max} = 0,030%; Cr = 2,6—3,0%; Mo = 0,4—0,6% oraz dodatk B w ilości 0,004—0,006%.

18a (P. 147039) 20.03.1971.

Instytut Odlewnictwa, Kraków, (Zbigniew Tyszko, Edmund Machynia, Janusz Stryjski, Jan Barwiński, Zygmunt Szendera, Marcin Kozma, Jerzy Dytko, Jan Glenc, Teodor Kuczera, Zbigniew Katra).

Stop krzemu z trudnorozpuszczalnymi składnikami stopowymi zawierający w swym składzie: 3,0—38,0% Mg; 20—70% Si; 0,1—2,5% Ca; Ce do 20%; La do 10%; Pr do 5%; Nd do 4%; Te do 2,5%; Na do 2,0%; K do 1,6%; Zn do 2,4%; Ba do 1,5%; do 1,0% P; Be do 1,5%; Sr do 2,0% znamienne tym, że w swym składzie zawiera dodatkowo składniki stopowe: Al od 5,0—20,0%; Mn od 2,0—35,0%; Cu od 0,1—25%; Cr od 0,1—20%; Mo do 18,0%; W do 15%; V do 10%; Ni od 0,1 do 20%; Co od 0,1—30%; reszta Fe.

18a (P. 147057) 20.03.1971.

Pierwszeństwo: 20.03.1970 — Wielka Brytania

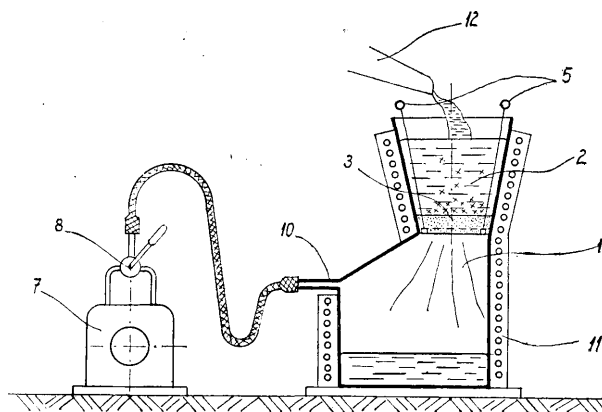
British Steel Corporation British Radways Board, London, Wielka Brytania, (David Thomas Uewellyn, William Henry Hodgson, John Dixow Young, John Davies, Emyr Gwyn Jones).

Węglowa stal stopowa do wytwarzania szyn kolejowych znamienne tym, że zawiera dodatki rozdrabniające, przy czym poddawana jest ona albo normalizowaniu lub kontrolowanemu walcowaniu w celu wytworzenia struktury drobnoziarnistej zależnie od rodzaju i ilości dodatków rozdrabniających oraz obróbka rozdrabniająca, której ta stal jest poddawana taka by wytworzyć ziarna ferrytu poniżej 8 w skali ASTM.

18a (P. 149078) 26.06.1971.

Politechnika Wroclawska, Wrocław, (Andrzej Bydałek).

Urządzenie do filtrowania metali składające się z zamkniętej kadzi połączonej przez zwrotny zawór z ssąco-tłoczącą pompą i zaopatrzonej w wlewową zbiornik o zbieżnych ściankach, w którego dolnej części zamocowuje się filtr (3) z ceramicznej masy porowatej służący do oddzielenia od cieczy przez zasysanie wysegregowanych kryształów w trakcie pierwszego stopnia segregacji znamienne tym, że w górnej części zbiornika (2), po wyjęciu filtra (3) wraz z pozostałością na nim, jest wmontowany następny filtr (4) służący do oddzielenia od cieczy przez wyciskanie wysegregowanych kryształów w drugim stopniu segregacji.

18b (P. 149014) 23.06.1971.

Pierwszeństwo: 23.06.1970 — Stany Zjednoczone Ameryki

USS Engineers and Consultants, Inc., Pittsburgh — USA, (John Wesley Bales, Michael Anthony Orehoski).

Sposób wytwarzania wlewków stalowych o stabilizowanej strefie zewnętrznej oparty na odlewaniu stali w postaci nieuspokojonej do wlewnicy i dodawaniu do nich aluminium, przy czym po dodaniu aluminium stal wrze przez określony okres czasu, znamienne tym, że stal wlewa się do wlewnicy do osiągnięcia 90—95% jej objętości, przerywa lanie na okres czasu w granicach 0,5—2 minut dla umożliwienia ograniczonej akcji wrzenia we wlewnicy, następnie kontynuuje odlewanie do zapelnienia wlewnicy i w czasie trwania odlewania po akcji wrzenia, ale przed zakończeniem odlewania dodaje się 0,669 do 0,893 kg płynnego aluminium na 1 tonę stali do wlewnicy z szybkością dostateczną dla umożliwienia wprowadzenia całego dodatku aluminium do czasu ukończenia odlewania.

18c (P. 148932) 19.06.1971.

Politechnika Łódzka Instytut Materiałoznawstwa i Technologii Metali, Łódź, (Zdzisław Haś, Jerzy Gramsz, Wojciech Jarosz).

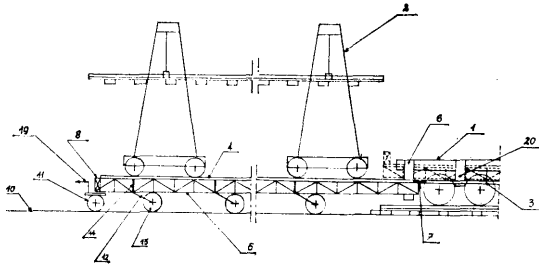
Sposób obróbki cieplno-chemicznej części maszyn stalowych i żeliwnych, znamienne tym, że części poddaje się procesowi azotonasiarczania przez jednoczesne wprowadzenie do komory pieca, w którym są one wygrzewane, amoniaku o stopniu dysocjacji 20—90% i par siarki, przy czym proces prowadzi się w temperaturze 400—720°C w czasie 0,5—20 godzin zaś ilość par siarki w komorze pieca regulowana jest temperaturą stopionej siarki w zakresie 108—444,5°C oraz wielkością powierzchni parowania.

19a (P. 138832) 16.02.1970.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych, Lublin, (Mieczysław Łoś).

Sposób zrywania lub układania pręseł torowych, znamienne tym, że samojezdne suwnice bramiaste (2) przetacza się po kolejce szynowej (4), którą prowadzi się nad podtorzem (10) w poziomie kolejki (3) ułożonej wzdłuż platform (1) i łączy się z tą kolejką.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że szyny kolejki podsuwnicowej (3) w obrębie wagonów platform (1) są mocowane do wsporników (20) zamontowanych wzdłuż boków platform, zaś poza obrębem wagonów szyny kolejki (4) są położone na dwóch belkach (5), korzystnie kratowej konstrukcji, wspartych jednymi końcami (7) o wsporniki (6) zawieszane na platformie, zwłaszcza ostatniej w składzie od czoła platformy na obu jej bokach, a przeciwległymi końcami poprzez wózek (11) na podtorzu (10) przy czym belki (5) na swej długości wyposażone są w dodatkowe podpory (12) dla oparcia o podtorze.

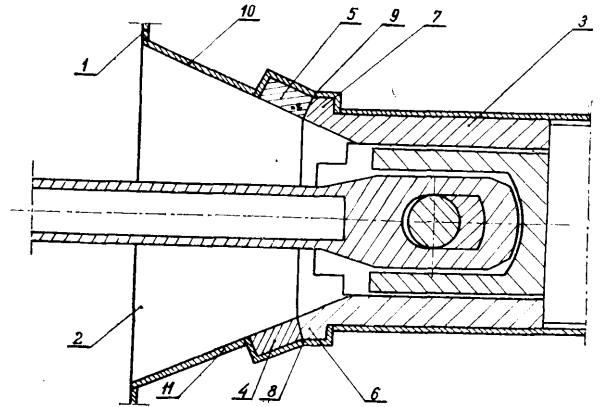

20d (P. 147008) 19.03.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Tadeusz Gugała, Adam Mitek).

Sposób mocowania opory przedniej z podłużnicami głównymi wagonu wyposażonego w sprzęg samoczyn-

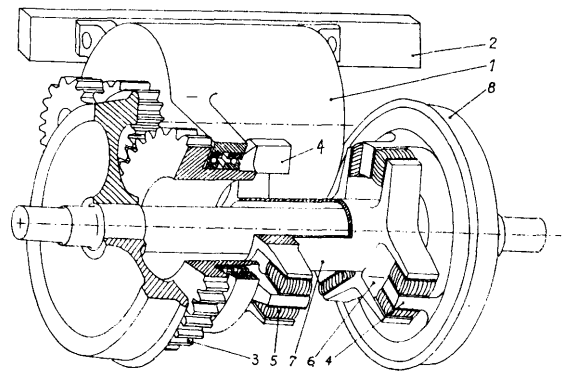
ny znamienne tym, że występy (6) i (7) opory przedniej wprowadza się w zagłębienie wykonane w podłużnicach (8) i (9) wagonu, po czym między powierzchnie występów (6) i (7) a zagłębieniami podłużnic (10) i (11) wsuwa się wstawki dystansowe (4) i (5).

20d (P. 148943) 21.06.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Jerzy Madej, Jan Osiecki).

Układ napędu osi kół jezdnych pojazdu szynowego, w którym napęd z całkowicie usprężynowanej względem zestawu kół przekładni silnika na przykład elektrycznego, przenoszony jest na oś zestawu kół jezdnych za pomocą wału drążonego zawieszzonego dwustronnie na sprzęgłach wychyłnych i posiadającego na każdym końcu trzy równo rozmieszczone na obwodzie ramiona znamienne tym, że ramiona wału drążonego (7) połączone są z czopami (4) koła jezdnych (8) i członu napędzającego (3) za pośrednictwem jednoczęściowych lub dwuczęściowych, płaskich lub pierścieniowych elementów podatnych (5) osadzonych w gniazdach (6) ramion.

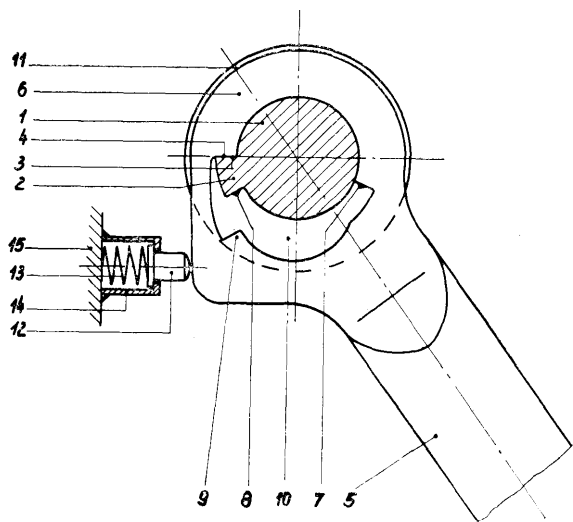
20e (P. 146047) 5.02.1971.

Pierwszeństwo: 9.02.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna.

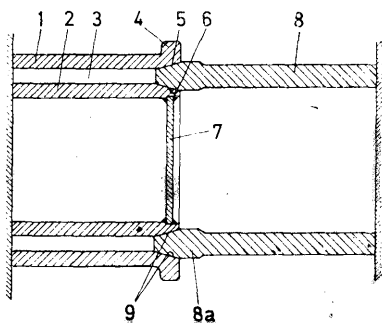
Urządzenie do rozprzegania pojazdów szynowych z samoczynnymi sprzęgami centralnymi, których wał napędowy, wyposażony w nosek do uruchamiania zamka sprzęgowego i obustronnie obsługiwany, przymocowany jest do czołownicy pojazdu, znamienne tym, że dźwignie ręczne (5), które są osadzone obrotowo na wale (1) i wkładkami (11) zabezpieczone przed przesuwami poosiowymi, posiadają wytoczkę (10), odpowiadającą zakresowi ruchu obrotowego noska (2) na wale (1) i które opierają się na sprężynują-

cych odbijakach (12), umieszczonych w tulejach (14), przymocowanych do ramy czołowej (15) i że wytocзка (10), pomiędzy powierzchnią oporową (4) i zaczepem (7) stanowi ograniczenie zakresu obrotu noska (2), jak również posiada kulak (9), znajdujący się poza zakresem obrotu noska (2).

20e (P. 146730) 8.03.1971.
Scharfenbergkupplung GmbH, Sattgitter-Watenstedt, NRF.

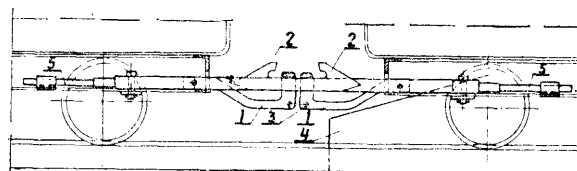
Urządzenie do amortyzacji bardzo silnych uderzeń, które włączane jest w pojazdach szynowych za sprzęgiem ciągnikowo-zderzakowym, składające się z dwóch pustych wewnątrz walców, które podczas zmiany przekroju mogą wsuwać się w siebie na kształt teleskopu, znamienne tym, że w pewnym odstępnie (3) od jednego pustego wewnątrz walca (1) umieszczony jest drugi pusty wewnątrz walec (2), a jeszcze inny pusty wewnątrz walec (8) wsuwa się w ten odstęp swoim zakończeniem (8a), mającym kształt stożka ściętego, przy czym grubość ścianki tego innego pustego wewnątrz walca jest większa niż odstęp między pierwszymi dwoma pustymi wewnątrz walcami.

20e (P. 146962) 17.03.1971.

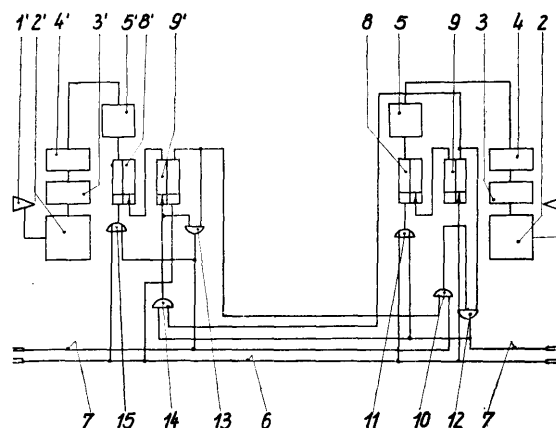
Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych Biuro Projektów Górniczych — Kraków, Kraków, (Janusz Bobrowicz, Andrzej Antoniuk).

Sprzęg pojazdów szynowych składający się z haka i jarzma połączonych przegubowo w jeden zespół znamienne tym, że zespół ten jest zamocowany i stabilizowany centrycznie w osi pojazdu za pomocą sprężyny (5), przy czym na poziomym haku (2 Fig. 1,2,3) leży ruchome w płaszczyźnie pionowej jarzmo (1 Fig. 1,2,3), które podnoszone jest krzywką (4 Fig. 1,2,3) zabudowaną w podtorzu przy czym hak (2 Fig. 1,2,3) wystający przed jarzmo posiada nachyloną pod kątem czołową powierzchnię natarcia, której dolna krawędź znajduje się poniżej spoczywającej na haku poprzeczki jarzma.

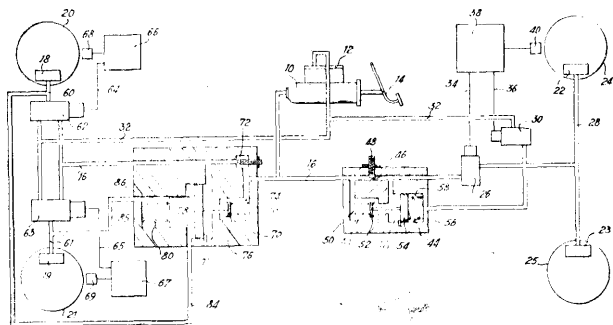
20e (P. 155288) 10.05.1972.
Pierwszeństwo: 21.05.1971 — Niemiecka Republika Demokratyczna
Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD, (Otto Fink, Peter Kyncl).

Układ połączeń do selektywnego rozłączania pojazdów szynowych ze sprzęgami samoczynnymi, posiadający urządzenia sterujące do zdalnego oddziaływania na skład pociągu, znamienne tym, że pojazdy szynowe z samoczynnymi sprzęgami (1, 1'), wyposażonymi w znane zamknięcia (2, 2') blokady sprzęgu mają zawór sterujący (3, 3') i wzmacniacz mocy (4, 4'), oraz człony czasowe (5, 5') z przyłączonymi do nich stopniami sterującymi (8, 8') i (9, 9'), które poprzez bramki „LUB” (11 i 15) i bramki „I” (10, 12 i 13, 14) są połączone z przewodami (6) dla sygnału ciągłego L i z przewodami (7) dla impulsów.

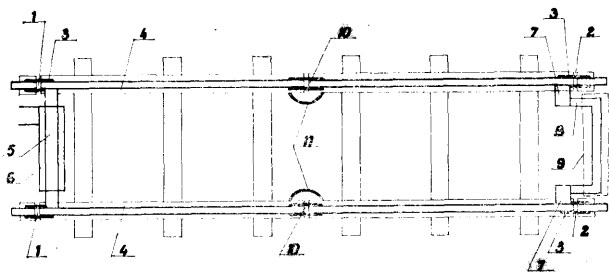
20f (P. 146816) 12.03.1971.
Pierwszeństwo: 12.03.1970 — Francja
Societe Anonyme D.B.A., Clichy, Francja, (James Mangold).

Przeciwslizgowy układ hamulcowy wyposażony jest w zasilający ciśnieniowy przewód, który umieszczony jest między hydraulicznym cylindrem tworzącym źródło ciśnienia hamującej cieczy a ustalającymi ciśnienie cieczy hamulcowymi mechanizmami, które zastosowane są w przynajmniej jednym z kół pojazdu i które kontrolowane są za pomocą elektromagnetycznych zaworów ustalających przystosowanych do wyjściowych kontrolnych sygnałów skompensowanych z przeciwslizgowym urządzeniem kontrolnym reagującym na położenie hamulca hamowanego pojazdu w celu połączenia zasilającego dopływu cieczy i w wyniku tego połączenia hamulcowych mechanizmów reagujących na obniżone ciśnienie przepływu do zbiornika i zabezpieczenia hamowanych kół przed zablockowaniem obrotów, znamienne tym, że posiada ograniczone przestrzenie wylotowych otworów (46 i 72), które przewidziane są w zasilającym ciśnieniowym przewodzie (16) między hydraulicznym cylindrem (10) tworzącym źródło ciśnienia hamującej a elektromagnetycznymi ustalającymi zaworami (26, 30, 62 i 63) w sposób taki, że część przepływającej cieczy do hamulcowych mechanizmów (18, 19, 22 i 23) jest otwarta i połączona z zasilającym ciśnieniowym przewodem (16).

20i (P. 146825) 11.03.1971.
Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, (Wiktor Mól).

Układ elektromagnetyczny dla kontrolowania zajętości odcinków toru dla pojazdów szynowych przez tabor znamienny tym, że stanowi zamknięty obwód magnetyczny dla stałego strumienia magnetycznego zbudowany z toków szyn (4) izolowanych magnetycznie na początku i na końcu odcinka toru, elektrycznej cewki (6) z rdzeniem ferromagnetycznym (5) zasilanej ze stałego źródła prądu elektrycznego, oraz dławika (9) z ferromagnetycznym rdzeniem (8), przy czym osie taboru (13) zwierając obwód magnetyczny (15) powodują zmianę wielkości strumienia magnetycznego w rdzeniu (8) dławika (9) w wyniku tego nastąpi zażądanie różnicowego przełącznika magnetycznego (14).

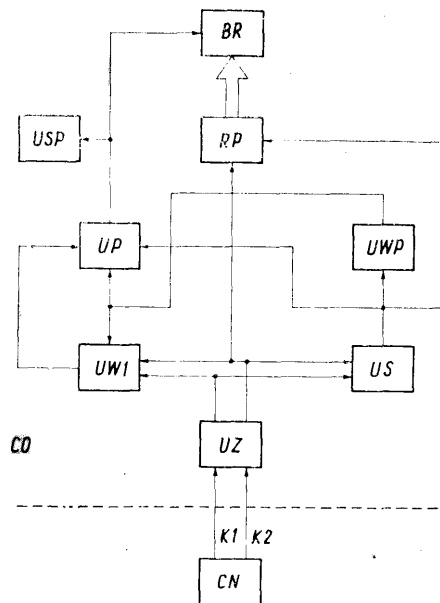

21a¹ (P. 148959) 22.06.1971.
Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, Polska, (Jerzy Pikielny, Andrzej Kuczmański).

Sposób synchronizacji rytmicznej ciągu informacyjnego i wykrywania przekłamań przy transmisji danych znamienny tym, że z części nadawczej (CN) do części odbiorczej (CO) przesyła się odrębnie dwoma kanałami (K1) i (K2) prosty i zanegowany ciąg informacyjny z tym, że synchronizacji rytmicznej dokonuje się za pomocą ciągu synchronizującego otrzymanego w wyniku sumowania logicznego obu ciągów informacyjnych, zaś wykrywania przekłamań w przypadku pojawienia się w obydwu kanałach sygnałów odpowiadających poziomowi „1” dokonuje się poprzez wykonanie działania iloczynu logicznego z prostego i zanegowanego ciągu informacyjnego, natomiast wykrywania przekłamań w przypadku pojawienia się w obydwu kanałach sygnałów odpowiadających poziomowi „0” dokonuje się poprzez zliczanie do odpowiadającej długości bloku liczby elementów ciągu synchronizującego na wyjściu układu sumy logicznej.

Układ do realizacji sposobu synchronizacji rytmicznej ciągu informacyjnego i wykrywania przekłamań przy transmisji danych cyfrowych znamienny tym, że obydwa wyjścia układu demodulacji (UZ) z jednej strony są połączone z układem wykrywania przekłamań jedynek (UW1), zaś z drugiej strony są połączone z układem wytwarzania ciągu synchronizującego (US), który to układ jest połączony z wejściem synchronizującym układu (RP) oraz z wejściem układu przepisywania (UP), który w dalszym ciągu jest połączony z układem pamięci buforowej (RB), a poza tym do wyjścia układu wytwarzania ciągu synchroni-

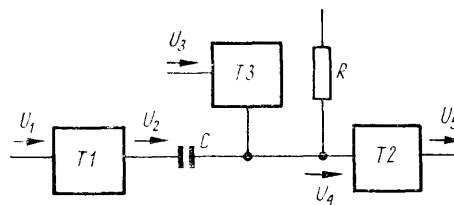
zującego (US) jest dołączony układ wykrywania przerw (UWP), który z drugiej strony jest połączony z układami (UW1) i (UWP).

21a¹ (P. 149071) 26.06.1971.
Instytut Łączności, Warszawa, (Tadeusz Bzowski, Alina Karwowska-Lamparska).

Sposób wytwarzania impulsu prostokątnego o zboczach kontrolowanych impulsami zewnętrznymi znamienny tym, że do uzyskania impulsu prostokątnego wykorzystuje się pojemność w obwodzie kluczów elektronowych, która jest rozładowywana w sposób skokowo-ciągły przez sygnał zewnętrzny o okresie, którego wielokrotność jest równa szerokości wytwarzanego impulsu.

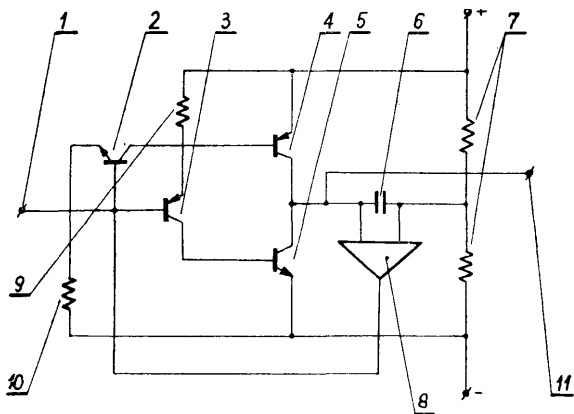
Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienny tym, że składa się z klucza elektronowego (T1), połączonego z pojemnością (C), która następnie połączona jest z drugim kluczem elektronowym (T2) oraz oporem (R) i prostym impulsowym obwodem rozładowującym (T3), przy czym sygnał zewnętrzny o mniejszej częstotliwości powtarzania doprowadzony jest do bazy klucza pierwszego (T1), a sygnał zewnętrzny o większej częstotliwości powtarzania do impulsowego obwodu rozładowania (T3).

21a² (P. 148994) 22.06.1971.
Politechnika Wroclawska, Wrocław, Polska, (Jan Stanislawski).

Tranzystorowy wzmacniacz mocy, pracujący z wymuszeniem prądowym, znamienny tym, że posiada sterujący tranzystor (2) typu n-p-n, którego kolektor połączony jest z bazą tranzystora (4) mocy typu p-n-p oraz sterujący tranzystor (3) typu p-n-p, którego kolektor połączony jest z bazą tranzystora (5) mocy typu n-p-n, przy czym połączone ze sobą kolektory tranzystorów (4 i 5) mocy, stanowiące wyjście tranzystorowego wzmacniacza mocy, połączone są poprzez kondensator (6) z dzielnikiem (7) napięcia zasilania, a równolegle z kondensatorem (6) połączone jest wejście różnicowego wzmacniacza (8), którego

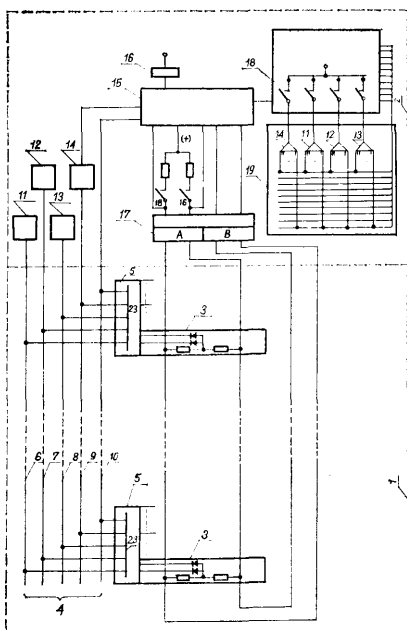
wyjście połączone jest ze wspólnym elektrycznym punktem baz sterujących tranzystorów (2 i 3), stanowiącym wejście tranzystorowego wzmacniacza mocy.

21a³ (P. 133782) 23.05.1969.
Instytut Łączności, Warszawa, (Sławoj Walaszek).

Sposób wykrywania uszkodzonych zespołów w układzie komutacyjnym znamienny tym, że w czasie identyfikacji uszkodzonego zespołu jeden biegun napięcia stałego zostaje przyłożony równocześnie do obu przewodów zestawionego połączenia i po przejściu przez czujnik (3) umieszczony w badanym zespole zostaje odebrany przez układy identyfikujące badany zespół.

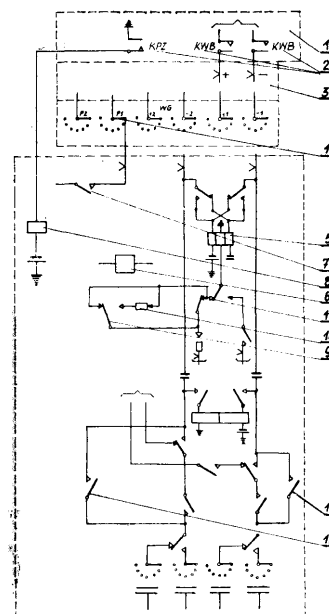
Urządzenia do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamiennie tym, że każdy zespół badanego układu komutacyjnego jest wyposażony w czujnik (3) złożony z dwóch oporników połączonych szeregowo i dołączonych do obu przewodów zestawionego połączenia, a punkt środkowy oporników poprzez układ diod i układy dołączające doprowadzony jest do układów identyfikujących.

21a³ (P. 134986) 9.06.1969.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Anna” Przedsiębiorstwo Państwowe Pszów, (Stanisław Tytko, Jerzy Sokół, Roman Roesner, Joachim Fojcik, Jerzy Zielonka).

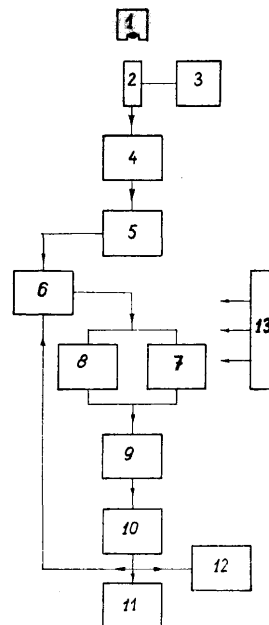
Błyskawica rozmów telefonicznych do natychmiastowego włączenia się w rozmowę abonentów rozwiązujących nie przerywając im rozmowy znamienna tym, że składa się z przełącznika (8), który zwiera układ styków (12) i (13) umożliwiający słyszalność trzech abonentów.

21a⁴ (P. 146830) 11.03.1971.

Politechnika Poznańska, Poznań, (Lech Gasiński, Janusz Kłosowicz, Wiesław Leszek, Stanisław Przygórzewski, Bolesław Wojciechowicz).

Generator do modelowania drgań przypadkowych znamienny tym, że źródłem drgań jest układ źródło promieniów — detektor spektrometryczny.

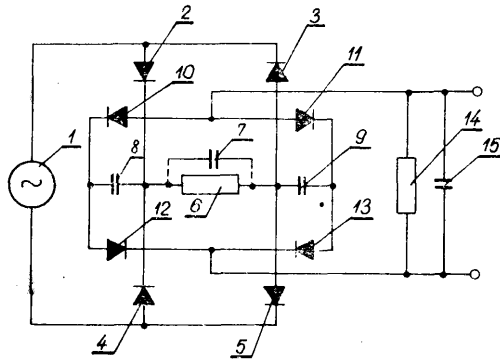

21a⁴ (P. 146868) 13.03.1971.

Wyższa Szkoła Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, Gdynia, (Stanisław Grabowski).

Sposób odbioru sygnałów binarnych przy stosunkowo dużym poziomie zakłóceń, gdy sygnałowi binarnemu nadano postać periodyczną przez modulację, znamienny tym, że odebrany sygnał binarny z przypisaną funkcją periodyczną jest poddawany wielokrotnej detekcji po oddzieleniu składowej zmiennej od stałej.

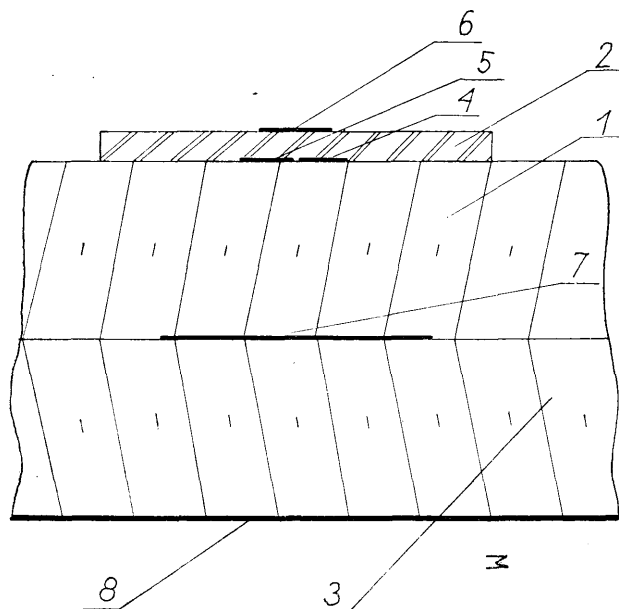
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2 znamiennie tym, że ma włączone szeregowo (kaskadowo) kilka układów prostowniczych (detekcyjnych) w układzie mostkowym z układami oddzielającymi składową zmienną.

21a⁴ (P. 146954) 16.03.1971.

Politechnika Wroclawska (Instytut Telekomunikacji i Akustyki), Wroclaw, (Krzysztof Sachse).

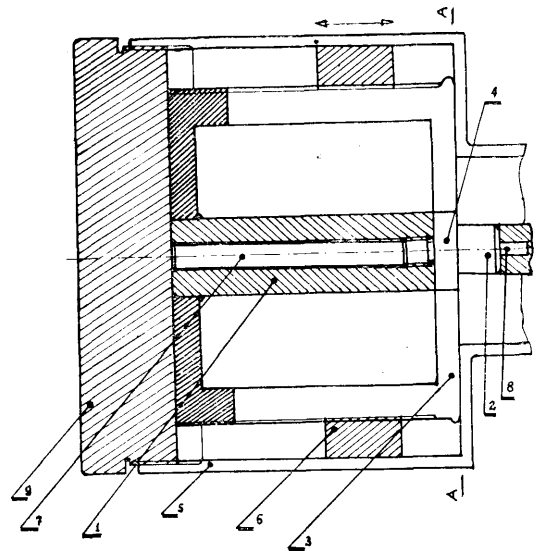
Układ silnego sprzężenia do mikrofalowych obwodów scalonych znamienny tym, że poza dwoma mikroliniami sprzęganymi znajdują się dwie symetrycznie zbliżone mikrolinie (6 i 7), które stanowią elementy sprzężenia pośredniego, przy czym jedna z nich znajduje się powyżej mikrolinii sprzęganych a druga poniżej i każda z nich spełnia odrębną funkcję układową, natomiast konstrukcja układu składa się z trzech podłoży ceramicznych nałożonych na siebie, a mianowicie podstawowego podłoża I dwustronnie drukowanego z obwodem 2-ch mikrolinii sprzęganych zbliżonych na odległość szczeliny, które poza obszarem sprzężenia łączą się z sąsiednimi ogniwami sprzęgacza kierunkowego szerokopasmowego lub filtru wykonanymi na podstawowym podłożu (1) oraz z czwartą mikrolinią (7), która przebiega w obszarze sprzężenia równoległe i symetrycznie względem sprzęganych mikrolinii (4) i (5), pomocniczego górnego podłoża (2) o długości równej długości obszaru sprzężenia i szerokości zależnej od mikrolinii sprzęganych, na którym umieszczona jest trzecia mikrolinia równoległa i symetrycznie względem pozostałych mikrolinii oraz pomocniczego dolnego podłoża (3) o długości większej od długości czwartej mikrolinii o wysokość podłoża i szerokości conajmniej kilkakrotnie przekraczającej szerokość tej mikrolinii które jest jednostronnie pokryte warstwą metalową stanowiącą ekran (8) dla układu mikrolinii w obszarze sprzężenia, przy czym ekran ten łączy się galwanicznie poza obszarem sprzężenia znajdującym się na podłożu podstawowym po stronie obwodu czwartej mikrolinii, za pomocą mostka lutowniczego (9).

21a⁴ (P. 148942) 21.06.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Marian Majewski).

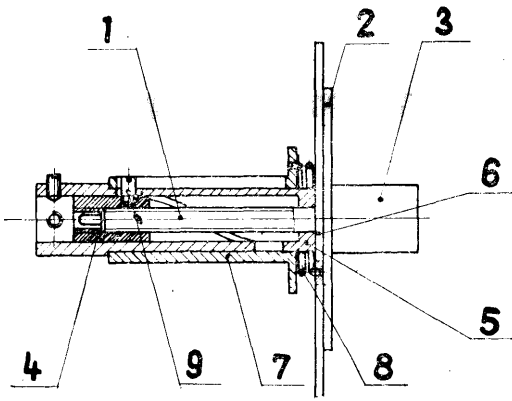
Głowica mikrofalowa do mocowania diody lawinowej składająca się z korpusu obudowy zamkniętej z jednej strony okrągłym wkręcany do obudowy korkiem, wewnątrz której umieszczona jest osiowo z oprawką diody cylindryczna prowadnica na przykład miedziana z wykonanym w jej środku wzdłużnym otworem znamiennej tym, że w otworze (7) cylindrycznej prowadnicy (1) od strony przeciwnej do korka (9) umieszczona jest dioda lawinowa (2), zaś do przeciwległej diodzie podstawy prowadnicy (1) zamocowane są tworzące razem cylinder wewnętrzny co najmniej cztery uchwyty szczękowe (3) wykonane z materiału sprężystego, a zarazem dobrze odprowadzającego ciepło na przykład brązu fosforowego, krzemowego lub berylowego, przy czym ich docisk do metalowej, pierścieniowej podstawy (4) diody (2) zapewnia umieszczona przesuwnie między bokami uchwyty (3), a korpusem obudowy (5) zabezpieczająca osiowe usytuowanie uchwyty w korpusie pierścieniowa nakrętka (6), natomiast liczbą szczęk oraz liczbą szpar utworzonych między nimi w uchwycie przeciwdziała się wzbudzeniu wyższych rodzajów pola elektromagnetycznego w układzie koncentrycznym niezależnie od stosunku średnicy zewnętrznej do wewnętrznej danej linii koncentrycznej, a przednia część oprawki diody lawinowej (2) w postaci kołka prowadzącego (8) zapewnia osiowe jej umieszczenie w wewnętrznym przewodzie linii współpracującej z głowicą w układzie na przykład generatorze lub koncentrycznym układzie pomiarowym.

21a⁴ (P. 148957) 22.06.1971.

Zakład Doświadczalny Narzędzi Zmechanizowanych przy Cieszyńskiej Fabryce Narzędzi, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Cieszyn, Polska, (Jerzy Ruksza).

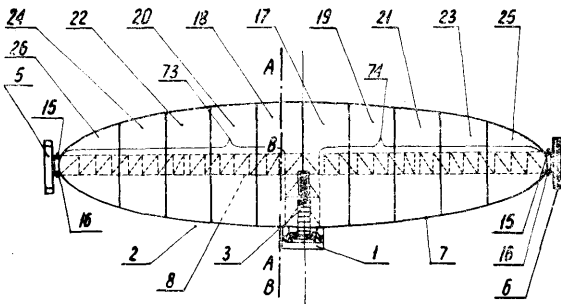
Mechanizm do napędu skal, zwłaszcza potencjometrów i kondensatorów, ruchem obrotowym o dużym współczynniku przełożenia i zwartej budowie znamienny tym, że posiada nagwintowany wałek napędowy (1) połączony obrotowo z gwintem sprężystej nakrętki (4) umieszczonej w drażonym, zdawczym wałku (5) zaopatrzonym w szczelinę śrubopodobną przez którą przetknięty jest zabierak (9) nakrętki (4) oparty wystającym końcem o krawędź wzdłużnej szczeliny ustalającej tuleji (7) połączonej sprężyną (8) z wałkiem (5) zaopatrzonym w skalę (6) zgrubnych nastaw, podczas gdy skala (2) dokładnych nastaw dogodnie połączona z pokrętle (3) umocowana jest na napędowej śrubie (1).

21a⁴ (P. 148960) 22.06.1971.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, Polska, (Roman Pietruczak, Ludomir Cyb, Waław Malinowski).

Zestaw antenowy ze składaną anteną główną, usytuowaną na podstawie wsporczej, zaopatrzoną w zespół oświetlający i anteny pomocnicze, znamieny tym, że jego konstrukcję nośną (8) stanowią poziomo usytuowane dźwigary (73) i (74), składające się z co najmniej dwóch segmentów (11) i (13) oraz (10) i (12) każdy, łączonych ze sobą wzdłużnie za pomocą szybko rozłączalnych zamków śrubowych (14), z tym że jedno końce tych dźwigarów są połączone z pionowym słupem kratowym (9), który jest osadzony na podstawie górnej (30), podczas gdy wolne końce tych dźwigarów są zaopatrzone w pudełkowe anteny pomocnicze (5) i (6), natomiast reflektor (7) anteny głównej (2) jest zestawiany z kilku do kilkunastu wklęsło-wypukłych segmentów (17) — (26) mocowanych za pomocą zamków zaczepowych (15) i śrubowych (16), jeden obok drugiego do dźwigarów (73) i (74) w poprzek ich długości, przy czym cała konstrukcja anteny głównej (2) wraz z jej konstrukcją nośną (8) i słupem kratowym (9) wspiera się na podstawie wsporczej (1) składającej się z podstawy górnej (30) wykonanej w kształcie ramy i podstawy dolnej (29) wykonanej w kształcie płaskiej skrzyni, połączonych ze sobą z jednej strony przegubowo dwoma wspornikami łożyskowymi (31), zaś z drugiej — za pomocą nakrętki kulkowej mechanizmu podnoszącego (32) i jego dwóch śrub nośnych z tym, że ponadto z podstawą górną (30) w przedniej jej części jest połączony przegubowo zespół oświetlający (3) podtrzymywany za pomocą łącznika (4), natomiast podstawa dolna (29), będąc wykonana w postaci płaskiej skrzynki, jest zaopatrzona w płytę z otworem środkowym, na obrzeżu którego znajdują się otwory na śruby mocujące całość zestawu antenowego do łożyska wieńcowego urządzenia nośnego.

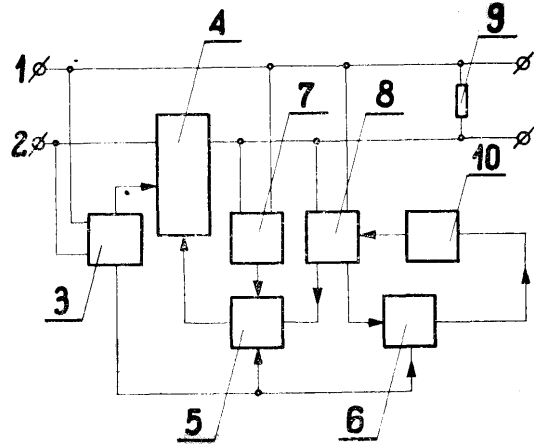

21a⁴ (P. 148964) 22.06.1971.

„Era” Zakłady Wytwórcze Przyrządów Pomiarowych im. Janka Krasickiego, Warszawa, Polska, (Józef Puławski, Eugeniusz Kowalczyk).

Układ do stabilizacji napięcia przemiennego posiadający wzmacniacz mocy połączony ze wzmacniaczem

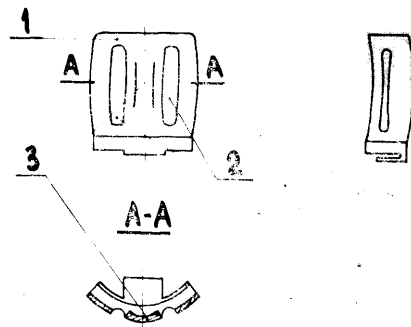
napięciowym z filtrem środkowo-zaporowym oraz dyskryminator amplitudy połączony ze wzmacniaczem napięciowym i z zaciskami odbiornika znamieny tym, że ma mostek środkowo-zaporowy (8) o częstotliwości rezonansowej równej częstotliwości sieci, którego wejście przyłączone jest do zacisków odbiornika (9) a wyjście przyłączone jest do wejścia wzmacniacza napięciowego (5) i wejście wzmacniacza selektywnego (6) z dwoma detektorami fazoczułymi, przy czym wyjście wzmacniacza napięciowego (5) przyłączone jest do wejścia wzmacniacza mocy (4) a wyjście wzmacniacza (6) do wejścia mostka środkowo-zaporowego (8) poprzez przetwornik (10).

21a⁴ (P. 148984) 23.06.1971.

Zakłady Radiowe „Eltra”, Bydgoszcz, Polska, (Stefan Burdajewicz).

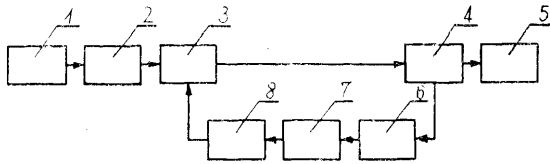
Styk do przegubu anten teleskopowych, który umocowany jest na dole obsady przegubu, znamieny tym, że jego postać jest beczułkowata z wycięciami (2) wzdłuż osi styku, przy czym pomiędzy tymi wycięciami (2) wykonane są na jednym lub więcej powstałych w ten sposób paskach, wykropowane występy (3) skierowane do środka styku.

21a⁴ (P. 149010) 23.06.1971.

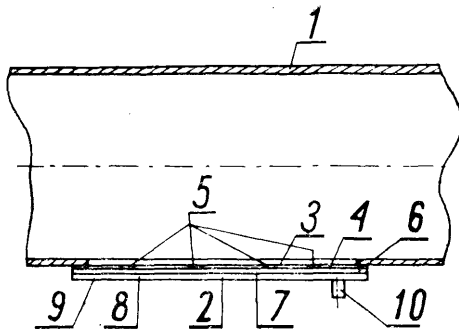
Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Henryk Percak).

Układ do automatycznej regulacji poziomu mocy generatora mikrofalowego, składający się z mikrofalowego generatora, połączony przez mikrofalowy ferrytowy izolator, mikrofalowy tłumik i mikrofalowy sprzęgacz z falowodem, doprowadzającym regulowaną moc do obciążenia, przy czym wyjście sprzęgacza połączone jest z mikrofalowym detektorem, znamieny tym, że wyjście mikrofalowego detektora (6) połączone jest poprzez porównujący węzeł (7) ze wzmacniaczem (8) prądu stałego, posiadającym wejście niesymetryczne, a wyjście wzmacniacza (8) połączone jest ze sterującym wejściem mikrofalowego tłumika (3).

21a⁴ (P. 149011) 23.06.1971.
Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, (Maciej Panecki).

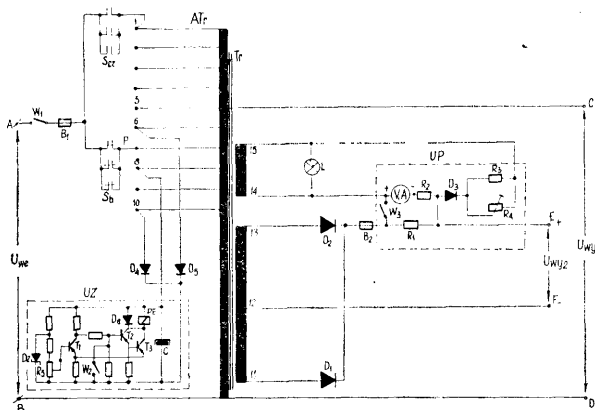
Paskowy sprzęgacz kierunkowy składający się z falowodu prostokątnego z wyciętym otworem prostokątnym na jego węższej ścianie lub ściankach zamkniętym symetryczną linią paskową znamiennej tym, że ekran przylegającej do falowodu (1) linii paskowej (2) uformowany jest z folii miedzianej z wyciętym w niej układem szczelin sprzęgających (5) ustawionych ukośnie do osi podłużnej linii (2), natomiast przewód paskowy wewnętrzny (7) linii (2), umieszczony między dwiema warstwami (6) i (8) dielektryka o małych stratach w zakresie b.w.cz. zakończony jest zbieżnie z jednej strony ostrzem (13) przechodzącym w rozbieżnie nałożoną warstwę materiału pochłaniającego stanowiącą obciążenie (12), dopasowującą sprzęgacz kierunkowy, a z drugiej strony zakończony jest przejściem (10) na linię współosiową, zaś przewody ekranujące (4) i (9) linii paskowej (2) zwarte są ze sobą elektrycznie, przy czym linia paskowa (2) połączona jest mechanicznie z falowodem prostokątnym (1) za pomocą równomiernie rozmieszczonych na jej całym obwodzie śrub lub nitów metalowych (11) o największej dopuszczalnej odległości wzajemnej równej 0,1 długości fali odpowiadającej największej częstotliwości przenoszonego w pasmie pracy sygnału b.w.cz.

21a⁴ (P. 149029) 24.06.1971.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów Oddział w Łodzi, Łódź, (Włodzimierz Stefański, Wiesław Kwapiński, Roman Zorga, Adam Majewski).

Układ zasilacza odbiorników napięcia przemiennego i stałego składający się z autotransformatora i transformatora nawiniętych na wspólnym rdzeniu, układu zabezpieczającego w którym wykorzystano przerzut-

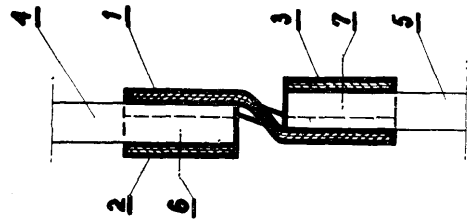

nik Schmitta, oraz układu pomiarowego i sygnalizacji świetlnej, znamiennej tym, że w układzie zabezpieczającym (UZ) do wyczuwania wymaganego poziomu napięcia zastosowano przerzutnik Schmitta, w którym wartość napięcia zasilania jest porównywana z wartością napięcia wyzwalania, przy czym jedno z porównywanych napięć jest stabilizowane diodą Zenera.

21c (P. 132535) 24.03.1969.
Elektrotechniczna Spółdzielnia Pracy „Elektron”, Kraków (Jan Chmiel, Roman Duch).

Sposób wykonywania złączy przewodów elektrycznych z odmiennych gatunków metali, z zastosowaniem bimetalicznej płytki walcowanej znamiennej tym, że w płycie o długości odpowiedniej do łączonych przewodów tłoczy się żłobek z jednej strony od krawędzi ku środkowi płytki w jej osi wzdłużnej i równocześnie w tej samej osi wzdłużnej lecz od drugiej krawędzi z odwrotnej strony płytki tłoczy się drugi żłobek, po czym w tych żłobkach umieszcza się właściwe końcówki przewodów każda z odmiennego gatunku metalu ułożona w żłobku wytłoczonym w płycie od strony warstwy tego samego gatunku metalu i tak ułożone końcówki przewodów przytwierdza się do płytki za pomocą obejm oddzielnej dla każdej końcówki o przystosowanej długości ze żłobkiem po stronie warstwy metalu w objęciu odpowiedniej do gatunku metalu w przewodzie elektrycznym.

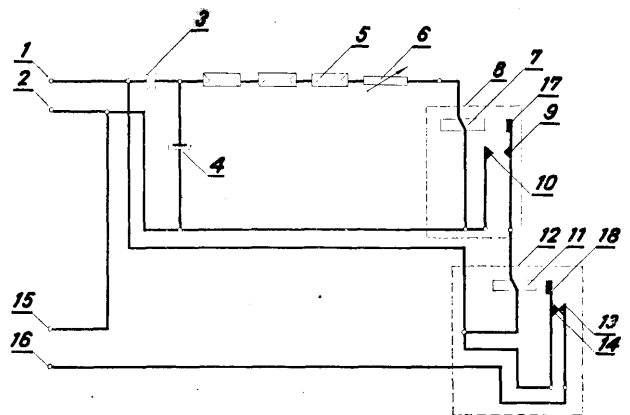
Zacisk wykonany sposobem według zastrz. 1 znamiennej tym, że składa się z korpusu (1) z lekko wgłębionymi żłobkami z którymi są połączone dwie obejmy a mianowicie obejma (2) przymocowana z jednej strony korpusu (1) i obejma (3) przymocowana z jego drugiej strony, przy czym każda obejma jest przymocowana do korpusu w taki sposób aby przylegały do siebie warstwami metalu tego samego gatunku.-

21c (P. 138808) 14.02.1970.

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, Zielona Góra (Zdzisław Rojek, Piotr Radziwiłłowicz).

Fotoelektryczny wyłącznik oświetlenia z prostownikiem, elementem fotoelektrycznym, przekąźnikiem i rezystorem zmiennym, znamiennej tym, że normalnie rozwarte zestyki (9, 10) przekąźnika (8) włączone są w obwód cewki wzbudzenia (11) przekąźnika (12),

którego normalnie zwarte zestyki (13, 14) włączone są szeregowo w obwód sterowania zakończony na wyjściu stykami trwałymi (15, 16).

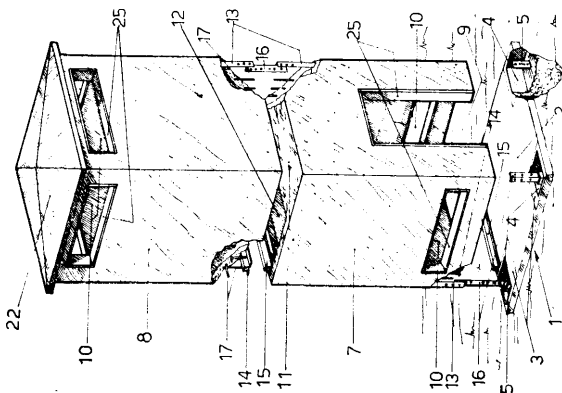
21c (P. 138849) 17.02.1970.

Pierwszeństwo: 19.02.1969 — Włochy

Giannino Castiglioni Busto Arsizio, Włochy.

Sposób wytwarzania i montażu kabin, zwłaszcza elektrycznych, znamienny tym, że bezpośrednio na miejscu budowy wykonuje się fundament składający się z betonowej płyty podstawy i pewnej liczby płyt fundamentowych z wykonanym w każdej z nich wgłębieniem, z którego wystaje kątownik kotwy osadzonej w płycie fundamentowej, przy czym z płyty podstawowej wystaje wzdłuż obwodu fundamentu występ ustalający, a ponadto wytwarza się dwa prefabrykowane segmenty kabiny, przy czym każdy z nich, wykonany przez jednorazowe wylanie betonu, ma otwory przewidziane dla normalnej eksploatacji kabiny, poziomą płytę, również z ewentualnymi otworami pionowe słupki w ilości odpowiadającej liczbie płyt fundamentowych, składające się z żalanych betonem kształowników zbrojenia, przy czym jeden lub obydwa końce tych kształowników są odsłonięte od środka segmentu, a ponadto każdy segment wyposażony jest od spodu we wpusty ustalające, przeznaczone do połączenia z odpowiednimi wypustami na fundamencie; następnie transportuje się takie gotowe segmenty na miejsce ustawienia kabiny, gdzie mocuje się pierwszy segment na fundamencie za pośrednictwem kątowników, łączących kątowniki kotew z kształownikami zbrojenia, jak również wsunięcia wypustu fundamentu we wpusty pierwszego segmentu, po czym nasadza się i mocuje na pierwszym segmencie drugi segment za pomocą kątowników łączących kształowniki zbrojenia pierwszego segmentu z kształownikami zbrojenia drugiego segmentu i wsunięcia wypustów pierwszego segmentu we wpusty drugiego segmentu.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że przy prefabrykacji wymienionych segmentów, przed wylaniem betonu, tworzy się dla każdego z nich metalową konstrukcję zbrojenia łączącą ze sobą na stałe liczne siatki z kształownikami rurowymi, mocujące przeciwległe słupki, kształowniki w formie \perp , które tworzą wpusty i wypusty od góry i od dołu segmentów i są na końcach połączone z wymienionymi słupkami, a na swej długości z kształownikami rurowymi siatek, oraz kształowniki okalające otwory do zamocowania odpowiednich okien i drzwi.

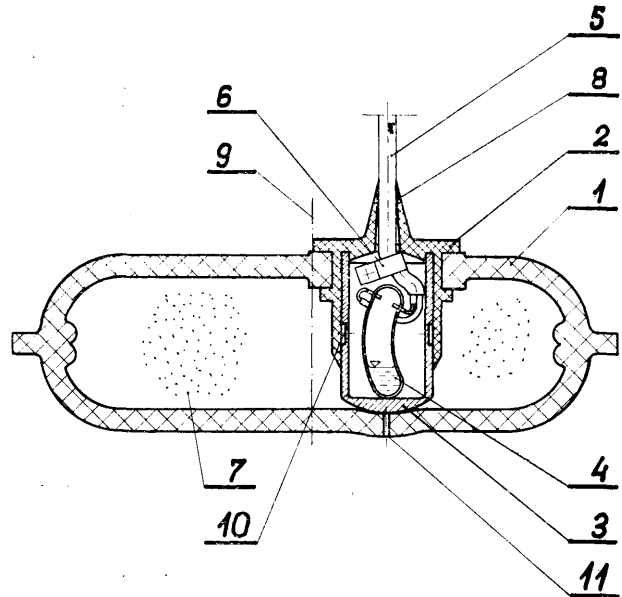

21c (P. 146257) 15.02.1971.

Zakład Badań i Doświadczeń przy Zjednoczeniu Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego, Warszawa, (Jan Wielechowski, Romuald Hoffman).

Wyłącznik pływakowy włączająco-wyłączający znamienny tym, że posiada mimośrodowe zamocowanie przewodu elektrycznego (5) w pływaku, że posiada środek ciężkości przesunięty z osi geometrycznej (9) w stronę zamocowania przewodu elektrycznego (5),

że posiada łącznik rてciowy (4) przegięty, umożliwiający przepływ rてci pod kątem przechylenia wyłącznika większym od 90° , że posiada elastyczny korek (2) zwłaszcza gumowy z centrycznym wokół przewodu elektrycznego (5) wargowym zaworem (8) oraz że wypełniony jest wewnątrz obudowy (1) praktycznie nieściśliwym materiałem (7), którego ciężar objętościowy jest mniejszy od ciężaru wody.

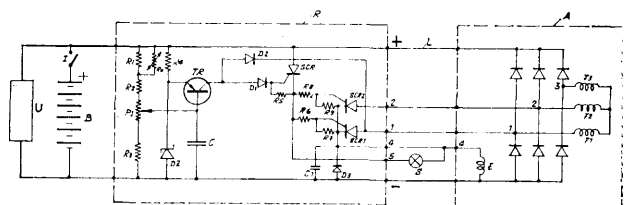

21c (P. 146792) 11.03.1971.

Pierwszeństwo: 11.04.1970.

Fabbrica Italiana Magneti Marelli S.p.A., Mediolan, Włochy.

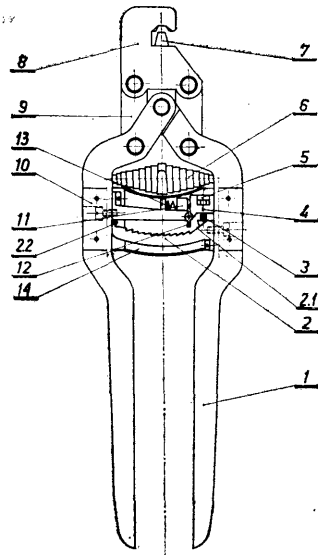
Elektroniczne urządzenie do regulacji napięcia prądnic prądu zmiennego, zwłaszcza dla pojazdów silnikowych, o uzwojeniu wzbudzenia zasilanym z prądnic przez obwód sterowanym prostownikiem krzemowym (SCR), który jest włączany sygnałem z obwodu sterowania gdy napięcie spadnie poniżej ustalonej wartości, znamienny tym, że obwód mocy posiada jedną, lub więcej linii zasilania, z których każda łączy jedną fazę prądnic z uzwojeniem wzbudzenia i każda posiada sterowany prostownik krzemowy (SCR, SCR²), przy czym sygnał włączający dla sterowanych prostowników krzemowych, jak również wstępny prąd do uzwojenia wzbudzenia jest dostarczany przez sterowany prostownik krzemowy (SCR), sterowany obwodem sterującym.

21c (P. 146867) 13.03.1971.

Stocznia Gdańska im. Lenina, Gdańsk, (Zygmunt Szulc).

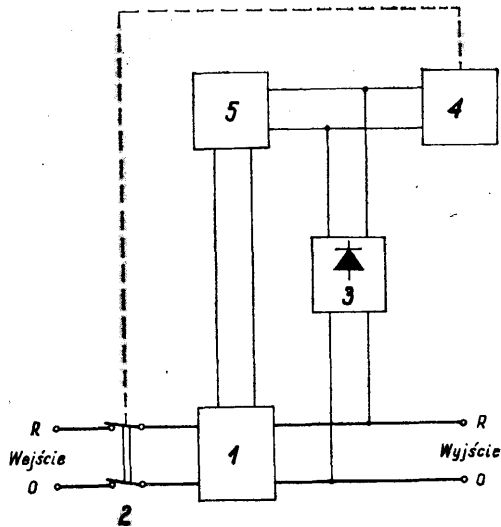
Szczypce do zaciskania końcówek kablowych wyposażone w urządzenie blokujące ruch powrotny, znamienny tym, że stanowi je zębata (2) posiadająca krzywkę (2.1) i zaczep (2.2), zapadkowy korpus (4), w którym osadzona jest przesuwne zapadka (5) z sprężyną (3), oraz zaciskacz (11) z dociskową sprężyną (13) i zwalniacz (12).

21c (P. 146885) 15.03.1971.

Łódzkie Zakłady Aparatury Elektrycznej „Aparel”, Łódź, (Krzysztof Abramik, Stanisław Pańczyk, Tadeusz Iwanowski, Jerzy Kronenberg, Jerzy Pałasz).

Przeciwporażeniowy wyłącznik bezpieczeństwa wyposażony w transformator prądowy różnicowy, wzmacniacz tranzystorowy oraz podnapięciowy wyzwalacz elektromagnesowy, znamienny tym, że podnapięciowy wyzwalacz elektromagnesowy (4) i obwód zasilania wzmacniacza tranzystorowego (5) są przyłączone równolegle do tego samego zasilacza prostownikowego (3), przy czym moc tego zasilacza (3) jest celowo ograniczona jedynie do poboru mocy podnapięciowego wyzwalacza elektromagnesowego (4) tak, co spowoduje zadziałanie wyzwalacza podnapięciowego (4) i otwarcie styków głównych wyłącznika (2).

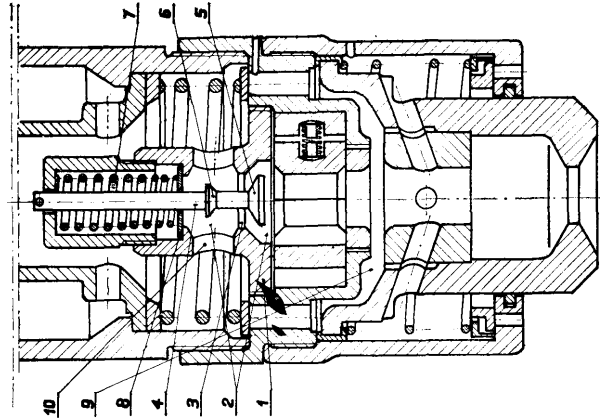

21c (P. 146964) 17.03.1971.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Janusz Leśniewski, Wacław Żmigrodzki, Andrzej Pomianowski, Stanisław Domański, Ryszard Gabryjel).

Zawór wieloczynnościowy do wyłączników małoolejowych wysokiego napięcia zwłaszcza z komorą różnicową znamienny tym, że jego korpus (1) posiada pionowy otwór (2) z przewężeniem (3), który wraz z otworami poprzecznymi (10) tworzy kanały wylotowe,

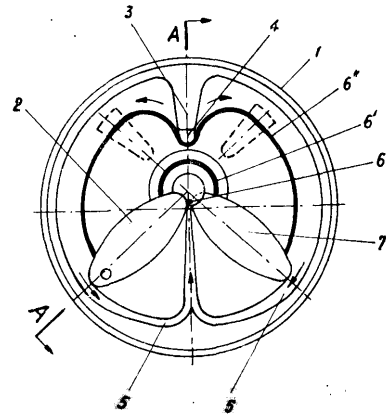
natomiast w osi pionowego otworu (2) zawieszony jest luźno trzonek (4) zakończony grzybkami (5), nad którym umieszczony jest zderzak (6), przy czym trzonek (4) jest osadzony suwliwie w przewodnicy (8) dociskanej do występów korpusu (1) za pomocą sprężyny (7).

21c (P. 146983) 18.03.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Jerzy Kryński, Kazimierz Auleytner).

Wąskoszczelinowa komora gaszeniowa iskiernika odgromnikowego prądu stałego lub zmiennego typu zamkniętego lub częściowo zamkniętego zbudowana według patentu nr 56296 znamienna tym, że elektrody główne (2) iskiernika są rozmieszczone symetrycznie względem osi komory, a względem siebie pod kątem większym od 60°, przy czym komora jest zaopatrzona w symetrycznie względem osi komory usytuowaną w przestrzeni łukowej co najmniej jedną przegrodę izolacyjną (3) oraz rozgałęziające się od niej lub od nich symetrycznie dwa kanały przepływowe (5) o kształcie i przekroju zapewniającym powiększenie prędkości w przepływie gazów na przykład drogą zwężania szerokości szczeliny między ściankami komory w obszarze łuku lub zmniejszania przekroju kanałów w dalszej jego części i skierowanie ochłodzonych gazów na strefę zapłonową iskiernika symetrycznie wzdłuż osi komory powodujące szybki wzrost wytrzymałości napięciowej iskiernika.

21c (P. 146985) 18.03.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 60290

Politechnika Warszawska, Warszawa, Instytut Geologii, Warszawa, (Jerzy Kryński, Zygmunt Supel, Kazimierz Auleytner, Tadeusz Depciuch, Stanisław Przeniośło).

Sposób wytwarzania kształtek z nieorganicznych materiałów izolacyjno-gazujących, zwłaszcza do bu-

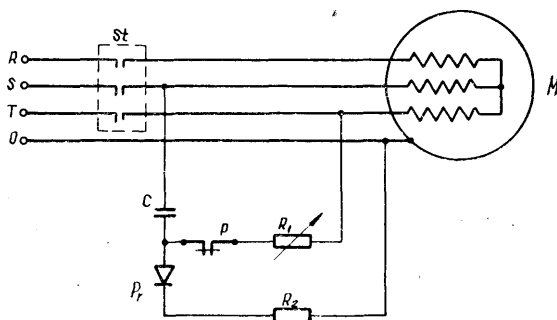
dowy komów gaszeniowych w aparatach elektrycznych polegający na prasowaniu sproszkowanego szkła borowo-olowiowego o granulacji poniżej 0,2 mm w ilości 40–80% wagowych lub sproszkowanego szkła borowo-sodowego w ilości 30–50% wagowych w mieszaninie z rozdrobnionym muskowitem o granulacji poniżej 0,5 mm, w temperaturze 400–560°C pod ciśnieniem co najmniej 10 kg/cm² lub polegający na uprzednim podgrzaniu tej mieszaniny do temperatury powyżej 560°C i następnie wtryskiwaniu pod ciśnieniem co najmniej 3 kg/cm², według patentu Nr 60290, znamienny tym, że do mieszaniny wsadowej dodaje się substancje utleniające, zapobiegające redukcji związków ołowiu, np. azotan baru w ilości 0,1–2% wagowych, korzystnie 0,4% wagowych, lub zastępuje się sproszkowane szkło borowo-olowiowe metaboranem ołowiu w tym samym stosunku wagowym, a rozdrobniony muskowit zastępuje się innym rozdrobnionym materiałem mineralnym zawierającym wodę konstytucyjną, należącym do klasy krzemianów warstwowych, np. flugopitem, serpentynom, azbestem lub talkiem, w tym samym stosunku wagowym a otrzymaną mieszaninę najpierw podgrzewa się do temperatury 450–650°C, korzystnie 580°C, a następnie przetłacza się pod ciśnieniem co najmniej 50 kg/cm² do podgrzanej do temperatury nie wyższej niż 450°C formy, w której następuje zastrygnięcie masy.

21c (P. 147050) 20.03.1971.

Przedsiębiorstwo Doświadczalne Automatyzacji i Urządzeń Przemysłowych „Uniprot”, Łódź, (Wojciech Swaczyna).

Sposób hamowania dynamicznego silników indukcyjnych jedno- i trójfazowych, znamienny tym, że w chwili odłączenia silnika (M) od zasilającej go sieci, w obwód uzwojenia stojana włącza się naładowany uprzednio kondensator (C), który rozładowuje się poprzez uzwojenie stojana.

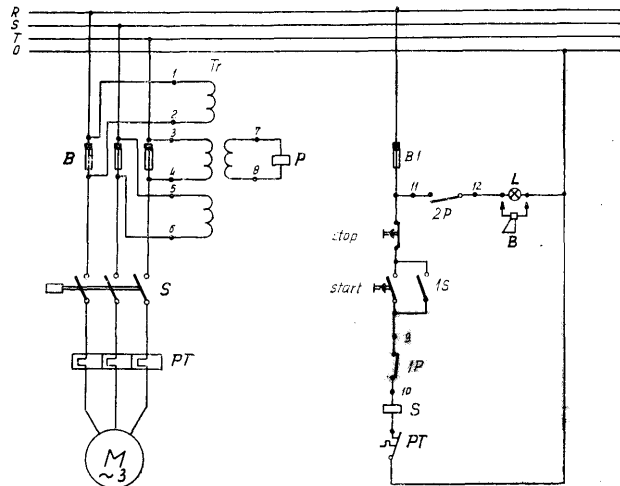
Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że zawiera, ładowany podczas pracy silnika kondensator (C) którego obwód rozładowania obejmuje uzwojenie stojana oraz człon łączeniowy (P) załączany po odłączeniu silnika od zasilającej go sieci.

21c (P. 147072) 22.03.1971.

Fabryka Obrabiarek do Drewna, Bydgoszcz, (Czesław Włodarski, Janusz Lachowicz).

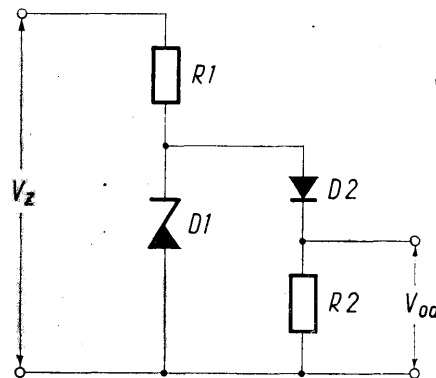
Układ połączeń przekaźnika do ochrony silników trójfazowych przed pracą jednofazową znamienny tym, że zawiera znany transformator (Tr) obniżający napięcie o odpowiednio dobranej przekładni włączony pomiędzy zaciskami bezpiecznika, a przekaźnikiem (P) działającym w układzie cewki stycznika silnika (S).

21c (P. 148109) 12.05.1971.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, Polska, (Andrzej Borkowski).

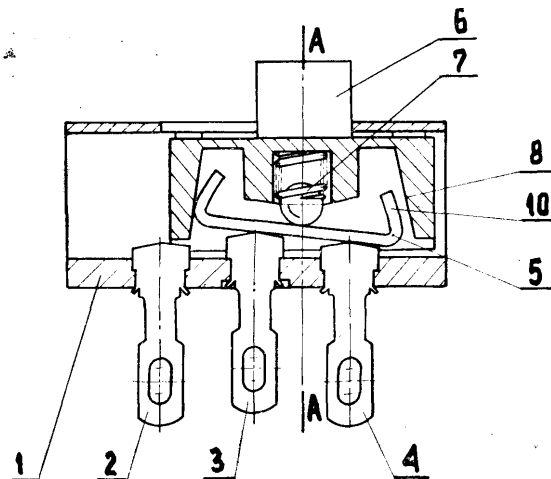
Układ niskonapięciowego termicznie stabilnego źródła napięcia stałego, służącego jako napięcie odniesienia w układach kontroli, pomiarów i stabilizacji napięcia, w skład którego wchodzi dioda Zenera (D1) o ujemnym współczynniku temperaturowym napięcia jest włączona gałąź, zawierająca diodę (D2) spolaryzowaną w kierunku przewodzenia i połączony z nią szeregowo opornik (R2).

21e (P. 148963) 22.06.1971.

Zakłady Radiowe „Eltra”, Bydgoszcz, Polska (Alojzy Matyaszczyk, Jerzy Redmann).

Miniaturowy łącznik suwakowy w którym prowadzony styk ruchomy przy pomocy przycisku mani-

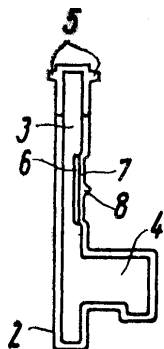

pułacyjnego łączy sąsiednie styki stałe, umocowane liniowo w płytce, tworząc torry kontaktowe znamienne tym, że styk ruchomy (5) ma postać litery C leżącej na swoim grzbiecie, przy czym styk ruchomy (5) zawiera swoją dolną płaszczyzną zależnie od pozycji roboczej styki stałe (2) i (3) lub (3) i (4) w których górna powierzchnia stałego styku środkowego (3) leży powyżej linii poziomej łączącej górne powierzchnie poziome styków skrajnych (2) i (4), dzięki czemu styk ruchomy (5) może wykonywać ruch ślizgowo-wahadłowy, a w końcowej fazie tego ruchu następuje szybkie rozwarcie styków.

21c (P. 148991) 23.06.1971.
Pierwszeństwo: 23.06.1970 — NRF

Firma Schleicher GmbH. Co., Relaisbau KG, Berlin Zachodni (Helmut Schleicher, Werner Haufe).

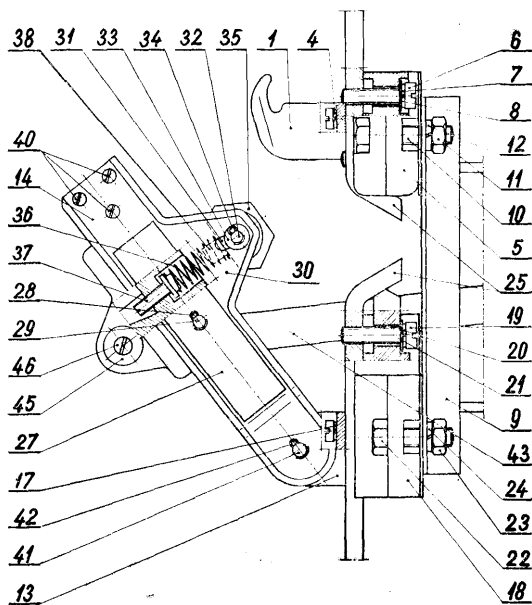
Urządzenie do ryglowania połączeń wtykowych lub podobnych z jednym lub kilkoma elementami ryglującymi umieszczonymi w puszcze gniazda wtykowego, znamienne tym, że elementy ryglujące (2) posiadają na jednej krawędzi podłużnej suwaka (3) nasadkę w formie litery L a w położeniu zaryglowanym jak i odryglowanym elementy ryglujące (2) znajdują się w obrębie gniazda wtykowego (1).

21c (P. 149076) 26.06.1971.

Łódzkie Zakłady Aparatury Elektrycznej „APAREL”, Łódź, (Leszek Klimczak, Krystyna Olszewska).

Układ zestykowy łącznika elektrycznego posiadający dzielony styk ruchomy składający się z dwóch równoległych styczek nożowych, znamienne tym, że styczki nożowe (14) są zaopatrzone w występy (30) z podłużnymi otworami (31), w których są osadzone za pomocą wałka (32) główne styczki ruchome (35)

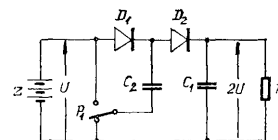

współpracujące z głównymi styczkami nieruchomymi (25) utworzonymi z zagiętych końców szyn przyłączniowych (2) i (15).

21d² (P. 148981) 23.06.1971.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, Polska (Alfred Matusewicz).

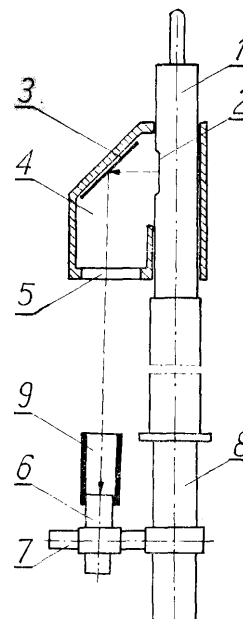
Przetwornica napięcia stałego na napięcie stałe, znamienne tym, że pomiędzy źródłem zasilania (Z) i użytecznym obciążeniem (R) znajdują się szeregowo połączone dwie diody (D₁ i D₂) oraz kondensator wygładzający (C₁), przy czym z punktem wspólnym połączenia tych diod zwarta jest jedna okładzina kondensatora ładującego (C₂), zaś druga okładzina tego kondensatora dołączona jest okresowo przez przełącznik (P) naprzemian do dodatniego i ujemnego bieguna źródła zasilania (Z).

21e (P. 147752) 24.04.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Zenon Tabaczyński).

Drażkowy wskaźnik neonowy wysokiego napięcia złożony z części wskazującej zakończonej kolkiem stykowym i zawierającej wewnątrz lampkę neonową oraz z jedno- lub wieloczołowej części izolacyjnej i uchwytu z ogranicznikiem, znamienne tym, że posiada nieprzezroczystą osłonę (4) wziernika (2) lampki neonowej otwartą optycznie w kierunku uchwytu (8) wskaźnika, w której to osłonie ma lusterko (3) odbijające obraz wziernika (2) w kierunku uchwytu (8), na którym zamocowana jest luneta (6) z obiektywem skierowanym w stronę lusterka (3).

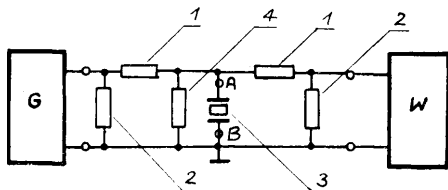

21e (P. 148941) 21.06.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Adam Fiok).

Czwórnik transmisyjny do pomiaru własności rezonatorów piezoelektrycznych, znamienne tym, że na wejściu i wyjściu zawiera ogniwa tłumiące złożone z rezystora wzdłużnego (1) od strony rezonatora i rezystora poprzecznego (2) od strony wejścia lub wyj-

ścia, a między tymi ogniwami włączony równoległe ze stanowiącym gałąź poprzeczną czwórnika mierzonego rezonator (3) zwiększający tłumienie rezystor (4).

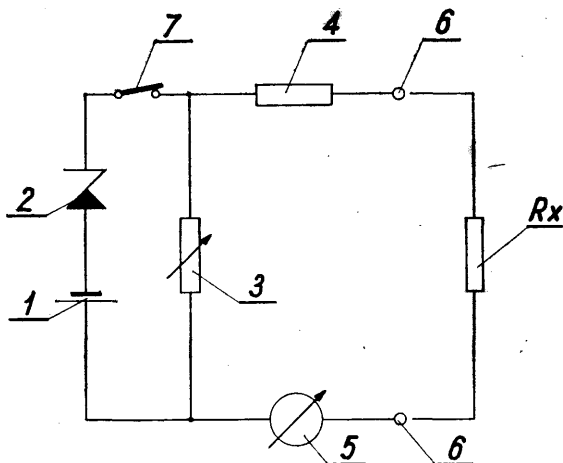
21e

(P. 149021)

24.06.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Bogdan Kłodziejski, Janusz Ciok, Alfons Tomik, Andrzej Gisman).

Układ iskrobezpieczny omomierza, zaopatrzonego w wychyłowy miernik połączony szeregowo ze źródłem prądu stałego i rezystorem ograniczającym, znamienne tym, że ma diodę (2) Zenera włączoną szeregowo ze źródłem (1) prądu oraz nastawny rezystor (3) włączony z jednej strony pomiędzy diodę (2) Zenera i ograniczający rezystor (4), a z drugiej strony pomiędzy źródło (1) energii i wychyłowy miernik (5).

21g

(P. 146881)

15.03.1971.

Fabryka Podzespołów Radiowych „ELWA” Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, (Krystyna Hilsberg).

Sposób wytwarzania anod spiekowych kondensatorów elektrolitycznych znamienne tym, że jako środek poślizgowy w procesie prasowania zawiera roztwór wodny alkoholu poliwinylowego w ilości 1–10% wagi, najkorzystniej 2–6%, a proces spiekania prowadzi się dwuetapowo, przy czym w pierwszym etapie spieka się w atmosferze obojętnej lub redukcyjnej przy temperaturze 350–450°C, a w drugim etapie w próżni przy temperaturze 1700–2100°C.

21h

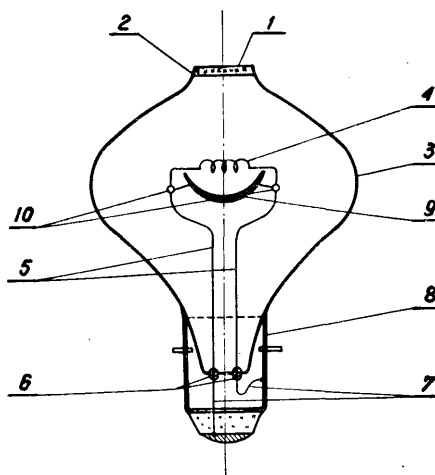
(P. 147503)

13.04.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Zbigniew Buchwald, Tadeusz Piotrowski).

Zródło promieniowania podczerwonego mające postać żarówki wolframowej w której za żarnikiem umieszczono zwierciadło znamienne tym, że okno (1) na przykład owalne wykonane z materiału przepuszczającego promieniowanie podczerwone na przykład rubinu jest zabudowane na stałe w obudowie źródła (3) za pomocą złącza próżnioszczelnego (2) w sposób zapewniający przechodzenie przez to okno maksymalnego strumienia promieniowania pochodzącego od

źarnika (4) najkorzystniej na osi źródła naprzeciwko żarnika zaś ukształtowaniem żarnika (4) i jego usytuowaniem względem zwierciadła wklęsłego (9) zapewnia się emisję maksymalnego strumienia promieniowania podczerwonego w kierunku okna (1).

21k⁹

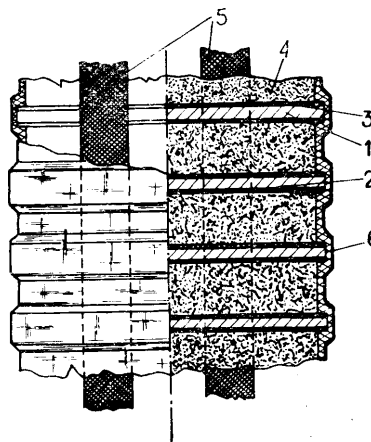
(P. 148978)

22.06.1971.

Pierwszeństwo: 29.01.1970 — Francja.

Société des Accumulateurs Fixes et de Traction (Pierre Croissant, Jean-Claude Armbruster, André Chaumeau).

Bateria suchych ogniw zawierająca elementy płaskie utworzona przez nałożenie na siebie cynkowych elektrod ujemnych powleczonych lakierem przewodzącym na jednej powierzchni stanowiącej katodę, przy czym na drugiej powierzchni elektrody umieszczona jest masa depolaryzująca zawierająca dwutlenek manganu oddzielona od następnej elektrody ujemnej separatorom, znamienne tym, że zawiera elektrolit żelowany, utworzony z roztworu chlorku cynku pozbawionego domieszek chlorku amonu z dodatkiem usieciowanej skrobi o zmniejszonym i ustalonym pęcznieniu ziaren w roztworach wodnych, przy czym bateria zawiera środki (5) do utrzymania w docisku stosu elementów.

21k⁹

(P. 149063)

25.06.1971

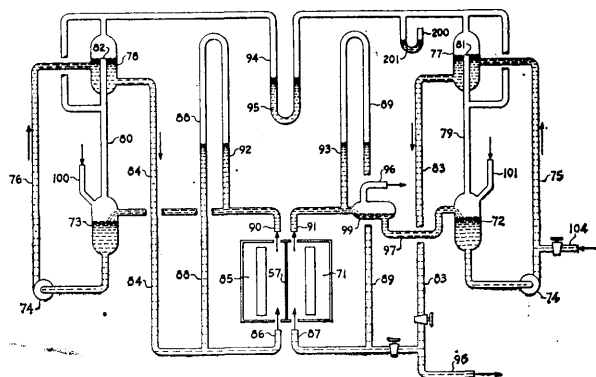
Pierwszeństwo: 26.06.1970 — Stany Zjednoczone Ameryki

The Udyglite Corporation Warren, Michigan, Stany Zjednoczone Ameryki, (Philip C. Symons).

Bateria elektryczna, znamienne tym, że składa się z przestrzeni elektrodowej, w której znajduje się co najmniej jedna elektroda dodatnia i jedna elektroda

ujemna, przestrzeni zasobnikowej zawierającej wodzian chlorowca, elektrolitu oraz urządzeń łączących przestrzeń elektrodową i przestrzeń zasobnikową.

Sposób wytwarzania wodzianu chlorowca w obudowie zawierającej przestrzeń elektrodową wyposażoną wewnątrz w co najmniej jedną elektrodę dodatnią i jedną elektrodę ujemną, znamienny tym, że proces prowadzi się w trzech etapach, obejmujących przepuszczanie prądu elektrycznego przez wodny roztwór halogenku metalu w celu wytworzenia chlorowca na elektrodzie dodatniej, wytwarzanie wodzianu chlorowca oraz wyodrębnienie wodzianu chlorowca z roztworu.

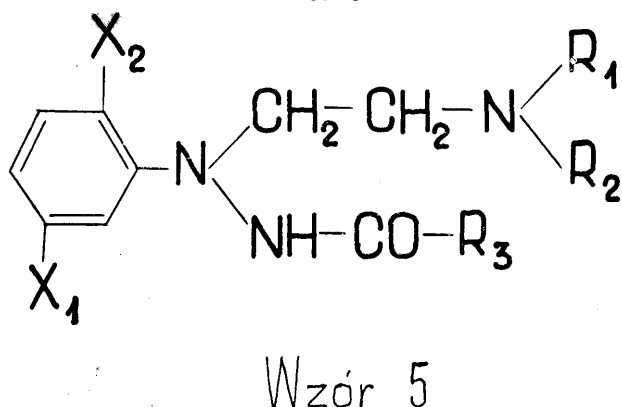
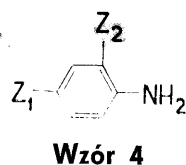
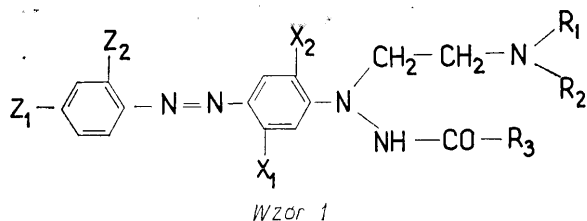
22a (P. 138852) 17.02.1970.
Pierwszeństwo: 19.02.1969 — Szwajcaria
Ciba Societe Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania barwników azowych, zawierających co najmniej jedną grupę składnika biernego i 3-halogeno-1,2,4-tiadwuzazolylo-5-aminę, znamienny tym, że sprzęga się związki zawierające co najmniej jedną grupę składnika biernego ze zdwuazowaną 3-halogeno-1,2,4-tiadwuzazolylo-5-aminą z tym, że jeśli składnikiem sprzęgającym jest zdolna do dwuazowania pochodna aniliny, otrzymany związek ewentualnie dwuazuje się ponownie i sprzęga ze składnikiem biernym a wytworzony barwnik ewentualnie czwartrzęduje.

22a (P. 143937) 14.10.1970.
Pierwszeństwo: 14.11.1969 — NRD

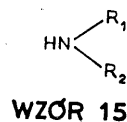
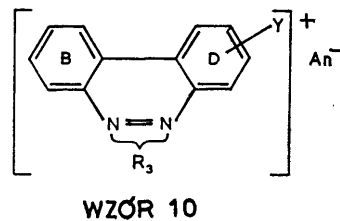
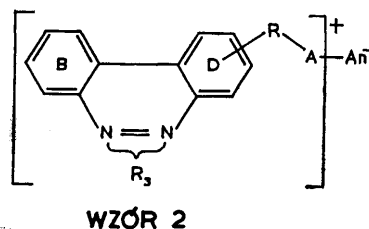
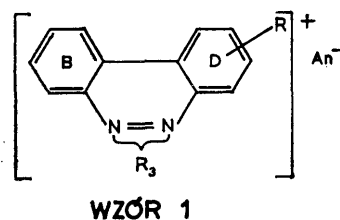
VEB Chemiekombinat Bitterfeld, Bitterfeld, NRD, (Horst Noack, Falko Föhringen, Hermann Schubert).

Sposób wytwarzania nowych barwników zasadowych ewentualnie w postaci halogenowodoru związku o ogólnym wzorze 1, w którym Z_1 i Z_2 są takie same lub różne i oznaczają atom wodoru, grupę nitrową, chlorowiec, grupę CN lub grupę $-SO_2NH_2$, X_1 oznacza atom wodoru, rodnik metylowy lub chlorowiec, X_2 oznacza atom wodoru lub rodnik metoksylo-owy, a R_1 i R_2 są takie same lub różne i oznaczają niższy rodnik alkilowy o nie więcej jak 4 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy, aralkilowy, przy czym R_1 i R_2 łącznie z atomem azotu mogą również tworzyć pierścień heterocykliczny, a R_3 oznacza rodnik alkilowy lub arylo-owy, znamienny tym, że sprzęga się zdwuazowaną aminę o wzorze 4, w którym Z_1 i Z_2 mają wyżej podane znaczenie, ze związkiem o ogólnym wzorze 5, w którym X_1 , X_2 , R_1 , R_2 , R_3 mają wyżej podane znaczenie.

22a (P. 150106) 20.08.1971.
Pierwszeństwo: 21.08.1970, 9.12.1970 — Niemiecka Republika Federalna
Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Walter Kalk, Karl-Heinz Schündehütte).

Sposób wytwarzania barwników kationowych o wzorze 1, w którym pierścienie B i D ewentualnie zawierają niejonowe podstawniki, An⁻ oznacza anion

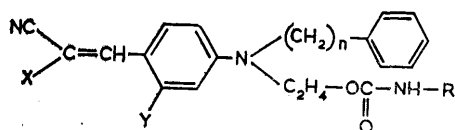
R_3 oznacza rodnik alkilowy, aryloalkilowy, alkenylo-
wy, grupę alkoksylową lub aryloksylową, R oznacza
grupę $-\text{OR}'_2$, $-\text{SR}'_2$ lub $-\text{NR}_1\text{R}_2$, w których R_1 ozna-
cza atom wodoru, rodnik alkilowy, aryloalkilowy, al-
kenylo- lub arylo-owy, grupę heterocykliczną lub
grupę NH_2 , R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilo-
wy, aryloalkilowy lub arylo-owy, grupę heterocykliczną
lub grupę o wzorze 2, w którym A oznacza wią-
zanie bezpośrednie lub mostek, i R, R_3 , B, D i An-
mają wyżej podane znaczenie, przy czym rodniki R_1
i R_2 mogą tworzyć pierścień heterocykliczny i R'_2
oznacza rodnik alkilowy, aryloalkilowy lub arylo-owy,
znamienny tym, że związki o wzorze 10, w którym
B, D, An- i R_3 mają wyżej podane znaczenie i Y
oznacza rodnik odszczepialny poddaje się reakcji,
ewentualnie z dodatkiem środków odwodorniających
ze związkami o wzorze 15, w którym R_1 oznacza atom
wodoru, rodnik alkilowy, aryloalkilowy, alkenylo-
wy lub arylo-owy, grupę $-\text{NH}_2$, lub grupę heterocykliczną,
a rodniki R_1 i R_2 mają również tworzyć pierścień
zamknięty, lub poddaje się reakcji ze związkami
o wzorach HOR'_2 ; HSR'_2 , w którym R'_2 oznacza
rodnik alkilowy, aryloalkilowy lub arylo-owy z anio-
nami tych związków hydroksylowych lub tiozwią-
zków do barwników o wzorze 1, w którym B i D,
 R_3 i An- mają wyżej podane znaczenie i R oznacza
grupę OR'_2 , $-\text{SR}'_2$ lub $-\text{NR}_1\text{R}_2$, w których R_1 ozna-
cza atom wodoru, rodnik alkilowy, aryloalkilowy, al-
kenylo- lub arylo-owy, grupę heterocykliczną lub
grupę NH_2 , R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilo-
wy, aryloalkilowy lub arylo-owy, grupę heterocykliczną
lub grupę o wzorze 2, w którym A oznacza wiązanie
bezpośrednie lub mostek, R, R_3 , B, D i An mają wy-
żej podane znaczenie, przy czym rodniki R_1 i R_2
mają tworzyć zamknięty pierścień heterocykliczny
i R_2 oznacza rodnik alkilowy, aryloalkilowy lub ary-
lo-owy i następnie ewentualnie czwartorzędnie się
końcowe grupy aminowe.

22a (P. 150198) 20.08.1971.

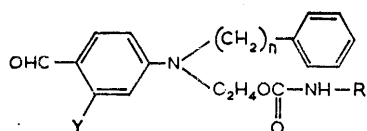
Pierwszeństwo: 27.08.1970 — Niemiecka Republika
Federalna

Badische Anilin- und Soda-Fabrik AG, Ludwig-
shafen, NRF, (Horst Scheuermann).

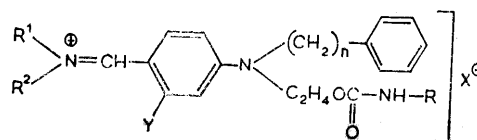
Sposób wytwarzania barwników styrylowych o wzo-
rze ogólnym 1, w którym X oznacza grupę cyjanową,
karbamoiłową lub karboalkoksylową o 2—5 atomach
węgla, Y oznacza atom wodoru, chloru lub grupę
metylową, n oznacza liczby 1 lub 2, a R oznacza
nierozgałęzioną lub rozgałęzioną grupę alkilową o 1—
4 atomach węgla, grupę β -etyloheksylową, cyklohe-
ksylową, fenyloetylową, fenylo-owy, chlorofenylo-
owy, metylofenylo-owy, metoksyfenylo-owy, trójfluorometylo-
fenylo-owy, etoksyfenylo-owy, dwuchlorofenylo-owy, dwu-
metylofenylo-owy, karbometoksyfenylo-owy, cyjanofeny-
lo-owy lub naftylo-owy, znamienny tym, że aldehydy
o wzorze 2 lub odpowiadające im sole aldimoniowe
o wzorze 3 poddaje się reakcji ze związkami mety-
lenowymi o wzorze 4, przy czym we wzorach tych
R, n, X i Y posiadają wyżej podane znaczenie, a X
oznacza anion, R^1 i R^2 oznaczają grupy alkilowe
i R_2 oznacza również grupę fenylo-ową.

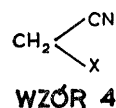
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

22g (P. 138026) 20.09.1969.

Przedsiębiorstwo Budowy Szybów, Bytom (Joachim
Lipp, Stefania Tatarek, Kazimierz Skowroński, An-
toni Skłodowski, Ryszard Magierowski).

Sposób zabezpieczenia ustrojów **budowlanych** zna-
mienny tym, że stosuje się równoczesny natrysk as-
faltowy emulsji kationowej i składnika powodują-
cego koalescencję na powierzchnię izolowaną.

Sposób według zastrz. 1 znamienny tym, że jako
składniki powodujące koalescencję stosuje się:

- wodne roztwory żywicy fenolowo-formaldehido-
wej w stosunku wagowym 0,2—0,8 na jedną część
emulsji, najkorzystniej zaś 0,3—0,6,
- lateks naturalny lub syntetyczny butadienowo-
akrylanitrylowy, butadienowo-styrenowy lub po-
lichloroprenowy w stosunku wagowym 0,3—2,5 na
jedną część emulsji, najkorzystniej zaś 0,5—1,3,
- wodny roztwór żywicy mocznikowo-formaldehido-
wej, w stosunku 0,3—1,0 na jedną część emulsji,
najkorzystniej zaś 0,3—0,5,
- mleczko cementowe, bentonitowe lub glinowe o
dowolnym stężeniu, najkorzystniej zaś w stosunku
0,7—1,0 na jedną część emulsji.

22g (P. 138777) 12.02.1970.

Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i
Lakierów, Gliwice (Małgorzata Kosińska, Marek Szan-
dorowski).

Farba okrętowa dwuskładnikowa poliuretanowa
przeciwsłizgowa do zabezpieczenia pokładów statków,
znamienny tym, że zawiera dwuskładnikowy typ ży-
wic poliuretanowych, modyfikowanych żywicą epo-
ksydową przy czym udział żywic w farbie wynosi
16% wagowych w tym żywicy poliesterowej o liczbie
hydroksylowej od 200 do 300 9,18% wagowych, żywic
poliesterowej o liczbie hydroksylowej od 30 do 40
3,12% i żywicy epoksydowej o liczbie epoksydowej
od 0,16 do 0,20 3,7% wagowych.

22g (P. 138800) 14.02.1970.

Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i
Lakierów, Gliwice (Zygmunt Nowak, Krystyna Ba-
bińska).

Sposób otrzymywania farby chemoutwardzalnej
przydatnej do malowania techniką polewania wielo-
strumieniowego ze składnika podstawowego składa-
jącego się z żywicy mocznikowo-formaldehido-
wej i melaminowo-formaldehido-owej plastyfikowanych ży-
wicą alkidową pigmentów, wypełniaczy rozpuszczal-
ników i ewentualnie środków pomocniczych oraz
z utwardzacza z metylotrójchlorosilanu, znamienny
tym, że do składnika podstawowego rozcieńczonego
wstępnie mieszaniną rozpuszczalników organicznych,
najkorzystniej mieszaniną ksylenu z butanolem w sto-
sunku wagowym 8:2, do lepkości 50 + 5 sekund do-
daje się przy ciągłym mieszaniu 8 części wagowych
metylotrójchlorosilanu, najkorzystniej w postaci 15,2%
roztworu w ksylenie a następnie nie przerywając

mieszania rozcieńcza się wyrób do lepkości 25 do 30 sekund rozpuszczalnikami organicznymi, najkorzystniej wymienioną mieszaniną ksyleny z butano-

22g (P. 138904) 20.02.1970.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego (Katedra Budownictwa Podziemnego Kopalń, Gliwice, (Kazimierz Podgórski, Wiesław Zadęcki, Jerzy Stanek).

Sposób wytwarzania tworzywa antykorozyjnego znamienny tym, że emulsję podpolimerów butadienowo-styrenowych miesza się z kauczukiem naturalnym w postaci pyłu o niskim ciężarze objętościowym w ilości 10 do 120% w stosunku do ciężaru emulsji, a następnie wprowadza się mieszając wodę i cement, lub cement i mieszaninę krzemionki z wodnym roztworem kwasu fluorokrzemowego.

22g (P. 148230) 18.05.1971.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Ryszard Tadeusz Sikorski, Eugeniusz Lange, Roman Mazur, Maria Zięba).

Sposób otrzymywania szpachłówki epoksydowej przy użyciu żywicy epoksydowej z dianu i epichlorohydryny gliceryny, utwardzacza do żywic epoksydowych, oraz tiksotropujących wypełniaczy, znamienny tym, że 100 części wagowych żywicy epoksydowej, np. z dianu i epichlorohydryny gliceryny, miesza się w temperaturze 20—150°C, najlepiej w 60°C, z 2—160 częściami wagowymi, najlepiej z 120 częściami wagowymi, estru glicydowego kwasów tłuszczowych, najlepiej oleju rycynowego, oraz z 2—180 częściami wagowymi, najlepiej z 100 częściami wagowymi, poliestru kwasów tłuszczowych i żywicy epoksydowej z dianu i epichlorohydryny gliceryny, po czym dodaje się 1—100 części wagowych, najlepiej 20 części wagowych, pigmentu aluminiowego, 10—120 części wagowych, najlepiej 90 części wagowych, bentonitu i 5—80 części wagowych, najlepiej 40 części wagowych, talku, a po ochłodzeniu do temperatury pokojowej dodaje się 35 części wagowych utwardzacza do żywic epoksydowych.

22g (P. 148526) 28.05.1971.

Łódzka Fabryka Maszyn Jedwabniczych, Łódź, Polska, (Zdzisław Dutkiewicz, Janusz Kaniewski, Witold Milewski, Mieczysław Olasek, Leon Szczesiak).

Sposób wytwarzania powłoki odpornej na ścieranie, zwłaszcza na elementach maszyn włókienniczych, znamienny tym, że oczyszcza się powierzchnię elementu na przykład przez śrutowanie elektrokorundem o ziarnistości 0,5—1 mm do czystego metalu, nakłada dolnym znany sposóbem, np. pistoletem gazowym międzywarstwę z dowolnego materiału najkorzystniej z Al_2Ni lub $Ni-Cr$ o grubości 0,05—0,1 mm, natryskuje na tę międzywarstwę, korzystnie pistoletem plazmowym powłokę o grubości 0,3 mm z materiału ceramicznego na bazie tlenku glinu i po jej nałożeniu doprowadza powierzchnię tej warstwy znaną metodą, do chropowatości wymaganej dla określonego procesu włókienniczego.

22g (P. 148701) 9.06.1971.

Pierwszeństwo: 11.06.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

Institut für Lacke und Farben, Magdeburg, Niemiecka Republika Demokratyczna, (Rudolf Gottfried, Hans-Joachim Taschow, Karl Winkler).

Termoutwardzalne środki powłokowe, znamienny tym, że stanowią mieszaninę zawierającą 10—50 części utlenionego polimeru dienowego lub kopolimeru dienowego, 5—20 części żywicy fenolowej lub fenoloterowej, 0,1—6 części kwasu fosforowego i 0,1—8 części nienasyconego alifatycznego kwasu tłuszczowego o co najmniej 8 atomach węgla oraz środki wypełniające lub pigmenty.

22g (P. 150225) 27.09.1971.

Pierwszeństwo: 28.08.1970 — Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and Co., Inc., Rahway, USA.

Sposób zabezpieczania wodnych farb i preparatów powłokowych przed działaniem bakterii podczas składowania, znamienny tym, że do farb lub preparatów powłokowych dodaje się w stosunku wagowym 0,025—1,0% bromoocetanu benzylu.

23a (P. 138882) 19.02.1970.

Łódzkie Zakłady Chemiczne, Łódź, (Witold Szmajewski, Janusz Alchimowicz, Krystyna Zwierzak, Edward Marchel).

Sposób wytwarzania lanoliny farmaceutycznej z wosku wełny metodą wirówkową, znamienny tym, że wosk wełny, po bieleniu, zobojętnia się znanymi środkami alkalicznymi w obecności podchlorynu sodu, w ilości od 0,5 do 5% wag. w stosunku do wosku wełny, otrzymany zneutralizowany wosk wełny, przed lub po odwirowaniu mydeł, emulguje się wodą zalkalizowaną węglanem sodu o pH minimum 8 z dodatkiem podchlorynu sodu w ilości od 0,2 do 1,5% wag. w stosunku do ilości użytej wody, lanolinę odwirowuje się, przy następnych emulgowaniach lanoliny stosuje się wodę zalkalizowaną węglanem sodu o pH minimum 8, odwirowaną lanolinę dezodoryzuje się w znany sposób.

23b (P. 150901) 4.10.1971.

Pierwszeństwo: 5.10.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Hartmut Voigt, Klaus Günther).

Sposób oddzielania węglowodorów o 3 i więcej atomach węgla z gazów pirolitycznych za pomocą suszonej na drodze destylacji i stabilizowanej benzyny lekkiej i dołączonej płuczki z benzyny ciężkiej, znamienny tym, że benzynę lekką podczas suszenia na drodze destylacji i stabilizowania rozdziela się na niskowrzącą frakcję uboczną i wysokowrzącą frakcję denną i frakcję wysokowrzącą po jej użyciu w płuczce z benzyny wysokowrzącej łączy się ponownie z frakcją niskowrzącą.

23c (P. 148424) 27.05.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Józef Lubos, Janusz Piasecki, Stanisław Kramarczyk, Janusz Łuniewski, Irena Naparlik).

Sposób otrzymywania niepalnych olejów smarowych stanowiących mieszaninę olejów mineralnych z wodą, znamienny tym, że do 48—60 części wagowych bazy olejowej stanowiącej mieszaninę oleju cylindrowego o temperaturze zapłonu nie niższej od 200°C i lepkości w temperaturze 100°C od 20 do 26 c St. i maszynowego o temperaturze zapłonu nie niższej od 120°C i lepkości w temperaturze 20°C od 8 do 10 c St. miesza się w stosunku wagowym 3:7, dodaje się jednocześnie 50—52 części wagowych wody nasyconej wodorotlenkiem wapnia co najmniej do stężenia 25% wagowych i 0,5 do 2 części wagowych emulgatora, którym jest najkorzystniej wosk Montana, przy jednoczesnym ciągłym mieszaniu przez około 60 minut i utrzymaniu roztworu w stałej temperaturze od 20 do 60°C.

25a (P. 152963) 19.01.1972.

Pierwszeństwo: 21.01.1971 — Hiszpania

Luis Sentis Anfruns, Barcelona, Hiszpania.

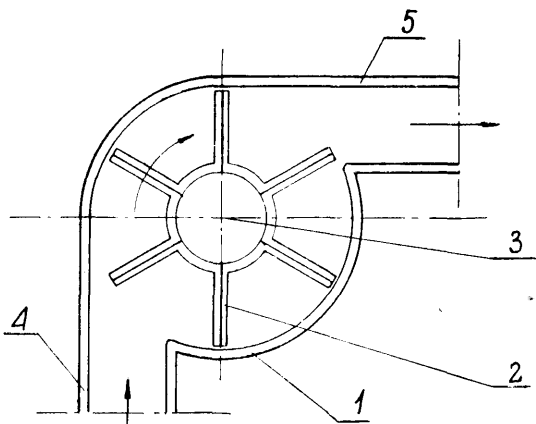
Sposób łączenia palcowej części z palcową osłoną do stopy skarpety lub pończochy za pomocą splatarki,

znamienny tym, że część palcowa z poszczególnymi palcami w skarpetach lub pończochach wytwarzana jest oddzielnie na innych maszynach, niż te, na których wytwarzane są pozostałe części skarpety lub pończochy, przy czym palcove części wykonywane są za pomocą owalnego szwu bez okręznego obwodu lub cylindrycznej osłony, która tworzy część palcowa i która ma być połączona z czołową częścią stopy skarpety lub pończochy.

27b (P. 145917) 1.02.1971.

Biuro Projektowo-Technologiczne Przemysłu Motoryzacyjnego „MOTOPROJEKT”, Warszawa, (Włodzimirz Petrow).

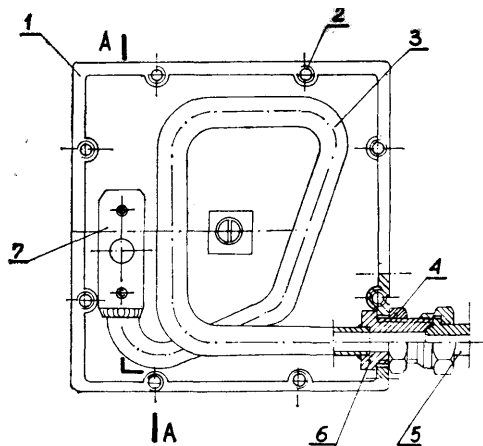
Tłumik akustyczny wykonany w postaci okrągłej komory wyłożonej materiałem dźwiękochłonnym połączonej z wyciszonym przewodem znamienny tym, że ma w tej komorze osadzoną luźną obrotową przegrodę w postaci wirnika (2).

27b (P. 146404) 22.02.1971.

Wytwórnia Aparatów Natryskowych im. 1 Maja Spółdzielnia Pracy, Gdynia-Redłowo, (Emil Markiewicz, Piotr Szemierski, Stefan Kowalczyk).

Chłodnica czynnika sprężanego znamienna tym, że w korpusie (1) chłodnicy umieszczona jest zwinięta rura (3), której jeden koniec opatrzony w rozłączny łącznik (6) zamocowany jest w korpusie (1) za pomocą nakrętki (4) zaś drugi jej koniec jest umocowany w złączce (7), która jest przykręcona do korpusu sprężarki wkrętami (8).

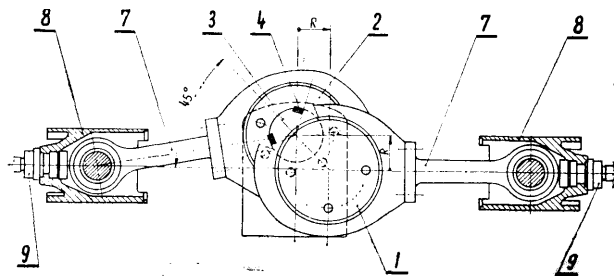

27b (P. 149018) 24.06.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urządzeń Chemicznych, Kraków, (Stefan Czapliński).

Napęd fłoków sprężarki lub pompy cyrkulacyjnej w sprężarce wielozadaniowej, znamienny tym, że ma

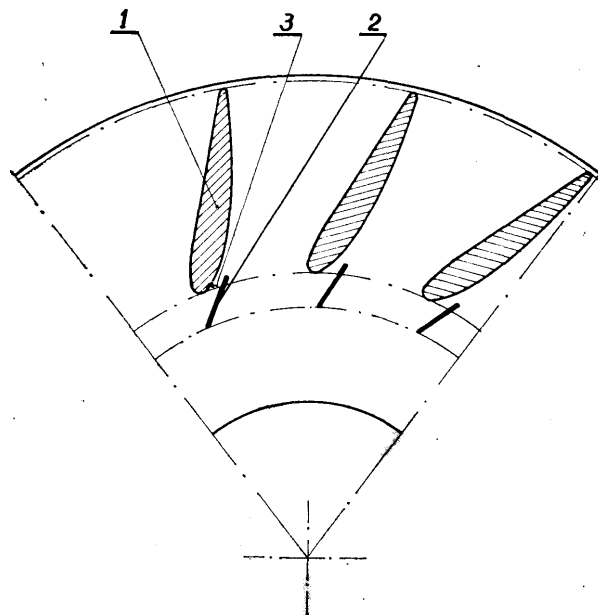
mimośród (1) przestawiony względem mimośrodu (2) o kąt bliski lub równy 90° , przy czym mimośrody (1) i (2) są przymocowane do końcowego ramienia (6) wału korbowego (5) sprężarki podstawowej.

27c (P. 145997) 4.02.1971.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, (Jan Kędzierzawski, Jerzy Fiedorowicz).

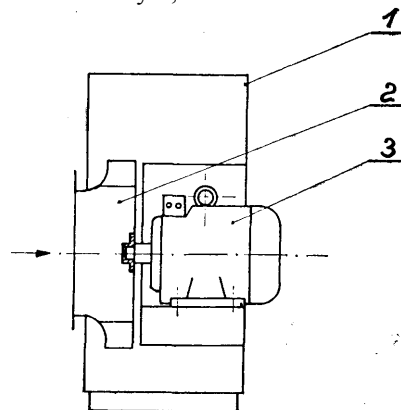
Wieniec łopatkowy promieniowej maszyny przepływowej, zwłaszcza wentylatora, znamienny tym, że zawiera pomocnicze łopatki (2) o cięciwach mniejszych od cięciw podstawowych łopatek (1), przy czym pomocnicze łopatki (2) są umieszczone w ten sposób, że przy krawędziach natarcia podstawowych łopatek (1) istnieją szczeliny (3).

27c (P. 145996) 4.02.1971.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, (Jan Kędzierzawski, Piotr Kochanowski).

Promieniowa maszyna przepływowa, zwłaszcza wentylator, znamiennie tym, że koło wirnikowe (2) wraz

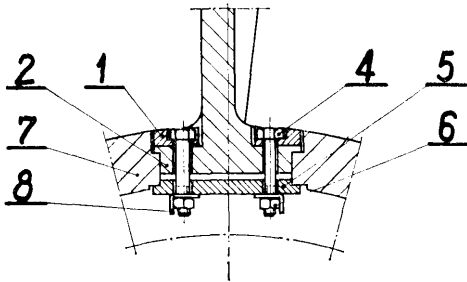
z urządzeniem napędowym (3) przesunięte jest w kierunku przedniej ściany kolektora (1) w ten sposób, że środek masy elementów wirujących znajduje się możliwie najbliższej środka masy maszyny przepływowej a punkty podparcia maszyny przepływowej znajdują się w płaszczyźnie poziomej przechodzącej przez oś obrotu wirnika.

27c (P. 146272) 16.02.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 56690

Zabrzańska Fabryka Maszyn Górniczych POWEN Zakład Doświadczalny Maszyn Przepływowych, Zabrze, (Czesław Leśnik, Franciszek Gorczyca).

Lopátka wirnikowa nastawialna do wentylatora osiowego według patentu nr. 56690, wykonana ze stopu glinu, zniamienna tym, że wkładki (1), mieszczące się w wybraniach podstawy (2) łopátki mają prostokątne rowki (3), w których osadzone są łby śrub (4) łączących podstawę (2) z pokrywą (5) przy pomocy nakrętek (6).

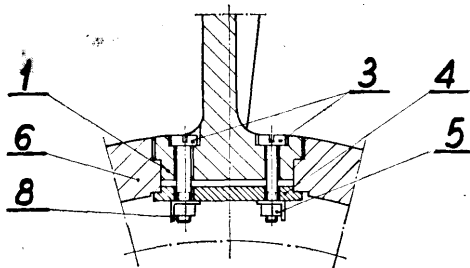

27c (P. 146273) 16.02.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 56690

Zabrzańska Fabryka Maszyn Górniczych POWEN Zakład Doświadczalny Maszyn Przepływowych, Zabrze, (Andrzej Wróblewski, Czesław Leśnik).

Lopátka wirnikowa nastawialna do wentylatora osiowego według patentu nr. 56690, wykonana ze stopu glinu, zniamienna tym, że łby wkrętów (3) łączących podstawę (1) łopátki z pokrywą (4) mieszczą się w cylindrycznych gniazdach (2) wykonanych w podstawie (1).

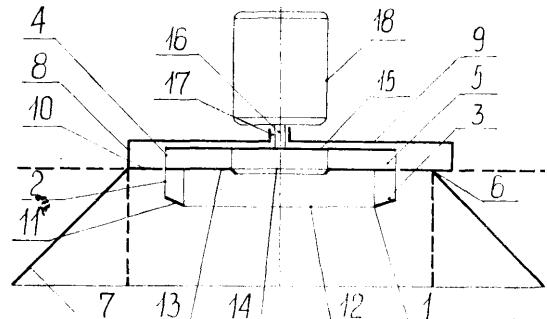

27c (P. 147594) 16.04.1971.

Centralny Instytut Ochrony Pracy, Warszawa, (Wiesław Janiszewski).

Wentylator promieniowy zniamienny tym, że posiada promieniowy, dwustrumieniowy wirnik (1), złożony z przedniego łopatkowego, bębnowego wieńca (2) o dużym stosunku średnicy wewnętrznej do zewnętrznej i dużej szerokości z łopatkami (3) odgiętymi do przodu, kątami wlotu najkorzystniej większymi od 90°, kątami wylotu najkorzystniej w granicach od 160° do 180° i tylnego łopatkowego wieńca (4) najkorzystniej o małym stosunku średnicy wewnętrznej do zewnętrznej i małej szerokości z łopatkami (5) odgiętymi do tyłu oraz obudowę (6) wirnika (1) złożoną z dyfuzora (7) o kącie rozwarcia w granicach

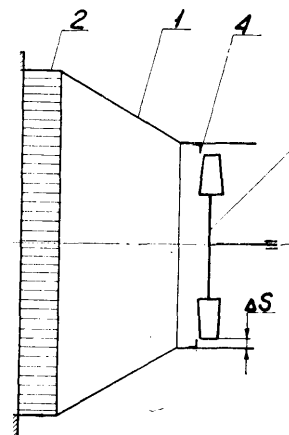
od 0° do 180°, obudowującego przedni wieńiec (2) wirnika (1), spirali (8) o przekroju korzystnie prostokątnym z tylną ścianką (9), obudowującej tylny wieńiec (4) wirnika (1) i rozdzielczego pierścienia (10) leżącego w płaszczyźnie styku dyfuzora (7) i spirali (8), przy czym średnica otworu (12) przedniej tarczy (11) wirnika (1) jest większa od średnicy otworu (14) środkowej tarczy (13) wirnika (1), wirnik (1) usytuowany jest centrycznie względem dyfuzora (7), płaszczyzna styku dyfuzora (7) i spirali (8) obudowy (6) wirnika (1) leży w płaszczyźnie środkowej tarczy (13) wirnika (1) a tylna tarcza (15) wirnika (1) zamocowana jest centrycznie na wale (16) osadzonym w łożysku (17).

27c (P. 147961) 5.05.1971.

Instytut Lotnictwa, Warszawa, (Jan Parafiniuk, Jan Traczyk).

Wentylator osiowy, składający się z wirnika i obudowy, zniamienny tym, że posiada pierścień uszczelniający (4) zamocowany do obudowy (1) przed lub/i za wirnikiem (3) patrząc od strony wlotu powietrza (2).

27c (P. 148074) 11.05.1971.

Pierwszeństwo: 13.05.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Kiihlautomat, Berlin, NRD, (Dieter Prockat, Dieter Mosemaun).

Ułożyskowanie wirników w sprężarce śrubowej służącej do sprężania gazów, które to wirniki wmontowane są parami i równoległe do siebie w cylindrycznych karterach, stanowiących obudowę sprężarki i których tworzące wzajemnie się przenikają, przy czym obudowa zamknięta jest na obu końcach pokrywami, z których jedna na stronie ssącej posiada otwór wlotowy, druga na stronie tłoczącej — otwór wylotowy dla sprężonych gazów, przy czym szczeliny pomiędzy obudowymi powierzchniami uzębienia helikoidalnego obu wirników i wewnętrznymi ściankami karterów posiadają w płaszczyźnie osi głównych

całkowicie lub częściowo kształt klinowy, znamienne tym, że powierzchnie obwodowe uzębienia (5); (6) na wirnikach (3); (4) ułożyskowane są w ściankach karterów (2) obudowy (1), a powierzchnie czołowe (9); (10) wirników po stronie tłoczącej posiadają promieniowo rozchodzące się krawędzie (11); (12) na które działa w kierunku tłoczenia siła poosiowa, której wartość jest większa od wartości siły nacisku wirników, działającej w przeciwnym kierunku oraz — że co najmniej jeden z wirników posiada centralny kanał (21) z umieszczoną w nim zębatką (22).

29b (P. 144605) 24.11.1970.

Pierwszeństwo: 25.11.1969, 30.04.1970 — Japonia

Kurary Co., Ltd., Kurashiki — City, Japonia, (Shoichi Tanaka, Susunu Kousaka, Toshio Kimura).

Sposób wytwarzania włókna z polialkoholu winylowego o doskonałych właściwościach w wysokiej temperaturze, a mianowicie przekraczającej 7,5 g/den wytrzymałości przędzy na rozciąganie oraz przekraczającym 100 g/den module wstępnym, w temperaturze 120°C i niższym od 2% pełzaniu przędzy w temperaturze 135°C, znamienne tym, że włókno zawiera kwas ortoborowy lub boran w ilości 0,2—0,9%, od wagi alkoholu poliwinylowego.

29b (P. 146731) 8.03.1971.

Pierwszeństwo: 21.07.1970, 9.09.1970 — Japonia

Nitto Boseki Co., Ltd., Gonome, Fukushima-shi, Japonia, (Tadao Sasakura, Katsuo Sakuma).

Sposób wytwarzania jedwabiu wiskozowego o dużej karbikowatości i znacznej odporności na działanie wody, znamienne tym, że do wiskozy otrzymanej przez siarczkowanie za pomocą dwusiarczku węgla użytego w ilości 24—32% wagowych w stosunku do celulozy, dodaje się w stosunku wagowym do celulozy 1—10% co najmniej jednego związku należącego do grupy obejmującej rozpuszczalne w wodorotlenku sodowym lub w wodzie związki cynku, kadmu, ołowiu i dwuwartościowego żelaza, 0,5—10% co najmniej jednego związku z grupy obejmującej polimery i kopolimery tlenków alkilenowych i 1—10% co najmniej jednego związku z grupy obejmującej produkty reakcji tlenków alkilenowych z dwuaminami lub poliaminami, po czym otrzymaną wiskożę poddaje się procesowi dojrzewania aż do osiągnięcia liczby η wynoszącej 37 do 49 i liczby Hottenroth'a wynoszącej 10—20, przy czym ta liczba Hottenroth'a powinna znajdować się na wznoszącej się części krzywej, przedstawiającej liczbę Hottenroth'a jako funkcję czasu dojrzewania i różnić się od liczby maksymalnej na tym wykresie o jeden lub mniej, albo powinna znajdować się na opadającej części krzywej na tym wykresie i różnić się od liczby odpowiadającej liczbie maksymalnej o 7 lub mniej, a następnie dojrzałą wiskożę przędzie się do kąpieli zawierającej kwas siarkowy i siarczan, w której zawartość siarczanu cynku wynosi 1—10% wagowych, po czym otrzymaną przędę rozciąga się w znany sposób.

29b (P. 150898) 4.10.1971.

Pierwszeństwo: 29.06.1971 — Japonia

Teijin Limited, Osaka, Japonia, (Yasuhiro Murase, Masao Sekigucki, Munetsugu Kikuyama, Tamio Yamamoto).

Włókna poliestrowe do stosowania jako materiały wypełniające, znamienne tym, że są wykonane z po-

liestru zawierającego co najmniej 85% molowych powtarzalnych jednostek politereftalanu etylenowego i zawierają kanaliki, których udział we włóknie stanowi 10—30%, pozorna grubość włókien wynosi 5,0—9,0 den i mają one 7,0—10,0 karbików pierwotnych/25 mm oraz 1,5—2,0 karbików wtórnych/25 mm, przy czym stopień skarbikowania wtórnego wynosi co najmniej 30%, a stopień elastyczności karbików wtórnych wynosi co najmniej 70%.

Odmiana włókien według zastrz. 1, znamienne tym, że włókna są wykonane z poliestru zawierającego co najmniej 95% molowych powtarzalnych jednostek politereftalanu etylenowego, zaś włókna mają kanaliki, przy czym udział kanalików wynosi 10—30%, pozorna grubość włókien wynosi 5,0—9,0 den i mają one 7,0—10,0 karbików pierwotnych/25 mm oraz 1,5—2,0 karbików wtórnych/25 mm, przy czym stopień skarbikowania pierwotnego wynosi 18—28%, stopień skarbikowania wtórnego wynosi 30—40%, a stopień elastyczności karbików pierwotnych oraz stopień elastyczności karbików wtórnych wynoszą 70—90%.

Sposób wytwarzania włókien według zastrz. 1 i 4, znamienne tym, że taśmę składającą się z wielu kanalikowanych, rozciągniętych włókien z poliestru zawierającego co najmniej 85% molowych powtarzalnych jednostek politereftalanu etylenowego, podgrzewa się do temperatury 70—140°C, po czym natychmiast taśmę tę wprowadza się do urządzenia karbikującego, w którym ulega ona skarbikowaniu, przy czym powinny być spełnione zależności wyrażone wzorami.

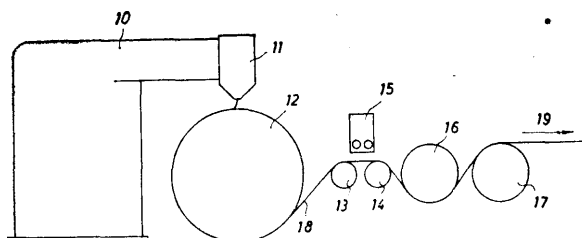
29b (P. 150899) 4.10.1971.

Pierwszeństwo: 30.10.1970 — Wielka Brytania

Agfa-Gevaert N. V., Mortsel, Belgia, (Jan Baptist Van Cappellen).

Sposób ciągłego, wzdluznego rozciągania folii z termoplastycznego polimeru organicznego, znamienne tym, że folię przesuwa się na dwóch obrotowych cylindrycznych powierzchniach, z których jedna jest nagrzewana a druga chłodzona, przy czym folia dochodzi z pierwszą prędkością do pierwszej obrotowej powierzchni cylindrycznej i ciągniona jest przez drugą powierzchnię obrotową z drugą prędkością, większą od pierwszej, oraz że w płaszczyźnie stycznej do obu obrotowych powierzchni cylindrycznych folię zmniejsza się przez nagrzewanie skierowanymi na folię promieniami podczerwonymi, przy czym odległość między miejscem schodzenia folii z pierwszej obrotowej powierzchni cylindrycznej a początkiem strefy zmniejszania winna być mała w porównaniu do odległości między początkiem strefy zmniejszania i miejscem wchodzenia folii na drugą powierzchnię obrotową.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—5, znamienne tym, że zawiera parę obrotowych rolek (13, 14) prowadzących folię (18), oddalonych od siebie o kilka milimetrów, których powierzchnia jest polerowana, oraz grzejnik podczerwieni (15), którego ściana czołowa znajduje się w niewielkiej odległości od płaszczyzny stycznej do rolek, zaś oś symetrii leży pośrodku, między obu rolkami (13, 14), przy czym rolka pierwsza jest ogrzewana a druga jest chłodzona oraz posiada elementy do przesuwania folii między grzejnikiem i rolkami z różną prędkością, taką że folia wchodzi w styk z pierwszą rolką z prędkością mniejszą, a ciągniona jest przez rolkę drugą z prędkością większą.

29b (P. 152878) 13.01.1972.

Pierwszeństwo: 14.01.1971 — Stany Zjednoczone Ameryki

Cuetz, Peabody and Co., Inc., Nowy York, USA, (Walter S. Troope, Jackson Lawrence).

Sposób merceryzacji materiału celulozowego za pomocą płynnego amoniaku nie powodujący nadmiernego kurczenia, znamienny tym, że przesuwają się tkaninę ruchem ciągłym, poddaje impregnacji płynnym amoniakiem, po czym szybko rozpoczyna się usuwanie amoniaku z zaimpregnowanej tkaniny.

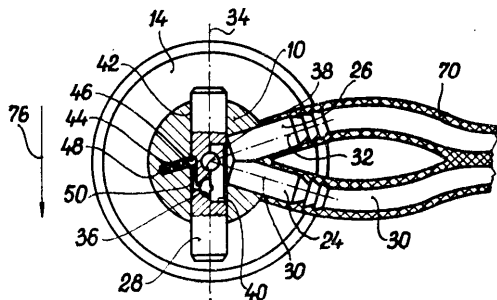
Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—5, znamienny tym, że zawiera: elementy do ciągłego przesuwania tkaniny, elementy zwilżające do impregnacji tkaniny cieplem amoniakiem, elementy do usuwania amoniaku z zaimpregnowanej tkaniny rozpoczynającego się w czasie od około 0,6 sekund do około 9,0 sekund od momentu dokonania impregnacji.

30a (P. 153357) 7.02.1972.

Pierwszeństwo: 10.02.1971 — Węgierska Republika Ludowa

Medicor Muvek, Budapeszt, Węgry, (Iliasz Kizakisz, Vilmas Horvath).

Stetoskop, którego korpus ma otwarte wgłębienie oraz wydrążoną osłonę utworzoną przez rozszerzenie ścianek korpusu i skierowaną otwartą stroną w kierunku przeciwnym do otworu wgłębienia, przy czym wydrążona osłona jest zamknięta przeponą, a wydrążenie wgłębienia połączone są ze sobą osiowym kanałem wewnątrz korpusu, znamienny tym, że korpus (10) zawiera parę połączonych ze sobą na zewnątrz przewodów (24) i (26) usytuowanych pod kątem prostym do osi (20) oraz trzpień przełącznikowy (28), poprzez który przewody (24) i (26) są połączone z kanałem (22), przy czym trzpień przełącznikowy zawiera otwory (36), (38) oraz rowek (40) do łączenia wgłębienia (12) i wydrążenia (16) na przemian z przewodami (24) i (26) w skrajnych położeniach trzpienia (28).

30h (P. 148514) 31.05.1971.

Akademia Medyczna, Poznań, Polska (Ewaryst Pawełczyk, Tadeusz Hermann).

Sposób utrwalania roztworów zawierających aminofenazon i allobarbitural, znamienny tym, że rozdrobione na proszek w ustalonych proporcjach aminofenazon i allobarbitural wraz z uretanem i etylomocznikiem rozpuszcza się w rozpuszczalnikach mniej polarnych od wody, np. glicerol i zadaje związkami o charakterze środków kompleksujących metale ciężkie i glicerydy, jak weesenian sodu oraz antyutlenia-czy, jak kwas askorbinowy, pirosiarczyn sodowy.

30h (P. 150029) 14.08.1971.

Pierwszeństwo: 14.08.1970 — Stany Zjednoczone Ameryki

F. Hoffmann — La Roche Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Julius Berger).

Sposób wytwarzania nowego antybiotyku oznaczonego jako antybiotyk X-5108, znamienny tym, że

Streptomyces Sp. X-5108 hoduje się w wodnej pożywce zawierającej przyswajalne źródła węglowodanów, azotu i soli nieorganicznych w hodowli zanurzonej w warunkach aerobowych aż do momentu, w którym pożywka nabywa znacznej aktywności antybiotycznej na skutek wytwarzania antybiotyku X-5108 i następnie izoluje się tak wytworzony antybiotyk X-5108 z podłoża wodnego.

30h (P. 150882) 2.10.1971.

Pierwszeństwo: 6.10.1970 — Wielka Brytania

Wilkinson Sword Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Ronald James).

Sposób wytwarzania środka zawierającego źródło jonów podchlorynu, znamienny tym, że źródło jonów podchlorynu miesza się z syntetycznym krzemianem magnezu, w którym część atomów magnezu została zastąpiona atomami litu.

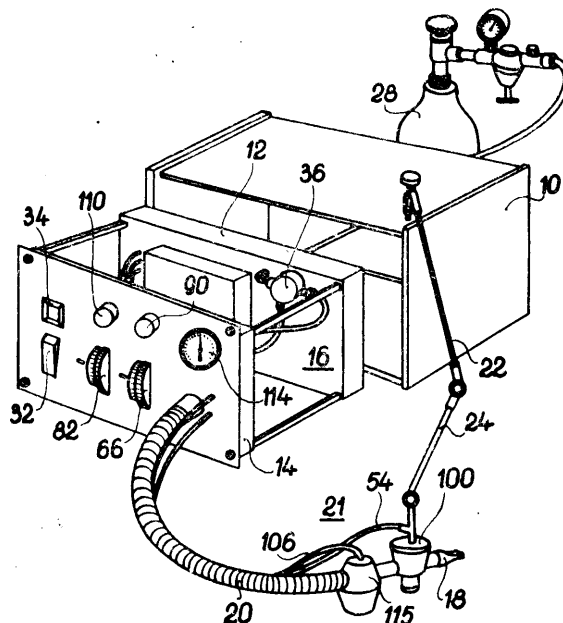
Pojemnik do przechowywania środka wytworzonego sposobem według zastr. 1—12, znamienny tym, że składa się z jednego pomieszczenia zawierającego środek, drugiego pomieszczenia zawierającego większą ilość obojętnego żeluz lub rozcieńczalnika w postaci pasty oraz strefy mieszania służącej do wymieszania zawartości jednego pomieszczenia z zawartością drugiego pomieszczenia, przy czym obie zawartości wytłacza się progresywnie z odpowiednich pomieszczeń,

30k (P. 148209) 17.05.1971.

Pierwszeństwo: 18.05.1970 — Węgierska Republika Ludowa

Medicor Muvek, Budapeszt, Węgierska Republika Ludowa.

Urządzenie do sztucznego oddychania działające pod ciśnieniem, w szczególności dla celów medycznych, znamienny tym, że zawiera obudowę (10), człon sterujący (12), człon wykonawczo-kontrolny (14) sterowany za pomocą członu sterującego, co najmniej jedno źródło sprężonego gazu (28) dla uruchamiania członu sterującego i zasilania czynnikiem roboczym członu wykonawczo-kontrolnego, wąż (20) i głowicę (21) do łączenia członu wykonawczo-kontrolnego z płucami pacjenta, co najmniej jeden zawór przeponowy (96) i przynajmniej jeden manometr (82), (82'), uruchamiamy wyłącznikowo, środki do mechanicznego wzajemnego połączenia członu sterującego z członem wykonawczo-kontrolnym, pierwsze przewody ciśnieniowe (38), (54), (84), (92) do łączenia członu sterującego ze źródłem sprężonego gazu i z atmosferą (30), drugie przewody ciśnieniowe (104), (106), (112) do

kolejnego łączenia członu wykonawczo-kontrolnego ze źródłem sprężonego gazu i atmosferą, przy czym pierwsze przewody ciśnieniowe osadzone są niezależnie od drugich przewodów ciśnieniowych pomiędzy źródłem sprężonego gazu i atmosferą.

31a (P. 146846) 11.03.1971.

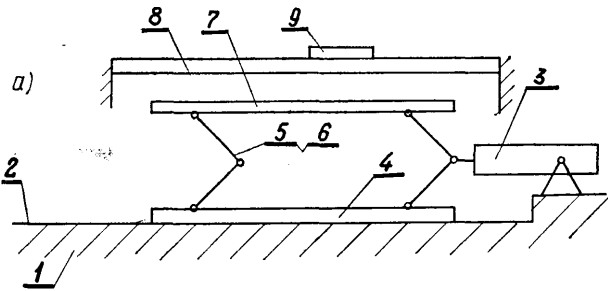
Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Zdzisław Nalewajko).

Sposób uszczelnienia zamknięć dzwonowych zwłaszcza w urządzeniach metalurgicznych znamienne tym, że dzwon po wykonaniu ruchu pionowego w kierunku siedliska jest obracany wokół swojej osi pionowej.

31a (P. 148685) 9.06.1971.

Biuro Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych, Kraków, (Jan Boroń, Kazimierz Jędras).

Kolanowy mechanizm krocący na prowadnicach przyrządkach poruszany znaną siłą popychającą na przykład cylindrem hydraulicznym znamienne tym, że posiada stół (7) ruchomy umieszczony przez podnośniki (5) kolanowe i prowadnice (6) na saniach (4) ślizgających się po szynach (2) przy czym jedna szyna ślizgająca jest przyrządkowa i jedna, równoległa do niej, płaska.

31a (P. 149118) 29.06.1971.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, (Błażej Sołtysik, Franciszek Nadachowski, Stanisław Pawłowski, Wiesław Piątkowski, Edward Kajl, Karol Eisner, Władysław Bieda, Mieczysław Drożdż).

Sposób wytwarzania wyrobów wapiennych spiekanych metodą utleniania dodatków metalicznych znamienne tym, że z masy zawierającej 90—99,9% tlenku, węgla lub wodorotlenku wapnia o uziarnieniu do 10 mm oraz 0,1—10% Fe lub Ti lub Mn lub Cr lub Al lub Zn lub innych metali względnie ich mieszanin lub ich stopów o uziarnieniu poniżej 0,1 mm, formuje się wyroby, które spieka się w atmosferze utleniającej w zakresie temperatur rzędu 1500—1650°C.

31b¹ (P. 148900) 18.06.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Wacław Sakwa, Stanisław Jura, Józef Czepiel, Janina Marcinkowska, Marian Starczewski, Czesław Rauk, Zygmunt Katolik, Ernest Anderka).

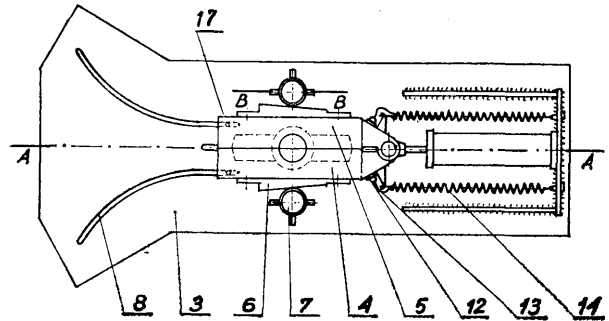
Pokrycie ochronne na formy i rdzenie odlewnicze, znamienne tym, że jako składnik ognioodporny zawiera cement glinowy lub barytowy w roztworze wodnym szkła wodnego sodowego lub w spoiwie organicznym.

31b¹ (P. 149032) 24.06.1971.

Zakłady Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej, Kielce, (Andrzej Bąk).

Urządzenie do maszynowego formowania rdzeni na strzelarkach i nadmuchiwarek składające się z dzie-

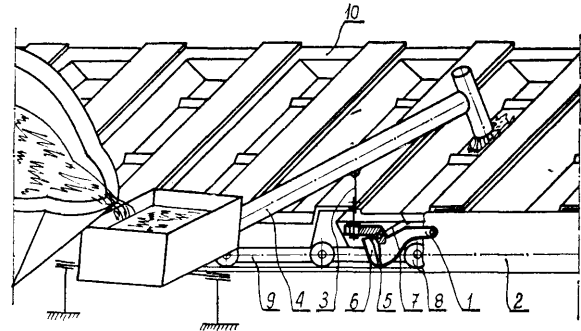
lonej rdzennicy i siłownika znamienne tym, że osłóczyska (10) siłownika (11) leży w płaszczyźnie podziału rdzennicy.

31b² (P. 146955) 16.03.1971.

Politechnika Wrocławska (Instytut Technologii Budowy Maszyn), Wrocław, (Andrzej Bydałek, Tadeusz Patycki, Ferdynand Romankiewicz).

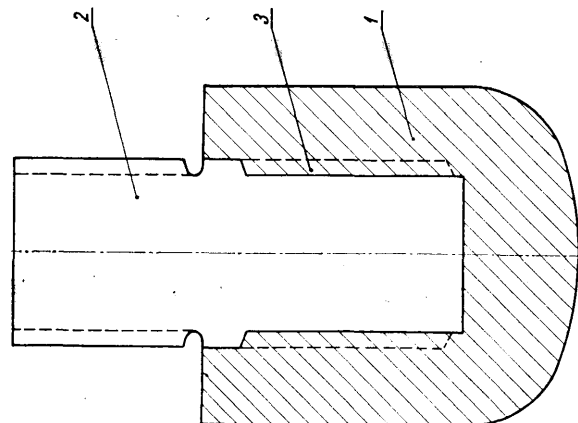
Urządzenie sterujące rozlewaniem metali w gaski przy użyciu rynny o krytym kanale, znamienne tym, że składa się z krzywkowego korpusu (1) zamocowanego przegubowo z jednej strony do obudowy (2) rozlewniczej maszyny, a z drugiej strony do rozlewniczej rynny (4) za pomocą nastawnego ciężka (3), przy czym do korpusu (1) przymocowana jest wahliwie wkładka (6) o regulowanym kącie odchylenia w stosunku do korpusu (1), zaś napęd urządzenia stanowią rolki (8) taśmy (9) maszyny rozlewniczej.

31b² (P. 148908) 19.06.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Wacław Sakwa, Stanisław Jura, Józef Czepiel, Zdzisław Miezyn, Adam Halama, Mariusz Łabecki, Bronisław Hodarny, Ryszard Gruca, Trzaska Adam).

Sposób wykonania główek przebijańców, znamienne tym, że w formie odlewniczej zalewa się rdzeń sta-

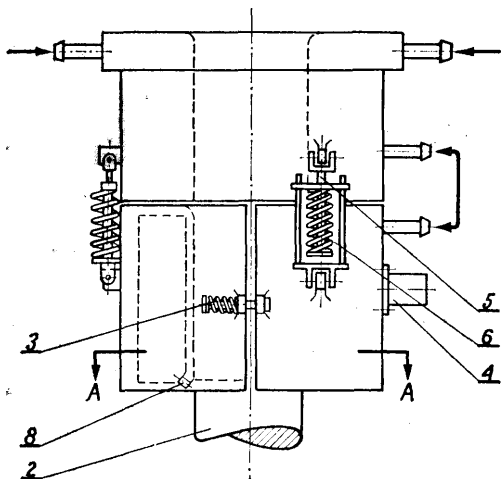

lowy z naciętymi żebrami stopem specjalnym, odpornym na zużycie przy wysokich temperaturach i naciskach.

31b² (P. 149008) 23.06.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Józef Gawroński, Stanisław Jura).

Krystalizator zwiększający wydajność odlewania ciągłego znamienny tym, że jest podzielony na segmenty (1) korzystnie trzy lub cztery ściśle przylegające do wlewk (2) poprzez sprężyny dociskowe (3), przy czym do zewnętrznych powierzchni segmentów (1) przymocowane są wibratory (4) pneumatyczne lub elektryczne, a elastyczne podwieszenie krystalizatora dzielonego pod krystalizatorem stałym uzyskuje się poprzez układ dźwigniowo-sprężynowy (5) i (6).

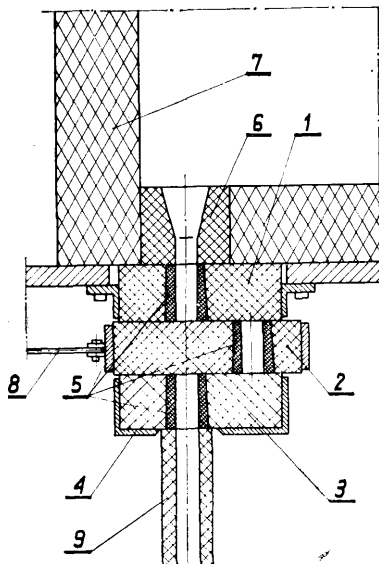

31b <P. 149017> 24.06.1971.

Patent dodatkowy do patentu 62488

Biuo Projektów Przemysłu Hutniczego — Biprohet Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Ignacy Mydlarz, Gerard Kail, Zbigniew Majewski, Stanisław Pawłowski, Waclaw Szymborski, Antonina Cwen, Irena Olbrychtowicz).

Automatycznie sterowany zawór odcinający dopływ ciekłej stali według patentu 62488 znamienny tym, że stanowią go wykonane z grafitu górna płyta (1) przymocowana do wlewnicy (7), przesuwana środkowa płyta (2) i dolna płyta (3) wzajemnie dociśnięte, przy czym płyty (1, 2 i 3) mają wylotowe wkładki (5), wykonane z materiałów ognioodpornych ceramicznych i mające zewnątrz i wewnątrz otwór, w kształcie stożków ściętych.

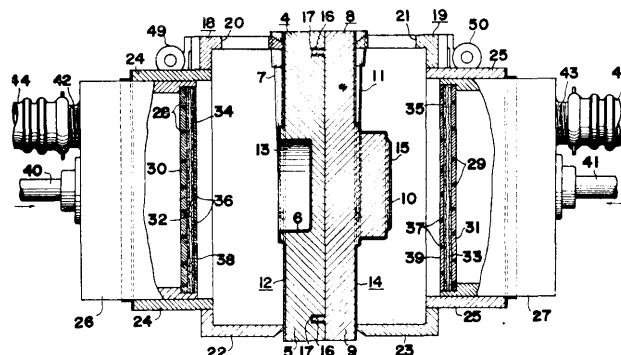
31b² (P. 154995) 26.04.1972.

Pierwszeństwo: 27.04.1971, 25.06.1971

Kabushiki Kaisha Akita, Susaka City, Nagano Pref., Japonia, (Kunii Nakata, Yoshimasa Kubo).

Sposób wykonywania odlewu, znamienny tym, że stosuje się przy nim stopniowe przenieszenie modelu w celu połączenia go z powierzchnią odlewniczej formy przeznaczonej do utworzenia odlewniczego zestawu, przy czym formierskie skrzynki rozmieszczone są w pobliżu modelu i są wypełnione odpornym na wysokie temperatury sytkim materiałem umieszczonym w formującej przestrzeni między formierską skrzynką a modelem, gdzie wytworzone podciśnienie, w przestrzeni utworzonej z sytkiego materiału, jest takie, że wprowadzenie modelu do materiału sytkiego powoduje jego przyleganie po czym usunięcie modelu z odlewniczego urządzenia odbywa się w sposób taki, że zostaje uformowane wgłębienie utworzone przez model, do którego wlewany jest roztopiony metal w celu uzyskania określonego wyrobu.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że wyposażone jest w model zawierający uformowanie o takim samym wymiarze co i powierzchnia przewidzianego odlewu, a formierska skrzynka posiada otwór przeznaczony do napełniania skrzynki ognioodpornym sytkim materiałem a wentylacyjny otwór uformowany w skrzynce połączony jest z odprowadzającym gazy urządzeniem, przy czym urządzenie do napełniania umieszczone jest między otworem wentylacyjnym a odprowadzającym urządzeniem.

31b³ (P. 146882) 15.03.1971.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Andrzej Steiner).

Sposób wytwarzania sproszkowanej austenitycznej stali chromowo-niklowej odpornej na korozję, znamienny tym, że wygrzewa się stal do osiągnięcia zadanej wielkości ziarna i uczula się ją w temperaturach 500—800°C w czasie 2—25 godzin, a następnie eksponuje się tak przygotowane materiały we wrzącym roztworze: 160 g CuSO₄ · 5H₂O + 120 ml H₂SO₄ (1,84) + 1 g Cr+6 + 10 g Cu (wióry) na 1 litr wody, doprowadzającym powierzchnię stali do potencjałów odpowiadających szczególnie intensywnej korozji międzykrystalicznej, aż do całkowitego sproszkowania materiału, po czym oddziela się proszek od roztworu, przemywa się go w kwasie azotowym i wodzie, a następnie suszy w strumieniu powietrza.

32a (P. 153519) 16.02.1972.

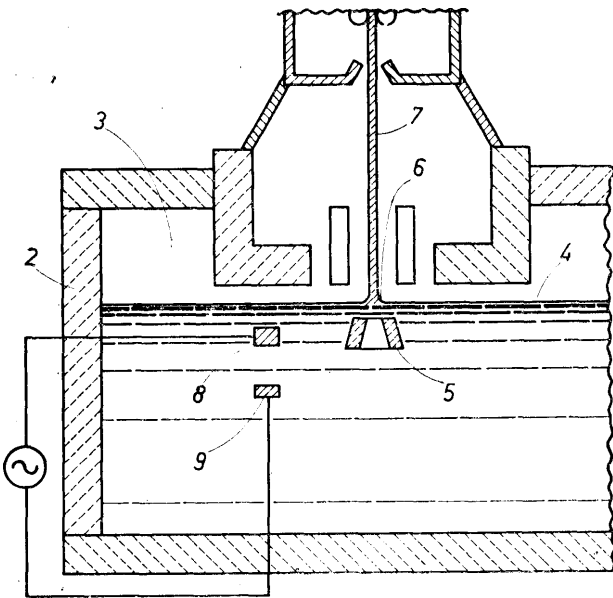
Pierwszeństwo: 24.02.1971 — Luksemburg

Glaverbel S. A., Watermael-Boitsfort, Belgia, (Edgard Brichard, Emile Plumet, Eloy Duchene, Robert Leclercq).

Sposób wytwarzania szkła, w którym szyb zasila się ciekłym szkłem w sposób ciągły, po czym, wyciągając ją taśmą szkła w kierunku ku górze z powierzchni ciekłego szkła, znamienny tym, że

przepuszcza się prąd elektryczny poprzez ciekłe szkło między elektrodami umieszczonymi na różnych poziomach, w celu polepszenia jednorodności strumienia zasilających szkłem różne części taśmy przez ułatwienie przepływu ciekłego szkła.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1—15, zawierające piec mający jeden koniec zasilający, przez który szyb do wyciągania jest zasilany w sposób ciągły, oraz środki do wyciągania w sposób ciągły w kierunku ku górze, taśmy szkła z powierzchni ciekłego szkła w szybie wyciągowym, znamienne tym, że zawiera środki do przepływu prądu elektrycznego poprzez ciekłe szkło co najmniej w części pieca, w której strumienie szkła ciekłego przepływają w kierunku brzegu lub w kierunku tylnej powierzchni taśmy, przy czym te środki zawierają źródło prądu elektrycznego połączone z co najmniej jedną parą elektrod umieszczonych w piecu na różnych poziomach.

33d

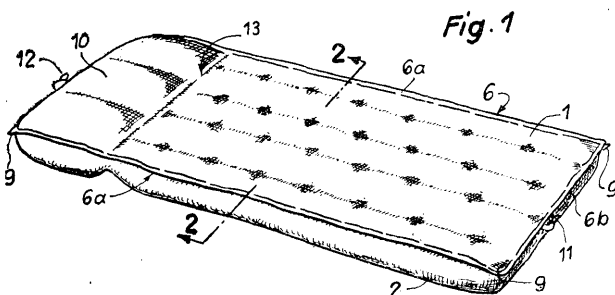
(P. 152907)

14.01.1972.

Pierwszeństwo: 22.01.1971 — Francja

Etablissements Hutchinson Compagnie Nationale du Caoutchouc, Paryż, Francja, (Andre Georges Thomas, Basile Fetisoff).

Materac nadmuchiwany, zawierający dwie powłoki zewnętrzne, których brzegi nałożone na siebie są połączone szczelnie ze sobą w wargę obwodową, przy czym obie te powłoki zewnętrzne na obszarze między brzegami są połączone ze sobą za pomocą środków, znamienne tym, że szerokość powłoki zewnętrznej (2) jest większa od szerokości drugiej powłoki zewnętrznej (1), na skutek czego wargę obwodową (6) znajduje się prawie na wysokości powierzchni leżenia odpowiadającej w przypadku materaca nadmuchiwanego górnej wyższej powłoki zewnętrznej (1).

34f

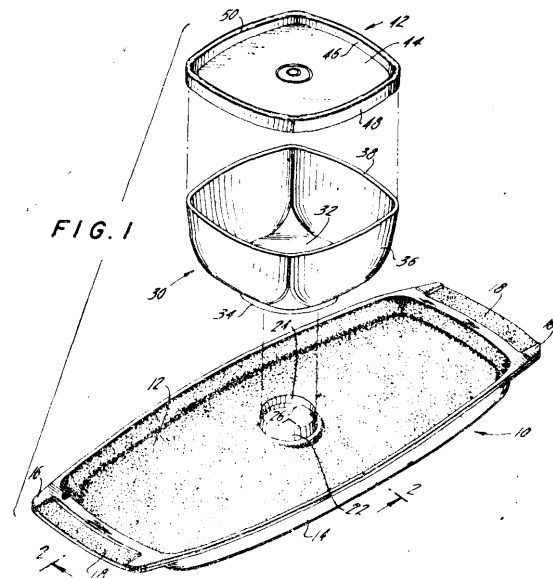
<P. 138286)

21.01.1970.

Pierwszeństwo: 22.01.1969 — Stany Zjednoczone Ameryki

Dart Industries Inc., Los Angeles, USA, (Sidney Zee Smith, James Daldwin Sweet).

Zespół wazy z tacą, znamienne tym, że waza wykonana z mas plastycznych ma skierowany ku górze wystający cokół osadzony swą denną częścią na wspomnianej tacy, przy czym wspomniany cokół posiada występ i część podciętą, która łagodnie przechodzi we wspomnianą denną część tacy, ponadto waza ma stanowiący jej integralną część rowkowany występ oraz obwodową krawędź wystającą z niej ku dołowi, służące do łączenia wspomnianej wazy ze wspomnianą tacą, przy czym występ ten posiada promieniowo usytuowane zgrubienie w pobliżu dolnej części tego występu, przystosowane do wchodzenia w połączenie z podciętą częścią cokołu, którego obwodowa krawędź przystosowana jest do wchodzenia w połączenie z denną częścią wspomnianej tacy, przy czym występ oraz krawędź zapewniają obroto-we osadzenie wspomnianej wazy na wspomnianej tacy.

35a

(P. 148997)

23.06.1971.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych, Biuro Projektów Górniczych — Kraków, Kraków, Polska (Tadeusz Wędzicha, Jerzy Wędzicha).

Podchwyty dla naczyń wyciągowych znamienne tym, że stanowią je liny (3, 7), zamocowane parami w głowicy wieży lub szybiku, przy czym poziome odstępy między linami w parze poniżej ślizgowych blach (5) są mniejsze od długości względnie szerokości wyciągowego naczynia (4), które to naczynie wyposażone jest w krzywki (8) dla odchylenia lin (3, 7).—

35b

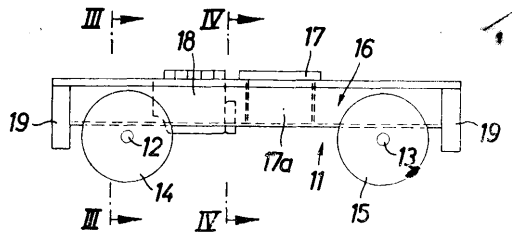
(P. 146753)

9.03.1971.

Pierwszeństwo: 11.03.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Leo Gottwald K. G., Diisseldorf, NRF, (Peter Eiler).

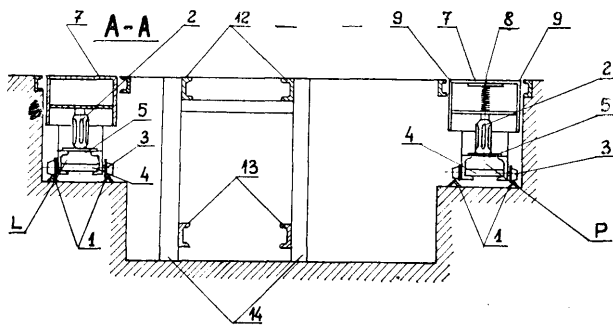
Rama podwoziowa zaopatrzona w silnik napędowy, w szczególności do żurawi przejezdnych, znamienne tym, że zawiera dwie ukształtowane w zasadzie w kształcie litery Z podłużnice (21) umieszczone po obu stronach silnika napędowego (18) ramy (16).

35d (P. 148897) 18.06.1971.

Państwowy Ośrodek Maszynowy Świdwin, Świdwin, (Wacław Budrewicz, Józef Sobiecki, Aleksander Cuch, Stanisław Bojko).

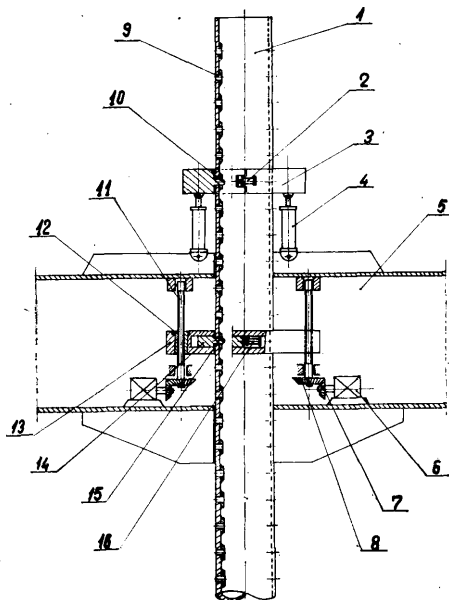
Mechaniczno-hydrauliczny przenośnik-podnośnik do zdejmowania ciągnika kołowego z taśmy montażowej znamienny tym, że posiada dzieloną podłogę prawego wózka.

35d (P. 149116) 28.06.1971.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa-4”, Gdańsk, (Stanisław Onosko, Tadeusz Kreczko).

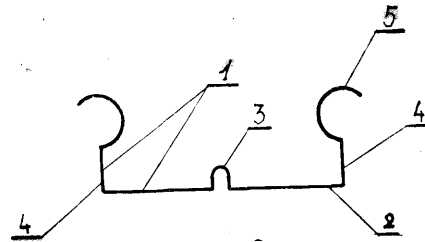
Urządzenie do podnoszenia i opuszczania pontonu na szczydlach znamienne tym, że składa się z dwudzielnych obejm (3) i (4) stanowiących łączniki pomiędzy szczydlami (1) i pontonem (5) za pośrednictwem siłowników głównych (4) oraz śrub samohamujących (11) z gwintem trapezowym do płynnej regulacji.

37a (P. 146178) 12.02.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Tadeusz Michalczyk, Henryk Mager).

Listwa osłonowa złączy elementów budowlanych, znamienna tym, że ma kształt zbliżony do ceownika, którego średnica (2) jest wyposażony w plisę dylatacyjno-sprężystą (3), a ramiona (4) posiadają zakończenia kotwiące (5), korzystnie w kształcie odcinka okręgu koła, osadzone we wnękach (6) dwóch sąsiednich elementów wielkopłytowych (7).

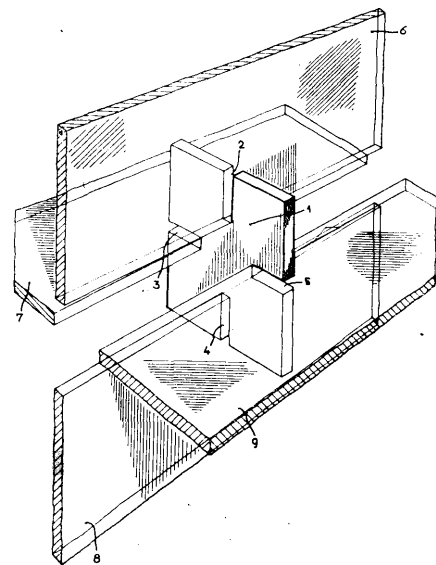

37e (P. 138824) 16.02.1970.

Pierwszeństwo: 18.02.1969 — Holandia

Arthur Aurelius Xaverius Silvius Asperen, Holandia.

Konstrukcja łącząca wzajemnie prostopadłe elementy wykonane z arkuszy, składająca się z łączników rozmieszczonych wzdłuż krawędzi łączonych elementów, znamienna tym, że każdy łącznik (1) posiada element o czterech wzajemnie prostopadłych, skierowanych promieniowo do wewnątrz obwodowych szczelinach (2, 3, 4, 5) których szerokość na co najmniej części ich długości jest nieco mniejsza od grubości łączonych elementów wykonanych z arkuszy dla umożliwienia giętkiego uchwycenia tych elementów.

37f (P. 149036) 24.06.1971.

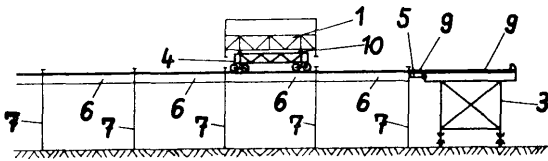
Pierwszeństwo: 26.06.1970 — NRD

VEB Metalleichtbaukombinat, Lipsk, NRD, (Wolfgang Barwaldt, Eskhard Reichelt, Heinz Tschiersch).

Sposób montowania hal o dużej powierzchni, a zwłaszcza wznoszenie budynków nadających się do różnych celów, znamienny tym, że kompleksowy proces montażowy i transportowy rozdziela się tak, że po zmontowaniu segmentów dachowych (1) w linii potokowej, umieszczonej w jezdnej części hali, transport poziomy odbywa się za pomocą nieruchomego dźwigu (2), po czym przeprowadza się transport poziomy przed kompleksem hal aż do części hali z pomostem

jezdnym (3), a wewnątrz części hali aż do miejsca wmontowania transport odbywa się za pomocą wózka wjazdowego (4).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—2, znamienne tym, że pomost jezdny (3) wykonany jako szynowa lub ogumiona jezdna część konstrukcji zespołowej, wyposażonej w napęd własny lub obcy, ma szyny jezdne (9) przy czym po tej stronie pomostu jezdnego (3), która zwrócona jest do części hali, znajdują się elementy połączeniowe (5), które również wyposażone są w szyny.

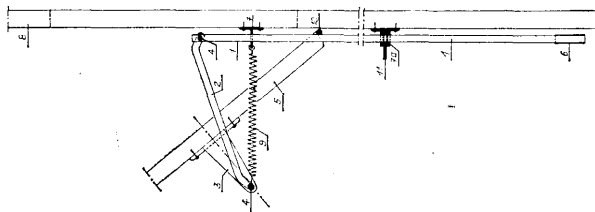
37g¹

(P. 137379)

8.12.1969.

Zdzisław Nowicki, Warszawa, Polska.

Urządzenie do otwierania i zamykania górnych wietrzników z pozycji stojącej użytkownika znamienne jest tym, że posiada: przesuwany w osi pionowej pręt 1, ramię 2 przytwierdzone przegubowo w swej górnej części do pręta 1 a w dolnej części do wspornika 3 oraz wspornik 3 przytwierdzony do ramienia wietrznika 5 przy czym położenie jego osi podłużnej jest prostopadłe do płaszczyzny wietrznika 5.

38h

(P. 130076)

16.11.1968.

Centrala Wytwórczo-Usługowa „Libella”, Warszawa, (Jerzy Michałak, Iwona Iwanowska, Magdalena Załęska).

Środek do ochrony drewna i materiałów drewnopochodnych przed działaniem korozji biologicznej i ognia, oparty na żywicy fenolowo-formaldehydowej, znamienne tym, że zawiera 50% wagowych żywicy fenolowo-formaldehydowej, 1,5% wagowych estrów alkoholu butylowego i kwasów nieorganicznych, takich jak kwas borowy oraz 5—20% wagowych, korzystnie 10% wagowych pięciochlorofenolu lub chloroacetamidu oraz znane dodatki takie jak kwas borowy, alkohol metylowy i kalafonie.

38h

(P. 153520)

16.02.1972.

Pierwszeństwo: 7.07.1971 — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich

Wsiesojuznyj Nauczno-Isledowatielskij Instytut Protipozhornoj, Obrony Ministerstwa Wnutriennych Dieł SSSR, Balaszika, ZSRR, (Solomon Isaakowicz Taubkin, Maria Nikolajewna Kolganowa, Faina Abramowna Levites, Nina Michajłowna Moskowskaja).

Środek ogniochronny do metalu i drewna, który składa się z lepiszcza karbamidowego, fosforanu, dwuamonowego, dwucyanodwuamidu, suchej żywicy moczniowo-formaldehydowej, włókna szklanego znamienne tym, że składa się z dwóch warstw z których jedna jest warstwą podkładową, która zawiera ponadto żywicę metylołopoliamidową, krzemian etylu i alkohol etylowy, przy czym wszystkie składniki znajdują się w niżej podanych stosunkach w częściach wagowych:

żywica moczniowo-formaldehydowa	13,5—20,5
fosforan dwuamonowy	3,3—5,0
dwucyanodwuamid	3,7—5,6
sucha żywica moczniowo-formaldehydowa	7,4—11,2
alkohol etylowy	21—31,5
woda	21—31,5
żywica metylołopoliamidowa	15—22
Krzemian etylu	0,8—1,2
melem (2,6,10-trójamino-S-heptazyna)	14—21
a druga jest to warstwa powierzchniowa zawierająca żywicę metylołopoliamidową, krzemian etylu i alkohol etylowy, przy czym wszystkie składniki znajdują się w niżej podanych stosunkach wagowych	
żywica melamino-formaldehydowa	6,3—13,0
fosforan dwuamonowy	7,3—10,0
sucha żywica moczniowo-formaldehydowa	15,0—17,5
włókno szklane	3,5—5,0
alkohol butylowy	15—20
żywica metylołopoliamidowa	6,6—11,6
krzemian etylu	1,45—2,5
dwucyanodwuamid	2,2—4,0
melem (2,6,10-trójamino-S-heptazyna)	8,5—12,0

39a³

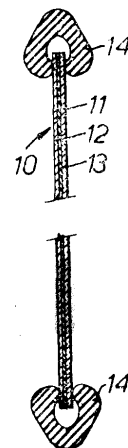
(P. 138330)

23.01.1970.

Pierwszeństwo: 24.01.1969 — Wielka Brytania

Triplex Safety Glass Company Limited, London — Wielka Brytania, (Bavrie Casserley).

Sposób wytwarzania wielowarstwowych płyt przezroczystych polegający na łączeniu w jedną całość przynajmniej dwóch sztywnych arkuszy przezroczystych z których przynajmniej jeden jest ze szkła oraz przynajmniej jednej warstwy łączącej z przezroczystego tworzywa sztucznego, przy czym każde dwa arkusze ze sztywnego materiału przezroczystego przedzielone są warstwą łączącą, grzaniu i ściskaniu złożonych tak arkuszy dzięki czemu warstwy łączące skleją się z arkuszami sztywnego materiału przezroczystego tworząc wielowarstwową płytę przezroczystą znamienne tym, że płytę chłodzi się cieczą o współczynniku odprowadzania ciepła niższym od wody przy czym układ jest taki, że zmniejszenie przezroczystości tworzywa sztucznego jest mniejsza aniżeli — by była jeśli płyta stygłaby swobodnie w powietrzu o temperaturze otoczenia.

39a⁶

(P. 148055)

10.05.1971.

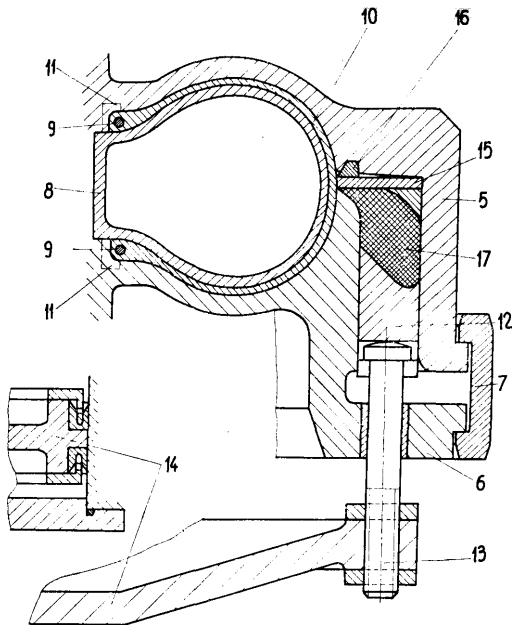
Pierwszeństwo: 11.05.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Reifenkombinat Furstenwalde Furstenwalde, NRD (Gerd Heinz).

Sposób zautomatyzowanego wytwarzania wtryskiwanych opon dla pojazdów znamienne tym, że na złożony z szeregu części sztywny rdzeń odporny na ciśnienie, umieszczony w formie, natryskuje się osnowę z mieszanin wzmocnionych elastomerów ze wzmocnieniami, zorientowanymi odpowiednio do kierunków

głównych obciążeń osnowy, po czym na osnowę, pozostającą na rdzeniu, natryskuje się w drugiej formie protektor, a następnie rdzeń wraz z oponą niewulkanizowaną umieszcza się w formie wulkanizacyjnej, w której wykonuje się wulkanizację opony.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że stanowi ciąg cykliczny, w którym do szeregu sztywnych rdzeni form przyporządkowana jest forma wtryskowa do osnowy, forma wtryskowa do protektora i szereg form wulkanizacyjnych, zaś formy i rdzenie są ukształtowane tak, że wytwarzana opona wraz z rdzeniem samoczynnie przemieszcza się przez formy i jest wulkanizowana w ostatniej z tych form.

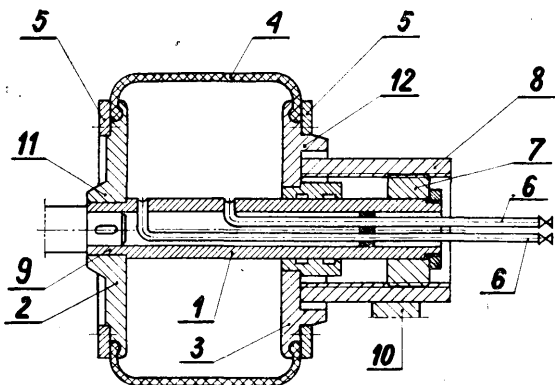

39a⁶ (P. 148224) 18.05.1971.

Centralne Laboratorium Oponiarskie, Poznań, (Tadeusz Andrysiak, Henryk Durski, Henryk Wolniewicz, Zbigniew Bąkowski, Józef Rudecki).

Sposób wytwarzania opon, zwłaszcza dużych rozmiarów polegający na konfekcjonowaniu jej elementów składowych, znamienne tym, że urządzenie wraz z oponą zdejmuje się z maszyny konfekcyjnej, wkłada do formy, wyprasowuje rzeźbę i wulkanizuje w formie na tym samym urządzeniu, w wyniku czego po wyjęciu opony na urządzeniu z formy wulkanizacyjnej oraz po wyjęciu urządzenia z opony, otrzymuje się gotową oponę.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada instalację rurową (6) służącą do napełniania zbiornika i obiegu mediów energetycznych, mechanizm śrubowy (7) i (8) regulujący rozstaw tarczy (2) i (3) jednokierunkowo na zewnątrz, piastę (9) i półpanewkę (10) służące do obrotowego podparcia urządzenia oraz pierścienie stożkowe (11) i (12) służące do środkowania urządzenia w formie wulkanizacyjnej.

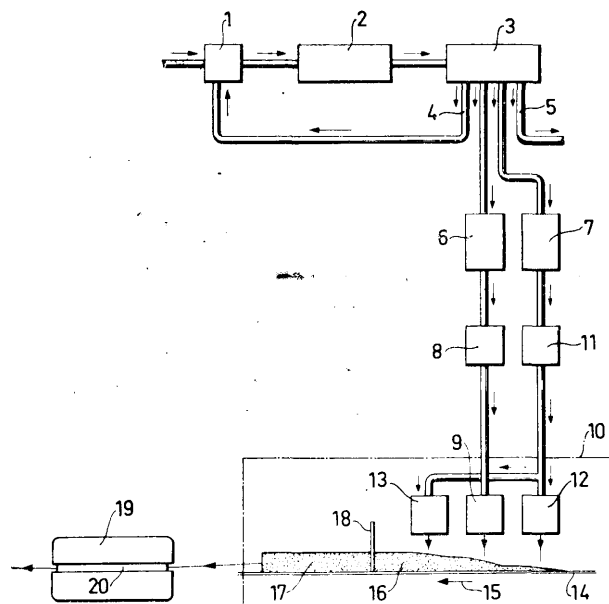
39a⁷ (P. 138310) 22.01.1970.

Pierwszeństwo: 22.01.1969 — Szwecja

Aktiebolaget Motala Verkstad, Motala, Szwecja, (Bengt Carlsson).

Sposób wytwarzania płyt z cząstek, z których wytwarza się sztywne wyroby przez prasowanie na gorąco, znamienne tym, że część cząstek, z których formuje się płytę, nagrzewa się przed uformowaniem płyty przy czym cząstki te układają się w warstwie leżącej między dwiema warstwami cząstek nienagranych.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 lub 2 znamienne tym, że posiada przynajmniej jedną maszynę do układania warstwy z wstępnie podgrzanych cząstek i że w kolejności układania warstw znajduje się ona pomiędzy maszynami do układania warstw z cząstek nienagranych.

39b³ (P. 146975) 17.03.1971.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Błachownia Śląska, Polska, (Maria Nowakowska, Edward Grzywa, Hanna Noworytko, Zdzisław Mańkowski, Mirosław Mikołajewicz, Andrzej Szydlik).

Sposób wytwarzania gumy z kauczuku przez wulkanizację siarkową, znamienne tym, że w mieszankach gumowych w charakterze kauczuku stosuje się kopolimer α -olefiny z butadienem lub kopolimer mieszaniny α -olefin z butadienem lub kopolimery te w mieszaninie z kauczukiem naturalnym lub syntetycznym.

39b⁵ (P. 148108) 12.05.1971.

Wrocławskie Zakłady Przemysłu Nieorganicznego, Wrocław, Polska, (Jan Nowacki, Andrzej Kocot, Jerzy Engländer, Zygmunt Wolniakowski, Jan Wiaduch, Marta Nabozna, Tadeusz Ławrynowicz).

Sposób otrzymywania średnioaktywnego napelnacza krzemianowego, zwłaszcza do gumy przez rozkład krzemianów lub glinokrzemianów w podwyższonej temperaturze i pod zwiększonym ciśnieniem za pomocą kwasu siarkowego, neutralizację nadmiaru kwasu, płukanie i suszenie, znamienne tym, że nadmiar kwasu siarkowego znajdujący się w przereagowanej mieszaninie neutralizuje się wodorotlenkiem glinu, po czym szlam krzemionkowy odsącza się od roztworu, znanymi powszechnie sposobami i po kilkakrotnym przepłukaniu tego szlamu gorącą wodą, poddaje dalszej neutralizacji wodnym roztworem krzemianu sodowego lub potasowego, aż szlam osiągnie pH 6—8, najkorzystniej 6,5—7,5.

39b⁴ (P. 127774) 27.06.1968.

Pierwszeństwo: 27.12.1967 — Japonia

Bridgestone Fire Company Limited, Tokio, Japonia, (Kazuo Haga i Yutaka Iseda).

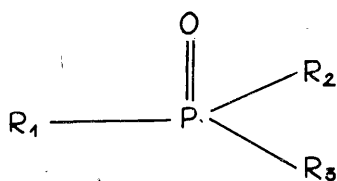
Sposób wytwarzania przemiennych kopolimerów sprzężonych dienów i sprzężonych polarnych monomerów winylowych, w których człony sprzężonego dienu i sprzężonego polarnego monomeru winylowego są związane zasadniczo przemiennie znamiennie tym, że poddaje się kopolimeryzacji sprzężony dien z grupy składającej się z butadienu i izoprenu, ze sprzężonym polarnym monomerem winylowym takim jak akrylonitryl lub ester, —nienasyconego kwasu karboksylowego, w stanie ciekłym, w obecności składnika zawierającego glin jako karalizatora stanowiącego związek o ogólnym wzorze AlR_2X , $Al_2R_3X_3$ lub $AlRX_2$ lub mieszaninę dwóch lub kilku związków glinu o ogólnym wzorze AlR_2X , $Al_2R_3X_3$, $AlRX_2$, AlR_3 lub AlX_3 w których R oznacza rodnik węglowodorowy taki jak alkilowy, cykloalkilowy, aryłowy, alkiloaryłowy lub aryloalkilowy o 1—20 atomach węgla, oznacza rodnik chlorowcowy taki jak rodnik F, Cl, Br i J, przy czym stosuje się składnik zawierający glin w którym stosunek (d) całkowitej liczby rodników węglowodorowych do całkowitej liczby rodników chlorowcowych spełnia zależność $0 < d < 3,0$, natomiast R i X w związkach zawierających glin tworzących powyższy składnik są takie same lub różne, przy czym proces kopolimeryzacji prowadzi się w temperaturze —150°C—100°C.

39b⁴ (P. 146790) 11.03.1971.

Pierwszeństwo: 11.03.1970 — NRF

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Bruning, (Wolfgang Gordon, Hans-Jerg Kleiner, Ulrich van Spankeren).

Termoplastyczne masy do formowania do wytwarzania kształtek antystatycznych, znamiennie tym, że jako środek antystatyczny zawierają 0,1—2⁰/₁₀₀ wagowych w przeliczeniu na ilość tworzywa termoplastycznego, jeden lub więcej fosfinitlenków o wzorze przedstawionym na załączonym rysunku w którym R₁ oznacza rodnik alkilowy o 8—24 atomach węgla a R₂ i R₃ oznaczają takie same lub różne rodniki alkilowe o 1—3 atomach węgla.

WZÓR

39b⁴ (P. 150190) 10.03.1971.

Pierwszeństwo: 17.03.1970 — Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Margherite Corbellini, Agostino Balducci).

Katalizator do polimeryzacji związków nienasyconych zwłaszcza do homo- i kopolimeryzacji olefin, skoniugowanych lub nieskoniugowanych dienów lub mieszaniny wymienionych powyżej związków nienasyconych zawierający związek stanowiący przejściowy związek metalu i redukcyjny związek glinu, znamiennie tym, że jako związek glinu zawiera nowy związek o ogólnym wzorze I, w którym X oznacza nowy wodoru lub chlorowce albo rodnik drugorzędowej aminy, obydwa R oznaczają rodniki węglowodorowe lub tworzą pierścień, R' oznacza nasyconą lub nie nasyconą grupę alifatyczną, dwuwartościowy rodnik węglowodorowy, podstawiony rodnik aryłowy,

39b⁵ (P. 138306) 22.01.1970.

Pierwszeństwo: 24.01.1969 — Szwajcaria

Inventa A.G. fur Forschung und Patenverwertung, (Kaspar Ryffel, Heinz Schneller).

Sposób ciągłego wytwarzania poliamidów i poliestrów przez polimeryzację odpowiednich monomerów lub ich kondensatów wstępnych w obecności katalizatorów polimeryzacji, znamiennie tym, że monomer lub jego kondensat wstępny, podgrzany przynajmniej do 100°C lecz jeszcze poniżej temperatury jego polimeryzacji, przepuszcza się lub przepompowuje przez urządzenie składające się z rury wchodzącej w ten sposób do zbiornika zamkniętego z jednej strony, że wylot tej rury znajduje się blisko strony zamkniętej, a więc w przeciwległym końcu w stosunku do otworu wylotowego tego zbiornika, przy czym zbiornik ten jest napełniony monomerem lub jego kondensatem wstępnym rozgrzanym do temperatury polimeryzacji, w wyniku czego przez otwór wylotowy zbiornika wypływa polimer.

39b⁵ (P. 138897) 19.02.1970.

Pierwszeństwo: 21.02.1969 — Niemiecka Republika Federalna

E. Merck Aktiengesellschaft Darmstadt, NRF.

Folia dla chromatografii warstwowej składająca się z giętkiego podkładu i z szczipionej z nim warstwy środka sorpcyjnego, znamiennie tym, że podkład stanowi folia z tworzywa sztucznego pokryta cienką, szczelną błoną z polimeru dwutlenku tytanu i/lub dwutlenku cyrkonu.

(P. 138962) 23.02.1970.

Zakłady Włókien Sztucznych „CELWISKOZA" im. Klementa Gottwalda, Jelenia Góra, (Waleria Hann, Jerzy Słonecki, Henryk Wojcikiewicz).

Sposób otrzymywania włóknotwórczych polimerów uretanowych znajdujących zastosowanie do wytwarzania wysokoelastycznych włókien metodą z termostopu, charakteryzujących się podwyższoną odpornością na działanie światła i szczególnie wysokimi wskaźnikami wytrzymałościowo-elastycznymi, znamiennie tym, że prepolimer otrzymany z poliestrodiołu i dwuizocyjanianu aromatycznego poddaje się wzdłużaniu mieszaniną wzdłużaczy, składającą się z małowcząsteczkowego diolu alifatycznego, dwuhydrydu dwukarboksylowego kwasu alifatycznego i dwuaminy alifatycznej lub aromatycznej, które bierze się w ilościach molowych 99,9—80% diolu i 0,01—20% dwuhydrydu i dwuaminy, przy czym reakcję prowadzi się w temperaturze 60—120°C w czasie 0,1—2,0 godz. przy zachowaniu stosunku molowego grup —NCO/OH+NH₂ równym 1:1—0,6, po czym polimer wygrzewa się w temperaturze 60—160°C w czasie 0,1—48 godz. i poddaje granulacji oraz formowaniu na wysokoelastyczne włókno.

39b⁵ (P. 138963) 23.02.1970.

Zakłady Włókien Sztucznych „Celwiskoza" im. Klementa Gottwalda, Jelenia Góra, (Waleria Hann, Henryk Wojcikiewicz, Jerzy Słonecki).

Sposób otrzymywania poliuretanów znajdujących zastosowanie do wytwarzania wysokoelastycznych włókien metodą z termostopu, charakteryzujących się podwyższoną odpornością na działanie światła i wyższymi wskaźnikami wytrzymałościowo-elastycznymi, znamiennie tym, że prepolimer otrzymany z poliestrodiołu i dwuizocyjanianu aromatycznego poddaje się wzdłużaniu mieszaniną wzdłużaczy składających się z małowcząsteczkowego diolu alifatycznego i dwuhydrydu dwukarboksylowego kwasu alifatycznego, które bierze się w ilościach molowych 99,9—80% diolu i 0,01—20% dwuhydrydu, przy czym reakcja przebiega w temperaturze 60—120°C w czasie 0,1—2,0 godz. przy zachowaniu stosunku molowego grup —NCO/OH+NH₂ równym 1:1—0,6, po czym polimer

wygrzewa się w temperaturze 60—160°C w czasie 0,1—48 godz. i poddaje granulacji oraz następnie formowaniu na wysokoelastyczne włókna.

39b⁵ (P. 146777) 10.03.1971.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, Polska, (Jan Biały, Irena Penczek).

Sposób oczyszczania polioksyfenyleny otrzymanego na drodze polimeryzacji utleniającej alkilolienoli w rozpuszczalnikach organicznych, wobec kompleksowych związków soli metalu o zmiennej wartościowości, z aminami w atmosferze tlenu znamienny tym, że polioksyfenylen wydzielony z mieszaniny polimeryzacyjnej oczyszcza się zakwaszonymi lub obojętnymi wodnymi roztworami środków zwilżających, takimi jak: alkohole, ketony, estry, poliglikole.

39b⁵ (P. 146926) 16.03.1971.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, Polska, (Zbigniew Dobkowski, Zbigniew Wielgosz, Bronisław Krajewski).

Sposób wytwarzania poliwęglanów metodą ciągłą przez polikondensację zasadowego roztworu wodnego bisfenolu lub mieszaniny bisfenoli z fosgenem w obecności obojętnego rozpuszczalnika organicznego znamienny tym, że zapewniając ciągły przepływowy ruch reagentów przeprowadza się kolejno dwukrotne fosgenowanie, a następnie polikondensację, doprowadzając w każdym etapie procesu do zemulgowania mieszaniny reakcyjnej przy pomocy pompy, ewentualnie w obecności emulgatora.

39b⁵ (P. 146966) 17.03.1971.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, w Błachowni Śląskiej, Polska, (Tadeusz Śnieżek, Włodzimierz Montewski, Edward Grzywa, Jerzy Wojciechowski, Danuta Jazienicka).

Sposób wytwarzania polieterów w oparciu o reakcje tlenków alkilenowych, epichlorowcohydryn, tetrahydrofuranu i innych związków zawierających grupę epoksydową z związkami zawierającymi grupy alkoholowe, znamienny tym, że jako katalizatory reakcji poliaddycji stosuje się jonity, najlepiej kationity silnie kwaśne.

39b⁵ (P. 146978) 18.03.1971.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, Polska, (Krystyna Starzyńska).

Sposób otrzymywania wysoko skondensowanych żywic mocznikowo-formaldehydowych na drodze trój-etapowej kondensacji alkalicznej, kwaśnej i alkalicznej i zagęszczanych pod próżnią w środowisku alkalicznym, znamienny tym, że kondensację prowadzi się trój etapowo tj. w środowisku alkalicznym, kwaśnym i alkalicznym przy ogólnym stosunku molowym mocznika do formaldehydu jak: 1:1,2—2,3 przy czym w drugim etapie kondensacji przebiegającym w dwu stadiach tj. środowisku słabo kwaśnym a następnie kwaśnym, żywicę kondensuje się do uzyskania stosunku żywica — woda jak 1:0,5—5,0 oraz tak wytworzony kondensat po zalkalizowaniu i obniżeniu stosunku molowego zagęszcza się pod próżnią w środowisku alkalicznym do lepkości poniżej 1000cP. Stosunek molowy formaldehydu do mocznika obniżony w kondensacie jak 1,5—1,2:1.

39b⁵ (P. 148090) 11.05.1971.

Politechnika Śląska, Katedra Fizykochemii i Technologii Polimerów, Gliwice, Polska, (Zbigniew Jedliński, Witold Pradelok, Antoni Kotas).

Sposób otrzymywania żywic epoksydowych o zwiększonej odporności cieplnej na bazie pochodnych 2-naftolu i α -epichlorohydryny gliceryny wobec alka-

liów znamienny tym, że jako pochodną 2-naftolu stosuje się fenylo-dwu-(2-hydroksy-1-naftylo) metan, względnie jego mieszaninę z innymi polifenolami.

40a (P. 138786) 13.02.1970.

Zakłady Cynkowe „Szopienice”, Katowice, (Franciszek Krenzel, Henryk Brysz, Jerzy Szulc, Ryszard Wiśnicki, Alfred Drozdek).

Sposób rafinowania ołowiu znamienny tym, że w pierwszej fazie procesu rafinacji przeprowadza się usuwanie z ołowiu surowego tlenu i siarki przy pomocy aktywnych topników jak na przykład sody kaustycznej stapianej na początku procesu na dnie kotła do którego wsaduje się ołów surowy i po jego stopieniu przeprowadza się wstępną rafinację w temperaturach ołowiu od 360—450°C.

40a (P. 145979) 3.02.1971.

Politechnika Wroclawska (Instytut Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich), Wrocław, (Jerzy Godek, Ryszard Kaczmarek, Barbara Kozłowska-Kołodziej, Franciszek Łętowski, Władysław Mitraszewski, Władysław Mułak, Tadeusz Siemek, Bogdan Sznajder, Ryszard Torbiński).

Sposób otrzymywania proszku niklowego z żużli odpadowych procesu żeludowego oraz z ługów i elektrolitów zawierających kwas siarkowy, znamienny tym, że żużel odpadowy ługuje się odpadowymi ługami i elektrolitami zawierającymi kwas siarkowy mogącymi ponadto zawierać nikiel i inne metale, a następnie po oddzieleniu roztworu bogatego w nikiel od bezużytecznej stałej pozostałości i po oczyszczeniu roztworu oraz po korekcyj kwasowości znanymi metodami, roztwór po ługowaniu redukuje się znaną metodą pod ciśnieniem wodoru w wyniku czego otrzymuje się proszek metalicznego niklu.

40a (P. 146968) 17.03.1971.

Zakłady Hutniczo-Przetwórcze Metali Nieżelaznych „Hutmen”, Wrocław, (Janusz Pacałowski, Jerzy Heler, Mirosław Lachowski, Aleksander Sałaga, Mieczysław Berecki, Józef Szymański).

Sposób rafinacji brązów zawierających cynę, cynk i ołów od zanieczyszczeń niemetalicznych jak rozpuszczone w nich gazy lub związki metali z tlenem i siarką, których zawartość oceniana z próby porowatości stopu jest wyższa jak 1%, znamienny tym, że zanieczyszczenia te usuwa się przez pokrycie kąpeli topnikiem stanowiącym mieszaninę węglanu sodu, węglanu baru, boraksu i fluorytu w różnych proporcjach składu, a najlepiej przy proporcji 2:1:1:1, oraz w różnych ilościach od masy wsadu, a najlepiej 1,5% przy równoczesnym przedmuchiwaniu kąpeli gazem obojętnym, a najlepiej azotem, przy czym resztki zanieczyszczeń niemetalicznych usuwa się przez wprowadzenie na dno kąpeli sześciocloroetanu o symbolu chemicznym C_2Cl_6 w ilości do 5% masy wsadu, a najkorzystniej 1%.

40a (P. 148962) 22.06.1971.

Zakład Przerobu Złomu Metali Nieżelaznych, Przedsiębiorstwo Państwowe, Radzionków, Polska, (Sylwester Morus, Jerzy Wolszakiewicz, Roman Machaj, Piotr Gajzler).

Sposób odzyskiwania metali, zwłaszcza miedzi i jej stopów ze złomu o znacznych rozmiarach złożony z operacji rozdrabniania, oddzielania złomu miedzi i jej stopów od innych metali oraz zanieczyszczeń niemetalicznych i przetapiania rozdrobnionego złomu, znamienny tym, że złom o znacznych rozmiarach, a zwłaszcza o grubości ścianki od 7 do 150 mm i powyżej tej granicy po uziemieniu przecina się łukiem elektrycznym przy użyciu elektrod węglowych pełnych lub drażonych o średnicy od 12 do 25 mm stosując natężenie łuku elektrycznego w granicach od 1300 do 1500 A i napięciu do 40 V, za pomocą połączonych równolegle trzech spawarek wirujących, przy czym cięcie prowadzi się w temperaturze około

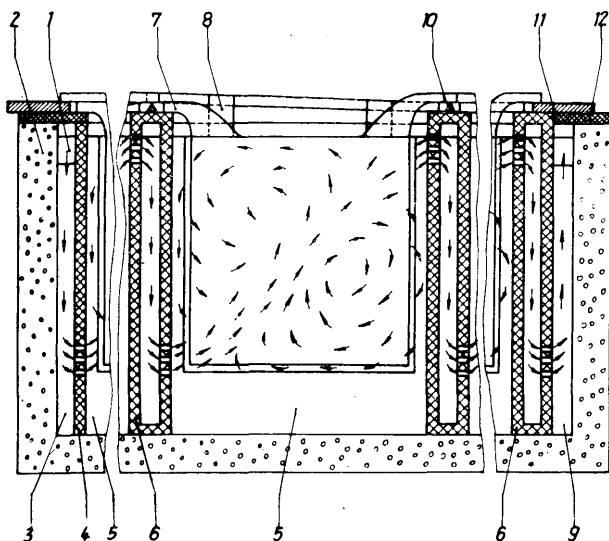
1800°C oraz do szczeliny cięcia doprowadza się strumień powietrza o ciśnieniu około 6 atmosfer, po czym rozdrobniony złom poddaje się topieniu w znany sposób.

40c (P. 148949) 21.06.1971.

Pierwszeństwo: 29.06.1970 — NRD

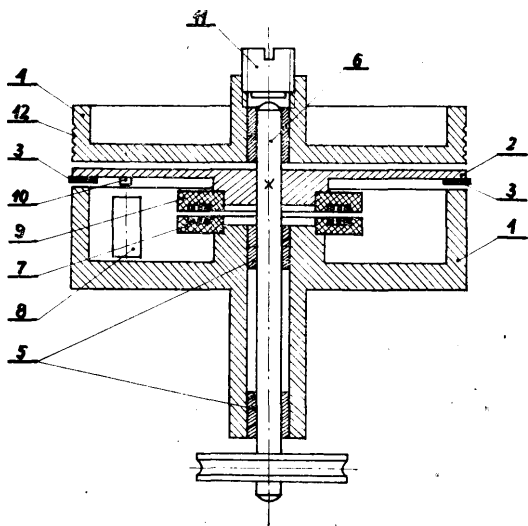
VEB Mansfeld Kombinat Wilhelm Pieck, Lutherstadt Eisleben, NRD, (Dietmar Schab, Dieter Graumann, Helmut Starsinzy).

Wanna elektrolityczna do rafinacji miedzi, składająca się z szeregu jednostek oddzielonych od siebie podwójnymi ścianami działowymi znanymi tym, że ściany działowe (6), zamknięte od góry i od dołu, połączone są z wanną na stałe lub są zdejmowalne i posiadają jeden lub kilka rzędów otworów rozmieszczonych na całej szerokości, znajdujących się z jednej strony na wysokości nieco powyżej dolnej krawędzi katody, a z drugiej na wysokości nieco powyżej poziomu elektrolitu, przy czym ściany działowe (4) przy dopływie elektrolitu do pierwszej jednostki (5) i odpływie z ostatniej mogą być podwójne lub pojedyncze, a dopływ elektrolitu do ściany działowej podwójnej (6) następuje zarówno przez otwory na wysokości poziomu elektrolitu, jak również w kierunku przeciwnym przez otwory na wysokości dolnej krawędzi katody, zaś nałożenie elektrod dokonane jest albo bezpośrednio na ściany działowe (4, 6), albo na specjalnych wspornikach odpornych na korozję.

42 (147123) 25.03.1971.

Zakład Doświadczalny Aparatury Elektronicznej przy Zakładach Radiowych im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Kazimierz Kordys).

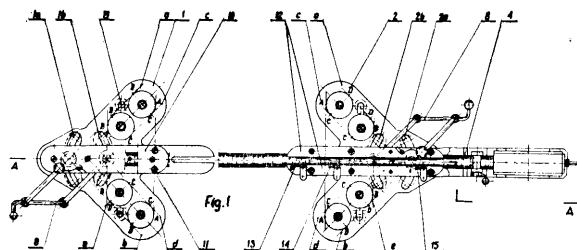

Bęben do zapisu magnetycznego na taśmach, zwłaszcza sygnałów wizji wykonany w postaci cylindra podzielonego na dwie części szczeliną, znanymi tym, że górna jego część (4) jest zawieszona obrotowo i suwliwie na osi (6) napędzającej głowice wizyjne (3).

42b (P. 146835) 12.03.1971.

Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych „ZREMB”, Wrocław, (Bronisław Stankiewicz).

Przyrząd pomiarowy w postaci przymiaru wstęgowego z podziałką na całej długości, którego czołowa grań pomiarowa jest początkiem działki zmiennym, tym, że stanowią go płyty (1) i (2) zaopatrzone w elementy (3) oporowe przy czym do listwy (6) płyty (1) jest przytwierdzony początek przymiaru (4) wstęgowego, który w postaci rolki ze sprężyną napinającą znajduje się w kasecie (5) usytuowanej przesuwnie na listwie (9) płyty (2) zaopatrzonej w trzy oddzielne podziałki noniusza.

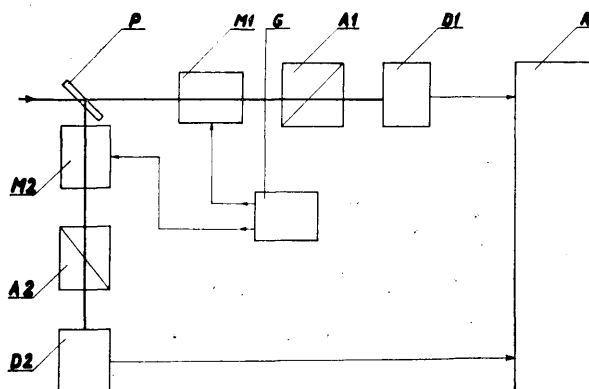

42d (P. 146002) 4.02.1971.

Patent dodatkowy do patentu Nr P 143016

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Lucjan Grochowski).

Elipsometr dynamiczny według patentu numer zgłoszenia P 143016, składający się z generatora impulsów i dwu fotodetektorów połączonych elektrycznie z rejestratorem znanymi tym, że na drodze mierzonej wiązki światła znajduje się układ światłodziący (P) skierowujący wychodzące z niego strumienie światła na każdy z dwu fotodetektorów (D1) i (D2) przez polaryzator odpowiednio (A1) i (A2) oraz umieszczony przed nim modulator odpowiednio (M1) i (M2) przy czym zarówno orientacje obu polaryzatorów (A1) i (A2), z wyjątkiem 0° i 90°, jak i zmiany fazowe, z wyjątkiem 0°, wprowadzane przez modulatory (M1) i (M2) połączone elektrycznie z generatorem impulsów (G) są dowolne i różne względem siebie.

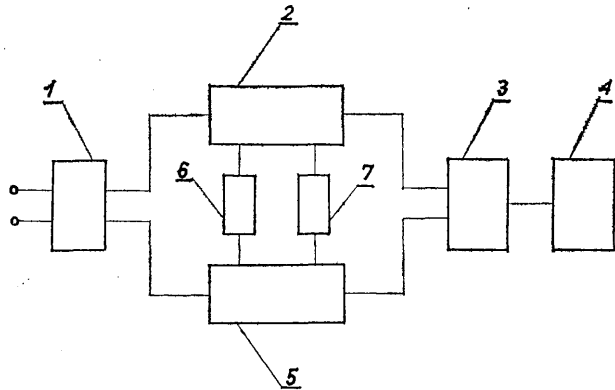

42d (P. 146822) 10.03.1971.

Politechnika Wroclawska (Instytut Metrologii Elektronicznej), Wrocław, (Emilia Deszkiewicz, Stanisław Długosz, Janusz Janiczek, Krzysztof Jellonek, Hanka Karkowska, Zdzisław Karkowski, Janusz Nowaczyk, Andrzej Woleczko, Maria Woźniak).

Sposób analogowo-cyfrowego przetwarzania wielkości fizycznych, znamienne tym, że mierzoną analogową wielkość lub wielkość przetwarzają się na dwa ciągi impulsów o różnych częstotliwościach zależnych od sygnałów wejściowych oraz od częstotliwości pracy przetworników (2 i 5) i zlicza się liczbę impulsów otrzymywanych na wyjściu jednego przetwornika (2) w czasie określanym przez częstotliwość pracy drugiego przetwornika (5).

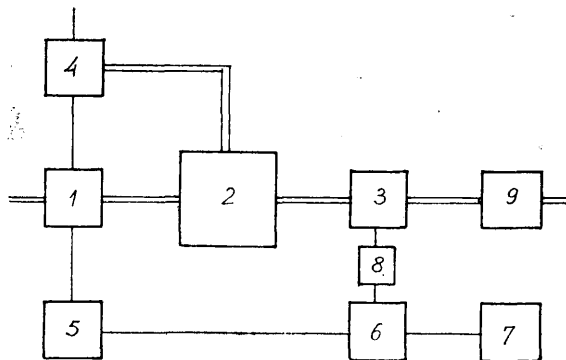
Urządzenie do przetwarzania sposobem według zastrz. 1, posiadające dwa przetworniki, elektroniczną bramkę i licznik, znamienne tym, że przetworniki (2 i 5) połączone są ze sobą poprzez niezależne od siebie elementy, a mianowicie poprzez sprzęgający element (6) i kompensacyjny element (7) lub poprzez jeden element sprzęgająco-kompensacyjny, spełniający łączną funkcję sprzęgającego elementu (6) i kompensacyjnego elementu (7).

42e (P. 149025) 24.06.1971.
Politechnika Gdańska, Gdańsk, (Ryszard Wepa).

Sposób sprawdzania gazomierzy komorowych, znamienne tym, że przez badany gazomierz przepuszcza się dawki gazu o stałej objętości, zlicza ilość tych dawek, mnożąc ich liczbę przez objętość jednej dawki, a otrzymaną objętość porównuje z przyrostem wskazań badanego gazomierza.

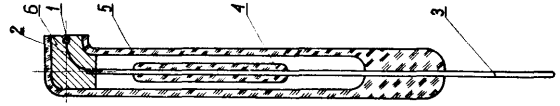
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że zawiera pompę dozującą (1) połączoną z dzwonem wyrównawczym (2), który dalej jest złączony z gazomierzem badanym (3), natomiast sterownik pompy (4) sterowany ciśnieniem w dzwonie wyrównawczym (2) jest włączony szeregowo w tor zasilania pompy dozującej (1), której organ ruchomy jest przyłączony do generatora impulsów (5) o wyjściu dołączonym poprzez szeregowo włączoną bramkę (6) do licznika (7), przy czym wejście sterujące bramki (6) jest złączone z układem sterującym (8) o wejściu sprzężonym z liczydłem badanego gazomierza (9) na którego wylocie umieszczony jest nastawny zawór dławiący (9).

42i (P. 146746) 9.03.1971.
Polska Akademia Nauk Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa, (Barbara Schmidt, Czesław Kuźma, Janusz Łoziński).

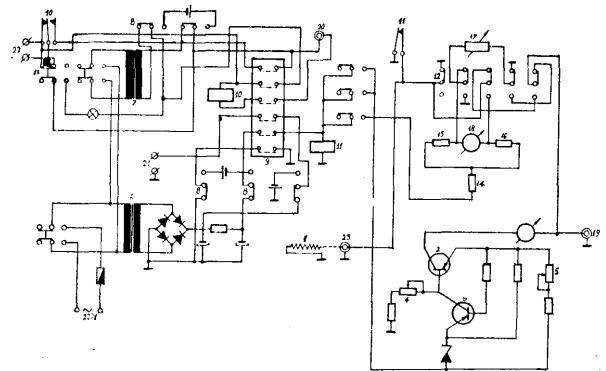
Czujnik termistorowy składający się z obudowy oraz perły termistorowej połączonej z przewodami

elektrycznymi, znamienne tym, że perła termistorowa (1) znajdująca się wewnątrz obudowy (5) zalana jest masą zalewową (6) o dobrej przewodności cieplnej i dobrych właściwościach elektro-izolacyjnych, wypełniająca obszar pomiędzy wylotem obudowy i obudową (5) na długości nieco większej od długości drutów (2) na których uformowana jest perła (1), przy czym perła termistorowa (1) umieszczona jest przy wylocie obudowy tuż pod powierzchnią warstwy zalewowej (6) i w środku geometrycznym przekroju wylotu obudowy.

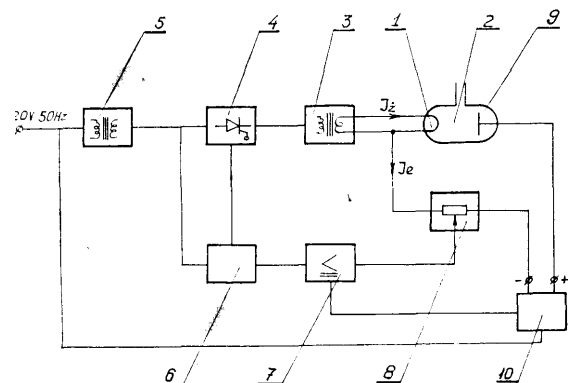
42k (P. 133855) 28.05.1969.
Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa (Henryk Ambroziak, Robert Wilczyński, Edward Welna, Leszek Rajtczak).

Przyrząd do pomiaru parametrów detonacji materiałów wybuchowych zawierający tranzystorowy stabilizator prądu, mostek Wheatstone'a, układ blokady elektrycznej i mechanicznej oraz układ zasilający znamienne tym, że przed pomiarem oporowa sonda pomiarowa umieszczona wewnątrz lub na zewnątrz badanego ładunku materiału wybuchowego na stanowisku strzałowym znajdującym się w odległości umożliwiającej pomiar, włączana jest za pomocą kabla* koncentrycznego w gałąź mostka Wheatstone'a, a w trakcie pomiaru sonda pomiarowa włączona jest w obwód kolektora tranzystora regulującego, przy czym blokadę elektryczną stanowią zestyki przełączników sprzężone z migawką aparatu fotograficznego, a blokadę mechaniczną stanowi złącze dwunastokontaktowe.

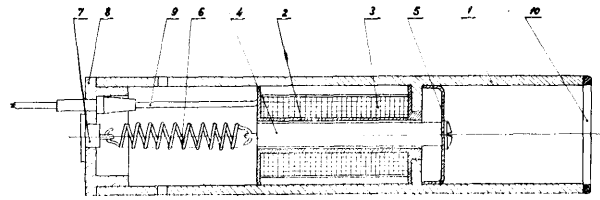

42k (P. 149009) 23.06.1971.
Politechnika Wroclawska, Wrocław, (Ryszard Smiechowicz).

Układ do automatycznej regulacji prądu żarzenia i stabilizacji prądu elektronowego głowicy pomiaro-

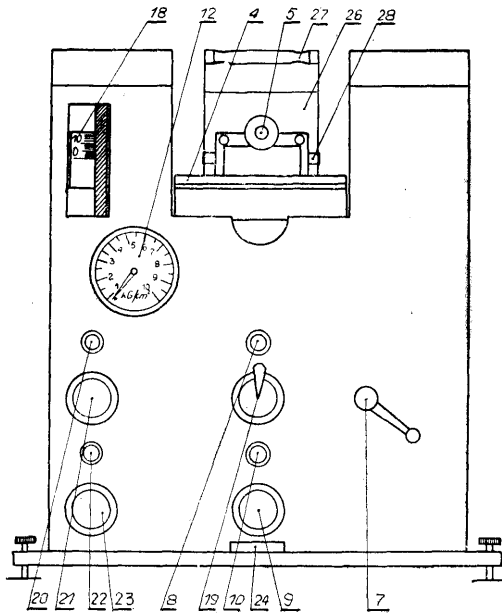
wej próżniomierza jonizacyjnego, składający się z głowicy pomiarowej, źródła napięcia stałego, potencjometru, wzmacniacza prądu stałego i transformatora sieciowego, znamienny tym, że wtórne uzwojenie sieciowego transformatora (5) połączone jest poprzez tyrystorowy blok (4) i prądowy przekładnik (3) z grzejnikiem (1) pomiarowej głowicy (2), a wyjście wzmacniacza (7) połączone jest poprzez fazowy przesuwnik (6) z tyrystorowym blokiem (4).

42k (P. 149023) 24.06.1971.
Patent dodatkowy do zgłoszenia P. 140767

Institut Przemysłu Skórzanego, Łódź, (Zdzisław Kaszuba, Stanisław Kaliński, Edward Gadziński, Zygmunt Subocz, Jerzy Samuła, Andrzej Popa).

Aparat do badania poślizgu materiałów według zasad pomiaru oraz sposobu ustalania współczynnika poślizgu i urządzenia do dokonywania pomiarów według patentu głównego Nr. . . . (zgłoszenia patentowego P — 140 767) składającego się ze statywu konstrukcji ramowej, ruchomej platformy z przymocowaną nastawną listwą oporu, dźwigni oporowej poślizgu działającej przy wychyleniu platformy w momencie powstawania poślizgu badanego przedmiotu na wyłącznik, znamienny tym, że składa się z podstawy (17) z regulowanymi nóżkami do położenia kontrolowanego, poziomnicą uniwersalną (24) i umieszczonej na niej konstrukcji metalowej, do której przymocowana jest pochylnia (4) oraz silnik elektryczny (21) dla pompy olejowej (2).

42k (P. 149028) 24.06.1971.

Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe Zmechanizowanego Sprzętu Domowego „Eldom” Oddział Wojewódzki w Łodzi, Łódź, (Jerzy Suwała).

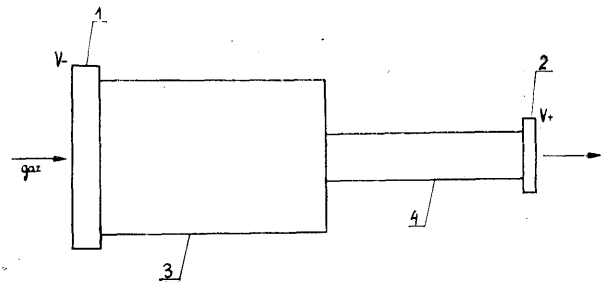
Urządzenie do pomiaru podciśnienia, zwłaszcza podciśnienia odkurzaczy lub instalacji podciśnieniowego transportu pneumatycznego, znamienne tym, że ma cylindryczny korpus (1), w którym jest sztywno osadzony koraks (2) z nawiniętą nań zwojnicą (3) i rdzeniem (4), na którego jednym końcu jest zamocowana mieszcząca się wewnątrz korpusu (1) membrana (5), zaś do drugiego końca rdzenia (4) jest jednym swym końcem przytwierdzona sprężyna (6) drugim końcem przytwierdzona do uchwytu (7) osadzonego w tulei (8) zamykającej z jednej strony cylindryczny korpus (1), a w szereg z uzwojeniem (3), poprzez przewód (9) jest włączony niewidoczny na rysunku miliamperomierz wyskalowany według ciśnienia słupa wody.

421 (P. 146896) 18.12.1970.
Instytut Chemii Ogólnej, Warszawa, Polska, (Jerzy Waclawik, Stefan Waszak).

Sposób oznaczania niewielkich stężeń par dwusiarczku węgla w powietrzu lub innych gazach przez ilościowe utlenienie oznaczanego składnika do dwutlenku siarki z uprzednim oczyszczeniem badanego gazu od innych zanieczyszczeń siarkowych znamienny tym, że badane powietrze lub gaz przepuszcza się ze stałą szybkością w temperaturze pokojowej kolejno przez kolumnę absorpcyjną wypełnioną znanym absorbentem, płuczkę ze stężonym kwasem siarkowym zawierającym ślady chlorku srebrnego i reaktor ze stężonym kwasem siarkowym z dodatkiem 0,05—1% pięciotlenku jodu jako katalizatora, a otrzymany ilościowo w wyniku utleniania dwutlenek siarki oznacza się według zgłoszenia patentowego P-132103 lub innymi metodami.

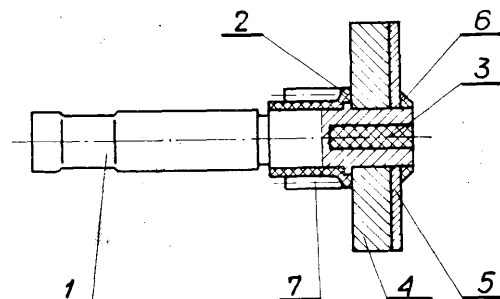
421 (P. 148521) 31.05.1971.
Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, Polska (Henryk Wincel, Roman Bargiel, Stanisław Grabowski).

Dynamiczne łącze gazowe w obecności gradientu pola elektrycznego, zwłaszcza do spektrometru masowego, które ma wzdłuż przewodu gazowego co najmniej dwa punkty izolowane elektrycznie, pomiędzy którymi występuje w czasie pracy gradient pola elektrycznego dostatecznie duży, aby przy określonych ciśnieniach gazu wywołać wyładowanie elektryczne znamienne tym, że pomiędzy wspomnianymi punktami izolowanymi (1 i 2) elektrycznie istnieją co najmniej dwa odcinki przewodu (3 i 4) gazowego o różnych przekrojach wykonane z materiału elektroizolacyjnego, w wyniku czego zapobiega się powstawaniu wspomnianego wyładowania elektrycznego.

42o (P. 145978) 3.02.1971
Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa (Grzegorz Swiderski).

Zespół wałka magnesu szybkościomierza z drogomierzem posiadający wałek główny oraz magnes z kompensatorem, znamienny tym, że magnes (4)

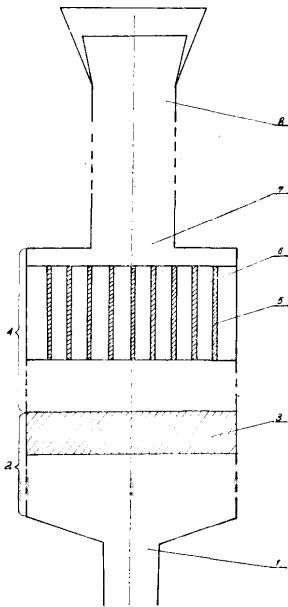

z kompensatorem (5) mocuje się na wałku głównym (1) przy pomocy zacisku (6) z tworzywa sztucznego wykonanego w jednej operacji ze ślimakiem (7) z tego samego tworzywa i stanowiącym z nim jedną całość, a wałek główny (1) posiada kołnierz oporowy (2) dla magnesu (4) i przecięcie osiowe (3).

42r (P. 128803) 27.08.1968.

Polska Akademia Nauk Instytut Automatyki, Warszawa (Stefan Czarnecki, Leonard Łukaszek, Jan Truszkowski, Stefan Sągín).

Reduktor akustyczno-aero-hydromechaniczny znamieny tym, że składa się z dwóch części, wysokociśnieniowej (2) ograniczonej wlotem (1) łączonym z instalacją i zawierającej przegrodę oporową (3), oraz drugiej, niskociśnieniowej (4), ograniczonej przegrodą oporową (3) i wylotem (7) do otoczenia, w znacznej części wypełnionej akustycznym materiałem pochłaniającym (5).

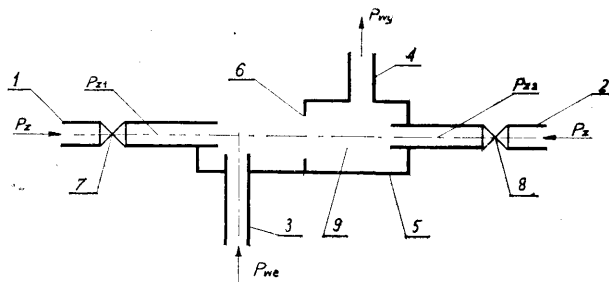

42r (P. 128900) 3.09.1968.

Patent dodatkowy do patentu nr. P. 128826

Polska Akademia Nauk Instytut Automatyki, Warszawa (Jerzy Piętka).

Układ strumieniowy, zwłaszcza wspomagający oddychanie, składający się z oscylatora i dołączonego do jego wyjścia co najmniej jednego separatora według patentu P. 128826 znamieny tym, że separatorem jest co najmniej jeden strumieniowy wzmacniacz analogowy typu „impact”.

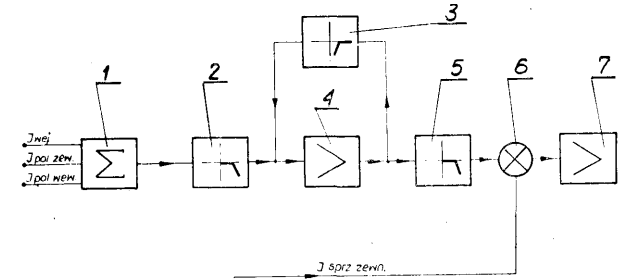

42r¹ (P. 145977) 3.02.1971.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa (Andrzej Kobosko, Karol Łosiak).

Układ porównujący sterowników silowników elektrycznych posiadający sumator w którym sumuje się sygnał sterujący z sygnałami polaryzacji zewnętrznej i wewnętrznej, znamieny tym, że posiada filtr dra-

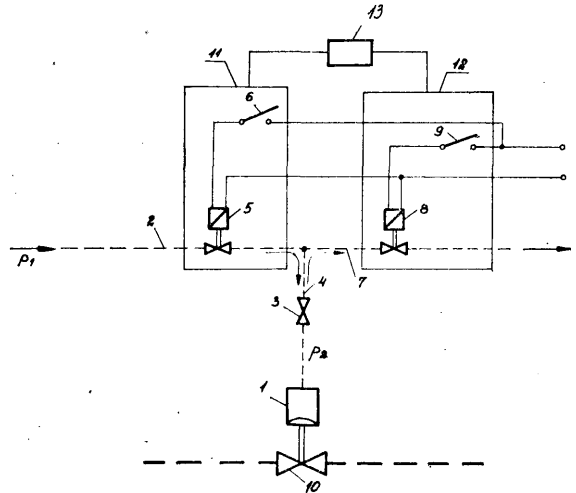
binkowy składający się z filtra dolnoprzepustowego (2) połączonego ze wzmacniaczem (4) z filtrem dolnoprzepustowym (3) w pętli sprzężenia zwrotnego oraz z filtra dolnoprzepustowego (5) połączonego ze wzmacniaczem (4) i z bezinercyjnym węzłem porównującym (6) do którego doprowadza się sygnał zewnętrzny I sprzężew.

42r¹ (P. 147049) 20.03.1971.

Przedsiębiorstwo Doświadczalne Automatykacji i Urządzeń Przemysłowych „Uniprot”, Łódź, (Zbigniew Jarzębiak, Bronisław Różalski, Andrzej Utkicki).

Układ automatycznej regulacji impulsowej i zdalnego sterowania z siłownikiem pneumatycznym lub hydraulicznym, a zwłaszcza z siłownikiem membranowym, znamieny tym, że przed siłownikiem (1) w przewodzie zasilająco-odprowadzającym (4) zawiera regulowany dławik (3) oraz, że w przewodzie (2) zasilającym układ czynnikiem energetycznym o stałym ciśnieniu (p_1) zawiera impulsujący człon (11) i w przewodzie (7) odprowadzającym część czynnika energetycznego z siłownika (1) poza układ zawiera impulsujący człon (12).

(P. 148109) 12.05.1971.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, Polska, (Andrzej Borkowski).

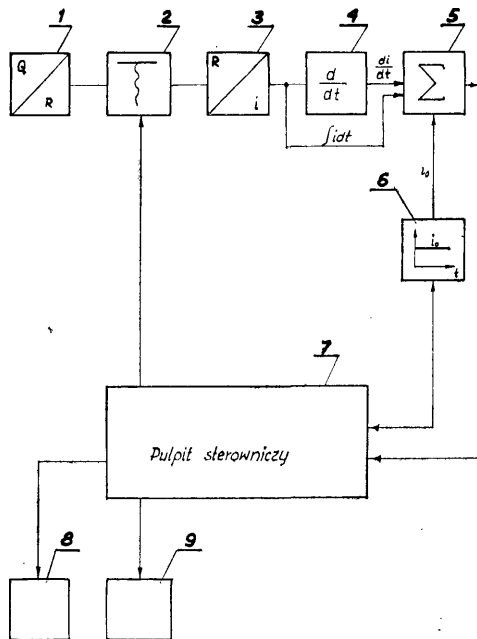
Układ niskonapięciowego termicznie stabilnego źródła napięcia stałego służącego jako napięcie odniesienia w układach kontroli pomiarów i stabilizacji napięcia. Tekst zgłoszenia zamieszczony został w klasie 21 c na str. 42.

42r² (P. 146856) 12.03.1971.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Huta Miedzi „Legnica”, Legnica, (Stefan Jadłosz, Jan Korczyński, Andrzej Fidziański, Stanisław Musiał, Kazimierz Szulc, Jan Czyż).

Urządzenie do odlewania metalowych anod o jednokowej grubości, zwłaszcza anod miedzianych, składające się z elektronicznego układu sterującego oraz części odlewniczej, znamienne tym, że w układzie sterowania do elektronicznego sumatora (5) doprowadza się stały sygnał zadający wielkość ciężaru z zadajnika stałowartościowego (6), sygnał całkowania

wielkości ciężaru metalu znajdującego się w zbiorniku wagowym (10) — z przetwornika oporowo-prądowego (4) oraz sygnału przyrostu ciężaru w czasie — z członu różniczkującego (5), przy czym suma sygnałów całkowania i różniczkowania porównywana jest w sposób ciągły z wielkością sygnału zadającego a wynik porównania dodatni lub ujemny steruje pracą hydraulicznego zespołu regulacyjnego (8, 9) mającego bezpośredni wpływ na wielkość strugi wlewane do zbiornika wagowego (10) metalu.

42r⁴

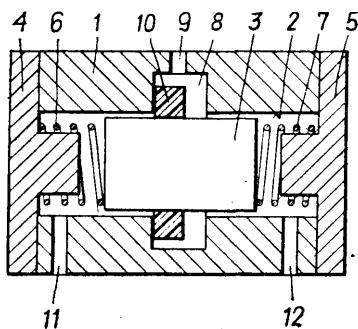
(P. 149066)

25.06.1971.

Pierwszeństwo: 26.06.1970 — Austria

Hoerbiger Ventilwerke Aktiengesellschaft, Wiedeń, Austria (Herbert Kunelt).

Pneumatyczny rozdzielacz impulsów, który doprowadzone do swojego wejścia impulsy przekazuje na zmianę do dwóch różnych wyjść, znamienne tym, że ma korpus (1) z otworem cylindrycznym (2), w którym przesuwa się z pewnym luzem tłoczek (3) utrzymywany w położeniu środkowym przez dwie działające w przeciwnych kierunkach sprężyny (6, 7), przy czym otwór cylindryczny (2) ma wytoczenie (8), do którego doprowadzone jest wejście (9), a obydwa wyjścia (11, 12) odprowadzone są na końcach otworu cylindrycznego (2), z tym, że na tłoczku (3) nasadzony jest pierścień uszczelniający (10), umieszczony w wytoczeniu (8), którego szerokość jest większa niż szerokość pierścienia uszczelniającego (10).

45e

(P. 148768)

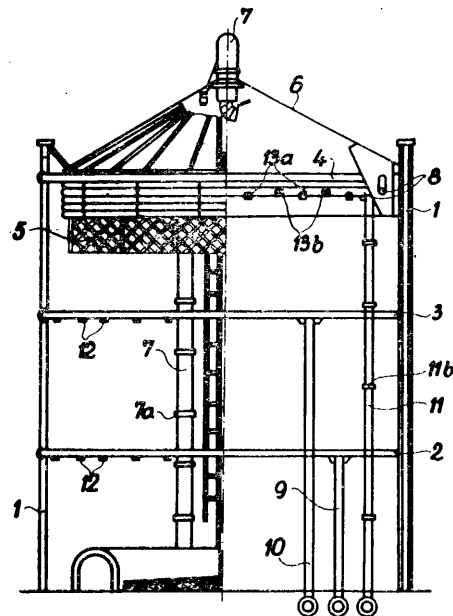
12.06.1971.

Pierwszeństwo: 15.06.1970 — Węgry

Mezőgazdasági Gépkeresleti Intezet, Gödöllő, Węgry (József Dapkó).

Urządzenie do lokalizacji ognia na beźciankowych stogach siana lub z drewnianymi ściankami bocznymi,

względnie ze ściankami z innego materiału łatwopalnego, z dachem stałym lub ruchomym pionowo, znamienne tym, że zawiera jedną lub więcej rur wodociagowych (2, 3) opasujących z zewnątrz stóg siana i zamocowanych powyżej poziomu ziemi, które to przewody są zaopatrzone w głowice rozpylające (12) skierowane najkorzystniej w dół do wnętrza stogu oraz zawiera rurę wodociagową (8), również opasującą z zewnątrz stóg siana, która jest zaopatrzona naprzemian w głowice rozpylające (13a) skierowane w dół i do wnętrza stogu oraz w bardzo istotne głowice rozpylające (13b), usytuowane poziomo i skierowane do wnętrza stogu i/lub nieznacznie skierowane do góry.

45g

(P. 148229)

18.05.1971.

Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska, Bełżyce (Jadwiga Szydłowska, Maria Tuziak).

Plastyfikator do zabezpieczania przed pleśnią zwłaszcza serów twardych, składający się z krzemianu magnezowego jako wypełniacza, chlorku sodu i kwasu octowego jako substancji dopełniających, znamienne tym, że zawiera 0.1 do 0.5% najkorzystniej 0.5% kwasu sorbowego lub jego soli, 5—20% chlorku sodu, 44—48% krzemianu magnezowego jako wypełniacza i kwasu octowego lub innego organicznego w ilości zapewniającej masie najkorzystniej pH 4.5 oraz wody jako składnika uzupełniającego.

45h

(P. 137929)

31.12.1969.

Spółdzielnia Pracy Rybołstwa Morskiego „Gryf”, Władysławowo, (Edmund Nastaly, Leon Muza).

Pływak do uszlawniania nadbory włoka do połowów morskich, stanowiący ciało wypornościowe w postaci foremnej bryły obrotowej, wewnątrz próżnej, znamienne tym, że utworzony jest z dwóch czaszowatych połówek z udaroodpornego tworzywa sztucznego, wzmocnionych wewnątrz dwuczęściowym rurowym wspornikiem, mającym przelotowy kanał — do mocowania liny nadbory — połączonych czołowo w sposób szczelny przez sklejenie.

45h

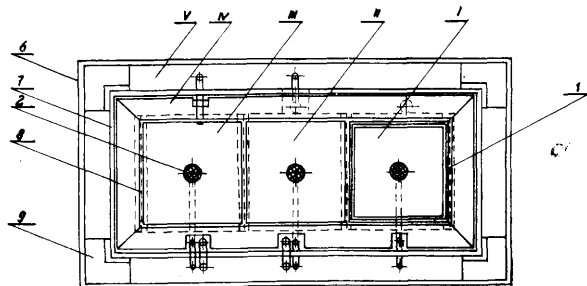
(P. 138830)

16.02.1970.

Instytut Rybactwa Śródlądowego, Olsztyn (Andrzej Krieger).

Urządzenie do znakowania ryb w roztworach radioaktywnych, znamienne tym, że zbudowane z tworzywa sztucznego ma trzykomorową sekcję roboczą I, II

i III i dwa baseny IV i V ochronne a ponadto wyposażono w pojemnik (1) z dnem perforowanym i pokrywą (10), w której zainstalowano przewód (11) z osadzoną kostką (12) pomeksową oraz rurki (3), termostat (4), grzałkę (5), a płaszcze (6), (7) połączone wkładkami (9) i kołnierzem (16) tworzą obudowę sekcji roboczej (8).

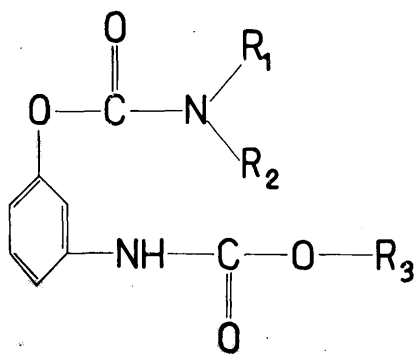

451 (P. 138287) 21.01.1970.

Pierwszeństwo: 22.01.1969 — Niemiecka Republika Federalna

Schering Aktiengesellschaft Berlin Zachodni, Bergkamen, NRF.

Stabilizowane kompozycje ciekłe zawierające jako istotne składniki co najmniej jeden związek o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku, w którym R₁ oznacza alkil, cykloalkil, lub aryl ewentualnie podstawiony chlorowcem i/lub alkilem i/lub grupą trójfluorometylową, R₂ oznacza wodór, R₃ oznacza alkil, alkenyl lub alkinyl ewentualnie podstawione stojącym na końcu chlorowcem, co najmniej jeden rozpuszczalnik organiczny i co najmniej jedną substancję powierzchniowo czynną, zamiennie tym, że zawierają jako stabilizator co najmniej jeden kwas organiczny z grupy: alifatycznych kwasów dwukarboksylowych, alifatycznych kwasów hydroksykarboksylowych, nitropodstawionych aromatycznych kwasów jednokarboksylowych, aromatycznych kwasów dwukarboksylowych, alifatycznych kwasów sulfonowych i aromatycznych kwasów sulfonowych.

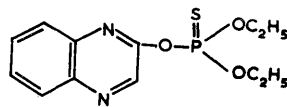

451 (P. 138304) 22.01.1970.

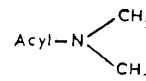
Pierwszeństwo: 23.01.1969 — Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Heinrich Pohlmann, Karl-Julius Schmidt).

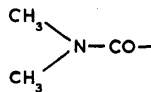
Srodek owadobójczy i roztobójczy, zawierający ester 0,0-dwuwetylowo-0-chinoksalinowego-(2) kwasu tionofosforowego o wzorze 1, zamiennie tym, że zawiera 20—80% wagowych estru o wzorze 1, 15—80% wagowych obojętnych, wyżej wrzącego węglowodoru lub estru jako rozcieńczalnika oraz 0,1—10% trzeciorzędowej aminy i/lub 0,01—10% wagowych dwubiegunowego aprotycznego rozpuszczalnika, np. sulfotlenku dwumetylowego lub N-metylopirolidonu i związku o wzorze 3, w którym acyl oznacza grupę o wzorze 4, 5, 6 lub 7.

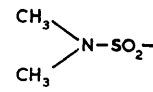
WZÓR 1

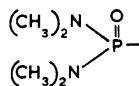
WZÓR 3

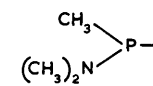
WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

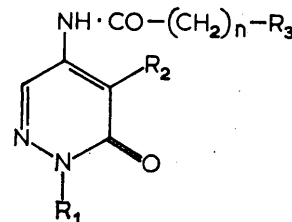
WZÓR 7

451 (P. 148119) 12.05.1971.

Pierwszeństwo: 13.05.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Badische Anilin- und Soda-Fabrik AG Ludwigshafen, NRF (Franz Reicheneder, Rudolf Kropp, Adolf Fischer).

Srodek chwastobójczy zamienny tym, że jako stancję czynną zawiera nowe pochodne podstawionego pirydazonu o wzorze 1, podanym na rysunku, w którym R₁ oznacza rodnik fenyłowy lub cykloalkilowy o 5—8 atomach węgla w pierścieniu cykloalkilowym, ewentualnie podstawiony rodnikiem metyloowym, trójfluorometylowym, atomem fluoru, chloru lub bromu, R₂ oznacza atom chloru, bromu lub jodu, R₃ oznacza grupę o wzorze —COOR₄, —COSR₄, lub —COO[⊖]X[⊕], R₄ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub alkenylowy — o 1—18 atomach węgla, ewentualnie podstawiony grupą metoksyłową, etoksyłową, atomem chlorowca lub grupą dwualkiloaminową, lub rodnik fenyłowy, lub rodnik cykloheksyloowy ewentualnie podstawiony rodnikiem etynylowym, n oznacza liczbę całkowitą 3—10 a X[⊕] oznacza kation.

451 (P. 148215) 11.08.1970.

Pierwszeństwo: 12.08.1969 — Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Stany Zjednoczone Ameryki (Marcin Gorman, Calvin Eugene Higgins, Ramakrishnan Nagarajan).

Ogrodniczy srodek bakteriobójczy, zamienny tym, że jako substancję aktywną zawiera nowy antybiotyk A16886I i/lub A16886II i/lub ich sole w połączenie ze srodkiem powierzchniowo czynnym.

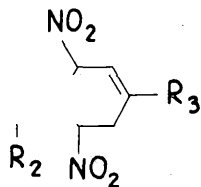
451 (P. 148808) 15.06.1971.

Pierwszeństwo: 16.06.1970 — Szwajcaria

Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Srodek chwastobójczy, zamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jedną nową pochodną furfuryloaminy o ogólnym wzorze 1, w któ-

rym R_1 oznacza grupę 2-furylową lub czterowodoro-2-furylową ewentualnie podstawioną w położeniu — 5 niższym rodnikiem alkilowym, R_2 oznacza niższy rodnik alkilowy, alkenylovyy alkinylowy lub niższą grupę alkoksylalkilową, R_3 oznacza niższy rodnik alkilowy, atom chlorowca, grupę chlorowcoalkilową, grupę cyjanową, karbamylową, alkilo- lub dwualkilo-karbamylową, alkilosulfonylową, sulfamylową, alkilo- lub dwualkilosulfamylową, oraz zawiera odpowiednie dla zwalczania trawiastych chwastów dyspergatory i/lub nośniki i ewentualnie inne substancje czynne o działaniu chwastobójczym lub szkodnikobójczym.

Wzór 1

451 (P. 149214) 2.07.1971.

Pierwszeństwo: 3.07.1970 — Austria

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Walter Ost, Klaus Thomas).

Środek do zwalczania szkodników zwierzęcych, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera piperazyn-1,4-dwuilo-bis-[1-(2,2,2-trójchloroetylo)-formamid], a poza tym znane składniki pomocnicze i nośniki.

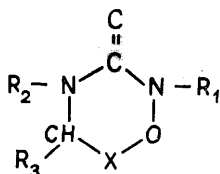
Sposób wytwarzania środka według zastrz. 1, znamienny tym, że piperazyn-1,4-dwuilo-bis-[1-(2,2,2-trójchloroetylo)-formamid] przerabia się ze znanymi składnikami i nośnikami.

451 (P. 149766) 30.07.1971.

Pierwszeństwo: 31.07.1970 — Francja

Prepro, Societe pour le Developpement et la Vente de Specialites Chimiques, Lyon, Francja, (Pierre Poignant).

Kompozycje chwastobójcze, znamienne tym, że jako substancję czynną zawierają oksadiazynę o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 i R_3 oznaczają atomy wodoru lub niższe grupy alkilowe, R_2 oznacza pierścień fenylovyy podstawiony jedną lub więcej spośród następujących grup: niższa grupa alkilowa, CF_3 , chlorowec, a X jest grupą metylową lub karbonylową.

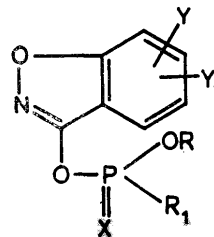
451 (P. 150003) 13.08.1971.

Pierwszeństwo: 14.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Walter Lorenz, Horst Böshagen, Ingeborg Hammann, Wolfgang Behrenz).

Środek owadobójczy i roztoczobójczy, znamienny tym, że zawiera ester benzizoksazolilowy kwasu (tio) fosforowego (fosfonowego) o wzorze 1, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, R i R_1 oznaczają takie same lub różne rodniki alkilowe zawierające 1—6 atomów węgla, R_1 ponadto oznacza grupę alkoksylową o 1—6 atomach węgla, Y oznacza rodnik alkilowy, grupę alkoksylową, alkilotio o 1—6 atomach węgla lub nitrową, Y_1 oznacza atom wodoru, rodnik

alkilowy, grupę alkoksylową, alkilotio o 1—6 atomach węgla, albo nitrową lub oznacza atom chloru w przy- padku gdy Y oznacza rodnik alkilowy.

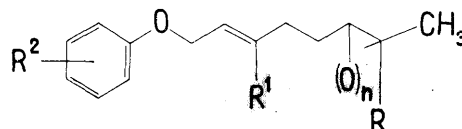

451 (P. 150049) 16.08.1971.

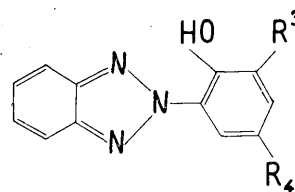
Pierwszeństwo: 20.05.1971 — Stany Zjednoczone Ameryki

Stauffer Chemical Company, Nowy Jork, USA, (Peter Edson Letchworth, Ferenc Marcus Pallos).

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera jako substancję czynną związek o ogólnym wzorze 1, w którym R i R^1 są jednakowe lub różne i oznaczają rodnik metylowy lub etylowy, n oznacza liczbę całkowitą 0 lub 1, a R^2 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, alkenylovyy lub alkoksylowy, atom chlorowca, grupę nitrową, niższą grupę alkilotio lub grupę heterocykliczną, oraz stabilizator o ogólnym wzorze 2, w którym R^3 i R^4 są jednakowe lub różne, i oznaczają atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, alkoksylowy lub karboalkoksylowy, rodnik cykloheksylowy lub fenylovyy albo atom chlorowca.

Wzór 1

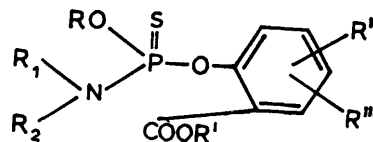
Wzór 2

451 (P. 150051) 16.08.1971.

Pierwszeństwo: 17.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Gerhard Schrader, Ingeborg Hammann).

Środek owadobójczy i roztoczobójczy, znamienny tym, że zawiera ester fenylovyy kwasu amidotiofosforowego o wzorze ogólnym 1, w którym R i R' oznaczają niższe rodniki alkilowe, R'' oznacza atom chlorowca, niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę alkilotio, R''' oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, R_1 i R_2 oznaczają niższe rodniki alkilowe a ponadto R_1 oznacza atom wodoru.

451 (P. 150099) 19.08.1971.

Pierwszeństwo: 20.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Laverkussen, NRF, (Engelbert Kühle, Erich Klauke, Wolfgang Behrenz, Paul Ernst Frohberger).

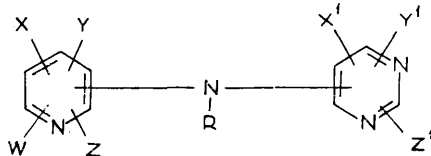
Środek owadobójczy, roztoczobójczy i grzybobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera N-trójklorowcometanosulfenilo-N-metylokarbaminian o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom chloru lub fluoru, a Ar oznacza ewentualnie podstawiony niższym rodnikiem alkilowym, grupę alkoksylową, alkilotio, dwualkiloaminową, trójfluorometylową, atomem chlorowca i/lub grupę nitrową rodnik fenylowy lub naftylowy.

451 (P. 150131) 21.08.1971.

Pierwszeństwo: 3.09.1970 — Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Charles Brian Barlow, Olive Dudley, Spencer Tomlin).

Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik węglowodorowy ewentualnie podstawiony lub grupę acylową, a W, X, X', Y, Y', Z i Z' oznaczają atom wodoru lub atom chlorowca, przy czym co najmniej 4 symbole W, X, X', Y, Y', Z i Z' oznaczają atom chlorowca.

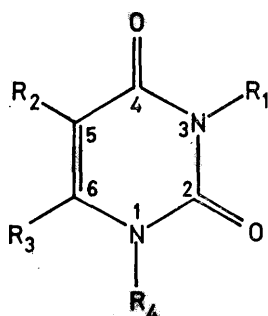

451 (P. 150169) 24.08.1971.

Pierwszeństwo: 25.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Badische Anilin -u. Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Adolf Zeidler, Hans Kiefer, Adolf Fischer, Hans-Dieter Hoffmann, Franz Merger).

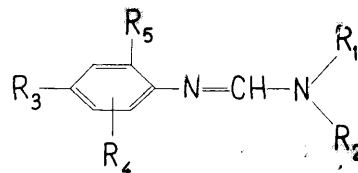
Środek chwastobójczy zawierający stały lub ciekły nośnik i podstawiony uracyl, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera podstawiony uracyl o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku, w którym R₁ oznacza grupę alkilową o 3—6 atomach węgla o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym lub grupę cykloalkilową o 5—6 atomach węgla, R₂ oznacza resztę chlorowcową, R₃ oznacza grupę alkilową o 1—3 atomach węgla, a R₄ oznacza nasyconą resztę acylową o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierającą nie więcej niż 8 atomów węgla, podstawioną 1—3 atomami chloru lub grupą mono- lub trójchloroacetoksyloową lub acyloksyloową o 2—8 atomach węgla, albo grupę krotonyloową, w którym R₂ łącznie z R₃ mogą być związane łańcuchem metylenowym o wzorze (CH₂)_n, w którym n oznacza 3, 4 lub 5.

451 (P. 150171) 25.08.1971.

Pierwszeństwo: 27.08.1970, 28.06.1971 — Szwajcaria Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy zwłaszcza do zwalczania owadów i szkodników rzędu Acarina, znamienny tym, że jako substancję aktywną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza rodnik metylowy, R₂ oznacza rodnik alkilowy o 2—4 atomach węgla, lub R₁ oznacza rodnik etylowy, a R₂ oznacza rodnik alkilowy o 3—4 atomach węgla, R₃ oznacza atom chlorowca, R₄ oznacza atom wodoru, chlorowca, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub rodnik alkoksylowy o 1—4 atomach węgla, a R₅ oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, oraz odpowiedni nośnik i/lub inne substancje pomocnicze.

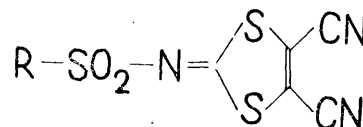

451 (P. 150191) 26.08.1970.

Pierwszeństwo: 28.08.1970, 23.12.1970, 29.12.1970 — Japonia

Nippon Soda Company, Limited, Tokio, Japonia, (Teruhisa Noguchi, Yasushi Yasuda, Sho Hashimoto, Saburo Kano).

Środek grzybo- i bakteriobójczy, znamienny tym, że jako substancję aktywną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, rodnik arylowy o mniej niż 10 atomach węgla, ewentualnie podstawiony 1—3 podstawnikami takimi jak niższy rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, niższy rodnik alkoksylowy o 1—6 atomach węgla, rodnik acyloamidowy o 1—6 atomach węgla lub atom chlorowca, w połączeniu z nośnikiem.

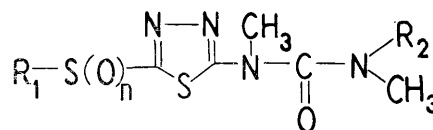

451 (P. 150227) 27.08.1971.

Pierwszeństwo: 3.09.1970, 24.11.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Schering Aktiengesellschaft Bergkamen, NRF i Berlin Zachodni.

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera co najmniej jeden związek o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, R₂ oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, a n oznacza liczbę całkowitą 1 lub 2.

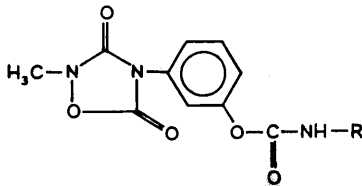
451 (P. 150815) 30.09.1971

Pierwszeństwo: 1.10.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Badische Anilin- und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Bernd Zeeh, Karl-Heinz Koenig, Albrecht Zschocke, Adolf Fischer).

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera podstawiony 1,2,4-oksadiazoli-

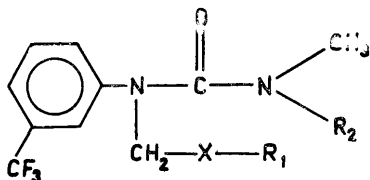
dyno-3,5-dion o wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, ewentualnie podstawioną jednym lub kilkoma atomami chloru lub grupą etynylową, grupę alkenylową o 3—8 atomach węgla, grupę alkinyłową o 4—8 atomach węgla lub jednopięścieniową, dwupięścieniową lub wielopięścieniową grupę alkilową o 5—14 atomach węgla, podstawioną ewentualnie grupą etynylową lub metylową oraz stały lub ciekły nośnik.

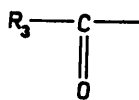
451 (P. 152914) 14.01.1972.
Pierwszeństwo: 15.01.1971 — Niemiecka Republika Federalna

Badische Anilin- und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen/Rhein, NRF, (Karl-Heinz Koenig, Rudolf Kolbinger, Adolf Fischer).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera podstawioną pochodną m-trójfluorometylofenylomocznika o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza grupę alkilową, alkenylową, alkinyłową, cykloalkilową, aralkilową lub aryłową albo grupę o wzorze 2, w którym R_3 posiada to samo znaczenie co R_1 , a X oznacza atom tlenu lub siarki i R_2 oznacza grupę alkilową o 1—3 atomach węgla, grupę metoksyłową lub wodór oraz stały lub ciekły nośnik.

WZÓR 1

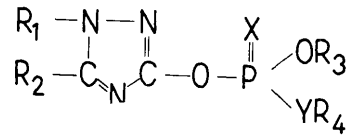
WZÓR 2

451 (P. 152945) 17.01.1972.
Pierwszeństwo: 19.01.1971, 22.10.1971, 19.11.1971 — Szwajcaria

Agripat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

Srodek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony jednym, albo kilkoma atomami fluoru, chloru, bromu i/lub jodu, jednakowymi lub różnymi niższymi rodnikami alkilowymi, niższymi rodnikami alkoksyłowymi, niższymi rodnikami alkiloliłowymi, niższymi rodnikami trójchlorowcoalkilowymi, grupami o wzorze alk-SO- lub alk-SO_2- , w których to wzorach alk oznacza niski rodnik alkilowy, albo grupami nitrowymi, albo podstawiony atomami chlorowca, rodnikami alkilowymi i/lub alkoksyłowymi rodnik fenyloniskoalkilowy, albo rodnik dwufenylometyłowy, zaś R_2 oznacza niski rodnik alkilowy, R_3 i R_4 oznaczają

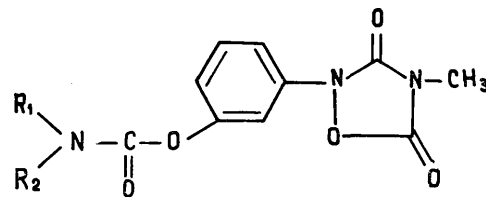
niski rodnik alkilowy, a X i Y oznaczają atom tlenu lub siarki, razem z odpowiednim nośnikiem i/lub innymi substancjami dodatkowymi.

451 (P. 153275) 4.02.1972.
Pierwszeństwo: 5.02.1971 — Niemiecka Republika Federalna

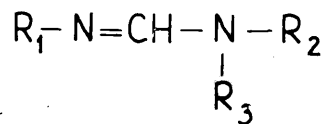
Badische Anilin- und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Bernd Zeeh, Wolfgang Rohr, Karl-Heinz Koenig, Adolf Fischer).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera podstawiony 1,2,4-oksadiazol-3,5 o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik alkenylowy lub alkinyłowy o 3—6 atomach węgla lub niższy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub wielopodstawiony atomem chlorowca, a R_2 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, oraz stały lub ciekły nośnik.

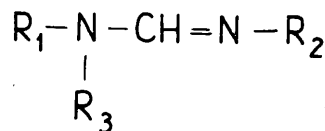

451 (P. 153000) 20.01.1972.
Pierwszeństwo: 22.01.1971, 16.12.1971 — Szwajcaria
Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Srodek szkodnikobójczy, znamienny tym, że zawiera jako substancję czynną związek o wzorze 1 lub 2, w którym R_1 oznacza ewentualnie podstawiony rodnik fenyłowy, R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, alkenylowy albo alkinyłowy, a R_3 oznacza rodnik acylowy oraz odpowiednie nośniki i/lub inne substancje pomocnicze.

Wzór 1

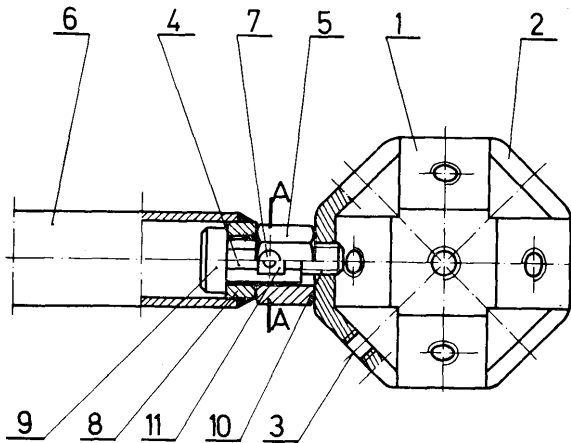
Wzór 2

47b (P. 147048) 20.03.1971.

Przedsiębiorstwo Wystaw i Targów Zagranicznych, Warszawa, (Stanisław Łukasiewicz, Henryk Wiśniewski).

Element konstrukcyjny struktur przestrzennych znamienny tym, że w ściankach (2) azurowego wielościanu foremego (1) są umieszczone nagwintowane otwory (3), w których są umocowane pręty struktury (6) za pomocą sworzni (4) o wielościennym przekroju,

zaopatrzonych na jednym końcu w główkę kotwiącą (9), a na drugim w gwint (10), przy czym na sworzniu (4) jest osadzona przesuwnie, o przekroju wielościennym, tulejka dystansowa (5) zaopatrzona w zakotwioną w niej nitokolek (7), którego wolny koniec jest umieszczony w podłużnym wycięciu (11) sworznia (4).

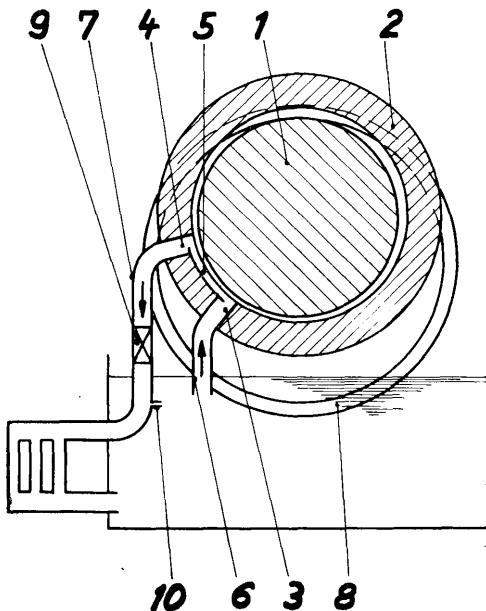

47b (P. 148883) 17.06.1971.

Pierwszeństwo: 19.06.1970 — NRF

VEB Kombinat Elektromaschinenbau, Dresden, NRD.

Łożysko ślizgowe z równoczesnym działaniem jako pompa wiskozowa o budowie promieniowej lub osiowej przeznaczone dla średnich i dużych prędkości obrotowych, które w celu transportu oleju smarującego i chłodzącego, w szczególności oleju, przez instalację chłodzącą i filtrującą działającą równocześnie jako pompa wiskozowa, znamienne tym, że część powierzchni ślizgowej łożyska znajdująca się w strefie podciśnienia łożyska powstała na skutek rotacji łożyskowanego elementu maszynowego (1) posiada w kierunku obrotu co najmniej jeden rowek (5) zaopatrzony na początku i na końcu w przecięcie (3, 4), przy czym przecięcie (3) umieszczone na początku rowka (5), bezpośrednio za minimalną szczeliną smarowniczą połączone jest ze zbiornikiem olejowym zaś przecięcie (4) umieszczone na końcu rowka połączone jest z przewodem ciśnieniowym (7) i w ten sposób przy wykorzystaniu oleju przeciekowego do smarowania łożyska między łożyskowanym elementem maszynowym (1) i powierzchnią ślizgową łożyska (2) nie są wymagane ścianki spiętrzające oraz elementy uszczelniające lub zbierające.

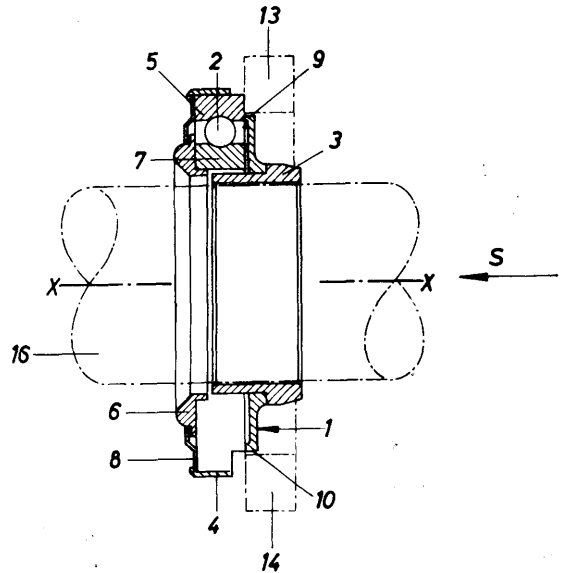

47b (P. 149037) 24.06.1971.

Pierwszeństwo: 26.06.1970 — NRF

Dr. — Ing. h.c F. Porsche KG, Stuttgart, NRF, (Otto Hausinger).

Łożysko do rozłączania sprzęgieł, zwłaszcza sprzęgieł ciernych do pojazdów mechanicznych, składające się z obudowy z zamontowanym łożyskiem tocznym i uruchamiane przy pomocy członu do wysprężania, znamienne tym, że przy rozłączaniu człon wysprężający (13, 14, 15) jest zazębiany z obudową (1) i bezpośrednio naciska na pierścien (5, 7) łożyska tocznego (2).

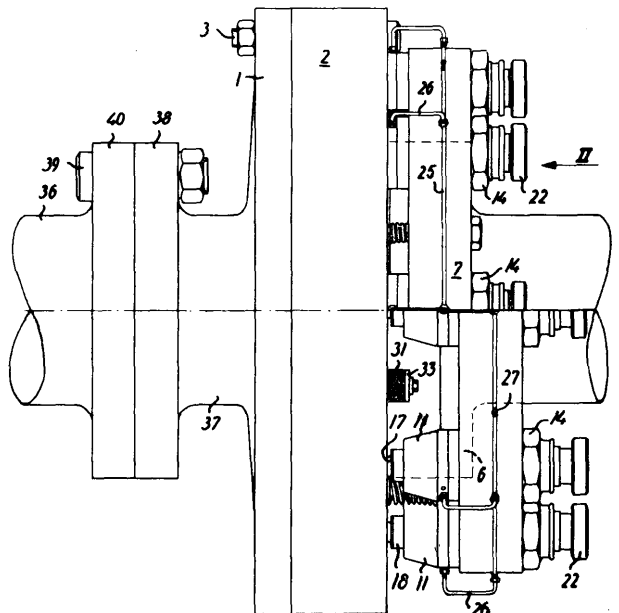

47c (P. 146907) 15.03.1971.

Pierwszeństwo: 18.03.1970 — Dania

A/S Burmeister a. Wain's Motor-og Maskinfabrik af 1971, Kopenhaga, Dania, (Henning Lindquist).

Sprzęgło do łączenia ze sobą dwóch wałów zawierające dwie współśrodkowe części sprzęgające zamocowane do końców sprzęganych wałów oraz umieszczone między tymi częściami i do nich zamocowane rozłączalne elementy sprzęgające, znamienne tym, że jedna z części sprzęgających (2) ma odcinek pierścieniowy obejmujący pewien odcinek drugiej części sprzęgającej (4) a oba odcinki tych części posiadają

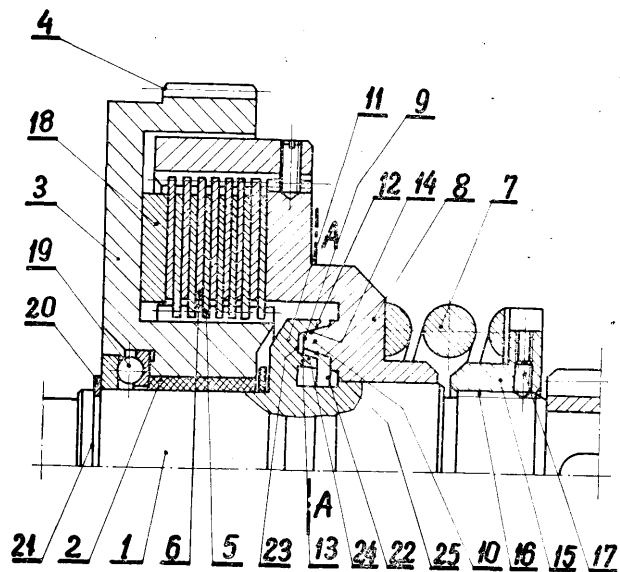

na skierowanych ku sobie powierzchniach wybrania (12, 13) znajdujące się parami naprzeciw siebie i tworzące gniazda o powierzchni stożkowej, przy czym elementy sprzęgające mają kształt stożkowych głowic (11) połączonych z siłownikami hydraulicznymi (9, 16) służącymi do przesuwania tych głowic stożkowych w kierunku równoległym do osi sprzęgła i wprowadzania ich w gniazda stożkowe utworzone przez wybrania (12, 13) w celu połączenia ze sobą obu części sprzęgających (2, 4).

47c (P. 149004) 23.06.1971.

Zakłady Mechanizmów Okrętowych, Gniew, (Ryszard Wiancki, Edward Miller).

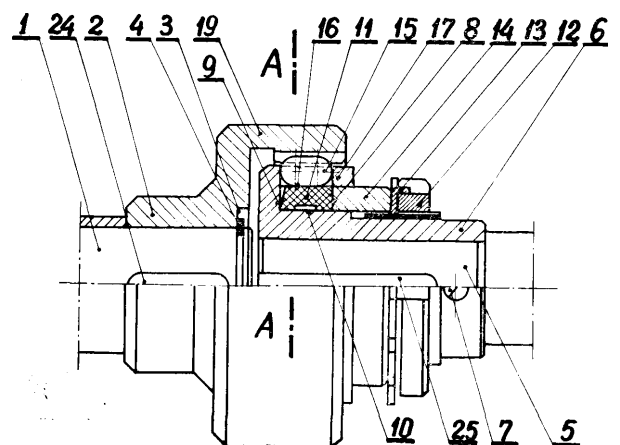
Sprzęgło przeciążeniowe cierne wielopłytkowe z centralną regulacją momentu granicznego z możliwością stosowania w różnych układach i kierunkach obrotów mające szczególne zastosowanie do wind okrętowych, znamiennie tym, że na czole (9) kołnierza wału (11) i czole (12) kołnierza dociskowego (8) wykonano zabierak w postaci spirali Archimedesowa prawej (10) i lewej (13) przenikających się wzajemnie jak złącze śrubowe, natomiast kształt zwoju spirali wykonano w zarysie trapezowym (14), przy czym luzy między ściankami zwojów oraz kąt pochylenia trapezu wykonuje się w zależności od rodzaju pracy sprzęgła i wielkości przenieszonego momentu.

47c (P. 149006) 23.06.1971.

Zakłady Mechanizmów Okrętowych, Gniew, (Edward Miller).

Sprzęgło przeciążeniowe podatne stosowane do przenoszenia momentu obrotowego oraz do zabezpieczenia

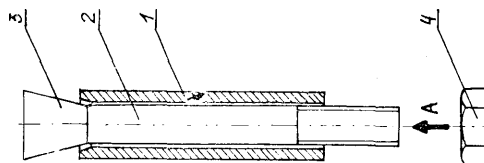

przed przecięzeniami i udarami elementów konstrukcyjnych przenoszących moment obrotowy, spotkane szczególnie przy napędzaniu wind, znamiennie tym, że w kołnierzu (17) piasty (6) są wycięte otwory (18) i umieszczone w nich kulki lub wałki (15) nakryte od zewnątrz kołnierzem (19) piasty (2) w którym to kołnierzu wykonane są rowki o ściankach (20), (21) i (22), przy czym wałki (15) od strony wewnętrznej opierają się o sprężyste pierścienie (11), którego grubość regulowana jest nakrętką (12) poprzez przesuwanie metalowego pierścienia (14).

47d (P. 148901) 18.06.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych „Elektromontaż”, Poznań, (Jarosław Kelma, Jan Hadrych, Zbigniew Siudowski, Mieczysław Foedke).

Kolek kotwiący znamiennie tym, że składa się z tulei (1) wykonanej z metalu lub tworzywa sztucznego, w której umieszczona jest metalowa śruba (2), z łbem stożkowym wpuszczanym (3) oraz z metalowej gwintowanej nakrętki (4) umożliwiającej naciąg śruby (2) dla wciągania w tuleję (1) łba stożkowego (3).

47e (P. 148883) 17.06.1971.

Pierwszeństwo: 19.06.1970 — NRF

VEB Kombinat Elektromaschinenbau, Dresden, NRD.

Łożysko ślizgowe z równoczesnym działaniem jako pompa wiskozowa. Tekst zgłoszenia został zamieszczony w klasie 47 b na str. 69.

47f¹ (P. 146957) 16.03.1971.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno Morskiego „Hydrobudowa 4”, Gdańsk, (Czesław Ostrowski, Feliks Mizik, Lech Boguszewicz, Tadeusz Makowski, Wojciech Wietrzykowski).

Sposób oczyszczania rurociągów ciepłowniczych, polegający na usunięciu z ich wnętrza pozostałości montażowych jak żwir, piasek, żużle pospawalnicze, odcinki rur i elektrod i szmaty względnie zanieczyszczeń wynikłych z długotrwałego użytkowania, przez płukanie wodą i wyprowadzanie na zewnątrz popłuczyn, znamiennie tym, że jako medium usuwające zanieczyszczenia stosuje się mieszaninę wodno-powietrzną pod ciśnieniem rzędu kilku atm, przy czym długie rurociągi dzieli się na mniejsze odcinki, z których kolejno jedno napełnia się wodą, a inne sprężonym powietrzem, wykorzystując te ostatnie jako zasobniki sprężonego powietrza wydmuchującego i napowietrzającego wodę usuwaną z tych pierwszych.

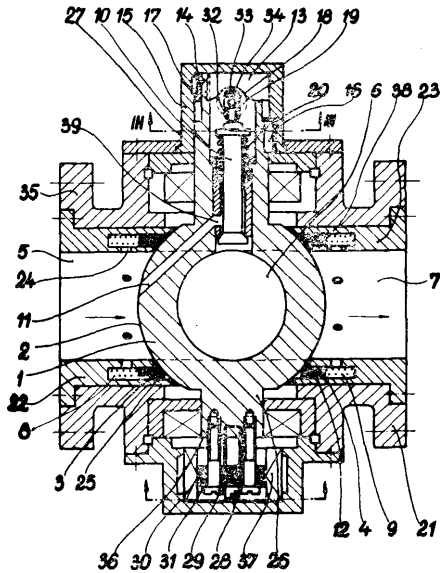
47f² (P. 147078) 23.03.1971.

Pierwszeństwo: 25.03.1970 — Węgierska Republika Ludowa

MMG Mechanikai MÉRÖMUSZEREK Gyara, Budapest, Węgierska Republika Ludowa.

Samoczynnie odciążane uszczelnienie, zwłaszcza dla zaworów zaopatrzonych w elementy zamykające w kształcie kuli lub półkuli, regulujących lub odcinających przepływ cieczy, gazów i pary konstrukcji, które to zawory mają wbudowany w przewód rurowy korpus, z umieszczonym wewnątrz tego korpusu obrotowo wokół osi, elementem zamykającym mającym przynajmniej w części kształt kuli oraz jeden lub kilka opierających się na elemencie zamykającym elementów uszczelniających, znamiennie tym, że zawór lub inne urządzenie odcinające lub regulujące prze-

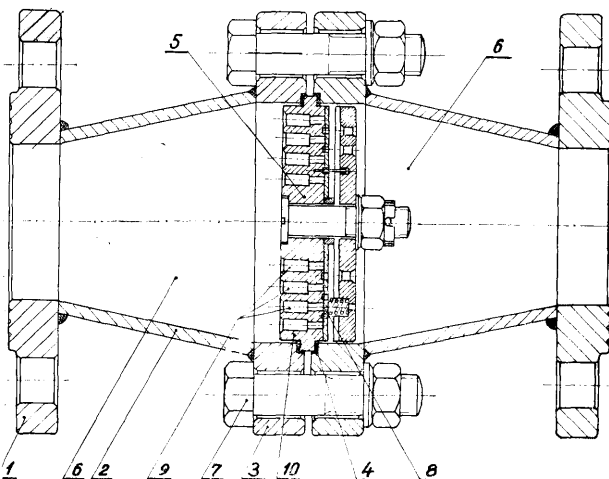
plyw ma rurę ochronną (22, 23) otaczającą przepływający czynnik i uszczelkę jeden lub kilka elementów uszczelniających (3, 4), umieszczonych przesuwnie pomiędzy ścianami rury (25, 38) stykającymi się z przepływającym czynnikiem oraz umieszczony w elemencie zamykającym (1) zawór wyrównujący (10), przy czym jedna strona (39) tego zaworu wyrównującego (10) jest połączona poprzez otwór (11) wykonany w powierzchni elementu zamykającego (1) z przestrzenią (5) strony ciśnieniowej, podczas gdy drugą stronę zaworu stanowi komora wewnętrzna (6) elementu zamykającego (1).

47g (P. 147121) 25.03.1971.

Częstochowska Fabryka Urządzeń Mechanicznych, Częstochowa, (Tadeusz Skubisz, Wiesław Brągoszewski, Jerzy Janusz).

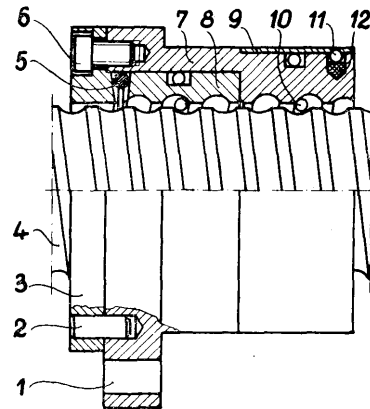
Zawór zwrotny służący do instalacji sprężonego powietrza zwłaszcza w częściach sieci od sprężarki do zbiornika wyrównawczego, w którym jako organ zamykający zastosowano zawór tłoczny, znamieny tym, że ma korpus (3) wykonany z dwóch części skręconych śrubami (7), w którym jest w wytoczeniu umieszczona wkładka uszczelniająca (4), oraz że z obu stron korpusu (3) są przyspawane złączki (2) zakończone kołnierzami (1), przy czym wewnątrz korpusu (3) jest umieszczony ściśle dopasowany wymiarowo zawór tłoczny (5) sprężarki.

47h (P. 148911) 19.06.1971.
Pierwszeństwo: 9.10.1970 — Węgierska Republika Ludowa

Csepeli Szerszámgepygar, Csepel, Węgierska Republika Ludowa, (Ivan Toth).

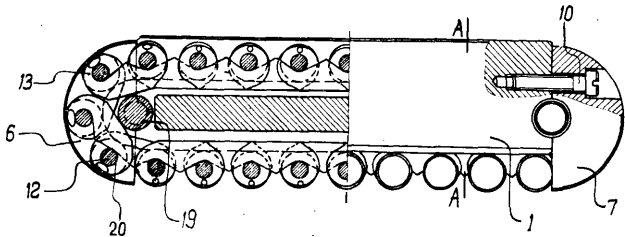
Mechanizm śruby kulkowej, który zawiera śrubę kulkową oraz zespół nakrętkowy, przy czym ten ostatni składa się z głównej nakrętki kulkowej, przeciwnakrętki kulkowej oraz urządzenia nastawczego służącego do nastawiania i mocowania względnego położenia kąтового obu nakrętek kulkowych, znamieny tym, że przeciwnakrętka (8, 17, 31) zagłębiona jest w pełni w otworze nakrętki głównej (7, 15, 29), a urządzenie nastawcze umieszczone jest na końcu elementu nakrętkowego od strony przeciwnakrętki, tak że wszystkie kulki przenoszące obciążenia (10, 21, 35) usytuowane są przez urządzenie nastawcze w kierunku poosiowym po jednej stronie.

47h (P. 148954) 22.06.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Obrabiarek, Pruszków, Polska, (Jan Kilar, Bronisław Jurek, Jan Ulanowski).

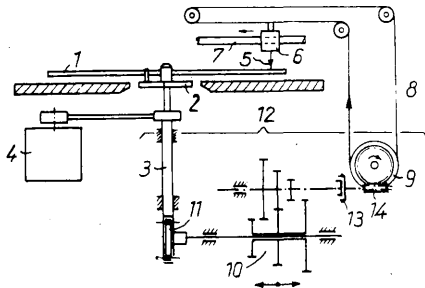
Blok przewodnicowy toczny z zamkniętym obiegiem elementów tocznych oraz ich łańcuchowym prowadzeniem, znamieny tym, że składa się z korpusu (1) w kształcie prostoliniowej rynny (2) połączonego za pomocą kołnierzowych wałeczków (9) spoczywających w jego pryzmatycznych wycięciach (19) z nakładkami (6 i 7) zaopatrzonych w dwie prostoliniowe bieżnie (3 i 4) oraz łukową bieżnię (18) wyposażone w prowadzące kanały (15 i 16) tworzące obieg zamknięty dla osadzenia w nich łańcucha złożonego z zewnętrznych cięgien (13) oraz wewnętrznego cięgna (14) sprężonego za pomocą podcięć (12) z wałeczkami (11) tak ukształtowanych, że suma grubości cięgien (13 i 14) również jak szerokości prowadzących kanałów (15 i 16).

47k (P. 148887) 17.06.1971.
Pierwszeństwo: 16.06.1970 — NRF

Licentia Patent — Verwaltungs — G.m.b.H. Frankfurt nad Menem, Teldec Telefunken Decca Schallplatten G.m.b.H. Hamburg, NRF, (Edward Schiiller, Gerhard Dickopp, Wolfgang Rainer, Horst Redlich, Hans Joachim Klemb).

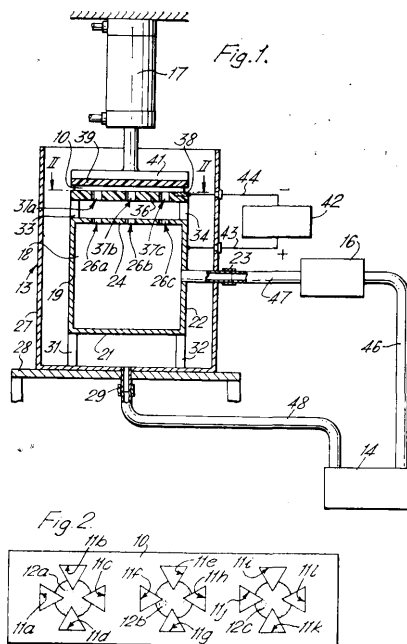
Mechanizm napędowy do płyty ze zmagazynowanymi w rowkach sygnałami obrazowymi znamienny tym, że posiada przymusowe prowadzenie (6, 7, 8) do przemieszczania promieniowego głowicy odczytującej (5) nad płytą (1) zawierającą sygnały obrazu.

48a (P. 148214) 18.05.1971.
Pierwszeństwo: 20.05.1970. — Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

SEL — REX Corporation Nutley, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Urządzenie do selektywnego nakładania powłok, zwłaszcza galwanicznych, znamienny tym, że zawiera uchwyt (13) dla powlekanego przedmiotu (10) z wykonanymi w tym uchwycie otworami (37a, 37b, 37c) w miejscach pokrywających się ściśle z obszarami powierzchni przeznaczonymi do nałożenia powłoki, elementy dociskające ten przedmiot do uchwytu, na przykład w postaci prasy hydraulicznej (17), źródło prądu (42) z zaciskami dodatnim i ujemnym, anodę (18) umieszczoną w pewnej odległości od otworów (37a, 37b, 37c) wykonanych w uchwycie (13) i połączoną z dodatnim zaciskiem źródła prądu, katodę, którą stanowi powlekany przedmiot (10) połączony z zaciskiem ujemnym źródła prądu oraz zbiornik (14) z elektrolitem połączony układem (16) pompującym elektrolit stykający się z anodą poprzez otwory w uchwycie aż do zetknięcia się elektrolitu z powierzchnią powlekanego przedmiotu.

48a (P. 149970) 11.08.1971.
Pierwszeństwo: 13.08.1970

Juan Blas Sitges, Ovideo, Perfecto Martin Sagrado, Ovideo, Alfonso Sanz Alonso, Madryt, Hiszpania.

Sposób oczyszczania cynku z odpadów po cynkowni ogniwym, ścinków i innych odpadów tego metalu

znamienny tym, że rzeczony odpady stapia się, dodaje do nich metalu grupy IIa lub IIIa lub stopu metali tych grup, a następnie w reaktorze wyposażonym w wirnik stopioną masę miesza się, nadając jej ruch w obwodzie zamkniętym w płaszczyźnie pionowej od góry ku dołowi po osi reaktora, a od dołu ku górze po jego ścianach i przecinając strumień łopatkami mieszadła, co przyspiesza reakcję między metalicznymi składnikami oraz tworzenie i oddzielenie tlenków i związków glinu z żelazem.

Reaktor do realizacji sposobu według zastrz. 1—6, znamienny tym, że zawiera kadz przyjmującą odpady w stanie stopionym i odejmowane lub dające się odchylać na bok mieszadło umocowane osiowo na wale i połączone z silnikiem napędzającym.

48b (P. 146782) 10.03.1971.
Pierwszeństwo: 12.03.1970 — Francja

Societe de Fabrication d'Elements Catalytiques, Bollene, Francja, (Rene Clement, Pierre Manfredi).

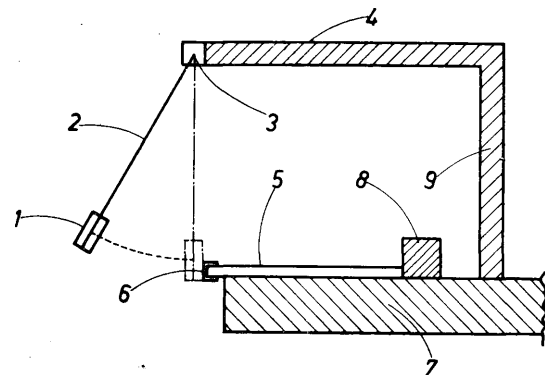
Środek powłokowy w postaci żyłki z otuliną, do stosowania przy użyciu palnika, składający się z rdzenia, stanowiącego mieszaninę proszku nieorganicznego i organicznego środka wiążącego oraz z zewnętrznej organicznej otuliny, znamienny tym, że rdzeń, zawiera dodatkowo małą ilość nieorganicznego związku powodującego w temperaturze spalania organicznego środka wiążącego utrzymanie spójności cząstek proszku aż do momentu ich całkowitego stopienia.

48b (P. 155351) 12.05.1972.
Pierwszeństwo: 21.05.1971 — Wielka Brytania

Glaverbel, Bruksela, Belgia, (Pierre Laroche, Francois Toussaint, Emanuel Lambert, Jean Schottey).

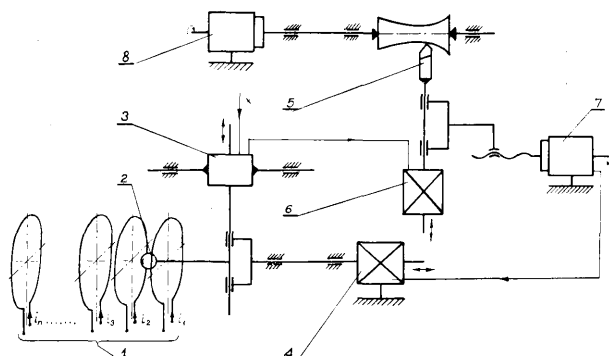
Sposób zabezpieczenia krawędzi przedmiotu wykonanego z tworzywa szklistego lub szklistokrystalicznego, w którym występują powierzchniowe naprężenia ściskające powstałe podczas hartowania chemicznego, znamienny tym, że zabezpieczającą powłokę lub powłoki nakłada się na krawędzie przy czym powłokę lub powłoki przymocowuje do przedmiotu.

Przedmiot o krawędzi z tworzywa szklistego lub szklistokrystalicznego, na powierzchni której występują naprężenia ściskające powstałe na skutek chemicznego hartowania, znamienny tym, że ma zabezpieczającą powłokę przymocowaną do części jego powierzchni.

49a (P. 134822) 14.04.1969.
Politechnika Krakowska Katedra Obrabiarek, Kraków, (Tadeusz Feuer).

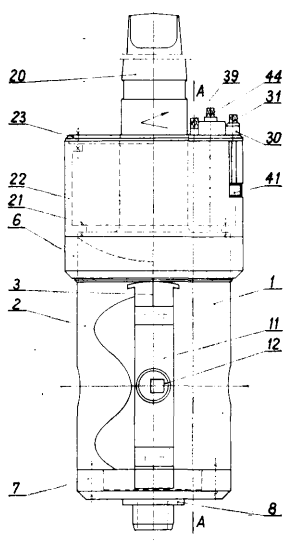
Układ zadający kształt krzywej lub powierzchni obrabianej, mający zastosowanie przy obróbce kopijowej na obrabiarkach skrawających, znamienny jest tym, że ruchy narzędzia lub przedmiotu kształtujące powierzchnię obrabianą, wymuszane są za pomocą modulowanego pola energetycznego wytwarzanego przez generator.

49a (P. 147151) 26.03.1971.

Huta „Zygmunt”, Bytom, (Józef Kasperczyk, Jan Sałajczyk, Henryk Sidło).

Głowica do wytwarzania powierzchni kulistych, mocowana we wrzecionie obrabiarki, mająca osadzony obrotowo suport skrotny z zamocowanym w nim imakiem nożowym, lub bezpośrednio samym nożem, oraz wyposażona w mechanizm posuwów przerywanych, znamieną tym, że ma dwuczęściowy korpus (3), w którego cylindrycznych otworach stopniowych biegnących współosiowo w obie strony od płaszczyzny podziału w obu jego częściach <1> i <2>, osadzony jest obrotowo na dwóch czopach (9) i (10) suport (11) zawierający mechanizm wysuwu imaka nożowego (12) lub noża, które wystają na zewnątrz poprzez podłużny otwór (19) w korpusie (3) głowicy, położony w płaszczyźnie obrotu suportu (11), który zaopatrzony jest w koło zębate (36) zazębiane z dwoma zębatkami (35) i (40) prowadzonymi w otworach cylindrycznych biegnących osiowo w korpusie (3) głowicy, przy czym jedna z nich współpracuje ze sprężyną naciskową (34), a druga kolejno poprzez śrubę (39), koło zębate (38) i wałek <24> współpracuje z mechanizmem regulowanych posuwów przerywanych umieszczonym w osłonie (22) przymocowanej do korpusu od strony chwytu stożkowego (20) głowicy.

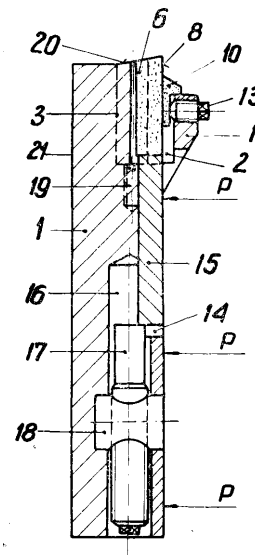

49a (P. 148956) 22.06.1971.

Fabryka Obrabiarek „Rafamet”, Kuźnia Raciborska, Polska, (Stanisław Kubiczek).

Nóż składany do obróbki wiórowej metali składający się z trzonka w którego wyjęciu usytuowana jest wkładka skrawająca, na płaszczyźnie natarcia, której umieszczony jest łamacz ustalany pionowo w trzonku i dociskany wraz z wkładką w kierunku do płaszczyzny podstawy trzonka za pomocą śrub osadzonych

w trzonku znamieną tym, że wkładka skrawająca (6) posiada usytuowaną poniżej płaszczyzny natarcia (8) przyzmię otrzymaną w wyniku przenikania się płaszczyzn pochyłych (7), którymi wkładka osadzona jest przyłgowo na ścięciach (5) rolek (4) osadzonych obrotowo i przesuwnie w otworach (3) trzonka przenikających się u góry z wyjęciem (2) dla wkładki (6) i łamacza (10), oraz tym że wyjęcie (2) ograniczone jest po bokach i z góry przez sztywną półkę (1) wyposażoną w śruby (13) celem przechylenia i mocowania wkładki w trzonku, a z tyłu przez powierzchnię czółową prostopadłą do wyjęcia lub czoło suwaka (15), który usytuowany jest poziomo w wybraniu (14), przy czym oporem dla suwaka (15) jest śruba regulacyjna (17) osadzona w otworze (16) końcówki trzonka, natomiast oparcie dla rolek (4) stanowią wkręty regulacyjne (19) leżące w osi otworów (3).

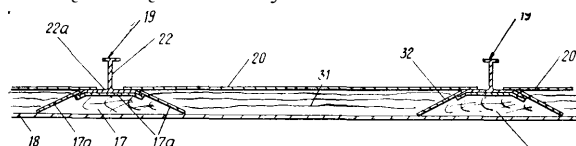

49h (P. 146815) 12.03.1971.

Pierwszeństwo: 19.03.1970 — Wielka Brytania

Conch International Methane, Limited Nassau, Wsypy Bahama, (Robert Glower Jackson, Edward Armstrong).

Sposób spawania arkuszy blachy przeznaczonej do tworzenia ścian zbiornika za pomocą łączenia elementów nakładanych na siebie wzdłuż przeciwległych krawędzi dwóch arkuszy znamieną tym, że do łączenia elementów stosowana jest wydłużona szyna nakładająca się na krawędź każdego arkusza przeznaczonego do spawania za pomocą zamontowanej maszyny spawalniczej ustawionej na szynie i przesuwanej wzdłuż tej szyny podczas spawania połączonych ze sobą krawędzi arkuszy.

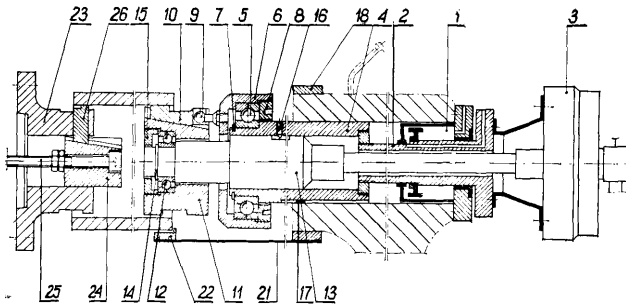

49m (P. 146064) 6.02.1971.

Zakład Badań i Doświadczeń Technologii Budowy Maszyn, Mikołów, (Mieczysław Szupiluk).

Urządzenie do mocowania na tokarkach elementów typu tuleje, zwłaszcza do mocowania rur w operacji toczenia powierzchni zewnętrznych i czół w jednym zamocowaniu, składające się z dwóch zespołów mocujących umieszczonych na wrzecionie i koniku tokarki, wyposażonych w samocentrujące powietrzne uchwyty szcękowe, znamienne tym, że konik tokarki

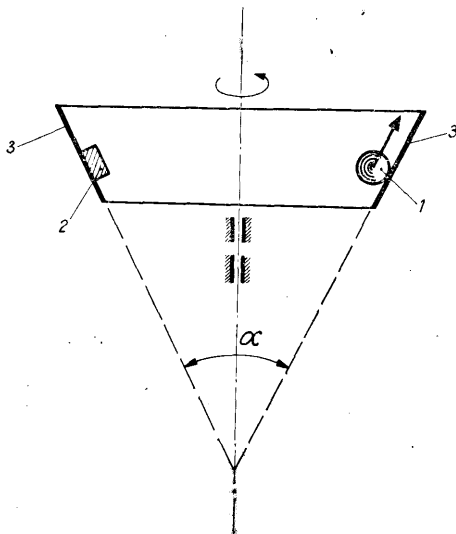
zaopatrzone jest w dodatkowy siłownik powietrzny lub hydrauliczny (1) z drążonym tłoczyskiem (2), którego jeden koniec związany jest sztywno z obudową znanego siłownika powietrznego (3) a drugi z tuleją (4) osadzoną przesuwnie w otworze konika, na której zamocowana jest obrotowo oprawa łożyska (6) z przymocowanymi do niej trzpieniami (9), których końce tworzą kształtowe połączenia suwliwe ze szczękami mocującymi (10) umieszczonymi przesuwnie w rowkach kształtowych głowicy rozporowej (11) zamocowanej obrotowo na czopie łącznika (13) osadzonego suwliwie w otworze tulei (4), przy czym drugi koniec łącznika (13) połączony jest sztywno z drążkiem tłokowym znanego siłownika powietrznego (3).

50d (P. 146980) 18.03.1971.

Instytut Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa, Warszawa, (Jerzy Gołąb).

Sposób oddzielania ciał kulistych od ciał o innych kształtach znamienny tym, że mieszaninę ciał kulistych (1) i ciał (2) o kształtach nieregularnych wprowadza się na wewnętrzną powierzchnię (3) stożka wirującego wokół osi pionowej, przy czym kąt wierzchołkowy stożka jest mniejszy lub równy podwojonejmu kątowi tarcia ślizgowego ciał (2) o jego powierzchnię (3) a odległości startowe ciał (1) są większe od wartości minimalnych, co powoduje ruch względny ciał (1) przy równoczesnym spoczynku ciał (2) względem powierzchni (3).

53k (P. 146961) 16.03.1971.

Zakłady Przetwórstwa Zbożowego, Wrocław, Polska, (Stanisław Brzostek, Leonard Lisiak).

Sposób produkcji płatków jęczmiennych przy zastosowaniu obróbki termicznej i nawilżającej znamienny tym, że do wygrzewania i nawilżania kaszy jęczmien-

nej, z której wytwarzane są płatki, stosowana jest para wodna przegrzana sucha, przy czym samo nagrzewanie z jednoczesnym nawilżaniem odbywa się dwustopniowo w dwóch separatorach ziarniaków (2) i (3) które w linii technologicznej ustawione są względem siebie szeregowo, zaś po wyjściu płatków z gniotownika są one jeszcze wygrzewane i dosuszane na podgrzewanej dwustopniowej pochylni (6).

53k (P. 150268) 31.09.1971.

Pierwszeństwo: 2.09.1970 — Dania

V. Berthelsen Industriel Commercial Co. A/S, Lundely 14, 2900 Hellerup, Dania, (Bernhard Spur).

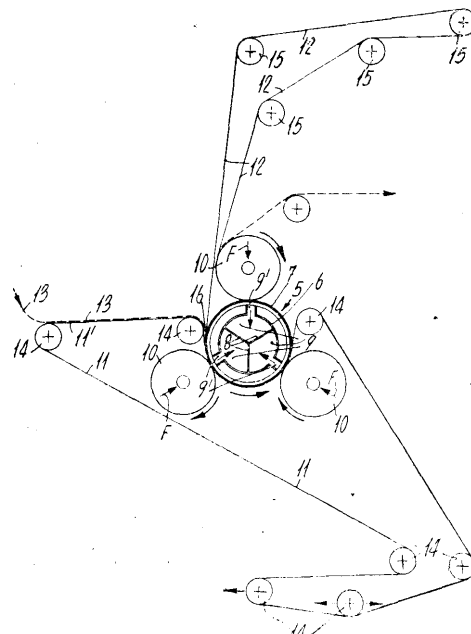
Sposób wytwarzania środka uzupełniającego pożywienie znamienny tym, że obojętne, przydatne fizjologicznie i łatwo dysocjujące sole sodu, wapnia, potasu i magnezu, łączy się w takich ilościach, że zawierają sód i potas o stosunku ilości atomów sodu i potasu od 1:5 do 1:22.

55d (P. 150146) 23.08.1971.

Pierwszeństwo: 5.09.1970 — Włochy

MARA ANSTALT, Vaduz, Lichtenstein, (Giuseppe Ortolani).

Urządzenie do oddzielania cieczy z wyrobów arkuszowych, znamienny tym, że działanie nacisku mechanicznego jest połączone z zasysaniem wilgoci od wewnątrz, a urządzenie zawiera wydrążony cylinder nieruchomy, którego wewnątrz jest podzielone na sektory, posiadające z zewnątrz wzdłużne kanały ssące, przepuszczalny cylinder zewnętrzny, obracający się przy wlotach kanałów ssących cylindra wewnętrznego, przynajmniej dwa zewnętrzne wałki dociskowe, działające wzdłuż promienia na powierzchnię przepuszczalnego cylindra, przy czym każdemu wałkowi dociskowemu przyporządkowany jest nieruchomy, wzdłużny kanał ssący, a ponadto ruch obrotowy jest nadawany przepuszczalnemu cylindrowi zewnętrznemu, z którego jest przekazywany na wałki dociskowe, przy czym dwa filcowe pasy przenośnikowe bez końca, zamknięte w dwóch oddzielnych obwodach, obejmują przepuszczalny cylinder zewnętrzny w przybliżeniu na trzech czwartych jego obwodu i zamykają między sobą arkusz, z którego ma być usunięta ciecz i który jest przemieszczany między nimi do góry, by następnie pozwolić mu spaść na dół.

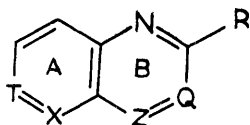

57b <P. 149954> 10.08.1971.

Pierwszeństwo: 11.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Kalie Aktiengesellschaft, Wiesbaden-Biebrich, NRF.

Fotopolimeryzująca masa do kopiowania zawierająca co najmniej jeden środek wiążący, co najmniej jeden związek zdolny do polimeryzacji i co najmniej jeden fotoinicjator, znamienna tym, że fotoinicjator zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym Z i Q są od siebie różne i oznaczają albo atom azotu albo grupę C—R', X i T są takie same lub różne i oznaczają atom azotu lub grupę C—R', R i R' są takie same lub różne i oznaczają rodniki alifatyczne, aromatyczne lub heterocykliczne R'', oznacza atom wodoru lub resztę organiczną, przy czym pierścień A zawiera dalszą resztę o znaczeniu R'' lub skondensowany z nim pierścień benzenowy.

57b (P. 150100) 19.08.1971.

Pierwszeństwo: 20.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Kalie Aktiengesellschaft, Wiesbaden-Biebrich, NRF.

Światłoczuła masa do kopiowania do wytwarzania form do druku sitowego, zawierająca produkt kondensacji aromatycznego związku dwuazoniowego oraz hydrofilowy utwardzalny środek wiążący, znamienna tym, że produkt kondensacji zawiera co najmniej po jednym członie ogólnego typu A(—D)_n oraz B, złączonych ze sobą podwójnie wiążącymi mostkami, które stanowią pochodne zdolnego do kondensacji związku karbonylowego, przy czym A oznacza resztę związku, zawierającego co najmniej dwa izo- lub heterocykliczne pierścienie aromatyczne i zdolnego w kwaśnym środowisku do kondensacji w co najmniej jednym miejscu cząsteczki z aktywnym związkiem karbonylowym, D oznacza grupę soli dwuazoniowej, znajdującą się przy węglu aromatycznym związku A, n oznacza liczbę całkowitą 1—10, a B oznacza resztę związku wolnego od grup dwuazoniowych, zdolnego w kwaśnym środowisku do kondensacji w co najmniej jednym miejscu swej cząsteczki z aktywnym związkiem karbonylowym, przy czym anion soli dwuazoniowej jest pochodną alifatycznego kwasu jednosulfonowego o 1—6 atomach węgla.

57b (P. 150254) 30.08.1971.

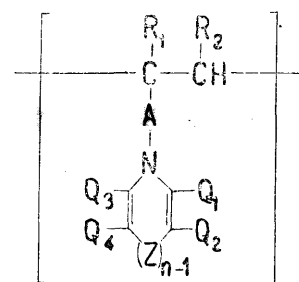
Pierwszeństwo: 1.09.1970 — Wielka Brytania

Agfa — Gevaert N. V., Mortsel, Belgia, (Urbain Leopold Laridon, Josef Willy Van den Houde).

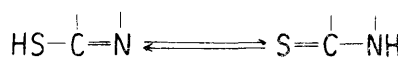
Sposób wykonywania zapisów fotograficznych i reprodukcji z zastosowaniem materiału światłoczułego w skład którego wchodzi co najmniej spiropiran i co najmniej jeden związek czuły na działanie promieniowania nadfioletowego i który wystawiony na działanie światła nadfioletowego tworzy z wymienionym spiropiranem oraz co najmniej jeden związek należący do następujących grup, a mianowicie do grupy związków organicznych zawierających dwa rodniki o różnym powinowactwie elektronowym, włączając w to grupy lub atomy o różnym powinowactwie elektronowym połączone ze sobą układem sprzężonym; grupy związków organicznych zawierających aromatyczny rdzeń lub układ pierścieniowy, w którym dwa sąsiednie atomy węgla są wspólne dla wymienionego rdzenia i drugiego pierścienia, który nie ma charakteru aromatycznego, a który w jednej pozycji związany jest z aromatycznym rdzeniem lub układem pierścieniowym wiązaniem węgiel—węgiel, a w innym związany jest z tym samym rdzeniem

lub układem pierścieniowym poprzez elektronodonorową grupę, przy czym wspomniany rdzeń lub układ pierścieniowy może być podstawiony, do grupy polimerów, których powtarzającą się jednostką podstawową jest przedstawiona wzorem 1, w którym Z oznacza atom siarki lub pojedyncze wiązanie, A oznacza pojedyncze wiązanie lub dwuwartościowy rodnik węglowodorowy, R₁ oznacza wodór lub niższy alkil, R₂ oznacza wodór lub niższy alkil, Q₁ i Q₂ oznaczają atom wodoru lub, łącznie, atomy zamykające karbocykliczny pierścień, ewentualnie podstawiony, Q₃ i Q₄ oznaczają atom wodoru lub, łącznie, atomy zamykające karbocykliczny pierścień, ewentualnie podstawiony, a n oznacza liczbę 1 lub 2; do grupy azotowych związków organicznych zawierających grupę tiolową o wzorze 2 lub jej odmianę tautomeryczną o wzorze 2a; do grupy związków nieorganicznych o charakterze zasadowym lub amfoterycznym, z których pod wpływem aktywującego promieniowania elektromagnetycznego uwalniają się elektrony, znamienny tym, że wymieniony materiał światłoczuły naświetla się informacyjnie promieniowaniem elektromagnetycznym w dawce wystarczającej do bezpośredniego wytworzenia widzialnego obrazu.

Światłoczuły materiał stosowany do wykonywania sposobu według nadający się do zapisu bezpośrednio widzialnego obrazu w wyniku informacyjnego naświetlania aktywującym promieniowaniem elektromagnetycznym, znamienny tym, że zawiera co najmniej jeden spiropiran i co najmniej jeden związek czuły na działanie promieniowania nadfioletowego, który wystawiony na działanie światła nadfioletowego tworzy z wymienionym spiropiranem sól barwnikową oraz co najmniej jeden związek należący do następujących grup, a mianowicie do związków organicznych zawierających dwa rodniki o różnym powinowactwie elektronowym, włączając w to grupy lub atomy o różnym powinowactwie elektronowym połączone ze sobą układem sprzężonym; związków organicznych zawierających aromatyczny rdzeń lub układ pierścieniowy, w którym dwa sąsiednie atomy węgla są wspólne dla wymienionego rdzenia i drugiego pierścienia, który nie ma charakteru aromatycznego, a który w jednej pozycji związany jest z aromatycznym rdzeniem lub układem pierścieniowym wiązaniem węgiel—węgiel, a w innym związany jest z tym samym rdzeniem lub układem pierścieniowym poprzez elektronodonorową grupę, przy czym wymieniony rdzeń lub układ pierścieniowy może być podstawiony: polimerów, których powtarzającą się jednostką podstawową jest wzór 1, w którym Z oznacza atom siarki lub pojedyncze wiązanie, A oznacza pojedyncze wiązanie lub dwuwartościowy rodnik węglowodorowy, R₁ oznacza wodór lub niższy alkil, R₂ oznacza wodór lub niższy alkil, Q₁ i Q₂ oznaczają atom wodoru lub, łącznie, atomy zamykające karbocykliczny pierścień, ewentualnie podstawiony, Q₃ i Q₄ oznaczają atom wodoru lub, łącznie, atomy zamykające karbocykliczny pierścień, ewentualnie podstawiony, a n oznacza liczbę 1 lub 2; azotowych związków organicznych zawierających grupę tiolową o

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 2a

wzorze 2 lub jej tautomer to jest grupę tionową o wzorze 2a, związków nieorganicznych o charakterze zasadowym lub amfoterycznym, z których pod wpływem aktywującego promieniowania elektromagnetycznego uwalniają się elektrony oraz; związków stanowiących czynnik przeciwwadymiający, takich jak trójarylowy związek pierwiastka V grupy układu okresowego i/lub wykazujący zawadę przestrzenną fenol.

57e (P. 148210) 17.05.1971.

Pierwszeństwo: 20.05.1970 — Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej (Arun K. Chetterji, Marianne Custozzo, Demosthenes K. Kiriazides, John J. Russell, Jr. i John P. Serio).

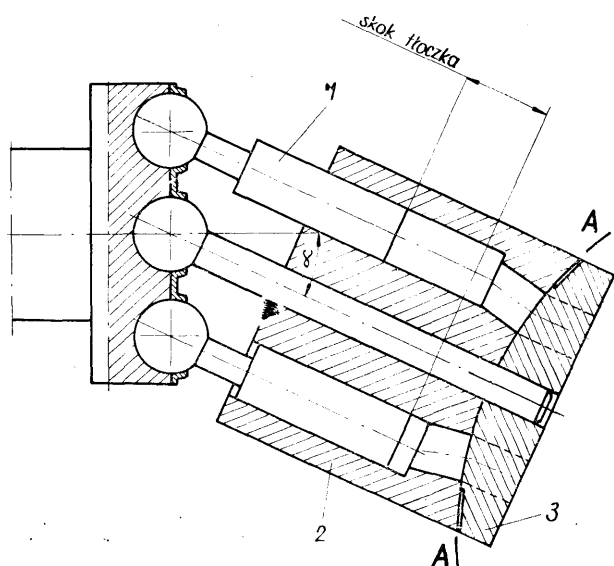
Wywoływacz elektrostatograficzny w którego skład wchodzi w tym cząstki dobrze rozdrobnionego proszku wywołującego o przeciętnych wymiarach ziarna mniejszych od 30 mikronów, znamienny tym, że w jego skład wchodzi ponadto mniejsza, licząc w stosunku do masy proszku wywołującego, domieszka cząstek krzemionki, w której atomy krzemu na powierzchni są połączone chemicznie wiązaniem poprzez atom tlenu z atomami krzemu, do których są przyłączone od jednej do trzech grup organicznych za pośrednictwem wiązania krzem—węgiel.

Sposób wywoływania utajonego obrazu elektrostatycznego przy pomocy wywoływacza według zastrz. 1 do 11 znajdującego się na powierzchni, znamienny tym, że składową powierzchnię doprowadza się do zetknięcia się z wywoływaczem elektrostatograficznym.

59a (P. 147620) 17.04.1971.

Fabryka Urządzeń Budowlanych „Hydroma”, Szczecin, (Piotr Kwiecień).

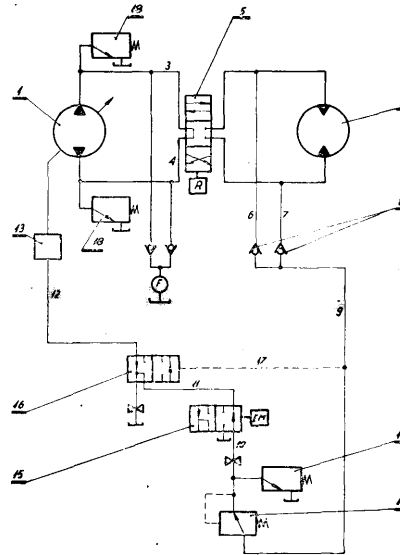
Pompa hydrauliczna wielotłoczkowa osiowa z kolektorowym rozrzędem czołowym płaskim lub sferycznym, z wirnikiem hydraulicznie dociskany do kolektora, znamienna tym, że na powierzchni czołowej kolektora (3) lub wirnika (2) ma półpełne, najkorzystniej półkoliste, co najmniej trzy wybrania (6), pozwalające na uzyskanie dużej powierzchni prowadzącej dla wirnika (2) bez naruszenia niezbędnego jego docisku do kolektora (3), a także na smarowanie całej powierzchni styku tych części bezpośrednio olejem przepływającym z ciśnieniowego kanału (5) kolektora (3) do bezciśnieniowego obszaru pompy.

59a (P. 147889) 30.04.1971.

Zakład Doświadczalny Maszyn Urabiających przy Piotrowickiej Fabryce Maszyn „FAMUR”, Katowice, (Jacek Cyruło, Rudolf Glanc, Zbigniew Tarnawski, Wiesław Łapiński, Franciszek Bobrowski, Reinhard Plinta).

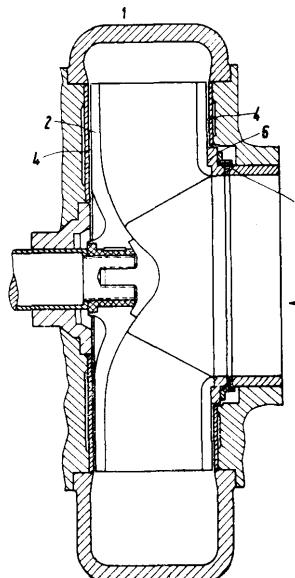
Urządzenie hydrauliczne do regulacji wydajności pompy w ciągniku hydraulicznym górniczych maszyn urabiających, mające cylinder hydrauliczny jednostronnego działania oddziaływujący na przesuwany kadłub pompy zasilany cieczą z pomocniczego obiegu hydraulicznego znamienne tym, że ma cylindryczną tuleję 20 osadzoną przesuwnie w tulei 23 związanej z tłoczyskiem 25 tłoka 24 i przesuwną obudowę pompy 1, natomiast nakrętka 22 związana z tuleją 20 przesuwana jest śrubą 27 połączoną z ręcznym pokrętkiem 28 przy czym między kołnierzami tulei 20 i 23 osadzona jest sprężyna dociskowa 26, a skok tłoka 24 ograniczony jest zderzakiem 21 związanym z nakrętką 22 i cylindryczną tuleją 20.

59b (P. 147445) 9.04.1971.

Rheinstahl Giesserei Aktiengesellschaft, Mülheim, NRF, (Walter Mische, Hans Monser, Hermann Schmelkel).

Odporna na ścieranie pompa promieniowa do podawania cieczy zmieszanej z ciałami stałymi, mająca pomiędzy korpusem pompy i wirnikiem szczelinę dla

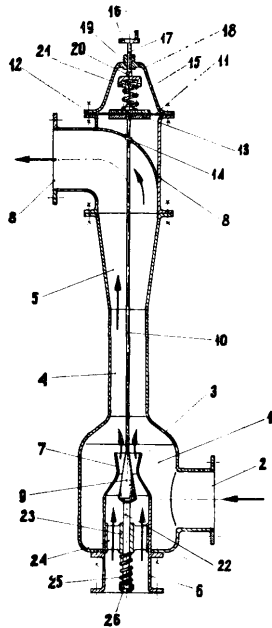

wody blokującej, rozciągającą się w kierunku średnicy zewnętrznej oraz w kierunku uszczelnienia od strony ssącej przestrzeni wody blokującej, przy czym ścianki boczne wirnika od strony czołowej przy końcu szczeliny dla wody blokującej są przykryte znajdującymi się w korpusie pompy kształtowymi pierścieniami, zniemienna tym, że narażone na ścieranie części korpusu (1) pompy i/lub wirnika (2) i/lub kształtowych pierścieni (3) oraz/lub uszczelnienia (5) przestrzeni wody blokującej wykonane są z nierdzewnego, ulepszanego w powietrzu staliwa, zawierającego w układzie ciężarowym 0,03—0,15% węgla, 11,0—17,00% chromu, 3,50—6,00% niklu, do 0,50% molibdeny.

59c (P. 147766) 26.04.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Zdzisław Przybylski).

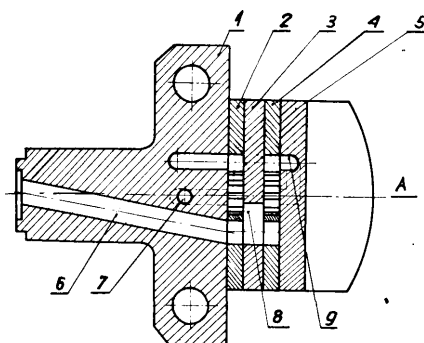
Regulowana strumienica zaopatrzona wewnątrz dyszy roboczej w nastawialną iglicę zniemienna tym, że ta nastawialna iglica (9) połączona jest za pośrednictwem łącznika (10) z elastyczną membraną (11), przy czym łącznik (10) jest przedłużeniem zwięzającej się strony nastawialnej iglicy (9), a położenie tej ostatniej zależne jest od odkształcenia elastycznej membrany (11).

59e (P. 146712) 6.03.1971.

Kombinat Typowych Elementów Hydrauliki Siłowej „Delta-Hydral” Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego im. Bolesława Krzywoustego, Zakład Wiodący, Wrocław, (Stanisław Gołąb, Wiktor Suchy, Stanisław Gołąb, Zbigniew Chromiec, Władysław Puchalski).

Pompa zębata przedzalnicza dwustrumieniowa zwłaszcza do dozowania stopionego polimeru, zawierająca

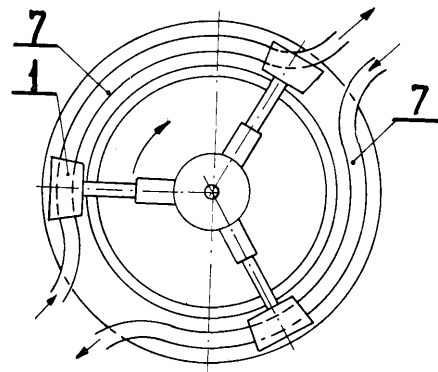

korpus oraz dwa zespoły pompujące, zniemienna tym, że zespoły pompujące (2) i (4) umieszczone są po jednej stronie korpusu w układzie posobnym i przedzielone płytką pośredniczącą (3), w której wykonane jest wybranie (8) połączone z kanałkiem zasilającym (7), wykonanym w korpusie pompy (1).

59e (P. 147384) 6.04.1971.

Stocznia Szczecińska im. A. Warskiego, Szczecin, (Mieczysław Skrzymowski).

Pompa rolkowa ssąco tłocząca, zniemienna tym, że ma robocze rolki (1) osadzone na zewnętrznych końcach ramion (2), a na wewnętrznych końcach tych ramion (2) ma zamocowanie zębate lub ciernie koła (3) połączone z napędzającym je kołem (6) zaklinowanym na wałku (5), przy czym na podstawie (11) jest oparty w jednym lub kilku odcinkach elastyczny wąż (7), po którym przetaczają się robocze rolki (1).

61b (P. 149189) 1.07.1971.

Pierwszeństwo: 13.07.1970 — Wielka Brytania

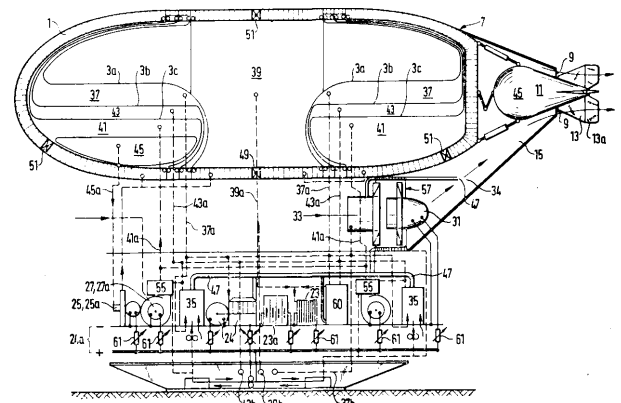
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Graham Hughes).

Środek gaśniczy, zniemienny tym, że zawiera środek pianotwórczy, wodę, środek opóźniający powstawanie płomienia i stanowiący związek zawierający chlorowec o temperaturze wrzenia w zakresie temperatury od —100°C do 200°C i środek powierzchniowo czynny zawierający w cząsteczce końcowy alifatyczny łańcuch perfluorowęglowy o co najmniej 3 atomach węgla.

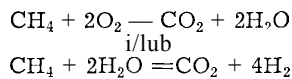
62a¹ (P. 146541) 27.02.1971.

Hermann Papst St. Georgen, NRF.

Sposób napędzania sterowców bez zastosowania stałego lub ciekłego paliwa, zniemienny tym, że gaz nośny, zwłaszcza metan, zawarty w komorach nośnych sterowca wykorzystuje się jako paliwo dla silników spalinowych, urządzeń ogrzewczych lub pieców katalizatorowych, przy czym produkty spalania,

względnie reakcji pobranego gazu nośnego z tlenem pobranym z powietrza lub z parą wodną, to jest reakcji

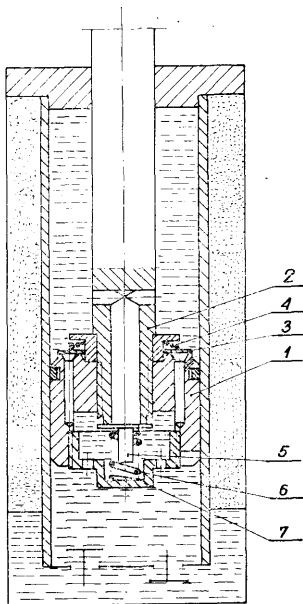

odprowadza się, w regulowanych ilościach, do innych komór nośnych w celu uzupełnienia ubytku waporu, względnie wytworzenia nowego, przy czym nadmiar pary może służyć do celów ogrzewczych, a nadmiar wodoru do wytwarzania prądu.

63c (P. 146952) 16.03.1971.

Fabryka Amortyzatorów „POLMO”, Krosno, (Stanisław Matusik).

Amortyzator hydrauliczny, teleskopowy, dwururowy do pojazdów mechanicznych a szczególnie do samochodów osobowych i dostawczych znamienny tym, że ma tłok (1) amortyzatora wewnątrz gwintowany i nakręcony na tłoczyko (2) drażnione wzdłużnie i poprzecznie, posiadające w swej końcowej części gniazdo zaworu odbicia (rozciągania).

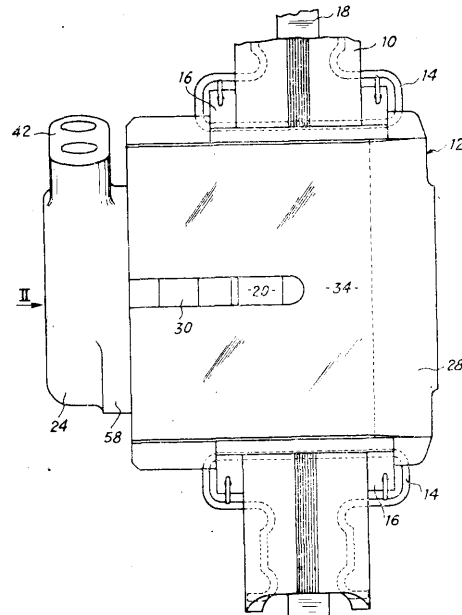

63c (P. 147084) 23.03.1971.

Pierwszeństwo: 25.03.1970 — Francja

Societe Anonyme D. B. A., Clichy, Francja, (Jean-Claude Girauldon).

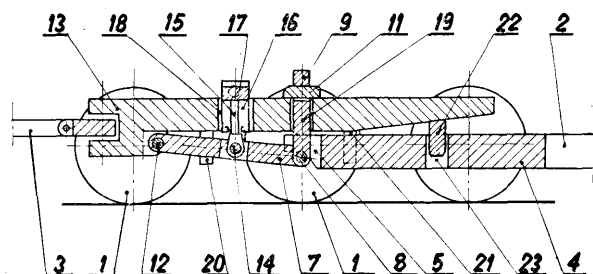
Hamulec tarczowy zawierający parę wkładek ciernych rozmieszczonych po obu stronach tarczy hamulcowej oraz zespół wspornika składający się z korpusu mającego na jednym końcu swej środkowej części, przebiegającej poprzecznie do tarczy hamulcowej, ramiona tworzące element o zasadniczym kształcie zbliżonym do litery „U” i stanowiące otwarty koniec korpusu, w których to ramionach zamocowany jest siłownik składający się z cylindra i tłoka dociskającego wkładki do tarczy hamulcowej, przy czym cylinder siłownika jest połączony z ramionami korpusu za pomocą złącza ślizgowego składającego się z występów na cylindrze lub ramionach i współpracujących z nimi rowków wykonanych odpowiednio w ramionach korpusu lub w cylindrze siłownika, znamienny tym, że rowki (38) i występy (44) złącza ślizgowego przebiegają po łuku, na części obwodu zewnętrznego cylindra siłownika (24) i na wewnętrznej powierzchni ramion (36) stanowiących otwarty koniec korpusu (32), przy czym środek tego łuku leży na osi cylindra siłownika (24).

63c (P. 148345) 19.05.1971.

Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn i Urządzeń Budowlanych, Warszawa, (Janusz Wróblewski, Ignacy Polkowski, Zbigniew Zaremba).

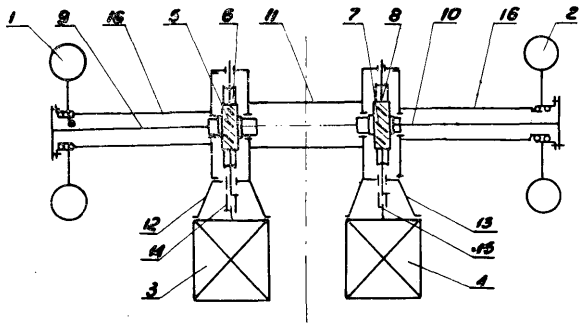
Przyczepa lub naczepa do przewozu ciężkich ładunków wyposażona w jeden lub dwa odcepiane wózki wieloosiowe oraz ramę opuszczoną na czas za- i wyładunku, znamienny tym, że rama (2) przyczepy lub naczepy jest zawieszona na dźwigni (7), której jeden koniec jest osadzony obrotowo na sworzniu (12) pod ramą (13) wózka (1) a drugi koniec jest wyposażony w czopy lub sworzeń (8) do zawieszania ramy (2) oraz w trzon (9) do łączenia dźwigni (7) z ramą (13) wózka, natomiast w miejscu pośrednim dźwignia (7) jest połączona z podnośnikiem (16) osadzonym w ramie (13) wózka.

63c (P. 148891) 18.06.1971.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Tadeusz Wydro, Paweł Topoliński, Ryszard Penar).

Most napędowy dla pojazdów mechanicznych z napędem elektrycznym, zwłaszcza do wózków transportowych, w którym każde koło mostu napędzane jest oddzielnym silnikiem elektrycznym, przy czym silniki te są podłączone do jednego źródła prądu, znamienny tym, że wał każdego silnika (3), (4) połączony jest z półosią (9), (10) danego koła napędzanego (1), (2) poprzez oddzielną przekładnię ślimakową odpowiednio (5, 6) i (7, 8).

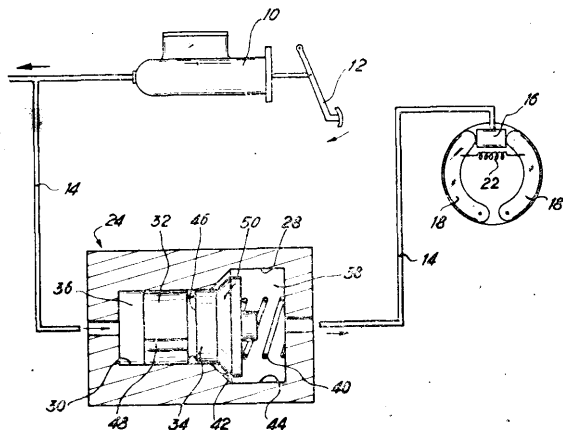

63c (P. 148987) 23.06.1971.

Pierwszeństwo: 25.06.1970 — Francja

Societe Anonyme DBA, Clichy, Francja (Pierre Montjourides).

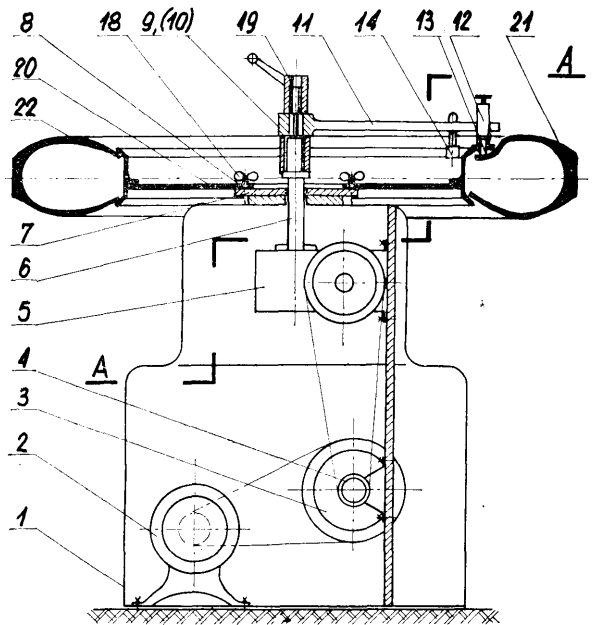
Automatyczny regulator do hamulca hydraulicznego, zawierający tłok umieszczony suwliwie w otworze obudowy, tworzący w tej obudowie komorę wlotową, przeznaczoną do połączenia jej ze źródłem zmiennego, hydraulicznego ciśnienia hamującego, oraz komorę wylotową, przeznaczoną do połączenia jej z komorą ciśnieniową o zmiennej objętości, należącą do przynajmniej jednego organu wykonawczego hamulca, element sprężynujący, przeznaczony do spychania tłoka w kierunku do komory wlotowej do oparcia o nieruchomy element oporowy w wymienionym otworze, oraz normalnie zamknięte urządzenie zaworowe, służące do połączenia komory wlotowej z komorą wylotową gdy skok tłoka w kierunku do komory wylotowej ma wartość większą niż określona, znamienny tym, że tłok (32) stanowi część zaworu wrzecionowego i posiada pierścieniowe pole (34), do regulacji połączenia pomiędzy jedną z komór (36) a wycięciem (42), wykonanym w obudowie i połączonym z drugą komorą (38), w funkcji względnego położenia wymienionej części zaworu wrzecionowego, tworzącej tłok (32), w otworze (28) w celu utworzenia normalnie zamkniętego zaworu sterującego połączenie pomiędzy komorami wlotową a wylotową.

63e (P. 148920) 18.06.1971.

Zakład Naprawczy Mechanizacji Rolnictwa, Zabkowice Śląskie, (Władysław Wiśniowski).

Urządzenie do zdejmowania i zakładania opon na koła pojazdów mechanicznych, zwłaszcza na koła ciągników rolniczych znamienny tym, że do górnej pokrywy korpusu (1) przytwierdzona jest płyta (7) z tulejkami ustalającymi (8), zaś na koniec wyprowadzonego z przekładni ślimakowej wałka (6) zakładane są, w zależności od wykonywanej czynności, ramię (11) lub ramię (15).

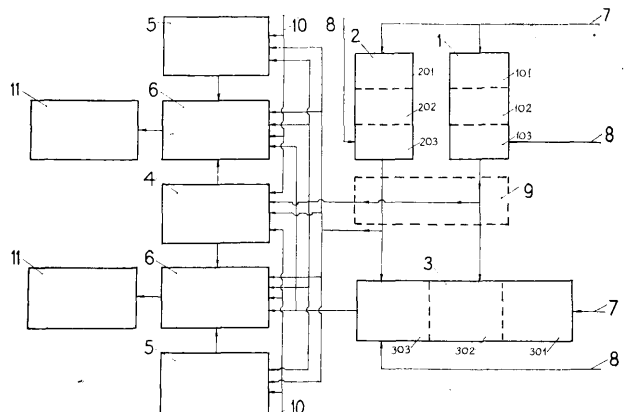

65a (P. 146944) 17.03.1971.

Pierwszeństwo: 20.03.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Ingenieurburoschiffbau, Rostock, NRD.

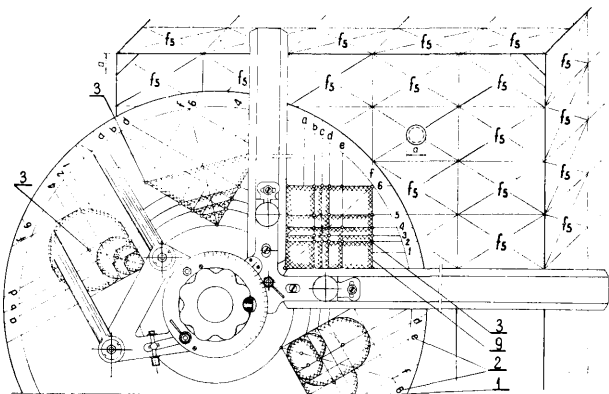
Układ technologiczny do montażu elementów sekcyjnych kadłuba okrętowego za pomocą zespołów maszynowych do montowania płaskich i giętych powierzchni poszycia kadłuba, złożonych z pojedynczych elementów, znamienny tym, że odpowiednio do podziału kadłuba statku na sekcje technologicznie podobne, zastosowany jest zamknięty cykl produkcyjny do prefabrykacji wspomnianych sekcji, oparty na zespołach znormalizowanych maszyn i urządzeń o wysokim stopniu mechanizacji i automatyzacji, w którym montaż sekcji wykonywany jest po jednorazowym ustawieniu we właściwej pozycji i mogących być w określonych przypadkach przedstawionymi tylko jako całość w celu dokonania operacji spawalniczych, przy czym tok operacji montażowych prowadzony jest systemem równoległego transportu i z zachowaniem technologicznej kolejności operacji spawalniczych, przy czym zespoły montażu częściowego 1 i 2 wyposażone są w maszyny montażowe pierwszym stopnia, służące do montowania sekcji o powierzchniach płaskich i giętych z pojedynczych elementów oraz zespoły montażu częściowego 4 i 3 wyposażone w maszyny drugiego stopnia — do montowania sekcji trójwymiarowych, jak na przykład sekcji F lub podwójne dna, z części jak również z pojedynczych elementów i z sekcji wykonanych na pierwszym stopniu.

65a (P. 149003) 23.06.1971.

Centrum Techniki Okrętowej Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Gdańsk, (Antoni Szatkowski).

Szablon do modułowego podziału powierzchniowego, znamienny tym, że stanowi go korzystnie przezroczysta tarcza (1) dowolnego kształtu z naniesioną na niej siatką podziału powierzchniowego określoną oznaczeniami literowo-cyfrowymi (2) rozmieszczonymi proporcjonalnie do boków elementarnych formatów podziału bezodpadowego arkusza dyspozycyjnego, przy czym otwarki (3) oznaczające zarysy figur lub ich środki są rozmieszczone w narożnikach figur o bokach prostych a leżą na osiach figur otoczonych krzywą.

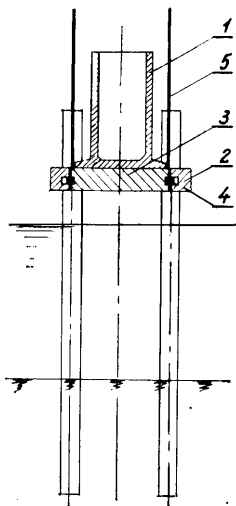

65a (P. 149027) 24.06.1971.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa-4”, Gdańsk, (Stanisław Onoszeko).

Sposób budowy wielkowymiarowych prefabrykatów pływających, znamienny tym, że prefabrykat (1) po wykonaniu na powierzchni pływak (3) zamocowane nad poziomem wody w konstrukcji pontonu, jest opuszczony wraz z całym pontonem na powierzchnię wody i podtopiony do stanu uzyskania pływalności przez pływak (3) wraz z umieszczonym na nim prefabrykatem (1) następnie zatapia się pływak (3) przy jednoczesnym prowadzeniu przez prowadnice (5) aż do momentu uzyskania pływalności przez prefabrykat (1), który w tym stanie po uprzednim podniesieniu korpusu (2), może być wyprowadzony i przetransportowany na miejsce wbudowania, natomiast pływak (3) po wbudowaniu w korpus (2), zaryglowaniu ryglami (5) i uniesieniu, nad poziomem wody może być użyty do następnego cyklu budowy prefabrykatu (1).

Urządzenie do budowy wielkowymiarowych prefabrykatów pływających, wykonane na bazie pontonu na szrudłach znamienny tym, że stanowi środkową część pontonu nazwaną pływakiem (3) zdolnym do przemieszczania się w pionie wzdłuż prowadnic (5)

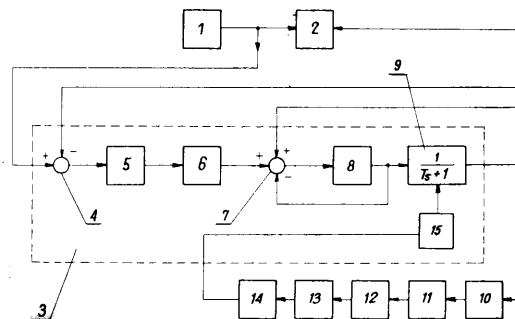

i do samodzielnego unoszenia na wodzie gotowego prefabrykatu (1) z możliwością zatapiania pływak (3) do momentu uzyskania pływalności przez prefabrykat (1).

65a (P. 149077) 26.06.1971.

Politechnika Poznańska, Poznań, (Piotr Krawczyk, Andrzej Maliński, Tadeusz Puchałka).

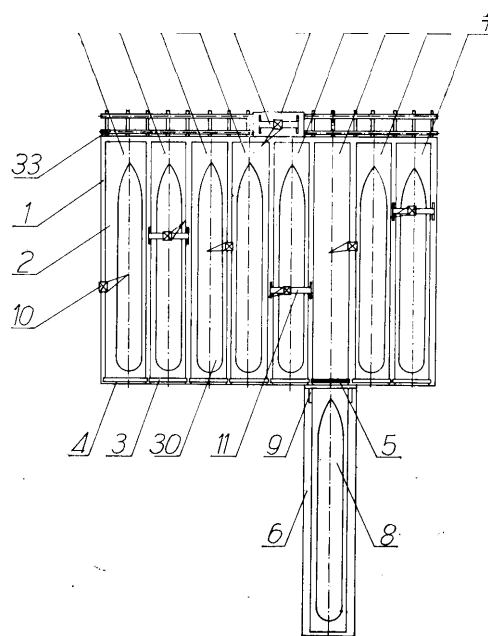
Układ pneumatycznego programowego sterowania zwłaszcza silnikiem spalinowym zawierający zadajnik pneumatyczny, zawór zwrotny, integrator bloku programowego, wzmacniacz wyjściowy, człon wykonawczy, regulator prędkości obrotowej i układ progowy znamienny tym, że zadajnik pneumatyczny (1) połączony jest z wejściem sumującym członu porównującego (4), a wyjście członu porównującego (4) połączone jest poprzez wzmacniacz (5) z elementem programowym (6), którego wyjście połączone jest z jednym wejściem sumującym członu porównującego (7), a człon porównujący (7) połączony jest za pośrednictwem wzmacniacza (8) o ujemnym sprzężeniu zwrotnym z wejściem członu inercyjnego (9), natomiast wyjście członu inercyjnego (9) połączone jest z wejściem odejmującym członu porównującego (4) z drugim wejściem sumującym członu porównującego (7) oraz poprzez wzmacniacz wyjściowy (10) z członem wykonawczym (11) przy czym układ progowy (14) steruje układem przełączającym (15), który zmienia stałą czasową członu inercyjnego (9) powoduje tym samym zmianę stałej czasowej integratora bloku programowego (3).

65b (P. 139170) 28.02.1970.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa-4”, Gdańsk, (Stanisław Onoszeko, Alfons Targan).

Suchy dok nalewany, mający komory obudowane ścianami i zamykane bramą, usytuowany na nabrzeżu przy akwie, znamienny tym, że ma postać kon-

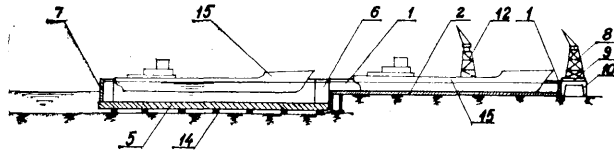

struktury wielokomorowej z komorami (A—H) ustawionymi obok siebie, których wloty tworzą płaszczyznę pionową leżącą w linii cumowniczej nabrzeża, oraz zaopatrzonej jest w pontonowy podnośnik (6) do podnoszenia, przemieszczania i opuszczania statku (8) w stanie pływalności, a zestaw komór (A—H) wyposażony jest w jedną pływającą bramę (5), ustawioną we wlocie żądanej komory (A—H) i zamykającą tę komorę (A—H).

65b (P. 149026) 24.06.1971.
 Patent dodatkowy do patentu nr (P. 139170)

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa-4”, Gdańsk, (Bolesław Mazurkiewicz, Stanisław Onoszko, Alfons Targan).

Suchy dok nalewany według patentu nr (zgłoszenia patentowego nr P. 139.170), zamienny tym, że pontonowy podnośnik (5) osadzony jest na ślizgach (14), usytuowanych przed wlotami komór dokowych, po których jest on przemieszczany poprzecznie do swej osi głównej, a dno (4) komory remontowo-awaryjnej zagłębione jest częściowo poniżej poziomu wody w basenie stoczniowym, podczas gdy dna (2) komór produkcyjnych usytuowane są w zasadzie nad tym poziomem, przy czym podnośnik (5) służy do obsługi zarówno komór produkcyjnych jak i komory lub komór remontowo-awaryjnych.

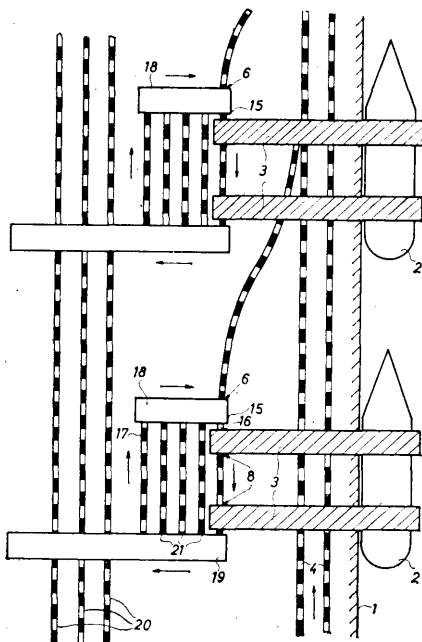

65j (P. 148913) 19.06.1971.

Pierwszeństwo: 24.06.1970, 8.08.1970 — Niemiecka Republika Federalna

Salzgitter Aktiengesellschaft, Salzgitter-Drütte, NRF, (Kurt Alsen).

Sposób wyladowania i/lub załadowania w portach statków, zawierających jednostki ładunkowe, zwłaszcza kontenery, przy którym co najmniej jeden, przesuwny i ustawny w każdorazowe położenie ładunkowe most przeładunkowy przenosi jednostki ładunkowe między każdorazowo przyjmującym lub oddającym statkiem a dowożącymi środkami transportowymi, znamienny tym, że jednostki jezdne każdorazowo wprowadzonego po stronie ładunku głównego środka transportowego, wychodząc z co najmniej jednej stacji zasilającej, transportuje się na zamkniętej w sobie drodze transportowej do nastawnych z mostem lub mostami przeładunkowymi po stronie statku zainstalowanych nadawczych lub oddawczych stacji mostu i stąd do kilku, przewidzianych dla różnych dalej transportujących po stronie ładunku środków transportowych, nadawczych lub oddawczych stacji transportu, a w tych nadawczych lub oddawczych stacjach mostu i doprowadza się z zamkniętej w sobie drogi transportowej bądź jednostki jezdne załadowane jednostkami ładunkowymi bądź same jednostki ładunkowe i doprowadza się do poszczególnych prowadzących dalej środków transportowych lub zabiera się z doprowadzających środków transportowych i wprowadza się na drogę transportową.

Urządzenie transportowe stosowania sposobu według zastr. 1 do 6 znamiennie tym, że w obszarze zasilania mostu przeładunkowego (3) lub mostów przeładunkowych ułożona jest zamknięta w sobie droga transportowa (5, 13, 15) dla jednostek jezdnych, a jednostki jezdne są sterowane przez zainstalowane w samej drodze transportowej środki napędowe lub przez osobne środki napędowe oraz można je przesuwać w sposób regulowany.

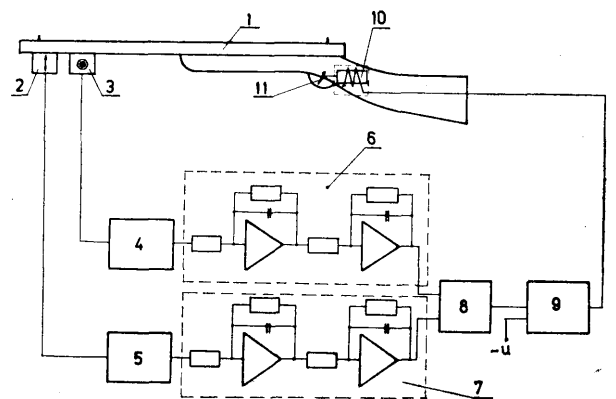
66b (P. 137379) 8.12.1969.
 Zdzisław Nowicki, Warszawa, Polska.

Urządzenie do otwierania i zamykania górnych wietrzników w pozycji stojącej użytkownika. Tekst zgłoszenia został umieszczony w klasie 37g¹ na str. 56.

72a (P. 148937) 21.06.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Cybernetyki Stosowanej, Warszawa, (Jędrzej Milczarski).

Elektroniczny wspomagacz spustu broni strzelającej, znamienny tym, że zawiera przyspieszeniomierz (2) i (3) dla ruchu pionowego i poziomego przymocowane do broni, których wyjścia, przekazujące w formie sygnałów elektrycznych informacje o aktualnych przyspieszeniach, są podłączone do wejść wzmacniaczy (4) i (5) połączonych przez podwójne integratory (6) i (7) z sumującym blokiem (8), którego wyjście jest połączone przez wzmacniacz operacyjny (9) z cewką elektromagnesu (10) mającego rdzeń połączony mechanicznie z językiem spustowym (11), przy czym pojemności podwójnych integratorów (6) i (7) są zbocznikowane dużymi opornościami.

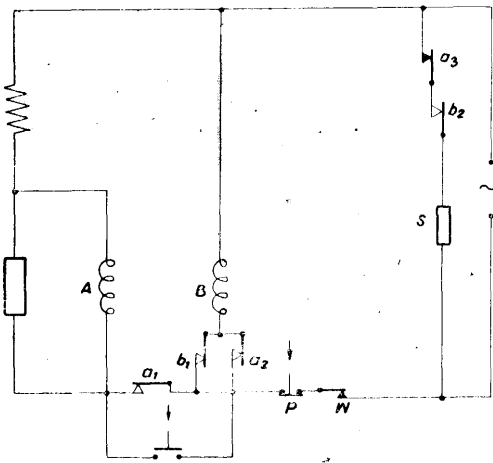

74a (P. 148893) 18.06.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Romuald Mundkowski).

Sygnalizator wydarzenia znamienny tym, że stanowi połączenie równoległe obwodu przekaźnika startowego, obwodu przekaźnika roboczego i obwodu sygnalizacji dołączonych wspólnie do zasilania, przy czym obwód przekaźnika startowego zawiera w połączeniu szeregowym cewkę napędową (A) przekaźnika starto-

wego z bocznikowaną termistorem (T), opornik (R) i zestyk czynnny (a1) tego przekaźnika bocznikowany zestykiem czynnym startowym (Z); obwód przekaźnika roboczego zawiera w połączeniu szeregowym cewkę napędową (B) przekaźnika roboczego i zestyk czynnny (b1) tego przekaźnika bocznikowany zestykiem czynnym (a2) przekaźnika startowego, a obwód sygnalizacyjny zawiera w połączeniu szeregowym element sygnalizacyjny (S) oraz zestyk bierny (a3) przekaźnika startowego i zestyk czynnny (b2) przekaźnika roboczego oraz całość zawiera, w razie potrzeby, wyłącznik zasilania (W).

75c

(P. 146782)

10.03.1971.

Pierwszeństwo: 12.03.1970 — Francja

Societe de Fabrication d'Elements Catalytiques, Bollene, Francja, (Rene Clement, Pierre Manfredi).

Środek powłokowy w postaci żyłki z otuliną, do stosowania przy użyciu palnika. Tekst zgłoszenia został zamieszczony w klasie 48b na str. 72.

75c

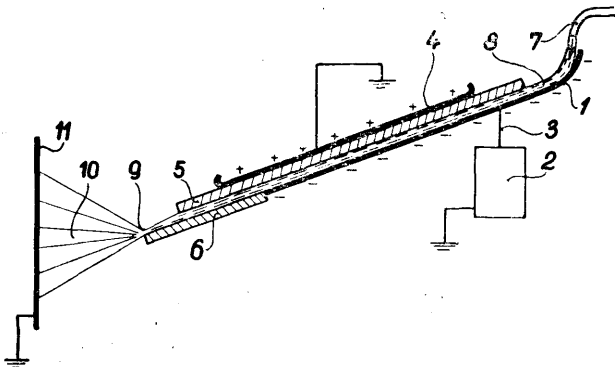
(P. 149270)

7.07.1971.

Pierwszeństwo: 31.07.1970 — Węgierska Republika Ludowa

Hajtómu es Felvonnguar, Budapeszt, Węgierska Republika Ludowa, (Gyorgy Benedek, Andras Buday, Andras Bese).

Sposób nanoszenia powłok metodą elektrostatyczną, wytwarzanych z lakierów, proszków, materiałów włóknistych i tym podobnych, w którym elektrostatycznie naładowany materiał zostaje napyłony na przedmiot, posiadający przeciwny ładunek elektryczny, znamienne tym, że materiał przed rozpylaniem zostaje elektrycznie naładowany w polu elektrycznym kondensatora, który składa się z dwóch, odizolowanych dielektrykiem naprzeciwległych elektrod, przy czym będące pod wysokim napięciem elektrody posiadają ładunki o przeciwnych znakach i są usytuowane blisko siebie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, składające się z głowicy nachylającej i kanału doprowadzającego napyłany materiał do tejże głowicy oraz z elektrody połączonej ze źródłem wysokiego napięcia, która z tego źródła otrzymuje ładunek elektryczny o znaku przeciwnym do ładunku występującego na przedmiocie napyłanym, znamienne tym, że elektroda (1) z ładunkiem o znaku przeciwnym względem ładunku na przedmiocie napyłanym (11) jest usytuowana w bardzo małej odległości od elektrody (4) o znaku przeciwnym, przy czym obydwie elektrody tworzą kondensator i że kondensator jest zmontowany przed głowicą napyłającą wewnątrz kanału (8) doprowadzającego materiał do napyłania.

76b

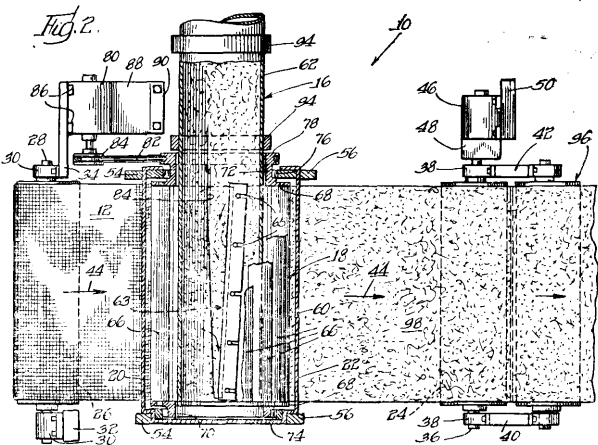
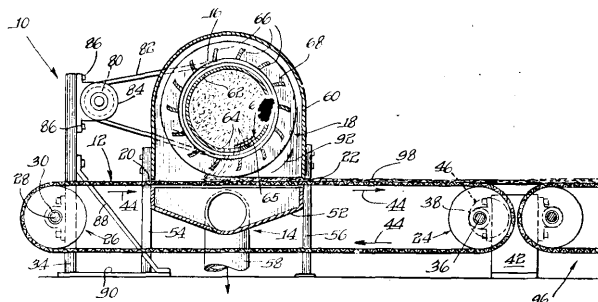
(P. 149187)

1.07.1971.

Pierwszeństwo: 2.07.1970 — Stany Zjednoczone Ameryki

Union Carbide Corporation, New York, USA, (Ewald Albert Kamp).

Urządzenie do wytwarzania bezspłotowej tkaniny, znamienne tym, że posiada perforowany przenośnik zawierający przedział roboczy przeznaczony do umieszczenia gromadzącej się fibry i urządzenie ssące ustawione naprzeciw jednej z powierzchni roboczych przedziału przeznaczonych do wytłaczania przepływającej fibry przez przedział, który zasilany jest fibrową zawiesiną do przedziału połączonego z wylotowym zakończeniem urządzenia zasilającego wyposażonego w pewną ilość o kształcie łukowym wypływowych otworów oraz urządzenia napędowego bębna wyposażonego w otwory, za pomocą których następuje podział powierzchni w roboczym przedziale i rozłożenia na niej warstwy fibry.

76a

(P. 148166)

14.05.1971.

Toray Industries Inc. Tokio, Japonia, (Shoij Ito, Mitsuhiro Okamoto, Katsumi Hasegawa).

Sposób nawijania kilku przędzy, znamienne tym, że prowadzi się przędę za pomocą kilku indywidual-

nych prowadnic, tworzy się wiązkę przędzy i utrzymuje się w odległości od wirującego dzielonego bębna, posiadającego kilka łączących się ze sobą rowków kierunkujących, każdy naprzeciwko jednej z prowadnic, utrzymuje się naciągniętą wiązkę przy elementach zwijających oraz zwalnia się wiązkę, przy utrzymywaniu naciągu w celu wprowadzenia jej do rowków kierunkujących i zapoczątkowania ruchu każdej przędzy naprzeciwko prowadnicy, którą ominęła.

Nawijarka do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że składa się z kilku indywidualnych prowadnic przędzy, bębna dzielonego, posiadającego kilka połączonych ze sobą rowków kierunkujących, przy czym każdy z nich znajduje się naprzeciwko jednej prowadnicy, dalej detali tworzących wiązkę wszystkich przędzy, dochodzących od strony prowadnic i utrzymujących tę wiązkę pod naciągiem zdala od rowków kierunkujących dzielonego bębna, oraz elementów zwijania przędzy za dzielonym bębniem tak, że po zwolnieniu wiązki wchodzi do przynależnego rowka, celem rozpoczęcia nawijania.

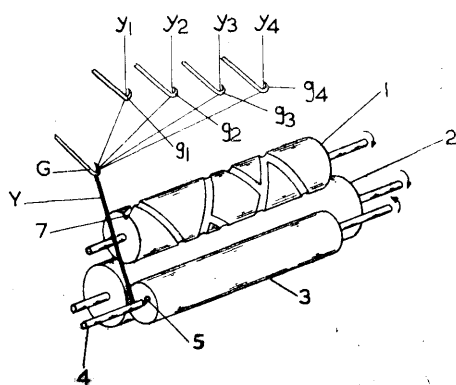

Fig. 1

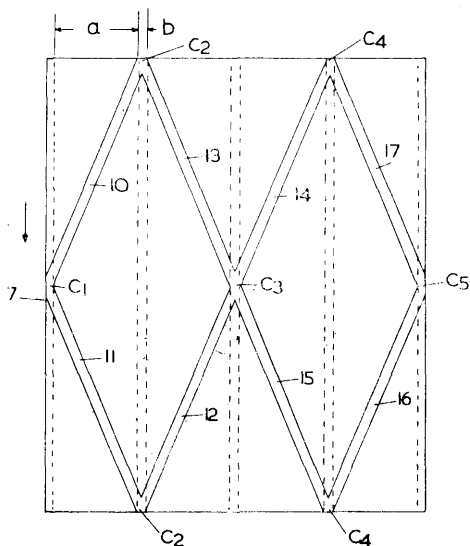

FIG. 4.(A)

78c (P. 138838) 17.02.1970.

Zjednoczenie Kamieniopolów Drogowych, Wrocław, (Tadeusz Szyszowski, Stanisław Brzóska, Wiesław Koźlik).

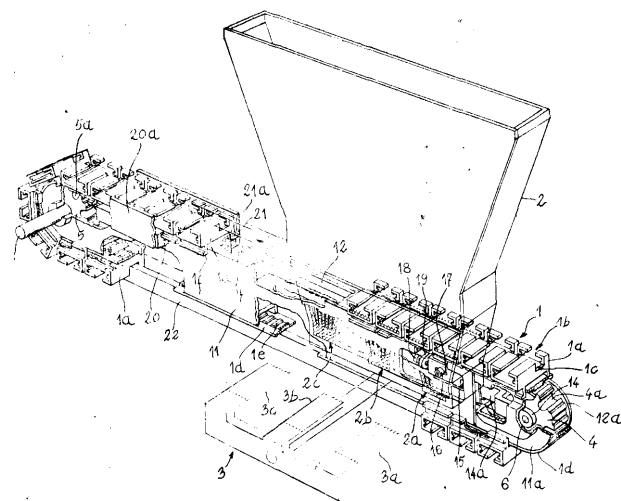
Sposób przyrządzania ładunku wybuchowego z trotylu i saletry amonowej znamienny tym, że trotyl i saletrę amonową układa się bezpośrednio w komorze strzałowej w opakowaniu fabrycznym.

79b (P. 148053) 10.05.1971.

Pierwszeństwo: 2.11.1970 — Włochy

G.D. Societa in Accomandita Semplice di Enzo Seragnoli e Ariosto Seragnoli, Bologna — Włochy.

Przenośnik maszyny pakującej papierosy, posiadający pojemniki umieszczone jeden obok drugiego, do których wkładane warstwami leżącymi jedna na drugiej papierosy znamienny tym, że zawiera taśmę (1d) na której jednej stronie znajdują się występy (1e) ukształtowane wzdłuż długości tej taśmy przy czym taśma ta ma kształt zamkniętej petli, osadzonej poziomo na kołach zębatych (4) (5) a występy (1e) ukształtowane są poprzecznie do długości tej taśmy i zazębiają się z tymi kołami, przy czym na przeciwległej stronie tej taśmy znajdują się pojemniki (1a) a taśma (1d) wykonana jest z nierozciągliwego, elastycznego materiału i znajduje się wewnątrz skrzynkowych płyt ochronnych (11—11a) i (12—12a) oraz prowadzona jest poziomo przez elementy prowadzące.

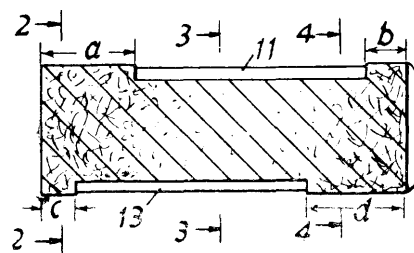

79b (P. 150881) 2.10.1971.

Pierwszeństwo: 5.10.1970, 5.04.1971, 9.08.1971 — Stany Zjednoczone Ameryki

Estman Kodak Company, Rochester, USA, (John Edward Kiefer, Robert Chester Mumpower III, Ronald Lynn Dixon).

Filtr dymu tytoniowego, przystosowany do występowania z osłoną zewnętrzną i składający się z porowatego materiału filtracyjnego ze ścianką zewnętrzną i ściankami końcowymi, znamienny tym, że ma dwa wgłębienia rozciągające się od powierzchni ścianki zewnętrznej do wnętrza filtru i rozmieszczone tak, że po wciągnięciu dymu do filtru pomiędzy pierwszym a drugim nacięciem wytwarza się różnica ciśnień, która powoduje przepływ części dymu ze zmniejszoną prędkością w kierunku ukośnym, od powierzchni jednego nacięcia ku drugiemu nacięciu.

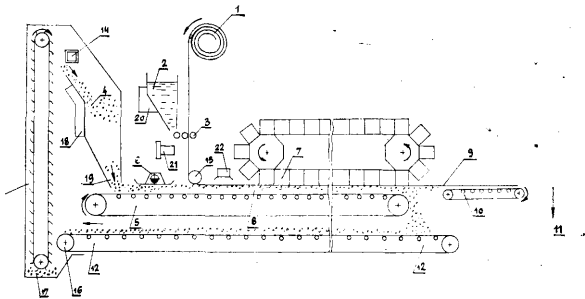

80a (P. 148907) 19.06.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Wojśław Bielicki, Leonard Urban, Kazimierz Ważyński, Ryszard Rzepecki).

Sposób masowej produkcji dywaników papierowo-kruszywowych, w którym papier powleczony klejem pokrywa się kruszywem, które wyrównuje się i dociska do niego, a następnie całość suszy znamieny tym, że podgrzane kruszywa zsupe się przez dozownik na przesuwający się przenośnik, na którym w trakcie przesuwania nadaje się warstwie kruszywa za pomocą wibrowania — wyrównującego odpowiednią grubość, a następnie przesuwają się nad przesuwającym kruszywem, taśmę papieru powleczoną od strony kruszywa nagrzanym klejem, układa się ją luźno na wyrównanej warstwie kruszywa i dociska się do niego za pomocą urządzeń prasujących o ruchu ciągłym, powodując częściowe otulenie papierem poszczególnych ziaren kruszywa, po czym taśmę papieru z wklejonym już kruszywem przesuwając nadal na przenośnikach suszy się i zwiija w rolę.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—6, stanowiące agregat do produkcji dywaników papierowo-kruszywowych, znamienne tym, że wylot dozownika kruszywa (19) stanowiącego zakończenie zbiornika (4) — jest umieszczony ponad początkowym odcinkiem taśmy przenośnika (5) nad którą następnie jest umieszczone przesuwne w pionie urządzenie wibrująco-wyrównujące (6), za nim nad taśmą przenośnika (5) urządzenie odwijająco-układające (15), a za nim z kolei ponad taśmą papieru (9) jest umieszczona prasa (7) o przesuwym działaniu ciągłym i elastycznym powierzchniowym docisku, przy czym za końcową częścią przenośnika (5) jest umieszczony w dalszym ciągu w jednej linii przenośnik taśmowy (10), za którym znajduje się urządzenie zwijające (11) taśmę ciągłą (9), dywanika papierowo-zwirowego.

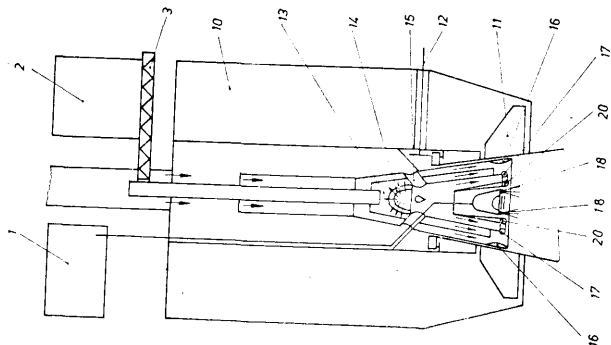
80a (P. 148912) 19.06.1971.

Pierwszeństwo: 22.06.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Ingenieurbüro Bauwesen, Rostock, NRD, (Gunter Dünke, Hartmut Dose).

Sposób ciągłego wytwarzania mieszanin, w szczególności zaprawy i betonu, znamienne tym, że ciekłe lub drobnoziarniste składniki mieszaniny dozują się do ulegających przyspieszeniu strumieni powietrza tworząc zawiesinę w gazie nośnym i wraz ze składnikami gruboziarnistymi wprowadza się do komory mieszania (5).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—4, znamienne tym, że ma komorę zadającą (4), komorę mieszania (5) oraz komorę osadczą (8) umieszczone korzystnie jedna pod drugą.

80a (P. 148933) 19.06.1971.

Zjednoczenie Budowlano-Montażowe Przemysłu Węglowego Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Węglowego, Katowice, (Edward Olszewski, Henryk Budzyński, Jerzy Dyka).

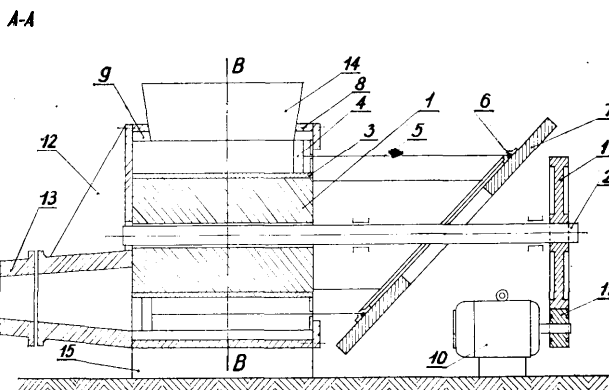
Sposób kontroli procesu obróbki termicznej betonu w formach bateryjnych lub indywidualnych znamienne tym, że w formie bateryjnej lub indywidualnej w płaszczyźnie prostopadłej do rozformowania elementu a równoległe do płaszczyzn wzdłuż których następuje rozformowanie, zamontowuje się pod osłoną z materiału szybko przewodzącego temperaturę przyrząd do pomiaru temperatur podłączony przewodami z miernikiem wskazującym lub rejestrującym umieszczonym w miejscu umożliwiającym odczyt i koryguje się proces obróbki termicznej betonu w oparciu o krzywe korelacji dla danego typu elementu.

80a (P. 146938) 17.03.1971.

Zjednoczenie Przemysłu Ceramiki Budowlanej, Warszawa, Polska, (Piotr Zyskowski, Adam Kostecki).

Sposób bezstrukturalnego pasmowego ciągłego formowania zwłaszcza wyrobów ceramicznych, znamienne tym, że w trakcie procesu formowania wyrobów w urządzeniu wg wynalazku cząsteczki masy posiadają ruch wyłącznie postępowy poprzez zasyp masy do cylindrów (3) korpusu obrotowego (1) skąd zostaje przemieszczona tłokami (4) do komory formującej (12), przy czym zagęszczenie masy i odpowiedni przyrost ciśnienia dla pokonania oporów formowania i zapewnienia spoiwości pasma uzyskuje się przez zmniejszenie przekroju komory formującej (12) w kierunku wylotnika (13).

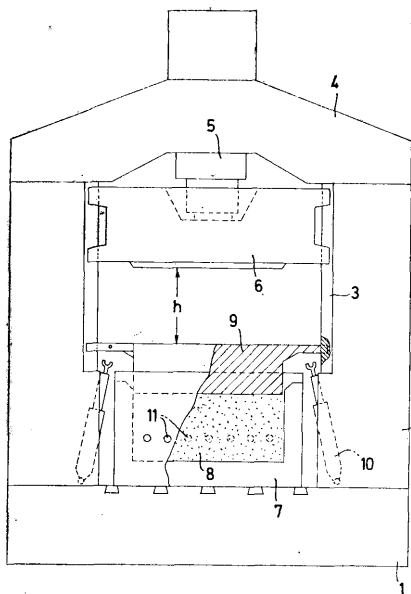
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że ruch tłoków (4) wypychających masę, wywołany jest w wyniku ślizgania się popychaczy (5) tłoków (4) po skośnie ustawionym pierścieniu oporowym (7).

80a (P. 148971) 22.06.1971.

INCA Gesellschaft für Verfahrenstechnik, Kolonia, NRF, (Werner Roesky).

Zagęszczarka udarowa do wytwarzania kształtek z mas ziarnistych, a w szczególności półfabrykatów cegły sylikatowej z mieszaniny piasku, środków wiążących i wody, posiadająca formę spoczywającą na stole formierskim, płytę zagęszczającą zamykającą formę od góry i uderzającą w płytę prowadzoną pionowo ciężar, znamienne tym, że maksymalna wysokość spadku (h) ciężaru (6) jest mniejsza od 0,8 metra. przy czym energia uderzenia na każdy centymetr kwadratowy zagęszczanej powierzchni jest większa niż 0,3 kilopondometrów na centymetr kwadratowy, a także tym, że wysokość spadku (h), masa ciężaru bijącego (6) i masa płyty uderzeniowej (9) są tak wzajemnie dobrane, że stosunek masy płyty uderzeniowej wyrażonej w kilogramach do energii jednego uderzenia ciężaru bijącego (6) wyrażonego w kilopondometrach (kpm) jest jak 1:1,5 do 1:4.

80b (P. 138898) 19.02.1970.

Pierwszeństwo: 20.02.1969 — Niemiecka Republika Demokratyczna

Instytut für Zement, Dessau, NRD.

Sposób wytwarzania wyrobów ze spoiw gipsowego i przemysłowych materiałów odpadowych, znamienny tym, że do spoiwa gipsowego dodaje się mieszaniny alkaliczne reagujące ze spoiwem i/lub przemysłowymi materiałami odpadowymi przed lub podczas przygotowania zaprawy, które przy uwodnieniu reagują z siarczanem wapnia tworząc wodziany siarczanu wapniowoglinowego i wodziany siarczanu wapniowo-żelazowego w ten sposób, że zawartość wolnego wapnia w zaprawie zostaje szybko obniżona i stworzone zostają warunki do tworzenia się soli kompleksowych przeważnie przez fazę rozpuszczania.

80b (P. 138916) 20.02.1970.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego (Katedra Budownictwa Podziemnego Kopalń), Gliwice, (Wiesław Zadęcki, Mirosław Chudek, Kazimierz Podgórski, Zenon Szczepaniak, Jerzy Stanek).

Sposób wytwarzania samoutwardzalnego tworzywa cementowego z cementu, kruszywa i wody znamienny tym, że do składników tworzywa wprowadza się w okresie mieszania podpolimery butadienu-styrenowe w postaci emulsji, oraz kwas fluorokrzemowy na nośniku w postaci koloidalnej krzemionki.

80b (P. 138918) 20.02.1970.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego (Katedra Budownictwa Podziemnego Kopalń), Gliwice, (Zenon Szczepaniak, Jerzy Stanek, Wiesław Zadęcki, Mirosław Chudek, Kazimierz Podgórski).

Sposób wytwarzania inicjatora wiązania tworzyw cementowych znamienny tym, że mieszaninę krzemionki koloidalnej, siarczanu glinu i wody suszy się w temperaturze powyżej 95°C i po wysuszeniu rozdrabnia a następnie miesza się i wprowadza roztwór wodny soli sodowych kwasów żywicznych i tłuszczowych, oraz mocznika, po czym całość miele się ponownie.

80b (P. 142003) 13.07.1970.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Przemysłu Izolacji Budowlanej, Katowice, (Joachim Lipp, Stefania Tatarek, Karol Szreter).

Sposób wytwarzania bezosnowowych pokryć dachowych, przeznaczonych zwłaszcza dla dachów o dowol-

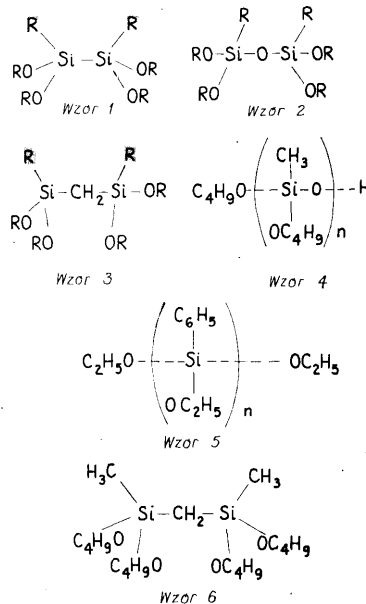
nych kształtach geometrycznych znamienny tym, że pierwszą warstwę gruntującą o grubości nieprzekraczającej 0,5 mm uzyskuje się przez natrysk, bezpośrednio na zawilgoconą połącz dachową, szybkowiążącą, kationowej emulsji bitumicznej, przy czym następną warstwę wodo i paroszczelną, o grubości 0,2—0,8 mm, otrzymuje się przez natrysk anionowej emulsji bitumiczno-kauczukowej, a kolejną warstwę wodo i paroszczelną przez równoczesny natrysk szybkowiążącej kationowej emulsji bitumicznej oraz substancji mineralnej i ostatnią warstwę powłokową otrzymuje się przez kolejny natrysk szybkowiążącej kationowej emulsji bitumicznej a po uzyskaniu filmu o grubości poniżej 0,5 mm nanosi się natryskowo powłoki mineralne.

80b (P. 148208) 17.05.1971.

Pierwszeństwo: 19.05.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Betonleichtbaukombinat, Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna, (Rudolf Goltfried, Karl Winkler, Heinz Damme, Rudolf Umlauf).

Sposób obróbki powierzchni porowatych elementów budowlanych zwłaszcza elementów z gazobetonu, znamienny tym, że na elementy bezpośrednio po ich stwardnieniu nanosi się odpowiednie substancje i roztwór polisiloksanu, zwłaszcza złożony z nie więcej jak 50% wagowych węglowodorów stanowiących rozpuszczalnik taki jak toluen, ksylen i/lub benzyna lalkowa, 5—30% wagowych związku o wzorze 1, 5—30% wagowych związku o wzorze 2, 1—10% związku o wzorze 3 i 10—50% wagowych częściowo alkoksylowanego polisiloksanu, w których to wzorach 1—3, symbol R oznacza jeden lub kilka rodników alkilowych o 1—5 atomach węgla, z których to rodników alkilowych nie więcej jak 20% może być zastąpione rodnikami arylowymi.

80b (P. 148518) 31.05.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 54575

Chemiczna Spółdzielnia Pracy „Permedia”, Lublin, Polska, (Józef Tokarzewski, Andrzej Statkiewicz, Włodzimierz Kiszczak, Jerzy Plewczyński, Jerzy Szulc, Tadeusz Majkowski).

Sposób wytwarzania pigmentów ceramicznych ze spineli i/lub spieków tlenków metali uzyskanych według patentu polskiego Nr 54575, oraz krzemianu cyrkonu, lub tlenku cyrkonu i krzemionki przez ich dokładne zmieszanie, zmielenie i wysuszenie, a następnie wyprażenie w temperaturze 800—1350°C i ponowne

zmielenie, znamienny tym, że do spineli i/lub spieków tlenków metali i krzemianu cyrkonu, lub mieszaniny tlenku cyrkonu i krzemionki, przed ich następnym zmieszaniem i zmieleniem, wprowadza się siarczan amonowy w ilości 0,5—3,0% wagowych w postaci roztworu wodnego, a przy mieleniu wyprążonego pigmentu wprowadza się substancję ilastą, jak kaolin, bentonit itp., w ilości do 2% wagowych.

80b (P. 149299) 7.07.1971.

Zakłady Stolarki Budowlanej Przedsiębiorstwo Państwowe, Mikołajki, (Janusz Balicki, Tadeusz Kurpiewski).

Sposób hydrofobizacji, laminowania i łączenia elementów budowlanych zawierających cement lub gips znamienny tym, że elementy te nasycza się wodoodpornymi żywicami syntetycznymi np. roztworem polistyrenu w toluenie, a następnie powleka się warstwą roztworu żywicy użytej do nasycenia dla uzyskania błony o grubości co najmniej 0,3 mm.

80b (P. 150199) 26.08.1971.

Pierwszeństwo: 27.08.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt Kombinatbetrieb Zeitz, Zeitz, NRD, (Erwin Kahlert, Werner Lier, Rainer Oberlander).

Barwna kształtka lub płytka bitumiczna, do stosowania zwłaszcza jako wykładzinowa płyta ścienna, znamienna tym, że ma warstwę podstawową, złożoną z 5—30% wagowo spoiwa bitumicznego, przykładowo twardego asfaltu podestylacyjnego o temperaturze mięknięcia określonej za pomocą przyrządu pierścieni i kula, większej niż 75°C i z 70—95% nieorganicznego kruszywa, na przykład pochodzenia mineralnego, jak grys łupkowy, piasek budowlany, materiały kwarcowe, profirowe i podobne oraz wypełniaczy takich jak mączka łupkowa, mączka z kamienia wapiennego i produkty odpadowe z hutnictwa, na przykład pianowy żużel wielkopieczowy a ponadto na pokrycie z bezbarwnych lub zabarwionych polimerów styrenu, samych lub w mieszaninie z organicznymi tworzywami sztucznymi jak na przykład poliakrylany, albo nieorganicznymi tworzywami sztucznymi jak na przykład barwione szkła i inne materiały jak na przykład węgiel krzemowy.

80b (P. 150224) 27.08.1971.

Pierwszeństwo: 31.08.1970, 13.08.1971 — Szwecja

Utvecklings A B Tenet, Stockholm, Szwecja, (Alfred Maiste).

Sposób chemicznego suszenia zwilżonych wodą powierzchni materiałów takich jak metal, beton, papier, tworzywa, drewno i podobnych znamienny tym, że wodę z ich powierzchni usuwa się poprzez zetknięcie materiału z mieszaniną zawierającą czynnik powierzchniowoczynny o ogólnym wzorze A—B, w którym A oznacza część hydrofilową, a B część hydrofobową, a pomiędzy obydwoma częściami występuje równowaga zapewniająca rozpuszczalność związku A—B w wodzie.

80b (P. 152913) 14.01.1972.

Pierwszeństwo: 15.01.1971 — Wielka Brytania

The Natural Rubber Producer's Research Association, Londyn, Wielka Brytania, (Alfred Richard Bevan, Keith Frederick Gazeley).

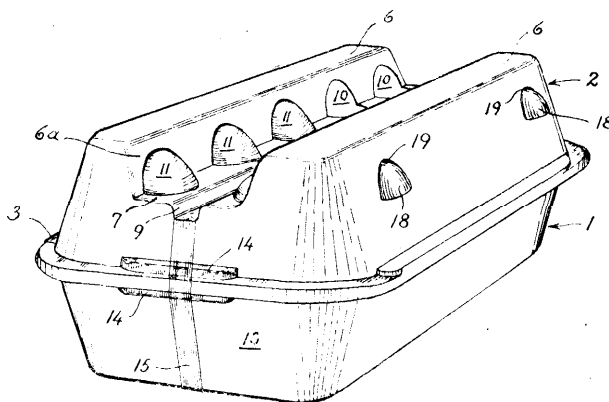
Sposób utwardzania wiążących materiałów hydraulicznych przez zmieszanie hydraulicznego materiału wiążącego z polimerem w obecności wody i pozostawienie mieszaniny w celu utworzenia produktu wiązania, znamienny tym, że miesza się dyspersję hydraulicznego materiału wiążącego w niewodnej cieczy jako jeden składnik i wodę jako drugi składnik, przy czym składnik pierwszy lub drugi, albo oba zawierają roztwór lub dyspersję polimeru.

81c (P. 145960) 2.02.1971.

Pierwszeństwo: 23.02.1970 — Japonia

Aktieselskabet Brodrene Hartmann, Lyngby, Dania.

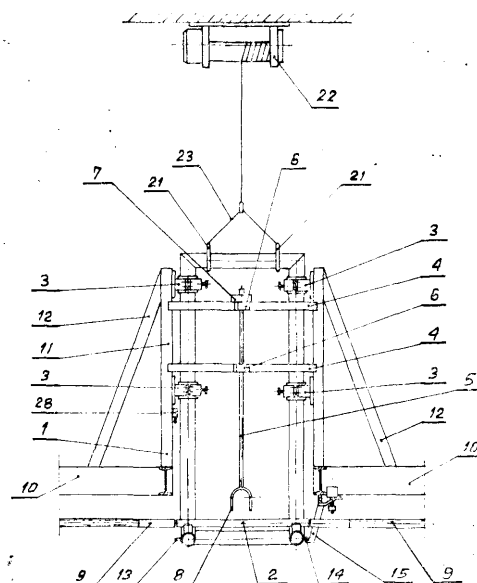
Opakowanie wzornikowe zwłaszcza do przedmiotów kruchych, w szczególności jaj, składające się z pokrywy i pojemnika, w którym dla przechowywania przedmiotów znajduje się ewentualnie pewna ilość gniazd ułożonych w przynajmniej dwóch rzędach, przy czym między rzędami gniazd znajdują się wystające ku górze wypukłości, a pokrywa ma co najmniej dwie wystające ku górze wypukłości, równoległe do rzędów gniazd i pomiędzy tymi dwiema sąsiadującymi ze sobą wypukłościami obniżoną część, która łączy się z sobą dolne krawędzie zwróconych do siebie ścianek sąsiadujących ze sobą wypukłości, w których znajduje się, odpowiednia do ilości gniazd w pojemniku, liczba otworów, które wykonane są częściowo w obniżonej części pokrywy i częściowo w wypukłościach od strony graniczącej z tą częścią pokrywy i umieszczona w ten sposób, że przy zamkniętym pojemniku znajdują się one nad odpowiednimi gniazdami, znamiennie tym, że obniżona część pokrywy zaopatrzona jest w skierowane do dołu żebro, które rozciągając się na całej długości pokrywy ma przekrój korytka i tworzy na swoich końcach otwarty kanał, przy czym żebro i występy są ukształtowane i usytuowane w stosunku do siebie tak, że żebro spoczywa na górnych częściach występow wtedy, gdy pojemnik zamknięty jest pokrywą.

81e (P. 146765) 9.03.1971.

Zakłady Mięsne, Bydgoszcz, (Jerzy Grzela, Ryszard Kowalik, Bogumił Siadak).

Automatyczne urządzenie do podnoszenia toru tusz wieprzowych w czasie poubojowego badania sanitarnego

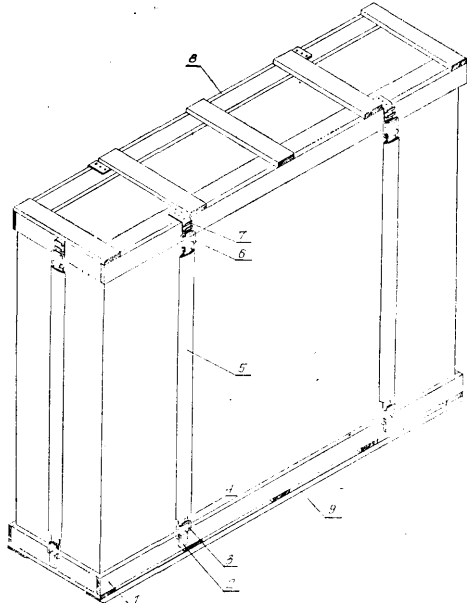

no-weterynaryjnego znamienne tym, że nad ruchomym odcinkiem rurowego toru (2) znajduje się pręt zabezpieczający tusze przed przesuwaniem (5) który jest widełkowato zakończony (8).

81e (P. 146797) 9.03.1971.

Instytut Technologii Drewna, Poznań, (Leonard Siejkowski, Mieczysław Silny).

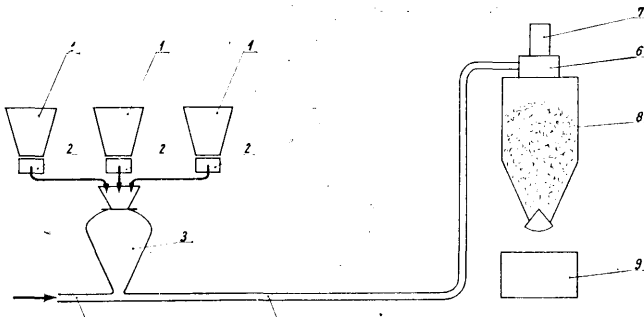
Opakowanie transportowe wielokrotnego użycia, zwłaszcza do transportu mebli skrzyniowych, np. szaf i innych przedmiotów ukształtowanych przestrzennie, znamienne tym, że zawiera dwie oskrzynie — dolną (1) i górną (8), które łączą ciągną (5), o regulowanym naciągu, za pomocą części regulującej i kilkustopniowego zaczepu (7).

81e (P. 148909) 19.06.1971

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Wacław Sakwa, Zbigniew Piątkiewicz, Stanisław Jura, Henryk Wójcik, Henryk Olejniczak, Bogusław Kupiec).

Sposób ujednorodniania materiałów sypkich, znamienne tym, że składniki mieszanki wysypuje się równocześnie lub osobno do podajnika transportu pneumatycznego a następnie transportuje się pneumatycznie do odbiorników, przy czym w czasie transportu następuje jednocześnie ich wymieszanie.

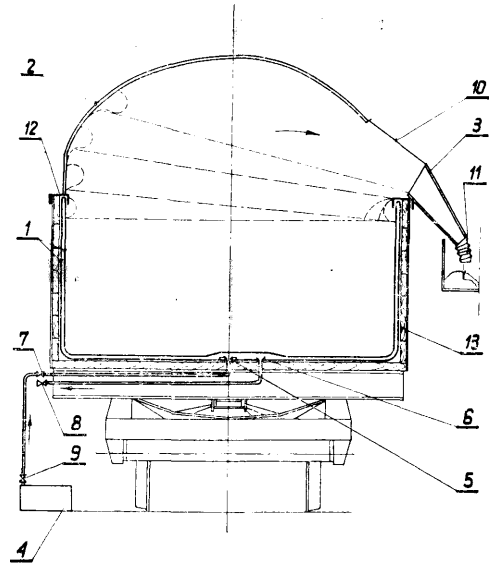
81e (P. 149016) 24.06.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice, (Kazimierz Gajos).

Sposób samoczynnego rozładunku materiałów sypkich ze zbiorników otwartych, zwłaszcza wagonów znamienne tym, że między dwa płaszcze z folii (1)

którą jest wyłożony zbiornik (13) i na których spoczywa materiał sypki wpuszcza się sprężone powietrze, o ciśnieniu nieco większym od ciśnienia jakie wywiera materiał sypki.

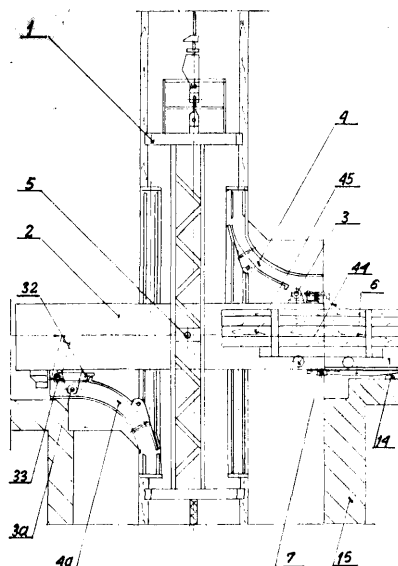
Zestaw urządzeń do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że zbiornik (13) jest wyłożony podwójną warstwą folii (1) mającej kołnierz wlotowy (5) połączony ze źródłem sprężonego powietrza i kołnierz wylotowy (6) zamykany zaworem (8).

81e (P. 149024) 24.06.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Mortimer-Porąbka” Przedsiębiorstwo Państwowe, Zagórze, (Juliusz Pellar, Jerzy Rabsztyn, Ryszard Sałata, Jan Lipiński).

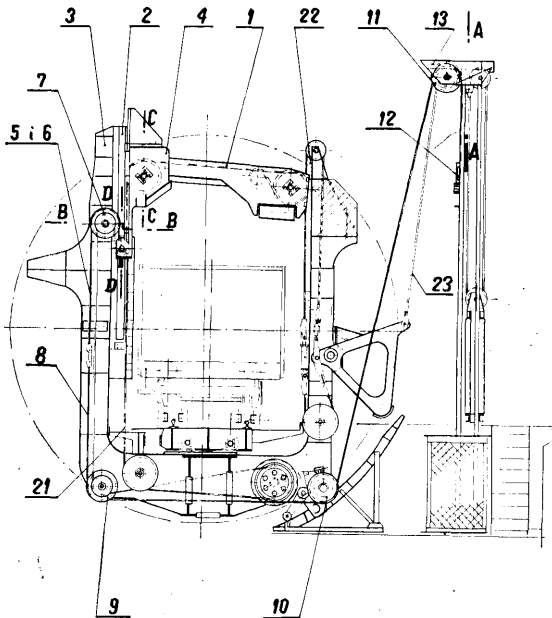
Urządzenie skipowe do transportu szymbami długich materiałów, składające się z konstrukcji nośnej (1), wychylnego kosza (2) z rolkami tocznymi (3, 3a) poruszającymi się po krzywkowych prowadnicach (4, 4a) znamienne tym, że wychylny kosz (2), obracający się w przegubach (5) posiada klapę (6), ruchomą w zawiasach (7), która w czasie jazdy szybem jest zamknięta i zabezpiecza ładunek przed wypadnięciem, a na nadszymbiu lub podszybiu w czasie spoczynku urządzenia, przy poziomym ułożeniu kosza (2) i otwartej klapie (6), jest przejezdny, a klapa (6), gdy jest otwarta, stanowi pomost wahadłowy z torem jezdny dla platform z długimi materiałami.

81e (P. 149069) 26.06.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, (Gerard Zylka).

Urządzenie do mocowania wagonu na wywrotnicy obrotowej, wyposażone w przesuwną belkę zaciskową i cztery układy linowe do podnoszenia i opuszczania belki, do trzymania jej w pozycji przylegającej do wagonu do napędu bębna, umożliwiającego nawijanie się lin trzymających w czasie obrotu wywrotnicy oraz do wyrównywania nacisku belki zaciskowej do wagonu, znamienne tym, że jest zaopatrzone w dwie podciągające liny (5) i (6), zamocowane do wodzika (4) belki (1) symetrycznie względem środka i połączone za pomocą ogniów z liną (8) z zamocowanymi na niej dwoma zderzakami (20), przechodzącą przez krążek (9), (10), (11) i (12), przy czym krążek (12) jest osadzony w przesuwnej w prowadnicach (14) uchwycie (15) a do prowadnic (14) zamocowane są oporowe płytki (17) i powyżej nich pozioma belka (18), z zamocowanym w niej amortyzatorem

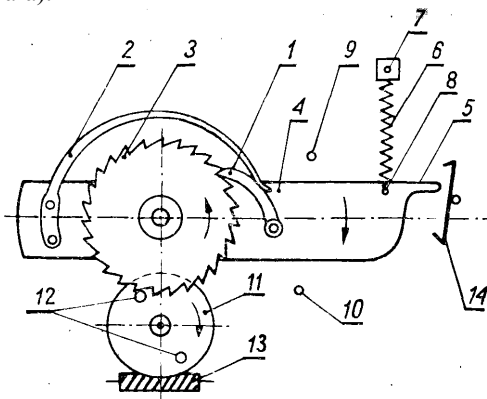
82a (P. 149007) 23.06.1971.

Oświęcimskie Zakłady Terenowe Ceramiki Budowlanej, Kęty, (Tadeusz Wójcik).

Suszarnia sztuczna do suszenia wyrobów ceramicznych, zwłaszcza recyrkulacyjna, znamienne tym, że zbudowana jest z nienasiąkliwych wodą materiałów względnie materiałów uodpornionych od strony wnętrza komory przeciw pochłanianiu wody oraz posiadająca dwa niezależne układy grzewcze.

83a (P. 148292) 21.05.1971.

Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa, (Stefan Koczwar).

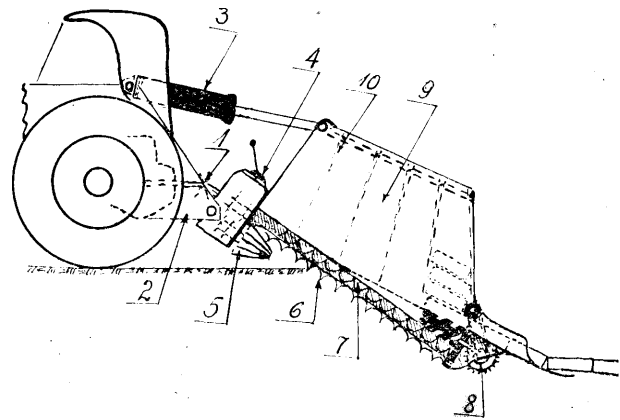

Urządzenie do automatycznego sterowania naciąganiem elektrycznym mechanizmów sprężynowych, znamienne tym, że posiada zapadkę (1) umieszczoną na ruchomym ramieniu (4) oraz sprężynę śrubową (6) umocowaną do tego ramienia w punkcie (8) i w punkcie (7) znajdującym się na płycie mechanizmu.

84a (P. 146010) 4.02.1971.

Feliks Glica, Kraków.

Urządzenie osprzętowe do wykonania drenowań gruntów posiadające zaczepny organ roboczy zawierający nóż ślimakowy z odkładnicą rynienkową i obrotową, podajnik drenów z koszem, znamienne tym, że organ zaczepny posiada wał teleskopowo-przegubowy (1), zaczep (2), podnośnik hydrauliczny (3), skrzynie różnicy obrotów (4), odkładnicę obrotową (5), nóż ślimakowo-obrotowy (6), nad którym umieszczona jest rynienkowa odkładnica (7), samoczynny podajnik drenów (8), skrzynie (9) i stożkowe wkładki działowe (10).

84c (P. 132782) 4.04.1969.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierjno-Morskiego „Hydrobudowa-4”, Gdańsk, (Stanisław Onoszko, Janusz Kryczkowski).

Sposób pogrążania elementów budowlanych w grunt, zwłaszcza w wibrowywanie pali fundamentowych lub elementów ścianek szczelnych, przez wprawianie tychże elementów w wymuszany ruch drgający z częstotliwościami rezonansowymi przy jednoczesnym zmniejszaniu oporów tarcia pogrążanych elementów o grunt, znamienne tym, że wymusza się drgania złożone, których infraakustyczna częstotliwość drgań ukierunkowanych pionowo jest w przybliżeniu równa częstotliwości rezonansowej drgań elementu w gruncie, a wyższa częstotliwość drgań jest w przybliżeniu równa częstotliwości własnej drgań gruntu, powodującej optimum rozluźnienia gruntu, przy czym jako dodatkowy środek ograniczający tarcie wprowadza się w grunt znane produkty destylacji ropy naftowej z dodatkiem komponentów powodujących jego szybki rozkład w gruncie z czasem, lub wprowadza się znane środki, które z czasem wiążą się z gruntem, tracąc także właściwości smarne.

84c (P. 132784) 4.04.1969.

Patent dodatkowy do patentu nr (P. 132782)

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierjno-Morskiego „Hydrobudowa-4”, Gdańsk, (Stanisław Onoszko, Janusz Kryczkowski).

Sposób wibrowywania elementów budowlanych, zwłaszcza pali fundamentowych lub elementów ścianek szczelnych według patentu głównego nr. (zgłoszenie patentowe Nr P. 132782), znamienne tym, że zagłębiany w grunt element budowlany poddaje się pulsom drgań, z częstotliwością pulsów równą częstotliwości rezonansowej układu element-grunt

i z częstotliwością drgań w każdym pulsie równo częstotliwości rezonansowej drgań rozluźniających grunt przy zagłębianym elemencie, przy czym częstotliwości są podczas procesu wzbrowywania samoczynnie dostrajane do rezonansu.

85b (P. 147553) 13.04.1971.

Pierwszeństwo: 14.04.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Chemiekombinat Bitterfeld, Bitterfeld, NRD, (Reinhard Hellmig, Roland Böhm).

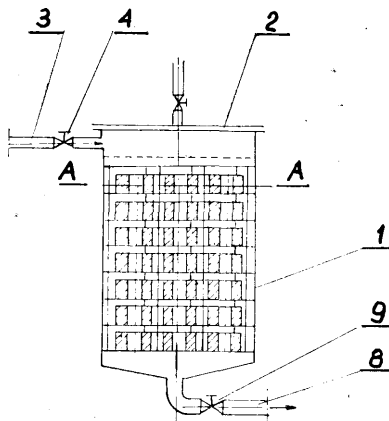
Sposób odsalania wody, zawierającej wodorowęglany za pomocą wymiennicy jonowych, znamienne tym, że wodę surową przepuszcza się kolejno przez 4 filtry, z których pierwszy filtr wypełniony jest żywicą kationitową w postaci H⁺, drugi filtr słabozasadową żywicą amonitową w postaci HCO₃⁻, trzeci filtr żywicą kationitową w postaci H⁺, a czwarty filtr słabozasadową żywicą anionitową w postaci OH⁻.

85b (P. 148122) 13.05.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Instytut Górnictwa Podziemnego, Kraków, (Zygmunt Kwiecień).

Sposób obniżania napięcia powierzchniowego wody znamienne tym, że wodę przepuszcza się przez dozownik z prędkością 3—5 cm/sek, poddając ją działaniu zwilżaczy, uformowanych w kształcie walca z wydrążonym współśrodkowo otworem.

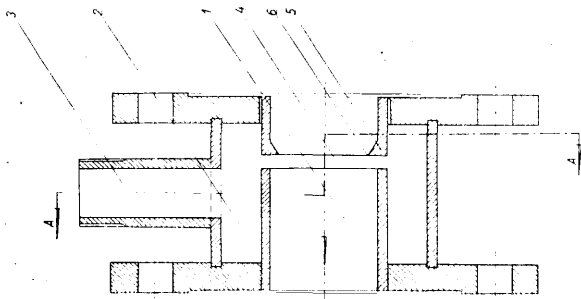
Dozownik do wykonania sposobu według zastrz. 1 w postaci pojemnika w kształcie rury z dnem, znamienne tym, że pojemnik (1) wyposażony jest w szereg jednakowych, usytuowanych warstwowo przegród (5), utworzonych z siatki, w których umieszczone są zwilżacze (6), pokrywające się warstwami, przy czym stosunek przekroju powierzchni zwilżaczy (6) nie przekracza 40% przekroju pojemnika (1).

85b (P. 148955) 22.06.1971.

Instytut Gospodarki Komunalnej, Warszawa, (Mazenna Podgórnikaowa, Zenon Waligórski).

Sposób napowietrzania wody stosowany zwłaszcza w procesie uzdatniania wody do picia polegający na zasysaniu powietrza przez wodę przepływającą w

areatorze typu Venturiego, znamienne tym, że powietrze do gardzieli zwężki doprowadza się w kierunku promieniowym, wykorzystując jedynie działanie podciśnienia wytwarzanego w zwężce.

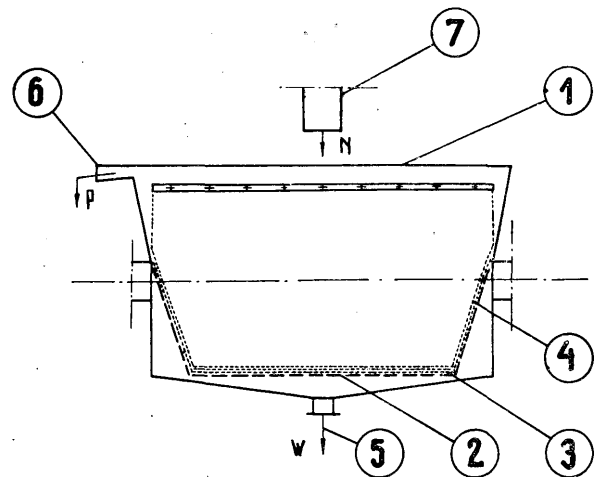
Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tym, że otwór doprowadzający ma postać szczeliny (4) wykonanej najkorzystniej na całym obwodzie gardzieli (1).

85b (P. 148965) 22.06.1971.

Michał Cyganek, Joachim Nieradzik.

Sposób oczyszczania wód z ciał stałych i osuszenia wydzielonych ciał stałych, przy zastosowaniu znanego pojemnika i znamienne tym, że nadawę doprowadza się od góry, rurą dopływową, skąd w wyniku działania siły grawitacji następuje osadzanie jak również przenikanie wody przez siatkę filtracyjną, a następnie przyspieszenie tego procesu w wyniku włączenia układu próżniowego.

Urządzenie do stosowania tego sposobu według zastrzeżenia 1 składające się z pojemnika (1) i znamienne tym, że wewnątrz pojemnika w kształcie odwróconej przyzmy otwartej od góry, znajduje się kosz z sita 2 i siatki filtracyjnej 3 i 4, przy czym dolna część pojemnika podłączona jest do układu próżniowego.

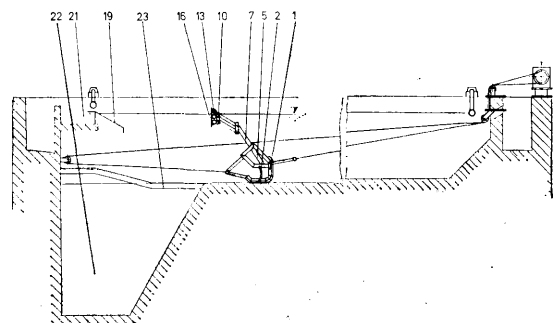

85c (P. 147126) 25.03.1971.

Pierwszeństwo: 30.03.1970 — Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Wasserversorgung und Abwasserbehandlung, Lipsk, NRD, (Michael Nietzch, Rolf Eisoldt, Karl Glass).

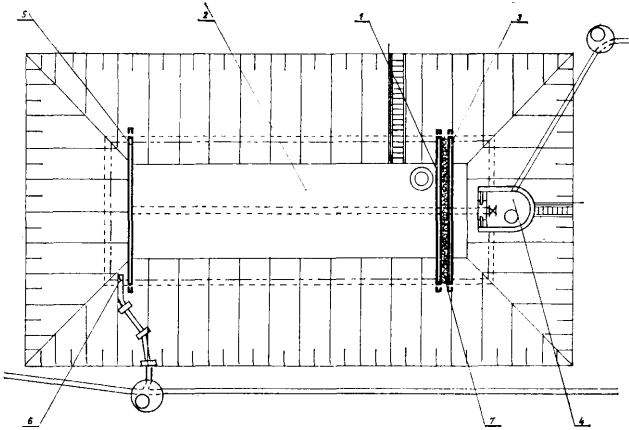
Urządzenie do usuwania kożucha ściekowego, zwłaszcza w podłużnych odstojnikach w oczyszczalniach, znamienne tym, że jest złożone ze znajdującego się w pozycji oczyszczania w położeniu prawie pionowym, rozciągającego się na całą szerokość odstojnika, elementu pływającego (13) z tarczą (2) do usuwania osadu właściwego, znanego w zasadzie urządzenia oczyszczającego (1) napędzanego liną ciągnącą.

85c (P. 147848) 29.04.1971.

Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Okręgu Łódzkiego, Łódź, (Jerzy Durys, Zygmunt Lisica).

Osadnik poziomy otwarty, składający się z basenu o kształcie prostokątnym, częściowo zagłębionego w ziemi, z poprzecznie umieszczoną w nim w pozycji pionowej przegrodą od strony wlotu ścieków, a od strony ich wylotu z podobnie umieszczoną drugą przegrodą, znamienne tym, że ma dodatkową przegrodę (1), od strony środkowej części basenu (2) usytuowaną równoległą do przegrody (S), umieszczonej od strony wylotu (4) ścieków z tego basenu, jak i do przegrody (5) umieszczonej bezpośrednio przed wlotem (6) ścieków, oraz ma umieszczoną między przegrodami (1) i (3) filtracyjną masę (7), przy czym dolne krawędzie tych przegród są posadowione w dnie (8) tego basenu, natomiast ich górne krawędzie wystają ponad lustro ścieków.

85c (P. 148076) 11.05.1971.

Pierwszeństwo: 14.05.1970 — Francja

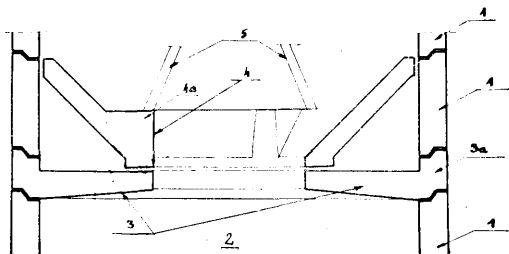
Societe Anonyme dite PROREA, Levallois-Perret, Francja.

Sposób obróbki osadów powstałych z oczyszczania ścieków i uzyskanych drogą dekantacji, a następnie odwodnionych mechanicznie, korzystnie po dodaniu czynników flokulujących, znamienne tym, że przed odwodnieniem osady poddaje się odgazowaniu próżniowemu.

85c (P. 148176) 15.05.1971.

Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt-Białystok”, Białystok, (Czesław Dawdo, Edward Roszko, Rościśław Trybiłło, Włodzimierz Ryś, Teodor Bilmin).

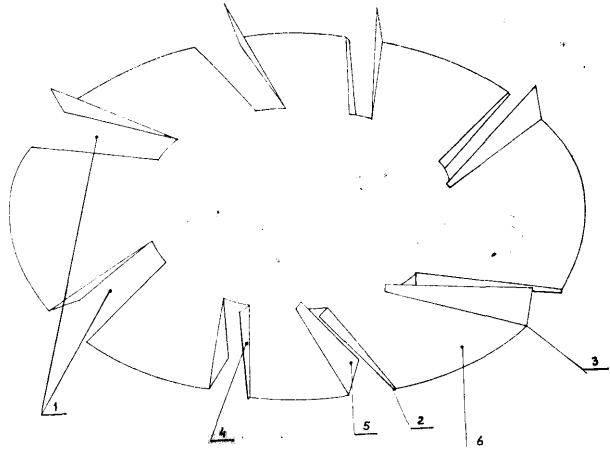
Element funkcjonalny osadnika gnilnego znamienne tym, że posiada prefabrykowaną płytę żelbetową (3) jednostronnie wklęsłą z otworem usytuowanym centralnie i obrzeżem sprofilowanym odpowiednio do wrębów powtarzalnego kręgu nośnego (3a) oraz żelbetowy prefabrykowany element w kształcie leja (4) z progami (4a).

85c (P. 148472) 28.05.1971.

Centralny Związek Spółdzielni Mleczarskich Biuro Projektowo-Konstrukcyjne, Warszawa, (Ryszard Przybyłowicz, Antoni Pokojowy, Witold Ziemba, Czesław Zabierzewski).

Wirnik powierzchniowy cieczy płaski o kształcie kołowym z pionową osią obrotu posiadający na obwodzie szereg łopatek znamienne tym, że łopatki zostały utworzone przez wycięcie blachy z obrzeża wirnika, a następnie przytwierdzenie wyciętej blachy po odpowiednim jej podziale na dwa paski w krawędziach wycięć, z których jeden stanowi dolną nacierającą 4 powierzchnię łopatki (fig. 2), drugi górną spływającą 5 powierzchnię łopatki (fig. 2), a pozostała niewycięta część obrzeża stanowi prowadnicę 6 łopatki (fig. 2).

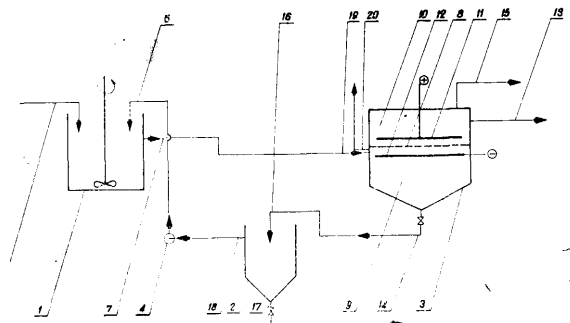

85c (P. 148816) 16.06.1971.

Biuro Projektów Gospodarki Wodno-Ściekowej i Ochrony Atmosfery „Biprowod”, Warszawa, (Ewa Jończyk, Andrzej Sterniński).

Sposób oczyszczania ścieków z produkcji barwników przy użyciu elektrolizera z przeponą półprzepuszczalną znamienne tym, że zalkalizowane ścieki doprowadza się do przestrzeni (9) katodowej elektrolizera (3), zaś ścieki oczyszczone odprowadza się z przestrzeni (10) anodowej przy czym do neutralizacji surowych ścieków kwaśnych używa się części alkalicznego roztworu pobieranego z przestrzeni (9) katodowej elektrolizera (3).

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że króciec (19) dopływu ścieków zalkalizowanych jest umieszczony w pobliżu przepony (8) półprzepuszczalnej, zaś u dołu elektrolizera (3) znajduje się króciec (14) poboru ścieków alkalicznych.

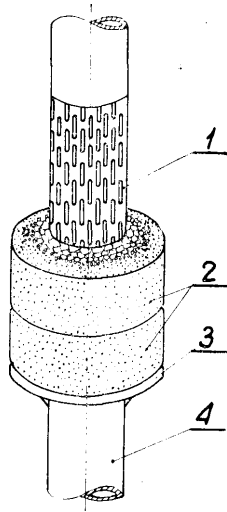

85d (P. 147785) 27.04.1971.

Ośrodek Badawczy Techniki Geologicznej Centralnego Urzędu Geologii, Warszawa, (Andrzej Marasek, Zygmunt Stopka).

Filtr studzienny okładzinowy o szkieletie perforowanym, znamienne tym, że zaopatrzone jest w obła-

dzinę (2) ze żwiru filtracyjnego lub piasku filtracyjnego, sklejonych substancjami rozpuszczalnymi w wodzie.

85d (P. 147786) 27.04.1971.

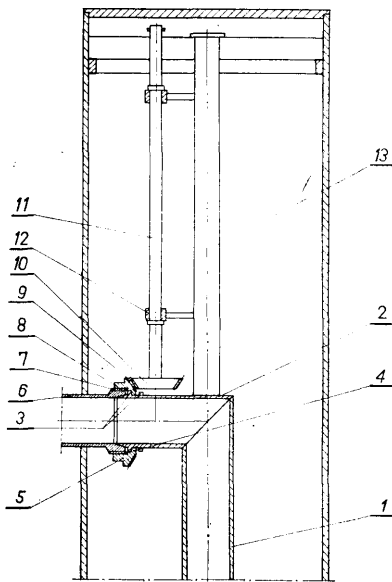
Ośrodek Badawczy Techniki Geologicznej Centralnego Urzędu Geologii, Warszawa, (Andrzej Marasek, Zygmunt Stopka).

Sposób wykonywania okładziny filtrów studziennych, znamienny tym, że jako spoiwo żwiru filtracyjnego lub piasku filtracyjnego stosuje się substancje rozpuszczalne w wodzie.

85d (P. 148309) 21.05.1971.

Przedsiębiorstwo Hydrogeologiczne, Wrocław, (Czesław Cwiertniewski).

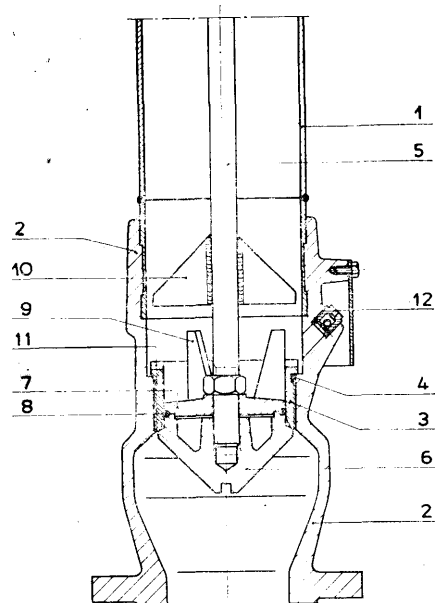
Głowica studni wierconej składająca się z rury zaopatrzonej w przymocowany prostopadle do osi rury w odpowiedniej odległości od jej górnej krawędzi, rurowy króciec i mieszczącej w swoim wnętrzu belkę nośną z zawieszeniem pionowego rurociągu tłoczego z króćcem wyjściowym znamienna tym, że jeden z króćców (6) jest zakończony gwintem (7) a drugi (2) ma zewnętrzne pierścienie oporowe (3), pomiędzy którymi umieszczony jest wewnętrzny kołnierz (4) gwintowego, rurowego elementu łącznego (5), sprzężonego obrotowo z dowolną przekładnią kątową (9, 10), korzystnie stożkową, której wałek napędowy (11) wprowadzony jest do powierzchni terenu.

85g (P. 147940) 4.05.1971.

Bielska Fabryka Armatur „BEFA”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Bielsko-Biała, (Jan Kolber, Leopold Szczypka, Jan Kniezyk, Marian Wejwoda, Henryk Rapacz, Stanisław J. Szeląg, Henryk Zegunia, Eugeniusz Hetnał, Bolesław Bochenek).

Hydrant, zwłaszcza nadziemny lub podziemny hydrant uliczny podłączony do podziemnej sieci wodociągowej, w którym zawór odcinający dopływ wody z sieci, umieszczony w dolnej, podziemnej części hydrantu, jest sterowany z górnej jego części i składa się z tulei osadzonej nieruchomo i szczelnie wewnątrz podstawy hydrantu oraz z zawieradła, które w celu otwarcia przepływu wody jest opuszczane w dół, a w celu zamknięcia przepływu jest podnoszone w górę za pośrednictwem pręta, rury lub podobnego elementu wodzącego, połączonego swym dolnym końcem z zawieradłem, przy czym zawieradło w czasie swych ruchów pionowych jest prowadzone suwliwie wewnątrz wspomnianej wyżej tulei, przykładowo za pośrednictwem kilku żeber znajdujących się w górnej części zawieradła, znamienny tym, że zawieradło (6), mające kształt podobny do okrągłego naczynia, którego zewnętrzna średnica jest w górnej części stała a w dolnej części zmniejsza się od góry ku dołowi czyli w kierunku przeciwnym niż kierunek przepływu wody, jest nakryte od góry pokrywą (7) podobną w kształcie do płaskiej, okrągłej płytki o średnicy zewnętrznej równej lub zbliżonej do średnicy wewnętrznej górnej, walcowej części zawieradła (6), przy czym całość zaopatrzona jest w pierścieniową uszczelkę (8) o średnicy zewnętrznej odpowiedniej do średnicy wewnętrznej tulei (3), osadzoną w pierścieniowym rowku wykonanym w zawieradle (6) lub/oraz w pokrywie (7) i stanowiącą właściwy czyli główny element uszczelniający zamknięcie przepływu, przy czym jednocześnie zawieradło (6) ma poniżej uszczelki (8) pierścieniowy występ o średnicy zewnętrznej większej niż średnica wewnętrzna tulei (3), który w położeniu całkowitego zamknięcia przepływu wody opiera się o dolne, pierścieniowe obrzeże tulei (3), ograniczając ruch zawieradła (6) z pokrywą (7) i uszczelką (8) w górę i stanowiąc zarazem dodatkowe, wstępne uszczelnienie zamknięcia przepływu.

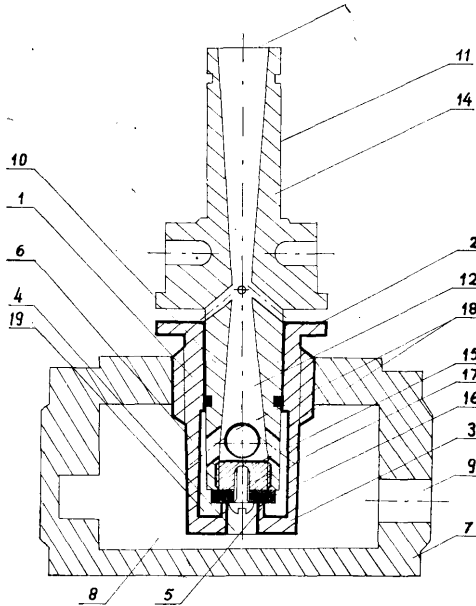

85g (P. 148437) 28.05.1971.

Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Okręgu Łódzkiego, Łódź, (Bolesław Świątczak, Józef Florczak).

Zdrój wodociągowy, składający się z kolumny stanowiącej korpus owalny połączony w górnej części nadziemnej z głowicą, a w dolnej części podziemnej

z obudową komory zaworowej, w którą z góry jest wkręcony koszyczek z umieszczonym w nim suwliwie dolnym króćcem eżektora, którego górny króciec jest połączony z rurą przepływową umieszczoną w rurze wodzącej, znamieny tym, że koszyczek (1) ma w dnie (3) nawiercony wlotowy otwór (4) z wystającym do wewnątrz tego koszyczka pierścieniem (5), do którego okresowo szczelnie przylega płaska elastyczna uszczelka (16), zamocowana za pomocą wkrętu (17) do zaślepki (15), zamykającej kanał (12) od spodu dolnego króćca (10) eżektora (11), przy czym króciec ten ma powyżej zaślepki nawiercone przelotowe otwory (18).

86c

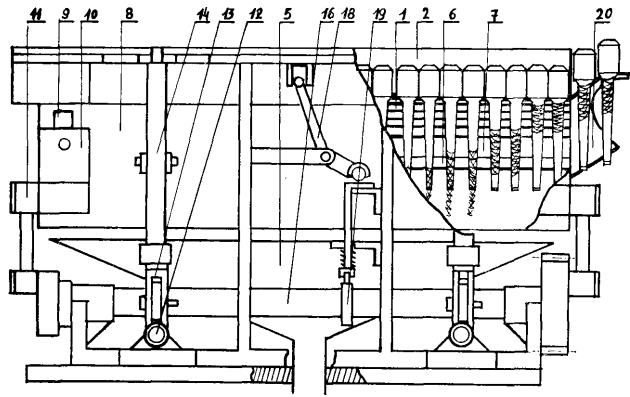
(P. 146736)

8.03.1971.

Kaliskie Zakłady Pluszu „Runotex”, Kalisz, Polska, (Aleksy Granz, Tadeusz Skórkowski).

Sposób czyszczenia cewek, zwłaszcza firmy Nortroph znamieny tym, że listwy podające i płyty czyszczące są na przemian cyklicznie zaciskane na cewkach, a w momencie zaciśnięcia i przesuwu cewek przez listwy podające i płyty czyszczące wykonują ruch jałowy pionowo ku górze, gdzie następnie zaciskają się na rezerwie wątkowej, podczas gdy listwy podające wykonują ruch do przedniego swego położenia, gdzie po wykonaniu rozluźnienia rezerwy wątkowej przez płyty czyszczące, rezerwa wątkowa jest pneumatycznie ściągana przez ekskonstor do pojemnika na odpady, a zaciśnięte na główkach cewek listwy prowadzące powodują przesunięcie ich do następnego cyklu rozluźniania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że płyty czyszczące (1) wykonane są z tworzywa sztucznego o wskazanej powierzchni i na stałe zamocowane do ruchomej płyty (7) również z tworzywa sztucznego.

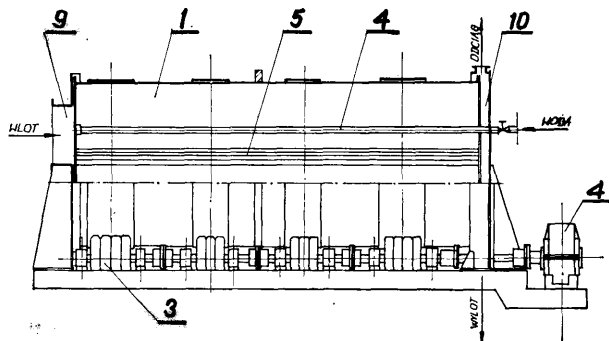

II. WZORY

1a (W. 44877) 3.01.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Adam Baluch, Józef Machinek, Kazimierz Szczepka, Rajmund Szeliga, Edward Zięcik).

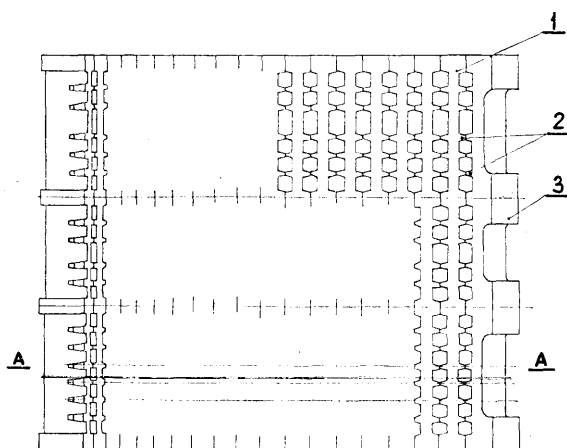
Mieszalnik bębnowy do mineralów, znamieny tym, że bęben (1) osadzony jest bezpośrednio na rolach nośnych (2) i napędowych (3) obracanych przez napęd (4), przy czym na wewnętrznej powierzchni bębna (1) umocowane są podłużne pręty (5) a w przestrzeni wewnętrznej bębna (1) zainstalowany jest wielosekcyjny zraszacz (6) oraz skrobak (7), których końce umocowane są we wspólnej komorze wlotowej (9) i wylotowej (10).

1a (W. 45295) 4.04.1970.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopaliny „SEPARATOR”, Katowice, (Józef Pieszka, Alfred Rolnik).

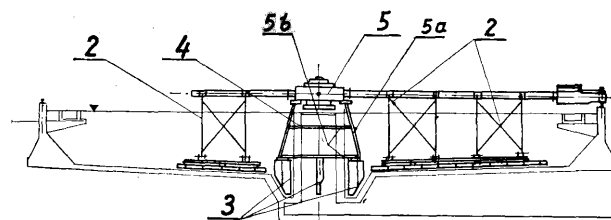
Ruszt do kruszarki udarowo-pierścieniowej, znamieny tym, że składa się z pojedynczych normalnych rusztowin (1) posiadających z obu stron na całej długości równomiernie rozmieszczone zęby (2) w kształcie równoramiennej trapezów oraz że jego zakończenie stanowi dopełniająca rusztowina (3), która posiada zęby (2) tylko z jednej strony, przy czym rusztowiny w ruszcie stykają się mniejszymi podstawami zębów (2) tworząc otwory o kształcie zbliżonym do kwadratu.

1a (W. 46821) 14.04.1971.

Biuro Studiów i Projektów Hutnictwa „Biprostal”, Kraków, (Adam Leśniak, Jan Noworyta, Adam Batko, Julian Ludwin).

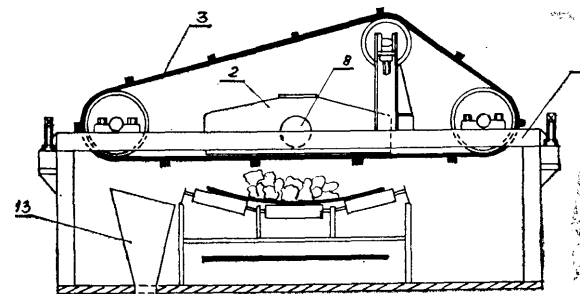
Zgarniacz szlamu osadników radialnych zaopatrzonego w indywidualny elektryczny napęd, znamieny tym, że ma konstrukcję ramion (1) osadzonych promieniowo o kącie rozchylenia ramion 120° w ramie (5), na których osadzone są wahliwie zgarniacze promieniowe (2) i konstrukcje zgarniaczy centralnych płetwowych (4) i że konstrukcje zgarniacza są wykonane z rur.

1b (W. 46816) 13.04.1971.

Kombinat Górniczo-Hutniczy — Zakłady Górnicze „Lubin”, Lubin, (Mieczysław Kądzielewski).

Separator taśmowy oddzielający materiały ferromagnetyczne od transportowanej nadawy, składający się z elektromagnesu umieszczonego nad strumieniem transportowanej nadawy oraz krótkiego poprzecznego przenośnika taśmowego, znamieny tym, że w jarzmie 4 elektromagnesu 2 znajduje się otwór 5 wlotowy powietrza połączony przewodem 6 z wentylatorem 7, a po przeciwnej stronie jarzma 4 — otwór 8 wylotowy, przy czym cewki 9 oddzielone są od jarzma 4 i między sobą przekładkami 10 dystansowymi.

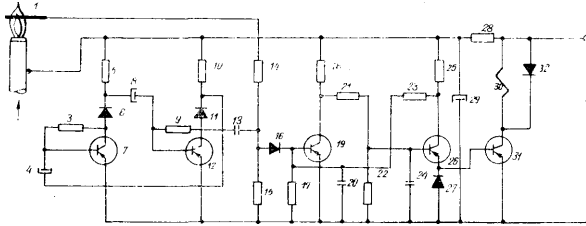

4c (W. 47159) 21.06.1971

Warszawskie Okręgowe Zakłady Gazownictwa Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, Polska (Waldemar Boddaniuk, Lech Secomski).

Elektronowy układ do kontroli płomienia gazu działający na zasadzie elektrycznej przewodności zawierający multiwibrator astabilny, układ blokujący impulsy, przerzutnik, oporniki, kondensatory, przełącznik oraz czujnik składający się z obudowy palni-

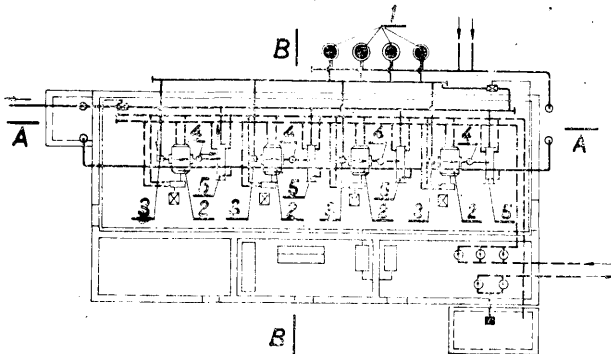
ka i elektrody wykonanej z ognioodpornego metalu, usytuowanej w kontrolowanym płomieniu, znamieny tym, że układ blokujący impulsy, które zmieniają stan przernutnika w momencie zgaśnięcia płomienia gazu stanowią dwa oporniki (14 i 15), kondensator (13) oraz dioda (16) o małym prądzie wstecznym, włączone szeregowo do obwodu elektrycznego pomiędzy multiwibratorem a przernutnikiem.

5d (W. 47239) 9.07.1971.

Głównie Biuro Studiów i Projektów Górniczych Biuro Projektów Górniczych Gliwice, Gliwice, (Alfred Seferowicz, Jarosław Beranek, Piotr Zdanowicz).

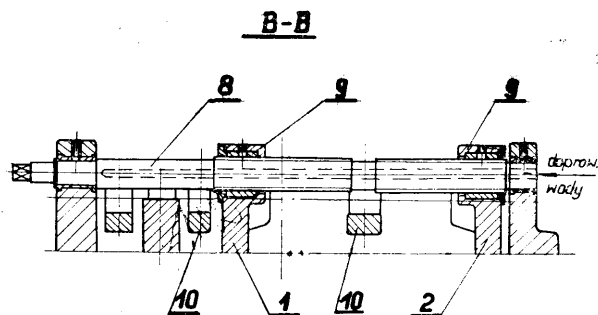
Kopalniana stacja odmetanowania składająca się z kolektora ssącego przed filtrami, filtrów głównych, kolektora ssącego za filtrami, sprężarki, chłodnicy końcowej, odwadniacza-odoliwiacza, kolektora zbiorczego na tłoczeniu oraz układu rurociągów i zasuw znamienne tym, że między filtroprzerywaczem a sprężarką ma zabudowany inercyjny oczyszczacz (3), będący równocześnie zbiornikiem na wytrącone zanieczyszczenia, zaś za sprężarką odoliwiacz (4), odwadniacz-odoliwiacz (6), i na wylocie układ dwóch równoległych przerywaczy ognia (7) z zasuwami.

7a (W. 47393) 23.08.1971.

Biuro Studiów i Projektów Hutnictwa „Biprostal”, Kraków, (Antoni Starzec, Tadeusz Latinek, Ryszard O'Donnell, Stanisław Kosakowski, Henryk Jelonek).

Wprowadnica do klatek poziomych walców walcowni ciąglej kęsów wyposażona w korpus śrubę pociągową, znamienna tym, że korpus (4) ma półotwarty wykrój o szerokości 150 do 600 mm, zamontowane na nim cylindryczne prowadniki (3) wydrążone poosiowo dla chłodzenia wodą i osadzone na nich przesuwne linały (1) i (2), których rozstaw zmie-

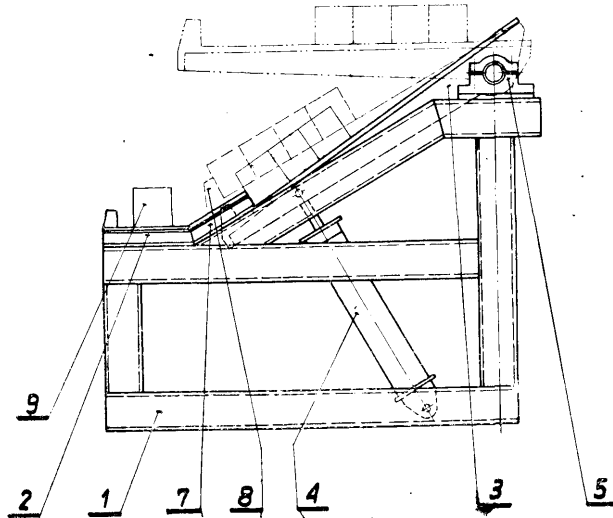

nia się za pomocą wydrążonej poosiowo znanej śruby pociągowej (8) z trapezowym gwintem lewym i prawym również chłodzonej wodą.

7a (W. 48257) 3.03.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice, (Janusz Szymański).

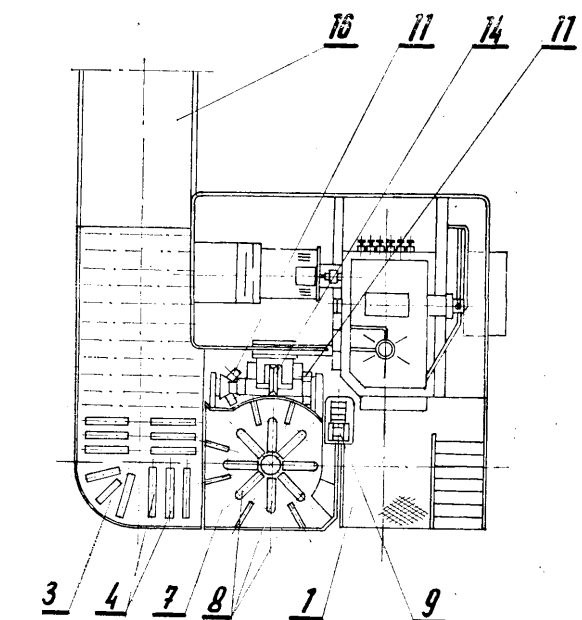
Podajnik zwłaszcza kęsów z wyższego poziomu na niższy mający na niższym poziomie spocznik dla kęsów i mający stół obrotowo-podnoszony za pomocą siłowników, znamieny tym, że na obrotowym stole-zsuwni (3) uformowane są na jego swobodnej krawędzi zaczepy (8) zaś spocznik (2) ma skierowaną najlepiej pod kątem pochylecia stołu-zsuwni (3) zsuwnię (7) przy czym koniec zsuwni (7) jest położony wyżej od zaczepy (8), na wysokość nieco mniejszą od wymiaru porcjowanej ilości kęsów.

7b (W. 48314) 15.03.1972.

Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metli Nieżelaznych „Zamet”, Strzybnica, (Henryk Żyłka, Helmut Sobczyk, Alfred Lech, Alojzy Kocot).

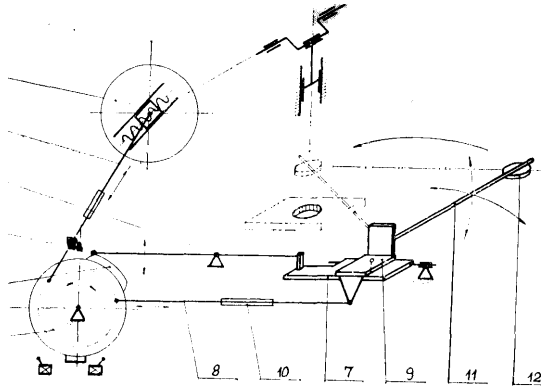
Ciągarka bębnowa pionowa do rur lub prętów, znamienna tym, że ma podawczy stół (3) usytuowany poniżej dolnej krawędzi nawojowego bębna (2) ciągarki, między przygotowawczym stołem (16) i rozwijającym urządzeniem (7), przy czym rozwijające urządzenie (7) osadzone jest na pionowych prowadnicach (6) i połączone z hydraulicznym siłownikiem (12), który przemieszcza je między podawczym stołem (3) i górną krawędzią nawojowego bębna (2).

7c (W. 44538) 21.10.1969.

Centralne Laboratorium Obróbki Plastycznej, Poznań, (Zbigniew Wiśniewski).

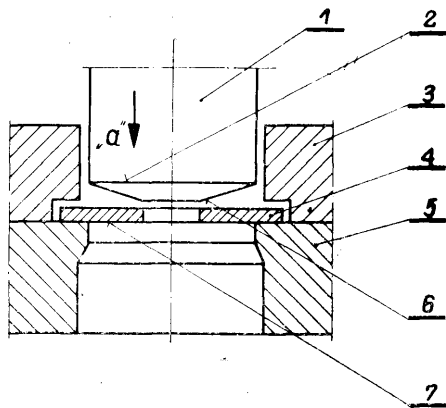
Ręka mechaniczna do podawania detali w przestrzeń roboczą prasy, posiadająca napęd od wału korbowego prasy, znamienna tym, że ma dźwignię (6) napędzaną nastawnym kułakiem (4), która powoduje ruch unoszący chwytak elektromagnetyczny (12) w płaszczyźnie pionowej oraz ciężko poziome (8) z amortyzatorem (10) napędzane od tarczy (3), które wywołuje ruch chwytaka elektromagnetycznego (12) w płaszczyźnie poziomej.

7c (W. 47071) 1.06.1971.

Zakłady Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej, Kielce, Polska (Stanisław Kurzawski, Kazimierz Rolnik).

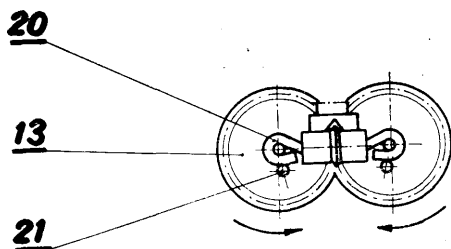
Stempel do wycinania i kształtowania wyrobów zwłaszcza z blachy na prasach, znamienny tym, że posiada specjalnie ukształtowaną — na przykład w postaci stożka powierzchnie tłoczną (6) i leżącą u jej podstawy krawędź tnącą (2).

7c (W. 47581) 11.10.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Bogdan Wieczorkowski).

Przyrząd do wykonywania wkładek metalowych w przepustach ceramicznych, znamienny tym, że składa się z obudowy metalowej dwuczęściowej (8) i (10)

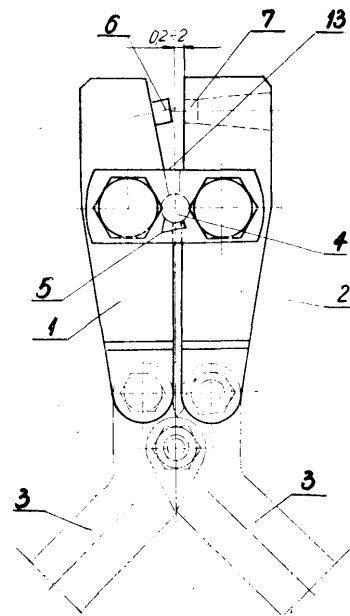

do której przymocowany jest korpus (9) służący do osadzania kół zębatach (13) zaopatrzonych w kołeczki (21) do kształtowania oczek, przy czym na górnej części obudowy (8) znajduje się wyrzutnik (14) i jego popychacz (1) z którymi współpracuje dźwignia (3) a do dalszej części obudowy jest przymocowana matryca (15), współpracująca z nożem (12) służącym do obcinania drutu (18) oraz ruchomy przeginak (17) sterowany krzywką.

7c (W. 47920) 31.12.1971.

Huta Stalowa Wola, Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, Polska, (Ludwik Ujda, Stanisław Cetnarski).

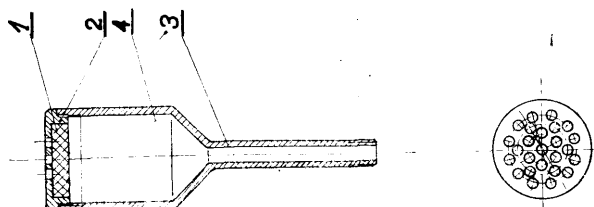
Ręczny wykrojnik, którego dźwignie wywierania nacisku stanowią dźwignie znanych nożyc do cięcia drutu, znamienny tym, że część roboczą wykrojnika stanowią dwie szczęki (1) i (2) z których jedna stanowi uchwyt stempla (6) a druga matrycę z wycięciem (7), przy czym szczęki (1) i (2) zamocowane są obrotowo do końców ramion dźwigni (3) i podparte w punkcie ich obrotu względem siebie na walcowej utwardzonej rolce (4), która jest osadzona we wgłębieniach (5) szczęk (1) i (2) między dwoma płytkami (8) łączącymi obydwie szczęki (1) i (2) dwoma śrubami (9) usytuowanymi na wspólnej osi z rolką (4) tak, że nie występuje luz w układzie szczęka (1) — rolka (4) — szczęka (2) dzięki czemu jest zapewnione dokładne usytuowanie stempla (6) i (10) względem wyjęcia (7) i (12).

14k (W. 46933) 18.05.1971.

Zakłady Podzespołów Radiowych „Miflex”, Kutno, (Jan Kuraszkiewicz).

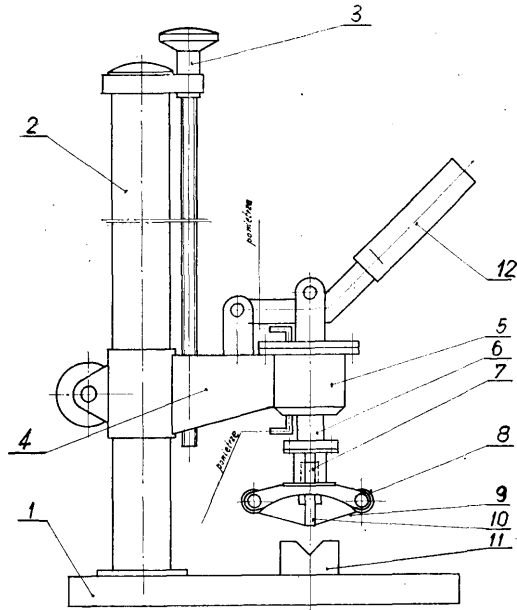
Tłumik szmerów rozprężonego powietrza, znamienny tym, że posiada komorę wstępnego rozprężania (4) z zakończoną pokrywą (2) perforowanym denkiem mocującą materiał dźwiękochłonny (1).

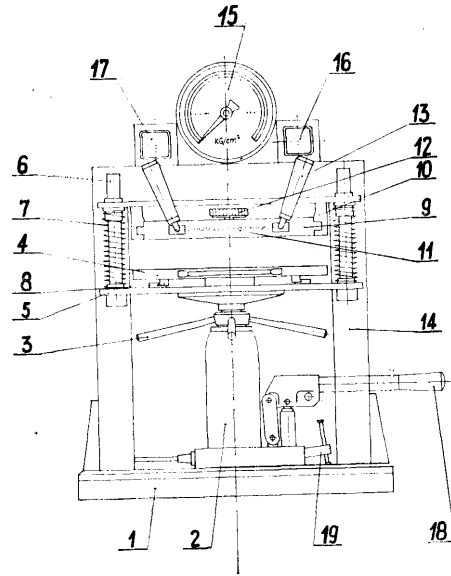
15a (W. 47148) 18.06.1971.

Kombinat Narzędzi Pomiarowych i Tnących „Ponar-FWP”, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego, Warszawa, Polska, (Robert Koskiewicz, Ryszard Krzeszowiec).

Przyrząd do znakowania posiadający podstawę i kolumnę, znamienny tym, że zawiera siłownik (5) z uchwytem elektrody (6) do którego jest przytwierdzony zbiornik (7), z którego elektrolit przedostaje się do wymiennego stempla (10) pod którym umocowana jest przesuwnie na rolkach (8) taśma (9).

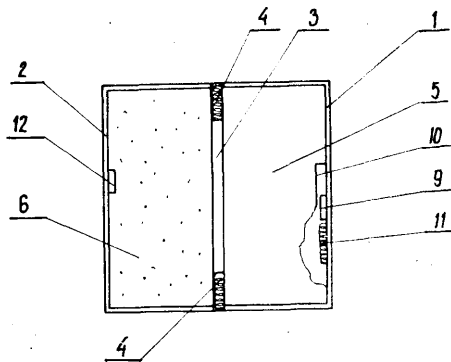
tę dolną (4) dociskową połączoną ślizgowo na jaskółczy ogon z płytą nośną (5) oraz płytą górną (9) podwieszoną w uchwytach ślizgowych (10) jak również manometr (15) wraz z lampkami sygnalizacyjnymi.

15h (W. 46891) 7.05.1971.

Stanisław Szewczyk, Niepołomice, Polska,

Pieczętka kieszonkowa, zawierająca płytkę z napisem oraz wkładkę do nawilżania tuszem, znamienna tym, że składa się z dwudzielnej obudowy, w kształcie prostopadłościanu połączonej wzdłuż osi podłużnej za pomocą zawiasu (3), przy czym wewnątrz jednej części (1) obudowy znajduje się płytkę (5) z napisem, a w drugiej części (2) jest umieszczona wkładka (6) do tuszu, zaś na zewnątrz części (1) jest przytwierdzony uchwyt (7), a w bocznej jej ścianie jest osadzona ruchomo dźwignienka (8) z kształtowym wypustem (9), współpracująca ze sprężarką (11), natomiast w bocznej ścianie drugiej części (2) jest umieszczony zaczep (12), odpowiadający kształtem wypustowi (9).

15k (W. 42947) 25.11.1968.

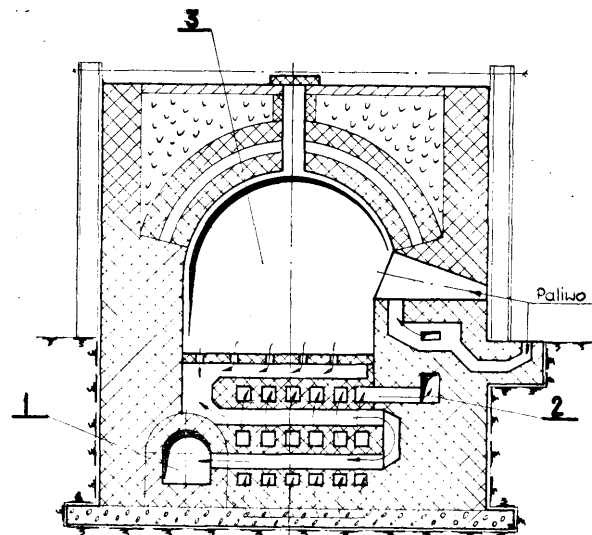
Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Zygmunt Kosiorek, Eugeniusz Nahorniak).

Prasa hydrauliczna do złoceń dla potrzeb małej poligrafii, znamienna tym, że ma w dolnej części korpusu (14) zabudowany podnośnik hydrauliczny (2) z pokrętkiem (3), w górnej zaś części korpusu (14) ply-

18a (W. 47127) 15.06.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, Polska, (Erhard Baron, Robert Kaczmarczyk, Antoni Kalarus).

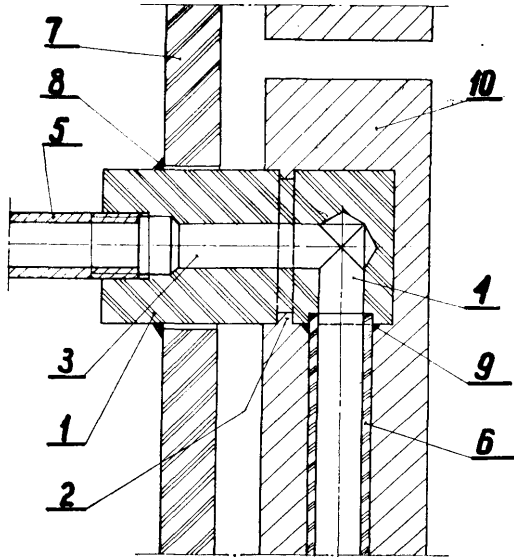
Jednokomorowy piec z rekuperatorem trzonowym o działaniu okresowym do wypalania półwyrobów ceramicznych w temperaturach powyżej 1700°C, zwłaszcza zasadowych lub korundowych kształtek ogniotrwałych, opalany paliwem ciekłym i/lub gazowym, zaopatrzonej w instalacje paliwowe oraz instalacje powietrza i spalin, znamienny tym, że wyposażony jest w przeciwprądowo-krzyżowy rekuperator mający postać szeregu nad sobą umieszczonych poziomych płyt (4) składających się ze znormalizowanych ogniotrwałych prostek kratowych, między którymi zabudowane są pionowe poprzeczki (5) na przemian piętrami wzdłużne i poprzeczne tworzące prostokątne kanały wzdłużne i poprzeczne, korzystnie połączone tak, że w przekroju pionowym mają kształt litery „S”, natomiast górna płyta (6) rekuperatora zaopatrzonej jest w odpowiednią ilość otworów (7) do przepływu spalin i stanowi podstawę komory pieca.

18a (W. 47662) 6.02.1970.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Władysław Sabela, Zdzisław Jarzębski, Józef Wanot).

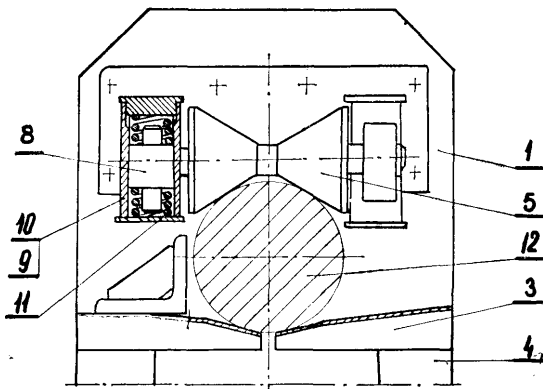
Łącznik rurowy do wyprowadzania węzownicy z płyty chłodniczej pieca hutniczego, zwłaszcza wielkiego pieca, do sieci wodnej, znamieny tym, że wykonany jest w kształcie walca z klinującym rowkiem (2), wlot (3) wyposażony w gwint (4) usytuowany jest w osi wzdłużnej łącznika (1) rurowego, zaś usytuowany na poboczniczy łącznika rurowego prostopadle do jego osi wylot (5) wyposażony jest we wpust (6).

18c (W. 47274) 16.07.1971.

Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych „Zamet”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Strzybnica, (Jerzy Francik, Bolesław Czajkowski).

Urządzenie podające wlewki do nagrzewnicy indukcyjnej, znamienne tym, że przed grzewczą komorą (2) nagrzewnicy (1), powyżej pryzmowego łoża (3) lub innego przenośnika wlewków (12) podawczego stołu (4) ma poziomo osadzoną pryzmową rolkę (5), połączoną swoimi końcami z amortyzatorem (9).

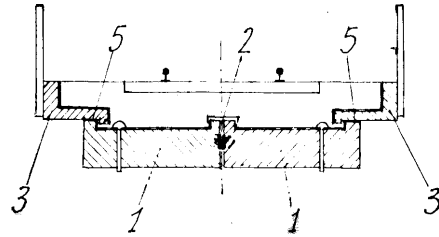

19d (W. 47724) 18.11.1971.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych, Warszawa, Polska, (Stanisław Kotulski, Jerzy Zalewski, Marek Borkowski).

Elementy prefabrykowane przęseł obiektów mostowych jedno- i wielotorowych, znamienne tym, że składają się tylko z dwóch rodzajów prefabrykatów posiadających gotową izolację oraz odwodnienie i zestawionych w przęsła w ten sposób, że prostokątne

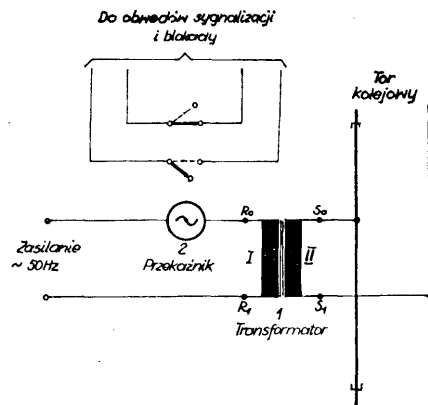
elementy podporowe (1) stykają się ze sobą wzdłuż osi toru a elementy chodników (3) umieszczone są nad nimi na zewnątrz torów.

20i (W. 44533) 20.10.1969.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Henryk Lipka, Janusz Tomczyński, Feliks Puderecki).

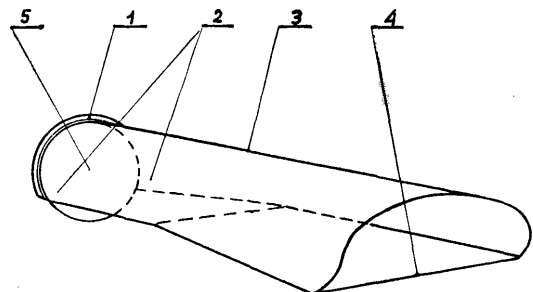
Obwód torowy dla górek rozrządowych z przekątnikiem prądu przemiennego, znamieny tym, że obwód zawiera transformator torowy (1), którego uzwojenie wtórne (II) przyłączone jest do szyn odcinka izolowanego, oraz przekątnik (2) prądu przemiennego, którego jedno wyprowadzenie cewki jest połączone z początkiem uzwojenia pierwotnego (I) transformatora torowego (1), zaś drugie wyprowadzenie cewki jest połączone bezpośrednio z siecią zasilającą napięcia przemiennego; poza tym do sieci zasilającej jest przyłączony koniec uzwojenia pierwotnego (I) transformatora torowego (1), przy czym transformator torowy (1) umieszczony jest przy torze.

20ii (W. 46419) 23.12.1970.

Polskie Koleje Państwowe Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Maria Łącka, Marek Bąkowski, Tadeusz Dembowski).

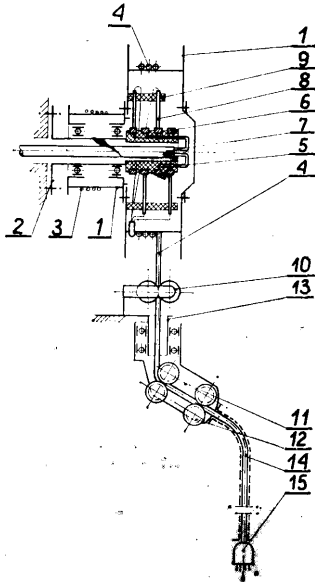
Oslona komory sygnałowej, znamienne tym, że jest w kształcie daszka stożkowego (3) stopniowo ku końcowi przekształcającego się w półelipsyczny z wydłużonymi ku dołowi bocznymi częściami (2), oraz tym, że posiada przesłonę poziomą (4), umieszczoną na wysokości poziomej średnicy soczewki zewnętrznej sygnalizatora.

20k (W. 47972) 13.12.1969.

Biuro Projektów Przemysłu Gumowego „Stomil”, Warszawa, Polska, (Marek Hyndle, Józef Nawrocki).

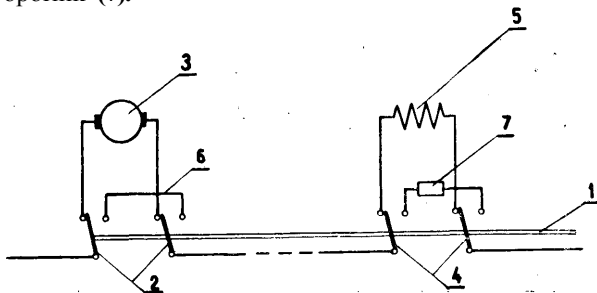
Urządzenie do zasilania przewodem elektrycznym pojazdów nieszynowych transportu wewnętrznego, znamienne tym, że zawiera podwójny bęben (1) ułożony w tulei (2) poprzez którą dołączony jest trwale przewód (7) do osadzonych na izolatorze (5) ślizgowych pierścieni (6) współpracujących ze szczotkami (8) osadzonymi na izolatorach (9) zamocowanych do ścianki bębna (1) posiadającego na swej mniejszej średnicy nawiniętą stalową linkę (3) zakończoną przeciwcieżarem (17) i na większej średnicy nawiniętą w przeciwnym kierunku zaciskającą przewód (14), który przechodząc przez rolki (10) oraz przez obrotowy uchwyt (11) i rolki (12) oraz przez metalowy elastyczny wąż (14) zakończony jest wtyczką (15).

201 (W. 46807) 9.04.1971.

Polskie Koleje Państwowe Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Jan Wierzejski, Jan Pabiańczyk, Jan Rzyśko, Witold Kapuściński).

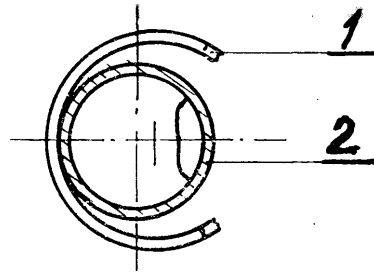
Odczynnik silnika trakcyjnego wielosilnikowej lokomotywy elektrycznej, znamienne tym, że posiada wspólny napęd (1) uruchamiający dwa zespoły noży odłączających, przy czym zespół noży (2) odłączający obwód wirnika zwierany jest przewodem (6) o małej oporności, a zespół noży (4) odłączający uzwojenie wzbudzenia zwierany jest przez odpowiednio dobrany opornik (7).

21a⁴ (W. 47897) 30.12.1971.

Zakłady Radiowe „Eltra”, Bydgoszcz, Polska (Stefan Burdajewicz).

Styk do anteny teleskopowej połączony z rurką anteny w znany sposób przez zgrzewanie punktowe,

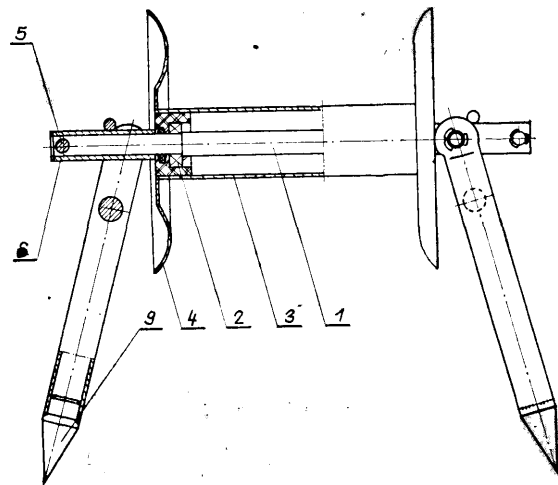
znamienny tym, że ma postać płytki z materiału sprężynującego ukształtowanej jako niepełny pierścień (1) i jest połączony z dolną powierzchnią rurki (2).

21c (W. 46718) 10.03.1971.

Przedsiębiorstwo Elektromontażowe Przemysłu Węglowego „Elmont”, Chorzów-Batory, (Zygmunt Maciejewski, Aleksander Zając).

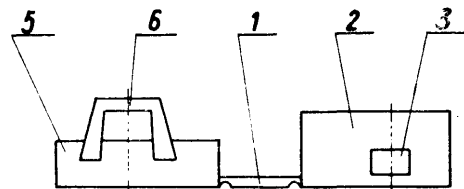
Rolka do prowadzenia kabli energetycznych i telekomunikacyjnych w czasie ich układania, znamienne tym, że na pełny wałek (1), wciśnięto na tarczowych łożyskach (2), rurę (3), na którą nałożono boczne tarcze (4), a na końcu wałka (1) nałożono zabezpieczone zawleczkami (5) tulejki (6) na których przymocowano wahadłowo na trzpieniu (7) podpory (8) zakończone grotami (9).

21c (W. 46777) 25.03.1971.

Zakłady Sprzętu Oświetleniowego „Zaos”, Wilkasy, (Jerzy Kordowski).

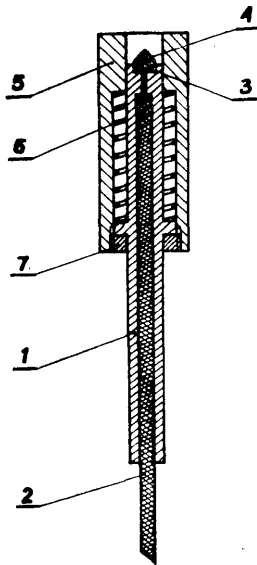
Oslona izolacyjna połączeń żył przewodów elektrycznych, a zwłaszcza połączeń lutowanych w elektrycznych oprawkach oświetleniowych, znamienne tym, że stanowi jeden element w postaci dwu otwartych kasetonów, połączonych przesłem (1), przy czym kaseton (2) posiada na bocznych ściankach zaczepy (3), zaś na dnie występ (4) zabezpieczający przewody przed wypadnięciem z osłony, a kaseton (5) posiada na bocznych ściankach ucha (6) do skojarzenia z zaczepami (3) po zamknięciu osłony.

21c (W. 46780) 25.03.1971.

Łódzkie Zakłady Aparatury Elektrycznej „APAREL”, Łódź, (Adam Majda).

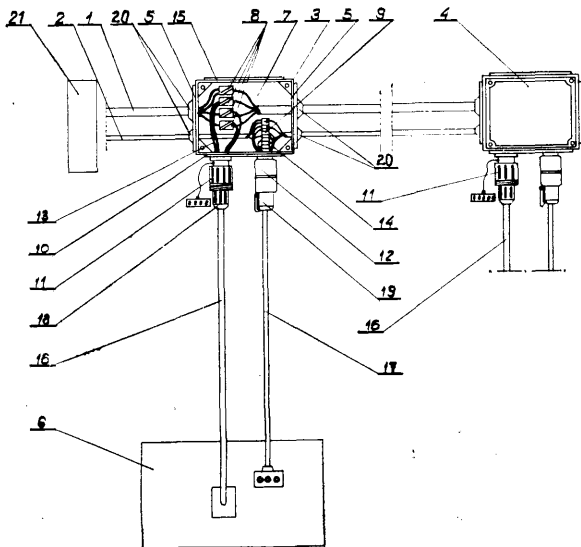
Końcówka przewodu elektrycznego wyposażona w izolacyjny uchwyt, znamienna tym, że część izolacyjnego uchwytu (1) znajdująca się przy przewodzącym występie (4) oraz sam przewodzący występ (4) są umieszczone wewnątrz izolacyjnej tulejki (5) osadzonej przesuwnie na izolacyjnym uchwycie (1), przy czym wewnątrz izolacyjnej tulejki (5) znajduje się również naciskowa sprężyna śrubowa (6), której początek opiera się o kołnierz ukształtowany w izolacyjnym uchwycie (1), a koniec o wewnętrzną ściankę izolacyjnej tulejki (5).

21c (W. 46808) 8.04.1971.

Poznańskie Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego, Poznań (Lech Nowierski).

Magistrala kablowa do rozdzielczego zasilania i/lub sterowania maszyn roboczych złożona z zasilającego i/lub sterowniczego kabla, a także z rozdzielczych skrzynek zaopatrzonych w pokrywy oraz z przynależnego osprzętu elektrycznego w szczególności z położonych w ich wnętrzu zaciskowych listew i odgałęźnych kabli, znamienna tym, że każda z jej skrzynek (3), której boczne ścianki (5) są zaopatrzone w przelotowe otwory jest nanizana na zasilający i/lub sterowniczy kabel (1), (2), a także jest wyposażona w osadzone w jej wnętrzu i posiadający odgałęźne

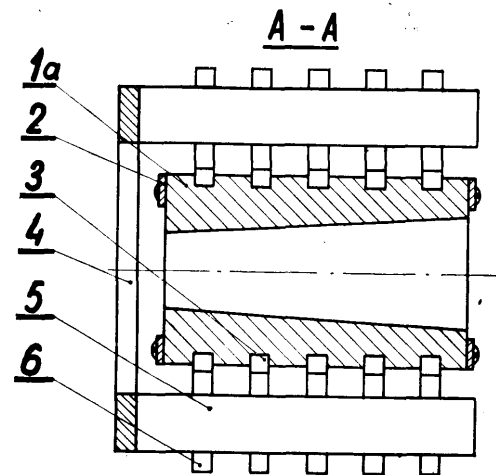

zaciski izolator (9), a nadto w położone na zewnątrz wtykowe gniazda (11), (12), przy czym poszczególne żyły zasilającego i/lub sterowniczego kabla (1), (2) są wewnątrz skrzynki odizolowane i rozdzielone oraz sprzężone z odpowiednimi zaciskami listwy (8) i izolatora (9), które są połączone następnie kablami (16), (17) z odpowiednimi zaciskami wtykowych gniazd (U), (12).

21c (W. 47068) 31.05.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, Polska, (Roman Kałahur, Andrzej Sanetra, Wojciech Chlebowski, Jerzy Dubrawski, Ryszard Kaczmarek).

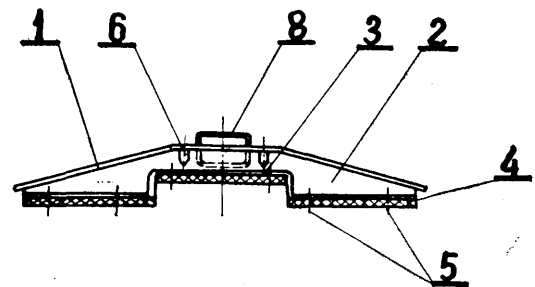
Zbieracz prądowy nakładany, złożony z korpusu zaopatrzonego w pierścienie oraz z pierścieniowej ramy z uchwytami, w których są osadzone szczotki, znamienny tym, że korpus ma dwie odrębne połowki (1a) i (1b) wyposażone w półpierścienie (3), które to połowki są połączone ze sobą za pomocą nakładek (2) zamocowanych śrubami do powierzchni czołowych połówek (1a) i (1b) korpusu.

21c (W. 47184) 26.06.1971.

Zakłady Okrętowych Urzędzeń Technicznych „Techmor”, Gdańsk, (Stanisław Morgaś, Stefan Sibinski).

Ochrona na kable i węże spawalnicze, znamienna tym, że stanowi ją najazdowa płyta (1) posiadająca trwale z nią połączone pionowe usztywnienia (2), które są opasane płaskownikiem (3), do którego wkrętami (5) umocowane są gumowe podkładki (4).

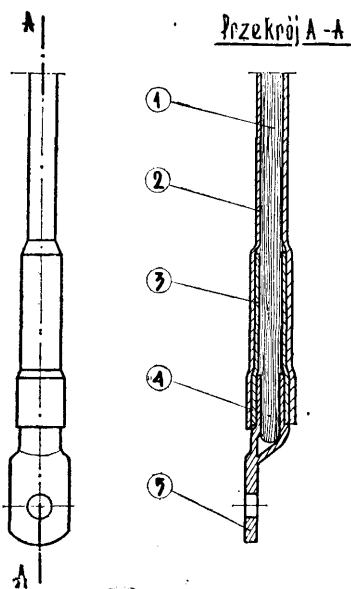

21c (W. 47263) 12.07.1971.

Zakłady Energetyczne Okręgu Południowego Zakład Energetyczny Częstochowa, Częstochowa, (Ireneusz Gębski, Jan Nieszporek).

Odgietka dla przewodów uziemiaczy przenośnych, znamienna tym, że stanowi ją odcinek koszulki 3 z giętkiego materiału usytuowany częściowo na przewodzie uziemiacza 1 i częściowo na końcówce 5

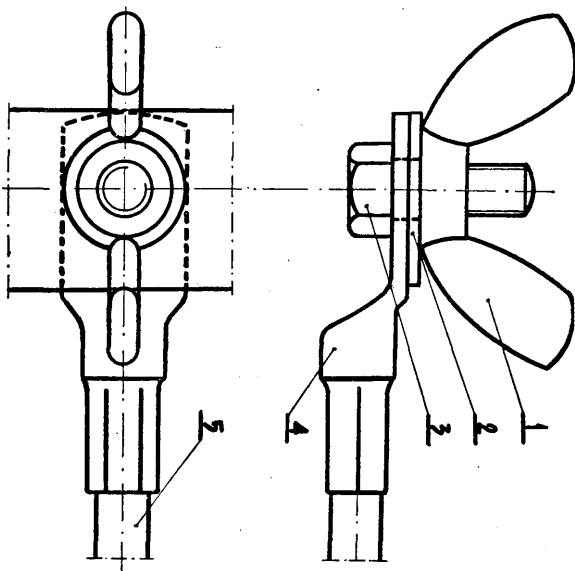
ry może również dodatkowo współpracować z koszulką osłoną 2 przewodu uziemiacza 1.

21c (W. 47264) 12.07.1971.

Zakłady Energetyczne Okręgu Południowego Zakład Energetyczny Częstochowa, Częstochowa, (Ireneusz Gębski, Jan Nieszporek).

Śrubowy zacisk uziomowy uziemiaczy przenośnych, znamienny tym, że końcówka 4 przewodu uziemiacza 5 łączona jest z przewodem uziomowym 2 bezpośrednio za pomocą śruby 3 w wyniku dokręcania nakrętki skrzydełkowej 1.

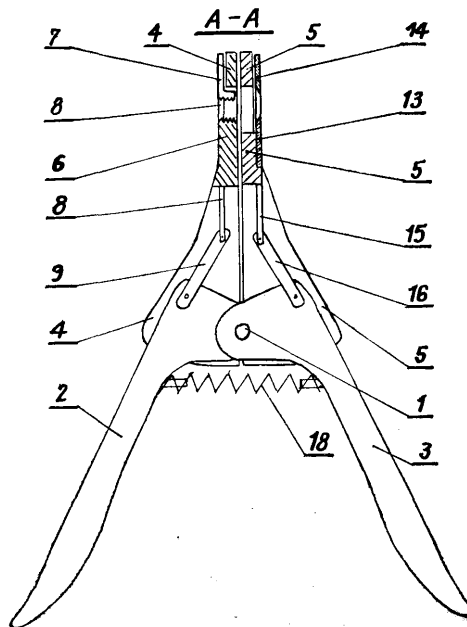

21c (W. 47347) 7.08.1971.

Stanisław Pawłowski, Będzin.

Przyrząd do usuwania izolacji z końcówek przewodów elektrycznych, znamienny tym, że składa się z dwóch jednoramiennych dźwigni (2, 3) i współpracujących z nimi dwóch głowic (4, 5) osadzonych wspólnie obrotowo na jednym sworzniu (1), z których jedna głowica (4) jest zaopatrzona w przytrzymujący obrabiany przewód (10) imak składający się z nieruchomej szczęki (6) i ruchomej szczęki (7) połączonej łącznikiem (9) z dźwignią (2), a druga głowica (5) odcinająca izolację jest zaopatrzona w nieruchome ostrze (13) i ruchome ostrze (14) połączone łącznikiem (16) z dźwignią (3).

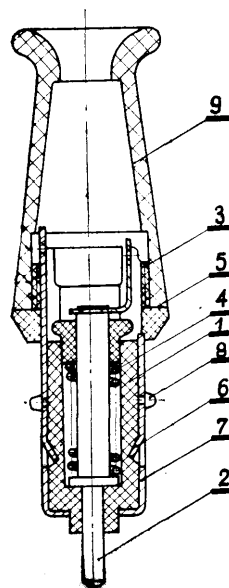
wica (5) odcinająca izolację jest zaopatrzona w nieruchome ostrze (13) i ruchome ostrze (14) połączone łącznikiem (16) z dźwignią (3).

21c (W. 47542) 25.09.1971.

Spółdzielnia Pracy Elektromechaniki Samochodowej, Warszawa, (Marian Tomczyk).

Samochodowa wtyczka jednokołkowa, składająca się z korpusu, ruchomego kołka prądowego zakończonego łącznikiem prądowym, sprężyny zabezpieczonej tulejką, tulei nakręconej na korpus, znamienna tym, że korpus (1) stanowi wypraska z izolacyjnego tworzywa termoplastycznego, na którym jest zamocowany poprzez dwa zacięcia (6) łącznik (7) prądowy wykonany z paska cienkiej blachy mosiężnej, do którego są zamocowane dwa nity (8) mosiężne, spełniające rolę kołków ustalających położenie wtyczki w tulei gniazda wtyczkowego.

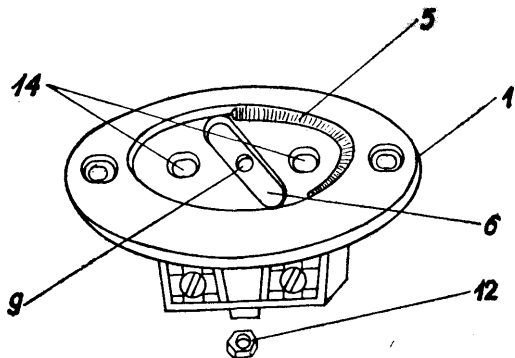

21c (W. 47549) 28.09.1971.

Instytut Włókiennictwa, Łódź, (Stanisław Pijanowski, Marian Garnysz).

Gniazdo wtykowe ochronne mające przesłonę obrotową, znamiennie tym, że jest wyposażone w bloku-

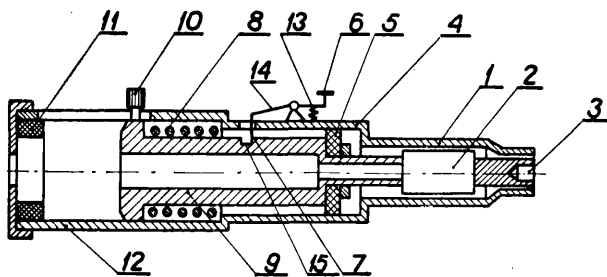
jącą płaską sprężynę (4) o wygiętych ramionach, która jest osadzona pod obrotową tarczą (2) w korpusie (1) we wzdłużnym wycięciu (6) tak, że wygiętymi ramionami wchodzi w wycięcie wzdłużne (8) w tarczy (1) oraz tym, że tarcza (2) posiada do jej zwracania i dokładnego ustawiania współpracujące ze sobą występ (7) i spiralną sprężynę (3) osadzoną w łukowym wycięciu (5) w korpusie (1).

21c (W. 47585) 12.10.1971.

Marek Banasikowski, Warszawa, Walerian Lipski, Warszawa.

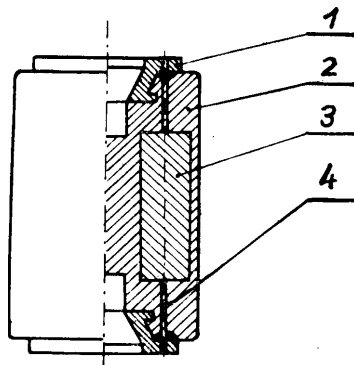
Przyrząd do oczyszczania połączeń lutowniczych z lutowia na płytkach drukowanych, zwłaszcza do demontażu obwodów scalonych lub innych elementów posiadających dużą ilość wyprowadzeń odznaczających się małą pojemnością cieplną, składający się z części stałej i ruchomej oraz z zespołu zaczepowego, znamienny tym, że ma umieszczony wewnątrz rury ssącej (1) przesuwany grzejnik (2), którego grot ma wybranie (3) w celu pomieszczenia końcówki elementu odlutowywanego.

21c (W. 47598) 19.10.1971.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Józef Wrocławski).

Opornik niskonapięciowy zwłaszcza do wysokonapięciowego oporowego dzielnika napięć składający się z oporników metalowych, znamienny tym, że oporniki metalowe (3) umieszczone są w korpusie z ma-

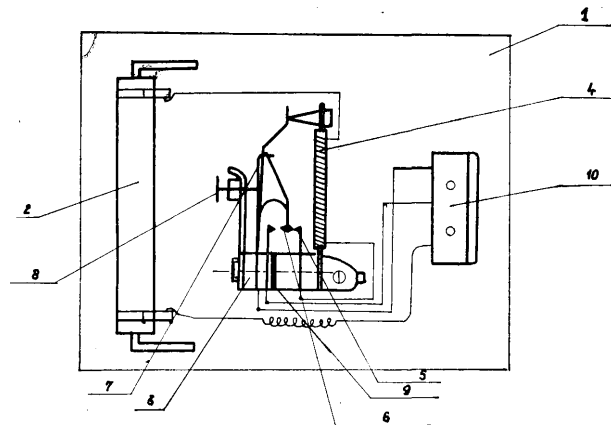

teriału elektroizolacyjnego (2) i połączone ze sobą równolegle za pomocą okuc (1) korpusu.

21c (W. 47698) 9.11.1971.

Dzielnicowy Zarząd Budynków Mieszkalnych, Nowa Huta — Kraków, Polska (Zdzisław Augustyn).

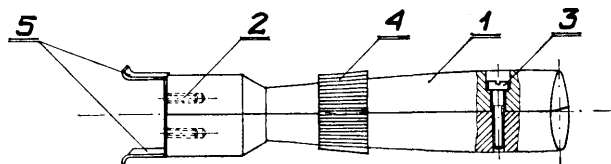
Wyłącznik oświetleniowy, znamienny tym, że ma trzy styki, tworzące parę styków obwodu grzewczego (5) oraz parę styków obwodu oświetlenia (6), dalej zawiera element bimetaliczny (4) z nawiniętym uzwojeniem grzewczym oraz sprężynę napinającą (7) ze śrubą regulacyjną (8), przy czym elementy te są osadzone we wsporniku (3) i przedzielone tulejkami izolacyjnymi (9), poza tym ma opornik drutowy (2) ograniczający przepływ prądu.

21c (W. 47809) 16.12.1971.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, Polska, (Stanisław Wiśniewski).

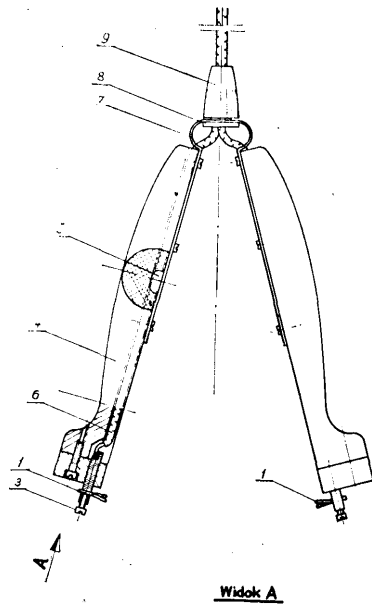
Przyrząd do wkręcania śrub stykowych w gniazda bezpiecznikowe znamienny tym, że składa się z pręta (1) ściętego stożkowo na części swej długości z pozostawieniem główki (2) w kształcie walca, przy czym pręt jest przecięty wzdłuż osi i skręcony śrubą (3) przy podstawie stożka, z pierścienia dociskowego (4) poruszającego się po ściętej powierzchni pręta oraz przymocowanych do główki pręta zaczepów (5) o kształcie przystosowanym do kształtu rowków (6) wstawki bezpiecznikowej (7).

21c (W. 47840) 22.12.1971.

Zakłady Wytwórcze Urządzeń Sygnalizacyjnych, Katowice, Polska, (Henryk Sier, Piotr Desselberger, Stanisław Sitek, Zbigniew Wolff).

Elektryczny przyrząd do ściągania izolacji z końców przewodów, znamienny tym, że elementy tnące stanowią dwie szczęki (1) z drutu oporowego, połączone z niskowoltowym źródłem zasilania (2), przy czym każda ze szczęk (1) przymocowana jest do zacisków (3) osadzonych w rękojeści (4), mającej wyżłobienie (5) dla przeprowadzenia przewodów (6) łączących szczęki (1) ze źródłem zasilania (2) i nałożonej na sprężynującą uchwyt (7).

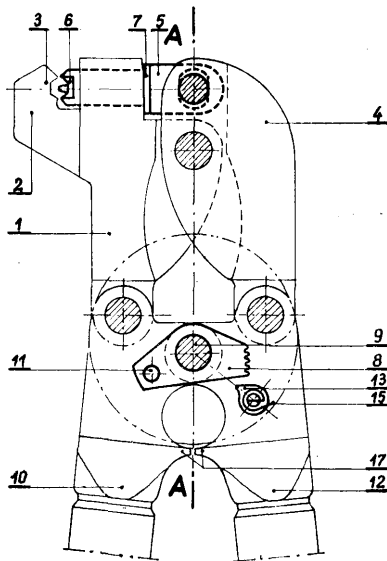

Widok A

21c (W. 47971) 21.08.1969.

Zakłady Wytwórcze Osprzętu Sieciowego Przedsiębiorstwo Państwowe, Kostuchna, Polska, (Stefan Wiśniński).

Kleszcze do zaciskania końcówek lub złączy na przewodach elektrycznych znamienne tym, że posiadają zabezpieczenie przed niedostatecznym zaciśnięciem połączenia składającego się z segmentu koła zębatego (8), który może obracać się wokół sworznia (9) łączenia z ręczną dźwignią (10) z którą to połączony jest na stałe kołkiem (11), oraz zapadki (13) która posiada sworznie obrotowy (14) osadzony w ręcznej dźwigni (12), a której ruch obrotowy koryguje spiralna sprężyna (15) zaczepiona jednym końcem o zapadkę (13) a drugim końcem o dźwignię (12) w ten sposób, że nosek zapadki (13) ma tendencję stałego utrzymywania się w pozycji leżącej na prostej łączącej środki sworzni (9) i (14).

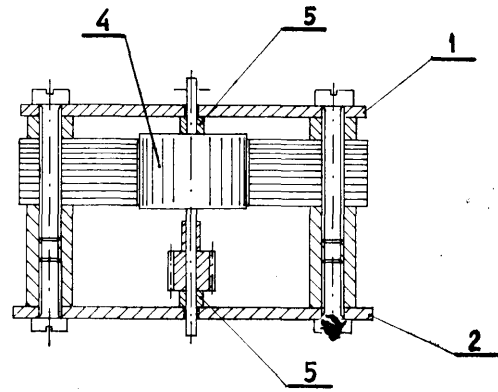

21c (W. 48278) 8.03.1972.

Zarząd Budynków Mieszkalnych, Warszawa-Żoliborz, Warszawa, (Stanisław Wąsowski, Antoni Zacharczuk).

Łożysko wirnika w automatach schodowych, służących do wyłączania okresowego światła na klatkach schodowych znamienne tym, że w płytkach obudowy

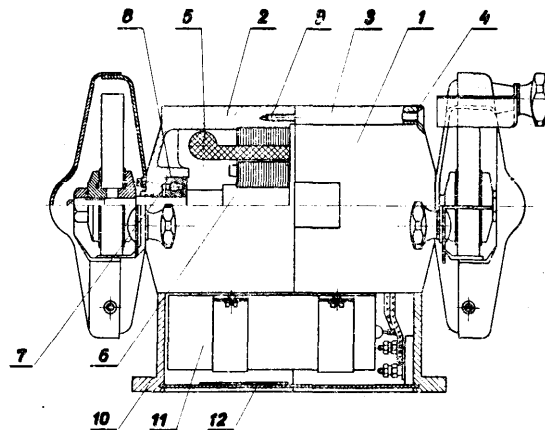
(1 i 2) wykonane są powiększone otwory w które wstawione są kołnierzone tulejki łożyskujące (3) i zamocowane do płytek obudowy (1 i 2).

21d¹ (W. 45174) 10.03.1970.

Polski Związek Głuchych Zakład Produkcyjno Szkoleniowy, Katowice, (Fryderyk Sajdak, Stanisław Paweł).

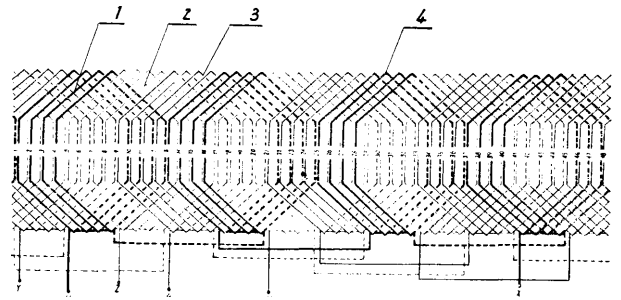
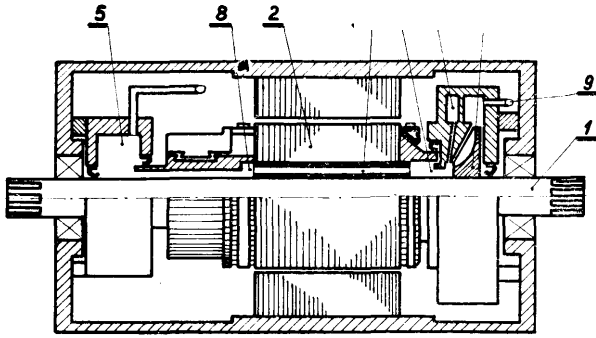
Silnik elektryczny zwłaszcza szlifiereki znamienne tym, że korpus (1) jest dwudzielny, przy czym gabaryty obu części korpusu (2 i 3) są identyczne oraz, że każda z części korpusu (2 i 3) jest wyposażona w cylindryczne wyżłobienie (7) do osadzenia łożysk, zaś łączenie obu części korpusu (2 i 3) odbywa się za pomocą śrub długich (9) osadzonych w otworach wykonanych w częściach korpusu (2 i 3).

21d¹ (W. 45317) 10.04.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Władysław Kulig, Ludwik Gójoy).

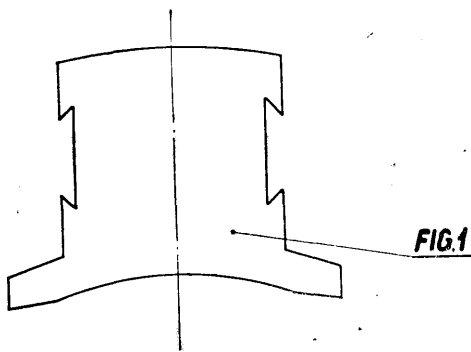
Silnik elektryczny z wirnikiem chłodzonym cieczą w obiegu zamkniętym wymuszonym, osadzonym na ułożyskowanym wale znamienne tym, że na wale (1) na jednym z jego końców osadzony jest wirnik (4) odśrodkowej pompy wymuszającej obieg cieczy chłodzącej przy czym kanał wlotowy (7) pompy połączony jest z głowicą (5) umieszczoną na drugim końcu wału (1) poprzez rurki (3) umieszczone na obwodzie wału (1) w wycięciach pakietu blach (2) wirnika wzdłuż jego długości oraz poprzez komorę cylindryczną (8), natomiast wylotowy kanał (9) pompy połączony jest z głowicą (5) poprzez wymiennik ciepła utworzony z komory (10) oddzielonej blachami od wodnych komór (11) i (12), umieszczony we wnętrzu obudowy zewnętrznej silnika, stanowiąc jego boczną pokrywę.

21d¹ (W. 46689) 2.03.1971.

Warszawskie Zakłady Maszyn Elektrycznych „WAMEL”, Warszawa, (Jerzy Koźmian).

Blacha bieguna maszyny elektrycznej, znamienna tym, że posiada w obrysie wycięcie (Fig. 1) umożliwiające klamrowanie biegunów magnetycznych pakietowanych z tych blach.

21d² (W. 47804) 13.12.1971.

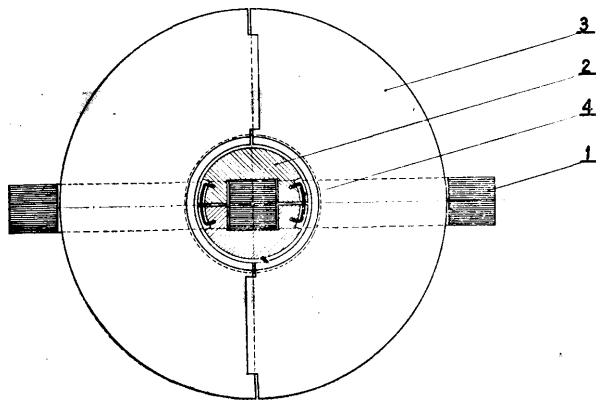
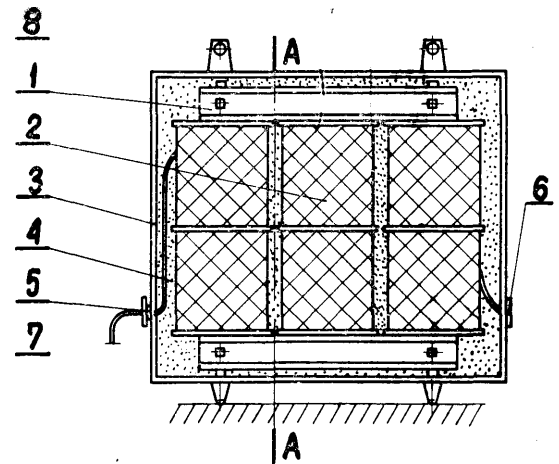
Spółdzielnia Inwalidów „Elektromont”, Łódź, Polska, (Tadeusz Rozwadowski, Grzegorz Szymczak).

Transformator separacyjny małej mocy przeznaczony do pracy w trudnych warunkach środowiskowych, znamienny tym, że jego rdzeń (1) wraz z uzwojeniem (2) jest umieszczony wewnątrz izolacyjnej obudowy (3), wykonanej z materiału elektroizolacyjnego o wysokiej odporności na udary mechaniczne, która wszystkie wolne przestrzenie, istniejące pomiędzy elementami rdzenia (1) i uzwojenia (2) transformatora i jej wnętrzem, ma wypełnione żywicą laną (4).

21d³ (W. 46609) 20.12.1968.

Elektrotechniczna Spółdzielnia Pracy „Elektron”, Kraków, (Jan Chmiel).

Transformator rdzeniowy z jednolitym rdzeniem z blach znamienny tym, że na jednolity rdzeń jest nałożona dzielona tuleja (2) z osadzonym na niej dzielonym karkasem (3) cewki.

21e (W. 46791) 2.04.1971.

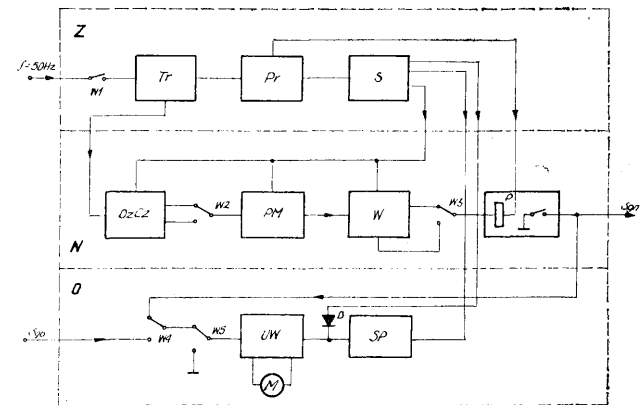
Instytut Łączności, Warszawa, (Krzysztof Bodzon, Krzysztof Czerwiński, Lucjan Gęborys, Wanda Kacprowska).

Przyrząd do pomiaru zniekształceń impulsowania, zwłaszcza na stacjach teletransmisyjnych wyposażonych w urządzenie do sygnalizacji dwuzyłowej prądem stałym, znamienny tym, że składa się z nadajnika (N) impulsów wybierczych, odbiornika (O) impulsów nadawanych i odbieranych oraz połączonego w nim za-

21d⁴ (W. 46831) 19.04.1971.

Zakład Doświadczalny Elektrycznej Aparatury Pomiarowo-Regulacyjnej, Zielona Góra, (Alojzy Jaracz, Mieczysław Rudnicki).

Elektromaszynowy przesuwnik trójfazowy znamienny tym, że stojan (8) i wirnik (7) posiadają dwuwarstwowe uzwojenia o skróconym poskoku pozwalające na wierne przenoszenie napięcia sinusoidalnego.

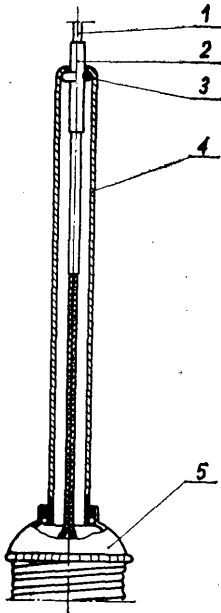

silacza stabilizowanego (Z) przy czym wymienione elementy są zmontowane w jednym zwartym panelu, który może być umieszczony w samochodzie pomiarowym, wbudowanym w stojaku znajdującym się na stacji lub zaopatrzonej w obudowę jako przyrząd przenośny.

21f (W. 46626) 13.02.1971.

Zakłady Sprzętu Oświetleniowego „ZAOS”, Wilkasy k/Giżycka, (Henryk Szarejko).

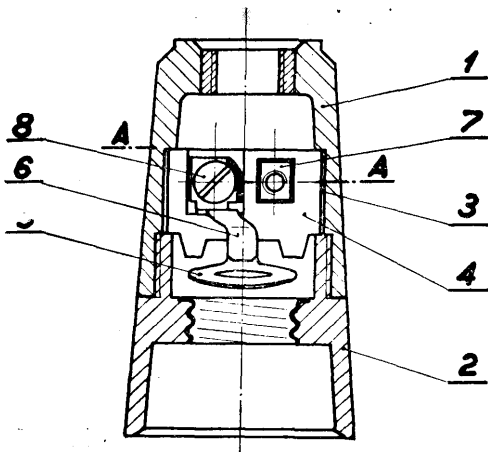
Uchwyt do zawieszenia oprawy na oponie nośnej przewodu, składający się z nasuniętych na oponę koszulki izolacyjnej, pierścienia metalowego i rurki, znamienne tym, że średnica zewnętrzna zaciśniętego na koszulce (2) izolacyjnej pierścienia (3) metalowego jest większa niż średnica otworu rurki (4) na jej zwężonym końcu.

21f (W. 46877) 5.05.1971.

Fabryka Sprzętu Elektrotechnicznego „Kontakt”, Czechowice-Dziedzice, (Emil Karut).

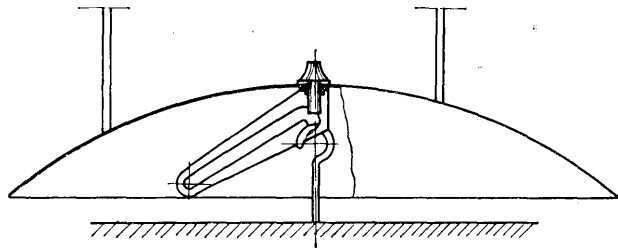
Oprawka gwintowa do elektrycznych lamp oświetleniowych, której obudowa składa się z połączonego rozłącznie spodu i płaszcza, z osadzonej w wpustach spodu izolacyjnej podstawy zaopatrzonej w zespół przyłączeniowych zacisków śrubowych i zespół sprężynujących styków, znamienne tym, że izolacyjna podstawa (4), z którą połączony jest nierozłącznie znany zespół sprężynujących styków (5), (6) wraz ze znanym zespołem przyłączeniowych zacisków śrubowych, ma kształt zbliżony do prostopadłościanu.

21f (W. 47424) 1.09.1971.

Zakłady Sprzętu Oświetleniowego „ZAOS”, Wilkasy k/Giżycka, (Cezary Walata).

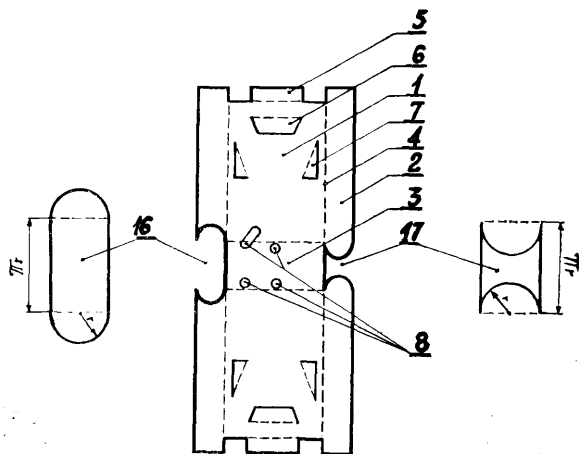
Wieszak do mocowania na haku elektrycznych opraw oświetleniowych, zwłaszcza posiadających płaską część sufitową, posiadający wzdłużne wycięcie, znamienne tym, że wzdłużne wycięcie (2) w szerszym końcu wieszaka (1) posiada wcięcie (3) do zawieszenia na haku (4) a w dolnej szerszej części wieszak (1) posiada otwór gwintowany (5) z wkrętem (6) dociskającym osłonę (7) do sufitu.

21f (W. 48208) 25.02.1972.

Feliks Birkowski.

Trzonek dla żarówki halogenowej, składający się z jednej wstępnie uformowanej blaszki o kształcie prostokąta, którego dłuższe boki zawinięte są prostopadle do wewnątrz, obejmujący sprężyste stopkę bańki żarówki, posiadający na szerszej płaszczyźnie górnej krawędzi po jednej prostokątnej łapce odwiniętej na zewnątrz, oraz po jednej trójkątnej i dwóch trójkątnych łapkach odwiniętych do wewnątrz, z usytuowanymi na dnie dwoma przeciwległymi wycięciami, jednym w kształcie prostokąta o krótszych bokach wklęsłych, a drugim w kształcie prostokąta o krótszych bokach wypukłych, oraz z krawędziem ustalającym, znamienne tym, że na szerszych bokach wstępnie uformowanej blaszki (1) w obrębie linii załamania (4) usytuowane są pionowo po dwie trójkątne łapki (7) przylegające sprężysto do spłaszczonej stopki żarówki.

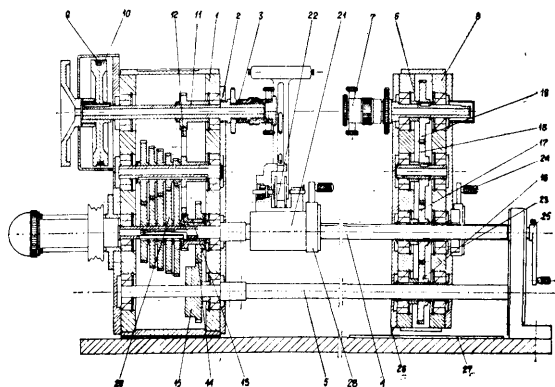

21g (W. 46715) 9.03.1971.

Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Motoryzacyjnego, Warszawa, (Ryszard Kępczyński, Edward Szuba).

Urządzenie do nawijania czujników tensometrycznych na rdzeniach o dużej sprężystości zbudowane z wrzecienników: stałego i ruchomego, na wspólnej podstawie, zawierających wrzeciona zakończone uchwytemi rdzenia sprężystego, znamienne tym, że jest wyposażone w koła zębate (11), (12), (13), (14), (15), wałek (5) i koła zębate (16), (17), (18), (19), dzięki cze-

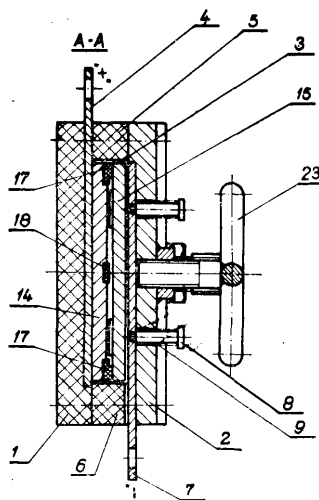
mu wrzeczono (6) wraz z uchwytem (7), uzyskuje napęd od wrzeciona (2) wraz z uchwytem (3), zawsze zgodny co do kierunku i prędkości obrotowej.

21h (W. 47056) 28.05.1971.

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, (Maria Lech, Józef Kalinowski).

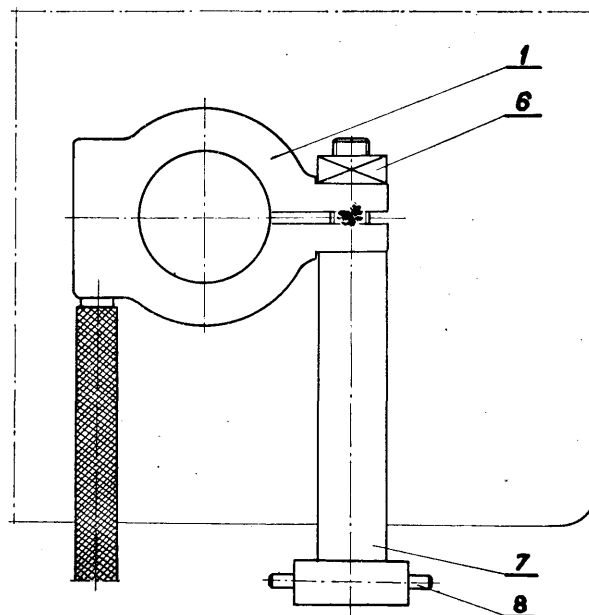
Przyrząd do usuwania zadziorów z kół zębatach mający zastosowanie na stanowisku przeznaczonym do obróbki elektrochemicznej, znamienny tym, że ma korpus złożony z podstawy (1) i górnej płyty (2) pomiędzy którymi jest komora robocza (3) wewnątrz której są umieszczone płyty (4 i 7) doprowadzające prąd ze źródła zasilania przy czym komora robocza (3) jest ograniczona bocznymi ścianami (5 i 6) oraz kostką (11) ograniczającą równocześnie przestrzeń komory (10) elektrolitu z zamocowaną w niej końcówką (12) węża doprowadzającego elektrolit, a pomiędzy kostką (11) i podstawą (1) jest wykonana szczelina (13).

21k⁹ (W. 47311) 30.07.1971.

Henryk Koczarowski, Irmína Pabis, Grodzisk Mazowiecki, Barbara Walczyńska, Żyrardów.

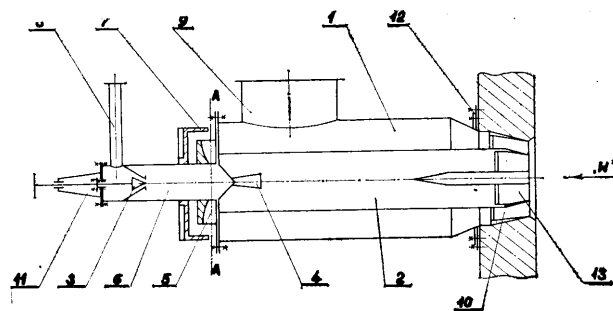
Złącze śrubowe do szybkiego mocowania i rozłączania przewodów, zwłaszcza przewodów akumulatorowych, znamiennie tym, że ma sprężystą obejmę (1) w której osadzona jest śruba (2) z nakrętką (4) lub śrubą (7), przy czym śruba (7) lub nakrętka (4) ma uchwyt umożliwiający dokręcanie lub odkręcanie jej bez użycia narzędzi.

24c (W. 46774) 24.03.1971.

Zakłady Chemiczne „Alwernia”, Kwaczała, (Stefan Rożnawski).

Palnik gazowy do spalania gazu ziemnego w piecach przemysłowych składający się z przewodu gazowego, powietrznego, dyszaka, dyszy Bendenmana i zaworowywaczy powietrza, znamienny tym, że posiada połączony na stałe układ dysz Bendenmana Lavalą (4), nakręcony na dyszak (6), w którym znajduje się zawór regulacyjny (3), przy czym układ dysz (4) może być wymienny.

24g (W. 46939) 20.05.1971.

Poznańskie Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego, Poznań, (Bronisław Smigaj).

Zbiornik do pyłów dymnicowych złożony z cylindrycznego albo o postaci ściętego stożka pojemnika zaopatrzonego w połączoną z nim zawiasowo pokrywę oraz w drugą pokrywę z otworem i z osadzonym w nim końcem elastycznego przewodu, którego drugi wolny koniec jest połączony z końcem przewodu o postaci dyfuzora odprowadzającego pyły dymnicowe powstające w kotłowni znamienny tym, że posiada dwie elektrody (6) osadzone równoległe na dielektrycznych płytkach (8), (9), a jego pokrywa (3) jest wyposażona w otwór (11) w kształcie dolnej płytki (9) osadzonej w nim wspólnie ze wspomnianymi elektrodami (6), przy czym elektrody (6) są połączone przewodami (15) w zamknięty obwód elektryczny ze źródłem prądu (16) i dowolnym znany urządzeniem sygnalizacyjnym takim na przykład jak dzwonek albo żarówka (17).

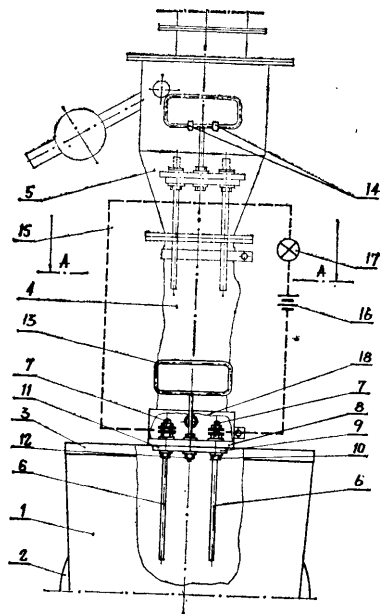

Fig. 1

Urządzenie komorowe do wyżarzania tygli osadzone sztywno pod wyciągiem kominowym znamienne tym, że posiada ruchomy stół (4), osadzony sztywno na ramie (3) wózka, przy czym rama (3) i stół (4) mają w płaszczyźnie poziomej kształt zbliżony do podkowy, zaś na powierzchni stołu (4) osadzone są sztywno ograniczniki (5) schodkowe, na których umieszczone jest stykowo tygiel (6), odwrócony dnem do góry.

31b²

(W. 46209)

28.10.1970.

Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych „Zamet”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Strzybnica, (Jan Tlatlik, Gerard Kaszuba, Teodor Waliczek, Józef Bloch, Norbert Matoja, Danuta Krupop).

Urządzenie do odlewania gąsek metalowych, zwłaszcza z aluminium i jego stopów, z taśmowym układem kokil i napędem łańcuchowym, znamienne tym, że w środkowej części nośnej konstrukcji (1), pomiędzy łańcuchowymi kołami (2) na osadzony zbiornik (8) z wodą chłodzącą, a nad nim przewodnice (7), usytuowane tak, by w czasie przemieszczania w nich łańcuchów (3) wraz z kokilami (4) powodowały częściowe zanurzenie kokil (4) w wodzie chłodzącej, zaś zbiornik (8) jest podzielony przegrodą (11) na dwie części, przy czym w mniejszej części czołowej ma umieszczone grzejniki (13), a w pozostałej części, połączonej z układem (15, 16, 17, 21) stanowiącym zamknięty obieg wody chłodzącej i z układem (14, 22, 23, 24) zasilania dodatkową zimną wodą, ma umieszczone dwa termoelektryczne czujniki (27), reagujące na maksymalną i minimalną temperaturę wody chłodzącej, sprzężone elektrycznie z grzejnikami (13) i z zaworem (14) dodatkowej wody zimnej oraz czujnik (28) minimalnego poziomu wody w zbiorniku (8), także sprzężony elektrycznie z zaworem (14), ponadto powyżej przewodnic (7) i równoległe do kokil (4) w końcowej części zbiornika (8) są usytuowane natryskowe dysze (29) zasilane wodą zimną.

30a

(W. 48284)

8.03.1972.

Pierwszeństwo: 8.03.1971 — Niemiecka Republika Federalna

Dr Madaus Co, Kolonia, NRF, (Rolf Madaus).

Model porównawczy z wieloma dostępnymi z zewnątrz i dotykalnymi próbkami, znamienne tym, że korpus podstawy ma przynajmniej dwa wgłębienia, każde do umieszczenia w nim jednej próbki, a wszystkie próbki mają zróżnicowaną wzajemnie zdolność wgniatania.

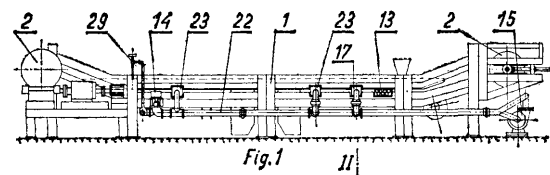
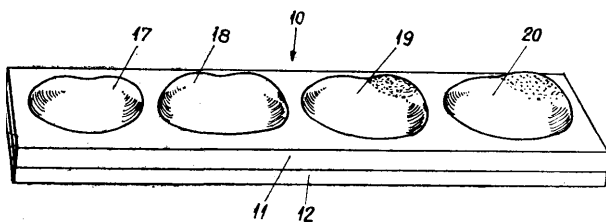

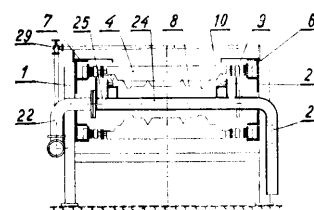
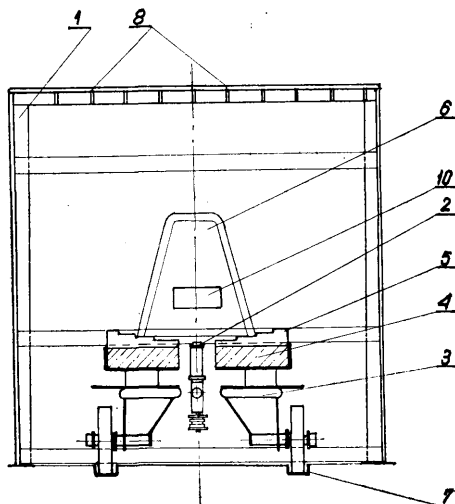
Fig. 1

31a

(W. 47918)

31.12.1971.

Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego, Wrocław, Polska, (Tadeusz Hołowacz, Marian Głowaczewski, Jan Grzybowski, Tadeusz Watras, Tomasz Mysior).

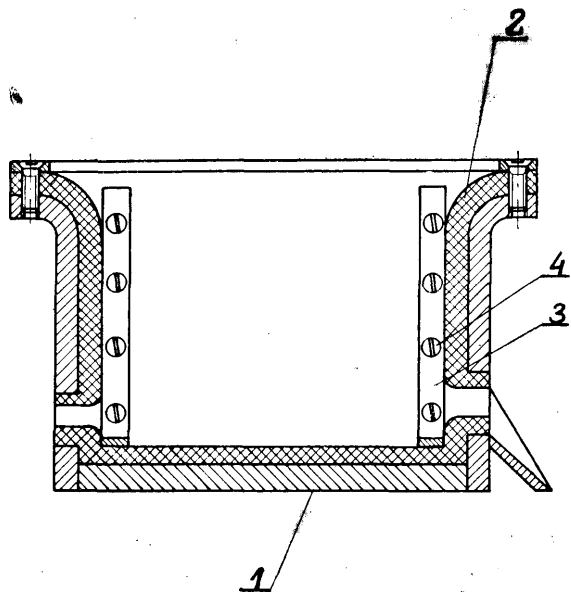
31b²

(W. 46340)

7.12.1970.

Zakłady Wytwórcze Aparatury Precyzyjnej „Pafal”, Świdnica Śląska, (Malinowski Kazimierz, Kotowski Zdzisław, Gawel Feliks).

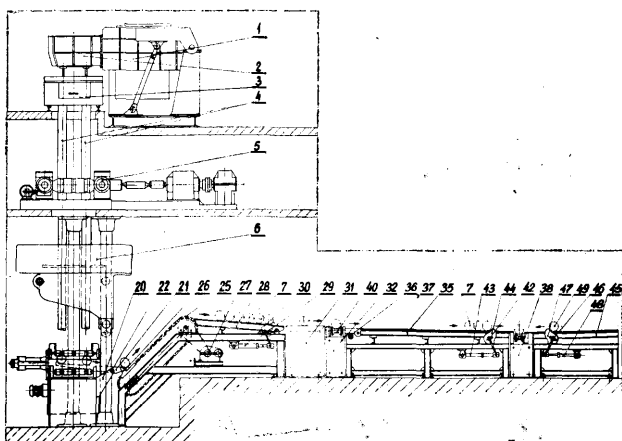
Pojemnik urządzenia wibracyjnego do gratowania odlewów, znamienne tym, że okładzina gumowa (2) jest dodatkowo umocowana do obudowy (1) listwami metalowymi (3) i wkrętami (4).

31b² (W. 46817) 13.04.1971.

Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych „Zamet”, Strzybnica, (Eugeniusz Kubicki, Jan Mądry, Jan Tlatlik, Augustyn Wajzer, Czesław Pośpiech, Rudolf Brol, Bernard Miś).

Urządzenie do ciągłego pionowego odlewania wlewków z metali nieżelaznych sposobem jedno lub dwuzyłowym, wyposażone w odstożowy piec do ciekłego metalu wraz z rynną spustową, wózek z krystalizatorem, zespół walców ciągnących wlewkę i pionowo przemieszczaną piłę do cięcia wlewków znamienne tym, że wyposażone jest w przechyłne urządzenie (8) odbierające ciete wlewkę (7), usytuowane poniżej piły (6) w osi odlewanych wlewków (4), samotok (9), wraz z dźwigniowym urządzeniem (20), usytuowany obok odbierającego urządzenia (8), pochyły łańcuchowy przenośnik (24), usytuowany prostopadle do samotku (9) na przeciw dźwigniowego urządzenia (20), pochyły stół (28) wraz z krzywkowym mechanizmem (29), usytuowany na przedłużeniu łańcuchowego przenośnika (24) i dostosowany swą wysokością do wysokości tego przenośnika (24) a skierowany swą pochyłością w przeciwnym kierunku w stosunku do samotku (9) i przenośnika (24), kontrolny stół (31), przylegający do końca pochyłego stołu (28), poprzecznie usytuowany samotok (32) przylegający z jednej strony do końca kontrolnego stołu (31) a z drugiej strony do usytuowanego obok niego, na przedłużeniu stołu (31), dodatkowego pochyłego stołu (35) wraz z dźwigniowym mechanizmem (36), usytuowanym na brzegu stołu (35), od strony samotku (32) i krzywkowym mechanizmem usytuowanym na drugim brzegu pochyłego stołu (35),

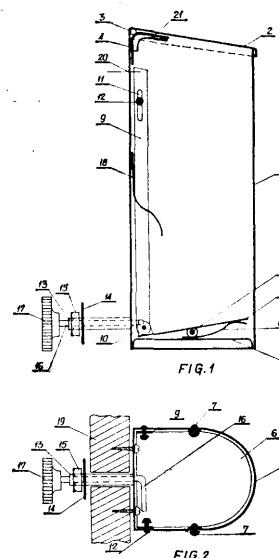

a ponadto wyposażone jest w dodatkową piłę (39) wraz z samotkiem (38), usytuowanym pomiędzy pochyłym stołem (35) i pomocniczym pochyłym stołem (45), prostopadle do nich, przy czym pomocniczy stół (45) skierowany jest pochyłością w kierunku samotku (38) piły (39) i wyposażony od strony tego samotku (38) w krzywkowy mechanizm (42), umożliwiający przetoczenie się dodatkowych wlewków (49) z pomocniczego stołu (45) na samotok (38) piły (39).

341 (W. 48662) 8.02.1971.

Felicjan Gilewski, Katowice.

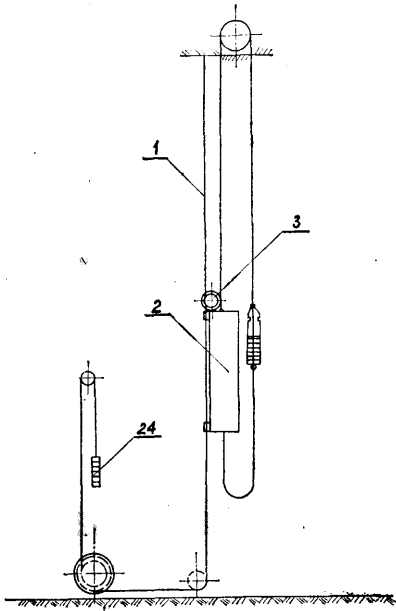
Skrzynka do czasowego przechowywania butelki z mlekiem znamieną tym, że składa się z korpusu (1) o przekroju zamkniętej podkowy, wieka (2), połączonego za pomocą zawiasów (3) z tylną płaską ścianą korpusu, przy czym wieko (2) zaopatrzone jest w dwa stalowe zaczepy (4), ze sprężyny (21), która unosi nieco wieko w stanie niezaryglowanym, z dna (5) oraz dodatkowego, pracującego jak dźwignia dwuramienna wahadłowego dna (6) dostosowanego kształtem do przekroju korpusu (1) i połączonego za pomocą nitów (7) z bocznymi ściankami skrzynki, ze sprężyny (8) naciskającej stale do góry półokrągłą część wahadłowego dna (6) z siłą większą od siły nacisku pustej butelki i mniejszą od siły nacisku butelki pełnej, z dwóch płaskowników (9) przymocowanych zawiasowo za pomocą nitów (10) po obu rogach wahadłowego dna (6) przy czym płaskowniki (9) mają wycięcia (11) pozwalające na przesuwanie ich pionowo na nitach (12), oraz u góry ścięte końce umożliwiające zaryglowanie zaczepów (4), ze sprężyny (18) utrzymującej wstawioną do skrzynki butelkę w pozycji pionowej, oraz hakowego klucza (16), prowadzonego w przewierconej wewnątrz śrubie (13), która równocześnie służy do przytwierdzenia skrzynki do drzwi (19) nakrętką (15) i pokrętła (17), w celu odchylenia dna wahadłowego (6) od pozycji poziomej i odryglowania zaczepów (4), oraz otwarcia wieka (2).

35a (W. 46177) 16.07.1969.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych Biuro Projektów Górniczych — Kraków, Kraków, (Stanisław Szczurowski).

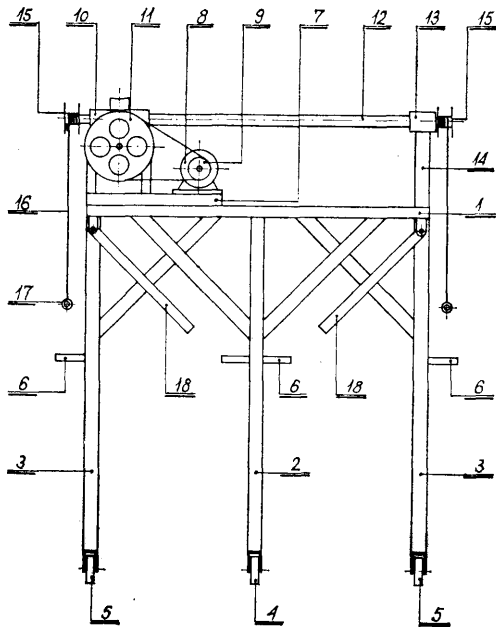
Układ napędowy wyciągu do transportu pionowego działający na zasadzie przewijania się liny na bębnie napędowym znamieną tym, że stanowi go układ wielolinowy (1) przy czym nośne liny (1) zamocowane są jednym końcem przesuwnie i stale naprężone (24).

35b (W. 45872) 14.08.1970.

Anatol Hareniuk, Kol. Rochental, p-ta Michałowo.

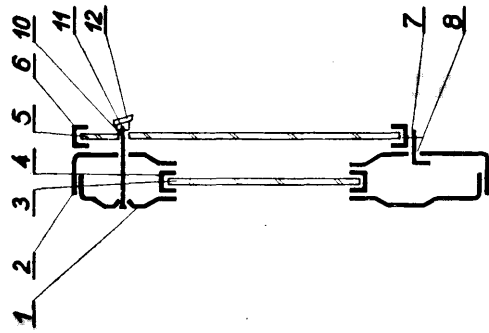
Zurawik bramowy o konstrukcji ramowej z trzema nogami znamieny tym, że przednia noga (2) posiada kółko jezdne skrętne (4) z możliwością blokady, oraz tylne nogi (3) posiadają kółka jezdne stałe (5).

35b (W. 47575) 5.10.1971.

Wrocławskie Zakłady Metalurgiczne Przedsiębiorstwo Państwowe, Wrocław, (Walerian Strzyżewski, Wiesław Wosik, Sylwester Kozioł, Zbigniew Kamiński).

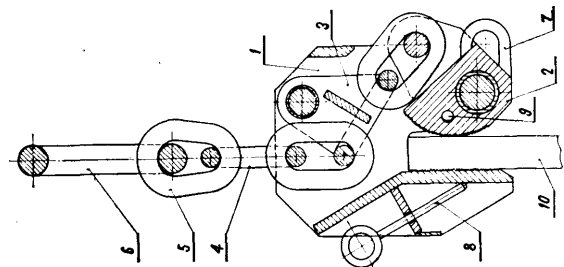
Drzwi piekarnika, zwłaszcza do kuchni gazowych i węglowych domowego użytku z szybą zewnętrzną umieszczoną w ramce mocującej znamienne tym, że ramka mocująca (6) jest przymocowana dwoma lub więcej zaczepami (7) wchodzącymi do otworów (8) w nakładce (2),

35b (W. 48259) 3.03.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, (Aleksander Kulczyński, Andrzej Sabatowicz).

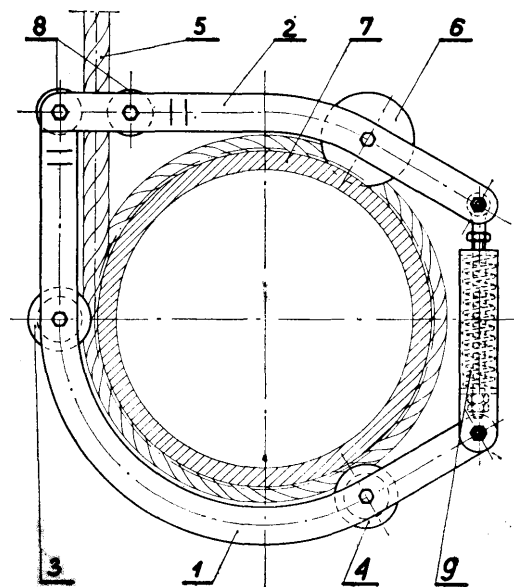
Urządzenie chwytowe do blach z samoczynnym zaciskiem mimośrodowym, zawieszone na haku dźwigni i służące do przenoszenia blach w pozycji pionowej, znamienne tym, że jest zaopatrzone w dźwignię (3), osadzoną przegubowo w obudowie (1) i połączoną na stałe z jednym z ogniw łańcucha (4).

35c (W. 48246) 2.03.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, (Tadeusz Darnowski).

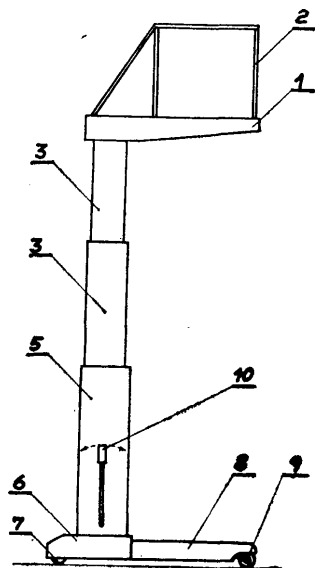
Dociskacz liny do bębna osadzony w dźwigniach znamieny tym, że jest zaopatrzone w rolki (3) i (4) dociskane do liny (5), rolkę (6) prowadzoną w rowku bębna (7) oraz rolki (8) prowadzone przez linę (5) podczas nawijania lub odwijania jej z bębna (7).

35d (W. 46672) 26.02.1971.

Biurowo Konstrukcyjno-Technologiczne „TELMED”, Spółdzielnia Pracy, Warszawa, (Czesław Kiciński, Tadeusz Malik, Stanisław Owsianko).

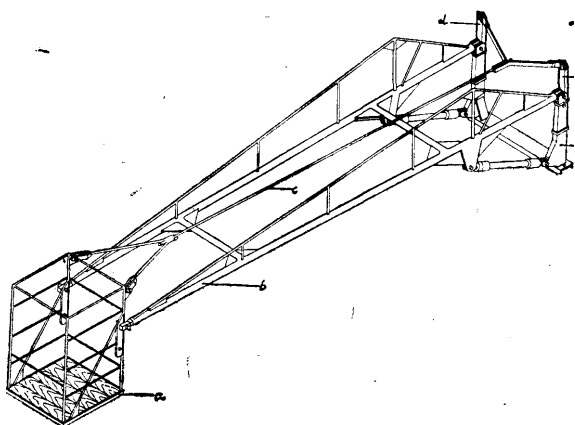
Pomost przesuwny, składany znamienny tym, że na podwoziu (6) zaopatrzone w dwa jezdne, stałe kółka (7) i w dwa rozstawne ramiona (8) z dwoma skrętnymi kółkami (9) ustawiona jest teleskopowa członowa kolumna (3)—(3')—(5) z pomostem roboczym (1).

35d (W. 46783) 26.03.1971.

Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa, Puławy, (Janusz Klaudel, Marian Gałczyński, Tadeusz Kopania).

Pomost unoszony hydraulicznie przeznaczony do prac na różnych wysokościach na plantacjach chmielu, znamienny tym, że do ładowacza czołowego TUR-1 montowany jest prosty, wydłużony wysięgnik (b), w którego ramionach zawieszony jest pomost-kosz (a), utrzymywany na każdej wysokości w pozycji pionowej przez prosto wód (c) i słupki (d) przykręcone do kolumny (e) ładowacza czołowego.

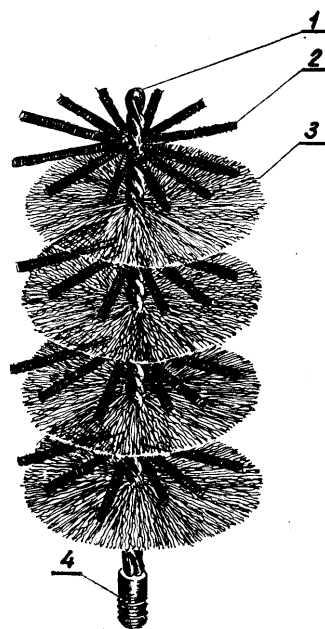

36a (W. 46924) 17.06.1971.

Julian Wąsak, Warszawa.

Szczotka spiralno-druciana do czyszczenia rur kotłowych i instalacyjnych, której zasadnicze elementy czyszczące stanowią: element czyszczący (2) będący odcinkami sprężyn oraz element czyszczący (3) będący odcinkami drutu, znamienna tym, że jako element

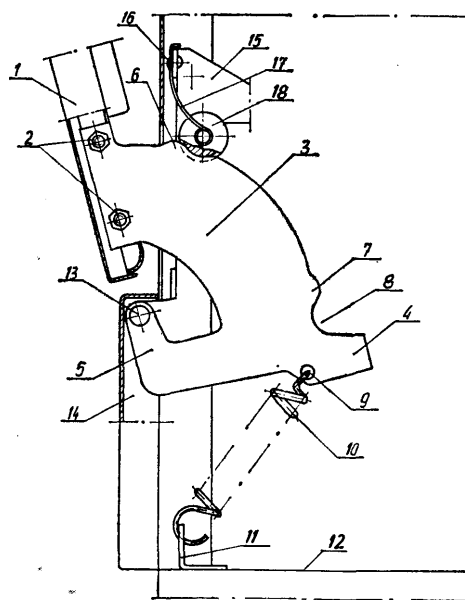
czyszczący (2) użyto sprężyn oraz jako element czyszczący (3) użyto odcinków drutu oprawianych we wspólnym korpusie (1).

36b (W. 46691) 2.03.1971.

Łódzkie Zakłady Sprzętu Metalowego Przemysłu Terenowego „Progaz”, Łódź, (Henryk Bik, Jerzy Rybicki, Edward Michalik, Michał Walczak).

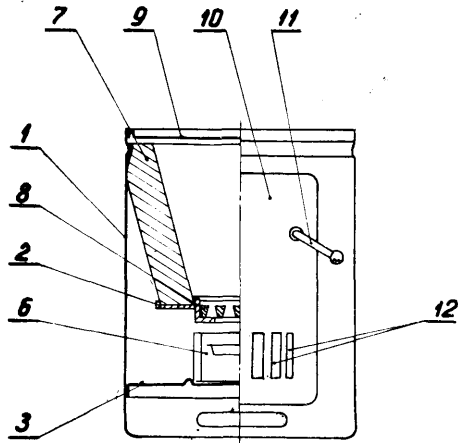
Zawieszenie drzwiczek piekarnika kuchni gazowej, stanowiące dwa wysięgniki zamocowane do drzwiczek piekarnika i osadzone obrotowo w otworach bocznych ścianek piekarnika oraz zaopatrzone w spiralne sprężyny naciągowe, znamienne tym, że środkowa część wysięgników (3) jest ukształtowana półkolistie i ma na swej zewnętrznej krawędzi wykonane zaokrąglone występy (6) i (7), przy czym pomiędzy zaokrąglonymi występami (7) a oporowymi końcówkami (4) wysięgników (3) są wykonane zagłębienia (8), zaś do wsporników (15) przytwierdzonych do bocznych ścianek otworu piekarnika są zamocowane płaskie sprężyny (17) zaopatrzone w obrotowe rolki (18), które opierają się o górną krawędź środkowej, półkolistej części wysięgników (3).

36b (W. 46858) 28.04.1971.

Spółdzielnia Pracy Budowy Kotłów CO. i Usług Metalowych, Rumia Janowo, (Stanisław Bona, Piotr Buczek, Jerzy Guziński, Henryk Kazanowski, Zdzisław Ostrowski, Kazimierz Pyszora, Zdzisław Sobczyk, Jerzy Scheenwald).

Podstawa kolumnowego pieca węglowego, którą tworzy korpus z komorą paleniskową oddzieloną rusztem od komory popielnikowej, znanym tym, że korpus (1) jest rurą wyłożoną wewnątrz wkładem (7) z szamoty, przy czym przestrzeń wyłożona wkładem (7) jest komorą (4) paleniskową oddzieloną od komory (5) popielnikowej rusztem (8) umieszczonym na płycie (2).

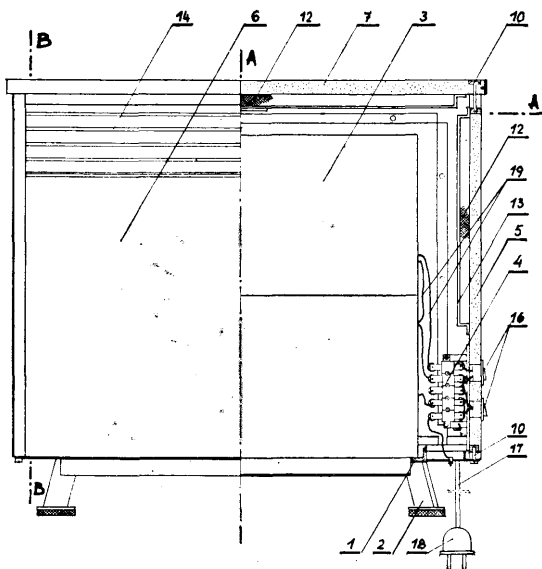

36b (W. 47658) 29.10.1971.

Pierwszeństwo: 19.09.1971.

Poznańskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego, Poznań, Polska, (Aleksander Franciszczak, Bolesław Salomończyk, Janusz Król, Marian Bartol, Gracjan Woźnicki, Brunon Kliński).

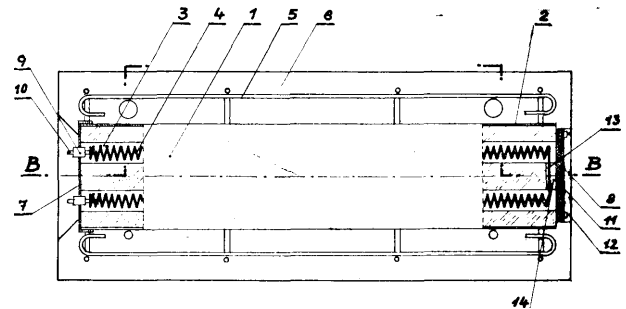
Elektryczny ogrzewacz akumulacyjny mający prostopadłościenną obudowę osadzoną na metalowej podstawie z nóżkami i wyposażony w elementy grzejne, znanym tym, że boki (5), przednia ściana (6) i wierzchnia płyta (7) obudowy są z laminowanej płyty wiórowej od wewnątrz zaizolowanej mineralną wełną (12) w blaszanych nakrywach (13).

36b (W. 47671) 2.11.1971.

Poznańskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego, Poznań, Polska, (Aleksander Franciszczak, Bolesław Salomończyk, Marian Bartol, Roman Kliński).

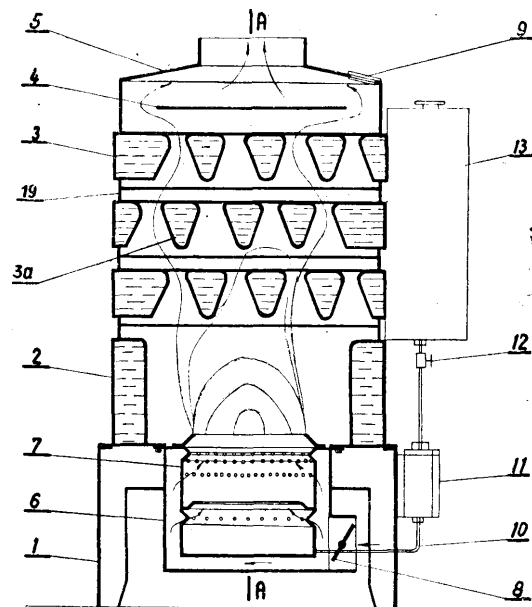
Blok akumulacyjny grzewczy stanowiący jednolity element ze zbrojonego koksowo-betonowego tworzywa z wtopioną w nie elementem grzewczym otulonym szczelnie metalowym płaszczem, znanym tym, że w grzewczym elemencie (1) są przelotowe kanały (3), na wykonane z oporowego drutu spirale (4) z obydwu stron, od czoła, szczelnie zakryte nakrywami (7) i (8), przy czym w nakrywie (7) są w izolacyjnej otulinie (9) osadzone znane zaciski (10), a nakrywa (8) z azbestową podkładką (11) jest zamocowana na śrubach (12) z nakrętkami zatopionymi w masie betonowej grzewczego elementu (1), a kanały (3) są połączone pionowym kanalikiem (14), w którym tkwi przewód (13) łączący obydwie spirale (4).

36c (W. 46719) 10.03.1971.

Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych „ZREMB”, Wrocław, (Wiktor Szczęśny).

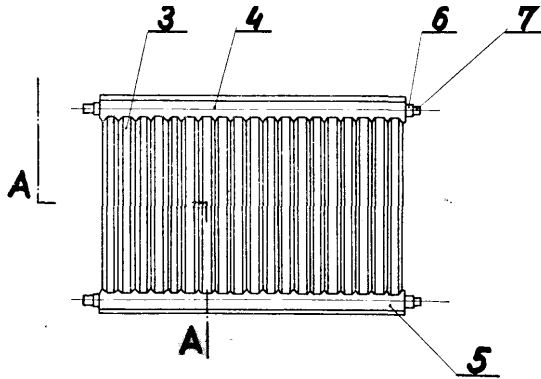
Kocioł centralnego ogrzewania opalany paliwem płynnym, mający jako elementy grzejne człony wypełnione czynnikiem grzewczym w postaci wody, znanym tym, że w obudowie (19) ma grzewcze człony (3) i (3a) połączone rzędami w sekcje, które osadzone są w pionie jedna nad drugą i połączone między sobą króćcami (15) naprzemian — stronnie, powyżej zaś najwyższej sekcji usytuowany jest dopalacz (4), a na zewnątrz kotła, na obudowie (19) zawieszony jest zbiornik (13) paliwa.

36c (W. 46936) 19.05.1971.

Spółdzielnia Inwalidów „Zgoda”, Giżycko, (Józef Adamski, Henryk Jachimowicz, Leon Konstanciuk, Stanisław Krawętkowski).

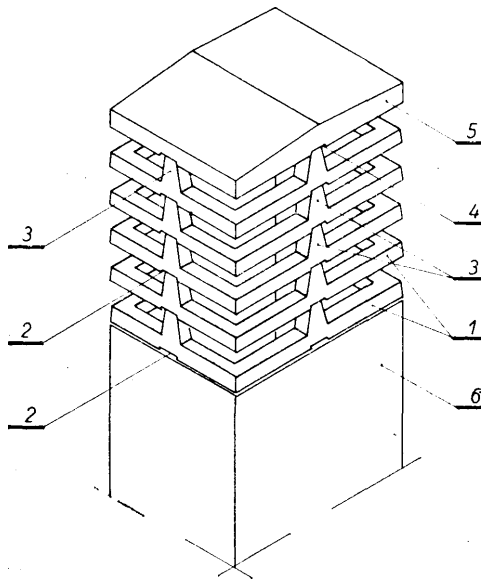
Grzejnik płytowy do stosowania w instalacjach centralnego ogrzewania wodnego, znamieny tym, że składa się z dwóch jednakowych arkuszy blachy (1) i (2) z równoległymi do siebie wgłębieniami (3).

36d (W. 46749) 17.03.1971.

Zakład Projektowania Zjednoczenia Budownictwa „Warszawa”, Warszawa, (Andrzej Konopka, Aleksander Koch, Zygmunt Czarzasty).

Nasada wywiewzakowa, znamienna tym, że składa się z kilku segmentów stanowiących boczne osłony (1), z których każda ma postać czworobocznej ramy mającej w dolnych, poziomych powierzchniach każdego boku ukształtowane gniazda (2) a na górnych powierzchniach każdego boku ukształtowane dystansowe słupki (3) oraz z czworobocznej, przykrywającej płyty (5), która jest oparta na stosie z ułożonych jedna na drugiej bocznych osłon (1), przy czym gniazda (2) i dystansowe słupki (3) są rozmieszczone w środku każdego boku bocznej osłony (1).

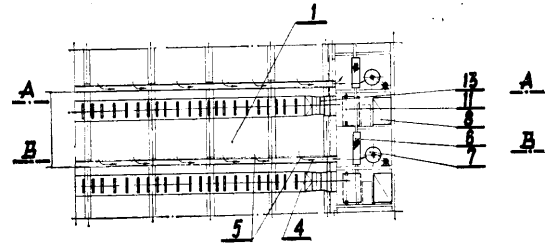

36d (W. 47066) 31.05.1971.

Biuro Projektowania Zakładów Włókienniczych, Łódź, (Jerzy Wrocławski).

Urządzenie klimatyzacyjne przygotowujące powietrze nawilżone do stanu przesylenia, mające jego nawiew w górnej a wyciąg w dolnej części klimatyzowanego pomieszczenia, znamienne tym, że ma oddzielną od klimatyzowanego pomieszczenia (1) komorę (2) zaopatrzoną w wyciągowy wentylator (7) i siatkowy

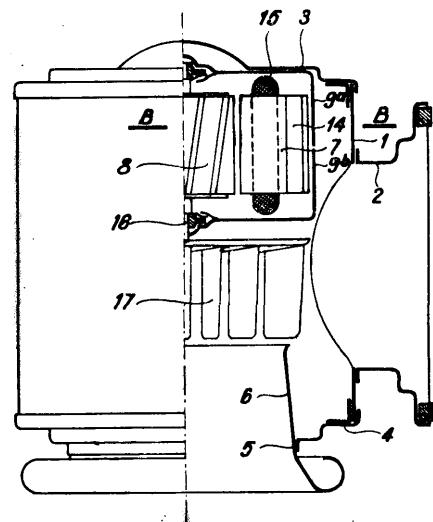
filtr (6) oczyszczający z pyłu zużyte powietrze wyciągane z klimatyzowanego pomieszczenia (1) przez umieszczone w jego podłodze czerpnię (5), a nądto zaopatrzone w filtr (9) powietrza zewnętrznego, obrotową przepustnicę (11) regulującą stopień mieszania powietrza recyrkulacyjnego z powietrzem zewnętrznym i nagrzewnicę (8) oraz zbiorczy nawiewny kanał (12), do którego są przyłączone podwieszane u stropu klimatyzowanego pomieszczenia (1) obudowy (13) znanych aparatów do nawilżania powietrza z przesyceciem, zaopatrzone tylko w wentylator i nawilzacze.

36d (W. 47354) 11.08.1971.

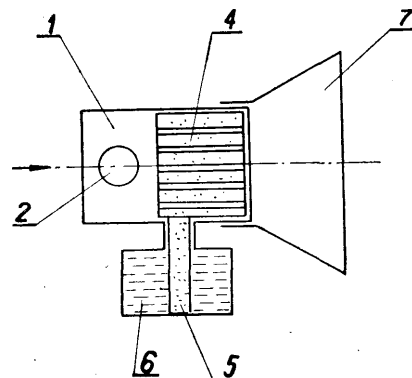
Marian Stosio, Zdzisław Gliński, Jan Korski, Jan Siennicki, Władysław Wanatowski, Warszawa.

Wyciąg powietrzny z wirnikiem odśrodkowym, znamieny tym, że jego silnik elektryczny (7), (8) jest wyposażony w hermetyczną dwudzielną obudowę blaszaną (9a), (9b), umieszczonych wewnątrz osłony (1), (3), (4) wyciągu.

36d (W. 47650) 27.10.1971.

Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Chemicznego „Kotłomontaż”, Siemianowice Śl., Polska, (Otmar Kowalski, Sylwester Kempa).

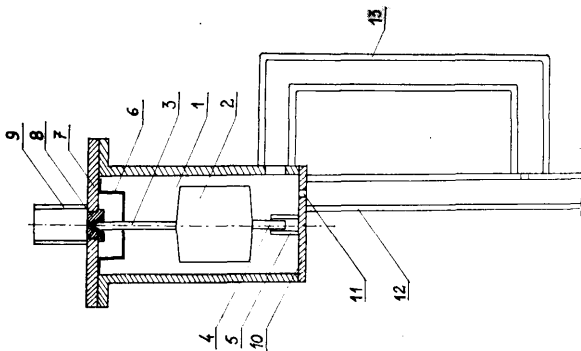

Urządzenie do chłodzenia i nawilżania powietrza w pomieszczeniach zamkniętych, znamiennie tym, że składa się ze zbiornika (6) z cieczą w której zanurzona jest przewodnica (5) z masy porowatej połączona z kształtką nawilżającą (4) wykonaną również z materiału porowatego, przy czym kształtka ta znajduje się w obudowie (1) posiadającej tubę nawiewną (7) króciec zaślepiający (3) oraz króciec wlotowy (2) służący również do zamocowania urządzenia na grzejniku radiatorowym.

36d (W. 47823) 17.12.1971.

Szczecińskie Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych, Szczecin, Polska, (Bogdan Markowski, Stanisław Płuciennik).

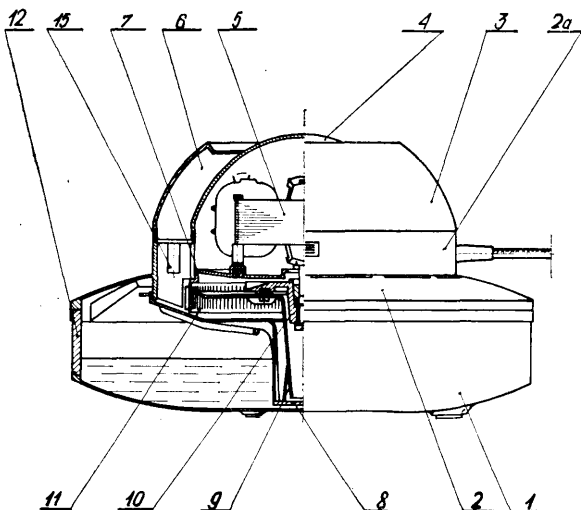
Samoczynny odpowietrznik pionów centralnego ogrzewania, który stanowi osadzony na wylocie przewodu odpowietrzającego zbiornik z umieszczonym wewnątrz pływakem zaopatrzonym w trzpień zamykający otwór wylotowy powietrza znamiennie tym, że pływak (2) zaopatrzony jest w dolny trzpień (4) osadzony przesuwnie w dolnej przewodnicy (5) oraz górny trzpień (3) umieszczony przesuwnie w górnej przewodnicy (6) i zamykający gniazdo zaworu (8), zaś na zewnątrz zbiornika (1) nad zaworem (8) umieszczona jest osłona (9).

36d (W. 47970) 29.07.1968.

Zakłady Elektro-Maszynowe „Eda”, Poniatowa, Polska, (Ryszard Pustelnik, Janusz Borowiecki, Ludwik Kluza, Bolesław Sochaj).

Pokoju nawilżacz powietrza do rozpylania cieczy na mgłę z silnikiem elektrycznym i przynajmniej jedną napędzaną turbinką rozpryskową, która otoczona jest opaską perforowaną do rozdrabniania cieczy, znamiennie tym, że korpus (2) wyposażony jest w trzy pierścienie połączone ze sobą profilowymi żeberkami tworząc jedną całość i posiada otwory zasysające (14) wykonane w kształcie wycinka pierścienia usytuowa-

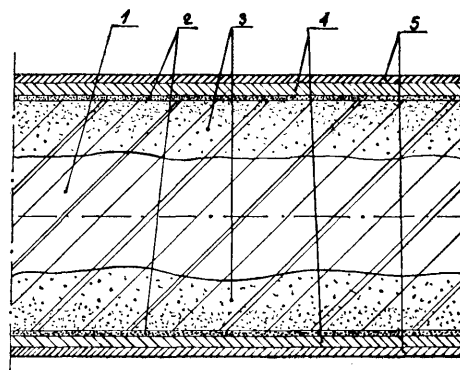

ne prostopadle do pierścienia korpusu (2a) w ilości od 10 do 16, równomiernie rozstawione po promieniu o wspólnej osi geometrycznej i przeznaczone do zasysania powietrza z zewnątrz, oraz do zasysania i porywania znajdujących się kroplel cieczy na zewnętrznej powierzchni osłony (3) i (2a).

37a (W. 46901) 10.05.1971.

Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Lenwit” w Witaszycach, Witaszyce, (Zbigniew Geppert, Roman Skiński).

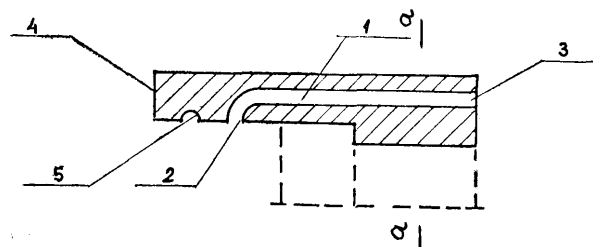
Warstwowa płyta budowlana i meblowa, której rdzeń stanowi płyta z cząstek lignocelulozowych, szczególnie z paździerzy lnianych, konopnych lub słomy rzepakowej znamiennie tym, że zawiera jedno lub dwustronnie nałożoną warstwę papieru impregnowanego żywicą syntetyczną oraz jedno lub dwustronnie nałożoną warstwę materiałów malarsko-lakierniczych lub folii dekoracyjnych.

37b (W. 46673) 26.02.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Andrzej Skrzypek, Władysław Chruścikowski, Michał Bujak).

Element gzymsu, zwłaszcza do stropodachów wentylowanych, znamiennie tym, że ma postać płytki z rozmieszczonymi równolegle kanalikami (1) otwartymi w dwóch bokach płytki, przy czym wloty kanalików (2) znajdują się w poziomej dolnej zewnętrznej płaszczyźnie, a wyloty (3) w pionowej wewnętrznej płaszczyźnie płytki.

37b (W. 48659) 22.06.1970.

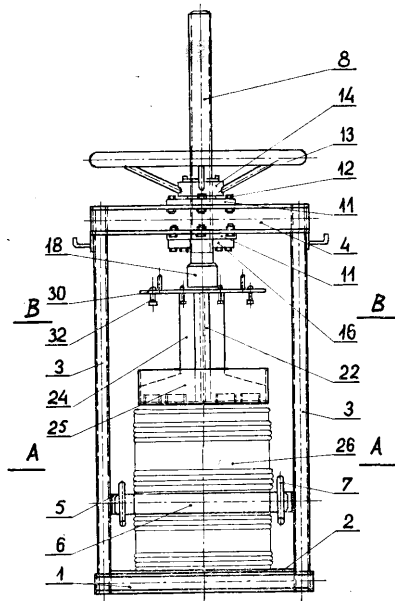
Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego — „Miastoprojekt Łódź-Miasto”, Łódź, (Stanisław Piasecki).

Prefabrykowana okładzina ścienna do przyklejania, zwłaszcza na elewacje budynków, znamiennie tym, że składa się z nośnika z welonu lub tkaniny z włókien, szklanych, na które naklejono elementy ozdobne jak kruszywa kamieni naturalnych, kolorowego szkła czy innych materiałów dających efekty estetyczne, przy czym wykonana jest w arkuszach handlowych.

37d (W. 46793) 2.04.1971.

Zakład Badań i Doświadczeń Zjednoczenie Budownictwa „Warszawa”, Warszawa, (Piotr Buśko, Piotr Baldyga, Ryszard Wolman).

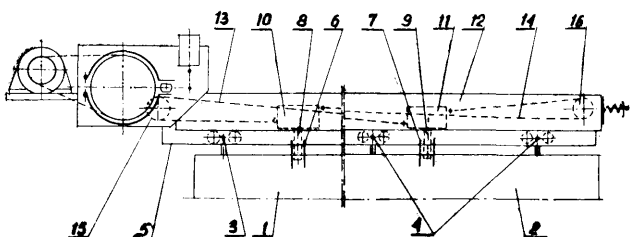
Urządzenie do napełniania tub pistoletów pneumatycznych masami, zwłaszcza trwale plastycznymi, mające postać prasy składającej się z podstawy, ramy nośnej i zespołu napędowego, który stanowi śruba pociągowa przesuwana pionowo za pośrednictwem, ułożyskowanej w górnej części ramy nośnej urządzenia, pociągowej nakrętki zaopatrzonej w ogranicznik obrotu śruby i sprzężonej z pokrętelem, znamienne tym, że ma tłok zamocowany w gnieździe (17) pociągowej śruby (8), który składa się z trzonu (22) zakończonego, prostopadłą do niego kołową, denną blachą (23) połączoną z nim trwale za pomocą pionowych, usztywniających zeber (24), obejmę (6) w postaci kołowej obręczy, zamocowaną w dolnej części nośnej ramy równoległe do płyty (2) i sygnalizacyjną pokrywę (30) w kształcie koła, która jest swobodnie oparta na żebrach (24) tłoka oraz zamek kulkowy, który stanowią kulki (21) i tuleja (18) umieszczone na końcu pociągowej śruby (8) przy czym osie pionowe pociągowej śruby (8) i trzonu (22) tłoka pokrywają się i przechodzą przez środek obejmę (6).

37d (W. 46854) 28.04.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica Instytut Maszyn Hutniczych i Automatyki, Kraków, (Wiesław Zapałowicz, Zygmunt Drzymała, Andrzej Pizoń, Marian Stachowicz, Józef Bednarczyk, Józef Włodarczyk, Waldemar Domagała, Franciszek Stelmach, Bogumił Pizoń).

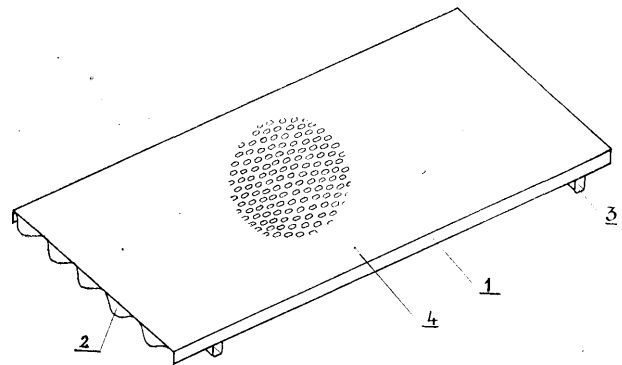
Drzwi do chłodni składowej, złożone z płyt, równoległe zawieszonych na wózkach, osadzonych na szynach, przy czym płyty są wyposażone w zaczepy, połączone z czopami ślizgaczy, usytuowanych przesuwnie w prowadnicy i sprzężonych łańcuchami poprzez koła łańcuchowe, osadzone w obudowie prowadnicy, znamienne tym, że do brzoju jednego z płyt (1) lub (2) jest zamocowany czujnik przekaznika połączonego poprzez automatyczny układ sterowania z silnikowym układem napędowym płyt (1, 2), a uszczelnienia płyt (1, 2) są wyposażone w grzałki.

37e (W. 47774) 3.12.1969.

Bydgoskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Pomorze”, Bydgoszcz, (Stefan Piątkowski, Henryk Grabowski).

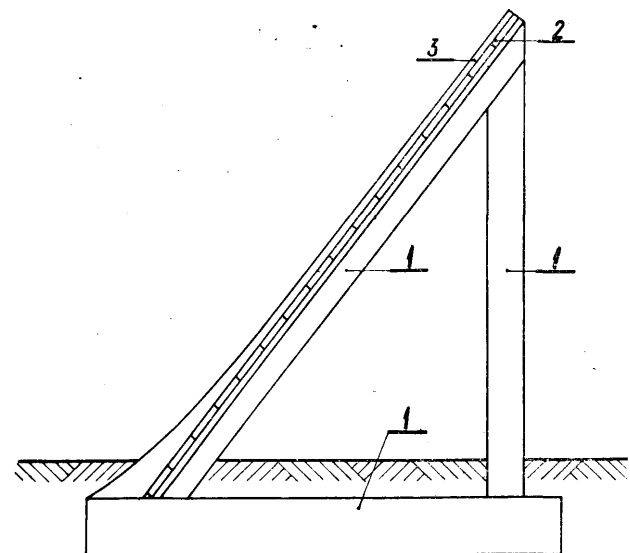
Płyta stalowa pomostu roboczego z przeznaczeniem na rusztowanie, znamienne tym, że składa się z dwóch zasadniczych elementów to jest z części nośnej blachy płytko-falistej 2, nawierzchni roboczej z blachy z wytłoczonymi karbami 4 oraz z ograniczników wzdłużnych wykonanych przez zagięcie blachy nawierzchniowej pod kątem 90° — 1 i z ograniczników poprzecznych wykonanych z blachy w kształcie litery U — 3 przyspawanych do blachy falistej spoiną przerywaną, przy czym blacha nawierzchniowa — 4 jest połączona z blachą falistą — nośną — 2 przy pomocy zgrzewania.

37f (W. 43105) 20.02.1968.

Zjednoczone Przedsiębiorstwo Projektowania i Wyposażania Zakładów Przemysłu Elektromaszynowego „Prozamet, Bepes”, Warszawa, (Zygmunt Kraczkiewicz).

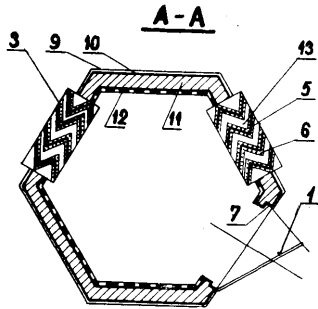
Ściana ochronna odbijająca falę detonacyjną powstałą przy skupionych ładunkach, znamienne tym, że kształt jej powierzchni (3) odbijającej jest zbliżony do walca parabolicznego o tworzącej poziomej w przekroju pionowym z ogniskową zlokalizowaną w centrum eksplozji.

37f (W. 47902) 31.12.1971.

Główny Instytut Górnicstwa, Katowice, Polska, (Tadeusz Malinowski, Andrzej Szczepanik, Jacek Winiewicz).

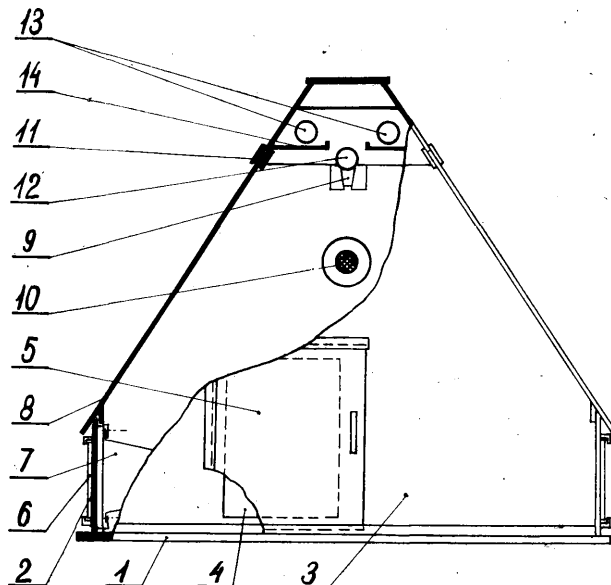
Kabina dźwiękoszczelna znamienna tym, że ma w przekroju poprzecznym kształt sześciokąta foremnego, a dwie kolejne ściany boczne i połączone z nimi drzwi (1) są zaopatrzone w dźwiękoszczelne okna (2), oraz ma wentylacyjne otwory (3) i (4) stanowiące tłumiki akustyczne, zaopatrzone w łamane żebra (5) wyłożone materiałem dźwiękochłonnym (6), pomiędzy którymi są utworzone przelotowe labiryntowe kanały (13), przy czym drzwiowe przyłgi (7) wykonane są z materiału dźwiękoizolacyjnego, a cała kabina jest zaopatrzona od spodu w płytę (8) z materiału wibroizolacyjnego.

37f (W. 48299) 10.03.1972.

Państwowy Zakład Higieny, Warszawa, (Wincenty Jacaszek).

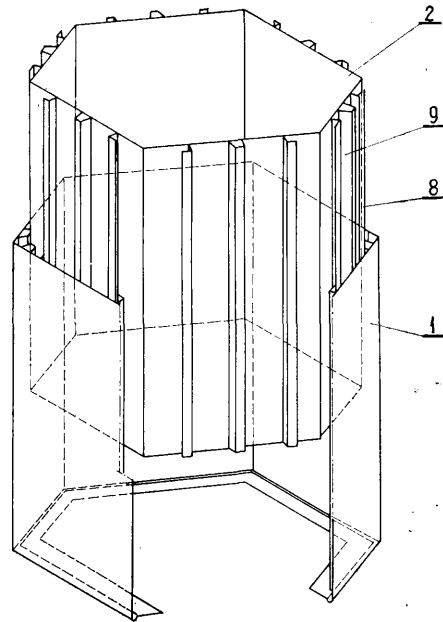
Boks laboratoryjny zwłaszcza do prac w warunkach jałowych, składany, stołowy, dwustronny z własnym oświetleniem i lampą bakteriobójczą, wykonany z płyt ze szkła organicznego, znamienny tym, że na płycie podstawy (1) osadzone są ścianki wspornikowe (2) i ścianki boczne (3), na których osadzone są płyty osłaniające (8) i kaptur (11) wyposażony w lampy jarzeniowe (13) i lampę bakteriobójczą (12), i który posiada w ściankach wspornikowych kliny do osadzania ramek z rękawnikami (7) i otwory umożliwiające pracę wewnątrz niego jednocześnie przez dwie osoby, oraz przesuwki (6) do zasłaniania tych otworów, natomiast w ściance bocznej posiada otwór (4) do prac pomocniczych z przesuwką (5), a w obu ściankach bocznych osadzone są filtry (10) z nasadkami na węże elastyczne doprowadzające powietrze, przy czym elementy nośne łączone są klinowo.

37f (W. 48303) 10.03.1972.

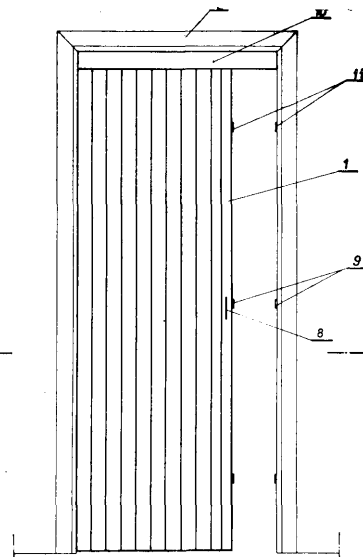
Stocznia „Ustka”, Ustka, (Jan Młodzianowski, Andrzej Gross, Jan Żaliński, Józef Wyszynski, Ryszard Pukniel, Józef Rzeszutek).

Segment pomieszczeń ze zbrojonego tworzywa sztucznego, znamienny tym, że prefabrykowany moduł ma postać prostopadłościanu o rzucie poziomym w kształcie wieloboku foremnego mającego wewnętrzną skorupę (2) z podłogą i/lub sufitem i zewnętrzną skorupę (1) z dachem (3) połączone ze sobą ściągaczami (8) i dystansowymi rozpieraczami (9) przy czym przestrzeń między skorupami jest wypełniona izolacyjnym materiałem (7).

37g¹ (W. 46670) 25.02.1971.

Kazimierz Ginda, Kraków.

Drzwi roletowe, zwłaszcza do pomieszczeń mieszkalnych, znamienne tym, że stanowi je ścianka (1) w kształcie boku mieszkania harmonii, usztywniona listwami (2) w miejscach zagięć, podwieszona rolkowymi zaczepami (3) do szyny (4) osadzonej w górnej części otworu drzwiowego (5), przy czym jeden dłuższy bok ścianki (1) zakończony jest listwą mocującą (6), zaś drugi bok listwą prowadzącą (7), na której są osadzone dwa uchwyty (8) oraz zamek (9) lub magnes (11).

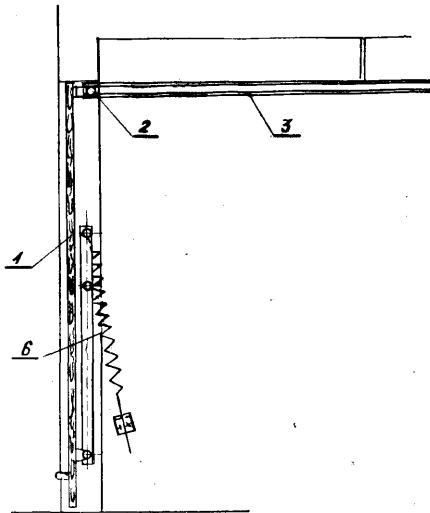
37g¹

(W. 46727)

13.03.1971.

Górnické Centrum Rehabilitacji Leczniczej i Zawodowej, Repty Śląskie, (Włodzimierz Glensk, Józef Jaśkiewicz).

Mechanizm podnoszenia bramy, znamienny tym, że skrzydło bramy (1) posiada w górnej części rolki (2) przesuwające się przy otwieraniu bramy w poziomo usytuowanych prowadnicach (3), natomiast w dolnej części posiada mocowane ramiona odchylna (4), których ruch jest wspomagany sprężynami (6).

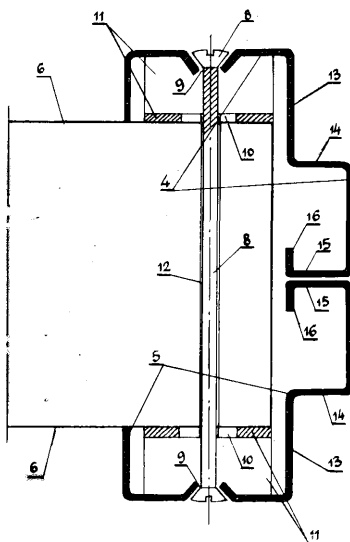
37g¹

(W. 47278)

19.07.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Zbigniew Wolski, Zofia Goździewska, Bożena Kozera).

Metalowa ościeżnica drzwiowa, fabrycznie wykończona, z profili metalowych, znamienna tym, że składa się z dwóch części (2 i 3) mających postać ram wykonanych z profili (4 i 5) symetrycznie względem siebie umieszczonych z dwóch stron ościeża (6) w otworze drzwiowym (7) i obejmujących to ościeże (6), umocowanych do siebie i dociśniętych do płaszczyzn ościeża (6) za pomocą śruby (8) przechodzącej przez otwory (9) w profilach (4 i 5), otwór (10) w wsporniku dystansowym (11), który jest umocowany wewnątrz każdego z profili (4 i 5) naprzeciw otworu (9) i który opiera się o płaszczyznę ościeża (6), oraz przez otwór (12) w ościeżu (6), przy czym każdy z profili (4 i 5) ma przekrój poprzeczny w kształcie litery C, do której krótszego ramienia (13) przystaje jedno z krótszych ramion (14) kształtownika w kształcie litery C, którego drugie krótsze ramie (15) jest zakończone prostopadłym zagięciem (16) skierowanym wewnątrz profilu (4 lub 5).

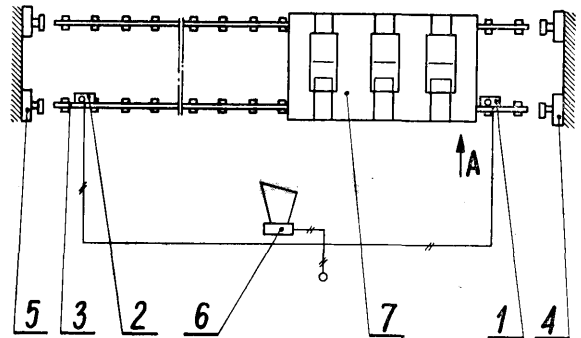
38a

(W. 48661)

11.12.1970.

Jarociński Zakład Przemysłu Maszynowego Leśnictwa Przedsiębiorstwo Państwowe, Jarocin, (Józef Paszek).

Urządzenie zabezpieczenia jazdy wózka pilarek taśmowych, znamienne tym, że ma układ krańcowych wyłączników (1 i 2) sterowania obwodami sygnalizacji, osadzonych na szynowym torze na drodze przemieszczania przesuwne wózka (7) na jego końcach i sterowany tymi wyłącznikami (1 i 2) sygnalizator (6) konieczności zmiany kierunku posuwu wózka (7), który to wózek ma sterownicze dźwignie (8) załączania krańcowych wyłączników (1 i 2) w czasie przemieszczania tego wózka (7).

38c

(W. 46901)

10.05.1971

Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Lenwit” w Witaszycach, Witaszyce, (Zbigniew Geppert, Roman Skiński).

Warstwowa płyta budowlana i meblowa. Tekst zgłoszenia zamieszczony został w klasie 37a na str. 112.

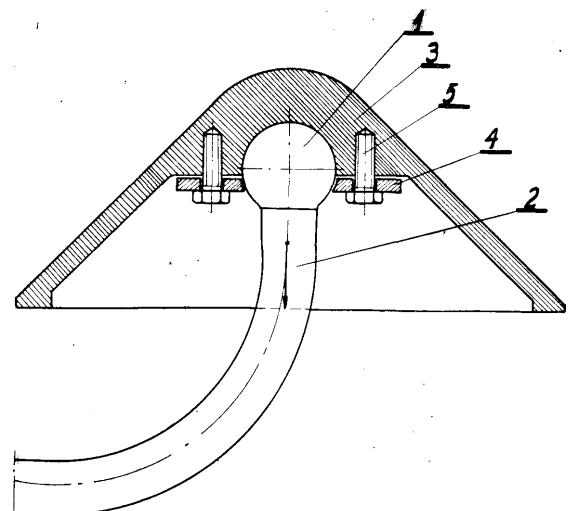
40a

(W. 46455)

5.01.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Konrad Jamroz, Paweł Kroczyk).

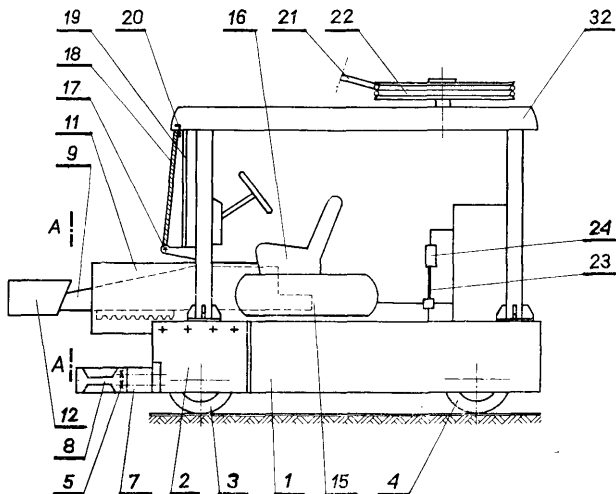
Zawieszenie dzwonu pieca szybowego a zwłaszcza górnego dzwonu pieca szybowego do wytapiania kamienia miedziowego, znamienne tym, że kulisty czop (1) stanowiący zakończenie ramienia dźwigni (2) jest osadzony przegubowo w wyprofilowanej górnej części dzwonu (3) powyżej jego środka ciężkości i umocowany za pomocą pierścienia (4) w sposób rozłączny do pokrywy dzwonu (3).

40c (W. 45677) 23.06.1970.

Huta „Łaziska” Przedsiębiorstwo Państwowe, Łaziska Górne, (Florian Pisarek).

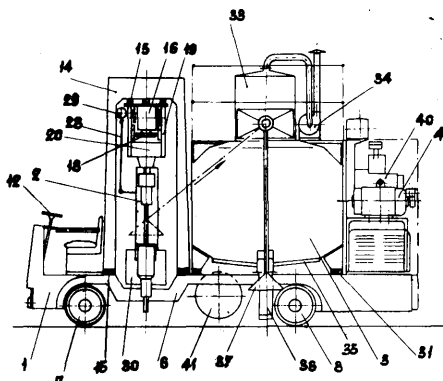
Urządzenie załadowcze pieców elektrycznych mające napęd jazdy hydrauliczny jak też hydrauliczny napęd wysięgu łyżki i obrotu łyżki, znamienne tym, że ma elastyczne ciśnieniowe przewody (23) oleju łączące rozdzielacze (24) oleju z wałem (25) obrotu kół, poprzez który olej dostaje się do silnika, oraz ma w drągu (27) łączącym cylindry napędu kierownicy wyfrezowane pionowo zarysy zębów, celem ułatwienia demontażu zębatego (26), oraz ma zbiornik (15) z azotem posadowiony na podwoziu (1) z lewej strony fotela (16) kierowcy, a w osłonie (11) wysięgnika (9) ma wycięcie (13) dla wyjścia zębatego (10) wysięgnika, oraz ma bęben (22) kablowy umieszczony w zarysie gabarytu dachu (32) jednocześnie ma w osłonie (2) przednich kół (3) wycięcie (6) dla mocowania zderzaka (7) w ramie podwozia (1), przy czym siatkowa osłona (18) szyby (19) kabiny jest umieszczona na zawiasach (17) i ma zasuwkę (20) dla jej zamykania, a przedni zderzak (8) wystaje poza gabaryt osłony (11) wysięgnika.

40c (W. 45700) 30.06.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Antoni Wyrwała, Jan Machinek, Hipolit Dragan).

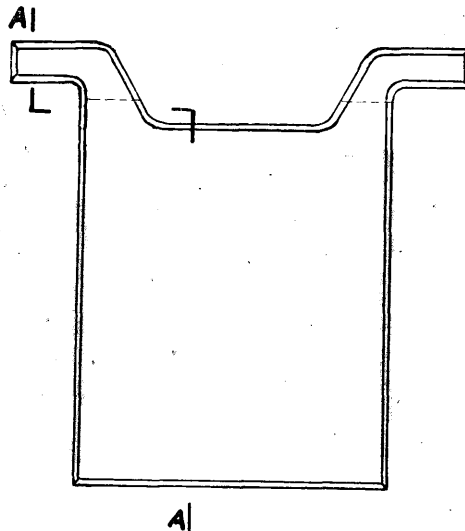
Samojezdna maszyna do obróbki elektrolizerów do produkcji aluminium, znamienne tym, że składa się z kołowego pojazdu (1) mającego własny napęd mechaniczny i układ kierowniczy, na którym zabudowane jest przesuwne znane urządzenie (2) do przebijania skorupy elektrolitu, znany zbiornik (3) tlenu glinu oraz instalacja elektryczna (4) i instalacja pneumatyczna (5), stanowiące stacjonarne wyposażenie energetyczne kołowego pojazdu oraz zabudowanych na nim urządzenia (2) do przebijania skorupy elektrolitu i zbiornika (3).

40c (W. 46097) 30.09.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Konrad Jamroz).

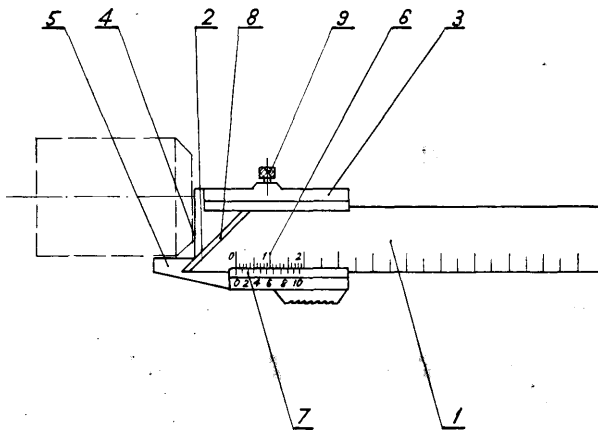
Końcówka zawieszenia anody, znamienne tym, że jej najniższa krawędź (1) umiejscowiona jest w płaszczyźnie pionowej, przebiegającej przez środek ciężkości anody.

42b (W. 47334) 2.08.1971.

„Rofama” Fabryka Maszyn Rolniczych, Rogoźno Wielkopolskie, (Franciszek Młynarz).

Przyrząd do pomiaru ścięć na krawędziach elementów toczonych o postaci suwaka warsztatowego składający się z liniału i suportu zaopatrzonego w milimetrową podziałkę i noniusz, znamienne tym, że liniał (1) posiada roboczą krawędź (2) położoną skośnie w stosunku do jego podłużnej osi najkorzystniej pod kątem 45 albo 60 stopni, jego suport (3) posiada roboczą krawędź (4) położoną pod kątem 90 stopni do kierunku jego przemieszczania i jest wyposażony w oporową listwę (5) połączoną pod kątem prostym z jego roboczą krawędzią (4), przy czym zerowe położenie suportu (3) wyznaczone milimetrową podziałką (6) i noniuszem (7) odpowiada położeniu roboczej krawędzi (2) liniału (1), w którym krawędź (2) liniału (1), robocza krawędź (4) suportu (3) i oporowej listwy (5) mają jeden punkt wspólny.

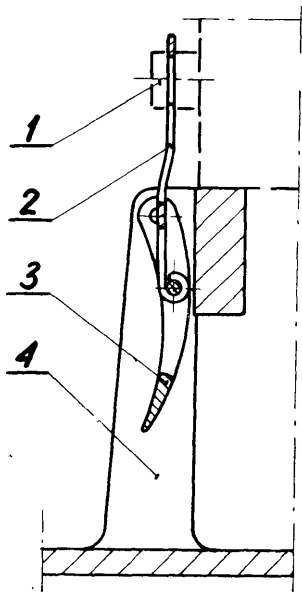

42c (W. 47799) 11.12.1971.

Polskie Zakłady Optyczne, Warszawa, Polska, (Janusz Janik, Edward Hefig, Elwira Starosielec).

Zespół elementów mocujących teodolit w futerał, znamienne tym, że składa się z zaczepów (1), związa-

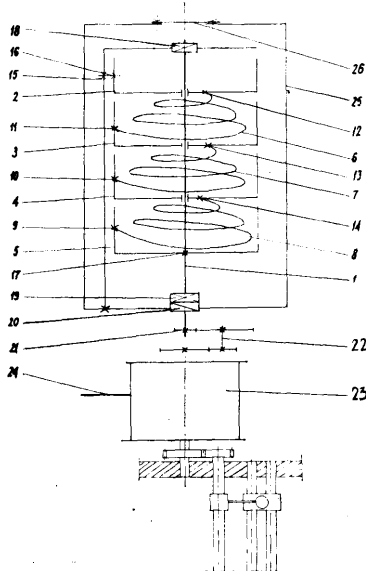
nych sztywno z korpusem teodolitu, oraz z chwytającymi zacisków, składających się z członów zaczepiających (2) i członów zaciskających (3), połączonych ze sobą obrotowo i zamocowanych obrotowo w podporach (4) ukształtowanych z podstawy futerału.

42c (W. 47976) 14.06.1971.
Wzór użytkowy dodatkowy do wzoru użytkowego głównego nr W. 45124.

Morski Instytut Rybacki, Gdynia, Polska (Zbigniew Ziembo, Andrzej Dziworski, Paweł Banaszkiwicz, Władysław Trella, Aleksander Turko, Henryk Borucki, Krystyn Kołodziejski).

Urządzenie dla naciągu struny pomiarowej w urządzeniu do pomiaru i rejestracji odległości poziomych pomiędzy dwoma elementami podwodnymi zestawu tralowego, zwłaszcza poziomej rozwartości sieci rybackich według wzoru użytkowego głównego W-45.124 znamienne tym, że składa się zasadniczo z podobnie obrotowo umieszczonych na wspólnej osi (1) kilku cylindrycznych bębnow (2, 3, 4 i 5) zawierających w swym wnętrzu płaską sprężynę spiralną, z których każda jest jednym końcem zakotwiczona do własnego zawierającego ją bębna, a drugim końcem do bębna sąsiedniego następującego w szeregu, przy czym pierwszy bęben (2) w szeregu jest utwierdzony

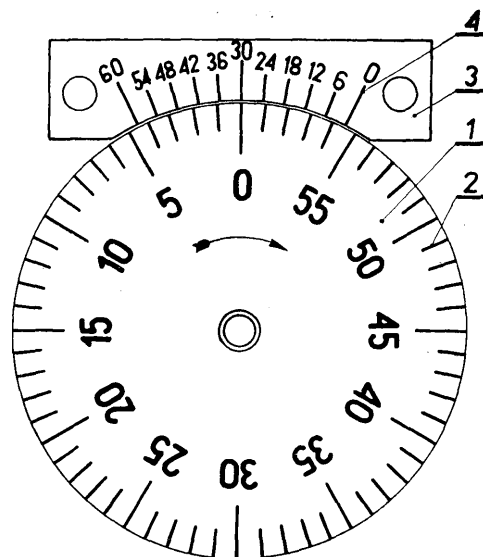

do nieruchomego wspornika (15) znanym elementem złączonym (16) a ostatni w szeregu bęben (5) jest utwierdzony do osi (1) w sposób zabezpieczający go przed obrotem w stosunku do osi (1), jednocześnie dwustronnie łożyskowana w łożyskach (18 i 19) korzystnie toczonych oś (1) jest zaopatrzona w znany element uszczelniający (20) i ma na końcu atakujące koło zębate (21), które współpracuje ze znanym układem przekładni zębatej (22) korzystnie meandrowej, sprzężonej z indywidualnym bębnum pomiarowym (23) mającym umocowaną doń i nawiniętą strunę pomiarową (24).

42d (W. 46686) 1.03.1971.

Zakłady Maszyn Biurowych, Toruń, (Krzysztof Szafranski).

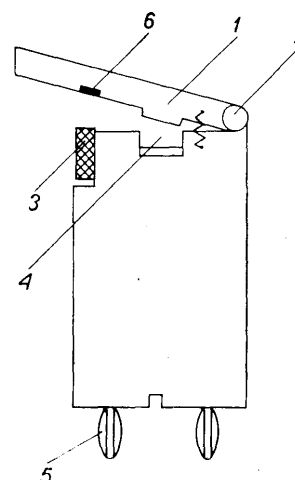
Urządzenie do dokładnego odczytu wskazań mechanizmów zwłaszcza zegarowych, znamienne tym, że wyposażone jest w noniusz.

42d (W. 46888) 7.05.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Janusz Wiszniewski).

Prowadnica wąskiej taśmy papierowej do czytnika znamienne tym, że ma kształt prostopadłościanu i w górnej części posiada rowek prowadzący (4) dopasowany do rowka w czytniku o szerokości odpowiadającej szerokości prowadzonej taśmy oraz ruchome ramię (1) zamykające taśmę umocowane z jednej strony na zawieszce (2), a z drugiej trzymane magnesem stałym (3).

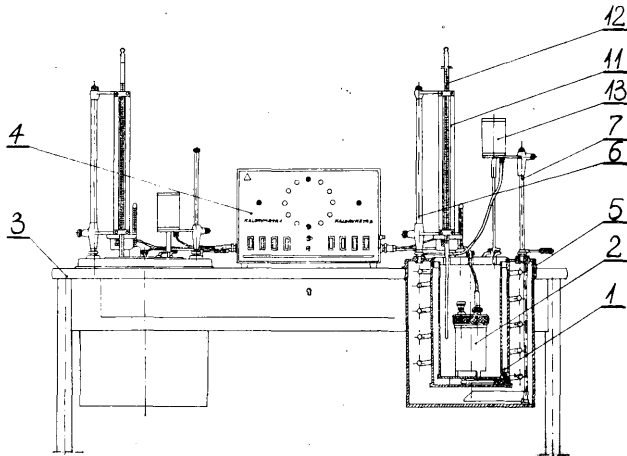

42i (W. 47844) 23.12.1971.

„Precyzja” Spółdzielnia Pracy Branży Metalowej, Bydgoszcz, Polska (Tadeusz Czaja, Leon Gdaniec, Adam Wodecki).

Zestaw kalorymetryczny znamienny tym, że składa się z dwóch kalorymetrów (1) i pulpitu (4) sterowniczego.

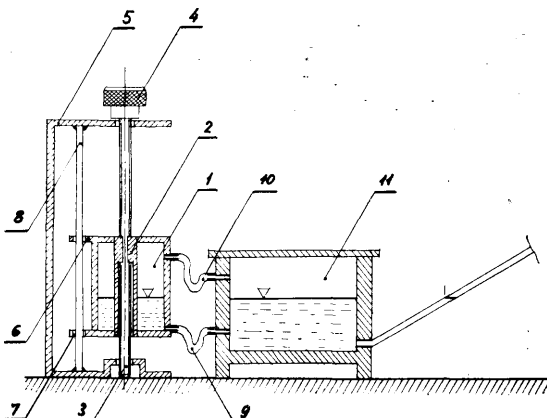
Zestaw kalorymetryczny według zastrz. 1 znamienny tym, że kalorymetr (1) ma umieszczony na pręcie (6) prowadzącym wychylnie termometr (12) uchwycony przesuwnie w podświetlaczu (11), który zamocowany jest na dwóch prowadnicach (8) i (9), przy czym pod uchwytem prowadnicy (8) dolnej umieszczony jest wibrator (20) z wydłużoną kotwicą w postaci pałeczki.

42k (W. 46820) 14.04.1971.

Biuro Studiów i Projektów Przemysłu Włókienniczego, Łódź, (Ireneusz Romanowski).

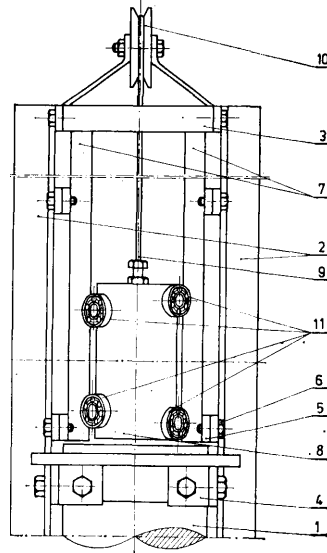
Urządzenie do regulacji poziomu zerowego w mikromanometrze cieczowym wyposażone w zbiornik wyrównawczy i dodatkowo w pojemnik na ciecz manometryczną, znamienne tym, że pojemnik (1) na ciecz manometryczną ma gwintowaną tuleję (2), w którą jest wkręcona śruba (3) z pokrętką (4) zamocowana obrotowo w statywie (5), dodatkowo pojemnik (1) jest wyposażony w przewodnikowe uchwyty (6 i 7) spoczywające na prowadnicy (8) połączonej także ze statywem (5) nadto pojemnik (1) posiada dwa otwory służące do połączenia pojemnika (1) ze zbiornikiem wyrównawczym (11) mikromanometru za pomocą dwóch przewodów (9 i 10), z których jeden przewód (9) łączy otwór pojemnika (1) i otwór zbiornika wyrównawczego (11) znajdujące się w górnych częściach tych elementów (1 i 11), nad powierzchnią cieczy manometrycznej, zaś drugi przewód (10) łączy otwory znajdujące się w dolnych częściach tych elementów (1 i 11), pod powierzchnią cieczy manometrycznej.

42k (W. 48198) 23.02.1972.

Polska Akademia Nauk Zakład Podstaw Metalurgii, Kraków, (Aleksander Krupkowski, Andrzej Grabianowski).

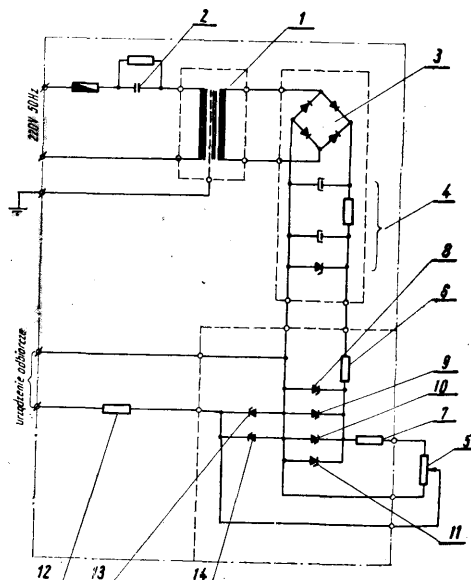
Laboratoryjny młot spadowy zaopatrzone w bijak zawieszony na linie, znamienny tym, że ma pryzmatyczne prowadnice (7) o wierzchołkach zwróconych ku osi młota, umocowane nastawnie do pionowych belek (2) posadowionych na monolitycznym kowadlu (1), a bijak (8) ma rolki prowadzące (11) o bieżniach stykających się z prowadnicami (7), umocowane na mimośrodkowych osiach.

42k (W. 48275) 7.03.1972.

Instytut Automatyki Systemów Energetycznych, Wrocław, (Andrzej Kiernożycki, Aleksandra Ornatowska, Czesław Stawik).

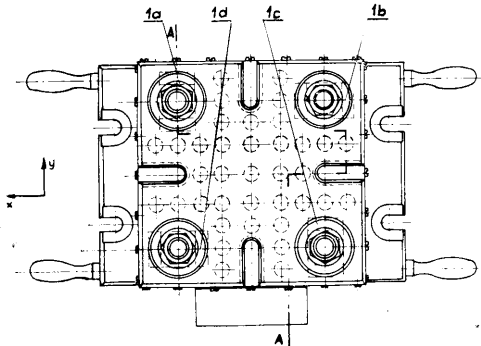
Iskrobezpieczny układ do pomiaru ciśnienia lub przepływu substancji łatwo zapalnych bądź wybuchowych zawierający prostownik, stabilizator napięcia i przetwornik pomiarowy, znamienny tym, że na wejściu ma układ ferorezonansowy składający się z transformatora (1) i kondensatora (2) a na wyjściach zasilacza i przetwornika (5) pomiarowego ma układ diod (8—11 i 13, 14) Zenera.

42k (W. 48281) 8.03.1972.

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, (Leszek Sojbejko, Roman Sniechowski).

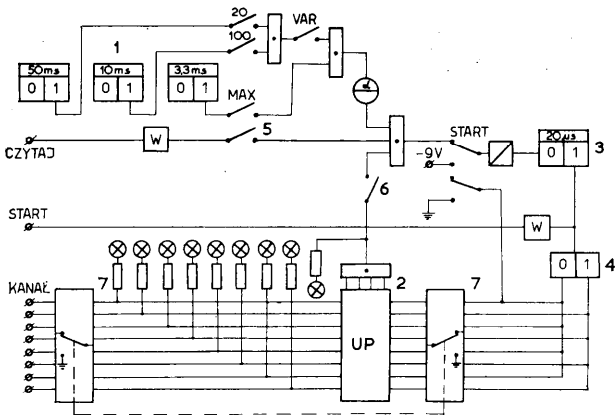
Uniwersalny siłomierz do pomiaru sił skrawania występujących w procesie frezowania w zakresie $0 \div 1000$ kG, znamienne tym, że pomiędzy płytami (2) i (3) w ich narożach są umocowane pierścienie sprężyste (1a, 1b, 1c i 1d) mające po dwa czopy (4) o gwintowanych końcówkach, oraz że na pierścieniach sprężystych na ich ściankach zewnętrznych są naklejone tensometry (1t, 3t, 4t, 5t i 6t) a na powierzchni wewnętrznej tensometry (2t), przy czym tensometry są połączone w trzy układy pełnego mostka z ośmioma czynnymi tensometrami w każdym mostku.

42m (W. 46646) 19.02.1971.

Instytut Naftowy, Kraków, Polska (Janusz Ciołczyk, Andrzej Rewilak, Wiesław Bowiński).

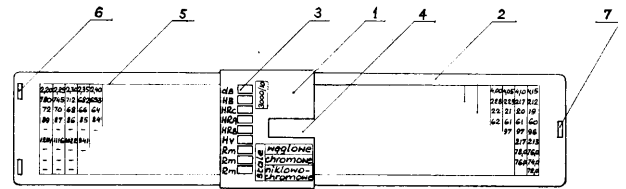
Urządzenie do testowania czynnika fotoelektrycznych składające się z generatora impulsów, układu synchronizującego, układu porównywania i układu sygnalizacji świetlnej, znamienne tym, że układ generujący impulsy stanowi kilka generatorów (1) impulsów prostokątnych o różnych stałych czasu.

42m (W. 47388) 21.08.1971.

Zakłady Mechaniczne im. M. Nowotki, Warszawa, (Rajmund Łukasiewicz, Stanisław Pacholczyk, Eugeniusz Niedziółka).

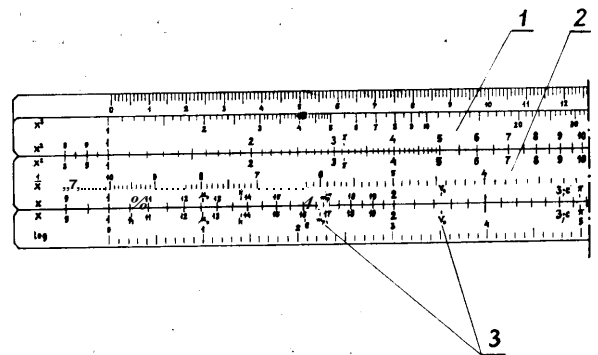
Suwak do ustalania wartości własności mechanicznych stali składający się z przesuwki i linijki, przy czym za oś obrotu suwaka przyjmuje się podłużną oś linijki, znamienne tym, że po obu stronach przesuwki (1), w jej lewej części znajdują się okienka (3) umieszczone jedno nad drugim, a w jej prawej części znajduje się wycięcie (4), oraz po obu stronach linijki (2) znajdują się szeregi (5) danych liczbowych i w jej lewym końcu znajdują się ograniczniki (6) a w prawym końcu znajduje się ogranicznik (7).

42m (W. 47670) 2.11.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, Polska (Antoni Paja).

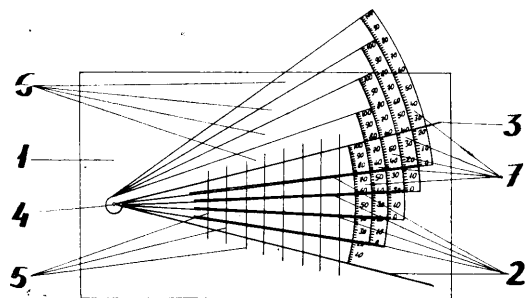
Logarymiczny suwak rachunkowy zawierający połączone przesuwne linijki z naniesionymi na nich podziałkami logarytmicznymi z liczbą π oraz współczynnikami zamiany miary stopniowej na łukową, znamienne tym, że na linijkach (1 i 2) ma naniesione wartości zbioru wybranych stałych fizycznych (3), przy czym kreski oznaczające wartości stałych (3) oraz ich symbole są wykonane w barwnych kolorach.

42n (W. 47049) 25.05.1971.

Wyższa Szkoła Rolnicza, Kraków, Polska (Janusz Schilbach).

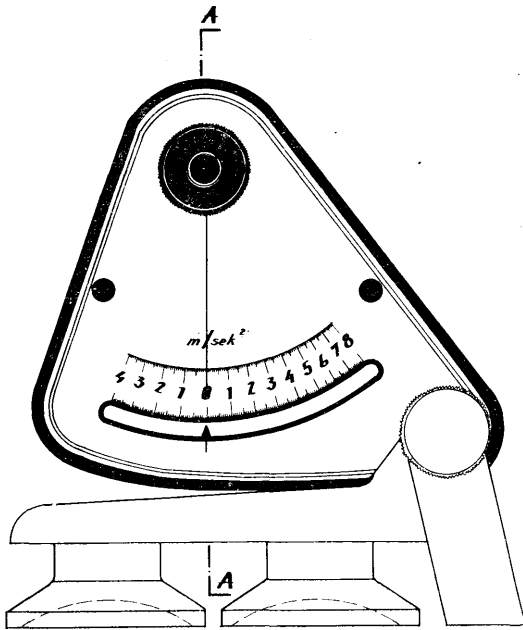
Przyrząd do obliczania wielkości konturów szacunkowych wyrażonych w procentach, zawartych w kompleksie o kształcie trapezu, znamienne tym, że posiada podstawę (1) z cienkiego tworzywa przezroczystego, na której wysowano półprostą początkową (2) i półprostą końcową (3) wychodzące z punktu zerowego (4) i tworzące kąt ostry, oraz wysowano szereg linii pionowych (5) prostopadłych do dwusiecznej kąta, jaki tworzą obie półproste, ponadto w punkcie zerowym (4) przyrządu, w sposób zezwalający na obrót wokół punktu, przymocowano cztery wycinki kołowe (6) w miejscu ich środka krzywizny, przy czym każdy z wycinków ma coraz większy promień krzywizny, lecz wszystkie wycinki posiadają na obrybie podziałki procentowe (7) oraz dwie półproste (2) i (3) o takim samym kącie rozwarcia jak podstawa przyrządu.

42o (W. 47552) 24.07.1971.

Ludwik Sporek, Kraków.
Opóźniomierz wahadłowy, znamienne tym, że w obudowie 8 umocowany jest za pomocą wkrętów

21 z nakrętkami 7 zespół dwóch płytek z gniazdami pod czopy stanowiących łożysko 2, w którym znajduje się oś 10 z czopami stożkowymi.

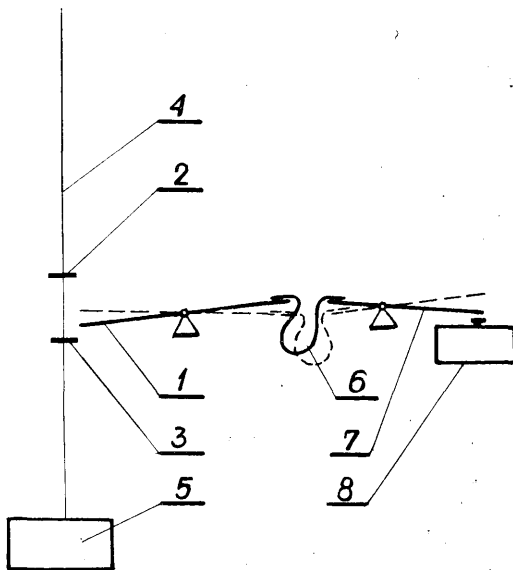
42r²

(W. 46801)

6.04.1971.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa, Polska (Hilary Grupiński, Wojciech Kropaczewski, Anatol Lesiuk).

Dwustawny regulator poziomu cieczy z wyjściem elektrycznym, znamienne tym, że dźwignia (6) sterująca przełącznikiem migowym (8) ma przymocowaną na końcu wygiętą sprężynę (6), najkorzystniej, w kształcie pętli do której drugiego końca jest przymocowany element przyciskowy (7) włączający i wyłączający przełącznik migowy (8).

42r²

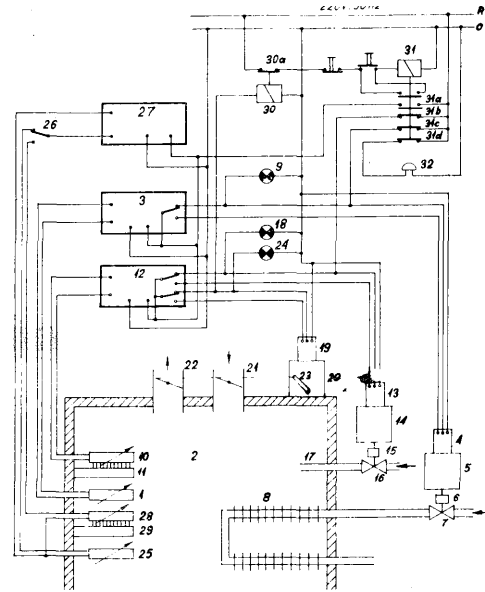
(W. 46829)

19.09.1971.

Hajnowski Zakład Przemysłu Maszynowego Leśnictwa, Hajnówka, Polska (Jan Masalski, Tadeusz Omiotek, Włodzimierz Patejuk, Włodzimierz Romaniuk).

Urządzenie do samoczynnej regulacji temperatury i wilgotności czynnika suszącego w suszarniach, składające się z członów pomiarowych, regulacyjnych

i wykonawczych, znamienne tym, że posiada układ do regulacji parametrów czynnika suszącego, w skład którego wchodzi czujniki temperatury (1, 10) podłączone do regulatorów mostkowych niewskazujących (3, 12), które sterują członami wykonawczymi, układ do pomiaru temperatury, w którego skład wchodzi czujniki temperatury (25, 28) podłączone poprzez przełącznik (26) do miernika temperatury (27), oraz układ do zabezpieczenia przed uszkodzeniem materiału suszonego.

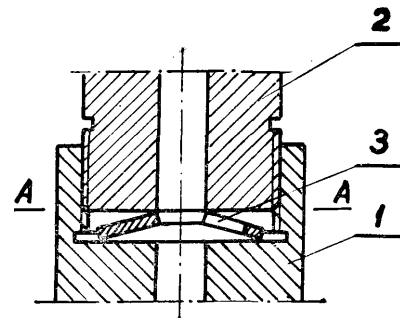
42r²

(W. 47665)

15.10.1971.

Biuro Dokumentacji Technicznej Przemysłu Terebnego, Zgierz, Polska (Bogdan Olech).

Regulator przepływu strugi cieczy lub gazu, znamienne tym, że składa się z gniazda (1) z przelotowym otworem, stanowiącym przepływowy kanał cieczy lub gazu, przy czym otwór ten ma u swego wlotu zwiększoną skokowo średnicę i jest zaopatrzony w gwint, w który wkręcono trzpień (2) także z przelotowym otworem stanowiącym przepływowy kanał cieczy lub gazu zaś między dnem otworu gniazda (1) i czołem trzpienia (2) jest umieszczona przepustnica (3), którą stanowi ukształtowana w formie czaszy sprężysta blacha z osiowym przelotowym otworem i nacięciami wzdłuż promieni.

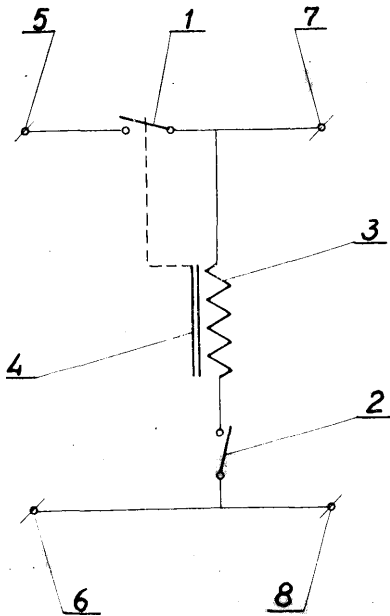
42r³

(W. 47600)

18.10.1971.

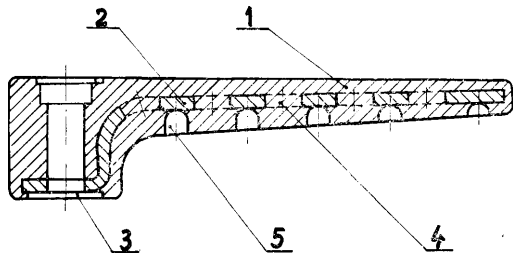
Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, Zielona Góra, (Józef Grześkowiak, Zdzisław Rojek, Antoni Rzepecki).

Bimetalowy regulator impulsowo-czasowy, znamienne tym, że posiada zestyk (1) bimetalowy włączony szeregowo z silnikiem wycieraczki.

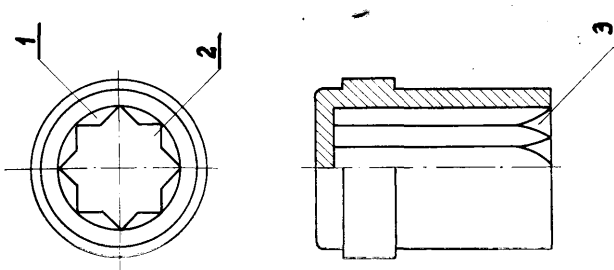
42r⁴ (W. 46935) 19.05.1971.
 Pomorskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia, Toruń, (Zbigniew Olszewski, Stanisław Stasieczek, Henryk Włodarski).

Rękojeść łącznika ręcznego wykonana z tworzywa sztucznego i wzmocniona elementem metalowym, znamienna tym, że wewnątrz korpusu (1) jest umieszczony metalowy element (2) ukształtowany w ten sposób, że obejmuje gniazdo napędowego wałka (3) oraz część chwytnej rękojeści, przy czym w elemencie (2) są wykonane otwory (4) umożliwiające przejście tworzywa sztucznego z górnej części rękojeści do dolnej i scalenie w ten sposób elementu (2) z korpusem (1).

42r⁴ (W. 47516) 20.09.1971.
 Kombinat Przemysłu Teletechnicznego „Unitra-Telkom” Zakłady Wytwórcze Sprzętu Teletechnicznego „Telfa”, Bydgoszcz, (Marian Thimm, Andrzej Czarniecki).

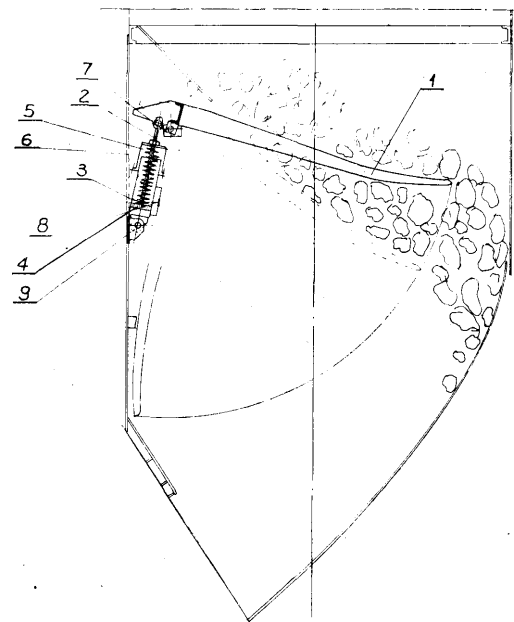
Rączka samozaciskająca do podzespołów przełączających zwłaszcza teletechnicznych przełączników przechyłnych, wykonana z elastycznego tworzywa termoch

plastycznego, znamienna tym, że ma postać wydrążonego walca zamkniętego z jednej strony, a na bocznicę otworu posiada podłużne występy (1) o przekroju trójkąta równoramiennego, którego podstawę stanowi bok ośmiokąta foremego, przy czym boki dwóch sąsiednich podłużnych występow tworzą kąt prosty, natomiast otwór posiada stożek (3).

47a¹ (W. 44847) 31.12.1969.
 Biuro Projektów Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla „Separator”, Katowice, (Andrzej Szmielew, Wiesław Domagała, Henryk Zygmunt, Paweł Kudela).

Amortyzator sprężynowo-powietrzny kłapy przeciwkruszeniowej, znamienny tym, że składa się z zamocowanego od spodu do ściany składu (6) przegubowo w łożysku (9) cylindra (5), wewnątrz którego pracuje tłok (4) z tłoczyskiem (2) i sprężyną (3) oraz z doprowadzającej powietrze rury (8) i że jest od góry połączony przegubowo w łożysku (7) poprzez tłoczysko (2) z uchylną kłapą (1).

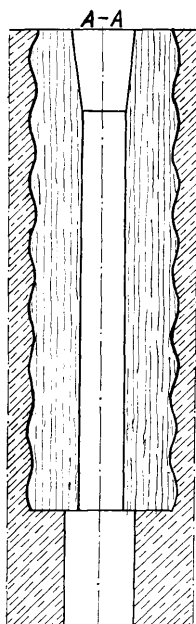
47a¹ (W. 47053) 27.05.1971.
 Zakłady Górnicze „Chrzanów”, Trzebinia-Siersza, Polska (Andrzej Grabania).

Kotew żelbetowa ze sztywnym ciągnem do obudowy wyrobisk w kopalniach, znamienna tym, że ciągnie wykonane jest w postaci więcej niż jednego metalowego pręta (1).

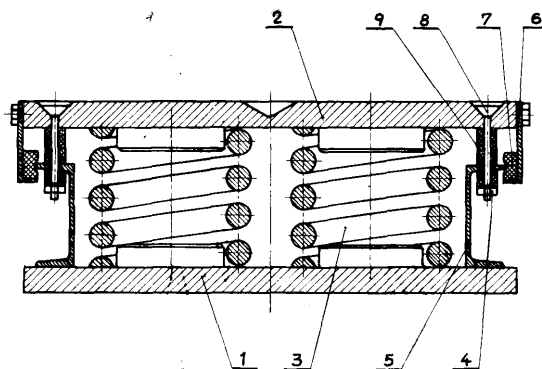
47a¹ (W. 47091) 7.06.1971.
 Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, Polska (Jan Skrzypek, Stanisław Liszewski, Ryszard Lepianka, Jan Sujecki, Andrzej Dyško, Feliks Puderecki, Jerzy Marciniak).

Dybel śrubowy z tworzywa sztucznego, znamienny tym, że jest w kształcie walca ze śrubowym gwintem zewnętrznym (1) i wewnętrznym (2).

47a¹ (W. 47251) 12.07.1971.

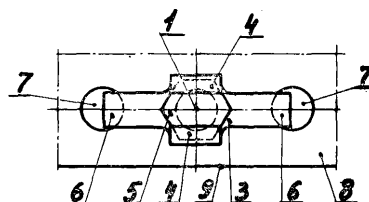
Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Józef Grela, Zenon Skoracki).

Sprężynowy wibroizolator maszyn składający się z dolnej płyty mocowanej do podłoża, górnej płyty stanowiącej punkt podparcia dla maszyny, spiralnych sprężyn ściskanych między tymi płytami oraz zewnętrznej osłony, znamienne tym, że osłona (4) ma część dolną w postaci obrzeża (5) mocowanego do dolnej płyty (1) wykonanego w kształcie ceownika półkami zwróconego na zewnątrz, natomiast część górną osłony (4) stanowią pokrywy (6) mocowane rozłącznie do górnej płyty (2) mające zagięcia dolnej krawędzi do wewnątrz tworząc oparcie dla uszczelki (7) ułożonej wokół obrzeża (5) i przylegającej do górnej jego krawędzi.

47a¹ (W. 48041) 5.12.1970.

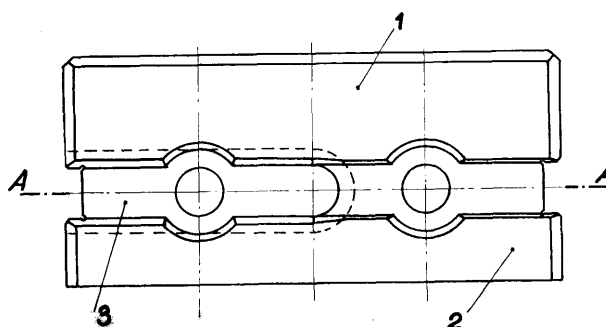
Zakład Doświadczalny przy Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego, Świdnik, Polska (Stanisław Czobot, Józef Zwoliński, Kazimierz Serpatowski).

Podkładka ustalająca śrubę z wielokątnym łbem na płycie cienkościennej obudowy, znamienne tym, że ma po dwa ramiona (4 i 6) i u zbiegu tych ramion (4 i 6) ma otwór (2), w którym w stanie zmontowanym jest osadzony trzonek śruby (1), a ramiona (4) są wygięte na wielkość naprzeciwległych boków wielokątnego łba (5) i końcami dociskają ten łeb (5) do podkładki, przy czym ramiona (6) mają końcówki zagięte z przeciwnej strony płyty (8).

47a³ (W. 45028) 6.02.1970.

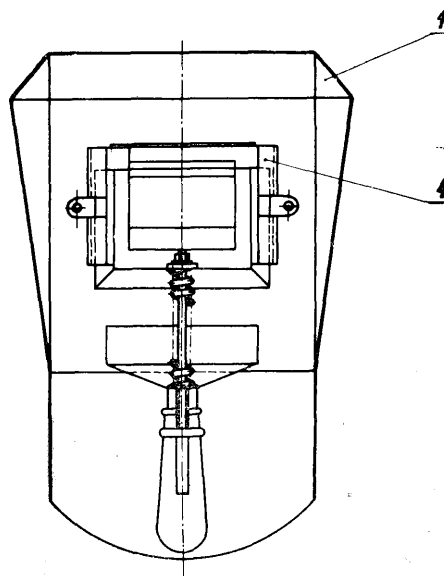
Politechnika Krakowska Katedra Obrabiarek, Kraków, (Włodzimierz Hałabura, Andrzej Samek).

Listwa mocująca mająca zastosowanie w budowie uniwersalnych przyrządów składanych, znamienne tym, że w bocznych ścianach (2) listwy (1) teowe rowki (3) są wykonane naprzemianlegle do połowy długości listwy (1).

47a³ (W. 46671) 25.02.1971.

Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Lubań”, Lubań Śląski, (Stanisław Hutnik).

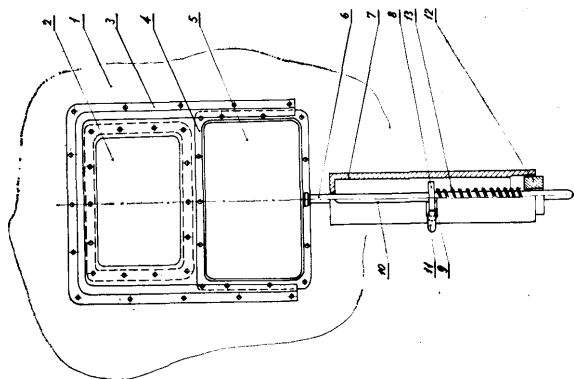
Ręczna maska spawalnicza zaopatrzona w dwie szybki, w bezbarwną ruchomą umieszczoną na stałe na zewnątrz maski i barwną ruchomą umieszczoną wewnątrz, znamienne tym, że ramka (6) z barwnym szkłem (7) jest osadzona przesuwnie w prowadnicy (5) obudowy (4) oraz połączona w dolnej części przy pomocy zaczepu (8) z ciągnikiem (9), które przesadzone przez oporowo zwrotną sprężynę (11) i zakończone chwytnym ramieniem (10) jest umiejscowione przesuwnie w wydrążeniu (13) uchwyty (12) maski.

47a³ (W. 46687) 1.03.1971.

Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego im. P. Findera „Pafino”, Łódź, (Mieczysław Jędrych, Tadeusz Mielczarek, Stanisław Adamczyk).

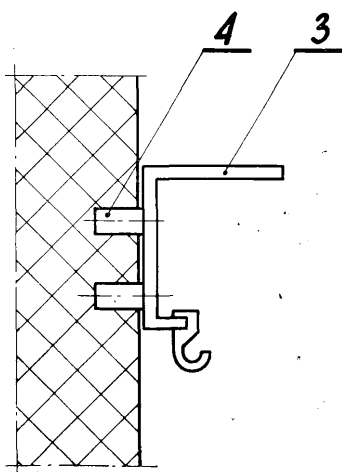
Maska spawalnicza przeznaczona do ochrony twarzy i oczu spawacza podczas czynności spawania i czyszczenia spawów, znamienna tym, że wizjer maski ma trwale zamocowaną bezbarwną szybę (2), zaś do wewnętrznej strony korpusu (1) jest przytwierdzona prowadnica (3), a w niej jest suwliwie osadzona zabarwiona szyba (5) ujęta w ramkę (4), do której obrotowo jest przymocowany jeden koniec przewleczonego przez wydrążoną rękojeść (7) maski pręta (6), mającego wewnątrz rękojeści (7) oporowy pierścień (8) z występem (9), wystającym poza rękojeść (7) przez wykonaną wzdłuż jej tworzącej szczelinę (10) zakończoną w dolnej części rękojeści (7) ryglową zatoką (11), przy czym wewnątrz rękojeści (7) między jej dnem (12) i oporowym pierścieniem (8) jest na pręcie (6) nawleczona spiralna sprężyna (13).—

47a³ (W. 46803) 7.04.1971.

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, Zielona Góra, (Antoni Rzepecki, Zdzisław Rojek).

Śruba kotwowa, znamienna tym, że posiada korpus (1) z otworem gwintowanym, wkręt (2) wkręcany w otwór, oraz klocki (5), przy czym te ostatnie rozmieszczone są wokół korpusu (1).

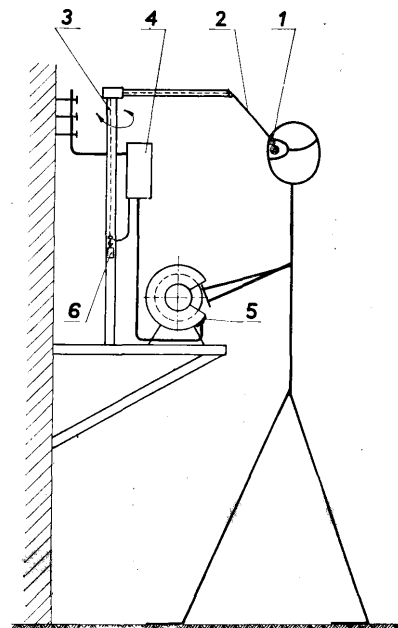

47a⁴ (W. 47024) 21.10.1969.

Bielskie Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych, Bielsko-Biała, (Lech Czarnecki).

Sposób wymuszenia stosowania okularów ochronnych przy szlifierkach polega na zastosowaniu w obwodzie zasilania silnika szlifierki dodatkowego stycznika

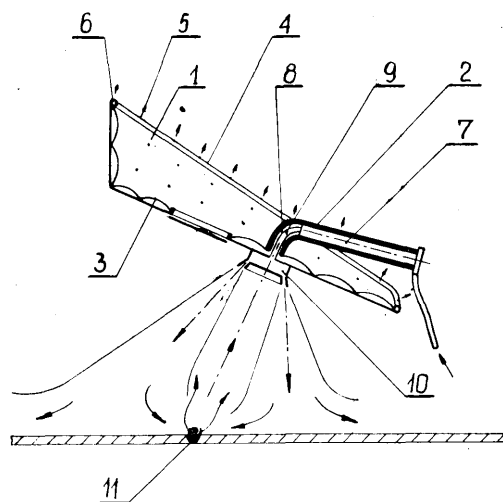
umieszczonego w skrzynce stycznikowej (4) sterowanego mikro wyłącznikiem (1), znamienny tym, że jest on wbudowany w okulary ochronne.

47a⁴ (W. 47933) 22.10.1970.

Centralny Instytut Ochrony Pracy, Warszawa, (Wiesław Janiszewski).

Tarcza spawalnicza z doprowadzeniem powietrza przez ręczny uchwyt tarczy, zaopatrzona w wewnętrzną nawiewną poduszkę, punktowo połączoną z tarczą oraz rurkę z nawiewnymi otworkami zamocowaną na obrzeżu tarczy, znamienna tym, że ma wirową rurkę Ranka (7) korzystnie jednostronnie wmontowaną w ręczny uchwyt (2) tarczy (1) i nawiewnik (10) przymocowany do tarczy (1).

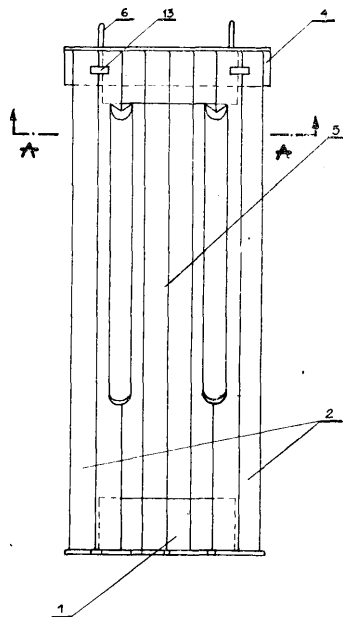

47d (W. 46473) 20.11.1968.

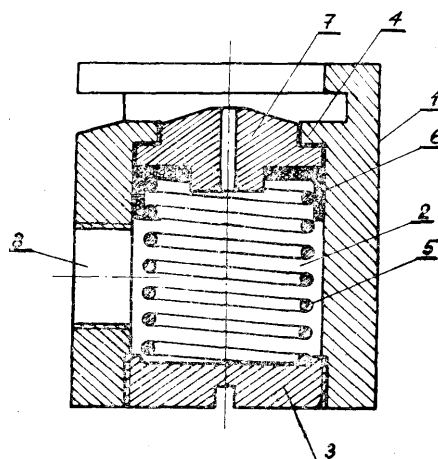
Zjednoczenie Budowlano-Montażowe Przemysłu Węglowego, Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Węglowego, Katowice, (Eugeniusz Słysz, Zdzisław Mazan, Tadeusz Łuckoś).

Kotew dla lin wantowych żurawi masztowych, znamienna tym, że składa się z gniazda dolnego (1) z przymocowanymi doń kształtownikami (2), z gniazdem górnym (4) z przymocowanym kształtownikiem

(5) wsuwany w gniazdo dolne (4) oraz z kształtowników (3) i z kształtowników (7) wsuniętych w gniazdo górne (1) i gniazdo dolne (4) zmontowanych w całość za pomocą sworzni (13), przy czym do kształtowników (7) przymocowane są rolki obrotowe (8) wraz z rurami ochronnymi (12).

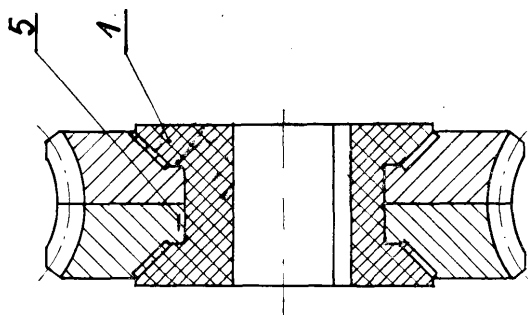
nagwintowanej części jest zamocowany wkręt (3), zaś w górnej części znajduje się występ (4), natomiast wewnątrz korpusu (1) końcówki smarownicy, w otworze (2), jest umieszczona cylindryczna spiralna sprężyna (5) o tak dobranej średnicy, że zwoje jej dociskają boczną ściankę uszczelki (6) do powierzchni otworu (2).

47d (W. 47847) 23.12.1971.

Ośrodek Badawczo Rozwojowy Obróbki Tworzyw Sztucznych „Praso-Proplast”, Poznań, Polska (Kazimierz Zwierzychowski).

Tuleja łącząca z tworzywa sztucznego wzmocnionego do kół zębatach, pasowych i innych elementów maszyn formowanych metodą prasowania lub wtrysku z tworzywa sztucznego, znamienna tym, że składa się z jednego i/lub dwóch kołnierzy (1), posiadających na swych czołowych powierzchniach ograniczniki położenia (2), a na powierzchni stożkowej wybrania (3) i występy (4) oraz z części łącząco-klinującej (5), która ma na swej długości ściecia (6), przy czym tulejka stanowi z kołem zębatym, pasowym i innym elementem monolit.

47e (W. 48267) 6.03.1972.

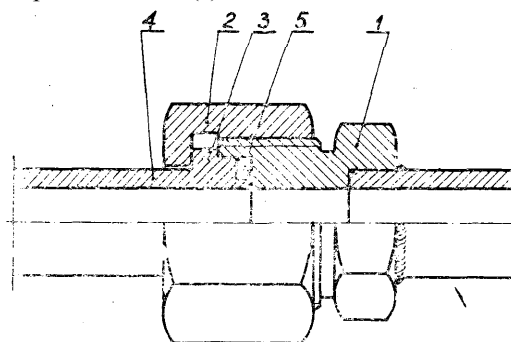
Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej XII Oddział w Sieradzu, Sieradz, (Mikołaj Jasiukiewicz, Franciszek Jamielucha, Stanisław Rzeźnik).

Końcówka smarownicy płaskiej z bocznym doprowadzeniem smaru, dostosowana do rozłącznego mocowania na smarowniczkach i zaopatrzona w sprężynę, uszczelkę i końcówkę dociskową, znamienna tym, że w korpusie (1) końcówki smarownicy jest wykonany współosiowo przelotowy otwór (2), w którego dolnej

47f¹ (W. 44894) 10.01.1970.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, (Henryk Kierszenkiern, Czesław Pokorski).

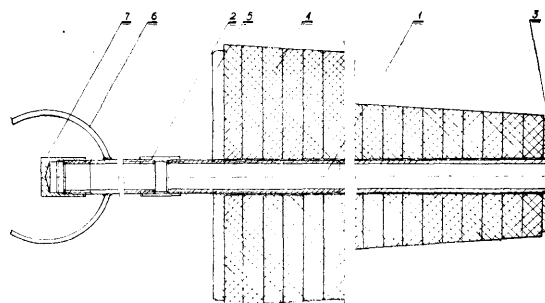
Złączka przewodów hydraulicznych zawierająca króciec, który jest połączony za pomocą gwintu z nakrętką osadzoną na końcówce posiadającej kołnierz dociskowy, znamienna tym, że króciec (1) i końcówka (4) mają pierścieniowe podtoczenia, tworzące przestrzeń, w której umieszczone jest elastyczne uszczelnienie pierścieniowe (5).

47f¹ (W. 45187) 12.03.1970.

Kopalnia Węgla Kamiennego Klimontów, Klimontów, (Jan Barański).

Korek do leja podsadzowego według wzoru, znamienny tym, że składa się z dwuczęściowego rdzenia (1) wykonanego z rury stalowej, łączonego za pomocą mufy (2) z przyspawanym na jednym końcu kołnierzem (3), szeregu krążków gumowych (4) łączonych

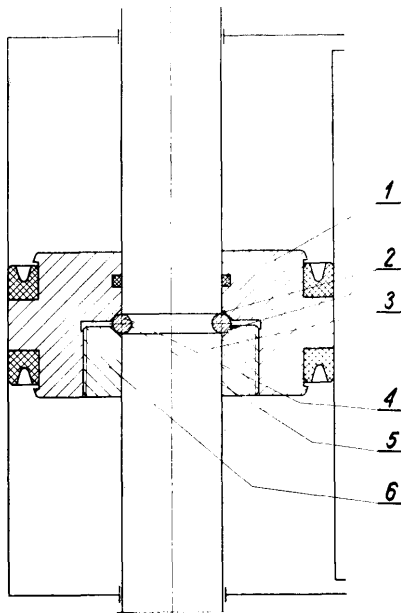

ze sobą klejem i obrobionych do kształtu ściętego stożka, z płytki (5) nakręcającej na rdzeń i dociskającej krążki gumowe, przy czym w górnej części rdzenia (1) przyspawano uchwyt (6), a wylot rdzenia (1) zabezpieczony jest nakręcanym korkiem (7) służącym do odwietrzania rurociągu.

47f¹ (W. 45473) 13.05.1970.

Zakłady Urządzeń Okrętowych „Hydroster”, Gdańsk, (Bohdan Kruczkowski).

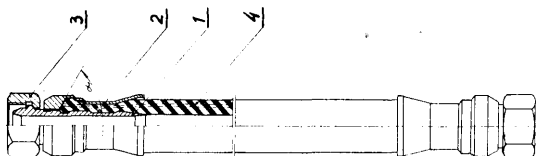
Tłok z tłoczką, szczególnie do siłowników hydraulicznych znamienny tym, że w kanałku (5) tłoczyska (3) osadzony jest niedzielony sprężysty pierścień (4) o przekroju kołowym ustalający położenie tłoka (1) poprzez ściana (2) w tłoku (1).

47f¹ (W. 45499) 18.05.1970.

Fabryka Maszyn Budowlanych „Fadroma”, Wrocław, (Jacek Korol, Augustyn Jachimowicz).

Końcówka giętkiego hydraulicznego przewodu wysokociśnieniowego składająca się z tulei wewnętrznej nakrętki łączącej i odkształcanej przez zaciskanie tulei zewnętrznej znamienna tym, że tuleja wewnętrzna (1) w pobliżu połowy długości posiada pierścieniowe podtoczenie o szerokości zbliżonej do wielkości średnicy wewnętrznej wysokociśnieniowego węża (4), od strony węża (4) zakończona jest powierzchnią stożkową o niewielkim kącie zbieżności doprowadzoną do średnicy równej wewnętrznej średnicy węża (4), a od strony nakrętki (3) bezpośrednio przed gwintem łączącym tuleję wewnętrzną (1) z tuleją zewnętrzną (2) w tulei (1) wykonane jest drugie podtoczenie o niewielkiej szerokości, a w tulei zewnętrznej (2) wykonane jest jedno pierścieniowe wgłębienie o szerokości równej szerokości pierścieniowego podtoczenia w tulei wewnętrznej (1), od strony węża tuleja zewnętrzna (2) zakończona jest powierzchnią stożkową o średnicy podstawy stożka nieco większej od zewnętrznej średnicy węża (4), natomiast od strony nakrętki, tuleja zewnętrzna (2) posiada schodkowe przejście od pierścieniowego wgłębienia do średnicy wewnętrznej nieco

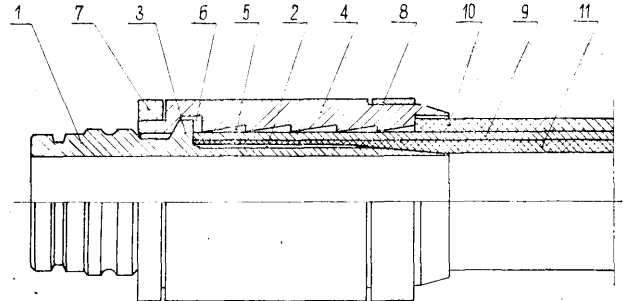

większej od zewnętrznej średnicy węża (4), a czołowa ścianka wewnętrznej części tulei (2) tworzy stożek o kącie rozwarcia $\alpha = 100^\circ$.

47f¹ (W. 45658) 17.06.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Henryk Roszak, Kazimierz Kowalski).

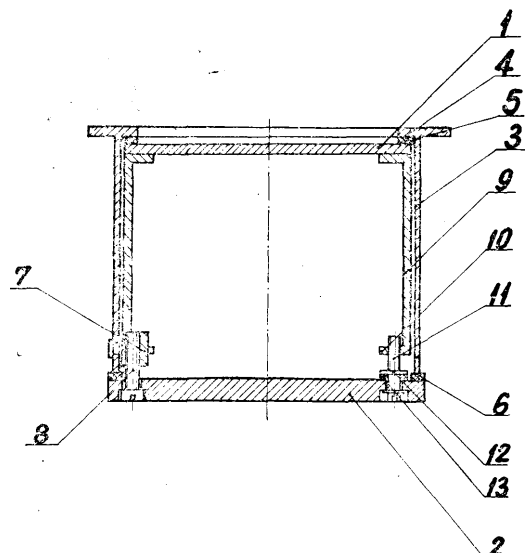
Złącze do mocowania węża giętkich, zwłaszcza wysokociśnieniowych, składające się z wewnętrznej nagwintowanej tulei oraz zewnętrznych łubków zaciskających wąż na tulei wewnętrznej, znamiennie tym, że do trzymania zaciśniętych zewnętrznych łubków ma co najmniej dwa pierścienie (7, 8).

47f¹ (W. 46450) 2.01.1971.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów Oddział we Wrocławiu, Wrocław, (Stanisław Walczak, Jerzy Starzewski).

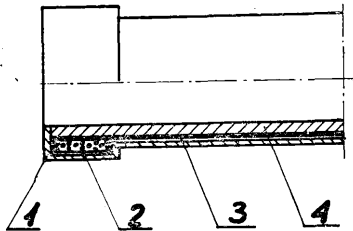
Uszczelniona obudowa przyrządu posiadająca kształt rury i utworzona z płyty czołowej, płyty tylnej i bocznej obudowy zakończonej od czoła kołnierzem a wewnątrz zaopatrzonej w trwale zamocowane nakrętki do połączenia jej poprzez śruby z płytą tylną, zaopatrzona ponadto w uszczelki usytuowane między czołową płytą a kołnierzem bocznej obudowy oraz między końcem bocznej obudowy a tylną płytą znamienna tym, że czołowa płyta (1) jest trwale połączona ze wspornikami (9) o długości mniejszej od odległości między czołową płytą (1) a tylną płytą (2) w stanie pełnego uszczelnienia, przy czym końce (10) wsporników (9), wygięte i zaopatrzone w nagwintowane otwory są połączone z tylną płytą (2) za pomocą śrub (11) obrotowo i nieprzesuwnie usytuowanych w tylnej płycie (2), podczas gdy na śrubach tych są osadzone uszczelki (13) umieszczone między wewnętrzną powierzchnią tylnej płyty (2) a wewnętrzną powierzchnią zawleczek (12) blokujących poosiowy przesuw śrub (11) względem tylnej płyty (2).

47f¹ (W. 46938) 20.05.1971.

Instytut Przemysłu Gumowego „Stomil”, Warszawa, (Andrzej Kaźmierczak, Janusz Pietrzak, Henryk Wójcik).

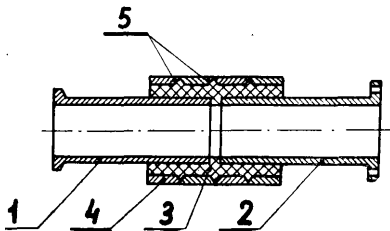
Przewód elastyczny do zaworów rękawowych dwu i wielodrogowych stosowanych w rurociągach do pneumatycznego transportu materiałów sypkich, wykonany z gumy wzmocnionej nićmi lub drutem, w postaci rury ze stałą średnicą wewnętrzną, zniemienny tym, że średnica zewnętrzna przewodu z obydwu jego końców na długości od 15 do 200 mm jest większa od średnicy zewnętrznej pozostałej części przewodu o 5 do 25 mm.

47f¹ (W. 47007) 10.07.1969.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Edward Mięka, Włodzimierz Sikora, Kazimierz Sołtysek, Janusz Jagodziński, Zygmunt Dabiński, Michał Fels, Janusz Sedlaczek).

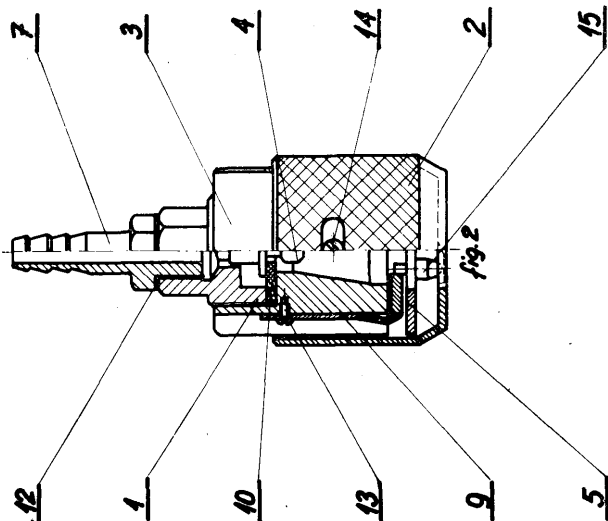
Rurociąg elastyczny zawierający rury złożone z dwóch odcinków rurowych zaopatrzonych na końcach w kołnierze, zniemienny tym, że rurowe odcinki (1 i 2) są połączone trwale elastyczną tuleją (3) wzmocnioną od zewnątrz metalowymi pierścieniami (4), których wewnętrzne krawędzie (5) są ścięte pod kątem ostrym skierowanym wierzchołkiem na zewnątrz rury.

47f¹ (W. 47102) 24.05.1971.

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, Polska, (Zbigniew Dziedzic, Andrzej Kaczmarek).

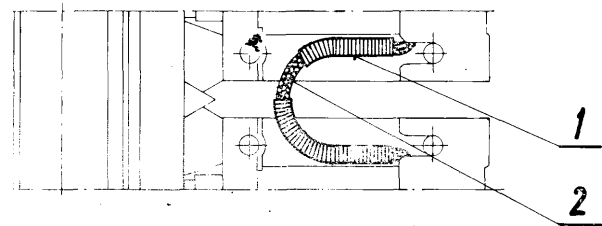
Łącze pneumatyczne znajdujące zastosowanie przy łączeniu instalacji pneumatycznych stałych z instalacjami przenośnymi oraz przy łączeniu instalacji przenośnych, zniemienny tym, że w korpusie (3) jest umieszczony zawór (4) zwalniany poprzez wtyk (8) w chwili połączenia instalacji pneumatycznej stałej z instalacją przenośną, oraz że w obudowie (2) jest wykonana krzywka samohamowna dociskająca kołkami (15) umieszczonymi w pierścieniu (5) wtyk (8) do uszczelki (10) umieszczonej pomiędzy korpusem (3), a nakrętką (1) zabezpieczając łącze przed rozłączeniem.

47f¹ (W. 47336) 8.07.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Andrzej Raczyński, Jan Lenard).

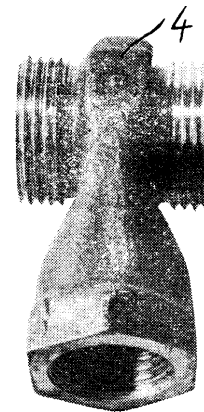
Giętki przewód rurowy do ochrony węży wysokociśnieniowych, zniemienny tym, że stanowi go cylindryczna osłona wykonana ze stalowego drutu (1) zwinętego śrubowo tak, aby zabezpieczała umieszczone w niej wysokociśnieniowe węże (2) przed uszkodzeniami mechanicznymi.

47f¹ (W. 47445) 7.09.1971.

Vychodoslovenske Zeleziarne Narodny Podnik, Kozsycce, Czechosłowacja.

Złączka do dwurzędowego, płytowo-kształtowego grzejnika z bocznym zasilaniem, w kształcie litery T, zniemienna tym, że jej dłuższe rurowe ramię (1) ma górną zwężoną część (2) o przekroju prostokątnym, z zaokrąglonym krótszym bokiem w pobliżu krótszego ramienia (3) złączki, który to przekrój zmienia się przybierając kształt okrągły w części ramienia (1) zaopatrzonej w głowicę (5) z gwintem, przy czym część (2) ramienia (1) zaopatrzona jest w nadlew (4) dla osadzenia klucza.

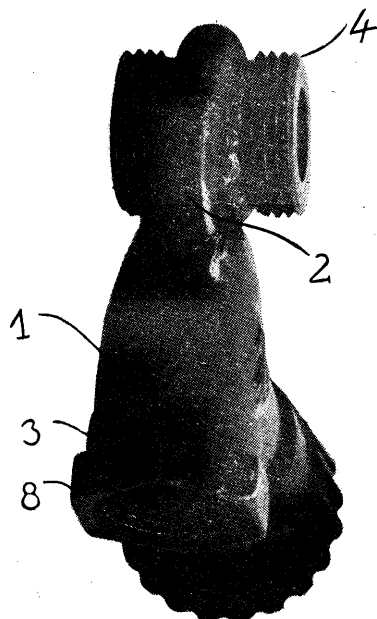

47f¹ (W. 47446) 7.09.1971.

Vychodoslovenske Zeleziarne Narodny Podnik, Kozsycce, Czechosłowacja.

Złączka do dwurzędowego, płytowo-kształtowego grzejnika z zasilaniem bocznym, w kształcie litery T, zniemienna tym, że jej dłuższe rurowe ramię (1) ma zwężoną część (2) o przekroju prostokątnym, z zaokrąglonym krótszym bokiem w pobliżu ramienia (4)

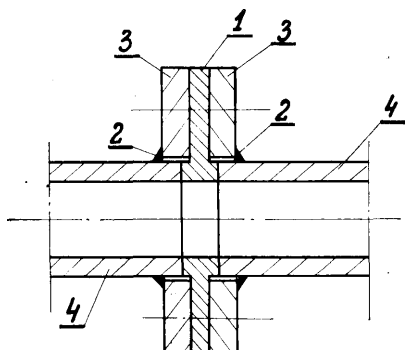
złączki, który to przekrój zmienia się stopniowo i przybiera kształt okrągły na poziomie wlotu za końcówką (3), przy czym ramię (1) jest zaopatrzone w nadlew (5) z otworem (6) dla zamontowania zaworu odpowietrzającego a w pobliżu końcówki (3) w nadlew (7) z otworem lub gniazdem do zamontowania zaworu regulacyjnego.

47f¹ (W. 47916) 31.12.1971.

Stocznia Północna, Gdańsk, Polska, (Stanisław Paszko).

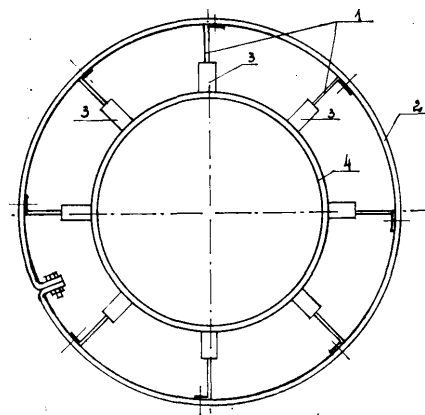
Element montażowy ułatwiający i usprawniający montaż rurociągów okrętowych jest znamienny tym, że wykonany jest w postaci krążka (1) zawierającego kryzy (2), przy czym grubość krążka (1) jest równa grubości stosowanej do danego rurociągu, uszczelki, względnie grubość ta jest zmienna i każdorazowo do regulowywana na grubość uszczelki.

47f¹ (W. 48031) 23.12.1969.

Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Elektrowni, Warszawa, (Antoni Turek, Michał Dziwiński, Brygida Prohaska).

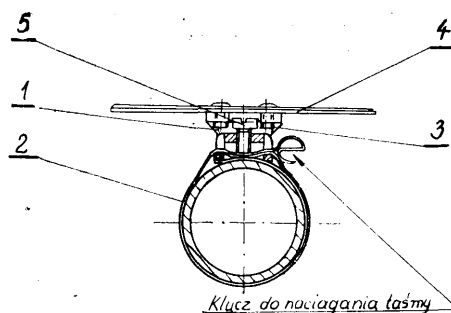
Odstępnik do wykonywania izolacji, zwłaszcza izolacji przewodów rurowych, wykonany z bednarki, znamienny tym, że jeden jego koniec jest obetonowany masą izolacyjną, najkorzystniej w postaci kostki o wymiarach 30×30 mm i długości 40 mm, z tym, że koniec bednarki jest zagłębiony w kostce tylko na długości 30 mm.

47f¹ (W. 48039) 6.07.1970.

Stocznia Północna, Gdańsk, Polska, (Stanisław Paszko, Bogdan Sarach).

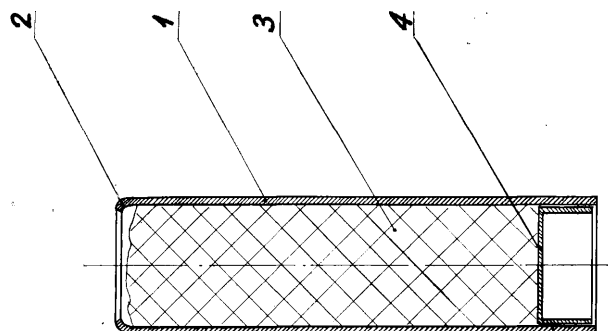
Uchwyt tabliczek opisowych stosowany szczególnie do mocowania tabliczek opisowych do rur instalacji rurociągów okrętowych znamienny tym, że zbudowany jest ze wspornika (1) posiadającego dwa dolne odgięcia z prostokątnymi otworami, przez które przeprowadza się taśmę (2) oraz co najmniej jedno górne odgięcie z otworami i wkrętami (3), którymi mocuje się tabliczkę opisową (4) i co najmniej jeden otwór i wkręt dociskowy (5) usytuowany między dolnymi odgięciami w środkowej części wspornika (1).

47f² (W. 45116) 25.02.1970.

Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn i Urządzeń Budowlanych, Warszawa, (Piotr Bałyga).

Tulejka nabojowa do pistoletów pneumatycznych, przeznaczonych do uszczelniania połączeń kitami plastycznymi, znamienna tym, że stanowi ją cienkościenna rurka z tworzywa plastycznego, zaopatrzona w zaczep (2) dla tłka (4).

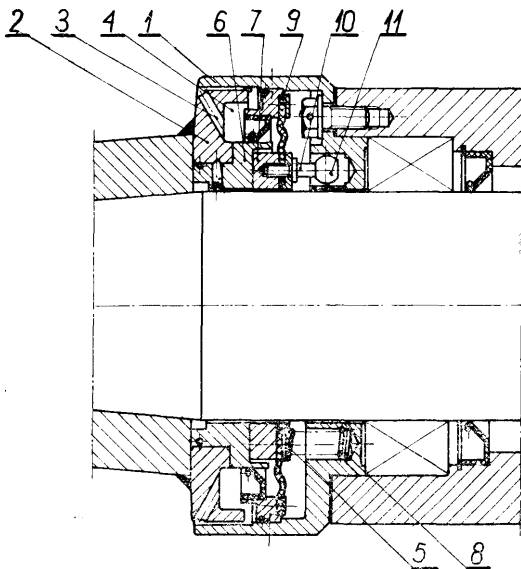
47f²

(W. 45687)

25.06.1970.

Biuro Projektów i Studiów Taboru Rzecznego, Wrocław, (Marian Władyka).

Uszczelnienie łożyska rufowego wału śrubowego na statkach rzecznych składające się z dwóch ślizgowych pierścieni, dociskanych za pomocą sprężyn, pierścienia Simmera oraz elastycznego pierścienia, połączonego z jednym z pierścieni ślizgowych, znamienne tym, że elastyczny pierścień (9) jest połączony ze ślizgowym pierścieniem (7) za pomocą kołków (10), zakończonych z jednej strony gwintem, a z przeciwległej strony zakończonych łbem (11) o kształcie kulistym, przy czym kołki (10), których łby (11) są umieszczone we wnękach, wykonanych w obudowie (1) uszczelnienia, przenoszą moment obrotowy, powstały na wskutek działania siły tarcia powierzchni ciernych pierścieni (6) i (7).

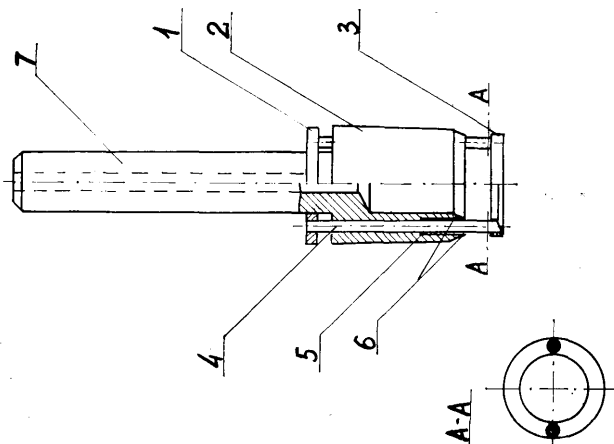
47f²

(W. 47086)

4.06.1971.

Zakłady Energetyczne Okręgu Południowego, Przedsiębiorstwo Państwowe, Zakład Remontowy Energetyki, Katowice, Polska, (Władysław Tokarski, Witold Nowak).

Wycinek do uszczelnień składający się z trzpienia zakończonego krawędzią tnącą znamienne tym, że między krawędziami tnącymi znajduje się cylindryczna komora (5), wewnątrz której umieszczono przesuwne pierścienie wypychający (3), umocowany do ramion prowadzących (4), połączonych z pierścieniem uszczelniającym (1).

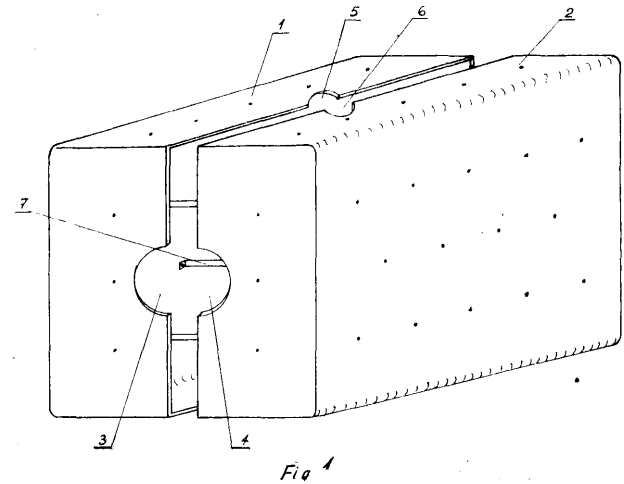
47f²

(W. 47115)

9.06.1971.

Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe „Lambda”, Łódź, Polska, (Włodzimierz Krawczyk, Franciszek Piechocki, Bogdan Duszyński).

Kaptur izolacyjny przystosowany do wypełniania materiałem izolacyjnym i przeznaczony do mocowania na zaworach lub złączach rurociągów ciepłowniczych, znamienne tym, że składa się z dwóch okładek (1) i (2) w kształcie prostopadłościennych pudełek, przy czym do wewnętrznych ścianek okładek (1) i (2) są przytwierdzone rozmieszczone na przemian, ostro zakończone wąsy (7).

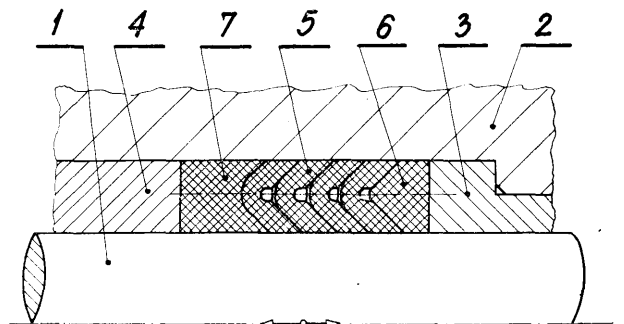
47f²

(W. 47584)

12.10.1970.

Przedsiębiorstwo Przerobu Żłomu Metali, Gliwice, (Zdzisław Kałkowski).

Tuleje dławnicy fig. 2 w uszczelnieniach dławnicowych stałych i ruchomych znamienne tym, że tuleje oporowa (3) i dociskowa (4) posiadają odpowiednio ukształtowane końcówki robocze stykające się z uszczelkami (5).

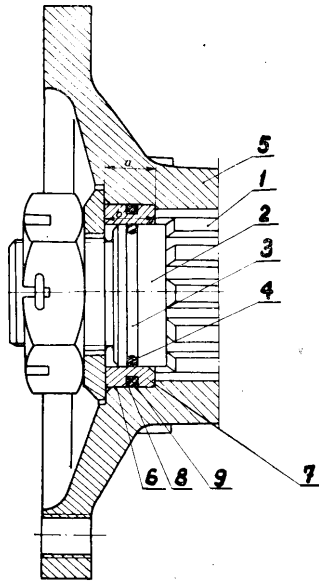
47f²

(W. 47782)

7.12.1971.

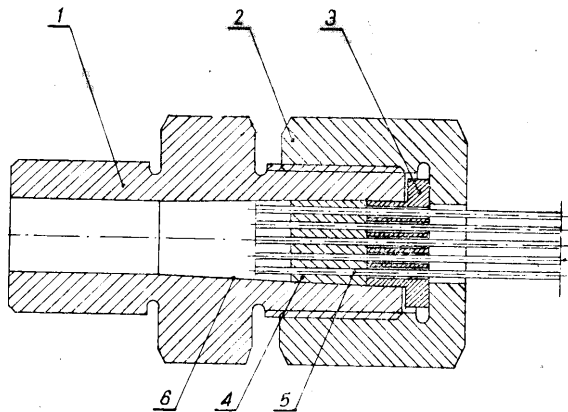
Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, Polska, (Tadeusz Wydro).

Układ uszczelniający zakończenie wałka wielowypustowego znamienne tym, że składa się z dwóch pierścieni (4) i (9) najkorzystniej o przekroju kołowym z których jeden osadzony jest w obwodowym rowku (3) na cylindrycznej części (2) wałka wielowypustowego (1), a drugi w rowku tulejki (7), która wewnętrzną średnicą jest osadzona na cylindrycznej części (2) wałka wielowypustowego (1) a zewnętrzną średnicą osadzona jest w wytoczeniu (6) tarczy sprzęgłowej (5) przy czym kształt rowka (3) i rowka (8) jest dostosowany do kształtu pierścieni (4) i (9) w sposób ogólnie znany.

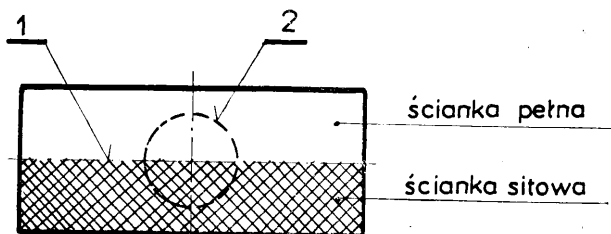
47f² (W. 47895) 30.12.1971.
Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, Polska, (Władysław Lewandowski).

Uszczelnienie wiązki przewodów, zwłaszcza wyprowadzonych z urządzenia ciśnieniowego, znamienne tym, że składa się z uszczelki (4) z materiału plastycznego z otworami na przewody (5) i korka metalowego (3) z co najmniej taką samą ilością otworów jak w uszczelnieniu (4) i tak samo rozmieszczonymi.

47g² (W. 48384) 11.05.1968.
Bielska Fabryka Armatur „BEFA” Przedsiębiorstwo Państwowe, Bielsko-Biała, (Edmund Skulima, Stanisław J. Szela, Jan Kniezyk, Zdzisław Kudzia).

Oslona dyszy w odprowadzacz kondensatu, zwłaszcza w odprowadzacz z przeziernikiem, wziernikiem względnie wodowskazem, mająca kształt tulei otwartej na obydwu końcach, z otworem dla dyszy znajdującym się w ścianie osłony, przy czym ustawienie osłony w odprowadzacz jest takie, że jej oś wzdłuż-

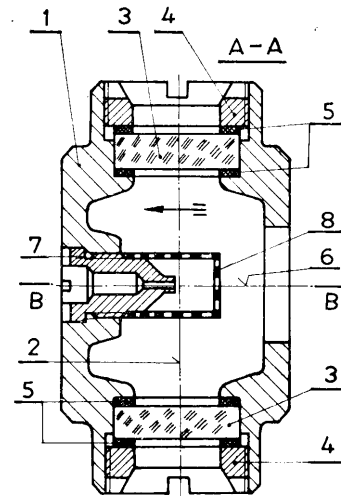

na leży w poprzek do osi wzdłużnej dyszy odprowadzającej skropliny — celem której to osłony jest między innymi chronienie dyszy przed zanieczyszczeniami mechanicznymi i niedrożnością, znamienne tym, że jest wykonana jako element sitowy albo podobny tylko w swej dolnej części, a pozostałą część osłony stanowi ścianka pełna.

47g² (W. 48385) 11.05.1968.

Bielska Fabryka Armatur „BEFA” Przedsiębiorstwo Państwowe, Bielsko-Biała, (Edmund Skulima, Jan Kniezyk, Stanisław J. Szela, Zdzisław Kudzia).

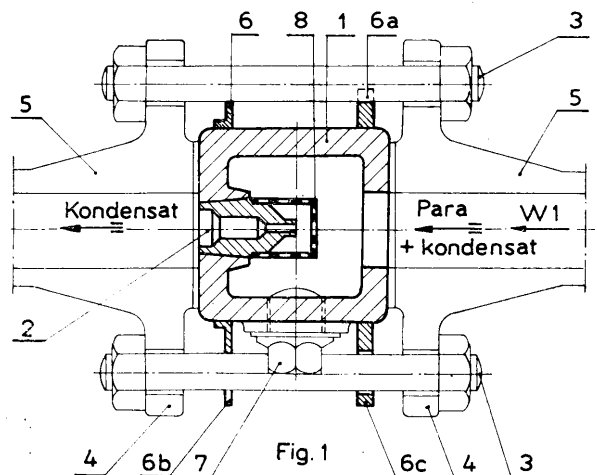
Odprowadzacz kondensatu wyposażony w przeziernik, wziernik lub wodowskaz, zwłaszcza odprowadzacz z dyszą jako elementem odprowadzającym kondensat (skropliny) — przy czym w skład urządzenia przeziernikowego wchodzi między innymi dwie naprzeciwległe, korzystnie okrągłe, płaskie szybki, w skład wziernika — między innymi jedna taka szybka, natomiast w skład wodowskazu — między innymi jedna lub dwie naprzeciwległe szybki, z których jedna albo obydwie zaopatrzone są w odpowiednią podziałkę, służącą do określania poziomu skroplin gromadzących się w odprowadzacz, znamienne tym, że oś (2) usytuowania szybki względnie szybki (3) leży z osią główną (6) odprowadzacza, wyznaczającą kierunek przepływu, w jednej albo w przybliżeniu jednej płaszczyźnie.

47g² (W. 48386) 11.05.1968.

Bielska Fabryka Armatur „BEFA” Przedsiębiorstwo Państwowe, Bielsko-Biała, (Edmund Skulima, Jan Kniezyk, Stanisław J. Szela, Zdzisław Kudzia).

Odprowadzacz kondensatu, zwany także odwadnia-czem, zwłaszcza odprowadzacz z dyszą jako elemen-

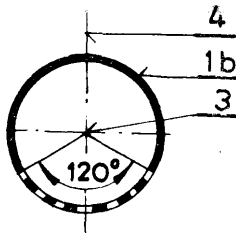

tem odprowadzającym kondensat (skropliny), znamienne tym, że jego kadłub (1, 1a—1i) stanowi element zbliżony w swym kształcie do zakończonej dnami tulei o osi wzdłużnej pokrywającej się z osią wzdłużną rurociągu (5), w którym odprowadzacz jest zabudowany, przy czym w jednym z tych den znajduje się otwór przepływowy, zaś w drugim — osadzona jest dysza (2).

47g² (W. 48387) 11.05.1968.

Bielska Fabryka Armatur „BEFA”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Bielsko-Biała, (Edmund Skulima, Stanisław J. Szela, Jan Kniezyk, Zdzisław Kudzia).

Ostona dyszy w odprowadzacz kondensatu, mająca kształt tulei z jednym dnem i nasadzoną swym otwartym końcem na dyszę odprowadzającą kondensat (skropliny), spełniająca w odprowadzacz między innymi rolę zabezpieczenia dyszy przed ewentualnością przedostawania się do niej zanieczyszczeń, zwłaszcza mechanicznych, znamienne tym, że jej pobocznica (1, 1b) jest wykonana jako element sitowy lub podobny jedynie w swej dolnej części, natomiast pozostała część tej pobocznicy (1, 1b) tworzy ścianka pełna.

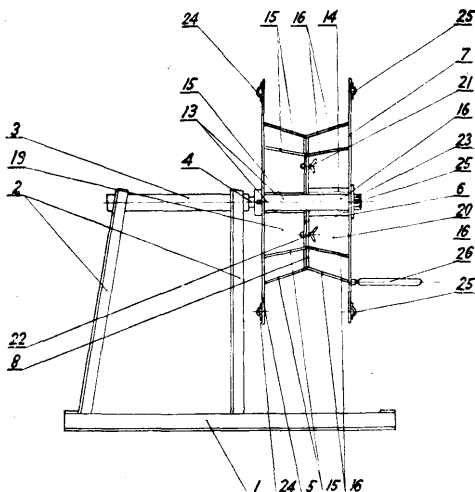

47k (W. 43963) 29.05.1969.

Adam Gulatowski, Gorzów Wielkopolski.

Urządzenie do przewijania materiałów bez końca zwłaszcza zaś kabli i przewodów elektrycznych złożone z korpusu i z połączonego z nim obrotowo bębna znamienne tym, że korpus posiada postać dwuspadowego okapu i złożony jest z podstawy (1) w kształcie prostokąta i wspartych na niej dwóch zgiętych elementów (2) połączonych sztywno wspornikiem (3) przy czym wspornik (3) wyposażony jest w poziomą oś (4), zaś osadzony na tej osi (4) obrotowy bęben złożony jest z dwóch symetrycznych elementów, których części (19) i (20) tworzące rdzeń bębna posiadają postać ściętych stożków i są połączone rozłącznie mniejszymi podstawami.

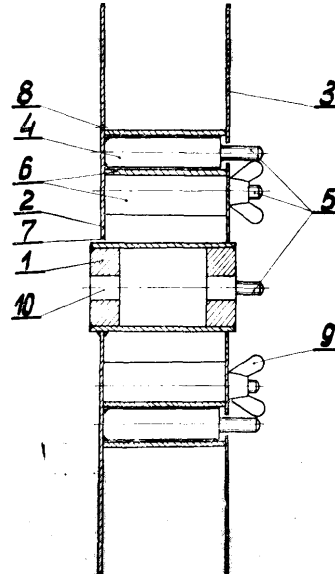
Urządzenie według zastrz. 1 znamienne tym, że jego bęben złożony jest z dwóch symetrycznych elementów, których tarcze (17), (18) i półrdzenie (19), (20) mają postać ażurowych powierzchni i oraz nakrętek motylkowych (21) i (22).

47k (W. 48042) 7.12.1970.

Stocznia im. Komuny Paryskiej, Gdynia, Polska, (Witalis Zacharzewski).

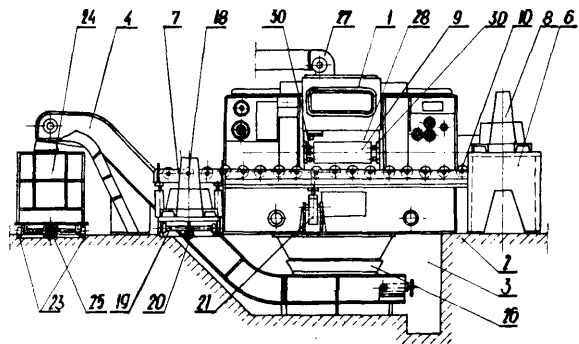
Bęben do nawijania drutu spawalniczego w krąg, składający się z piasty, płaszcza i den, znamienne tym, że płaszcz tworzy szereg sworzni (4) rozmieszczonych równomiernie na linii obwodu koła, na których osadzone są przesuwne tuleje (6).

49a (W. 45252) 25.03.1970.

Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych „Zamet” Przedsiębiorstwo Państwowe, Strzybnica, (Alfred Lech, Henryk Żyłka, Alojzy Kocot).

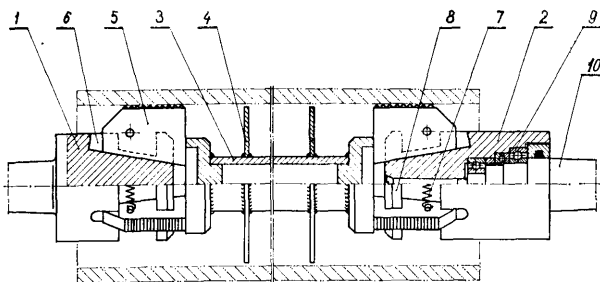
Automat tokarski do obróbki okrągłych prętów, kęśców i wlewków a zwłaszcza wlewków z metali nieżelaznych znamienne tym, że składa się ze znanej półautomatycznej tokarki (1) z samotokiem (10), podawczego stołu (5, 6) i odbiorczego stołu (7), usytuowanych prostopadle do osi samotoku (10), rolkowego wózka (19) wraz paletą (18), zgrzeblowego przenośnika (4) i przewoźnego wózka (24) oraz wyciągowego urządzenia (27), posiadającego połączenie z komorą (28).

49a (W. 45515) 20.05.1970.

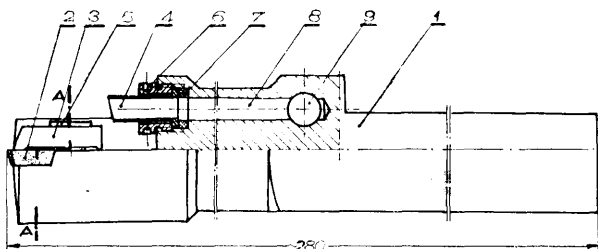
Bytomskie Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego, Bytom, (Jerzy Płowucha).

Uchwyt do obróbki rur zaopatrzone w dwie trójściskowe głowice, znamienne tym, że obie głowice (1 i 2) są połączone ze sobą za pomocą rozpierającego łącznika (3) wyposażonego w centrujące krążki (4), z których głowica (1) zamocowana we wrzecionie tokarki jest nieruchoma, a głowica (2) zamocowana w koniku ma wierzchołek osadzony na trzpieniu (10) za pomocą łożysk (9).

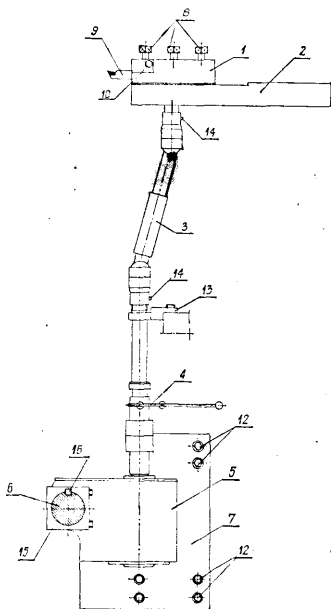
49a (W. 45524) 22.05.1970.
Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, (Bogusław Pakosiewicz).

Nóż tokarski wytaczak z wielostrzową wymienną płytką skrawającą mocowaną mechanicznie z regulowanym łamaczem wiórów, znamienny tym, że w części roboczej noża jest zamocowana dysza (4) za pomocą nakrętki (6) oraz, że wlot dyszy (4) łączy się z kanałem (8) wykonanym wewnątrz wzdłuż trzonka (1) noża, przy czym kanał (8) jest zakończony bocznym otworem (9) do którego jest doprowadzane sprężone powietrze.

49a (W. 45709) 1.07.1970.
Politechnika Krakowska Katedra Obróbki Materiałów, Kraków, (Jan Harasymowicz, Gabriel Susz).

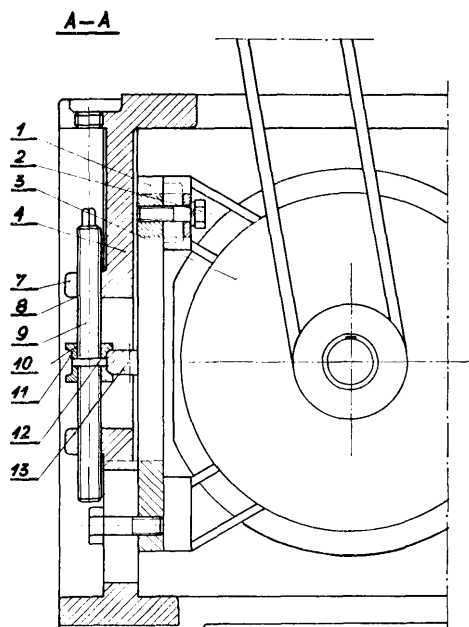
Przyrząd tokarski z napędem mechanicznym do wytaczania promieni w formach na opony i dętki samochodowe, znamienny tym, że obrotowa głowica (1) jest osadzona na nośnej płycie (2) wewnątrz której jest łożysko obrotowe, mocowanej do imaka tokarki, oraz że w głowicy (1) jest umieszczony wskaźnik (10) noniusza za pomocą którego nóż (9) głowicy (1) jest ustawiony na dokładny żądany wymiar i ustalany śrubami (8), przy czym głowica (1) jest połączona

z pociągowym wałkiem (6) tokarki przez przegubowy wałek (3) opierający się za pomocą wspornika (13) o bok suportu poprzecznego tokarki, oraz przez ślimakową przekładnię (5) zamocowaną do boku skrzyni suportu wzdłużnego za pomocą płyty (7) śrubami (12).

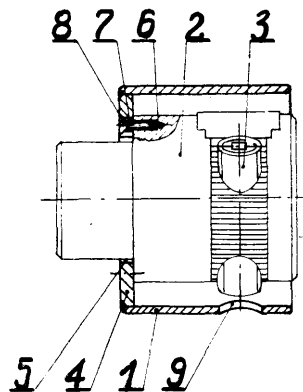
49a (W. 46741) 15.03.1971.
Zakłady Mechaniczne „Ponar-Tarnów”, Tarnów, Polska, (Tadeusz Dul).

Układ elementów do mocowania i regulacji położenia silnika elektrycznego w obrabiarkach, zwłaszcza tokarkach, znamienny tym, że płyta (1), do której jest umocowany śrubami (2) elektryczny silnik (3) jest umocowana od strony wewnętrznej nogi obrabiarki do jej ścianki (4) posiadającej podłużne otwory (6) dla umieszczenia śrub (5), a żebra (7) korpusu mają dwa gwintowane otwory (8), w których jest umieszczona regulacyjna śruba (9) z walcową nakrętką (10) ustaloną kołkiem (12), przy czym widelki występu (13) płyty (1) umieszczone są w rowku (11) nakrętki (10).

49a (W. 46766) 23.03.1971.
„Polmo” Fabryka Mechanizmów Samochodowych, Szczecin, Polska, (Stanisław Szabelski, Adam Konecki).

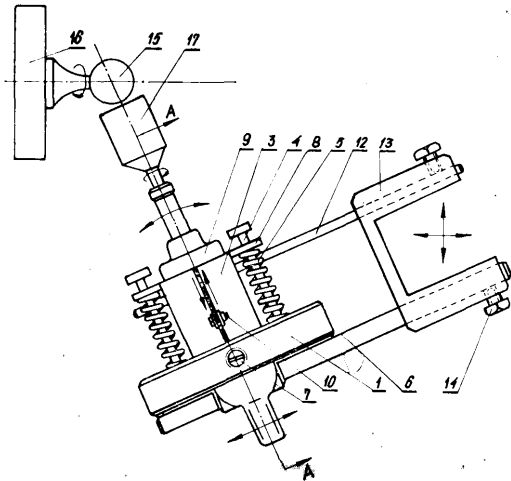
Ośłona uchwytu wiertarskiego z wystającą po za uchwyt śrubą mocującą narzędzia, znamienna tym, że osłona (1) posiada kształt rury, która w jednym swym końcu ma kołnierz (4), którego średnica zewnętrzna równa jest średnicy wewnętrznej rury.

49a (W. 46885) 6.05.1971.

Gdańskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa, Gdańsk, (Wiesław Rogala).

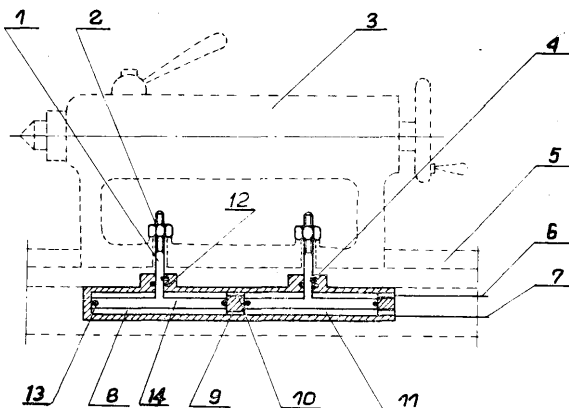
Przyrząd do docierania powierzchni kulistych na tokarkach za pomocą docieraka osadzonego na ręcznej wiertarce znamienny tym, że składa się z pierścienia zewnętrznego (1) przesuwnie i obrotowo osadzonego na wałku (6) mocowanym w imaku noża tokarskiego suportu tokarki, pierścienia wewnętrznego (2) osadzonego w pierścieniu zewnętrznym (1) wahliwie względem osi prostopadłej do osi obrotu tego zewnętrznego pierścienia (1), tulei sprężystej (3) osadzonej suwliwie w pierścieniu wewnętrznym (2) za pomocą dwóch trzpieni (4), służącej do zamocowania w niej ręcznej wiertarki, oraz sprężyn (5) osadzonych na trzpieniach (4) i wspartych o pierścień wewnętrzny (2) i uchwyt (8) tulei sprężystej (3), za pomocą których jest ona sprężyscie prowadzona na tych trzpieniach (4) w osi wzdłużnej pierścienia wewnętrznego (2).

49a (W. 47132) 16.06.1971.

Zakłady Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej, Kielce, Polska, (Stanisław Kurzawski, Władysław Ząbczyński).

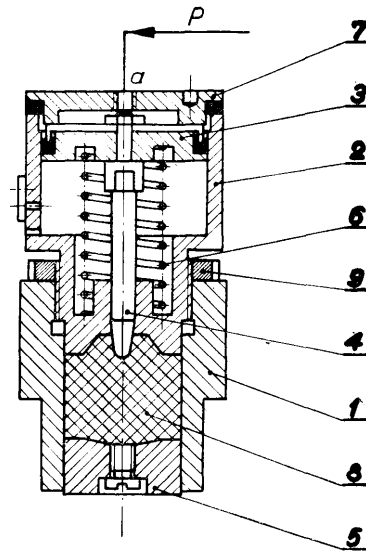
Urządzenie mocujące konik tokarki przy pomocy sprężonego powietrza znamienny tym, że śruby (1) spełniając funkcję tłoczyska połączone są z tłokami (14) umieszczonymi w cylindrach (8) i (11) podłączonym przewodem (6) do sprężonego powietrza i przewodem (7) z atmosferą.

49a (W. 47852) 23.12.1971.

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, Polska, (Adam Cup, Stanisław Domagała, Wojciech Maciejewski, Jerzy Motyka, Antoni Paszkowicz, Włodzimierz Rój, Jerzy Rutkowski, Franciszek Słania).

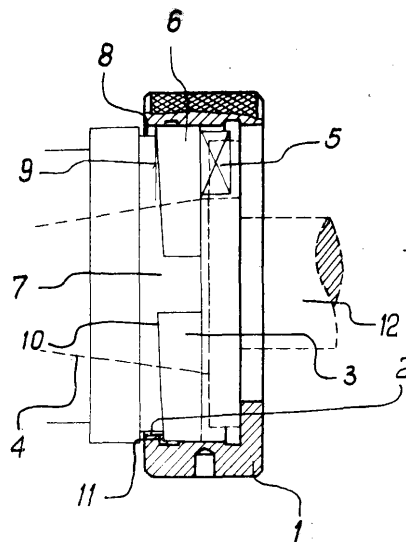
Zacisk wysokosiłowy przeznaczony do blokady elementów posuwających się względem siebie zwłaszcza w obrabiarkach ciężkich, w którym wykorzystano zasadę multiplikatora, znamienny tym, że składa się z korpusu górnego (2) wkręconego w korpus dolny (1) w którym w jego komorze (8) znajduje się masa stanowiąca medium złożone z żywicy polichlorowinylowej, ftalanu dwubutylowego, oleju próżniowego i sterypianu wapnia, oraz że w pokrywie (7) korpusu (2) jest wykonany otwór (a), pod którym wewnątrz korpusu (2) jest umieszczony tłok (3) z popychaczem (4) przechodzący przez otwór prowadzący w dnie korpusu (2) do komory (8) korpusu (1), przy czym w dnie komory (8) jest osadzona końcówka zaciskowa (5).

49a (W. 47900) 30.12.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Obrabiarek, Pruszków, Polska, (Jacek Siekierski, Zbigniew Momot).

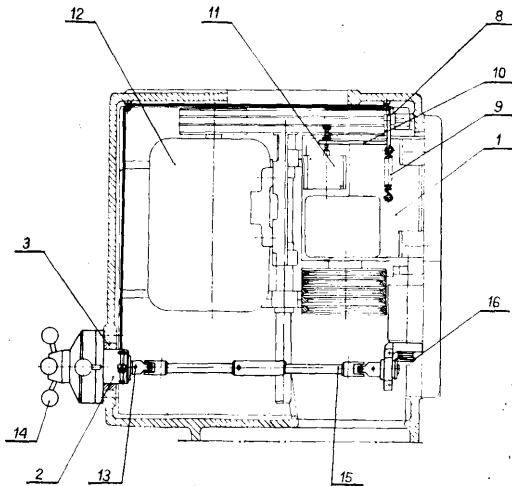
Pierścień szybko mocujący do ustalania narzędzi lub trzpieni narzędziowych w gnieździe wrzeciona o stożku niesamohamownym o bagnetowym mocowaniu znamienny tym, że na wewnętrznych występach (2) tulei (1) wprowadzonych do obwodowego kanału (8) nacięte są skosy (11), a na trzyczęściowej ścianie (9) obwodowego kanału (8) nacięte są skosy (10), przy czym skosy (10) i (11) nacięte są w kierunku obwodowym w rodzaju spirali o kącie zapewniającym samohamowność pierścienia mocującego narzędzie w niesamohamownym stożku (4) wrzeciona (3).

49a (W. 47922) 31.12.1971.

Zakłady Mechaniczne „Ponar-Tarnów”, Tarnów, (Tadeusz Tonia, Andrzej Hampel).

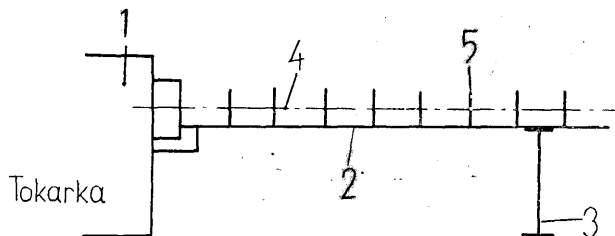
Układ sterowania reduktora wielotarczowego tokarki składający się z dwóch układów działających niezależnie, z których jeden służy dla przesuwania tarcz sterujących w reduktorze a drugi dla obracania tych tarcz, znamieny tym, że układ dla przesuwania tarcz sterujących zawiera stalową linkę (6) łączącą funkcjonalnie tuleję (2) z dźwignią (8) sprzężoną poosiowo z wałkami, na których są osadzone tarcze sterujące w reduktorze (1) i sztywno połączoną z elementem (10), który służy do wyłączenia mikrowyłącznika (11) samohamownego elektrycznego silnika (12), a układ do obracania tarcz zawiera wał (15) typu Cardana łączący wałek (13) ze stożkową przekładnią (16) napędzającą wałki reduktora (1) z osadzonymi na nich tarczami sterującymi.

49a (W. 48192) 22.02.1972.

PGH Feinmechanik Burenstein, Burenstein, NRD.

Cichobieżne urządzenie doprowadzające materiał do tokarek do obróbki prętów z obracającym się przedmiotem obrabianym, znamienne tym, że jest wyposażone w kilka umieszczonych w jednakowej, wzajemnej odległości koźłów łożyskowych (5) z których każdy zaopatrzony jest w otwór przelotowy (6) i posiada trzy łożyska kulkowe (7), przylegające swymi zewnętrznymi bieżniami do pręta obrabianego (4).

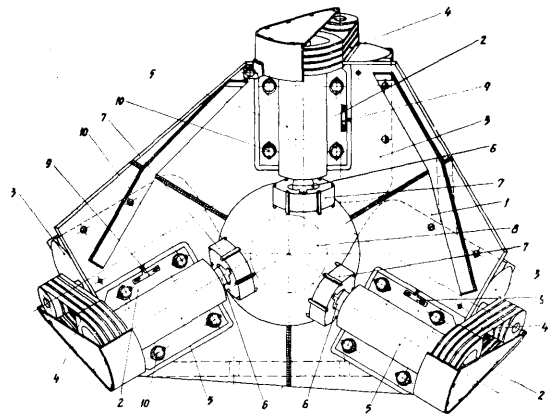

49b (W. 44548) 23.10.1969.

Politechnika Krakowska, Kraków, (Jan Harasymowicz, Jan Zagórski).

Urządzenie do równoczesnego frezowania trzech ścieg spiralnych na powierzchni walcowej odciażników na tokarce pociągowej znamienne tym, że składa się z trzech agregatów (2), z których każdy ma głowicę frezową (7) i jest ustawiony względem siebie pod kątem 120°, przy czym pomiędzy agregatami (2) znajduje się obracający się obrabiany przedmiot (8) a agregaty (2) wykonują ruch wzdłużny równoległy

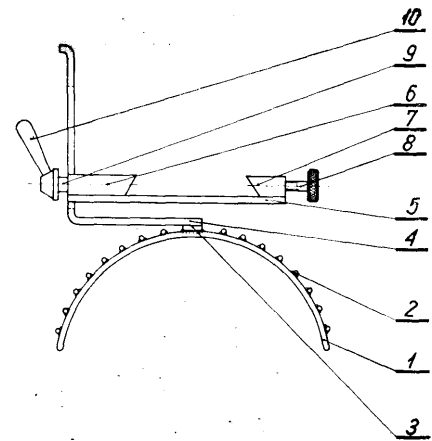
do osi przedmiotu, oraz że agregaty (2) są umieszczone za pośrednictwem obudowy (1) na płycie suportu obrabiarki.

49b (W. 44802) 20.12.1969.

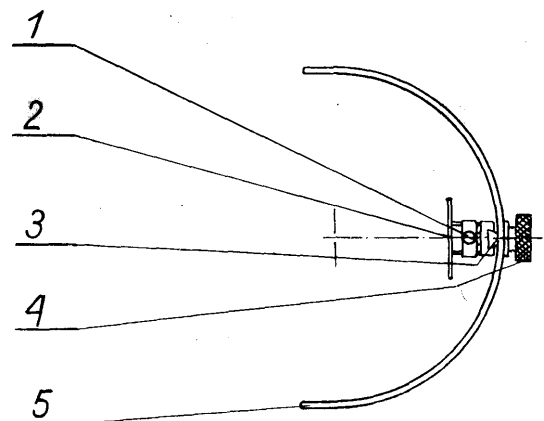
Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Krzysztof Lewandowski, Jerzy Spalik, Jan Chrzanowski).

Oslona narzędzia skrawającego frezarki z głowicą poziomą znamienna tym, że do belki (4) w dolnej jej części przymocowana jest osłona (1, 2) azurowa lub z materiału przezroczystego najlepiej o kształcie półkolistym, poza tym belka (4) zaopatrzona jest w płaskownik (5) na którym usytuowane są prowadnice (6) i (7) przy czym prowadnica (6) posiada śrubę (10) szybkiego mocowania, a prowadnica (7) śrubę (8) rańdelkowaną.

49b (W. 44803) 20.12.1969.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Krzysztof Lewandowski, Jerzy Spalik, Jan Chrzanowski).

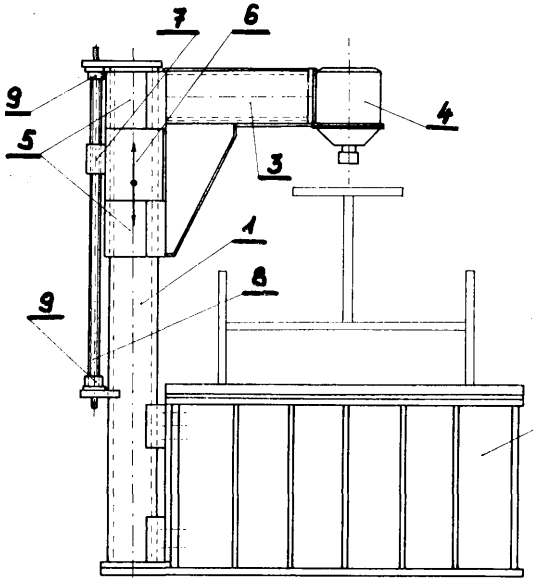

Oslona narzędzia skrawającego frezarki z głowicą pionową znamienne tym, że na belce (3) w dolnej jej części przymocowana jest przesuwnie osłona (5) ażurowa lub z materiału przezroczystego najlepiej o kształcie półkulistym śrubą (4) radełkowaną, a górna jej część zaopatrzona jest w dźwignię (1) szybkiego mocowania i uchwyt (2).

49b (W. 45404) 29.04.1970.

Gliwicka Fabryka Konstrukcji Stalowych, Gliwice, (Józef Kozik).

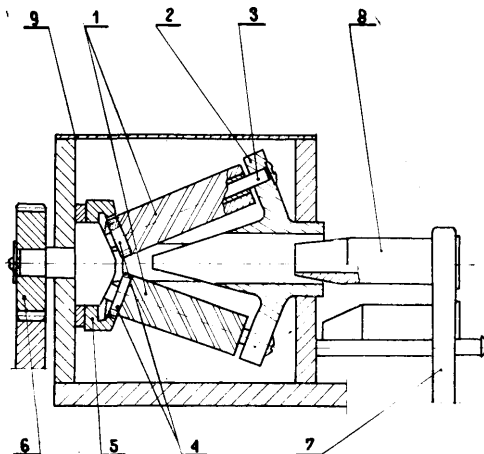
Urządzenie do mocowania elementów konstrukcji stalowych, przy frezowaniu ich na frezarce czolowej wyposażone w przycisk pneumatyczny lub hydrauliczny, znamienne tym, że znany przycisk (4) jest umocowany trwale na wysięgniku (3) przy czym wysięgnik (3) jest umocowany obrotowo na kolumnie (1) za pośrednictwem łożysk ślizgowych (5).

49b (W. 45593) 6.06.1970.

Zakłady Sprzętu Oświetleniowego „ZAOS” Wilkasy k/Giżycka, (Kazimierz Łapiński).

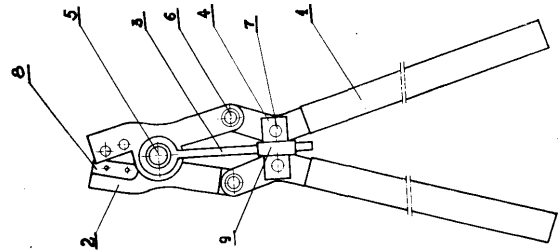
Urządzenie do temperowania prętów obrabianych następnie na automatach tokarskich znamienne tym, że posiada dwa frezy walcowe (1) umieszczone w stosunku do siebie ukośnie oraz umocowane do nich na stałe koła zębate (4) ząbzone z napędzającym kołem zębatym (5) o uzębieniu wewnętrznym.

49c (W. 44563) 29.10.1969.

Zakład Energetyczny Wałbrzych, Wałbrzych, (Adam Trybalski).

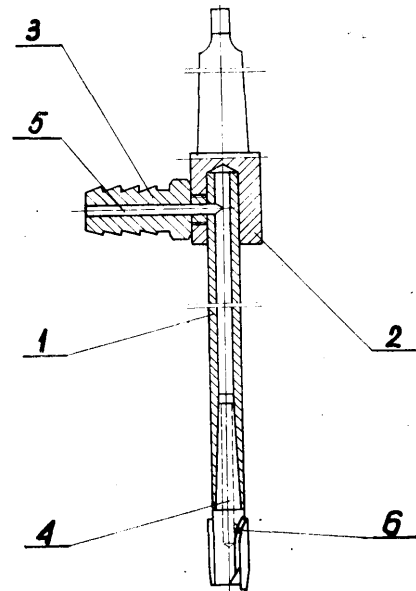
Nożyce ręczne do cięcia drutów i linek metalowych znamienne tym, że składają się z podwójnego układu dwóch dźwigni dwuramiennych, przy czym dźwignie (1), których dłuższe ramiona stanowią uchwyt nożyc, w miejscu obrotu (7) są wygięte na zewnątrz osi nożyc i na końcach krótszych ramion posiadają drugie przeguby (6) wspólne z początkiem ramion drugich dźwigni dwuramiennych (2), których drugie ramiona stanowią noże (8) nożyc.

49c (W. 45418) 5.05.1970.

Łódzka Fabryka Maszyn Jedwabniczych, Łódź, (Władysław Wojtczak).

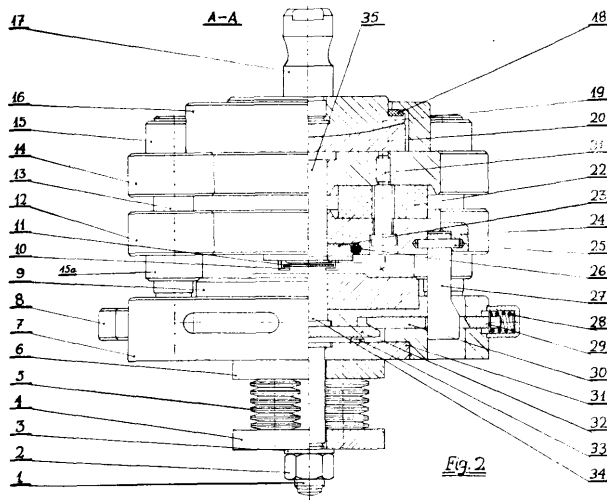
Jednoostrzowy rozwiertak wykańczający znamienne tym, że ma trzpień (1) i końcówkę do węży gumowych (3) w których wykonane są otwory (4 i 5) służące do doprowadzania chłodziwa pod ciśnieniem, do ostrza skrawającego (7) i listew prowadzących (8).

49c (W. 45468) 12.05.1970.

Politechnika Krakowska Katedra Obróbki Materiałów, Kraków, (Zbigniew Polański, Tadeusz Sokołowski, Adam Dębski, Jan Razowski).

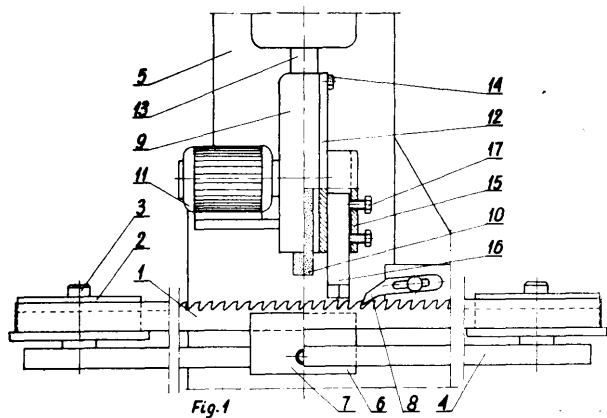
Wykrojnik do dokładnego wykrawania o podwyższonej dokładności i gładkości przedmiotu wykrawanego mający zastosowanie do pras ogólnego przeznaczenia zwłaszcza do pras mimośrodowych, znamienne tym, że między dociskową płytą (12) a stemplową płytą (14) jest umieszczony pierścień (22) wykonany z gumy tłocznikowej, oraz że czop (17) tłoczący wykrojnik z suwakiem prasy jest wkręcony do kulistej wypukłej wkładki (19) współpracującej z kulistą wkładką (20) opartą na górnej powierzchni stemplowej płyty (14).

49c (W. 47535) 24.09.1971.

Fabryka Maszyn Górniczych „Pioma” im. Tadeusza Żarskiego, Piotrków Trybunalski, (Stanisław Bartyzel, Jan Gwarda).

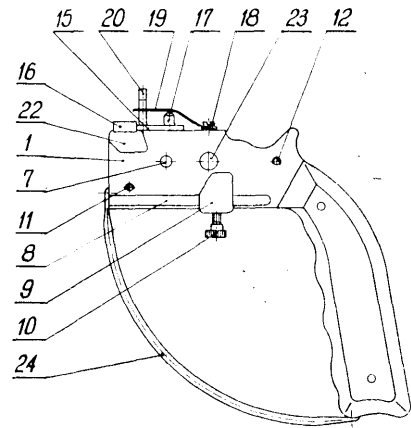
Szlifierka ostrzarka do pił, zwłaszcza do pił taśmowych do obróbki drewna, posiadająca przyrząd do zamocowania piły taśmowej, mechanizm do przesuwania piły, oraz głowicę szlifierską przymocowaną do przesuwnej kolumny, przy czym głowica składa się z obudowy nośnej, ściernicy, silnika napędzającego ściernicę przymocowanego do obudowy z jednej strony oraz osłony ściernicy przymocowanej do obudowy z drugiej strony ściernicy, znamienne tym, że głowica szlifierska zaopatrzona jest w rozwierak (16) do rozwierania zębów piły (1), dzięki czemu szlifierka może rozwierać zęby podczas jednego przejścia piły (1), i ostrzyć zęby podczas drugiego przejścia.

49c (W. 47613) 23.10.1971.

Zakłady Włókien Sztucznych „Stilon”, Gorzów Wielkopolski, (Ryszard Majgat).

Uchwyt do mocowania brzeszczotów pilek, znamienne tym, że posiada ruchomy dwustronny ogranicznik (9) ustalający położenie brzeszczotów z obu stron uchwyty (1) oraz zamocowane obrotowo na blaszkach sprężynujących (4) i (19) kołki ustalające (6) i (20).

49d (W. 47056) 28.05.1971.

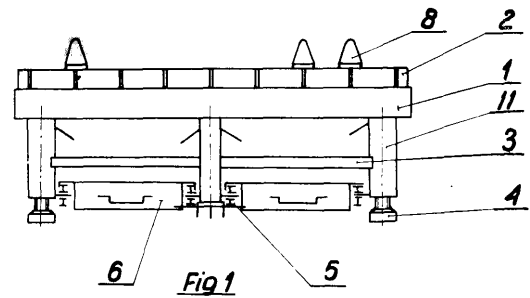
Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, (Maria Lech, Józef Kalinowski).

Przyrząd do usuwania zadziorów. Tekst zgłoszenia zamieszczony został w klasie 21h na str. 105.

49h (W. 47872) 21.02.1970.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Henryk Sarnikowski, Stanisław Górski, Jan Pamuła, Ryszard Wyborski).

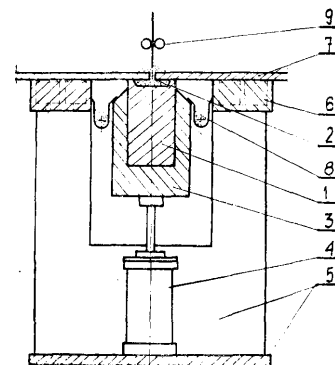
Stół dla automatów do wypalania części z blach, znamienne tym, że na ramie nośnej (1) znajduje się krata (2), na której w dowolnej ilości i w dowolnych miejscach ustawiane są podpory (8) oraz, że pod ramą (1) znajdują się najpierw ruszt (3), a pod nim pojemniki (6) z wodą.

49h (W. 47932) 9.09.1970.

Raciborska Fabryka Kotłów „Rafako” Przedsiębiorstwo Państwowe, Racibórz, (Kazimierz Kajzer, Józef Jankowski).

Urządzenie do jednostronnego spawania blach z podkładką miedzianą, znamienne tym, że podkładka miedziana (1) posiada podłużny rowek (2) na topnik spawalniczy, jest osadzona w suwaku (3) zamocowa-

nym na podnośnikach pneumatycznych (4), w sposób zapewniający podkładce miedzianej (1) z topnikiem spawalniczym ruch pionowy, oraz ich dociskanie z określoną siłą do blach spawanych (7) mocowanych za pomocą elektromagnesów do listw mocujących (6).

49h (W. 48027) 11.08.1969.

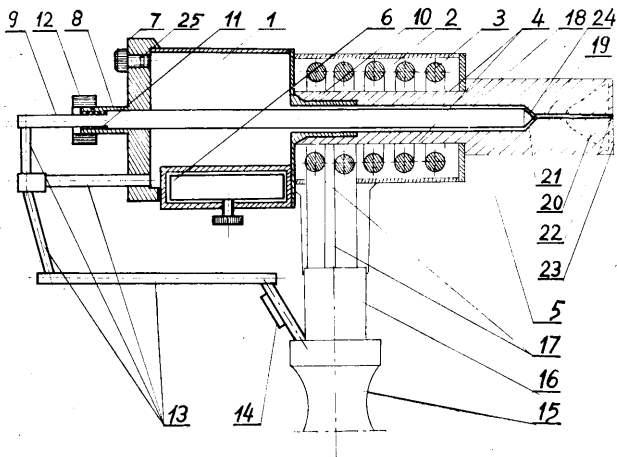
Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprotut”, Gliwice, (Leszek Chomicki).

Elektroda spawalnicza z otuliną, znamienne tym, że ma w środku swej długości przestrzeń wolną od otuliny.

49h (W. 48035) 29.05.1970.

Miejskie Przedsiębiorstwo Pogrzebowe, Łódź, (Zygmunt Zacharzewski).

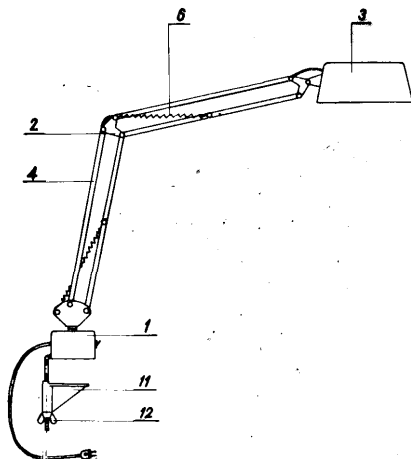
Lutownica elektryczna do ciągłego lutowania, składająca się ze zbiornika lutowia połączonego z drożnym grotem, zamykanym za pomocą przesuwnej iglicy, znamienne tym, że ma zbiornik (1) lutowania połączony z ogrzewczą komorą (2), zaopatrzoną w elektryczną spiralę (3) nawiniętą na wytoczenie (4) grota (5) mającego wzdłużnie nawiercony przelotowy kanał (18) o zmiennej średnicy, z umieszczoną w nim suwliwie iglicą (9) o wystającym zakończeniu na zewnątrz zbiornika (1), połączonym przegubowo z wieloczęściową dźwignią (13) zakończoną przyciskiem (14) zamocowanym do rękojeści (15).

9hh (W. 48101) 5.02.1972.

Pomorskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia, Toruń, (Szczepan Hołe).

Urządzenie wentylacyjne z oświetleniem do odciągania gazów i dymów ze stanowisk lutowniczych i przemieszczania ich do górnych stref hali produk-

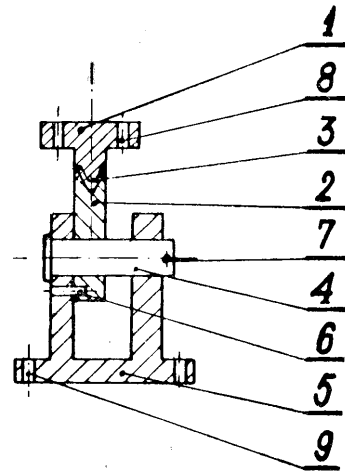

cyjnej, znamienne tym, że składa się z obudowy (1) statecznika, do której obrotowo jest umocowane przegubowe ramię (2) ze spiralnymi sprężynami (6) i zakończone głowicą (3) wyposażoną w wentylator wyciągowy (7) i miniaturowe świetlówki (8) lub żarówki na napięcie 220V względnie napięcie obniżone, przy czym obudowa (1) jest mocowana rozłącznie do stołu montażowego za pomocą mocującego uchwyty (11).

491 (W. 46987) 7.03.1969.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Stanisław Oziński, Aleksander Kulesza).

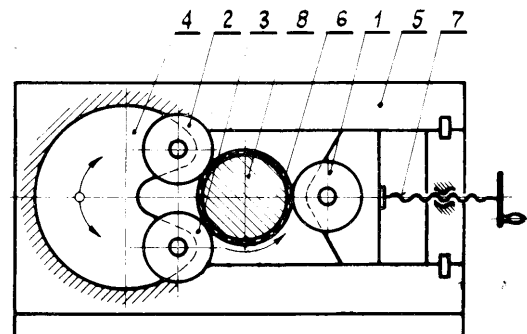
Urządzenie służące do wykonywania krążków lino- wych przez kształtowanie na zimno półproduktów hutniczych, znamienne tym, że składa się ze stempla (1) i matrycy (2) stanowiącej część obwodu koła, ustalonej kołkiem ustalającym (6) a zamocowanej na zabezpieczonym przed ruchem poosiowym sworznia (4) w dwustronnym stojaku (5).

49m (W. 47986) 19.09.1972.

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań, (Zbigniew Wiśniewski).

Urządzenie do zgniatania obrotowego na tokarce produkcyjnej dla redukcji grubości ścianki wytłoczek o podstawie kołowej lub rur, znamienne tym, że zawiera rolki (2) i (3) osadzone w samonastawnej tarczy obrotowej (4) wbudowanej w korpus (5), w którym również zamocowana jest samonastawna przesuwna rolka (1), uruchamiana śrubą nastawczą (7).

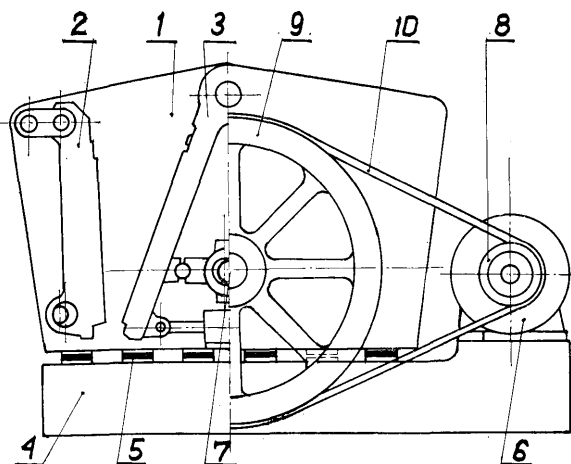

50c (W. 44882) 7.01.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Marian Pawliński).

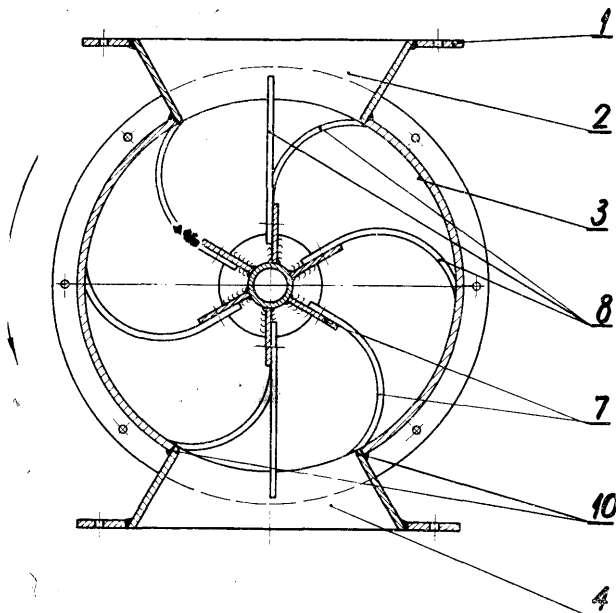
Kruszarka szczękowa napędzana silnikiem elektrycznym, umieszczona wraz z silnikiem na wspólnej podstawie, znamienne tym, że właściwa kruszarka (1)

spoczywa na podstawie (4) za pośrednictwem znanych elastycznych elementów (5), zaś silnik (6) spoczywa na tej samej podstawie bezpośrednio, przy czym wał (7) kruszarki (1) jest napędzany silnikiem (6) za pomocą kół (8, 9) połączonych paskami klinowymi (10).

50c (W. 46814) 13.04.1971.
Biuro Dokumentacji Technicznej, Łódź, (Jerzy Zaal).

Urządzenie do ciągłego odbierania z cyklonu materiałów sypkich, transportowanych pneumatycznie w systemie ssącym, składające się z korpusu zaopatrzonego w otwór wlotowy i wylotowy, w którym osadzony jest wirnik z łopatkami, znamienne tym, że zawiera łopatki (7) wirnika o długości większej od promienia cylindra korpusu (1), których końce stanowią elastyczne nakładki (8) zawinięte w kierunku przeciwnym do kierunku ruchu wirnika i przylegające bocznymi krawędziami do bocznych pokryw (5) korpusu (1), przy czym każda nakładka (8) ma wykonane promieniowo nacięcia (9) na wprost krawędzi (10) wlotowego otworu (2), tak że jej część środkowa mieści się luźno w otworze wlotowym i wylotowym.

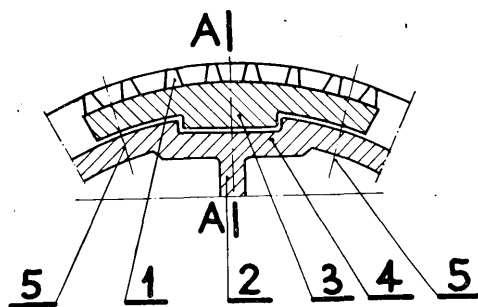

50c (W. 45536) 23.05.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Henryk Skowerski).

Segmentowy element kruszący do kruszarek walcowych, znamienne tym, że w przekroju poprzecznym ma kształt wycinka pierścienia, który na powierzchni

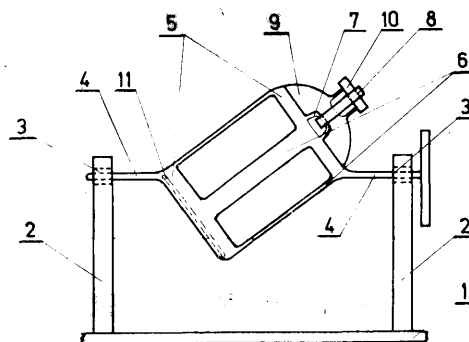
przylegania do walca (2) ma wypust (3) współpracujący z odpowiednim wpustem (4) wykonanym na płaszczu walca (2).

50c (W. 47314) 30.07.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego, Warszawa, (Sławomir Kędzierski).

Mieszalnik, znamienne tym, że składa się z umieszczonych na pionowych wspornikach (2) poprzez łożyska (3) poziomych prętów (4) przymocowanych z jednej strony do górnej krawędzi boku bębna (5) a z drugiej strony do bocznej krawędzi części dolnej bębna (5), zbudowanego z podłużnych taśm (6) łączących część dolną i obwodową część górną, zaopatrzoną w przeciwległe dwa ucha (7) służące do mocowania za pomocą elastycznego paska (8), umieszczającego wewnątrz przezroczystego zasobnika (9) z korkiem (10), przez który dla pobrania próbek wprowadza się do wewnątrz rurkowy zgłębnik (12) z bocznymi otworami (13) ewentualnie z przegrodami (14).

50d (W. 45295) 4.04.1970.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopaliny „SEPARATOR”, Katowice, (Józef Pieszka, Alfred Rolnik).

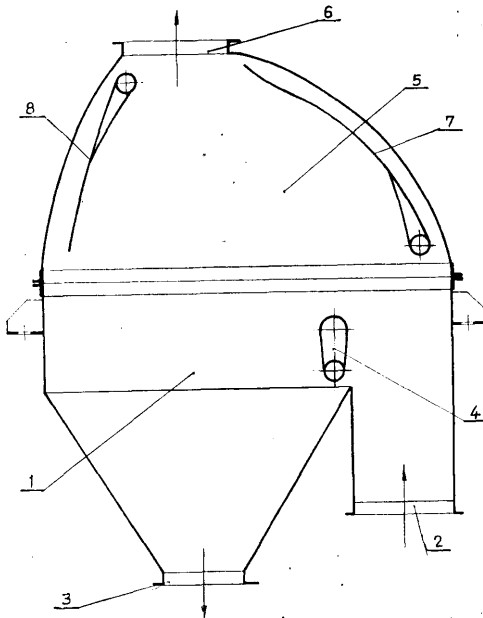
Ruszt do kruszarki udarowo-pierścieniowej. Tekst zgłoszenia został zamieszczony w klasie Ia na str. 91.

50d (W. 47254) 12.07.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Tadeusz Roślowski, Leszek Zajaczkowski).

Gravitacyjny separator powietrzny materiałów pylistych, składający się z korpusu z wlotowym króćcem doprowadzenia materiału z powietrzem i wysypem grubej frakcji oraz głowicy mającej wylotowy króciec, znamienne tym, że jego korpus (1) ma wlotową kierownicę (4) stanowiącą przedłużenie krawędzi wlotowego króćca (2) i wysypu (3), natomiast głowica (5) ma kształt zbliżony do półkola i wyposażona jest w dwie kierownice — dolotową kierownicę (7) umieszczoną przy ścianie między wlotowym króćcem (2)

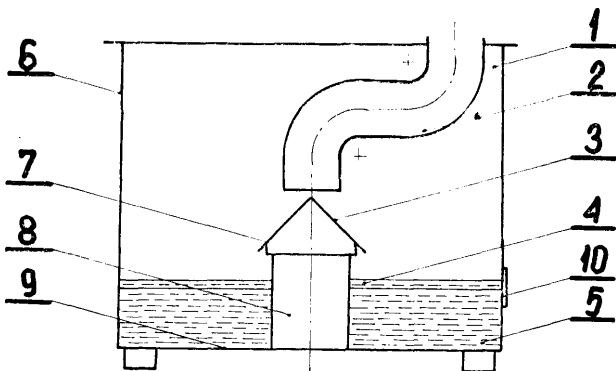
a wylotowym króćcem (6) oraz wylotową kierownicę (8) umieszczoną przy ścianie między wysypem (3) a wylotowym króćcem (6).

50e (W. 45620) 11.06.1970.

Fabryka Mechanizmów Samochodowych Polmo, Szczecin, (Michał Zięba, Józef Stasik).

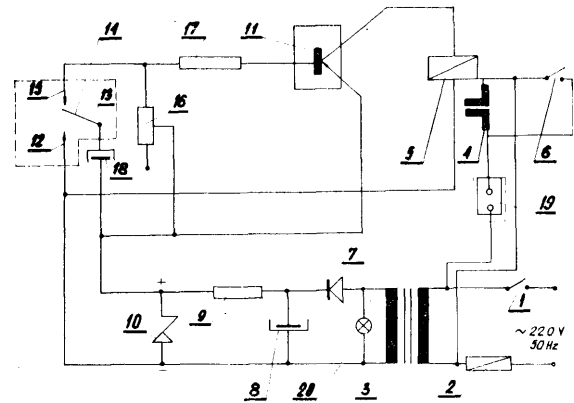
Zbiornik osadzący pyłów doprowadzonych do wnętrza zbiornika przewodem, znamieny tym, że zapyłone powietrze wprowadzone centrycznie na środek zbiornika <1> przewodem (2), uderza w kaptur (3), rozbija się i opada do wody (5) i oleju (4), przy czym pyły osadzają się w wodzie (5), oleju (4) i ściankach (6) zbiornika (1), a czyste powietrze wydostaje się przewodem odprowadzającym (8) przez szczelinę (7) pod kapturem (3).

57c (W. 45323) 10.04.1970.

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, Zielona Góra, (Zdzisław Rojek, Mieczysław Rudnicki, Antoni Rzepecki).

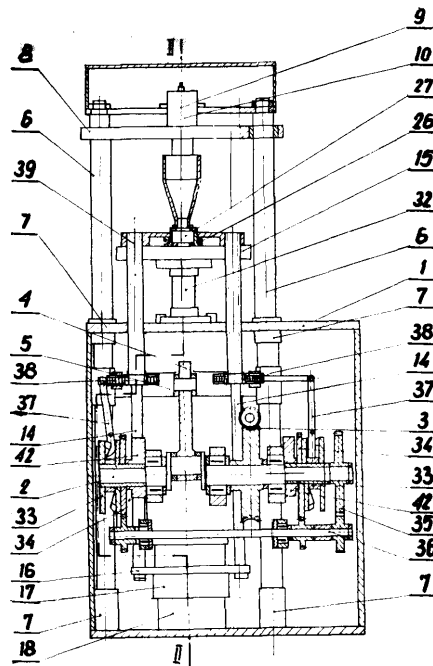
Elektroniczny wyłącznik czasowy, znamieny tym, że posiada potencjometr (16) o charakterystyce wykładniczej, przy czym rezystencja maksymalna potencjometru nie przekracza 50 KΩ.

58a (W. 46343) 7.12.1970.

Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych „Zamet”, Strzybnica, (Rudolf Broł, Henryk Żyłka, Józef Kmiecik, Teodor Waliczek, Helmut Sobczyk, Alfred Lech).

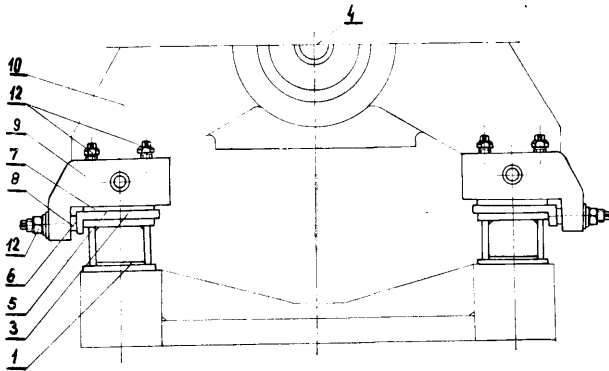
Jednokarbową prasą mimośrodową do prasowania kształtek z materiałów sproszkowanych mającą korbowo-krzywkowy układ napędowy, znamienna tym, że na roboczym stole (15) ma osadzone prowadnice (28), a w nich dwie zasypowe skrzynki (27), przemieszczane na przemian ruchem posuwisto zwrotnym, każda pomiędzy matrycą (25), z którą ma połączenie poprzez otwór (30) i jednym z dwóch zbiorników (29) materiału sproszkowanego, z którym ma połączenie poprzez otwór (28), przy czym skrzynki (27) są napędzane z wału (2) korbowego za pośrednictwem przekładni (35), wału (36), kół zębatych (34), tarczowych krzywek (33) osadzonych obrotowo na wałek (2), dwuramiennych dźwigni (37), zębatek (38), obrotowych tulei (39) osadzonych na pomocniczych kolumnach (14) oraz ramion (40), a ponadto jego roboczy stempel (11) ma połączenie z jazmem (8), za pośrednictwem hydraulicznego regulatora (13) siły nacisku.

58a (W. 46343) 27.01.1971.

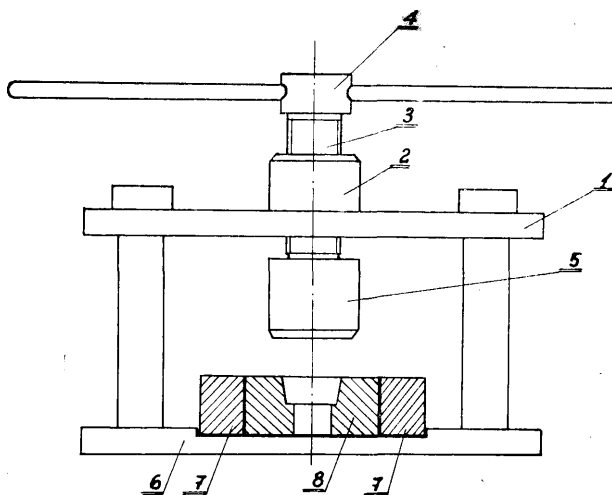
Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych „Zamet”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Strzybnica, (Henryk Lach, Jerzy Krzemiński, Bolesław Czajkowski, Jerzy Francik).

Układ prowadzenia i regulacji zespołów ruchomych prasy hydraulicznej poziomej, znamienny tym, że w ramie (1) prasy ma osadzone poziome dwie płaskie prowadnice (3), z których każda ma dwie wzajemnie prostopadłe ślizgowe powierzchnie (5) i (6), na których za pośrednictwem ślizgowych listw (7) i (8) są osadzone łapy (9) ruchomych zespołów (10), przy czym listwy (7) i (8), osadzone w gniazdach (11) łap (9), dociskane są do powierzchni (5) i (6), każda za pomocą regulacyjnych śrub (12), zaś listwy (7) mają poprzeczne smarownicze rowki (13).

58a (W. 46633) 17.02.1971.
 Branżowy Ośrodek Postępu Technicznego Usług Metalowych i Elektrotechnicznych Zakład Własny Łódzkiego Związku Spółdzielni Pracy, Łódź, (Roman Gieras, Jerzy Nowak).

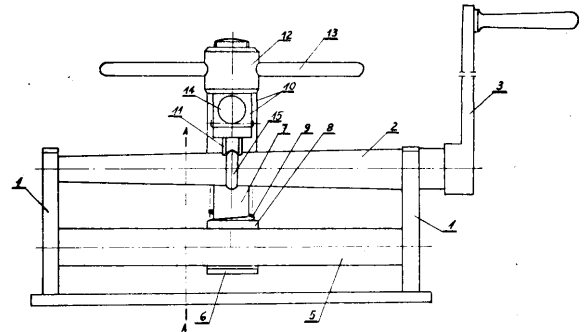
Prasa ramowa do zmniejszania obrączek wyposażona w gwintowany suwak wkręcony w nakrętkę złączoną na stałe z korpusem prasy, przy czym jeden koniec suwaka jest wyposażony w głowicę tłoczniaka, zaś drugi koniec w pokrętko, znamienna tym, że dolna płyta (6) korpusu (1) jest wyposażona w prowadnice (7) podstawy tłoczniaka (8), którą stanowi listwa z szeregiem stożkowych otworów, przy czym każdy następny otwór jest mniejszy od poprzedniego.

58a (W. 46644) 19.02.1971.
 Branżowy Ośrodek Postępu Technicznego Usług Metalowych i Elektrotechnicznych Zakład Własny Łódzkiego Związku Spółdzielni Pracy, Łódź, (Roman Gieras, Jerzy Nowak).

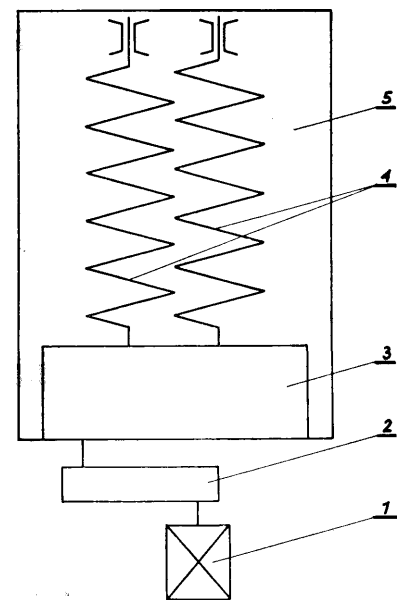
Urządzenie do powiększania obrączek złożone ze stożkowego wałka ułożyskowanego w korpusie, wyposażonego w korbę, na który jest nasadzona powiększana obrączka, znamiennie tym, że z korpusem (1) są połączone równoległe do osi stożkowego wałka (2) cylindryczne prowadnice (4) i (5), przy czym na cylin-

drycznej prowadnicy (4) jest osadzona przesuwnie obejmą (6), do której jest przymocowany cylindryczny trzpień (7) z nagwintowanym końcem o geometrycznej osi prostopadłej do osi prowadnicy (4) oraz wspornik (8) z tym, że na cylindrycznym trzpieniu (7) jest osadzona śrubowa sprężyna (9) opierająca się jednym swym końcem o obejmę (6), zaś drugim końcem o nasadzony także na cylindryczny trzpień (7) korpus (10) walca (11), nad którym na nagwintowany koniec cylindrycznego trzpienia (7) jest nakręcona nakrętka (12) z uchwytnymi (13).

58a (W. 47346) 6.08.1971.
 Zakłady Urządzeń Przemysłowych P.P., Nysa, (Władysław Dyrka, Ryszard Wiśniowski).

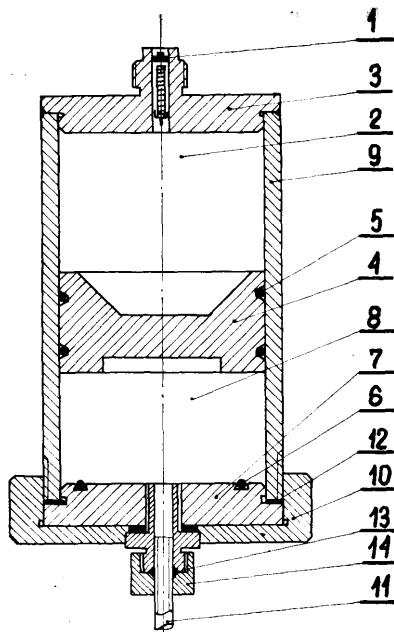
Mechanizm napędowy pras ślimakowych, zwłaszcza do wyżymania wysłodków buraczanych, zaopatrzone w wewnętrzną zębatą przekładnię o stałym przełożeniu sprzężoną z wałami ślimakowymi prasy wysłodkowej i połączoną z nią zewnętrzną przekładnię o stałym przełożeniu, znamiennie tym, że ma napędzający wielobiegowy asynchroniczny elektryczny silnik 1 o przelączalnej liczbie biegunów, który jest połączony z zewnętrzną przekładnią 2.

60a (W. 47157) 19.06.1971.
 „Polmo” Fabryka Mechanizmów Samochodowych, Szczecin, Polska, (Mieczysław Migdałski, Ludwik Kowalski, Józef Slisiewicz).

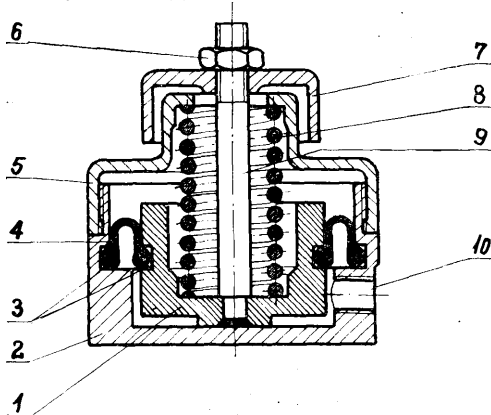
Akumulator tłokowy posiadający komorę gazową umieszczoną w metalowym zbiorniku, znamiennie tym, że tłok (4) w połączeniu z uszczelnieniami (5) i (6) samorzutnie powoduje możliwość włączenia akumu-

latora w obieg hydrauliczny i wyłączenia z obiegu z zachowaniem szczelności tak w okresie pracy jak i ładowania.

60a (W. 47854) 24.12.1971.
Instytut Naftowy, Kraków, Polska (Józef Ostaszewski).

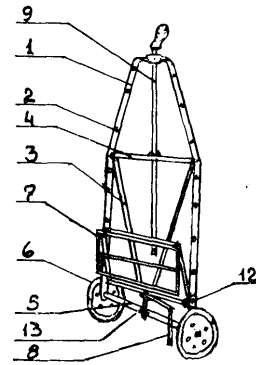
Silownik pneumatyczny, składający się z tłoka i cylindra, pomiędzy którymi osadzona jest membrana w kształcie pierścienia, znamienne tym, że membrana (4) ma w przekroju kształt litery „U” lub zbliżony i osadzona jest swymi zgrubiałymi obrzeżami w rowkach (3) wykonanych w tłoku (1) i cylindrze (2), przy czym szerokość rowka (3) jest większa od średnicy pogrubionych w formie wałków obrzeży membrany (4), a średnica wewnętrzna membrany (4) jest mniejsza od średnicy rowka na tłoku (1), zaś zewnętrzna średnica membrany (4) jest większa od średnicy rowka w cylindrze (2).

63b (W. 46944) 22.05.1971.
Edmund Kucharski, Sosnowiec.

Wózek składany dwukołowy przeznaczony do potrzeb gospodarstwa domowego, znamienne tym, że składa się z nośnej ramy (1) zaopatrzonej po bokach w szereg otworów (2) oraz w oś (5) z jezdnyimi kołami (6), dwuczłonowej oporowej ramy (7) połączonej obrotowo za pośrednictwem przegubów (12) z dolną częścią nośnej ramy (1) ponad kołami jezdnyimi (6),

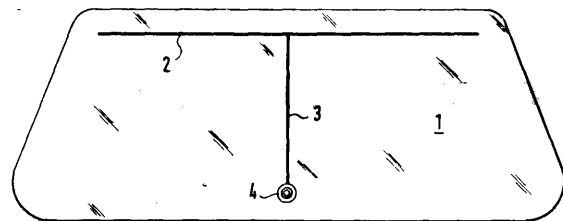
nastawnego dyszla (9) połączonego przesuwnie z nośną ramą (1), krępujących pasków (10) połączonych za pośrednictwem sprężynujących zaczepów (11) z otworami (2) nośnej ramy (1) oraz z wygiętej podpórki (8) połączonej obrotowo z nośną ramą (1) za pośrednictwem przegubu (13) przy czym wygięta podpórka (8) w pozycji prostopadłej do nośnej ramy (1) stanowi ograniczenie ruchu obrotowego oporowej ramy (7) oraz stanowi dodatkowy punkt podparcia dla wózka w pozycji pionowej.

63c (W. 46748) 17.03.1971.
Pierwszeństwo: 20.03.1970, 21.03.1970, 15.05.1970 — NRF.

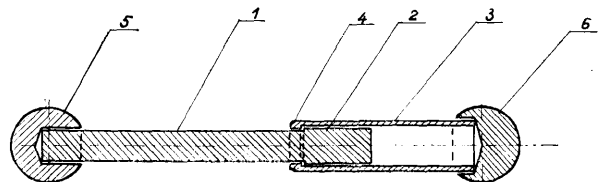
Saint-Gobain, Neuilly -s/Seine, Francja (Heinz Kurnert, Heinz Moebis, Gerd Sauer).

Szyba do pojazdów mechanicznych z umieszczonymi na niej przewodami antenowymi, zwłaszcza przednia szyba ochronna lub szyba tylna, znamienne tym, że zawiera przewody antenowe umieszczone na wolnej powierzchni szyby, przeważnie na powierzchni od strony wnętrza wozu, oraz składają się z przewodzących pasm o szerokości 0,1 do 2 mm, utworzonych z przewodzącego elektryczność, nadającego się do nadrukowywania zestawu składników, nadającego się ewentualnie do wpalania przy podwyższonej temperaturze, przy czym układ przewodów antenowych ma część pionową, umieszczoną w środkowym polu szyby, oraz część, powiązaną z tą częścią pionową, biegnącą równoległe do górnej krawędzi i ewentualnie do bocznych krawędzi szyby, przy czym ta ostatnia część umieszczona jest w takim odstępnie od krawędzi szyby, że znajduje się ona poza zasięgiem wpływów metalowych części obramowania szyby, oraz miejsce przyłączenia przewodów antenowych do kabla przewodzącego do odbiornika jest przesunięte od obrębu zasięgu wpływów metalowych części obramowania szyby w kierunku do wnętrza powierzchni szyby.

63c (W. 46753) 17.03.1971.
Wojciech Bitschan, Warszawa, Polska.

Lusterko samochodowe osadzone przy pomocy przegubu kulowego na ramieniu połączonym z karoserią

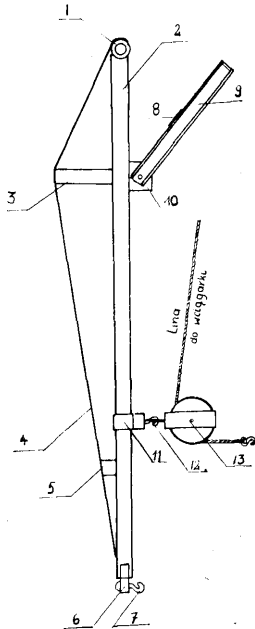

przy pomocy drugiego przegubu kulowego, znamienne tym, że ramię usterka składa się z pręta (1) wyposażonego w zgrubienie (2) średnicy pręta (1) oraz tulei (3) wyposażonej w kołnierz (4).

63c (W. 47052) 27.05.1971.

Przedsiębiorstwo Konserwacji i Eksploatacji Urządzeń Wodno-Melioracyjnych, Pyrzyce, Polska (Stanisław Winiarczyk, Kazimierz Tokarzewski).

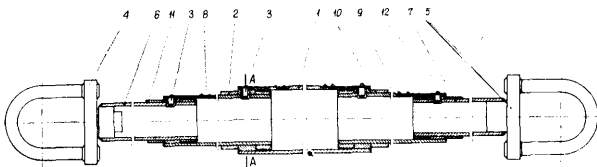
Podnośnik mechaniczny do ciągnika, znamienne tym, że ramiona podnośnika (9) oparte są o ruchomą belkę zaczepową ciągnika, natomiast rura nośna (2) połączona jest z zaczepem sztywnym ciągnika tworząc dźwignię jednostronną.

63c (W. 47089) 5.06.1971.

„Polmo” Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Motoryzacyjnego, Warszawa, Polska (Ryszard Kępczyński, Gerard Szuba).

Drag holowniczy składany zwłaszcza do pojazdów mechanicznych, znamienne tym, że jest zbudowany z tulei współśrodkowych i wyposażony w zamki pierścieniowe i zatrzaski służące do zabezpieczenia tych zamków przed wzajemnym przesunięciem.

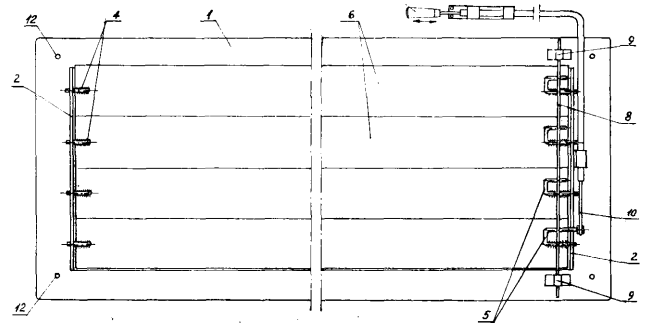

63c (W. 47140) 17.06.1971.

Roman Kusak, Wojnowice, Polska.

Oslona samochodowa z regulacją przepływu powietrza, stanowiąca ramę z zamocowanymi w niej obrotowo na osiach listwami, znamienne tym, że osie (5) mają kształt zbliżony do litery „U”, a jedno ramię osi (5) jest przytwierdzone do listew (6) i zamocowane obrotowo swym końcem w otworach (3) wspornika (2), zaś drugie ramię osi (5) jest zamocowane obrotowo w otworach (7) prowadnicy (8), przy czym prowadnica (8) jest umieszczona przesuwnie w prowadnikach (9) przytwierdzonych do ramy (1), zaś oś

(5) przytwierdzona do skrajnej listwy (6) ma ramię nieco dłuższe od ramion pozostałych osi i do jej końca jest zamocowane ciągno (10) zakończone uchwytem (11).

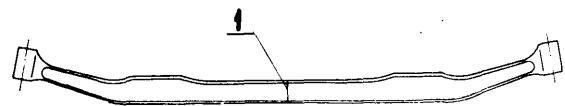

63c (W. 47863) 19.08.1969.

Zakłady Mechaniczne „Łabędy”, Gliwice, (Zbigniew Żarnowiecki, Franciszek Głanowski, Mirosław Siedlecki).

Sposób wytwarzania osi zwłaszcza do pojazdów ciężkich, znamienne tym, że kuje się lub prasuje w matrycach, na młotach o średniej energii uderzenia (5–18 TM) lub prasach, tylko fragmenty osi, podzielonych najmniej na dwie części, których przedkewki wykonano na dowolnych agregatach kuźniczych a korzystnie na młotach kucia swobodnego.

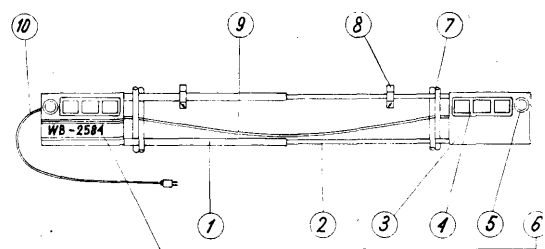
Oś według zastrz. 1, znamienne tym, że wykonana jest co najmniej z dwóch części (fig. 1 i 2), których linia podziału (1, 2, 3) przebiega poprzecznie do długości osi, a najlepiej prostopadle do niej, połączonych nierozłącznie w jedną całość.

63c (W. 48032) 16.01.1970.

Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Wodociagowych i Kanalizacyjnych, Warszawa, (Wiesław Łukasiewicz).

Tablica z tylnym oświetleniem dla pojazdów doczepnych lub holowanych, znamienne tym, że zestaw lamp i świateł usytuowane są na końcach regulowanych teleskopowo długości podłużnic 1 i 2, które wyposażone są w przesuwne dwie zaczepy 8 oraz w dwie podstawy 7 dla teleskopowych nóżek, składające się z dwóch rur połączonych krzyżowo i nierozdzielnie z rurami podłużnicy.

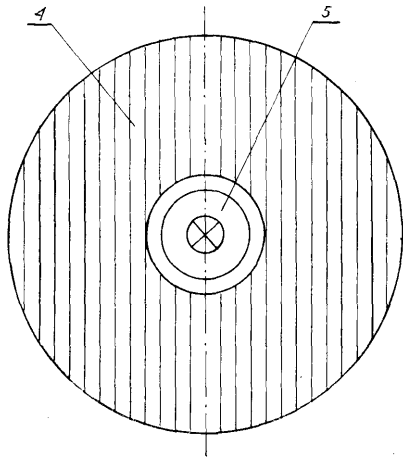

63c (W. 48195) 23.02.1972.

Instytut Transportu Samochodowego, Warszawa, (Jan Kubalski).

Znak ostrzegawczy pojazdów mechanicznych z wystającym ładunkiem, znamienne tym, że składa się

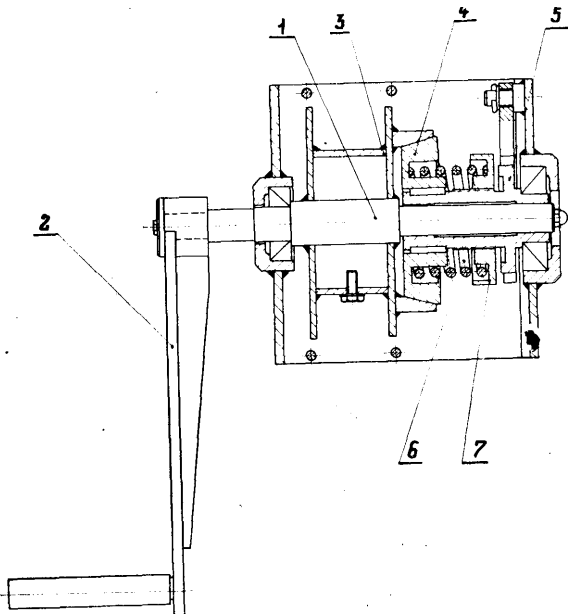
z pręta lub rury metalowej (1), do czoła której przymocowana jest płyta (2), na którą od zewnętrznej strony przytwierdzony jest materiał odblaskowy (4) koloru czerwonego, zaś na środku tarczy (3) zamocowana jest lampa (5), świecąca światłem czerwonym, zasilana ze źródła prądu niezależnego od pojazdu lub z akumulatora pojazdu za pomocą przewodu (6) i wtyczki (7) przy czym pręt lub rura (1) może być mocowana do przewożonych dłuźyc za pomocą gwoździ poprzez otwory (8) lub za pomocą pasa (9) owijanego na przewożone dłuźyce i zaczepionego poprzez haczyki (10) metalowe do pierścieni (11) mocujących.

63c (W. 48286) 9.03.1972.

Biuro Projektów i Studiów Taboru Rzecznego, Wrocław, (Józef Świerczyński).

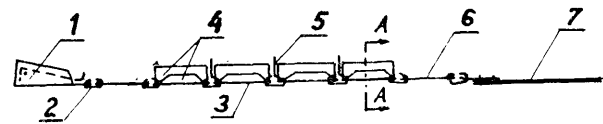
Wciągarka samohamowna o napędzie ręcznym, znamienna tym, że na wale (1) napędu ręcznego jest osadzony linowy bęben (3) i samohamowne sprzęgło (4).

63e (W. 46822) 15.04.1971.

Jerzy Skoczek, Warka.

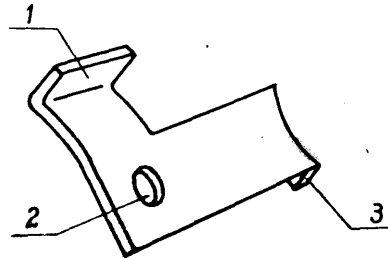
Pas przeciwlizgowy, zwłaszcza do kół samochodowych, znamienny tym, że składa się z segmentów (3) połączonych ze sobą pierścieniem profilowanym (2), uchwyty mocującego (1) i elastycznego naciągu (7).

63g (W. 46674) 26.02.1971.

Zakłady Rowerowe „Romet”, Bydgoszcz, (Jerzy Bonk).

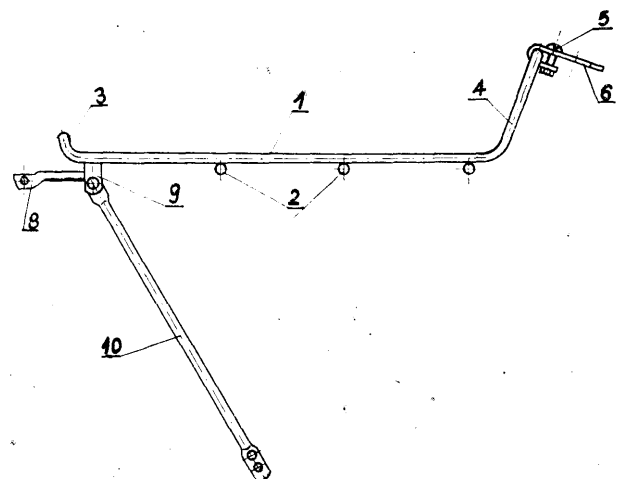
Uchwyt mocujący osłonę łańcucha do ramy, zwłaszcza rowerowej połączony na stałe z ramą i posiadający otwór przejściowy dla wkręta, lub śruby mocującej, znamienny tym, że ma podgięcie (1) stanowiące element ustalający osłonę.

63c (W. 48240) 29.02.1972.

Zakłady Rowerowe „Romet”, Bydgoszcz, (Zenon Górny).

Bagażnik przedni do rowerów turystycznych i turystyczno-sportowych zawieszony na uchwycie pod kierownicą i oparty na osi przedniego koła, znamienny tym, że ma główny pręt nośny wygięty w kształcie zamkniętego wieloboku, którego dwa dłuższe, równoległe boki (1) połączone prętami poprzecznymi (2) tworzą powierzchnię użytkową bagażnika, przedni krótki bok (3) usytuowany nieco powyżej stanowi oparcie dla bagażu, a tylny krótki bok (4) jest uniesiony znacznie wyżej i zamocowany obrotowo w uchwycie (6), zaś pręt poprzeczny pierwszy z przodu (7) jest płaski i ma w środku swej długości zamocowany uchwyt (8) lampy, a końce ma wygięte w dół tak, że tworzą uszy (9), do których przymocowane są przegubowo wsporniki (10) bagażnika.

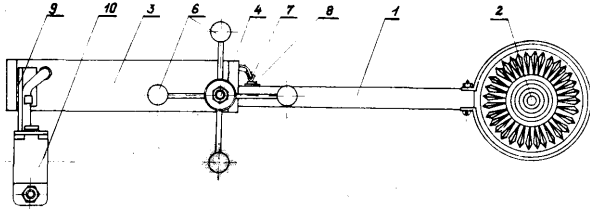
63g (W. 48266) 6.03.1972.

Stefan Krasieński, Warszawa.

Kierunkowskaz do motocykli składający się z dwóch kolorowych soczewek z umieszczonymi pomiędzy nimi żarówkami, umieszczonych na przegubowym ra-

mieniu, znamienne tym, że ramię (1) w pozycji zamkniętej osadzone jest w osłonie (3) za pomocą śruby (4) oraz sprężyny (5), przy czym na śrubie (4) na zewnątrz osłony, zamocowany jest czteroramienny uchwyt (6), natomiast do przeciwległego końca osłony (3) przyspawany jest płaskownik (9) z obejmą (10).

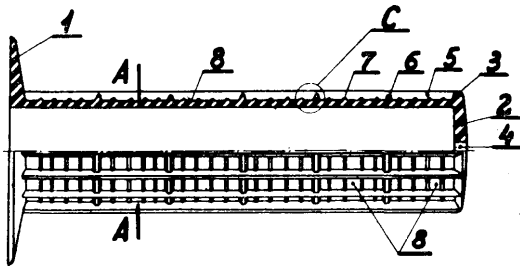
Kierunkowskaz według zastrz. 1, znamienne tym, że kontakt elektryczny stanowiący dwa bieguny (7) i (8) zamocowany jest do ruchomego ramienia (1) oraz osłony (3).

63c (W. 48200) 23.02.1972.

Zakład Doświadczalny przy Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego, Świdnik, (Edward Frańczak).

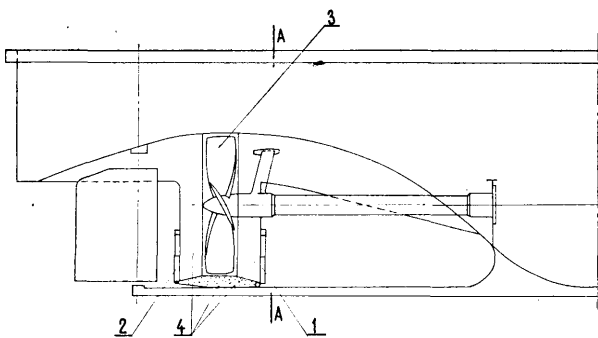
Chwyt kierownicy pojazdu mechanicznego o kształcie cylindrycznym, wewnątrz drażony z jednego końca zamknięty lub z otworem, mający na obu końcach kołnierze, znamienne tym, że zewnętrzna powierzchnia jest zaopatrzona w prostokątne wgłębienia (8) utworzone przez liniowe pryzmy (5) w przybliżeniu równe wysokości kołnierzy (3), przebiegające wzdłuż osi symetrii chwytu, oraz dwa rodzaje pierścieniowych pryzm (6 i 7) usytuowanych poprzecznie do tej osi, przy czym wysokość pierścieniowych pryzm (6) jest w przybliżeniu równa połowie wysokości liniowych pryzm (5), a wysokość pryzm (7) nie przekracza połowy wysokości pryzm (6).

65h (W. 48316) 16.03.1972.

Stocznia „Wisła”, Gdańsk, (Alfons Kamiński).

Osłony śruby napędowej w dyszy Kort'a, zwłaszcza na rzecznych holownikach, znamienne tym, że mają kształt odcinka koła o dowolnej wysokości i składają się z płaskich prętów (6) lub innych prętów wykonanych w formie rusztu i są zamocowane w przedniej i tylnej części dyszy Kort'a (4).

67a (W. 45620) 11.06.1970.

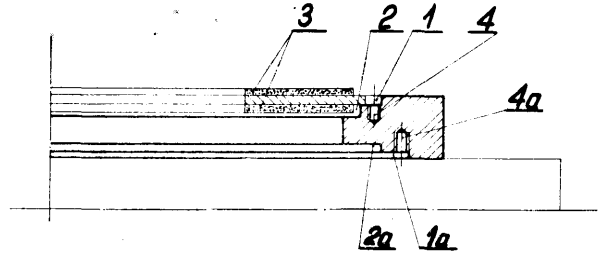
Fabryka Mechanizmów Samochodowych „Polmo”, Szczecin, (Michał Zięba, Józef Stasik).

Zbiornik osadcy pyłów. Tekst zgłoszenia zamieszczono w klasie 50e na str. 136.

67a (W. 47539) 24.09.1971.

Huta im. Lenina, Kraków, (Jerzy Zajac).

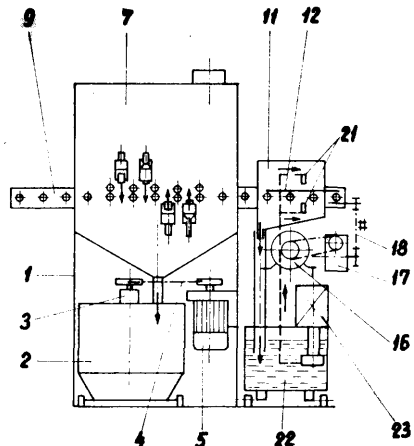
Przyrząd do obróbki tarcz sprzęgłowych, przystosowany do typowych obrabiarek w warsztacie mechanicznym, znamienne tym, że stanowi go pierścień stalowy, który na czołowej powierzchni ma wybranie; (1) odpowiadające wymiarowo metalowej tarczy sprzęgła oraz wybranie (2) o wymiarach większych od wymiarów okładziny, przy czym wybrania te są współśrodkowe z zewnętrzną powierzchnią pierścienia.

67a (W. 47810) 17.12.1971.

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, Polska (Czesław Czyżewicz, Jerzy Sikora, Jan Potępski, Józef Łukasik, Czesław Keller).

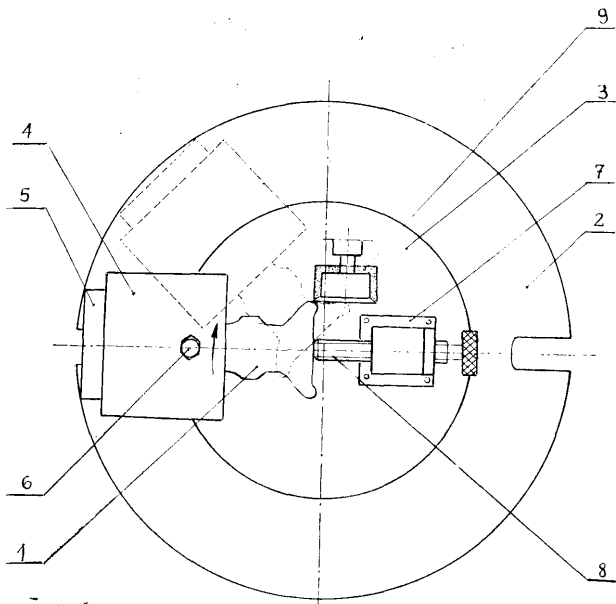
Strumieniowo-ścierna oczyszczarka do pilników, znamienne tym, że wewnątrz komory roboczej (7) są umieszczone wałki (10) wałkowego przenośnika (9) oraz są umocowane na stałe człony tryskacza (13), rozmieszczone promieniowo wokół osi pilników (12) co 90° i przesunięte względem siebie wzdłuż osi przesuwu pilników (12) na odległość równą odległości pomiędzy wałkami (10) przenośnika (9).

67a (W. 48262) 3.03.1972.

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, (Jacek Teta, Jacek Wiejowski).

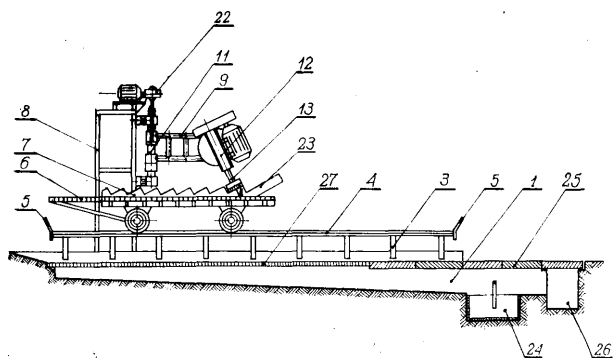
Urządzenie do ostrzenia powierzchni przyłożenia oraz promienia zaokrąglenia ostrza freza kształtowego, znamienne tym, że w podstawie (2) jest umieszczona obrotowo płyta (3), do której z jednej strony jest zamocowany korpus (4), w którym jest osadzona przesuwnie i obrotowo tuleja (5) blokowana śrubą (6), a z drugiej strony do płyty (3) jest zamocowany korpus (7), w którym jest ustawiony regulowany zdeżak (8).

67a (W. 48297) 10.03.1972.

Kieleckie Przedsiębiorstwo Produkcji Elementów Budowlanych Zakład w Radomiu, Radom, (Marek Ruta).

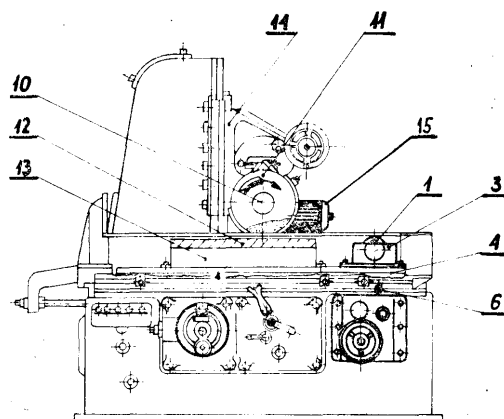
Stanowisko do szlifowania lastricowych biegów schodowych, znamienne tym, że stanowi go układ złożony z kanału (1) i pochylonych do niego płaszczyzn (2) posadzki, z jezdnych szyn (4) opartych na wspornikach (3) i usytuowanych nad kanałem (1), z wózka (6) zaopatrzonego w listwę (16) z wyjęciami (17) i kołkami (21), z podestu (14) ze ścianką (19) w której osadzone jest pedałowate ryglujące urządzenie (18) i dźwignia (20), z kolumny (8) z umocowanym do niej urządzeniem (22) do podnoszenia szlifierki (12) oraz ze szlifierki (12) umocowanej do kolumny (8) za pośrednictwem wałka (11) i przegubowych dźwigni (9) i (10).

67a (W. 48595) 30.10.1970.

Fabryka Samochodów Osobowych, Warszawa, (Bogdan Niemyski, Benedykt Sadowski, Zbigniew Zalewski, Władysław Stroński, Stefan Stawowski).

Urządzenie do wykonywania zarysu gwintu szlifowaniem zwłaszcza na płytach płaskich posiadające rolę wygniatającą zarys gwintu na obwodzie ściernicy oraz zderzaki ustalające przesuw stołu szlifierki znamienne tym, że posiada rolę wygniatającą (1) umieszczoną w odejmowanym uchwycie (2) przymocowanym do stołu (4) szlifierki do płaszczyzn, oraz silnik elektryczny z przekładnią (15) włączony w układ napędu wrzeciona (10) ściernicy (11) dla uzyskania obrotów podczas wygniatań.

67b (W. 47337) 3.08.1971.

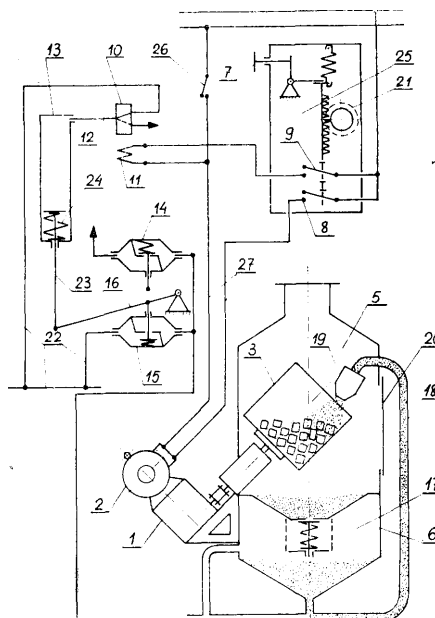
Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, (Czesław Czyżewicz, Józef Niesyt, Józef Kokot, Jan Potępski, Józef Łukasik, Jerzy Sikora).

Strumieniowo-ścierna oczyszczarka do wiertel znamienne tym, że wewnątrz roboczej komory (7) jest umieszczony przenośnik (9) złożony z dwóch dolnych listw (10) i górnej dociskowej listwy (11) przy czym oś podłużna przenośnika (9) pokrywa się z osią wejściowego otworu (28) i wyjściowego otworu (29) oraz ze szczeliną między napędowymi wałkami (21) i dociskowymi wałkami (22) z jednej strony, a osią podłużną komory (15) z drugiej strony.

67b (W. 48317) 16.03.1972.

Zakłady Metalowe im. Gen. Waltera, Radom, (Bolesław Maciejewski).

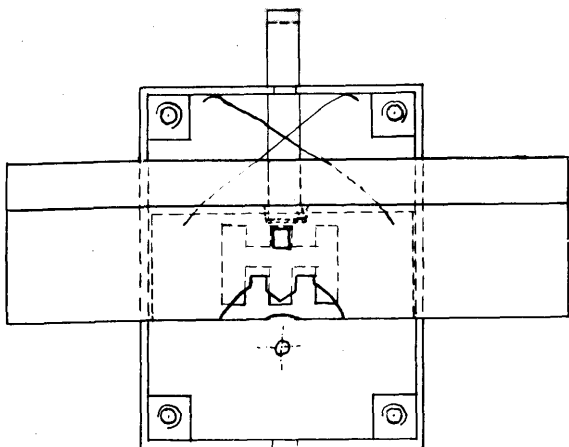
Półautomatyczna piaseczarka z dwoma komorami, drzwiczkami, przewodami i dyszą znamienne tym, że w komorze (5) ma obrotowy dziurkowany kosz (3) osadzony pod kątem do jej osi, a napędzany przez elektryczny silnik (2) za pośrednictwem przekładniowej skrzynki (1) przy czym tak silnik (2) jak i przekładniowa skrzynka (1) sztywno zamocowane są na zewnątrz piaseczarki (6), ma następnie czasowy wyłącznik (25) z zegarowym wyłącznikiem (21), włącznikami (8) i (9) i selenoidem (11) oraz ma pneumatyczne urządzenie złożone z siłownika (13) dźwigni (16) i zaworów (10), (14) i (15).

68a (W. 45018) 5.02.1970.

Stanisław Józef Czerniakowski, Warszawa.

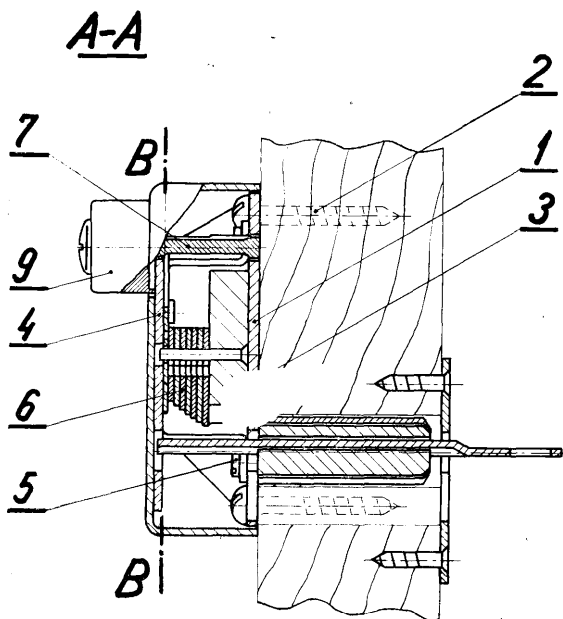
Zamek zasuwowy znamienny tym, że posiada zastawki płytkowe (4), w których krawędzie współpracujące z granią roboczą klucza leżą na jednej wysokości a kanały podłużne (8) są na różnych wysokościach.

68a (W. 45154) 5.03.1970.

Biuro Dokumentacji Technicznej Przemysłu Terenowego, Warszawa, (Jan Klonowski, Eugeniusz Pana-siuk).

Zamek zastawkowy wierzchni posiadający nośną podstawę z przytwierdzonym do niej mostkiem na wspornikach, znamienny tym, że sprzęgło (9), związane z elementem pośredniczącym (8), napędzane ruchem obrotowym lub posuwistym unosi zastawki uchylne (6) względem punktu ich obrotu i jednocześnie przesuwają zasuwkę (3) na odpowiednią długość w żądanym kierunku.

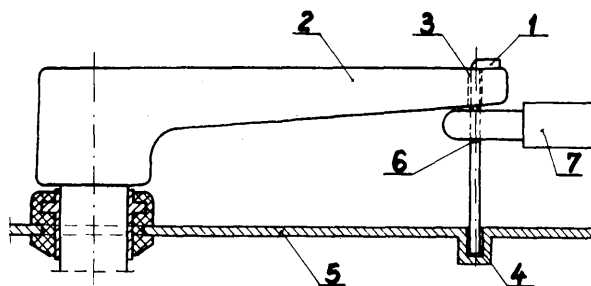

68a (W. 46900) 10.05.1971.

Pomorskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia, Toruń, (Stanisław Stasieczek, Zbigniew Olszewski).

Urządzenie do umocowania kłódki na elemencie napędowym łącznika, znamiennie tym, że mocujący ele-

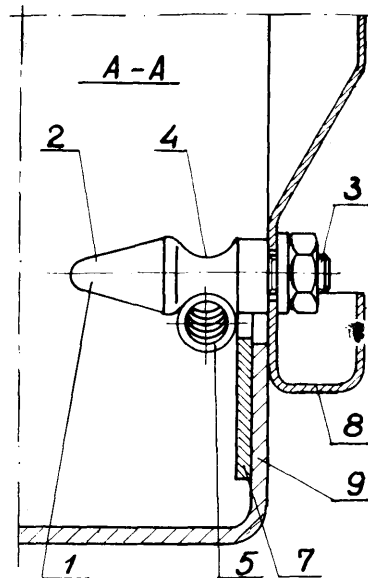
ment (1) wykonany ze stalowego płaskownika jest wsunięty jednym końcem w otwór (3) rękojeści (2) a drugim końcem we wgłębienie (4) ścianki obudowy (5) przy czym kłódka (7) jest włożona w otwór (6) elementu (1).

68a (W. 47057) 28.05.1971.

Lubuska Fabryka Zgrzeblarek Bawełnianych, (Ryszard Górny, Ryszard Łukianowski, Jan Waszkowski).

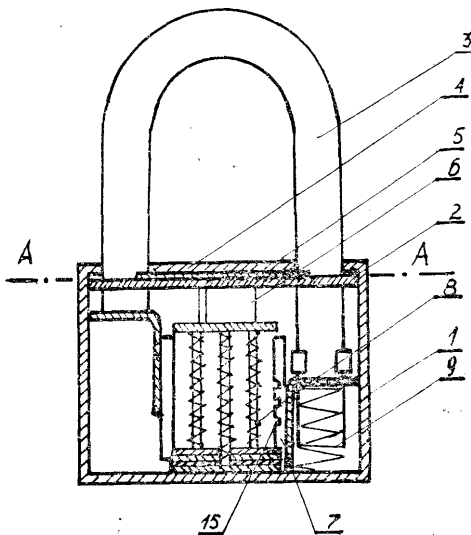
Zamek do osłon, zwłaszcza osłon maszyn włókienniczych znamienny tym, że jest wykonany z wyposażonego w półkoliste wycięcie (4) czopa (1), którego jeden koniec ma kształt stożka a drugi stanowi gwintowany sworzень (3) oraz ze sprężyny (5) zamocowanej pomiędzy dwoma zaczepami (6) płytki (7), przy czym czop (1) zamocowany jest na osłonie (8) a płytka (7) na ramie (9) lub odwrotnie.

68a (W. 47206) 5.07.1971.

Dudek Aleksander, Kotarba Marian, Szczurek Jan, Świątniki Górne.

Kłódka bębnekowa, zawierająca osadzony w korpusie bębenek wraz zastawkami oraz kablak posiadający na swym wewnętrznym obwodzie dwa wycięcia, znamienna tym, że do bębienka (8) jest przytwierdzona płytka (6) o kształcie prostokąta — której jeden bok jest ukształtowany w dwa występy (14) osadzone w wycięciu płytki (2), na której są nałożone dwie płytki (4) i (5), ukształtowane w ten sposób, że każda z płytek posiada dwa ramiona o niejednakowej długości przy czym dłuższe ramiona posiadają wycięcia (12) i (13), w których są osadzone występy (14) płytki (6), natomiast zewnętrzne boki krótszych ramion płytek (4) i (5) mają kształt wycinka koła.

68a

(W. 47784)

8.12.1971.

Spółdzielnia Pracy „Karoseria”, Bydgoszcz, Polska, (Zbigniew Kończal, Edmund Grabowski).

Samochodowy zamek drzwiowy, składający się z zasuwki i dźwigni z klamką, znamienny tym, że oba skrzydła drzwiowe są wyposażone w dwuramienną dźwignię (1), której ramiona są sprzężone przesuwnie łącznikiem (4) z rygłem (3) osadzonym w prowadnicach (8) z tworzywa sztucznego, na rygiel (3) jest nałożona sprężyna (10) rozpierająca, opierająca się z jednej strony o zamocowaną do obrzeża drzwi ramką (8), z drugiej strony o kołnierz (7) rygla, przy czym koniec rygla posiada skośne ścięcie (6) współpracujące przy zamykaniu ze skośnym wprowadzeniem do gniazda w obramowaniu otworu drzwiowego, natomiast skrzydło drzwiowe przylukowe jest dodatkowo wyposażone w współpracującą z wkładką (14) klucza patentowego zasuwą (13), która po przekręceniu kluczem — podpira koniec ramienia dźwigni (1), przez co jest unieruchomiona klamka wraz z ryglami (3).

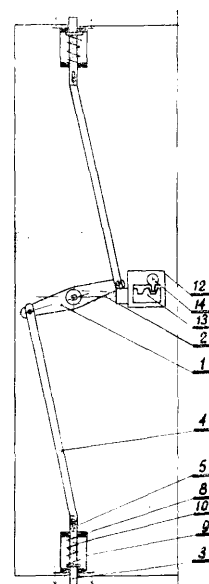
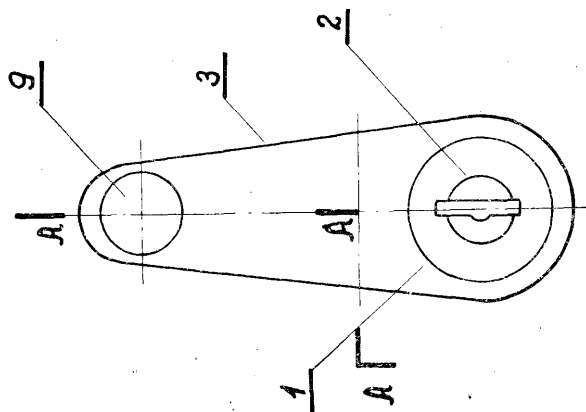
68a

(W. 47576)

8.10.1971.

Stanisław Słomka, Świątniki.

Kłódka zatraskowa znamienna tym, że ma korpus (1), którego dwie płaszczyzny równoległe są wydłużone w jednym kierunku tworząc ramiona (3 i 4) przy czym ramię (3) posiada otwór (5) z umieszczonym w nim przesuwnie sworzniem (7) z wycięciem (10) na rygiel (11), a ramię (4) ma gniazdo sworznia (12) usytuowane osiowo ze sworzniem (7) oraz wewnątrz posiada rygiel zamykający (11) skośnie ścięty od strony gniazda (12) i drugim końcem sprzężony ze znanym mechanizmem zamykającym (2).

68a

(W. 47794)

10.12.1971.

Spółdzielnia Pracy „Karoseria”, Bydgoszcz, Polska, (Zbigniew Kończal).

Odbojnik przytrzymujący drzwi wykonany jako wypraska z gumy półtwardej sprężystej, znamienny tym, że jest wykonany w postaci zbliżonym do sześciokąta, posiadającym wydrążenie o przekroju nieco większym jak przekrój współpracującej z nim klamki, brzegi wydrążenia posiadają wypusty (1), których odległość jest nieco mniejsza od współpracującej klamki, w osi wydrążenia usytuowane są dwa otwory (3) do zamocowania odbojnika wkrętami lub śrubami do ściany w miejscu styku z klamką.

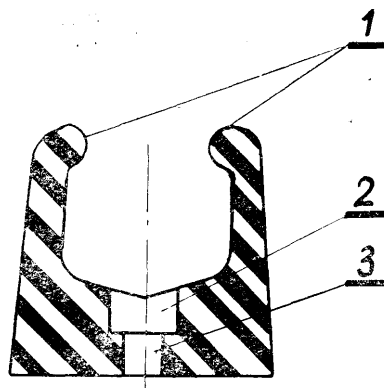
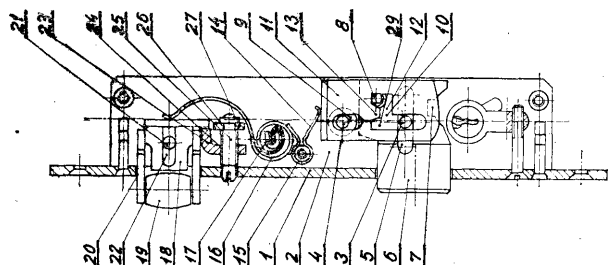
68a

(W. 47625)

15.12.1969.

Częstochowskie Zakłady Okuć **Budowlanych**, Częstochowa, (Zdzisław Gromadzki).

Zamek drzwiowy wpuszczany, zwłaszcza do drzwi metalowych, znamienny tym, że kołek prowadzący (3) i kołek (8) zasuwki (6) umieszczone są w jednym otworze (10) zastawki (11).

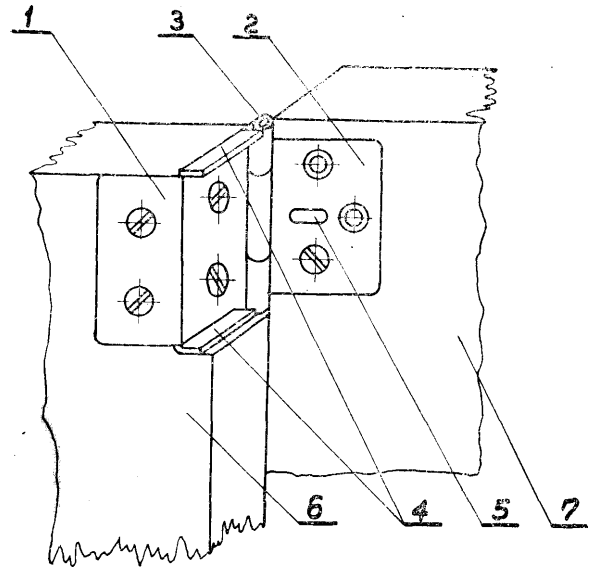
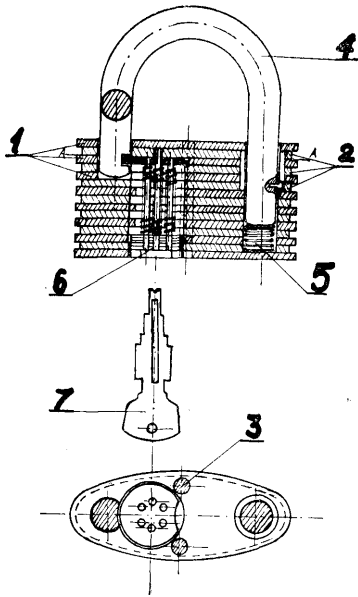
68b

(W. 46828)

17.04.1971.

Marian Kotarba, Świątniki Górne.

Kłódka żeberkowa znamienne jest tym, że korpus jej zbudowany jest z płytek stalowych (1), o większym kształcie i (2) o mniejszym kształcie połączonym ze sobą nitami (3) na przemian w ten sposób że tworzą jednolity korpus kłódki imitując żeberka na jego obwodzie.

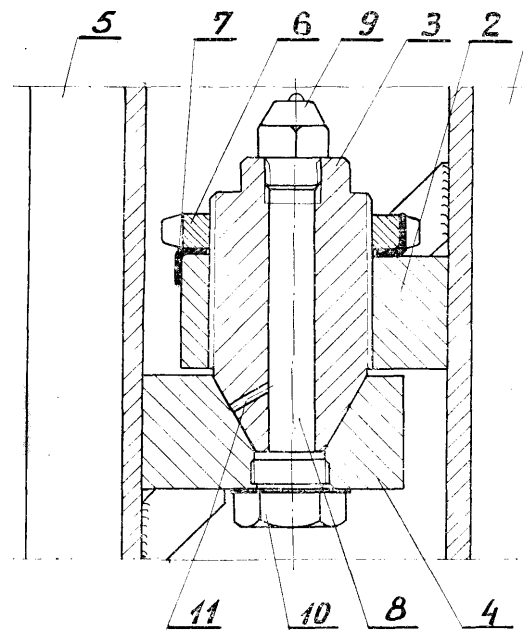
68c

(W. 45723)

4.07.1970.

Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych „ZREMB”, Wrocław, (Jan Puch).

Zawiasa do regulacji luzów stanowiąca przegubowe połączenie ramy stałej z odchylanym bokiem znamienne tym, że do boku (1) odchylanego zamocowana jest nagwintowana wewnętrznie tuleja (2), w którą wkręcony jest sworzень (3) osadzony obrotowo w stożkowym gnieździe wykonanym w łożysku (4) mocowanym do stałej ramy (5), przy czym ustalenie sworznia (3) względem łożyska (4) zapewnia nakrętka (6) wraz z podkładką (7).

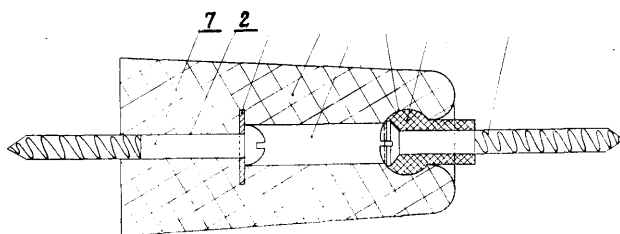
68b

(W. 47529)

25.08.1971.

Stocznia Gdańska im. Wł. Lenina, Gdańsk, (Andrzej Lerch).

Zatrząsk zwłaszcza do drzwi, składający się z korpusu i wciskanego do niego zaczepu, znamienne tym, że korpus (1), od strony jego podstawy, ma wydrążony współśrodkowo cylindryczny otwór (2), a od strony wierzchołka — profilowane gniazdo (3) odpowiadające kształtem zewnętrznemu obrysowi zaczepu (4), pośredni cylindryczny otwór (5) łączący otwór (2) z gniazdem (3), oraz wtopioną w miejscu przejścia otworu (2) w otwór (5) sztywną wkładkę (6) stanowiącą opór dla wkrętu (7) mocującego korpus (1) do elementu ruchomego lub stałego.

68c

(W. 45292)

2.04.1970.

Jan Tylewski, Bydgoszcz.

Zawiasa stosowana przy połączeniach meblowych wykonanych z materiałów drewnopodobnych i zastępczych znamienne tym, że ramię (1) wygięte pod kątem prostym posiada wsporniki (4) i połączone z ramieniem (2) posiada wygięty wzdłużny otwór (5).

68d

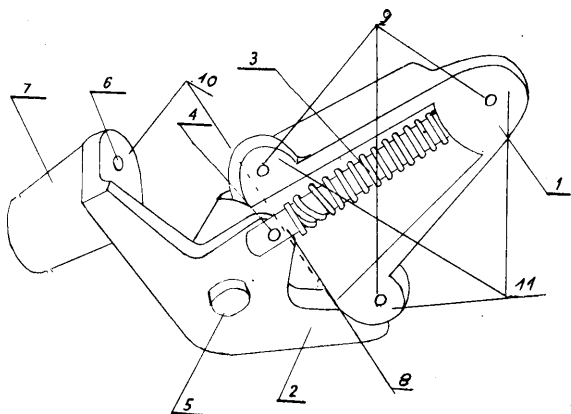
(W. 45748)

10.07.1970.

Ryszard Elbe, Warszawa.

Stabilizator do drzwi składa się z obudowy i dźwigni ruchomej, znamienne tym, że obudowa (1) w kształcie pokrywy trójkątnej, prostokątnej lub okrągłej może być z metalu jako odlew lub wykonana plastycznie — znamienne tym, że jest zaopatrzona w wygięcia lub nadlewy (11) z otworami (9) na wkręty do mocowania. Stabilizator do drzwi według wzo-

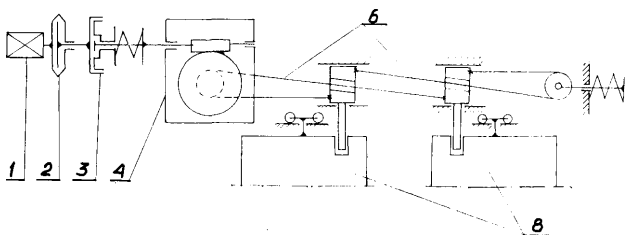
ru znamienny jest tym, że obudowa w górnej części posiada otwór jako prowadnicę na trzpień (8), a w dolnej części umocowana jest ośka (5) dla ruchomej dźwigni (2).

68d (W. 47557) 30.09.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, (Wiesław Zapałowicz, Zygmunt Drzymała, Andrzej Pizoń, Zenon Jędrzykiewicz).

Elektromechaniczny napęd drzwi do chłodni składowych, zawierający silnik, mający sprzęgło śrutowe, zaklinowane na wale, połączone ze sprzęgłem przeciążeniowym, znamienne tym, że sprzęgło przeciążeniowe (3) jest połączone z samohamowną przekładnią ślimakową (4), wyposażoną w osadzony na wale bęben linowy (5), związany za pomocą lin (6) z suwakami (7).

69 (W. 47920) 31.12.1971.

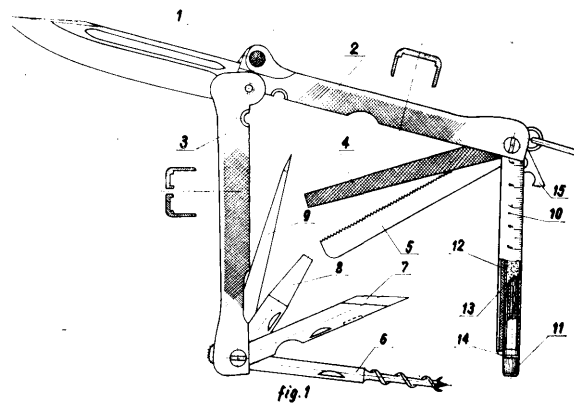
Huta Stalowa Wola, Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, Polska, (Ludwik Ujda, Stanisław Cetrński).

Ręczny wykrojnik. Tekst zgłoszenia zamieszczono w klasie 7c na str. 95.

69 (W. 48239) 29.02.1971.

Ministerstwo Obrony Narodowej Szefostwo Służby Uzbrojenia i Elektroniki, Warszawa, (Henryk Adamczyk, Ryszard Szydłowski).

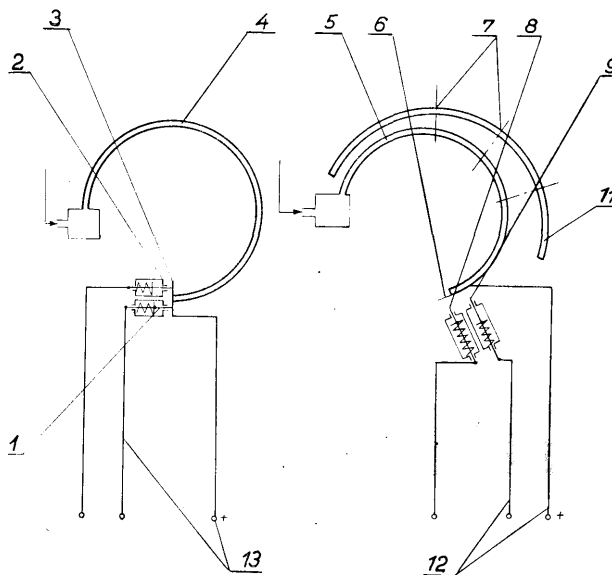
Wieloczynnościowy nóż specjalny składający się z rękojeści, brzeszczota, pilnika, piłki, zapalniczki benzynowej, świderka, nożyka do otwierania puszek, wkrętaka i szpikulca znamienne tym, że rękojeść ukształtowana w postaci korytek (2) i (3) stanowi pojemnik na narzędzia a ponadto jest obciskarką (17) spłonek saperskich na lonce prochowym, nożycami (18) do cięcia drutów, przewodów i uchwytem brzeszczota (1).

74b (W. 48476) 24.11.1971.

Wyższa Szkoła Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, Gdynia, (Stanisław Ciesielski, Stefan Czyż).

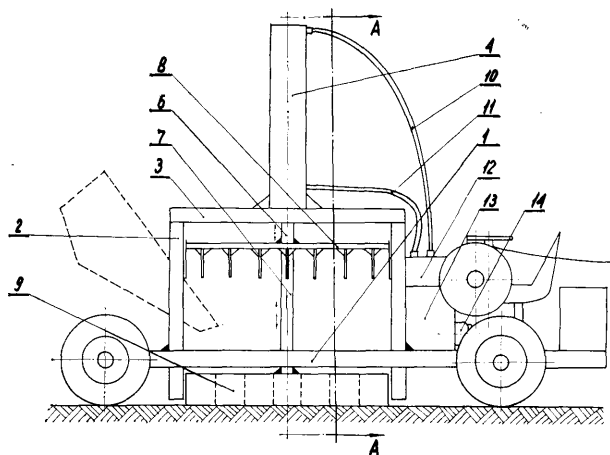
Sygnalizator granicznych wartości temperatury i ciśnienia znamienne tym, że posiada rurkę sprężystą (4) połączoną z czujnikiem ciśnienia oraz rurkę sprężystą (5) połączoną z ciśnieniowo-cieczowym czujnikiem temperatury w jednej obudowie.

80a (W. 45029) 17.08.1968.

Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej i Montażu Budownictwa Rolniczego, Września, (Mieczysław Napieraj, Michał Zygaj).

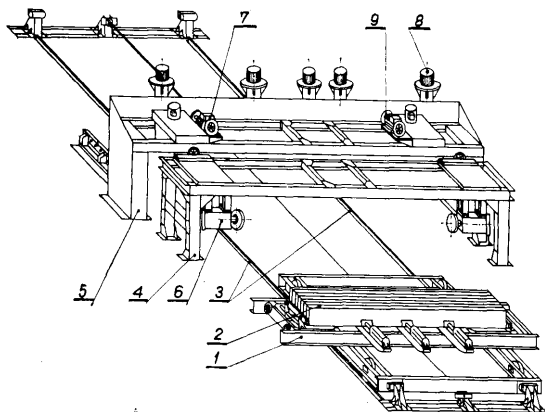
Urządzenie do wytwarzania prefabrykowanych elementów składające się z samojednej ramy osadzonej na kołkach, ze wspornikami unoszącymi mechanizmy rozrządzące, jak również zaopatrzone w ruchomą formę do formowania elementów oraz w ruchome urządzenie wyciskowe, znamienne tym, że ruchoma forma (9) i urządzenie wyciskowe (8) są sprzężone z układem hydraulicznym złożonym z równolegle osadzonych cylindrów (4) i (5) o dwustronnym działaniu, z tłoczkami (6) i (7) połączonych przewodami (10) i (11) przez rozdzielacze (12), pompę zębatą napędzaną silnikiem elektrycznym (14) ze zbiornikiem (13), przy czym cylindry (4) i (5) osadzone są równolegle nad ruchomą formą (9) i urządzeniem wyciskowym (8).

80a (W. 47690) 6.11.1971.

Centralny Ośrodek Bada wczoroz wojowy „Zremb”, Warszawa, Polska, (Ryszard Glinka, Władysław Garczyński, Michał Tujaka).

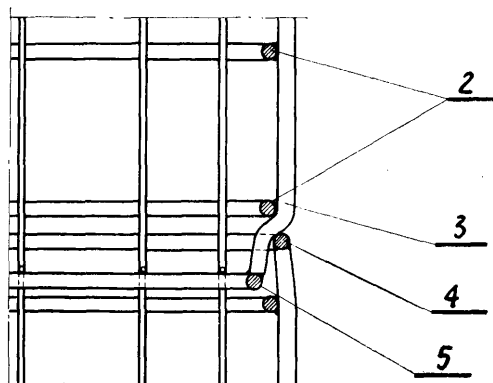
Stawisko do obróbki czół oraz wycinania wrębów i wiercenia otworów w płytach z betonu komórkowego, znamienne tym, że jest wyposażone w wózek ustawczy (1) jeżdżący po torach (3) oraz w dwie frezarki czołowe (6), dwie frezarki (7) do wrębów i pięć wiertarek (8) zamocowanych na konstrukcjach wsporczych (4, 5), ustawionych poprzecznie nad torami (3).

81c (W. 44713) 3.12.1969.

Nowosolskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego w Bytomiu Odrzańskim, Bytom Odrzański, (Lucjan Rybicki, Władysław Pitulo, Ryszard Szczygiel).

Skrzynka z drutu do transportu i magazynowania produktów pakowych w butelki, która układana jest

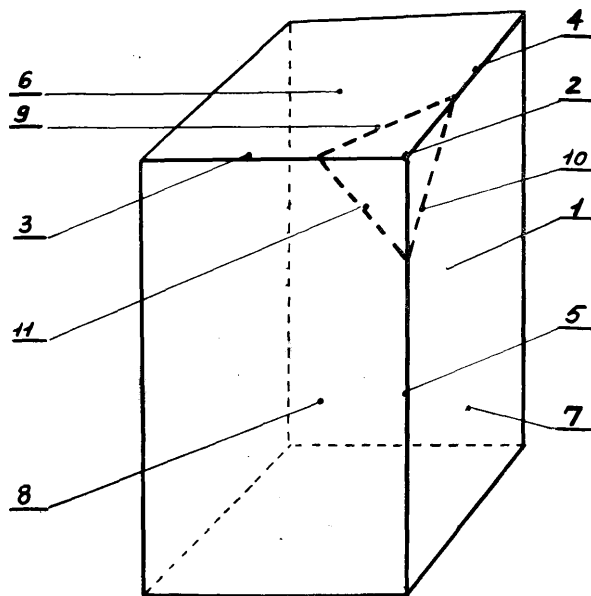

warstwowo na czas transportu i magazynowania znamienne tym, że słupki (3) w dolnej części ma kształt litery Z.

81c (W. 46533) 27.01.1971.

Wołowskie Zakłady Chemiczne Przemysłu Terenowego, Scinawa, (Jan Kotapka).

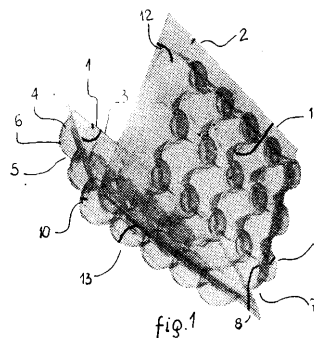
Otwarcie opakowań kartonowych w kształcie sześciangu, zwłaszcza do materiałów sypkich, znamienne tym, że pudełko (1) przy jednym z górnych rogów (2) pomiędzy trzema krawędziami (3, 4, 5) na płaszczyznach (6, 7, 8) ma wyperforowane linie proste (9, 10, 11), stykające się na krawędziach (3, 4, 5).

81c (W. 47276) 16.06.1971.

Jerzy Raminger, Warszawa.

Pojemnik na jajka w postaci składanej, podwójnej, odpowiednio ukształtowanej formy — w szczególności do przechowania i transportu jaj przepiornych w pakietach — złożony z formy górnej i dolnej — znamienne tym, że jego dolna forma (1) zaopatrzona jest w gniazdo (3) w postaci podwójnego czaszowego wycinka (4) i (5) kuli, połączonych pierścieniowym wycinkiem (6) walca, zaś jego górna forma-forma (2) wykonana jest w postaci pojedynczego czaszowego wycinka (7) kuli, połączonego wycinkiem pierścieniowym (8) walca z wklęsłym kulistym gniazdem (9) — dla osadzenia w nim następnego pojemnika.

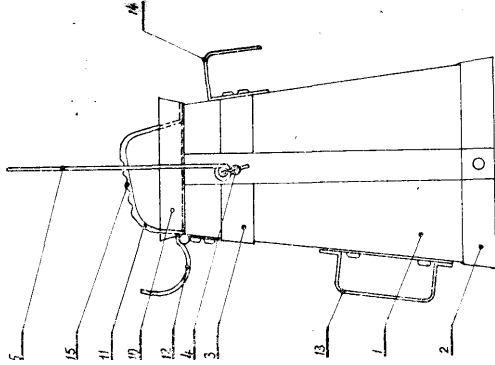

81c (W. 47367) 14.08.1971.

Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlanego Nr 6, Łódź, (Henryk Cichecki).

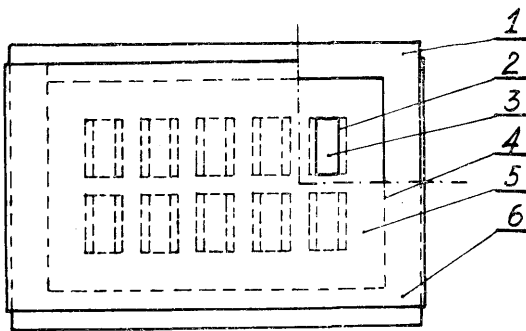
Pojemnik do poziomego i pionowego transportu gorących cieczy, a szczególnie smoły, lepiku, asfaltu,

o kształcie stożka ściętego osadzonego w dolnej części na obręczy, a w górnej zakończonego kołnierzem lejkowym, znamienne tym, że na wysokości górnej obręczy (3), w jej środku są umocowane dwa kółka uchwytyowe (4), na których osadzony jest pałak (5) wzmocniony poprzeczką (6), przy czym poprzeczką (6) dociska podwójnie wygięty pręt (11), w środkowej części z korbami (15) i zakończony wygiętą prowadnicą (12) pokrywy (7).

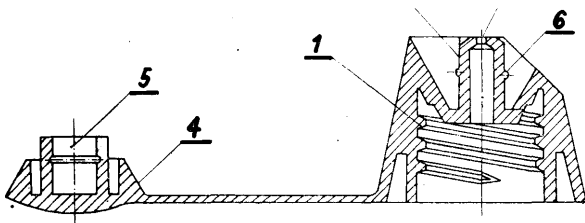
81c (W. 47642) 26.10.1971.
Spółdzielnia Pracy „Perfecta”, Poznań, (Stanisław Beer).

Opakowanie do kamieni krzesiowych, znamienne tym, że umieszczone w korpusie (1) opakowania styropianowego otwory (3) na kamienie mają kształt leżącego walca lub graniastostłupa o podstawie wieloboku, przy czym okienka (2) mają szerokość mniejszą od wewnętrznej średnicy otworu, a cała płaszczyzna (4) z otworami jest obniżona na grubość wieczka (5), które banderola (6) z taśmy samoprzylepnej znaną metodą mocuje z obrzeżem korpusu, przy czym szerokość banderoli jest większa od wymiarów płytki.

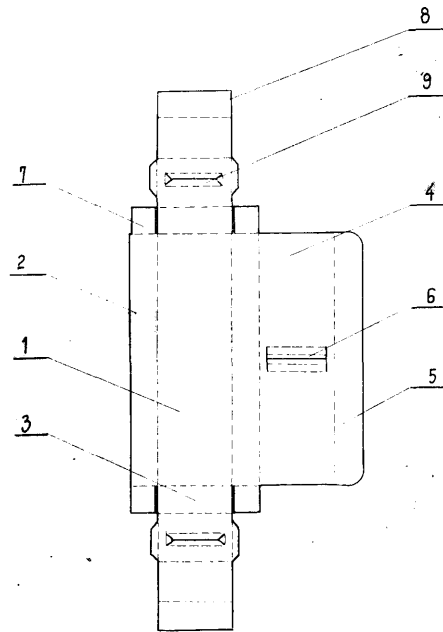
81c (W. 48193) 21.02.1972.
Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Ośrodek Techniki i Organizacji, Bydgoszcz, (Stanisław Szczepaniak).

Zamknięcie do pojemników wielokrotnego użycia, zawierających płyny lub pasty, znamienne tym, że stanowi je nakrętka w której dnie znajduje się otwór przelotowy (3) zamykany kapturkiem (5) lub zatyczką.

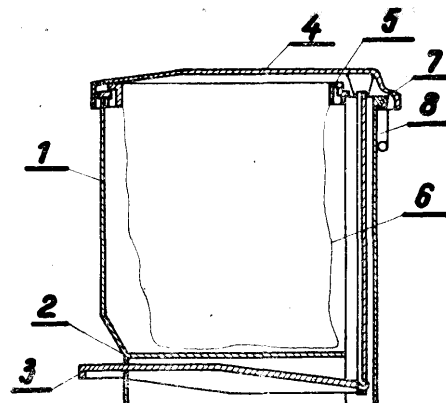
81c (W. 48306) 11.03.1972.
Szklarskie Zakłady Przetwórcze „Przełom” Spółdzielnia Pracy, Kraków, (Jan Chrzyszcz, Adam Rąpański).

Pudełko, zwłaszcza dla przedmiotów szklanych, najlepiej wykonane z tektury, znamienne tym, że stanowi go wydłużony prostopadłościan, który w rozwinięciu jest jednorodnym i niepodzielnym wykresem składającym się z prostokątnego dna (1), połączonych z nim dwóch dłuższych boków (2) i dwóch krótszych boków (3) oraz z prostokątnego wieczka (4) z zakładką (5) i poprzecznym wycięciem (6) wywiniętym do środka opakowania, poza tym składającym się z czterech kwadratowych zakładek (7) połączonych z dłuższymi bokami (2) oraz z dwóch potrójnie składanych prostokątnych amortyzatorów (8) z wycięciem (9) połączonych z krótszymi bokami (3).

81d (W. 47770) 1.12.1971.
Zakład Doświadczalny „Chedom” Ośrodek Wdrażania Nowych Wytrobów Rynkowych Przemysłu Chemicznego, Łódź, Polska (Irena Wiszczor, Włodzimierz Rudnicki, Wiktor Kuza, Mirosław Pewca).

Pojemnik do śmieci wykonany z tworzywa sztucznego, składający się z prostopadłościennej obudowy zaopatrzonej w pokrywę oraz w mechanizm dźwigniowy służący do podnoszenia pokrywy, znamienne tym, że dolna część przedniej ścianki obudowy (1) jest zagięta ku tyłowi, tworząc podłużne wgłębienie (2), pośrodku którego jest usytuowany pedał (3) mechanizmu dźwigniowego, zaś w górnej części obudowy (1) jest umieszczona prostokątna profilowa ramka

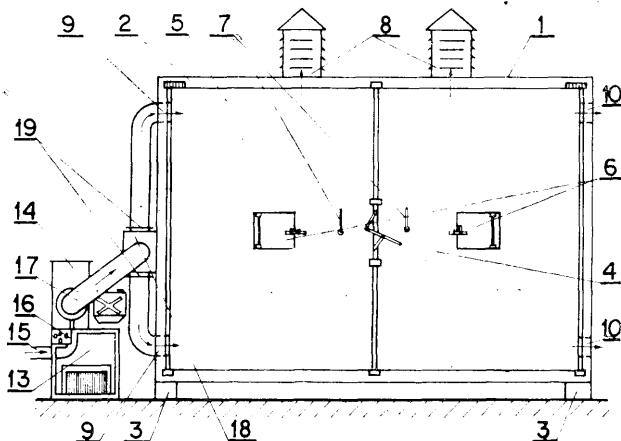

(5) o przekroju poprzecznym zbliżonym kształtem do litery „T” połączonej z odwróconą literą „U”, natomiast naroża ramki (5) mają przekrój poprzeczny zbliżony kształtem do litery „T” połączonej z odwróconą literą „L”, służącą do mocowania worka (6), a do zawiasu (7) w tylnej części obudowy (1) pojemnika jest zamocowany uchwyt (8).

82a (W. 45975) 17.09.1970.

Polska Akademia Nauk, Zakład Biologii Wód, Kraków, (Jan Szumiec).

Suszarka komorowa zaopatrzona w izolowaną termicznie prostopadłościenną komorę wewnątrz której jest umieszczony zespół sit przeznaczonych do ułożenia suszonych produktów, znamienne tym, że jako źródło ciepła ma znany adaptowany agregat ogrzewczy (13) do ogrzewania autobusów oraz zespół (12) promienników podczerwieni, a do obiegu czynnika grzewczego ma komorę rozdzielczą (18) ogrzewanego powietrza z zasuwą (19) połączoną przez rury (20) z wlotowymi otworami (9), oraz regulowane otwory wylotowe <10 i regulowane przepustnicą wywietrzniki (8).

82a (W. 46256) 16.11.1970.

Przedsiębiorstwo Przemysłowe (Andrzej

Montażu Elektrowni i Urządzeń "omontaż — Północ", Warszawa,

Pr

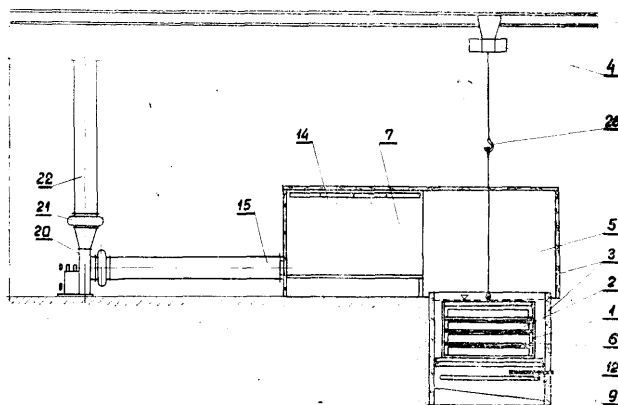
??cza

do elektrod spawalniczych blachy żelaznej, wzmocnionej tym, że na zewnątrz zamocowanego w kształcie uchwytów grzejne (5), wykonane z żelaza i opalonego i opalonego żelaza

82a (W. 46974) 29.11.1968.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Zdzisław Guzy).

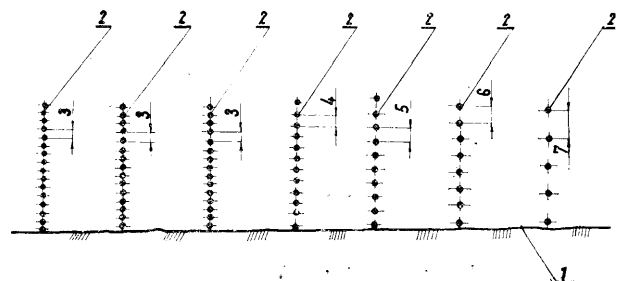
Urządzenie do nasycania smołą i suszenia elementów ceramicznych, zwłaszcza formowanych ogniotrwałych wyrobów krzemionkowych, znamienne tym, że składa się z rozłącznej podwieszanej, korzystnie do wciągnika elektrycznego (4), palety (1), korzystnie wielopółkowej z możliwością regulacji wzajemnego położenia półek (23), oraz właściwego urządzenia smolującego-suszającego (3), zawierającego komorę przejściową (5), zbiornik (6) smoły oraz komorę susząco-chłodzącą (7), przy czym komora przejściowa (5) umieszczona jest nad zbiornikiem (6) smoły i obok komory susząco-chłodzącej (7), dzięki czemu służy ona równocześnie do naprowadzenia i ustalenia położenia palety (1) nad zbiornikiem (6) smoły, jak również stanowi obudowę palety (1) w czasie ociekania nadmiaru smoły i wydzielania oparów smoły.

84a (W. 46740) 15.03.1971.

Instytut Morski, Gdańsk, (Tadeusz Kowalski).

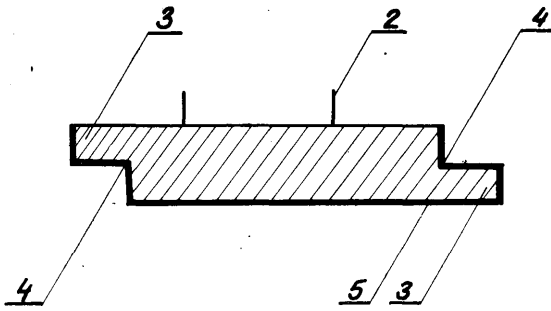
Zakończenie systemu brzegowych ostróg ochronnych, znamienne tym, że pale (2) w kolejnych palisadach są rozmieszczone w zwiększających się odstępach (4, 5, 6, 7) gdzie odstęp (4) jest mniejszy od (5), odstęp (5) mniejszy od (6), odstęp (6) mniejszy od (7).

84a (W. 46894) 8.05.1971.

Zjednoczenie Budowlano-Montażowe Przemysłu Węglowego, Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Węglowego, Katowice, Polska (Ryszard Regulski).

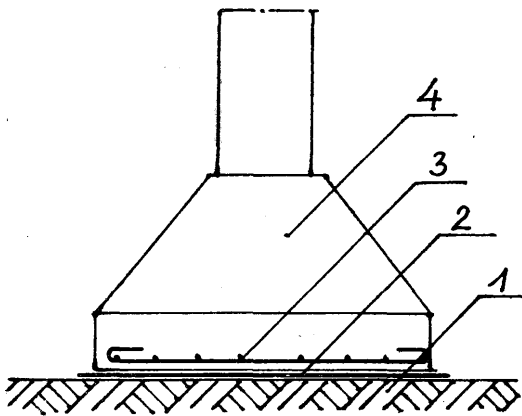
Element izolacyjny zwłaszcza do uszczelniania skrzynek zbiorników ziemnych, znamienne tym, że ma płytę (1), z zamocowanymi uchwytami (2), górna warstwa (3) jest przesunięta względem dolnej wzdłuż przekątnej tworząc wręby (4) przy czym całość płyty (1) od spodu łącznie z wrębami (4) jest powleczona lateksową lub asfaltową emulsją (5).

84c (W. 47783) 8.12.1971.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych, Biuro Projektów Górniczych — Kraków, Kraków, Polska (Jerzy Kurska).

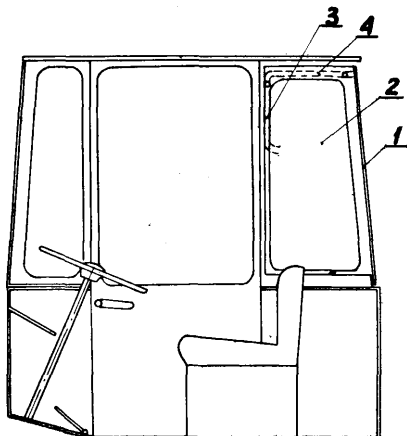
Podkład pod fundament żelbetowy, znamienny tym, że stanowi go folia (2) z tworzywa sztucznego ułożona na gruncie (1), na której bezpośrednio układane jest zbrojenie (3) i betonowany jest żelbetowy fundament (4).

84d (W. 47975) 28.07.1970.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, Polska (Szymon Cendrowski, Tadeusz Raszek).

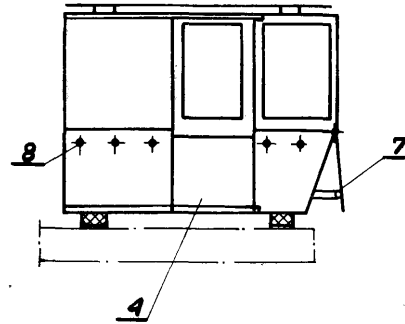
Kabina dla maszyn budowlanych, drogowych lub innych roboczych, znamienna tym, że okno tylne (1) i/lub przednie połączone jest sztywno z oknami bocznymi (2), oraz że zespół okien tylnych i/lub przednich łączony jest z konstrukcją stałą kabiny odchylnie do góry na zawiasach lub w odpowiednim prowadzeniu (3, 4), dzięki czemu w położeniu całkowicie otwartym okna (1) stanowią przedłużenie dachu, a okna boczne (2) tworzą okapy ochroniające wnętrze kabiny przed opadami atmosferycznymi.

84d (W. 48038) 15.06.1970.

Zakłady Mechaniczne „Łabędy” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, Polska (Stanisław Drzensła, Andrzej Latos, Andrzej Wróblewski).

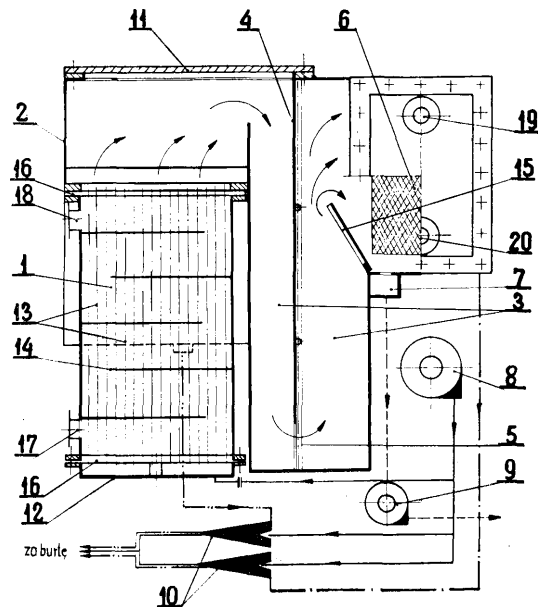
Kabina operatora koparki lub podobnej maszyny, znamienna tym, że wykonana jest z dwóch sztywnych skorup połączonych ze sobą rozłącznie i osadzona na ramie maszyny na podkładkach elastycznych przy czym górna skorupa kabiny jest tak ukształtowana, iż odchylone od osi pionowej boczne ściany kabiny powiększają przestrzeń dla operatora, a zagięte krawędzie tworzą wsporniki dla podłokietników, ponadto kabina wyposażona jest w drugi fotel przeznaczony dla pomocnika operatora lub mechanika.

85b (W. 46703) 4.03.1971.

Centralny Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Okrętowego, Gdańsk, (Andrzej Krzyżkow, Eugeniusz Gawor).

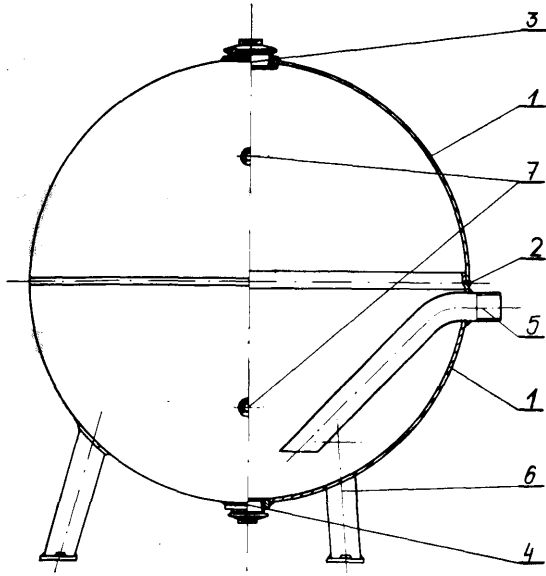
Podciśnieniowy wyparownik wody morskiej, przeznaczony do otrzymywania wody słodkiej przy wykorzystaniu ciepła odpadowego wody z obiegu chłodzenia okrętowego silnika kabiny jest tak ukształtowany, iż odchylone od osi pionowej boczne ściany kabiny powiększają przestrzeń dla operatora, a zagięte krawędzie tworzą wsporniki dla podłokietników, ponadto kabina wyposażona jest w drugi fotel przeznaczony dla pomocnika operatora lub mechanika.

85d (W. 47834) 21.12.1971.

Okręgowy Dozór Techniczny, Poznań, (Janusz Wocheński).

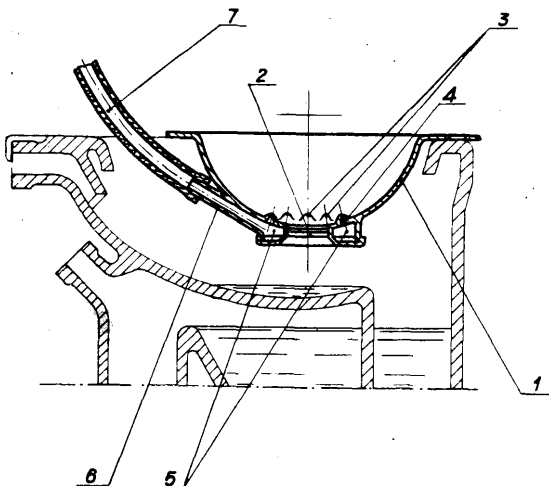
Zbiornik ciśnieniowy do wody zwłaszcza dla indywidualnych gospodarstw i budynków komunalnych z otworem wyczystkowym, otworem spustowym i rurowym przewodem dla doprowadzania i odprowadzania wody, znamienny jest tym, że zbiornik stanowią **dwie** tłoczone z blachy czasze (1) w kształcie zbliżonym do półkul połączone ze sobą jedną spoiną (2) na obwodzie zbiornika, przy czym w jego górnej części w pionowej osi jest otwór wyczystkowy (3) zamknięty korkiem, oraz ma jeden rurowy przewód (5) skierowany ku dołowi pod ostrym kątem.

85h (W. 47250) 10.07.1971.

Zakład Doświadczalny „Chedom”, Ośrodek Wdrażania Nowych Wyrobów Rynkowych Przemysłu Chemicznego, Łódź, (Sławomir Tchoreczak, Tomasz Bretsznajder, Ryszard Pastwiński, Andrzej Błoch, Tadeusz Łączak, Władysław Michalski, Rafał Kalisz).

Bidet z doprowadzeniem i odprowadzeniem wody, przystosowany do nakładania na muszlę klozetową, znamienny tym, że wokół odpływowego otworu (2) miski (1) są rozmieszczone półkuliste występy (3) z otworami (4), przy czym osie otworów (4) są nachylone pod kątem w stosunku do osi odpływowego otworu (2), zaś środkowa część miski (1) ma podwójne dno, tworzące komorę (5) zaopatrzoną w króciec (6).

87a (W. 44563) 29.10.1969.

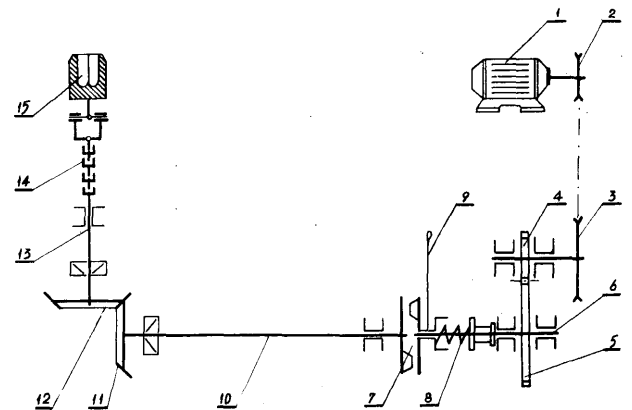
Zakład Energetyczny Wałbrzych, Wałbrzych, (Adam Trybulecki).

Nożyce ręczne do cięcia drutów i linek metalowych. Tekst zgłoszenia zamieszczony został w klasie 49c na stronie 134.

87a (W. 46845) 23.04.1971.

Płockie Przedsiębiorstwo Transportowo-Sprzętowe Budownictwa, Płock, (Jan Kornatko, Stanisław Witkowski, Waldemar Grzelak).

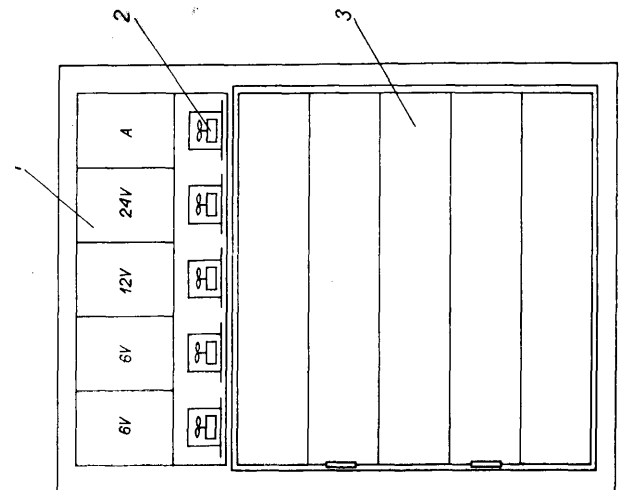
Urządzenie do przykręcania i odkręcania dużych nakrętek śrub trudnodostępnych i wymagających użycia dużej siły, składające się z silnika elektrycznego, z którego obroty są przenoszone w znany sposób na wymienną wielokątną końcówkę, znamiennie tym, że wymienna końcówka (15) osadzona jest na wieloczęściowej przegubowej końcówce (14), stanowiącej zakończenie wałka (13).

87a (W. 46889) 7.05.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Janusz Wiszniewski).

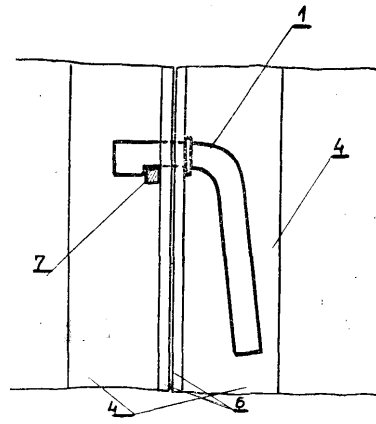
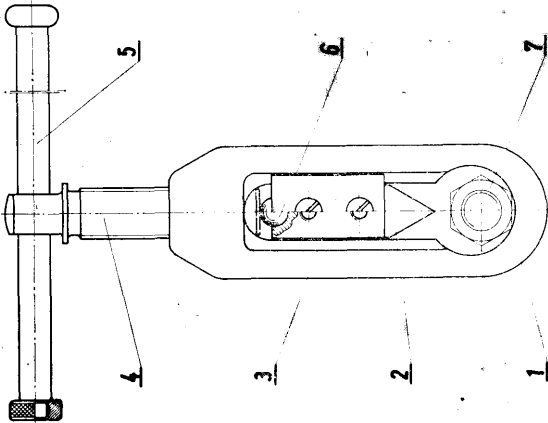
Urządzenie do mocowania wentylatorów w maszynie cyfrowej, znamiennie tym, że do płaskownika (4) przykręcony jest wkrętami silnik (2) wentylatora, płaskownik z konstrukcją nośną kołnierzem (6) mocowany jest przy pomocy zatrzasku (5), a przewody zasilające (8) silnika wentylatora (2) wyprowadzone są do typowej listwy zaciskowej (12) umieszczonej poniżej wentylatora, przy czym wszystkie wentylatory mocowane są na sztywno do wspólnej półki (9), której końce z konstrukcją szafy (10) mocowane są za pomocą amortyzatorów (11).

87a (W. 46934) 19.05.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Makoszowy”, Zabrze, (Maksymilian Przeliorz).

Przyrząd do rozcinania nakrętek stosowany w przypadkach gdy na skutek korozji nie można odkręcić nakrętki od śruby, znamienny tym, że składa się z korpusu (1), ruchomego noża (2), śruby (4), dźwigni (5) i kulki (6) umieszczonej między nożem (2) i śrubą (4).

87a (W. 47356) 11.08.1971.

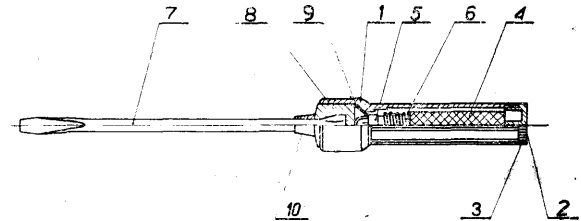
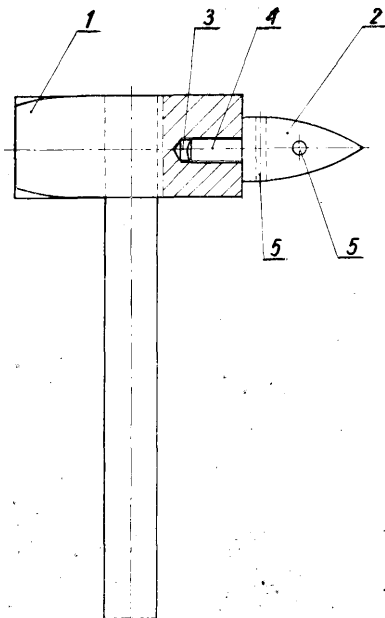
Pijanowski Henryk, Durka Adam, Warszawa.

Srubokręt z oświetleniem składający się z grota i rękojeści, znamienny tym, że wewnątrz rękojeści jest żarówka (5), na którą nakręcona jest spiralna sprężyna (6), za którą jest bateria (4), dociskana nakrętką (2), przy czym żarówka (5) jest osadzona w odblasku (9).

87a (W. 47144) 17.06.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Makoszowy”, Zabrze, Polska (Jan Szlachta, Jerzy Mikoda).

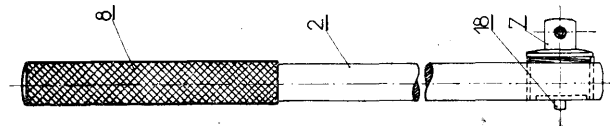
Młot do rozbijania kęsów i kopania gniazdek w spagu stosowany w górnictwie, znamienny tym, że główka młota (1) posiada z jednej strony nagwintowany otwór (3), w który wkręcony jest trzpień (4) ostrza (2), przy czym ostrze (2) posiada otwory (5).

87a (W. 47583) 12.10.1971.

Józef Kusior, Ogrodzianiec, Stanisław Cosek, Zawiercie, Edward Frydrych, Katowice, Henryk Wierzbicki, Zawiercie, Zygmunt Gardela, Wolbrom, Włodzimierz Sobalkowski, Ogrodzianiec, Stanisław Bocianowski, Myszków, Władysław Frydrych, Katowice, Stefan Gruca, Zawiercie, Leszek Bogusz, Zawiercie, Karol Lipski, Fugasówka, Stanisław Dominik, Zawiercie, Maksyma Rychlik, Zabrze.

Zestaw kluczy nasadkowych, wykonany z dowolnej liczby nasadek, przeznaczonych do nakładania ich na łby śrub lub na nakrętki, znamienny tym, że jest wyposażony w grzechotkę (2) i w pokrętło (3).

87a (W. 47329) 2.09.1971.

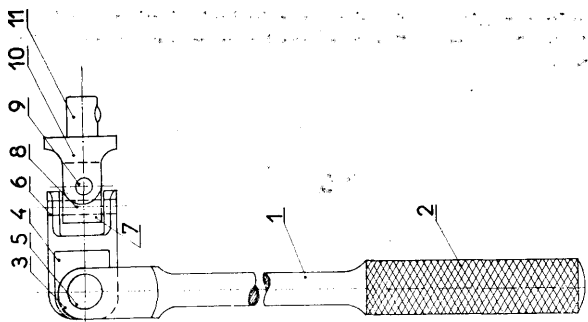
Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich, Kraków, (Czesław Łukiewicz, Marian Dobrowski, Stanisław Tylek).

Klucz do połączeń stalowych elementów deskowań rozbiernie-przestawnych do wykonywania konstrukcji betonowych, znamienny tym, że na kluczu (1) wykonanym z pręta stalowego w kształcie klamki, znajduje się na jego krótszej części dociskowy występ (2) i w pewnej od niego odległości oporowy kołnierz (3).

87a (W. 47593) 18.10.1971.

Henryk Wierzbicki, Zawiercie.

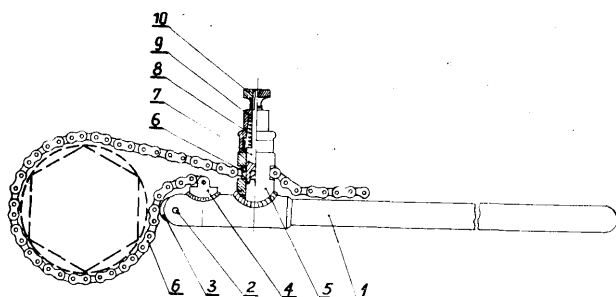
Pokrętło uniwersalne, wykonane ze stali i przeznaczone do nadawania ruchu obrotowego nasadkom, nakładanym na łby śrub lub na nakrętki, bądź też umożliwiające bezpośrednie odkręcanie i zakręcanie śrub i nakrętek, znamienny tym, że jest wyposażony w przegub, składający się z łącznika (4) i z kostki (10), połączonych ze sobą zawiasowo za pomocą zwory (7), której jeden koniec obracający się na osi (8) jest osadzony w widelkach (6) łącznika (4), a drugi jej koniec, osadzony na osi (9), jest umieszczony w rozwidleniu kostki (10), przy czym osie (8 i 9) są ustawione względem siebie prostopadle.

87a (W. 47742) 24.11.1971.

Zakłady Energetyczne Okręgu Centralnego, Warszawa, Polska, (Edward Żółtowski, Stanisław Pleskot).

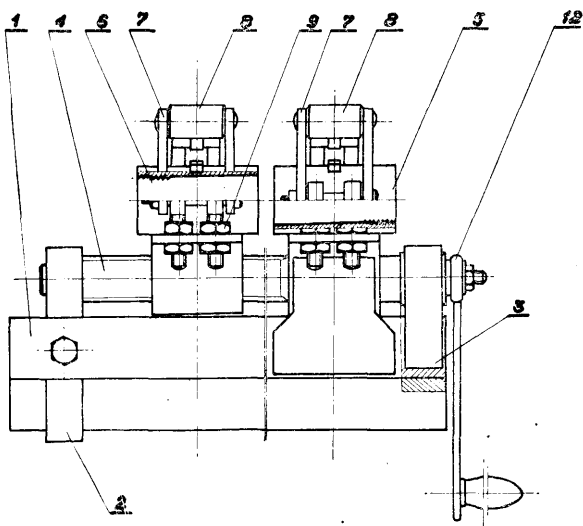
Klucz łańcuchowy, którego jeden koniec łańcucha jest zamocowany przegubowo do wspornika przyspawanego do dźwigni klucza, znamienny tym, że jest zaopatrzony w zamek zrywający o obudowie (5) przyspawanej do dźwigni (1) i posiadającej przelotowy otwór do przewleczenia drugiego końca łańcucha (6) unieruchamianego osadzonym suwliwie w obudowie (5) ryglem (7) z wycięciem u dołu dopasowanym do ogniwa łańcucha (6), do którego rygiel ten jest dociskany sprężyną (8) zamkniętą kołpakiem (9) nakręconym na obudowę wycięciem u dołu dopasowanym do ogniwa łańcucha, do którego rygiel ten jest dociskany sprężyną zamkniętą kołpakiem. Na górnym końcu rygla jest osadzona radełkowana nakrętka służąca do unoszenia tego rygla w celu odblokowania łańcucha.

87a <W. 47915) 31.12.1971.

Stocznia Północna, Gdańsk, Polska (Michał Wołodźko).

Przyrząd do łączenia węży elastycznych a zwłaszcza węży do sprężonego gazu jest znamienny tym, że jest zbudowany z podstawą (1), w której prowadnicy

zamocowano wsporniki (2) i (3) mające obrotową śrubę pociągową (4) wraz z ruchomym uchwytem węży (6) oraz do górnej części podstawy (1) zamocowano stały uchwyt węży (5), przy czym uchwyty węży (5) i (6), po zamknięciu ich szczęk, posiadają otwory w postaci stożków z częściowo porowatą powierzchnią a ponadto przyrząd wyposażono w elementy pośredniczące (10) oraz zaciskacze opasek składające się każdy ze szczęk zaciskacza (11), kołka (13) i śruby (14).

87b (W. 47537) 24.09.1971.

Czesław Jarysz, Wronki.

Klucz trzpieniowy do wkręcania i wykręcania śrub z łbem gniazdowym, znamienny tym, że składa się z dźwigni klucza (1) i dwóch główek (2) z końcówkami trzpieniowymi (3) zamocowanych przegubowo na końcach dźwigni (4) przy pomocy sworzni (5) korzystnie o postaci wkrętów.

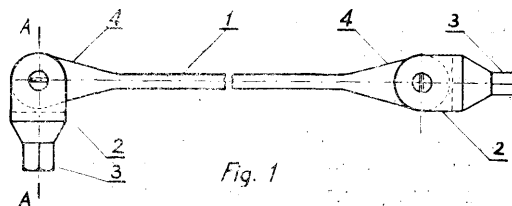

Fig. 1

87b (W. 47920) 31.12.1971.

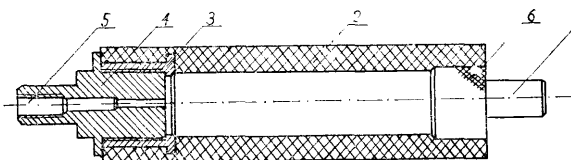
Huta Stalowa Wola, Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, Polska (Ludwik Ujda, Stanisław Cetnarski).

Ręczny wykrojnik. Tekst zgłoszenia zamieszczony został w klasie 7c na stronie 95.

87d (W. 46839) 21.04.1971.

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego Instytut Maszyn i Urządzeń Leśnych i Drzewnych, Warszawa, (Piotr Ciecieleczuk).

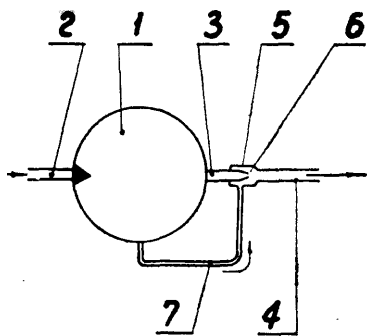
Rękojeść antywibracyjna do urządzeń wibrujących szczególnie pilarek, znamienna tym, że tulejka gumowa (2) jest wypełniona powietrzem, w zawulkanizowanym trzpieniu (4) znajduje się zawór do napełniania sprężonym powietrzem, a twardość i sztywność rękojeści jest regulowana przez wywołanie odpowiedniego ciśnienia.

88b (W. 45841) 4.08.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Kazimierz Turopolski, Edward Cichowski).

Zespół przewodów odpływowych maszyny hydraulicznej złożony z głównego przewodu odpływowego oraz przewodu do usuwania przecieków z komór przeciekowych maszyny, znamienny tym, że ma strumienicę (5) umieszczoną w głównym odpływowym przewodzie (4), której komora ssąca (6) jest połączona z komorami przeciekowymi maszyny przewodem (7) służącym do usuwania przecieków.

88b

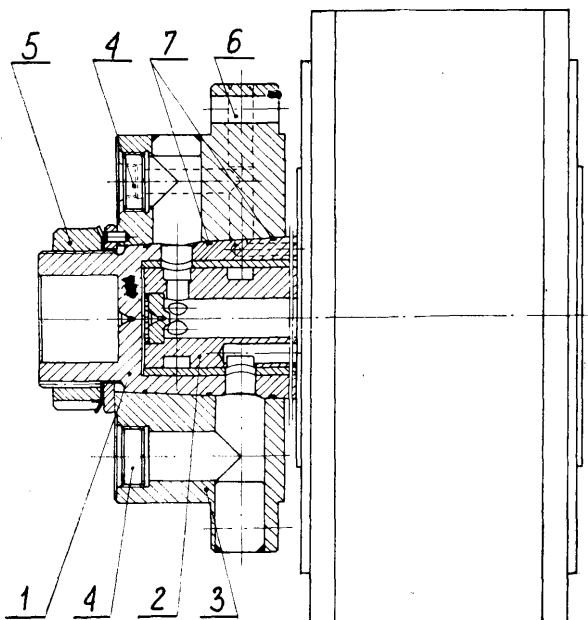
(W. 46866)

30.04.1971.

Zakłady **Konstrukcyjno-Mechanizacyjne** Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Józef Zabuga).

Silnik hydrauliczny z wirującą obudową, wyposażony w rozrząd umieszczony w kadłubie wystającym częściowo poza wirującą obudowę silnika, znamienny tym, że na zewnętrznej powierzchni kadłuba (1) rozrządu ma osadzony pierścień (3) z dwoma przelotowymi kanałami zakończonymi z jednej strony gniazdami (4) dla umieszczenia w nich końcówek przewodów hydraulicznych, a z drugiej strony komunikującymi się z kanałami rozrządu (2) przez kanały w kadłubie rozrządu, przy czym pierścień (3) osadzony na zewnętrznej powierzchni kadłuba (1) roz-

ządu ma otwory (6) dla przetknięcia śrub mocujących silnik do wspornika mechanizmu napędzanego silnikiem.

NAKŁADEM URZĘDU PATENTOWEGO PRL

ukazała się broszura pt.

**TABLICE PORÓWNAWCZE KLASYFIKACJI PATENTOWEJ USA
I MIĘDZYNARODOWEJ KLASYFIKACJI PATENTOWEJ**

Cena 23 zł

Do nabycia

PP POWSZECHNA KSIĘGARNIA WYSYŁKOWA

Warszawa, ul. Nowolipie 4.

KOMUNIKAT

URZĄD PATENTOWY PRL

CENTRALNY **OŚRODEK** INFORMACJI PATENTOWEJ

zawiadamia, że zamówienia na prenumeratę płatnych polskich opisów patentowych należy zgłaszać na adres PP Powszechna Księgarnia Wyszukiwawcza, Warszawa, ul. Nowolipie 4.

U R Z Ą D P A T E N T O W Y P R L

**zawiadamia, że jest jeszcze do nabycia
3 tomowe wydawnictwo pt,**

**MIĘDZYNARODOWA
KLASYFIKACJA PATENTOWA**

Cena kompletu 810 zł

Zamówienia należy kierować na adres:

**PP „Powszechna Księgarnia Wysyłkowa”
Warszawa, ul. Nowolipie 4**

SPIS TRESCI

Część I. Wynalazki

Klasa 1 Przygotowanie rud, paliwa i innych mineralów oraz pozostałości paleniskowych	1	Klasa 40 Hutnictwo metali (prócz żelaza); stopy łącznie ze stopami żelaza	59
Klasa 2 Piekarstwo	2	Klasa 42 Przyrządy60
Klasa 5 Górnictwo	2	Klasa 45 Rolnictwo łącznie z leśnictwem; hodowla zwierząt; polowanie i zakładanie pułapek; rybołówstwo	64
Klasa 6 Przemysł fermentacyjny, alkohol, wódka, piwo, ocet, drożdże, jak również inne czynniki wywołujące fermentację, produkty fermentacji, enzymy	4	Klasa 47 Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności68
Klasa 7 Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali	5	Klasa 48 Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne	7 2
Klasa 8 Bielenie, pranie, barwienie, drukowanie tkanin i tapet, wykańczanie	6	Klasa 49 Obróbka mechaniczna metali	72
Klasa 10 Paliwa	7	Klasa 50 Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygotowaniem przemiału, dalsza obróbka miewa przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza74
Klasa 12 Chemiczne procesy i aparaty nie wymienione w specjalnych klasach	7	Klasa 53 Środki spożywcze i używki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze74
Klasa 14 Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej	30	Klasa 55 Wyrób celulozy, papieru i tektury	74
Klasa 16 Przyrządzanie nawozów i przeróbka padliny	31	Klasa 57 Fotografia, kinematografia i film obrazowo-75
Klasa 17 Wytwarzanie lodu i chłodu, przechowywanie lodu, wymiana ciepła, skraplanie drogą mechaniczną trudno kondensujących się gazów i mieszanin gazów, np. powietrza	31	Klasa 59 Pompy i inne urządzenia do podnoszenia cieczy76
Klasa 18 Hutnictwo żelaza	32	Klasa 61 Ratownictwo i pożarnictwo	77
Klasa 19 Budowa dróg, linii kolejowych i mostów	33	Klasa 62 Lotnictwo, poduszki, astronautyka	77
Klasa 20 Kolejnictwo	33	Klasa 63 Pojazdy bezszynowe78
Klasa 21 Elektrotechnika	35	Klasa 65 Budowa okrętów i żeglarstwo	79
Klasa 22 Barwniki, pokosty, lakiery, materiały powlekające, kleiwa	45	Klasa 68 Wyroby ślusarskie	81
Klasa 23 Przemysł tłuszczowy i olejowy	47	Klasa 72 Broń palna, pociski i oszańcowanie	81
Klasa 25 Splatanie, wyrób koronek, dzianie, wyrób pasmanterii, tkactwo dekoracyjne i dywanowe wiązanie sieci	47	Klasa 74 Sygnalizacja	81
Klasa 27 Dmuchawy, pompy powietrzne, wzgl. sprężarki	48	Klasa 75 Rzeźbiarstwo, malarstwo, ozdabianie powierzchni82
Klasa 29 Włókna przedziałnicze	50	Klasa 76 Przedziałnictwo32
Klasa 30 Lecznictwo	51	Klasa 78 Wyrób materiałów zapalowych, materiały wybuchowe, rozsadzanie za pomocą materiałów wybuchowych, ognie sztuczne, światło błyskowe, wytwarzanie sztucznej mgły83
Klasa 31 Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków	52	Klasa 79 Tytoń, cygara, papierosy	83
Klasa 32 Szkło, wełna mineralna i żuźlowa	53	Klasa 80 Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów83
Klasa 33 Przybory osobiste i podróżne	54	Klasa 81 Transport i opakowanie	86
Klasa 34 Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble	54	Klasa 82 Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania88
Klasa 35 Dźwignice	54	Klasa 83 Pomiary czasu88
Klasa 37 Budownictwo lądowe	55	Klasa 84 Budownictwo wodne i fundamentowanie88
Klasa 38 Mechaniczna i chemiczna obróbka drewna	56	Klasa 85 Woda mineralna i musująca, oczyszczanie wody, wodociągi i kanalizacja	89
Klasa 39 Przeróbka mas plastycznych, kauczuku i rogowatych tworzyw, nie przewidziana na innym miejscu; wytwarzanie produktów polikondensacji, poliaddycji i polimeryzacji	56	Klasa 86 Tkactwo	92

Część II. **Wzory**

Klasa 1	Przygotowanie rud, paliwa i innych minerałów oraz pozostałości paleniskowych	93	nie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności.	.121	
Klasa 4	Oświetlenie za pomocą materiałów palnych i palniki grzejne w ogólności	93	Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali	.130
Klasa 5	Górnictwo.	94	Klasa 50	Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygotowaniem przemiału, dalsza obróbka miewa przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza.	.136
Klasa 7	Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali	94	Klasa 57	Fotografia, kinematografia i film obrazowo-dźwiękowy.	.138
Klasa 14	Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej	95	Klasa 58	Prasy.	.138
Klasa 15	Drukarstwo, maszyny do liniowania, maszyny do pisania, stemple	96	Klasa 60	Regulatory do silników, serwowomotory — silnika nastawcze — do ogólnego zastosowania i ich włączanie	.139
Klasa 18	Hutnictwo żelaza	96	Klasa 63	Pojazdy bezszynowe.	.140
Klasa 19	Budowa dróg, linii kolejowych i mostów	97	Klasa 65	Budowa okrętów i żeglarstwo	.143
Klasa 20	Kolejnictwo	97	Klasa 67	Szlifowanie i polerowanie	.143
Klasa 21	Elektrotechnika	98	Klasa 68	Wyroby ślusarskie.	.145
Klasa 24	Instalacja paleniskowa.	105	Klasa 69	Narzędzia do cięcia łącznie z bronią sieczną i kolną	.148
Klasa 30	Lecznictwo.	106	Klasa 74	Sygnalizacja	.148
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków.	...	Klasa 80	Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów.	.148
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble	107	Klasa 81	Transport i opakowanie	.149
Klasa 35	Dźwignice	107	Klasa 82	Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania	.151
Klasa 36	Ogrzewanie, przewietrzanie, zaopatrywanie budynków w ciepłą wodę	109	Klasa 84	Budownictwo wodne i fundamentowanie.	.151
Klasa 37	Budownictwo lądowe	112	Klasa 85	Woda mineralna i musująca, oczyszczanie wody, wodociągi i kanalizacja	.152
Klasa 38	Mechaniczna i chemiczna obróbka drewna.	115	Klasa 87	Narzędzia i przyrządy, również narzędzia pneumatyczne do ogólnego użytku	.153
Klasa 40	Hutnictwo metali (prócz żelaza); stopy łącznie ze stopami żelaza	115	Klasa 88	Silniki wiatrowe i wodne; Elektrofi- zyczne i nukleoteczniczne napędy od- rzutowe, napędy fotonowe	.155
Klasa 42	Przyrządy.	116			
Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekład-				